Centro de Educacion Abierta

Educație Deschisă

Revista profesorului inovativ

Articolele fac parte din
Proiectul Educațional Internațional
„Educație Deschisă”

Etapa I

Culori de toamnă: Diversitate și incluziune

Nr. 8 / noiembrie 2024
București

Educație Deschisă
Nr. 8 / Noiembrie 2024

Revista „Educație deschisă” / Noiembrie 2024
ISSN 3008-3516 ISSN-L 3008-3516

Colectivul de redacție

Editor șef:
Prof. Ana-Maria Sasu

Coordonatori:
Prof. Ana-Maria Sasu
Prof. Cecilia Stan-Tomescu
Prof. Mihaela Manciulea
Prof. Livia Topor
Prof. Nicoleta Nagy
Prof. Ionela Văduva

Adresa redacției
Aleea Barajul Bicaz, nr. 5
Sector 3, București

AUTORII ÎȘI ASUMĂ ÎNTREAGA RESPONSABILITATE PENTRU CONȚINUTUL MATERIALELOR PUBLICATE!

Profesori colaboratori

1. **Jipa Daniela,** Grădinița Cu Program Prelungit Nr. 4 Măcin ……..…….. 11
2. **Stroescu Daniela-Iulia,** Direcția Generală De Asistență Socială Și Protecția Copilului Constanța, România ……..…. 13
3. **Steier Dana Angela**, Școala Gimnazială „Sorin Leia" Tomeşti 19
4. **Grigore Viorela**, Școala Gimnazială „Ion Pillat" Pitești, Jud. Argeș ……. 21
5. **Tudor Simona**, Școala Gimnazială „Ion Pillat" Pitești, Jud. Argeș …… 21
6. **Ionescu Ana Liana**, Școala Gimnazială „Ion Pillat" Pitești, Jud. Argeș …… 21
7. **Mone Viorica-Cornelia,** Liceul Tehnologic „Unirea" Ştei, Jud.Bihor 23
8. **Perevozniuc Lilia,** Liceul Teoretic „George Coșbuc", Mun. Bălți 26
9. **Veliciu Silvia Raluca**, Școala Gimnazială Crăciunlu De Jos, Jud. Alba ……. 33
10. **Tăbăcaru Iulia-Carmen,** Grădinița Cu Program Prelungit „Arlechino" Galați …… 37
11. **Duțuc Mirela-Magdalena,** Școala Gimnazială Nr. 6 Suceava ……...… 39
12. **Popovici Valentina Andreea**, Școala Gimnazială *Acad. H. Mih*ăescu, Udești, Structura Știrbăț …….…… 46
13. **Florina Violeta Ion,** Școala Gimnazială „Pia Brătinau" …… 48
14. **Amelia Viorica Ion,** Școala Gimnazială „Pia Brătinau" ……. 48
15. **Țiței Cristina,** Școala Gim.Com. Dumbrăvița 50
16. **Bucuri Dorina,** Grădinița Cu Program Prelungit Numărul 9 Brașov 55
17. **Alina Simona Dulgheru** 59
18. **Cercel Gabriela** 59
19. **Buhuș Cristina** 59
20. **Orbán Adél,** Școala Gimnazială „Nagy Imre", Miercurea Ciuc 74
21. **Mihai Violeta,** Școala Gimnazială „Mihai Viteazul", Alexandria 76
22. **Racheru Tincuța,** C.T. „Grigore Cobălcescu" Moinești 79
23. **Botoacă Alina,** Clubul Copiilor Câmpina ……..…… 85
24. **Trepăduși Maria**, Liceul Tehnologic Nicolae Stoica De Hațeg, Mehadia, Caraș Severin 90
25. **Mîrtîcu Alina Gina,** Școala Gimnazială „Mihai Viteazul" Alexandria 94
26. **Ichim Cristiana Oana,** Liceul Teoretic Emil Racoviță, Galați ……..… 98
27. **Neag Patricia Cornelia** …… 102

28. **Podumneacă Daniela,** Liceul Tehnologic Agromontan „Romeo Constantinescu", Vălenii De Munte, Prahova ……..…… 107
29. **Răuță Liliana,** Colegiul Tehnic „Grigore Cobălcescu" Moinești, Bacău ……..… 111
30. **Stoichiț Elena,** Grădinița Dumbrava Minunată Tulcea …… 113
31. **Popa Cristina,** Grădinița Cu P.P. Nr. 5, Bârlad …… 115
32. **Chirilă Oana-Denisa,** Grădinița Cu P.P. Nr. 5, Bârlad …… 115
33. **Ene Cătălina Iuliana,** Școala Gimnazială „Adrian V. Rădulescu", Murfatlar …… 117
34. **Dinu-Pătrașcu Mădălina,** Școala Gimnazială "Ion Campineanu", Câmpina 121
35. **Dinu-Pătrașcu Mihail**, L.T.A.S. "Victor Slăvescu", Ploiești 121
36. **Anghel Camelia**, Școala Gimnazială Ioan A. Bassarabescu, Ploiești 125
37. **Kiss Irma**, Colegiul Național „Iancu De Hunedoara", Hunedoara ……..… 127
38. **Suciu Ana,** Școala Gimnazială „ Patrichie Popescu", Bata 131
39. **Manea Angelica Mihaela,** Școala Gimnazială Nr. 32, București, Sector 2 …… 136
40. **Pițigoiu Nicoleta,** Colegiul Tehnic Grigore Cobălcescu Moinești …… 140
41. **Ilieș Simona,** Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu", Vaslui …… 143
42. **Soare Elena,** Liceul Tehnologic Energetic „Elie Radu", Ploiești ……..… 146
43. **Stanciu Andriana Georgeta,** Școala Gimnazială Merei ……..…… 148
44. **Tănăsoiu Monica-Vasila,** Centrul Școlar Pentru Educație Incluzuvă, Târgu Jiu, Gorj, România ……..…….. 150
45. **Cristina Rotaru,** Școala Gimnazială „Ion Creangă", Suceava …… 153
46. **Stancu Ana-Maria**, Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri", Roman 156
47. **Ciurdea Elena Livia,** Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri", Roman, Neamț ….. 161
48. **Imbrea Laura Mirela,** Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri", Roman, Neamț …. 164
49. **Nicoleta Nastasă,** Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri", Roman, Jud. Neamț 167
50. **Romaniuc Cristina,** Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri", Roman ……. 170
51. **Obreja Cristina,** Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri" Roman, Județul Neamț ... 177
52. **Diaconu Daniela,** Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri" Roman ……..…… 181
53. **Diaconu Marius Constantin,** Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă Roman … 181
54. **Olteanu Daniela Maria,** Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă Roman 184
55. **Năstasă Nadia-Alina,** Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri" Roman, Neamț 187
56. **Eva Felicia,** Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri",Săbăoani …….. 189
57. **Moroșanu Carmen Corina**, Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri", Roman ….. 192
58. **Ciobanu Amalia-Dana,** Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri", Săbăoani, Neamț 196

59. **Berian Eva-Abigail,** Liceul Tehnologic Constantin Brâncuși, Oradea, Bihor 200
60. **Taloș Lavinia Ioana,** Liceul Tehnologic "Constantin Brâncuși", Oradea, Bihor 200
61. **Iancu Madalina Iulia,** Liceul Tehnologic Constantin Brâncuși, Oradea ……..…. 203
62. **Trofor Alina,** Școala Gimnazială „Domnița Maria", Bacău …… 205
63. **Badea Dana Elena,** Grădinița Cu P.N. Crivina …… 208
64. **Toma Anca,** Grădinița Cu P.N. Crivina …… 208
65. **Burueană Ioana- Alexandra,** Colegiul Național „Matei Basarab", București 210
66. **Hongu Mădălina,** Școala Gimnazială Nr.2, Târgu Ocna 213
67. **Ouatu Ionela-Mihaela,** Școala Gimnazială Mihail Sadoveanu Bacău, Grădinița Cu Program Prelungit Numărul 29 Bacău 220
68. **Benedic Maria Cristina,** Școala Gimnazială „George Călinescu" Onești 225
69. **Grozescu Petronela,** Școala Gimnazială „George Călinescu" Onești 225
70. **Ana-Maria Bîzdoacă,** Grădiniţa Cu Program Prelungit „Mihai Eminescu" Târgu Jiu, Gorj, România 229
71. **Ciubotariu Beatrice Liliana,** Școala Gimnazială Specială „C-Tin Păunescu", Tecuci, Galați 232
72. **Szabó Tünde,** Școala Gimnazială „Fogarassy Mihály", Gheorgheni 235
73. **György Tünde,** Școala Gimnazială „Fogarassy Mihály", Gheorgheni 235
74. **Stanciu Nicoleta,** Liceul Tehnologic Dărmăneşti …… 242
75. **Ciocîrlan Lucian-Costel,** Liceul Teoretic William Shakespeare,Timișoara …… 246
76. **Cornescu Alina- Oana,** Grădinița Cu Program Prelungit „Mihai Eminescu" Târgu Jiu 247
77. **Estera Popovici-Ciocan,** Liceul Tehnologic „Victor Mihăilescu Craiu" Belcești 250
78. **Oprescu Elena**, Liceul Tehnologic Voineşti, Grădiniţa Cu Program Normal Voineşti ……..…… 253
79. **Isailă Natalia,** Școala Gimnazială,, Simion Bărnuțiu,, Tiur-Blaj 258
80. **Buşe Gabriela,** Școala Gimnaziala Eftimie Murgu Lugoj …… 261
81. **Iorgovan Camelia,** Școala Gimnazială „Eftimie Murgu" Lugoj, Județul Timiș … 265
82. **Curcă Nicoleta – Maria**, Școala Gimnazială „Eftimie Murgu" Lugoj …… 267
83. **Mîțiu Lavinia Carmen**, Grădinița Cu Program Prelungit „Floare De Colț" Brad, Hunedoara 270
84. **Dragne Raluca Vasilica,** Grădinița „Raza De Soare", Târgoviște 275

85. **Balea Mihaela,** Liceul Tehnologic Mârșa 278
86. **Cozma Roxana Minodora,** Liceul Tehnologic Mârșa 281
87. **Damian Ioana-Mihaela,** Liceul Tehnologic Mârșa 283
88. **Dobrotă Elena Patricia,** Grădinița Cu Program Prelungit „Tom Și Jerry" Sibiu … 286
89. **Drăgănoiu Florentina Simona,** Grădinița Cu Program Prelungit Tom Și Jerry, Sibiu 288
90. **Ganța Larisa-Maria,** Grădinița Cu Program Prelungit „Frații Grimm", Sibiu 290
91. **Iancu Gabriela-Madalina,** Liceul Tehnologic Mârșa 292
92. **Muntean Mariana Cătălina,** Grădinița Cu Program Prelungit „Frații Grimm" Sibiu 294
93. **Olariu Paraschiva,** Liceul Tehnologic Mârșa 296
94. **Oprenea Camelia-Florina,** Liceul Tehnologic Mârșa 301
95. **Predescu Andreea-Maria,** Liceul Tehnologic Mârșa 304
96. **Coman Luminița,** Școala Gimnazială Nr. 1, Țicleni 306
97. **Ciuciuc Elena,** Școala Gimnazială Oniceni, Suceava 308
98. **Gavriluțe Crina,** Școala Gimnazială Oniceni, Suceava 308
99. **Șefer Marcela,** Școala Profesională „George Coșbuc", Mediești Aurit 315
100. **Mateș Rodica,** Școala Gimnazială „Horea" Horea 319
101. **Marchici Svetlana,** Iplt „Mihai Eminescu", Republica Moldova, Orașul Edineț 321
102. **Dociu Svetlana,** Iplt „Mihai Eminescu", Republica Moldova, Orașul Edineț 321
103. **Brătucu Tamara-Oana,** Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă Brașov 324
104. **Fuciu Diana Florentina ,** Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă Brașov 324
105. **Olaru Alina Roxana,** Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă Brașov 324
106. **Stan Laurența,** Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă „Delfinul" 328
107. **Ruicu-Kozma Adriana-Stela,** Liceul Tehnologic „Dacia", Caransebeș 331
108. **Balaj Elena Adriana,** Școala Gimnazială Dobra, Școala Primară Lăpușnic 334
109. **Bejenaru Nicoleta**, Școala Gimnazială, Comuna Secuieni Grădinița Secuieni 336
110. **Stănoiu Nicoleta-Giorgiana**, Liceul Tehnologic Bâlteni/Grădinița Nr.2 Pește ana-Jiu 340
111. **Cozma Ozana**, Grădinița P.P. Lumea Poveștilor, Constanța 342
112. **Chirilă Elena Cosmina,** Școala Gimnazială Nr. 3 Târnăveni 344
113. **Ciorâță Alina,** Grădinița Cu Program Prelungit „Arlechino", Galați 348
114. **Szövérfi Emese,** Școala Gimnazială „Serafim Duicu", Târgu-Mureș, Jud. Mureș 352
115. **Reiter Mihaela,** Liceul Teoretic „Alexandru Papiu Ilarian", Dej, Jud. Cluj 356

116. **Violeta Cernitu**, ... 359
117. **Negoiță Anca-Roxana,** Școala Gimnazială „Radu Stanian”, Municipiul Ploiești 361
118. **Panainte Doinița,** Ip Centrul De Excelență În Transporturi 365
119. **Barbu Florentina-Irina,** Colegiul Național „Carol I” Craiova 378
120. **Mirea Valeria,** Colegiul Național „Carol I” Craiova 380
121. **Rizi Mariana,** Colegiul Național „Carol I” Craiova 380
122. **Ciobanu Daniela,** Colegiul Național „Carol I” Craiova 380
123. **Gruia Anda Mirela,** Școala Gimnazială „Constantin Gheorgița” Podari 385
124. **Gligore Loredana,** Colegiul Național „Carol I” Craiova 387
125. **Nica Isabella Marilena,** Colegiul Național „Carol I”, Craiova 390
126. **Lăzărescu Tatiana-Daniela,** Colegiul Național „Carol I”, Craiova 392
127. **Toma Georgiana Maria Alina,** Colegiul Național „Carol I”, Craiova 395
128. **Ristea Mihaela,** Colegiul Național „Carol I”,Craiova 397
129. **Isbiceanu Victoria,** Colegiul Național „Carol I”, Craiova 400
130. **Stănescu Virginia – Angela – Diana,** Colegiul Național „Carol I”, Craiova 405
131. **Cocoșatu Doinița Mariana,** Colegiul Național Carol I, Craiova, Dolj 408
132. **Micu Carla Cristiana,** Colegiul Național Carol I, Craiova, Dolj 413
133. **Bocai Georgeta,** Centrul Școlar De Educație Incluzivă „Sf. Vasile” 416
134. **Sandu Lavinia,** Colegiul Național „Carol I” Craiova 420
135. **Chilom Eliza-Daniela,** Colegiul National „Carol I”, Craiova 423
136. **Manda Marilena,** G.P.N. Copăceni, Racovița, Vâlcea 426
137. **Marc Aurica,** Școala Gimnazială Câmpeni 428
138. **Șobraneț Carmen Oana,** Școala Gimnazială Nr. 39 „Nicolae Tonitza`”, Constanța 431
139. **Codrean Elena-Olivia,** Școala Gimnazială Dobra, Structură Grădinița P.N. Dobra, Jud. Hunedoara 436
140. **Chichioacă Emanuela,** Școala Gimnazială „Mihail Kogălniceanu” Dorohoi 438
141. **Ardelean Maria,** Grădinița Cu Program Prelungit Piticot Arad 441
142. **Strujac Corina,** Centrul Judeţean De Resurse Şi Asistenţă Educaţională Teleorman 443
143. **Artenie Ionela,** Grădiniță Sfântul Nicolae,1 Decembrie , Ilfov 446
144. **Stan Mihaela,** Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă Brașov 448
145. **Cristea Georgeta Luminița,** Școala Gimnazială Nr. 1, 1 Decembrie, Județ Ilfov ... 451
146. **Minţoiu Verginia Anişoara,** Liceul Teoretic „Anghel Saligny”, Cernavodă 463

147. **Popovici Alina Elena,** Grădinița Cu Program Prelungit „Floare De Colț" Brad, Jud. Hunedoara ……. 466
148. **Grumeza Erica,** Școala De Arte Plastice „Alexei Șciusev" …… 471
149. **Stancu Gina Claudia,** Școala Gimnazială „Petru Rareș", Chiajna ……..…… 473
150. **Grigoraș Georgiana,** Școala Gimnazială Numărul 41, București 476
151. **Solomon Ioana,** Școala Gimnazială „Nicu Enea" Bacău 480
152. **Balla Loredana**, Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă, Satu Mare 485
153. **Mihăilă Ana,** Școala Gimnazială „Prof. Eugeniu Corbu" Sat Podgoria 494
154. **Enică Marilena,** Liceul De Turism Și Alimentație „Dumitru Moțoc", Galați…… 499
155. **Todea Florentina,** Școala Gimnazială Mașloc, Județul Timiș 501
156. **Szigeti Aurora-Luminița,** Școala Gimnazială Mașloc, Județul Timiș 501
157. **Spineanu Alina-Sorina,** Școala Gimnazială Mașloc, Județul Timiș 501
158. **Pînzari Elvira,** Liceul Teoretic „Constantin Stamati – Ciurea" 506
159. **Scîrlet Doinița,** Școala Gimnazială Nr. 2 Bordeasca Veche 515
160. **Țurcan Ludmila,** Liceul Teoretic „Andrei Vartic" Orașul Ialoveni, Republica Moldova 519
161. **Popov Polina,** Liceul Teoretic „Andrei Vartic" Orașul Ialoveni, Republica Moldova 519
162. **Dragoș Alexandra Maria,** Școala Gimnazială „Octavian Goga" 525
163. **Catrina Manuela,** Liceu Tehnologic „Nicolae Dumitrescu" Cumpăna,Constanța .. 545
164. **Belu Cristina-Izabela,** Școala Gimnazială „Constantin Brâncuși", Medgidia …… 546
165. **Ispas Săndița,** Școala Gimnazială Chiscani, Jud Brăila 549
166. **Buzoianu Felicia,** Școala Gimnazială Chiscani, Jud Brăila 549
167. **Efrimov Mirela Claudia,** Școala Gimnazială „Virgil Mazilescu", Corabia, Olt 560
168. **Toda Ionela Maria,** Liceul Teoretic „William Shachespeare" …… 564
169. **Andrioaie Ana-Maria,** Colegiul „Mihai Eminescu" Bacău 567
170. **Berilă Simona,** Școala Gimnazială „*Nicu Enea"*, Bacău 569
171. **Bocancea Aurelia,** Școala Gimnazială „Alexandru Ioan Cuza" Bacău, Jud. Bacău .. 571
172. **Bondrea Mădălina Maria,** Școala Ginazială „Nicu Enea" Bacău 578
173. **Bordeianu Cristina,** Școala Gimnazială „Nicu Enea" Bacău 582
174. **Grințescu Andreea,** Școala Gimnazială „Nicu Enea" Bacău 582
175. **Dascălu Mona,** Școala Gimnazială „Alexandru Ioan Cuza" Bacau …… 590
176. **Ionela Carmen Iaut,** Școala Gimnazială „Alexandru Ioan Cuza" Bacău 592
177. **Roșu Lucia-Cerasela,** Școala Gimnazială „Nicu Enea" Bacău …… 594

178. **Anca - Elena Vârlan,** Şcoala Gimnazială „Nicu Enea” Bacău …… 599
179. **Zota Floricica,** Școlala Gimnazială Asău, Județul Bacău 605
180. **Janina Bordeianu,** Școala Gimnazială Numărul 1, Comuna Șendreni, Jud. Galați.. 609
181. **Tașcă Dorina-Gabriela,** Școala Gimnazială Specială „Constantin Păunescu”, Tecuci ……. 613
182. **Broască Roxana Daniela,** Școala Gimnazială „Sfântul Vasile” Ploiești, Jud. Prahova 621
183. **Cornelia Stan,** Şcoala Gimnazială „Miron Costin”, Galaţi …… 624
184. **Știubianu Anda,** Școala Gimnazială „ Petru Mușat”, Loc. Siret, Jud. Suceava ..… 626
185. **Loredana Cuzencu,** Școala Gimnazială „ Petru Mușat”, Loc. Siret, Jud. Suceava . 628
186. **Pavel Carmen Gabriela,** Școala Gimnazială„ Petru Mușat”, Loc. Siret, Suceava ... 632
187. **Matei Diana,** Gradinita cu P.P. „Micul Print” Nr. 22, Brasov …… 635
188. **Georgescu Angelica,** Școala Gimnazială „I.A. Bassarabescu” Ploiești, Prahova 641
189. **Efros Rodica,** Liceul Internațional King George, București …….. 644
190. **Cozma Lorena Nicoleta** ……..…… 647
191. **Arsene Bianca Maria,** Școala Gimnazială Petru Rareș, Chiajna, Ilfov 652
192. **Todea Larisa-Maria,** Grădinița Cu Program Prelungit „Dumbrava Minunată” Alba Iulia ……..……. 654
193. **Apolzan Cristina-Petronela**, Grădinița Cu Program Prelungit „Dumbrava Minunată” Alba Iulia ……..…… 654
194. **Pantilimon Mirela-Cristina,** Gradinita Nr. 250, Bucuresti ……..… 657
195. **Morar Anamaria,** Colegiul Naţional „Octavian Goga’’, Marghita ……..…… 659
196. **Prahanca Luminița,** Colegiul Național O.Goga, Marghita …… 663
197. **Liț-Demian Mirela,** Colegiul Național „Octavian Goga”, Marghita …… 665
198. **Borz Alexandra Daniela,** Colegiul Național „Octavian Goga”, Marghita ……..… 667
199. **Roșan Rodica Crina,** C.Ș.E.I. Nr. 1 Popești, Bihor 669
200. **Dat Ioana Nadia,** Colegiul Național „Octavian Goga" Marghita, Județul Bihor … 672
201. **Crișan Florica,** Colegiul Național „Octavian Goga”, Marghita …… 674
202. **Laura Moca,** Colegiul Național „Octavian Goga”, Marghita …… 675
203. **Asăvoaiei Carmen-Nicoleta,** Colegiul Naţional „Octavian Goga”, Marghita ……… 682
204. **Mal Zoie -Adriana,** Colegiul Național „Octavian Goga”, Marghita ……. 684
205. **Turc Florentina,** Colegiul Național „Octavian Goga”, Marghita …… 685
206. **Cozma Elisabeta Teofilia,** Colegiul Național „Octavian Goga” Marghita ……. 690
207. **Costelaș Cristian,** Colegiul Național „Octavian Goga”, Marghita ……..… 694

208. **Vlaicu Meda Marina,** Colegiul Național „Octavian Goga”, Marghita 695
209. **Șandor Corina Monica,** Colegiul Național „Octavian Goga”, Marghita 695
210. **Pustai Nicoleta-Mihaela,** Colegiul Național „Octavian Goga”, Marghita 697
211. **Gut Mirela,** Colegiul Național „Octavian Goga”, Marghita 700
212. **Cotrau Laura,** Colegiul National „Octavian Goga” Marghita …….. 702
213. **Bule Sanda Florina,** Colegiul National „Octavian Goga” Marghita ……..…….. 705
214. **Nițu Maria,** Școala Gimnazială Baba Ana …… 706
215. **Hasineți Angela Geanina,** Clubul Copiilor Caransebeș, Județ Caraș – Severin ….. 708
216. **Gavriliță Saida,** Instituția Publică „Liceul Teoretic Ștefan Cel Mare Și Sfânt” 710
217. **Guranda Ala,** Instituția Publică „Liceul Teoretic Ștefan Cel Mare Și Sfânt” 712
218. **Gladcenco Marina,** Instituția Publică „Liceul Teoretic Ștefan Cel Mare Și Sfânt” .. 714
219. **Ceban Tatiana,** Instituția Publică „Liceul Teoretic Ștefan Cel Mare Și Sfânt” 721
220. **Bostan Lilia,** Instituția Publică „Liceul Teoretic Ștefan Cel Mare Și Sfânt” 723
221. **Dascal Veronica,** Instituția Publică „Liceul Teoretic Ștefan Cel Mare Și Sfânt” 723
222. **Curleancă-Năstase Mariana,** GPP „Dumbrava Minunată”, Tulcea 734
223. **Cucu – Chiriac Irina,** Grădiniţa P.N. Somuşca – Structură Scoala Gimnazială,Cleja, Com. Cleja , Judetul Bacau 739
224. **Preda Oana-Maria** ……..…… 743
225. **Novac Simona-Paula** 748
226. **Giurcă Mihaela Florina**, Colegiul Național „Gheorghe Munteanu Murgoci” …… 749
227. **Ghețu Oana**, Colegiul Național „Gheorghe Munteanu Murgoci” …… 749
228. **Iosif Mimi** ……..…… 763
229. **Marin Florina** …… 763
230. **Barbu Liliana,** Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri” Roman …… 766
231. **Stancu Marilena,** Şcoala Gimnazială Nr. 39 - „Nicolae Tonitza”, Constanța …… 771
232. **Șofron Alina,** Școala Gimnazială „Ioan Vlăduțiu” Luduș 773
233. **Popescu Lucica,** Liceul Tehnologic „Udrea Băleanu” Băleni 775
234. **Baciu Valentina Daniela,** Grădinița Cu Program Prelungit Numărul 21, Iași ……783
235. **Irimescu Mihaela**, Grădinița Cu Program Prelungit Nr. 19, Brașov 784
236. **Guranda Ala,** Instituția Publică „Liceul Teoretic Ștefan Cel Mare Și Sfânt” 786
237. **Cornea Mia**, Liceul Tehnologic Lechința,Bistrița Năsăud 788
238. **Balint Delinke**, Liceul Tehnologic Lechința,Bistrița Năsăud 788
239. **Iancu Liliana Florica,** Grădinița cu Program Preungit Nr.1 Aleșd 789
240. **Pupăză Aurelia,** Grădinița cu P.P. „Otilia Cazimir”, Galați 792

ÎMPREUNĂ, PE CĂRĂRILE PĂDURII, TOAMNA

JIPA DANIELA

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 4 MĂCIN

Frumosul din natură, manifestat în culori și forme sonore, are o influență binefăcătoare asupra copiilor. Misiunea noastră, a dascălilor, este să-i învățăm pe copii să o observe și să se apropie cu emoție de spectacolul ei sublim.

Pentru a observa natura în toată splendoarea ei tomnatică, am organizat o excursie care a avut ca obiectiv dezvoltarea competenţelor preşcolarilor de investigare inter- și transdisciplinară a realităţii înconjurătoare şi formarea unor comportamente responsabile faţă de mediul înconjurător. Am urmărit cu acest prilej dezvoltarea la preșcolari a capacității de a explora/investiga mediul înconjurător şi de a relaţiona pozitiv cu mediul natural, de a-și dezvolta capacitatea de a lua decizii şi de a acţiona pozitiv în vederea protejării mediului și utilizării responsabile a resurselor naturale. Nu în ultimul rând, am avut în vedere faptul că o excursie poate fi o oportunitate și o modalitate de a oferi tuturor preșcolarilor din grupă o șansă echitabilă de a învăța într-un mediu non formal și de a-și dezvolta competențele de care au nevoie pentru a se integra cu succes, acum în colectivul de preșcolari și mai târziu în societate. Ne bucurăm că putem afirma că suntem o clasă incluzivă care apreciază contribuțiile unice pe care preșcolarii din toate mediile le pot aduce în grupul nostru, că ne ajutăm reciproc, ne dezvoltăm unul lângă altul, în beneficiul tuturor.

Excursia a avut loc în Parcul Național „Munții Măcinului”, parc ce se învecinează cu localitatea în care trăim – Măcin. În momentul în care am planificat această excursie am ținut cont de posibilitățile și capacitățile tuturor preșcolarilor din grupă, pentru ca armonia să fie perfectă. Și această armonie putea exista numai în condițiile în care fiecare copil participant se simțea ca parte a întregului, binevenit, apreciat și integrat.

Excursia și-a atins obiectivele și ziua a fost minunată. Pentru a face legătura într-un fel cu programul din grădiniță, am încercat să desfășurăm activitățile ca într-o zi obișnuită, numai că ne-am reimaginat-o, am transformat-o într-o activitate altfel, atât prin organizare, locul de desfășurare, cât și prin strategiile folosite. Și asta pentru că știm cât de mult influențează în mod pozitiv acest gen de activități implicarea copiilor, cât de mult îi ajută în învățarea activă.

Așadar, ziua a debutat cu *Întâlnirea de dimineață*. Copiii s-au familiarizat cu microbuzul, cu spațiul interior, au învățat regulile pe care trebuie să le respecte în mijlocul de transport în comun. A urmat salutul : *„Bună dimineața, plimbăreților ! Astăzi plecăm în excursie și sunt foarte bucuroasă !”* (preșcolarii cunoșteau destinația, aceasta fiind subiectul și tema zilei precedente, deoarece era nevoie de o documentare înainte de a porni la drum). Fiecare copil, la rândul său, a salutat grupul și a spus cum se simte și ce crede despre plecarea în călătorie. Pe drum s-au cântat în cor cântece de toamnă, până am ajuns la destinație (tranziție).

Ajunși în Parcul Național, la *Fântâna de Leac,* copiii au fost încurajați să observe natura, cum e pădurea în anotimpul toamna, cum sunt munții, câmpul – ***ADE : Explorează lumea din jurul tău !*** Piaget spunea : *„Pregătiți copiii să exploreze necunoscutul, să nu se teamă de eșec,*

să se teamă de renunțarea de a mai încerca.”. Învățați de mici să exploreze, cu timpul acest lucru va deveni o obișnuință. Preșcolarii s-au organizat în grupuri de câte patru-cinci, luându-i alături de ei și pe cei doi copii cu CES și au observat tot ce era în jurul lor, folosind strategia „Văd, gândesc, mă întreb”. Astfel s-a creat cadrul pentru conversații fructuoase menite să-i ajute să împărtășească opinii diferite într-un mod respectuos și, în același timp, să-și dezvolte empatia. Mai apoi ne-am adunat în cerc, în poiană și am discutat despre cele observate. Copiii s-au sprijinit reciproc, și-au aplaudat răspunsurile și intervențiile unii altora, au colaborat.

La *Tranziții*, copiii au jucat jocul ***„Leapșa pe culori/pe animale”***, folosindu-se de culorile naturii și de informațiile privitoare la fauna locului. În felul acesta s-a realizat o parte a evaluării. În final s-au făcut fotografii pentru *Jurnalul grupei*, dar și pentru a compara natura din timpul toamnei cu cea din următorul anotimp când vom reveni. Pe drumul spre casă s-a desfășurat un joc de atenție : ***„Privește și ține minte !”***, prin care copiii au fost încurajați să urmărească pe geamul microbuzului natura,oamenii și împrejurimile, pentru ca apoi, ajunși la grădiniță, să continue jocul răspunzând la întrebările: *„Câte mașini mici (mari) am întâlnit ?”, „Câte case cu etaj ați văzut ?”, „Ce instituții ?”, „Cum erau îmbrăcați oamenii pe stradă ?”.* Copiii care au avut nevoie de ajutor în formularea răspunsurilor au avut parteneri de sprijin. În finalul zilei, la grădiniță, ei au realizat desene, care au fost prinse într-un album intitulat *Impresii de călătorie*.

Aflați în preajma copiilor o mare parte din timp, noi, educatoarele, trebuie să învățăm să transformăm chiar și drumul din curtea grădiniței până în clasă într-o joacă plăcută. Scopul principal al jocurilor, pe lângă cel de amuzament, este acela de a dezvolta inteligența copilului.

Nu trebuie să adoptăm o atitudine pasivă cu privire la dezvoltarea mentală a copiilor și să așteptăm să evolueze singuri, mai ales acolo unde este nevoie de mai mult de atât, unde copiii au nevoie de sprijin, de încurajare, de mai multă atenție. Pentru a-i putea integra cu succes și a-i face să se simtă valorizați în această excursie, a fost nevoie de explicații amănunțite în ceea ce privește programul zilei, a fost nevoie de anumite schimbări, care să fie adecvate pentru ei; acestor copii li s-au creat oportunități pentru a putea demonstra ce știu și ce pot face : au adunat petricele mari și mici și le-au sortat, au făcut un buchețel cu flori de câmp ; și acest lucru le-a adus zâmbetul pe buze. Jocul „Leapșa și animalele” era un joc cunoscut și foarte îndrăgit de acești copii și tocmai de aceea a fost ales, pentru a le aduce satisfacția reușitei.

Suntem diferiți, fiecare dintre noi este unic și tocmai în aceasta stă frumusețea grupului! Desfășurarea unor astfel de activități extrașcolare, de tipul excursiei, poate duce la consolidarea abilităților socio-emoționale, cum ar fi empatia, recunoștința și compasiunea, aprecierea și acceptarea, încurajând interacțiunile pozitive dintre copii.

CULORILE TOAMNEI NU SUNT PERFECTE!

DOCTORAND STROESCU DANIELA-IULIA

DIRECȚIA GENERALĂ DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ȘI PROTECȚIA COPILULUI CONSTANȚA, ROMÂNIA

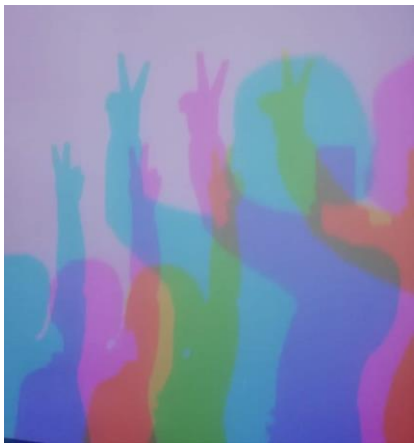
Toamna aduce cu ea cele mai frumoase culori, cele mai îmbietoare priveliști și cele mai inedite combinații de culori și peisaje. Dă naturii un aspect fascinant în care se îmbină mirosul florilor, al fructelor și legumelor din grădinile și piețele gospodarilor, al zilelor călduroase cu cele răcoroase sau friguroase, al regretului că zilele calde sunt tot mai puține și al bucuriei noului anotimp.Toamna. Culorile sezonului nu sunt perfecte și nimic din ceea ce ne înconjoară nu este perfect pentru că, nici nu există perfecțiune a naturii și a nici uneia dintre vietățile acestui pământ. Tocmai imperfecțiunea îi dă naturii unicitatea și frumusețea care încântă ochiul și ne dă atâta bucurie și stare de bine. Nici o zi nu seamănă cu alta, după cum nici un om nu seamănă cu altul. Această mare diversitate a naturii face ca fiecare să aibă ceva specific și frumos care face diferența între o entitate și alta. Natura înconjurătoare are ceva specific după cum și natura umană are specificul ei. Dacă natura de astăzi nu este identică cu cea pe care am văzut-o ieri, înseamnă că ceva s-a schimbat adică, a evoluat. Ei bine, la fel se întâmplă și cu natura umană. Prin voință, motivație, efort, stare de bine și dăruire, mâine și tu poți fi altfel, adică mai bun, mai științor, mai priceput, mai înțelept. Tot ceea ce trebuie să faci este să perseverezi și să ceri ajutorul atunci când ai nevoie de el. Tu, dragă copile, trebuie să știi că, în mare parte, schimbările din natură nu se produc datorită intervenției omului însă, schimbările tale depind de tine. Intervenția ta asupra propriei dezvoltări fizice, intelectuale, spirituale nu trebuie să întârzie. Chiar dacă astăzi îți este greu, mâine vei constata că este mult mai ușor. Ai încredere și fii optimist! Tu, dragă copilule, ești ca toamna. Ai multe din frumusețile ei însă, prin implicarea ta și a celor care te înconjoară, poți avea mult mai multe. Nu ezita să ne arăți ce poți!

Tu trebuie să-ți amintești permanent că haina care îmbracă natura și zilele de toamnă este continuu accesorizată cu noi elemente fermecătoare. Și tu poți adăuga zestrei tale multe accesorii pe care le poți alege cu eficiență din cărți, reviste, ziare, de la părinți și prieteni valoroși care în permanență îți pot oferi un model de viață. Alege-l pe cel care se potrivește cel mai bine pentru tine! Primește acest îndemn ca pe un talisman ce îți poate călăuzi drumul în viață. Ești puternic, chiar dacă ești unic. Bucură-te că ai lângă tine frunzele unei crenguțe

de măslin care te pot susține să mergi mai departe. Învață de la viață, învață de la eroii neamurilor care au învins și vei avea șansa să devii și tu un învingător!

Cred că pe tine te-am convins că poți mai mult. Mai greu este ca părinții tăi să accepte că tu, deși ești unic în felul tău, poți să progresezi. De aceea, le vom aminti părinților că prima lună a toamnei este septembrie. Începe școala, se fac prietenii noi, natura începe să-și schimbe încet, încet aspectul. Luna octombrie continuă șirul lunilor de toamnă și aduce cu ea noi îndatoriri școlare, noi prietenii, alte lucruri bune și frumoase pentru care depunem efort și, ca o răsplată a muncii depuse pe parcursul celor 7 săptămâni de școală, aduce și o meritată vacanță la sfârșit de lună. Noiembrie începe cu un nou program școlar, cu noi cerințe și atribuții, cu noi dorințe și împliniri. Așadar, septembrie, octombrie, noiembrie, trei luni fascinante de toamnă. Nici una nu este la fel cu cealaltă însă, fiecare are specificul ei și fiecare aduce ceva nou. Așa este și copilul dumneavoastră. Deși se aseamănă mult cu toamna, are nevoie de sprijin care să îi schimbe în bine calitatea vieții lui și a întregii familii. Se impune doar să găsim toate punctele tari de care dispune copilul, să le întărim pe cele slabe și să mergem mai departe prin educație și ajutor permanent din partea specialiștilor. Aceștia pot îndruma fiecare pas al copilului, îl învăța cum să învețe și pot contribui în măsură covârșitoare la îmbunătățirea calității vieții.

Oricare ar fi problema de sănătate cu care se confruntă un copil, ajutorul primit din partea specialiștilor îi poate schimba viața. De exemplu, dacă ne referim la copilul diagnosticat cu tulburări din spectrul autist, părintele trebuie să știe și să admită fără nici o reținere faptul că, este posibil ca diagnosticul să nu fie singular deoarece, în cele mai multe cazuri se poate asocia cu alte afecțiuni care, se tratează în mod diferit și au nevoie de terapii specifice. De asemenea, este indicat părinților să nu facă greșeala de a-și compara copilul cu alți copii, de a fi reticenți la tratamentul instituit sau programul de terapie la care copilul lor este supus. Fiecare copil are propriile nevoi și cerințe, propriile dorințe și aspirații și fiecare copil are un mod specific de reacție fiziologică la tratament sau terapie. Singurul în măsură să stabilească ceea ce este necesar pentru un copil cu nevoi speciale este specialistul: medic specialist într-un anumit domeniu, psiholog, psihopedagog, logoped, educator. Părintele trebuie să se implice într-un parteneriat cu specialistul care lucrează cu copilul oferind cele mai multe informații legate de creșterea, educarea și dezvoltarea copilului, preferințele copilului și modul de manifestare în anumite contexte: familiale, școlare, sociale astfel încât să nu întârzie luarea celor mai bune decizii în privința copilului.

Statul român se preocupă îndeaproape de creșterea calității vieții copiilor defavorizați din pricina nevoilor speciale. În acest sens, la nivelul fiecărui județ din România funcționează câte o Direcție Generală de Asistență Socială și Protecție a Copilului care prin mecanismele de care dispune asigură o gamă variată de servicii gratuite, tuturor copiilor pentru care este solicitat un ajutor specializat. Instituția dispune de personal angajat permanent care deservește toate sferele necesare de intervenție în interesul major al copilului. Există o strânsă colaborare între instituție și Inspectoratul Școlar Județean cu scopul de a îmbunătăți fiecare etapă de creștere, educare și dezvoltare a copilului utilizând mijloace suplimentare de tratament și terapie pentru fiecare copil care are nevoie de intervenție de specialitate. Legislația românească se aliniază permanent la recomandările și cerințele europene și oferă acestor copii tot mai multe oportunități pentru o viață independentă și integrare socială. La nivel de politici și practici naționale și internaționale care pot contura cu succes traiectoria dezvoltării și a educației copiilor cu nevoi speciale (indiferent de natura acestora) se disting numeroase acte normative dintre care amintim:

- Legea Educației Naționale nr. 1, elaborată de Parlamentul României la data de 5 ianuarie 2011 care reglementează cadrul general al educației în România, educația timpurie și incluziunea copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES), inclusiv a celor cu TSA (https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/267001);

- Metodologia privind organizarea serviciilor de spijin educațional pentru copiii cu CES integrați în școala de masă reprezentată de Ordinul nr. 5574 din 4 noiembrie 2011 (https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/132679);

- Metodologia pentru evaluarea şi intervenţia integrată în vederea încadrării copiilor cu dizabilităţi în grad de handicap, a orientării şcolare şi profesionale a copiilor cu cerinţe educaţionale speciale, precum şi în vederea abilitării şi reabilitării copiilor cu dizabilităţi şi/sau cerinţe educaţionale speciale, reprezentată de Ordinul nr. 1985 din 4 octombrie 2016 (https://lege5.ro/Gratuit/geztqmrygqza/ordinul-nr-1985-1305-58052016-privind-aprobarea-metodologiei-pentru-evaluarea-si-interventia-integrata-in-vedereaincadrarii-copiilor-cu-dizabilitati-in-grad-de-handicap-a-orientarii-scolare-si-profe/2);

- Strategia Națională pentru Protecția și Promovarea Drepturilor Copilului din 12 octombrie 2023 adoptată de Guvernul României sub genericul „Copii protejați, România sigură” 2023-2027, (https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/275594);

- Curriculumului pentru educație timpurie aprobat prin Ordinul Ministrului Educației Naționale nr. 4694 din 2 august 2019, care include strategii și metode pentru dezvoltarea competențelor de comunicare la preșcolari. Publicat în Monitorul Oficial al României nr. 686 din 20 august 2019. Ministerul Educaţiei Naţionale, (https://www.edu.ro.invatamant-prescolar);

- Convenția ONU privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități din 26 septembrie 2007, privind drepturile persoanelor cu dizabilităţi, adoptată de Parlamentul României și publicat în Monitorul Oficial nr. 792 din 26 noiembrie 2010, (https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/123948);

- Convenția ONU privind Drepturile Copilului din 20 noiembrie 1989 (republicată în data de 13 iunie 2001) care asigură dreptul la educație și dezvoltare pentru toți copiii, inclusiv cei cu CES, (https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/28981);

- Strategia UE privind Drepturile Copilului din 24 martie 2021 adoptată de Uniunea Europeană la Bruxelles privind includerea unor măsuri pentru incluziunea socio-economică și educațională a copiilor cu CES, (https://www.cdep.ro);

- Garanția Europeană pentru Copii, din 4 iunie 2021, adoptată de Uniunea Europeană prin Consiliul Uniunii Europei și Secretariatul din Belgia, Bruxelles prin care se asigură accesul la servicii esențiale pentru copiii vulnerabili, inclusiv cei cu CES. (https://www.consilium.europa.eu/ro/infographics/european-child-guarantee/).

Toate aceste acte normative cărora, se adaugă multe alte documente, scot în evidență preocuparea României pentru alinierea neîntârziată la politicile și practicile naționale și internaționale astfel încât, viața celor care au nevoi speciale să aibă o calitate mai bună.

Importanța actelor normative elaborate de țara noastră este justificată de faptul că, dacă un copil are afectată calitatea vieții atunci, indiscutabil, este afectată și calitatea vieții de familie. Este o realitate asupra căreia, fiecare dintre noi are posibilitatea să intervină prin intervenții medicale și pedagogice speciale cât mai devreme posibil pentru ca efectul experiențelor stresante ale copilului să se reducă treptat ajungând până la atenuarea problemelor cu care se confruntă. Apreciem că tema acestui eseu este de actualitate permanentă și pune în evidență utilitatea unor modele și aspecte pe care, aparținătorii și copiii le pot observa, le pot imita și însuși cu scopul modificării unor comportamente. Știm că fiecare persoană cu cerințe educative speciale se află într-o situație problematică pe care o resimt din plin alături de membrii familiei de apartenență deoarece se află într-o situație contradictorie, cu numeroase conflicte interioare generate de trăirea simultană a unor realități neimputabile lor. Pe de o parte, este vorba despre *experiența anterioară* pentru care nu au obținut confirmarea unor rezultate pozitive și, pe de altă parte, *noutatea* ca factor surpriză ce apare din *necunoscutul* cu care iau contact într-un anumit moment și care le deschide porțile unor soluții prezumtive. Toate aceste realități generează *incertitudine, neliniște, nesiguranță, curiozitate* și *speranță* izvorâte din dorința trecerii peste obstacolul pe care nu au reușit să-l depășească. Dacă părintele conștientizează cât mai repede existența acestei situații problematice a vieții copilului atunci, este un aspect benefic și efectele pozitive nu vor întârzia să apară. *Conștientizarea problemei* și adoptarea imediată a *măsurilor corectiv-recuperatorii* reprezintă factorii care contribuie la deschiderea unor drumuri spre noi căutări și soluții care să rezolve problema cu care se confruntă copilul. Trebuie spus că, nici pentru copiii în cauză situația problematică nu este ușoară, deoarece iau parte la noi provocări determinate de necunoscut și elementul de noutate care a pătruns cu violență în viața lor. Ei au structurile cognitive insuficient dezvoltate și din această cauză, necesitatea lor interioară rămâne la stadiul care nu le permite să facă față necunoscutului și nici să învingă obstacolele care stau în fața necunoscutului.

Un alt **argument** pentru care ne adresăm părinților, rezultă din dorința de a preveni accentuarea unor greșeli pe care le-au făcut în necunoștință de cauză, îndreptarea celor existente și prevenirea apariției altor greșeli în creșterea, educarea și dezvoltarea copilului. Ne dorim să venim în sprijinul părinților făcându-i să conștientizeze necesitatea unei pregătiri corecte pentru îndeplinirea cu succes a nobilei misiuni de a fi părinte. Este dificilă misiunea părintelui unui copil aflat în dificultate însă, trebuie să conștientizeze că este nevoie de susținerea permanentă și necondiționată fără de care copilul nu va reuși să progreseze. Din aceste considerente, întreaga familiei trebuie să înțeleagă, să creadă și să accepte că nu este

singură în acest demers, că poate beneficia de sprijin legislativ și de specialitate și că trebuie doar să solicite un sprijin autorizat. Trebuie să aibă încredere că va primi informații corecte și dacă va urma pas cu pas sfatul specialiștilor atunci, există toate premisele necesare pentru dezvoltarea unui parteneriat viabil și eficient privind dezvoltarea copilului și îmbunătățirea calității vieții lor.

Apreciem că este important să cunoaștem modul cum înțeleg unii părinți să acorde sprijinul necesar copiilor aflați în suferință. Din această perspectivă, ne dorim să le reamintim faptul că, există afecțiuni care se vindecă și afecțiuni care nu se vindecă însă, în ambele situații există toate premisele necesare pentru o dezvoltare mai bună a copilului, independență și integrare socială de calitate. Acest lucru se poate întâmpla datorită existenței unei multitudini de pârghii prin care se poate acționa eficient astfel încât, dezvoltarea copilului să atingă potențialul maxim de care dispune. Ne referim în mod expres la inițierea altor situații de viață care să aducă elemente noi și benefice în viața copilului, diferite de cele cu care a fost obișnuit și pentru care trebuie să aibă un nou răspuns impulsurilor generate de noile reguli și cerințe solicitate de viață. Este vorba despre adaptarea treptată la noul stil de viață care îi oferă un mănunchi de oportunități prin care poate beneficia de un alt rol social care să îi atribuie contacte, relații și responsabilități noi. Omenirea are datoria să conștientizeze faptul că viața unei persoane cu cerințe speciale trebuie să aibă sens, omul să aibă posibilitatea să simtă cu plăcere că este parte integrantă a societății de apartenență, că nu este discriminat ori marginalizat, și se simte apreciat la valoarea pe care o merită. Credem că societatea este luată prin surprindere de numărul mare de persoane care au nevoie de ajutor specializat și, din aceste considerente, suntem de părere că se impun demersuri susținute pentru sensibilizarea omenirii privind problematica accentuată a copiilor cu cerințe speciale și necesitatea dezvoltării ajutorului pe care statele noastre îl pot acorda acestor familii cu copii aflați în dificultate. Pentru ca întreaga societate să nu devină responsabilă de menținerea calității deteriorate a vieții copiilor cu cerințe speciale, este nevoie ca, noi toți să conștientizăm această prioritate, să luăm atitudine și să intreprindem demersuri adecvate astfel încât și ei să devină capabili să ofere societății tot ceea ce au mai bun.

În opinia noastră, analiza detaliată *a cerințelor personale* și *a mijloacelor care pot satisface îndeplinirea* acestora, vizează, identificarea programelor specifice care, supuse personalizării și adaptării la cerințele, necesitățile și capacitățile fiecărei persoane, o poate integra cel mai bine în medii adevate și contexte situaționale de viață. Acest fapt presupune dezvoltarea cât mai multor competențe funcționale. România militează pentru *egalitatea de șanse* și evitarea excluderii sociale, încearcă să optimizeze permanent condițiile unei pregătiri adecvate și participarea activă la programele educaționale a tuturor copiilor aflați în dificultate ori situații de risc. Specialiștii au în vedere activizarea potențialului psihic al fiecărui copil prin intermediul unor programe *corective, educative, individualizate* și *compensatorii* (funcție de potențialul fiecărui beneficiar), militând permanent pentru non-discriminare, integrare socială și îmbunătățirea calității vieții. Este evidentă necesitatea unor intervenții interdisciplinare complexe din aria de competență a domeniului educativ-terapeutic deoarece pun accent deosebit pe dezvoltarea laturii formative a pregătirii, necesară în procesul de dobândire a competențelor de cunoaștere care vor favoriza dezvoltarea capacităților și deprinderilor ce vor avea efect pozitiv pentru formarea identității umane reflectată în activitățile viitoare. Să nu uităm că, prin schimbul permanent de idei, informaţii, dorințe,

aspirații, sentimente și decizii, ființa umană devine capabilă să-și conceapă propriile strategii în domeniul prevenirii și rezolvării unor conflicte sau probleme, construindu-se pe sine, ca entitate distinctă, cu Eu propriu care îi conferă dimensiune și statut special aparte. Pentru stimularea și ajutarea părinților să conștientizeze necesitatea intervențiilor timpurii, acordăm prioritate relației de comunicare părinte-specialist. Deși *procesul comunicării* continuă să rămână un fenomen complex și de actualitate al existenței umane, problematica rămâne *deschisă* și de mare *interes* social. Dragă părinte, dacă te-am convins că trebuie permanent să înveți și tu, să experimentezi și să te dezvolți atunci, înseamnă că ai înțeles diversitatea lumii înconjurătoare și necesitatea incluziunii copilului tău la nivelul clasei pe care o frecventează. Tu, îl poți ajuta mai mult. Alătură-te nou!

BIBLIOGRAFIE

1. Guvernul României. *Strategia Națională pentru Protecția și Promovarea Drepturilor Copilului* din 12 octombrie 2023, „*Copii protejați, România sigură*" 2023 – 2027. Publicat în Monitorul Oficial nr. 942 bis din 18 octombrie 2023, (https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/275594).

2. Ministerul Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului. *Ordinul nr. 5574* din 7 octombrie 2011. *Metodologia privind organizarea serviciilor de spijin educațional pentru copiii cu CES integrați în școala de masă*. Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 785 din 04.11.2011, (https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/132679).

3. Ministerul Educaţiei Naţionale. *Ordinul nr. 4694* din 2 august 2019 - privind aprobarea *Curriculumului pentru educație timpurie, care include strategii și metode pentru dezvoltarea competențelor de comunicare la preșcolari*. Publicat în Monitorul Oficial al României nr. nr. 686 din 20 august 2019, (https://www.edu.ro.invatamant-prescolar).

4. Ministerul Muncii și Protecției Sociale și a Persoanelor Vârstnice. *Ordin Nr. 1985* din 4 octombrie 2016 *privind aprobarea metodologiei pentru evaluarea şi intervenţia integrată în vederea încadrării copiilor cu dizabilităţi în grad de handicap, a orientării şcolare şi profesionale a copiilor cu cerinţe educaţionale speciale, precum şi în vederea abilitării şi reabilitării copiilor cu dizabilităţi şi/sau cerinţe educaţionale speciale,* Publicat în Monitorul Oficial Partea I nr. 1019 din 19 decembrie 2016.
(https://lege5.ro/Gratuit/geztqmrygqza/ordinul-nr-1985-1305-58052016-privind-aprobarea-metodologiei-pentru-evaluarea-si-interventia-integrata-in-vedereaincadrarii-copiilor-cu-dizabilitati-in-grad-de-handicap-a-orientarii-scolare-si-profe/2).

5. Parlamentul României. *Legea Educației Naționale nr. 1* din 5 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial nr. 18 din 10 ianuarie 2011, (https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/267001).

6. Parlamentul României. *Convenția ONU privind Drepturile Copilului* din 20 noiembrie 1989 (republicată), publicată în Monitorul Oficial nr. 313 din 13 iunie 2001, (https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/28981).

7. UNIUNEA EUROPEANĂ. *Strategia UE privind Drepturile Copilului*. Belgia, Bruxelles: 24.3.2021, (https://www.cdep.ro).

8. Uniunea Europeană, Consiliul Uniunii Europene, Secretariatul General. *Garanția Europeană pentru Copii*. Belgia, Bruxelles: 14 iunie 2021, (https://www.consilium.europa.eu/ro/infographics/european-child-guarantee/).

9. Uniunea Europeană, Parlamentul României. Convenția ONU privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități din 26 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial nr. 792 din 26 noiembrie 2010, (https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/123948).

MICII ECOLOGIŞTI

STEIER DANA ANGELA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ „SORIN LEIA„ TOMEŞTI

Protecţia mediului înconjurător a devenit un obiectiv major al lumii contemporane. De aceea omenirea caută soluţii pentru prevenirea poluării mediului de viaţă şi crearea unui mediu echilibrat şi propice vieţii.

Încă de la vârstă mică, copiii trebuie să înveţe şi să respecte legile naturii, ei fiind ajutaţi să descifreze şi să-şi însuşească ABC-ul ecologiei, să înţeleagă necesitatea protecţiei mediului, a ocrotirii naturii. Copiii trebuie învăţaţi cum să contribuie la refacerea naturii, menţinând curăţenia şi îngrijind frumuseţile ei oriunde s-ar afla, să înţeleagă că ocrotind naturii se ocrotesc pe ei înşişi.

În concluzie putem spune că educaţia ecologică vizează diferite laturi ale dezvoltării personalităţii individului. Ea are ca scop formarea premiselor de înţelegere a efectelor unui comportament necorespunzător asupra mediului şi, deci, a atitudinii de protejare a mediului.

Scopul final al educaţiei ecologice la preşcolari este de a le forma bazele unei gândiri şi atitudini centrate pe promovare a unui mediu natural propice vieţii, de a le dezvolta spiritul de responsabilitate faţă de natură. Prin participare tuturor factorilor educativi : şcoală, familie, comunitate, mass-media, la realizarea acestor intenţii, copilul înţelege mai bine efectele pe care le are un comportament necorespunzător asupra mediului.

În cartea sa „Sentimentul întrebării / nesiguranţei”, Rachel Carson spunea . „Dacă un copil trebuie să menţină viu spiritul său nativ de a se întreba... el are nevoie de compania cel puţin a unui adult căruia să î-l împărtăşească redescoperind împreună cu el bucuria şi misterul lumii în care trăim”.

Natura are nevoie de prieteni. Nu mila de vietuitoare cu respectul este necesar unei adevarate prietenii cu natura. De aceea este nevoie de o practizare cu intreaga natura apoi este necesara integrarea armonioasa a noastra, a oamenilor in natura, fara a provoca daune care de mute ori, sunt ireversibile. Natura trebuie ocrotita ca un tot intreg.

Orice copil poate deveni un prieten al naturii, cu conditia sa respecte natura. Aceasta inseamna azi, mai mult ca oricand sa o privеasca in calitate de adevart ecolog-cetatean, cu gandul refacerii ei. Uneori cuvintele, expresiile copiilor ni se par "trasnite", dar dincolo de partea hazlie, educatorul descopera modul de gandire original alimentat de o curiozitate si o imaginatie iesite din comun. Avalansa de intrebari cum ar fi: "Ce-I luna?", "Ce-i soarele?" , " Cum apar plantele, oamenii?", "Dec e nu se simte cand Pamantul se invarte in jurul Soarelui?" , "De ce sunt razboaiele?", "De ce sunt rai omenii?", "De ce se cearta mama cu tata?", "De ce, de ce, de ce .". Din lipsa de timp sau alte motive, adultii se multumesc sa raspunda in gluma sau sa amane raspunsurile pana cand vor creste mai mari, ignorandu faptul ca acum e terenul fertil pentru a semana samanta cunoasterii pentru ca acum gandirea e mai creativ, memoria mai plastica, mintea mai iscoditoare.

Pentru om, plante si animale, natura este o nepretuita comoara. Ea este darnica si primitoare, oferind hrana, adapost, aer curat si frumuseþe. De aceea, suntem datori sa o protejam. Oare eu o pot ajuta? Sunt mic si sunt singur.

"*Ce pot face?Acestea sunt gândurile unui copil care iubeşte natura.*

Să sădeşti o floare, să plantezi un copac, să spui celorlalţi despre acţiunile tale şi să îi încurajezi să facă la fel! îi raspunde cineva la întrebări.

Uimit, copilul se uită în jur şi nu vede pe nimeni.

Cine este? Cine a vorbit? întreabă el dar nu primeşte nici un raspuns .

A doua zi, copilul merge la şcoala şi spune doamnei învăţătoare şi colegilor despre gândurile sale, le vorbeşte despre natură şi nevoile pe care aceasta le are. Împreună hotărăsc să o ajute. Ies în curtea şcolii, adună hârtiile, plantează copăcei şi floricele.

Soarele le surâde, natura le mulţumeşte cu zâmbet larg, cu cântec de păsărele, cu frumuseţe. Copilul priveşte în jur. E mulţumit. Acum nu mai este singur, face parte dintr-o echipa numita " Micii ecologişti" , echipa ce a ajutat natura, nepreţuita comoară a fiecăruia.

Lucrurile mari se fac în echipă, altfel riscăm să ramânem singuri, pe o planetă pustie.

Între timp copilul era bucuros că a putut ajuta natura împreună cu colegii săi.

"Micii ecologisti"erau mândrii de natură .Ei aveau un teren curat, o grădină curată, dar ce lipsea?

Copilului i-a venit ideea de a merge pe câmp şi a aduna gunoaiele rămase.

După acestea copiii au plecat fericiţi la casele lor cu o amintire de neuitat."

Educaţia ecologică bine realizată în şcoală răspunde la una din prevederile fundamentale ale Drepturilor Omului şi anume : „Dreptul la sănătate, dreptul la viaţă!".

BIBLIOGRAFIE :

1. Nicoleta Adriana Geamănu, Maria Dima, „Educaţia ecologică la vârsta preşcolară", Supliment al Revistei Învăţământ Preşcolar, 2008;
2. C. Pârvu, „Ecologie generală", Editura Tehnică, Bucureşti, 2001;
3. * * * Programa activităţilor instructiv – educative în grădiniţa de copii, aprobată prin O.M. nr. 4481/2000.

RED

EDUCAȚIE EMOȚIONALĂ: INCLUZIUNEA

GRIGORE VIORELA

TUDOR SIMONA

IONESCU ANA LIANA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ION PILLAT" PITEȘTI, JUD. ARGEȘ

MOTIVAȚIE:

Asistăm cu toții la o abordare generală privind importanța educației și a asigurării accesului la educație pentru toți copiii, ca și mod de realizare a drepturilor fundamentale ale omului și mijloc de modelare a dezvoltării viitoare a umanității. Astfel, există acțiuni concrete care au propulsat procese ample, ce au contribuit la aducerea în mediile educaționale a milioane de copii, altădată respinși și excluși. În activitățile pe care le exercită zilnic cadrul didactic, se impune o foarte bună cunoaștere de către acesta a informațiilor de specialitate, dar și a unor conținuturi trans-disciplinare pentru a realiza obiectivele unei educații de calitate. Complexitatea problematicii educației incluzive conduce spre dobândirea de cunoștințe și abilități care să asigure că toate cadrele didactice sunt familiarizate cu metodologiile centrate pe copil, sunt capabile să predea în medii diferite și să realizeze în mod adecvat predarea diferențiată, să valorifice punctele forte ale copiilor și să răspundă necesităților lor. Educația incluzivă și a diferitele modele de incluziune a copiilor cu cerințe educaționale speciale, au un rol extrem de important în identificarea și intervenția timpurie. Identificarea se referă la detectarea unor probleme, reale sau potențiale, privind dezvoltarea copilului de la cele mai mici vârste (probleme comportamentale, de dezvoltare emoțională, intelectuală). Detectarea precoce a acelor indicatori care induc ideea existenței unor tulburări sau deficiențe în dezvoltarea copilului este de o mare importanță.

În activitatea zilnică a copilului, jocul ocupă, evident, locul preferat. Jucându-se, copilul își satisface nevoia de activitate, acționând cu obiecte reale sau imaginare, transpunându-se în diferite roluri și situații care să-l apropie de realitatea înconjurătoare. Jocul dezvoltă funcțiile latente, creative, persoana cea mai bine înzestrată fiind cea care se joacă cel mai mult. Jocul procură copilului acele modalități de acțiune care nu se regăsesc de cele mai multe ori în sala de clasă. La copil, jocul îndeplinește rolul pe care munca o are la adult. Așa cum acesta își dovedește sie însuși propria valoare prin capacitatea de a desfășura o profesie, tot așa copilul, aflat în afara lucrărilor reale și sociale, găsește acest substitut în joc. Jocurile de comunicare sunt cele care constituie baza unei integrări eficiente. Exemple de jocuri de comunicare pot fi:

Joc „Mesajul rupt"

Iată o variantă: Mihai primește două sfaturi, prin sora cea mică. Ea a rupt benzile pe care erau scrise. Încearcă să refaci mesajele!

"Politeţea /are patru ochi."
„Ce ţie nu-ţi place /deschide toate porţile."

Joc „Cel mai bun povestitor”

Se folosește o trăistuță în care se introduc imagini din povești cunoscute din lecții anterioare. Jocul începe cu recitarea versurilor: ”Trăistuță fermecată, / Ce ai pentru mine?”

În timp ce se recită, trăistuța se transmite din mână în mână până ce se rostește ultimul cuvânt al versurilor. Elevul la care a ajuns trăistuța va scoate una din ilustrații și va povesti episodul înfățișat în ea. Recitând versurile, jocul va continua până la epuizarea imaginilor alese pentru joc.

Jocul de rol

Relațiile care se stabilesc între copii în jocurile de rol sunt determinate de legăturile de prietenie și de

acceptare, deci incluziune

Exemple de jocuri de rol se pot da şi se pot crea în funcție de situația pe care o oferă lecția:

Joc „Să ne prezentăm!”

”Eşti Scufița Roșie, iar eu, Cenușăreasa. Prezintă-te”!

Joc „Interviul”

”În fața ta se află Degețica. Întreab-o care ar fi cea mai mare dorință a ei”!

Joc „Cercul de conversație”

Așezați în cerc, elevii continuă enunțuri exprimate de învățător:
-prefer să :
-mi-ar plăcea să fiu.....
-jocul meu preferat este……pentru că……..
-nu mi-ar plăcea să știu.....
-sunt fericit când....
-într-o zi, sper să.....

Joc „De ziua ta!”
Așezați în cerc, se alege un presupus sărbătorit. Fiecare elev va mima, pe rând, cadoul pe care dorește să îl ofere. Dacă sărbătoritul nu ghicește, cedează locul celui care a mimat. Într-o altă variantă, darul poate fi descris prin cuvinte-însușiri cât mai deosebite pentru a pune în dificultate pe cel care trebuie să ghicească.

Joc „Construieşte dialogul!”
Grupați în perechi, elevilor li se solicită să găsească, pentru fiecare imagine prezentată, dialoguri pe care să le interpreteze în fața colegilor. Se pot folosi imagini reprezentative, referitoare

Ca joc individual, ar putea suna astfel: Imaginați-vă că sunteți o plantă. Ce ați spune Soarelui ori unui nor?(monolog)

DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE ÎN PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE LA LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

MONE VIORICA-CORNELIA

LICEUL TEHNOLOGIC „UNIREA” ŞTEI, JUD.BIHOR

Motivaţia pentru învăţare a reprezentat întotdeauna un subiect important în preocupările specialiştilor din psihologia educaţiei. Astăzi, poate mai mult ca oricând, este necesar să ne îndreptăm atenţia asupra acestui fenomen, luând în considerare schimbările majore din societatea modernă, care au un impact considerabil asupra dezvoltării indivizilor. Cercetările în domeniul psihologiei educaţiei accentuează importanţa mediului psiho-social al clasei în motivarea elevilor: calitatea relaţiilor profesori-elevi, a interacţiunilor dintre elevi sunt deseori amintite ca fiind componente cheie în optimizarea motivaţiei în context şcolar**.** Una dintre metodele interactive motivaţionale la limba şi literatura română care promovează diversitatea și incluziunea este este **studiul de caz.**

Studiul de caz se foloseşte, de regulă, ca metodă de învăţare, pentru a-i deprinde pe elevi să gândească şi să acţioneze independent, atât individual cât şi în echipă. Metoda studiului de caz presupune parcurgerea a şase etape:

Etapa întâi : Prezentarea cazului respectiv. Profesorul va alege un „caz” sugestiv pentru obiectivele propuse, pe care îl va prelucra şi experimenta întâi pe un grup restrâns, apoi îl va propune tuturor participanţilor. Prezentarea trebuie să fie obligatoriu clară, completă şi precisă;

Etapa a doua : Sesizarea detaliilor cazului, odată cu înţelegerea necesităţii rezolvării acestuia de către participanţi:

- stabilirea aspectelor neclare;
- selectarea unor întrebări de lămurire ale participanţilor;
- solicitarea unor informaţii noi privitoare la soluţionarea cazului (din surse bibliografice);

Etapa a treia : Studiul individual al cazului selectat:

- documentarea participanţilor în legătură cu aspectul studiat;

- găsirea soluţiilor de către participanţi;

Etapa a patra : Dezbaterea modurilor de a soluţiona cazul (în grup): - analiza variantelor, în grupuri mici (5–6 membri) sau direct în plen;

- dezbatere liberă, moderată de profesor;

- compararea rezultatelor şi analiza acestora;

Etapa a cincea : Formularea concluziilor optime.

Etapa a şasea : Evaluarea modului de soluţionare a situaţiei şi a grupului de participanţi. Rolul profesorului este de incitator al elevilor. Pe de altă parte, el aplanează eventualele conflicte şi manifestă răbdare fată de participanţi în procesul de soluţionare a cazului. **Avantajele metodei**: - se realizează apropierea elevilor de viaţa reală şi de problemele pe care le pot întâmpina;

- contribuie activ la dezvoltarea unor capacităţilor de analiză, de elaborare a unor decizii şi de soluţionare a cazului;

- formează abilităţi de argumentare;

- dezvoltă spiritul de echipă şi toleranţa;

- oferă posibilitatea de a crea legături între teorie şi practică.

Limitele aplicării metodei:

- solicită mult timp pentru prelucrarea şi experimentarea cazului selectat;

- se pot întâmpina dificultăţi în evaluarea exactă a participării fiecărui elev;

- se poate manifesta fenomenul de complezenţă sau de lene, unii elevi lăsând responsabilitatea rezolvării cazului pe seama celorlalţi;

- accesul la sursele de informare poate fi dificil;

La începutul semestrului, profesorul stabileşte lista de teme pe care elevii urmează să le abordeze cu ajutorul studiului de caz, perioada , modul de lucru, de prezentare şi de valorificare a rezultatelor. Studiul de caz se poate realiza individual sau colectiv.

Este de preferat ca rezultatele să fie analizate cu clasa de elevi, pentru ca profesorul să poată formula observaţii, aprecieri şi concluzii.

Pe baza analizei activităţii elevilor şi a rezultatelor obţinute de ei în cadrul studiului de caz, profesorul poate acorda note, valorificând, în felul acesta, funcţia evaluativă a acestuia. În studiul de caz se poate folosi autoevaluarea, fiecare elev din echipă apreciindu-şi munca depusă.

De exemplu, la clasa a XI-a sunt propuse următoarele studii de caz: **Dimensiunea religioasă a existenţei, Formarea conştiinţei istorice, Latinitate şi dacism (Perioada veche),Rolul literaturii în perioada paşoptistă, Criticismul junimist, Diversitate**

tematică în opera marilor clasici (Perioada modernă), Simbolismul european (Simbolismul) şi Modele epice în romanul din perioada interbelică (Perioada interbelică)

Studiul de caz **Latinitate şi dacism** le propune elevilor să exploreze ideile şi faptele legate de originea latină şi dacă a poporului nostru în sursele recomandate. Ca metodologie se recomandă culegerea şi analiza de surse (texte literare, texte istorice, filme, imagini, etc.)

Elevilor li se pot da ca srcini de lucru:

1. Colectaţi sursele şi grupaţi-le în funcţie de referinţa la originea dacă sau latină a poporului român.
2. Identificaţi, în sursele analizate, principalele caracteristici asociate spiritului latin şi a celui dacic.
3. Argumentaţi în ce măsură tema istorică capătă şi uninteres estetic, literar.
4. Comparaţi miturile fondatoare româneşti cu altele similare din alte culturi europene.

Aspectele ce pot fi evaluate în realizarea studiului de caz vizează procesul de realizare a studiului(investigarea, analiza şi interpretarea surselor,lucrul în echipă), produsul final şi modul de prezentare a acestuia,implicând atât aspecte de ordin cognitiv, cât şi de tip atitudinal:

-competenţe de lucru în echipă

-competenţe de documentare

-competenţe de prezentare a raportului final

În concluzie, studiul de caz este o metodă interactivă ce oferă elevilor ocazia de a-şi forma un stil de muncă intelectuală, organizată, experimentând o construire activă şi personală a învăţării, dar și o metodă care promovează diversitatea și incluziunea.

Bibliografie

- Bărbat, Adriana, *Ora de literatură*, Braşov, Editura Aula,2006
- Bărboi, Constanţa, *Metodica predării limbii şi literaturii române în liceu,* Editura Didactică și Pedagogică, București,1983
- Chirilă Camelia, *Literatura română. Aplicaţii*. Editura Nomina,Piteşti,2007
- CNC,MEC, *Programe şcolare,vol.1, Aria curriculară Limbă şi comunicare,* seria Liceu, Bucureşti,
- Parfene,Constantin, *Metodica studierii limbii şi literaturii române în şcoală. Ghid teoretico-aplicativ*. Editura Polirom, Bucureşti, 1999.
- Radu, T. Ion, *Evaluarea în procesul didactic*, E.D. P. Bucureşti, 2004
- S.N.E.E., *Ghid de evaluare la limba şi literatura română*,Bucureşti, Editura Aramis, 2001

CONȘTIENTIZAREA ȘI SENSIBILIZAREA ELEVILOR CU SINDROMUL DOWN

Activitate extracurriculară

PEREVOZNIUC LILIA

CENTRUL REPUBLICAN DE ASISTENȚĂ PSIHOPEDAGOGICĂ, MUN. CHIȘINĂU
STRUCTURA TERITORIALĂ DE ASISTENȚĂ PSIHOPEDAGOGICĂ,
LICEUL TEORETIC „GEORGE COȘBUC”, MUN. BĂLȚI

Grupul țintă: Copii cu CES (deficiențe de învățare, intelectuale/de vorbire, motrice)
Durata: 30 – 45 minute
Număr participanți: 10-15 copii clasele I-îi și a II-a + 3 părinți
Vârstă: 6-9 ani

Scopul activității:

- **Sensibilizarea copiilor cu privire la Sindromul Down** : Activitățile vor încuraja înțelegerea și acceptarea diversității prin explorarea conceptelor de empatie, colaborare și respect față de diferențele individuale.
- **Dezvoltarea abilității de a lucra în echipă** : Prin jocuri și activități interactive, copiii vor învăța importanța sprijinului reciproc și a colaborării pentru atingerea unui scop comun.
- **Creșterea conștientizării cu privire la provocările cu care se confruntă persoanele cu Sindromul Down** : Copiii vor învăța prin simulări și jocuri cum este să faci față unor dificultăți, contribuind la dezvoltarea empatiei și a înțelegerii pentru cei cu nevoi speciale.

Obiective :

- **Îmbunătățirea cunoștințelor despre Sindromul Down** : Copiii vor înțelege și vor învăța care sunt caracteristicile și provocările cu care se confruntă persoanele care trăiesc în această condiție.
- **Dezvoltarea empatiei** : Prin activitățile interactive, copiii vor experimenta simțul de ajutor și sprijin reciproc, înțelegând că diversitatea este o valoare care îmbogățește grupul.
- **Încurajarea colaborării** : Activitățile propuse vor stimula copiii să lucreze împreună pentru a atinge obiectivul comun, dezvoltând astfel abilități de comunicare și lucru în echipă.
- **Înțelegerea diversității și a importanței acceptării** : Copiii vor fi încurajați să recunoască și să aprecieze diferențele dintre ei și colegii lor și să contribuie la crearea unui mediu prietenos și incluziv.

Materiale necesare:

- **Pentru jocul „Transmiterea Soarelui” :**

➢ minge/balon / cerc galben sau un obiect simbolic pentru „soare”
➢ Ochelari pentru simularea dificultăților de vedere (optional)
➢ Cerc cu panglică de culoare galbenă,

- Ecusoane cu soare (de încleiat în piept)
- Stichere cu emoții

- **Pentru activitatea creativă „Formarea Soarelui”**:
  - Stofă galbenă și bețișoare de bambus
  - Un set de ,,Mozaică” de diferite culori
  - Fața soarelui și bulbi de ceapă măruntă
- **Materiale pentru reflecție** :
  - Pliante sau postere cu informații despre Sindromul Down (opțional)

Descrierea activității:

Introducere - „Ce înseamnă diversitate?” (10 minute)

Scop : Familiarizarea copiilor cu tema și crearea unui climat prietenos și de încredere.

Activitate :

Eu voi explica copiilor, într-un limbaj accesibil, ce este Sindromul Down:

„Sindromul Down este o maladie cu care se nasc unii copii, care poate afecta felul în care învață, se mișcă sau se exprimă emoțional. Însă și acești copiii au talent și pot face multe lucruri grozave.”

Discuție interactivă:

- ,, Copii, vreți să fim diferiți?”
- „Cum ne putem ajuta unii pe alții atunci când suntem diferiți?”

1) **Joc didactic - „Transmiterea Soarelui**” (10 minute)

Scop: Sensibilizarea cu privire la importanța sprijinului reciproc și dezvoltarea abilității de a colabora în echipă.

Descriere:

Faza 1 – Jocul „Transmiterea Soarelui” :

Copiii se vor prinde de mâini și vor forma un cerc după care vor primi un obiect galben - CERC /BALON (simbolizând ,,soarele”) pe care îl vor transmite unui participant la altul, fără să-l lase să cadă. Din partea dreaptă spre partea stângă.

Inițial, va fi simplu, iar copiii vor transmite ,, soarele ” pe rând.

După câteva runde, se va adăuga o provocare: unii copii vor purta ochelari care simulează dificultăți de vedere sau vor avea mâinile legate pentru a simula dificultăți motorii. Acesta va fi un mod de a simula provocările prin care pot trece copiii cu Sindrom Down și de a încuraja empatia.

Această activitate se desfățoară pe fundalul melodiei:

„SOARE-FRĂȚIOARE” (Lolipops)

Faza 2 – Discuție pe marginea jocului :

După încheierea jocului, îi voi întreba pe copii:

- Cum v-ați simțit atunci când ați primit ajutor sau când ați fost ajutați?
- Ce ați observat atunci când unii copii au avut mai multe dificultăți?

Discuția va pune accent pe:

- *Ccum este să ai nevoie de ajutor?*
- *Cum pot fi sprijiniți unii copii să-i ajute pe alții?*

.

2) **Activitate creativă - „Formarea Soarelui”** (15 minute)

Scop : Încurajarea colaborării și a creativității, în timp ce copiii învață să aprecieze că fiecare contribuție este valoroasă în grup.

Descriere :

Copiii vor fi rugați să se așeze într-un rând și să se numere până la 3.

- Elevii cu numărul „ 1” - vor lucra la masa din partea dreaptă;
- Elevii cu numărul „ 2 ” - vor lucra la masa din partea stângă;
- Elevii cu numărul „ 3 ” – vor lucra la masa din spate (plasată pe centru)

După ocuparea locurilor la mese vom stabili ca fiind căpitanul echipei o mămică a unui copil cu CES.

Fiecare echipă va trebui să redea imaginea unui SOARE - mare și strălucitor, simbolizând diversitatea și unicitatea, din materialele disponibile.

- Echipa 1 - „Mozaica colorată”
- Echipa 2 - „ Stofă galbenă și bețișoare de bambus”
- Echipa 3 - „ Imaginea soarelui și bulbi de ceapă măruntă”

Pe fundalul melodiei: „ Toamna”de Georgeta Voinovan

Voi încuraja copiii să lucreze împreună, să asculte ideile și să aprecieze contribuțiile.

3) Crearea Soarelui din emoticoane și inima mamei:

Apoi, fiecare copil va primi câte un sticher cu o emoție – ce va trebui încleiată pe partea exterioară a palmei, după care se va propune să formeze un soare din palme.

După formarea soarelui, copiii vor învăța poezia „ Mama” *scrisă de Grigore*

„ Mama ne mângâie,
Soarele lucește,
Soarele e unul
Mama una este ! ”

Cu siguranță pe fiecare din noi ne iubește mama!

Haide-ți să vedem cum putem forma un soare din inima mamei!

(Pe parte interioară a palmei drepte, va fi încleiată câte o inimioară)

- Dragi copii, haideți cu toții să demonstrăm cum arată inimioara mamelor voastre formând un cerc!

Întrebări pentru reflecție:

- „Ce înseamnă pentru tine să faci parte dintr-un grup unde fiecare contribuie cu ceva special?”
- „Cum arată un grup în care toți se ajută și se sprijină reciproc?”

*) *Deasemenea se va desfășura pe fundalul melodiei:„ Copilărie” de Picături muzicale*

Încheiere și reflecție *(5 minute)*

Scop : Încurajarea copiilor să ia în mână o panglică oferită de CDS și să împărtășească ce au învățat din toate activitățile desfășurate?

La final am obținut un SOARE MARE din panglici galbene

Activitate : Fiecare copil va fi invitat să răspundă la întrebări:

- „Ce ați învățat despre Sindromul Down?”
- „Cum v-ați simțit în timpul jocului, atunci când ați ajutat sau ați fost ajutat?”
- „Ce înseamnă pentru voi să fiți diferiți și cum puteți ajuta pe cineva care are nevoie de ajutor?”

Metode de evaluare:

Observare directă : Monitorizarea interacțiunilor și colaborării între copii pe parcursul activităților.

Reflecție orală : Evaluarea înțelegerii conceptelor prin discuțiile finale și răspunsurile copiilor.

Feedback creativ : Evaluarea prin activitate creativă, în care copiii vor exprima, prin construirea soarelui, cum contribuie fiecare într-un grup.

Sugestii suplimentare:

- Adaptarea activităților pentru copii cu CES :

În funcție de nevoile individuale, activitățile pot fi ajustate, simplificate sau susținute prin ajutor suplimentar (de exemplu, prin asistență fizică sau prin utilizarea materialelor vizuale pentru sprijinirea dezvoltării).

- Extinderea activităților pentru părinți :

O variantă a acestui proiect ar putea include și părinții, prin organizarea unui atelier în care să participe și aceștia, consolidând astfel mesajul de înțelegere și sprijin.

Ca surprise motivaționale voi folosi ciupaciupse cu floare galbenă.

Voi mulțumi fiecărui participant pentru activitatea desfășurată!

Poze din activitățile planificate

PROIECT DE ACTIVITATE
Adaptare pentru copil cu C.E.S.

VELICIU SILVIA RALUCA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ CRĂCIUNLU DE JOS, JUD. ALBA

Grupa: Mijlocie
Tema anuală: Ce si cum vreau sa fiu
Tema săptămânii: Ce o sa fiu cand cresc mare ?
Categoria de activitate: Domeniul Om si Societate
Tema activităţii: Doctorita
Mijloc de realizare: Memorizare
Tipul activităţii: Dobândire de noi cunoştinţe
Dimensiuni ale dezvoltării:
- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute
- Mesaje orale în diverse situaţii de comunicare
- Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare

Comportamente vizate:
- Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă)
- Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare
- Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului

Scopul activităţii: Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală; educarea unei exprimări verbale corecte din punct de vedere fonetic, gramatical şi lexical; îmbogăţirea vocabularului activ şi pasiv prin utlizarea cuvintelor din câmpul lexical al cuvintelor „meserii”.

Obiective operaţionale:

O1: să recite corect și cat mai expresiv, respectand intonaţia, ritmul si pauzele necesare;

O2: să recunoască meseriile prezentate in poezie;

O3: să memoreze logic poezia “ Ce miros au meseriile” ;

O4 : să manifeste interes pentru activitate.

Obiective operaţionale:

Oo1: Să recunoasca si sa denumeasca meseriile prezentate in imagini, insistându-se pe corectarea problemelor de articulare și pronunție din cauza hipoacuziei;

Oo 2: Să-şi îmbogăţească vocabularul cu cel puţin două cuvinte dintre următoarele cuvinte noi: vrafuri, talas,geamgiu,chit.

Oo3: Să memoreze logic cel putin o strofa din poezie.

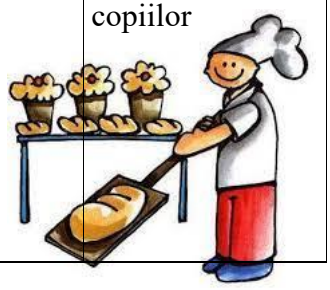
Strategii didactice:

a). Metode şi procedee didactice: *conversaţia, explicaţia, exerciţiul, observaţia,; întărirea pozitivă (aprobarea, lauda etc.), recompense (aprobare verbală, valorizare, apreciere a ceva; aprobare nonverbală (zâmbet, râs, aplauze);; acordarea accesului la activităţi preferate; oferirea de premii,*

obiecte materiale etc.

b). Material didactic: *scrisoare, planse cu imagini, cutia magica*
Durata: *20 minute*
Bibliografie:
Mitu, F., Antonovici, Ş. (2005),Metodica activităţilor de educare a limbajului în învăţământul preşcolar, Editura Humanitas Educaţional:Bucureşti

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

Secvenţe didactice	Conţinut ştiinţific	Strategii didactice	Evaluare
1.Moment organizatoric	Se pregătesc condiţiile necesare unei bune desfăşurări a activităţii: aşezarea scăunelelor, pregătirea materialului didactic. *Poziţionare strategică în sala de grupă şi la măsuțe, în proximitatea cadrului didactic, a colegilor cu care va lucra în parteneriat/ cei care se vor comporta ca niste tutori şi a materialelor didactice sugestive.*		
2.Captarea atenţiei	Captarea și interesul copiilor se va realiza cu ajutorul scrisorii primită de la Zâna primăvară. .	Conversația Explicația	
3.Anunţarea temei	*Pentru că în această săptămână vom vorbi despre meserii, vreau să învăţăm o poezie foarte frumoasă. Poezia se numește „ Ce miros au meseriile”* *Comunicarea temei şi a obiectivelor se va face într-o manieră clară. Se va vorbi cu o viteză şi un volum rezonabile, folosind pe cât posibil propoziţii scurte, gesturi, imagini şi expresii faciale care să il ajute să comunice și să facă posibilă achiziția informației.*	Conversaţia	
4.Dirijarea învăţării	*Voi recita poezia de 1-2 ori avand în vedere o recitare clară, corectă, expresivă.* ***Doctorita*** *Ma vedeti? Sunt doctorita!* *Am halat si nu rochita!* *Mama mea e mandra tare,* *Asa fata nimeni n-are!* *Fac injectii, dau retete si prescriu medicamente.* *Si oricui este bolnav*	Conversația Explicația Demonstrația Explicația	Observarea comportamen-tului verbal şi nonverbal al copiilor

	Ii zambesc si-i spun: Nu-i grav! *Pacientii ma iubesc* *Tuturor le daruiesc* *Pastilute colorate* *Si bomboane mentolate.* *Si cand pleaca de la mine* *Sa le fie numai bine!* *Li se va explica copiilor conţinutul de idei precum si cuvintele noi şi expresiile din text.* *Se vor formula propoziții simple cu ajutorul cuvintelor noi.* *Se va mai recita 1-2 ori poezia model, de educatoare* *Pentru copiii cu CES se va avea in vedere reducerea numărului de sarcini utilizate pentru evaluarea unui concept sau a unei competente, vor beneficia de timp suplimentar, pauze mai frecvente, reamintirea condițiilor sarcinii, de sisteme de comunicare auxiliare şi de suplinire, tutelare din partea colegilor de grupă sau din partea educatoarei/ parteneriat, sprijin în gestionarea timpului, vor fi poziţionati strategic în sala de grupă și la măsuțe, în proximitatea cadrului didactic, a colegilor cu care va lucra în parteneriat/ cei care se vor comporta ca niste tutori și a materialelor didactice sugestive. Se va urmări reducerea/ amplificarea stimulenţilor vizuali sau auditivi (materiale didactice sugestive) și excluderea materialelor care disociază atenția.De asemenea, se va promova participarea, cooperarea, stima de sine prin responsabilizare în sarcini didactice compatibile cu nivelul lui de achiziții și potențialul intelectual.*		
5.Obţinerea performanţei	Învățarea poeziei de către copii Poezia va fi memorată pe unități logice. Pentru început se vor memora primele două versuri: „ Orice meserie Are un miros copii!..” Apoi următoarele două: „ A pâine și a plăcinte Miroase-n brutării..”	Exerciţiul Conversaţia	Aprecieri verble

	Voi repeta cu copii în întregime prima strofă La celelalte strofe se va proceda la fel ca la prima. Fragmentele poeziei vor fi reproduse individual, în grupuri mici şi frontal. *Sarcina se va realiza prin silabisire prin imitație, după cadrul didactic sau prin în parteneriat/ tutelare cu alți colegi de grupă.*		
6.Evaluare, aprecieri	Se vor face aprecieri individuale şi generale asupra felului în care au participat şi s-au comportat la activitate. Va fi apreciat verbal pozitiv pentru implicarea in activitate, incurajat și recompensat.	Conversaţia	Aprecieri verbale
7.Încheierea activităţii	Activitatea se încheie cu ieşirea organizată din sala de grupă.		

EDUCAŢIA INCLUZIVĂ ÎN GRĂDINIŢĂ

TĂBĂCARU IULIA-CARMEN
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT „ARLECHINO” GALAȚI

Oamenii au nume: Ana, Robert etc. Cu toate acestea găsim mai la îndemână să folosim etichete pentru a caracteriza persoanele, pentru a le descrie sau chiar pentru a ne adresa lor. E mai ușor să spunem despre cineva: „E ţigan, handicapat, ţăran, prost, pocăit, etc….” şi gata! Le-am pus o etichetă, i-am aşezat într-o cutie, ştim totul despre ei! Fiecare copil este unic. Nu ai voie să-l jignești, să-l etichetezi. Dacă reușești, ei vor deveni OAMENI!

Incluziunea şcolară presupune acceptarea de către instituţiile de învăţământ a tuturor copiilor, indiferent de apartenenţă etnică sau socială, religie, naţionalitate sau infirmitate şi este strâns legată de recunoaşterea şi acceptarea diversităţii - condiţie normală a convieţuirii umane. Fiecare copil este diferit şi special şi are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu disabilităţi. Toţi copiii au dreptul la educaţie în funcţie de nevoile lor.

Mulţi dintre noi au o viziune proprie asupra ideii complexe de incluziune. Diversitatea din sânul grupului poate cauza probleme care prezintă riscul de a conduce la neglijare, excludere sau segregare. Este foarte important pentru grup ca, cei care sunt responsabili de acesta, să lupte împotriva nevoii de excludere care ar putea apărea.

O grădiniţă poate fi incluzivă şi poate dezvolta practici incluzive în abordarea copiilor, dacă se doreşte cu adevărat acest lucru. Pentru o educaţie incluzivă, comunitatea şi multiplele modalităţi de intervenţie, au un rol hotărâtor în depăşirea barierelor de comunicare, a dificultăţilor de ordin social şi economic care ar putea să ducă la marginalizare şi segregare.

În acest sens, munca cu preşcolarii trebuie să continue până când nu se vor mai face diferenţieri şi segregări în cadrul grupului, iar părinţii vor accepta toţi „colegii” copilului lor. Este nevoie de educaţie incluzivă deoarece copiii, indiferent de dizabilităţi sau dificultatea de învăţare, au un rol de jucat în societatea noastră.

Grădiniţa are ca scop crearea unui program coerent şi coordonat de incluziune a copiilor preşcolari cu diferite dizabilităţi, de alte etnii, provenienţă socială, etc. şi pregătirea celorlalţi copii în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferenţe de manifestare comportamentală sau verbală.

Educatoarele și, în general cadrele didactice, trebuie să găsească și să utilizeze cele mai bune strategii, coerente, de dezvoltare a conștiinței și a comportamentului copiilor în spiritul toleranţei şi nediscriminării, a acceptării de şanse egale pentru toţi copiii.

Pentru atingerea acestui scop, putem utiliza chiar perceperea diferenţei dintre copii ca pe o resursă în sprijinul educaţiei mai degrabă decât ca pe o problemă ce trebuie depăşită.

De asemenea trebuie să înlăturăm obstacolele din calea incluziunii, obstacole provocate de societate şi nu de problemele medicale specifice. Și, nu în ultimul rând, să militățm pentru schimbarea atitudinii faţă de copilul deficient sau defavorizat social.

Dacă reușim să promovăm o atitudine tolerantă, deschisă, de acceptare și înțelegere firească între copiii cu nevoi speciale (de orice fel) și copiiii „normali” (restul grupului), jumătate din muncă este deja făcută.

Schimbarea atitudinii față de copilul diferit, reducerea riscului de marginalizare şi excluziune socială a copiilor preşcolari cu diferite dizabilităţi sau de diferite etnii, recunoaşterea şi respectarea diferenţelor culturale prin valorificarea pozitivă a relaţiilor de egalitate între copii, vor crea, în viitor, o societate cu adevărat sănătoasă.

Modalităţi de rezolvare a unor probleme de discriminare:

- Proces instructiv-educativ interdisciplinar zilnic, cuprinzând forme de organizare multiple, desfăşurate sub cele trei forme de organizare: jocuri, activităţi pe domenii experenţiale, activităţi de dezvoltare personală şi activităţi extracurriculare, cuprinzând toate domeniile de activitate.
- Majoritatea timpului lor liber şi nu numai, copiii si-l petrec jucându-se. Jocul reprezintă pentru copii o modalitate de a-şi exprima propriile capacităţi. Prin joc, copiii își pot exprima sentimentele cu privire la felul în care sunt tratați de ceilalți.

Incluziunea poate şi este mai mult decât un discurs demagogic, declarativ. Ea poate fi pusă în practică prin tehnici concrete de predare/învăţare şi adaptare curriculară individualizată, prin formarea şi dezvoltarea conştiinţei tuturor copiilor pentru acceptarea diversităţii de orice tip. Prin strategii didactice bazate pe cooperare, educatoarea poate favoriza unele procese de interacţiune socială, diferenţele dintre copii fiind percepute ca modalităţi de îmbogăţire a practicii peda, iar strategiile învăţării - ca modalităţi de abordare a diversităţii.

Fiecare copil este unic şi respectând diversitatea copiilor avem posibilitatea să folosim în munca de zi cu zi diverse metode şi procedee de lucru, creând pentru fiecare copil condiţii optime de învăţare. Tratarea diferenţiată înseamnă respectul copilului care vine în grădiniţă şi se facilitează accesul la oportunităţile educaţionale egale.

BIBLIOGRAFIE:

- Baban, A., Consiliere educaţională, Bucureşti, 2001.
- Cercel, R., Formarea cadrelor didactice pentru educaţia incluzivă. Teza de doctorat, Universitatea Bucureşti, 2009
- Indexul incluziunii şcolare (traducere M. Pantea), Centre for Studies on Inclusive Education (CSIE), 2003, http://www.eenet.org.uk/resources/

MANAGEMENTUL CLASEI DE ELEVI. PRINCIPII ȘI STRATEGII

DUȚUC MIRELA-MAGDALENA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 6 SUCEAVA

Managementul clasei este definit ca abilitatea profesorului de a planifica și organiza activitățile clasei astfel încât să asigure un climat favorabil învățării. Prin managementul clasei se urmărește prevenirea comportamentelor disruptive, pe de o parte și rezolvarea problemelor comportamentale apărute, pe de altă parte.

În procesul instructiv-educativ, cadrul didactic trebuie să coordoneze resursele din mediul de învățare pentru a facilita munca elevilor. Aceste resurse diferite constau în resursele umane, resurse de timp și resurse materiale.

Obiectivul final al managementului clasei este formarea la elevi a unor abilități de autoreglare a comportamentului. Într-o primă fază controlul comportamentului este extern (profesori, părinți, colegi) pentru ca apoi, prin interiorizarea unor reguli și modele, să devină autonom.

Principiile managementului clasei sunt:

- îmbunătățirea condițiilor învățării;
- prevenirea stresului profesorilor și elevilor;
- creșterea timpului petrecut în sarcina de învățare și diminuarea timpului destinat controlului comportamentelor disruptive;
- implicarea elevilor în activități care să le solicite participarea activă.

Strategiile preventive

Stabilirea de reguli

Profesorul proactiv este capabil să definească și să comunice expectanțele sale față de elevi. Comunicarea clară a regulilor comportamentului social și academic la începutul anului școlar este esențială pentru un management eficient al clasei. Regulile îi ajută pe elevi să-și controleze comportamentul impulsiv, comunicându-le expectanțele profesorului față de un anumit comportament. Multe din reguli pot fi adaptări ale regulilor școlii, în timp ce altele pot fi stabilite împreună cu elevii, reflectând situația specifică a clasei. în acest caz acceptarea și complianța copiilor la regulă crește.

Stabilirea regulilor începe prin identificarea împreună cu elevii a problemelor mai frecvente din școală. Regula este respectată dacă există și presiunea grupului pentru respectarea ei. Autodisciplina este o consecință a mai multor factori: existența unor reguli clare și consecințe bine specificate, ca și presiunea externă din partea părinților, profesorilor și mai ales a colegilor.

Criterii de stabilire a regulilor în clasă:

- să fie stabilite la începutul anului școlar;
- să fie formulate pozitiv, specificând comportamentul așteptat;
- să fie precizate simplu;
- lista de reguli să fie scurtă (5-6 reguli, pentru a nu fi uitate);
- să includă numai regulile pe care le consideră necesare;
- să se focalizeze pe comportamente specifice;
- să fie stabilite împreună cu elevii;
- să fie afișate într-un loc vizibil pentru ca elevi să și le reamintească;
- să fie discutate și explicate elevilor;
- să fie precizate toate consecințele nerespectării unei reguli;
- să fie precizate recompensele respectării regulilor;
- regulile să fie aplicate consecvent, fără a se face excepții de la aplicarea lor;
- regulile să fie relativ flexibile (situațiile sunt diferite și vârstele copiilor sunt diferite);
- consecințele nerespectării regulilor să fie în conformitate cu gravitatea comportamentului;
- aplicarea consecințelor să se facă fără ca elevul să fie blamat – doar comportamentul său este discutat;
- regulile să vizeze îmbunătățirea condițiilor de învățare în clasă.

Alături de aceste reguli de conduită, este util să fie precizate și responsabilitățile și drepturile profesorului, iar elevii să le cunoască.

Personalizarea clasei

Există mai multe modalități de a da claselor un aspect particular:

- aranjarea diferită a băncilor;

- utilizarea elementelor decorative pentru tapetarea claselor (lucruri de interes specific pentru copii, produsele elevilor pe diverse domenii);
- particularizarea clasei prin culoare;
- preluarea unui nume la care aderă întreaga clasă.

Cunoașterea elevilor

Respectul față de elevi este demonstrat prin atenția pe care le-o acordăm. Memorarea numelui, a preferințelor sale, a relațiilor cu colegii sunt câteva aspecte importante pentru a-1 face pe elev să se simtă în siguranță.

Recunoașterea și acceptarea genului și a apartenenței culturale este de asemenea o formă de respect. A acorda în aceeași măsură atenție băieților ca și fetelor, a prezenta o imagine pozitivă atât a fetelor cât și a băieților în materialele utilizate și activitățile propuse, a vorbi cu copiii despre cultura din care provin, fără a ne aștepta că sunt experți, doar pentru că aparțin acelei culturi, sunt modalități de a demonstra respect și acceptare.

Utilizarea metodelor active, de implicare a elevilor în activitatea de învățare

Studiile arată că peste 80% din problemele de disciplină dintr-o clasă sunt datorate utilizării unor metode ineficiente de implicare a elevilor în activitățile de învățare. Ordinea se menține, nu atât datorită intervențiilor frecvente ale profesorului, ci datorită angajării active a elevilor în activitate. Activitățile pe grupe mici, interactive sunt considerare ca fiind cele mai eficiente pentru prevenirea problemelor de disciplină, în timp ce activitățile plictisitoare sunt cele care pot declanșa probleme de disciplină.

Există câteva artificii strategice care pot determina o mobilizare atenționară din partea elevilor:

Controlul vocii – profesorul poate utiliza diverse tonalități, pentru a nu se produce fenomenul de habituare la stimulul sonor monoton al vocii.

Contactul vizual – este știut faptul că elevii își inhibă comportamentele neadecvate la contactul vizual direct cu profesorul.

Organizarea timpului în sarcină – se știe că cele mai multe probleme comportamentale apar în situații nestructurate. Acest lucru se poate evita prin controlul permanent și planificarea cât mai exactă a timpului petrecut în sarcinile școlare, mai ales pentru cele individuale.

Rezolvarea imediată a problemelor apărute, prin:

- *controlul proximității*– apropierea fizică sau proximitatea profesorului față de elev are o influență considerabilă asupra comportamentului;

- *recurgerea la regulă* și aplicarea imediată a consecințelor comportamentului, în strânsă legătură cu gravitatea comportamentului;
- *comunicarea asertivă*. Utilizarea de mesaje asertive la persoana I, cu descripții clare ale comportamentului așteptat, „Vreau ca tu să…" „Mi-ar plăcea ca tu să ..."în acest moment ar trebui ca tu să" este o metodă mult mai eficace de rezolvare a problemelor. În astfel de condiții agresivitatea sau pasivitatea profesorului ar determina accentuarea și cronicizarea acestora.

Recompensarea meritată

Evaluările frecvente, care permit obținerea frecventă de recompense, determină creșterea motivației pentru învățare și a angajării în sarcină. Pentru ca acest efect să se păstreze este nevoie ca recompensele să fie stabilite individual, pentru fiecare elev în parte, în funcție de nivelul care reflectă pentru fiecare creșterea performanței (ex. pentru un elev nota 7 este o performanță care trebui recompensată).

Crearea unui cadru de interacțiune pozitivă

Un astfel de cadru se caracterizează prin:

- atractivitate și culoare;
- respectarea orarului;
- planificarea activităților și dezvoltarea unor rutine pentru desfășurarea ordonată a activităților;
- utilizarea unor stiluri de interacțiune pozitivă;
- deschidere la schimbare;
- ignorarea comportamentelor disruptive, ori de câte ori este posibil
- întărirea comportamentelor dezirabile
- îndepărtarea obiectelor care determină conflicte interpersonale.

Strategii de modificare comportamentală

Modificarea unui comportament presupune:

1. *Identificarea* celor trei componente ale unui comportament: antecedentele comportamentului, comportamentul propriu-zis și consecințele comportamentului.

2. *Monitorizarea comportamentului* – cu scopul de a culege date precise despre un comportament, sub aspectul frecvenței de manifestare, a contextului în care apare și a intensității sale, în vederea stabilirii unui program țintit de modificare comportamentală.

Metodele utilizate pentru monitorizare pot fi: observarea și auto-monitorizarea comportamentului, chestionarea părinților, colegilor, profesorilor și reflectarea asupra situațiilor anterioare similare. Pentru organizarea datelor și o mai bună vizualizare a lor se poate întocmi un tabel sub forma unei grile de observație.

Uneori, simpla monitorizare (conștientizarea de către copil a frecvenței și gravității comportamentului) poate duce la ameliorarea acestuia. Datele obținute în urma proceselor de observare, chestionare și automonitorizare sunt utilizate în analiza comportamentală.

3. *Analiza și evaluarea funcțională a comportamentului*

Dimensiunile analizei comportamentale:

- forma de manifestare a comportamentului;
- frecvența – numărul de apariții ale comportamentului;
- durata-intervalul de timp dintre momentul inițierii și momentul încetării comportamentului;
- intensitatea – magnitudinea manifestării comportamentului;
- latența – intervalul dintre stimul și manifestarea comportamentului;
- contextul de apariție a comportamentului.

Să luăm spre exemplu *neatenția la ore*. Forma de manifestare a neatenției poate fi foarte diferită de la un elev la altul și în aceste condiții intervenția va trebui să fie diferită. Un elev poate manifesta neatenție prin sustragere de la activitate și reverie, în timp ce pentru un alt elev forma de manifestare poate să ia un aspect de distragere a celorlalți colegi. Din perspectiva duratei, pentru un elev poate să dureze doar pentru câteva minute, în timpul unei ore, în timp ce alt elev poate fi neatent pe tot parcursul zilei.

4. Crearea și aplicarea programului de modificare comportamentală

Avantajul analizei comportamentale este circumscrierea și specificarea comportamentului. Intervenția de modificare a comportamentului nu se poate face asupra unei etichete, ci asupra dimensiunilor unui comportament. Analiza și evaluarea funcțională a comportamentului reprezintă în acest sens operaționalizarea etichetei lingvistice în comportamente care pot fi modificate.

Funcțiile managementului la nivelul clasei de elevi

Obiectivul final al managementului clasei este formarea la elevi a unor abilități de autoreglare a comportamentului.

În clasa școlară, liderul formal este cadrul didactic (învățător, diriginte). El este un conducător impus din exterior, a cărui autoritate deriva din funcția ce i s-a încredințat și din faptul ca el este singurul adult în mijlocul unei grupe de elevi. Cadrul didactic angajează și dirijează în acțiuni comune tot colectivul. Prin toate acestea, el concentrează energiile grupei, exercita funcții de comandă și decizie, influențând în cel mai înalt grad activitatea acestuia. Cadrul didactic este liderul real al clasei pe care o conduce. Calitatea de educator îl obliga să exercite și să transpună în practică, la nivelul clasei, toate funcțiile conducerii:

- organizarea ;
- planificarea;
- îndrumarea;
- coordonarea;
- evaluarea.

Prima funcție a managementului educațional este cea de *planificare* și organizare a sistemului de învățământ. Această funcție implică valorificarea tuturor resurselor pedagogice:

- umane (cadre didactice, personal administrativ, elevi, părinți, etc.)
- materiale (spațiul, timpul, baza didactico-materială)
- financiare (buget, contribuțiile comunității educative.)
- informaționale (planuri, programe de învățământ, îndrumări metodice, materiale curriculare).

Cea de a doua funcție specifică managementului educațional este aceea de orientare metodologică a procesului de învățământ care presupune atât acțiuni de formare, de *evaluare, cât și de comunicare.*

Cea de a treia funcție este cea de *reglare* și autoreglare a sistemului de învățământ și a procesului de învățământ și implică activități de perfecționare a cadrelor didactice. Ca *organizator* profesorul trebuie să dovedească însușiri obiective în activitatea didactică și educativă, în predarea specialității prin care acționează asupra formarii elevilor. Conducerea activității de învățare, crearea motivației necesare, dozarea sarcinilor si stimularea interesului pentru obiectul de învățat pe care îl preda, evaluarea sistematică a rezultatelor obținute și înarmarea elevilor cu un stil de munca intelectuala, constituie cerințe de bază ale activității sale.

Evaluarea rezultatelor înseamnă a dispune de un sistem de probe, a le putea interpreta, a raporta rezultatele unor criterii de referință stabile și obiective și a trage concluzii valabile,

care să duca la îmbunătățirea ulterioară a activității. Evaluarea presupune urmărirea sistematică a eficienței fiecărei acțiuni, raportarea ei la obiectivul proiectat și înregistrarea progresului pe care elevii îl realizează într-un anumit sector, de la o etapa la alta. Profesorul urmărește în comportamentul elevilor tot ceea ce poate servi la stimularea lor, la dezvoltarea dorinței de autoperfecționare și de creștere a capacității lor de autoevaluare.

Școala, una dintre instituțiile componente ale societății cu rol fundamental, pregătește resursele umane capabile să pună și să mențină în funcție întregul sistem social. De aceea sunt necesare mutații profunde în proiectarea, organizarea, desfășurarea, dotarea materială precum și în evaluarea procesului de învățământ.

Pentru favorizarea adaptării actuale și viitoare a elevului la condițiile evolutive ale vieții contemporane, cadrul didactic nu mai poate promova aceeași relație statică de predare – învățare; în fata acestuia se impune imperativul incitării capacităților de inițiativă a elevilor, astfel încât, dintr-o pedagogie a obiectivelor și obiectelor de învățământ, pedagogia contemporana să devină o pedagogie interacționistă și personalizată.

Managementului clasei de elevi trebuie să i se acorde o importanță deosebită. Unul din factorii determinanți ai managementului clasei de elevi vizează formarea cadrelor didactice. Randamentul unui cadru didactic într-o clasă depinde de cunoștințele sale, de abilitățile dobândite, de motivațiile sale și de anumite trăsături de personalitate.

Bibliografie

1.Dulama Eliza Maria, *Modele, strategii și tehnici didactice activizante*, Editura Clusium, 2002

2.Ghiviriga Luminița, *Relația profesor-elevi în perspectiva lecției moderne*, București, Editura Didactica si Pedagogica, 1975

3.Ionescu Mihaela, *Managementul clasei, un pas mai departe în învățarea prin cooperare*, București, Editura Humanitas, 2003

PROIECT EDUCATIV ȘI DE COLABORARE: *ATELIERUL LUI DOVLECEL*

POPOVICI VALENTINA ANDREEA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ *ACAD. H. MIH*ĂESCU, UDEȘTI,
STRUCTURA ȘTIRBĂȚ

Argument

Parteneriatele şcolare în care sunt implicaţi elevii se bucură de o popularitate din ce în ce mai mare printre profesori şi instituţiile de învăţământ, fiind considerate activităţi extracurriculare ce pregătesc elevii pentru viaţă.

Ideea acestui parteneriat educaţional are ca scop îmbunătățirea colaborării dintre cele două instituții și adaptarea comportametului elevilor de liceu la nevoile celor din învățământul gimnazial, primar și preșcolar. La pregătirea şi realizarea târgului, elevii participă cu însufleţire şi dăruire, din dorinţa de a oferi spectatorilor momente de ţinută estetică, distracţie, satisfacţie, făcându-le ziua mai frumoasă, plină de sens.

Serbările reprezintă un necesar și nesecat izvor de bună dispoziție.

Scop:

1. Colaborarea elevilor din instituţii şcolare şi nivele diferite.
2. Schimb de bune practici între profesori.

Obiective:

1. Lărgirea cercului de prieteni al elevilor în vederea unei mai bune adaptări sociale;
2. Cultivarea spiritului de colaborare;
3. Promovarea dialogului şi comunicării între elevii celor două instituţii şcolare implicate;
4. Dezvoltarea colaborării şi cooperării între cadrele didactice din cele două instituţii de învăţământ;
5. Stimularea creativității elevilor, încurajarea exprimării sentimentelor, dezvoltarea aptitudinilor artistice și a spiritului de echipă, integrare și socializare;
6. Dezvoltarea spiritului de solidaritate.

Beneficiari: Elevii, instituţiile şcolare, familiile acestora şi comunitatea locală

Participanți: preșcolarii GPN, elevii din ciclurile primar, gimnazial și liceal

Timp alocat: 2 h

Locul desfășurării:

Diseminare:

Elevii ambelor instituții de învățământ se întalnesc la finalul activității în cadrul unei mese rotunde pentru a expune jurnalele de activități și a face schimb de bune practici.

PROGRAM DE ACTIVITĂȚI

Atelierul lui Dovlecel

Termen	Activitatea	Obiective urmărite	Resurse umane și materiale
24 octombrie 2024	Lansarea proiectului	Cunoaşterea reciprocă a elevilor celor două instituţii implicate	Clasele implicate, Cadre didactice
24 octombrie 2024	Confecționarea de materiale	Construirea, de către elevi, a unor materiale hand-made, dar realizarea unor centre tematice	Clasele implicate, Cadre didactice
24 octombrie 2024	Târg de toamnă	Supervizarea interacţiunilor dintre elevi pe plan socio-educaţional şi afectiv	Clasele implicate, Cadre didactice

DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNIE LA CLASĂ – O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

FLORINA VIOLETA ION

AMELIA VIORICA ION

ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”PIA BRĂTINAU”

Includerea elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în învățământul de stat este un proces esențial pentru a asigura egalitatea de șanse și accesibilitatea educației.

Succesul integrării poate fi realizat numai prin funcţionarea unor parteneriate autentice la nivelul instituţiilor guvernamentale, al asociaţiilor nonguvernamentale al elevilor, cadrelor didactice, părinţilor şi al comunităţii locale.

Proiectarea şi realizarea unei asemene strategii, va apropia învăţământul românesc de generosul ideal al ,,educaţiei pentru toţi copiii – educaţie pentru fiecare”.

Dacă F.E.Verza (2002,p.285) defineşte instituţionalizarea ca ,,reprezentând încadrarea unor copii cu diverse tipuri de deficienţe în instituţii specializate unde aceştia beneficiază de hrană, îngrijire, odihnă, educaţie specializată şi chiar locuri de muncă, sub supravegherea unui personal specializat”, E.Bonchiş (2000,p.127) consideră că ,,a instituţionaliza un copil înseamnă a-l plasa într-un mediu din care lipsesc lucrurile personale, evenimentele personale, lipsesc activităţile adecvate/individualizate fiecărei persoane, lipseşte contactul cu lumea exterioară şi perspectiva viitorului”. Continuă autoarea:,, personalul controlează toate deciziile iar rezidentul îşi pierde autonomia şi încetează a se mai vedea pe sine însuşi ca având alte roluri sau relaţii într-o lume exterioară instituţiei, el devine practic dependent de instituţie şi incapabil de organizare a propriei sale vieţi”.

Astfel se poate observa că există argumente pro şi contra în ceea ce priveşte instituţionalizarea copiilor cu CES precum şi rolul societăţii în cadrul acestui proces.

Analizând aceste probleme, David Thomas stabileşte următoarele avantaje şi dezavantaje privind segregarea/instituţionalizarea copiilor cu dizabilităţi/handicapuri:

Avantajele segregării/instituţionalizării separate:

- Un număr mai mare de persoane care se pot ocupa de copilul cu dizabilităţi cu mai multă atenţie;
- Eficienţa metodelor instructiv-educative din învăţământul special;
- Accesul la servicii medicale şi terapeutice;
- Reducerea presiunii psihologice exercitate asupra copilului prin acordarea posibilităţii şi timpului necesar rezolvării problemelor legate de autoîngrijire şi prin oferirea ocaziei de a elabora niveluri pozitive ale imaginii de sine;
- Includerea într-o comunitate avizată, care recunoaşte şi se îngrijeşte de nevoile sale.

Dintre dezavantajele principale se pot enumera:

- Plasamentul copilului într-un sistem social compus în mare măsură din indivizi având acelaşi handicap, ceea ce conduce la considerarea celorlalţi drept grup de referinţă;

- În mod deosebit, atunci când plasamentul este rezidenţial, presupune lipsa contactului cu grupurile de vârstă normale, cu toate consecinţele ce rezultă de aici pentru dezvoltarea psiho-socială;
- Copiii segregaţi din cauza dizabilităţilor lor nu au şansa de a lega prietenii în cartierul în care locuiesc;
- Este intuit stigmatul social;
- Un mediu exagerat de protector devine periculos datorită vulnerabilităţii pe care o produce atunci când tinerii cu handicap sunt nevoiţi să-l părăsească;
- Apar consecinţe negative asupra mediului şcolar generate de conflictele privind asumarea competenţelor din partea serviciilor sociale, a celor medicale sau a instituţiei de învăţământ special.

Iată câteva strategii care pot fi implementate:
1. **Formarea cadrelor didactice**: Este important ca profesorii să fie instruiți în metodele de predare adaptate nevoilor elevilor cu CES. Acest lucru poate include cursuri de formare continuă și workshop-uri.
2. **Planuri individualizate de învățare**: Fiecare elev cu CES ar trebui să aibă un plan de învățare personalizat, care să țină cont de nevoile și abilitățile sale specifice.
3. **Resurse și materiale adaptate**: Asigurarea de materiale didactice accesibile și adaptate, precum și utilizarea tehnologiei asistive, poate facilita procesul de învățare.
4. **Colaborarea cu specialiști**: Implicarea psihologilor, logopedilor și altor specialiști în educație poate oferi suport suplimentar atât elevilor, cât și cadrelor didactice.
5. **Crearea unui mediu inclusiv**: Promovarea unei culturi a respectului și acceptării diversității în școală este esențială. Activitățile de grup și proiectele comune pot ajuta la integrarea elevilor cu CES.
6. **Implicarea părinților**: Colaborarea strânsă cu părinții elevilor cu CES este crucială. Aceștia pot oferi informații valoroase despre nevoile și preferințele copiilor lor.
7. **Evaluarea continuă**: Monitorizarea progresului elevilor cu CES și ajustarea strategiilor de predare în funcție de nevoile lor este importantă pentru a asigura succesul educațional.

Prin implementarea acestor strategii, putem crea un mediu educațional mai inclusiv și mai accesibil pentru toți elevii.

Bibliografie:

Rev. „Învăţământul primar”, nr. 1/2000, Ed Discipol, Bucureşti, 2000;

Verza, E., Psihopedagogie specială, manual pentru clasa a XIII-a, şcoli normale, E.D.P., Bucureşti, 1994;

Blândul, V.,Introducere în problematica psihopedagogiei speciale, Ed.Univ. din Oradea, 2005;

Gheruţ,A., Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Strategii de educaţie integrată, Ed.Polirom. Iaşi, 2001;

PROIECT DE COLABORARE INSTITUŢIONALĂ

ȚIȚEI CRISTINA

„SPUNE ~NU~ VIOLENȚEI!”

Argument

Traversăm o perioadă a deplinei comunicări, fără graniţe şi fără limitări de noţiuni.Informaţia circulă rapid şi influenţează, la fel de rapid, destine personale şi colective.

Şansa noastră, ca naţiune, s-a aflat mereu şi se va afla şi de acum încolo în tânăra generaţie şi în dorinţa ei de a se lăsa educată şi de a se autoeduca.

Sondaje de opinie recent elaborate au identificat capacitatea pe care şcoala o are, prin promovarea unei educaţii şi comunicări corespunzătoare, în înlăturarea fenomenului violenţei din viaţa elevilor şi formarea acestora ca adulţi responsabili.

Văzută ca un climat psiho-social stabil, şcoala învaţă tinerii să comunice, să folosească noile tehnologii ale informaţiei pentru a cunoaşte, a progresa, prin conştientizarea nocivităţii violenţei şi faptelor antisociale pentru ei înşişi, pentru persoanele din jurul lor şi, în cele din urmă, pentru întreaga societate. Dorinţa copiilor de a se informa, de a-şi cunoaşte drepturile, dar şi de a concura sunt dezideratele acestui proiect.

Un procent destul de mare dintre infracţiuni îl reprezintă cazurile când victime au fost copii sau tineri de vârstă şcolară. În unele cazuri, copiii sau adolescenţii au comis ei înşişi fapte ce intră sub incidenţa legii.

În acest context, pentru îmbunătăţirea climatului de siguranţă, este necesară cunoaşterea pericolelor şi respectarea regulilor de prevenire a acestora de către elevi.

Pentru aceasta, susţinem desfăşurarea acestui proiect educaţional ca un mijloc eficient, atractiv şi interactiv de educare civică şi de prevenire a delincvenţei juvenile/violenţei intrafamiliale/accidentelor rutiere/consumului de droguri.

Acest proiect educaţional va îmbina, prin mobilitate şi spirit creativ, dorinţa de joacă şi divertisment a copiilor, cu scopul major de pregătire pentru viaţă, învăţare şi deprindere a regulilor de combatere a faptelor antisociale.

Viaţa a dovedit că în vederea unei depline integrări sociale, educaţia elevilor de şcoală îşi are o contribuţie de prim ordin. În acest sens şcoala şi-a propus să activeze forţele care şi-ar putea aduce o contribuţie la îmbunătăţirea acestui domeniu.

De aici, nevoia de a angaja în această activitate, pe lângă familie şi şcoală, pe cei care acţionează în vederea păstrării ordinii publice.

COORDONATORI PROIECT:

- **SECȚIA NR 1 DE POLIȚIE RURALĂ TIMIȘOARA**
- **ŞCOALA GIM. COM. DUMBRĂVIȚA**
- Prof pt. înv. primar **ȚIȚEI CRISTINA**

SCOPUL PROIECTULUI:

- înlăturarea temerilor şi încrederea în sine pe care trebuie să o aibă fiecare copil;
- modalitatea folosirii drumului public de acasă până la şcoală şi şcoală până acasă;
- pregătirea antiinfracţională şi antivictimizare a copiilor încă de la vârste fragede;
- insuşirea de către elevi a normelor de prevenire a delincvenţei juvenile/ violenţei intrafamiliale / accidentelor rutiere / consumului de droguri şi formarea sentimentelor de respect şi încredere în poliţişti ;
- prevenirea manifestărilor infracţionale, a absenteismului şi abandonului şcolar;
- combaterea violenţei în şcoală şi promovarea unui comportament civilizat;
- sporirea gradului de siguranţă în spaţiul şcolii a elevilor şi cadrelor didactice.

OBIECTIVE GENERALE :

- Realizarea unei eficiente educaţii antivictimizare şi antiinfracţionale în rândul copiilor;
- Identificarea, organizarea şi desfăşurarea în condiţii optime a activităţilor de prevenire;
- Identificarea partenerilor locali în vederea colaborării la realizarea activităţilor de prevenire a infracţiunilor ce au ca ţintă copiii sau sunt săvârşite de copii;

OBIECTIVE SPECIFICE:

a) elevi:

❖ Îndrumarea şi sprijinirea elevilor pentru a manifesta interes şi curiozitate pentru cunoştinţe din sfera civică şi de prevenire a delincvenţei juvenile/violenţei intrafamiliale/accidentelor rutiere/consumului de droguri ;

❖ Valorificarea abilităţilor fiecărui copil prin implicarea şcolarilor în activităţi recreativ-educative;

❖ Cunoaşterea şi utilizarea unor concepte şi noţiuni specifice instituţiilor de păstrare a ordinii;

❖ Stimularea copilului pentru a desfăşura activităţi extracurriculare şi extraşcolare cu caracter experimental şi demonstrativ, prin care să contribuie la stimularea imaginaţiei şi a creativităţii;

❖ Dezvoltarea capacităţii de explorare şi investigare a realităţii;

❖ Îmbogăţirea vocabularului activ cu termeni din domeniul poliţienesc;

❖ Încurajarea copilului pentru a exprima independent opinii şi stări sufleteşti proprii şi motivarea lor;

❖ Conştientizarea necesităţii de a cunoaşte şi transmite valorile unei cetăţenii active, responsabile;

❖ Întărirea sentimentului de apartenenţă la comunitatea locală;

❖ Sporirea caracterului practic-aplicativ al cunoştinţelor;

❖ Creşterea sentimentului de siguranţă în comunitate;

❖ Creşterea nivelului de încredere a copiilor în Instituţia Poliţiei şi autorităţi locale;

❖ Cultivarea dorinţei copiilor de a cunoaşte alţi copii cu care să comunice, să coopereze şi să interacţioneze;

❖ Dezvoltarea comportamentelor favorabile ameliorării relaţiilor interpersonale;

❖ Atragerea elevilor în organizarea unor activităţi cu caracter extracurricular.

b) cadre didactice:

❖ Familiarizarea cadrelor didactice cu metode noi de stimulare a copilului pentru desfăşurarea unor activităţi în vederea însuşirii unor cunoştinţe din domeniul respectiv;

❖ Abilitarea cadrului didactic cu capacitatea de a construi un mediu educaţional care să motiveze copilul în procesul de cunoaştere şi valorificare a cunoştinţelor referitoare la comportamente dezirabile.

c) părinţii şi comunitatea locală:

❖ Conştientizarea părinţilor şi a altor factori educaţionali din cadrul comunităţii cu privire la rolul lor în formarea şi dezvoltarea propriilor copii;

❖ Creşterea implicării părinţilor şi a altor factori educaţionali din cadrul comunităţii în activităţile extraşcolare şi extracurriculare ;

❖ Implicarea autorităţilor locale şi altor factori ai comunităţii în rezolvarea problemelor administrativ-financiare care vor apărea pe parcursul derulării acestui proiect;

❖ Implicarea factorilor de decizie locali şi ai societăţii civile în facilitarea accesului la informaţie şi oferirea de servicii educativ-recreative;

❖ Creşterea numărului raportărilor către instituţiile abilitate a situaţiilor de risc în care se află copiii din comunitate;

❖ Colaborarea mai strânsă dintre şcoală, familie şi comunitatea locală în scopul atingerii obiectivelor propuse în prezentul proiect.

GRUPURILE ŢINTĂ:

☆ Elevi ai Şcolii Gim. Com. Dumbrăvița

☆ Învăţătoarele claselor a II-a C, a II-a D , a II-a E, a II-a G, a II-a I, a II-a J, a II-a K

☆ Reprezentanți ai comunității locale .

RESURSE TEMPORALE:

☆ Data:.....21.10.-22.10.2024.....

LOC DE DESFĂŞURARE:

☆ Școala Gim. Com. Dumbrăvița

MODALITĂŢI DE REALIZARE A OBIECTIVELOR:

◊ Antrenarea elevilor;

◊ Organizarea unor activităţi de informare privind consecinţele negative ale infracţionalităţii, comportamentului violent etc.

RESURSE UMANE IMPLICATE:

◊ Reprezentanți ai Poliției ;

◊ Cadre didactice;

◊ Elevi;

RESURSE MATERIALE:

- calculator;
- imprimantă;
- afişe-manifest realizate de elevi;

- desene de colorat-având ca temă activitatea poliţiei;
- cărţi, reviste;
- diplome;
- CD-uri,
- coli de scris, markere, mape;
- pliante, broşuri tipărite;
- materiale audio.

ACTIVI TĂŢI DE INFORMARE ŞI DOCUMENTARE:

◊ Întâlniri periodice între coordonatorii de proiect;

◊ Întâlniri cu părinţii elevilor;

◊ Întâlniri cu reprezentanţi ai comunităţii locale.

REZULTATE AȘTEPTATE:

❖ Conturarea şi dezvoltarea colaborării şcolii cu reprezentanţii comunităţii;

❖ Dobândirea unor abilităţi de comunicare pentru transmiterea mai departe a mesajului de luptă împotriva delincvenţei ;

❖ Diseminarea, de către şcolarii din grupul-ţintă a informaţiilor asimilate în timpul desfăşurării proiectului;

❖ Realizarea unei expoziţii cu materiale din timpul desfăşurării proiectului;

❖ Constituirea unei echipe care să informeze şi să adopte comportamente dezirabile, astfel încât colegii lor să nu fie implicaţi în fapte antisociale în calitate de autori sau victime.

MODALITATI DE EVALUARE:

- expozitie, concursuri, desene;
- portofolii;
- acordarea unor diplome pentru rezulatetele obtinute la concursuri.

REPREZENTANT Secția 1 de Poliția Rurală Timișoara, Dumbrăvița DIRECTOR,

…Șef de post: ……. …… ……

INCLUZIUNEA – O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

BUCURI DORINA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NUMĂRUL 9 BRAȘOV

Societatea de astăzi este din ce mai globalizată astfel, diversitatea și incluziunea devin aspecte esențiale ale educației, dar mai ales necesare în învățământul preșcolar. Acestea joacă un rol crucial în formarea unor generații deschise tolerante și empatice. Prin promovarea diversității și incluziunii la clasă asigurăm fiecărui copil șansa de a-și dezvolta potențialul maxim, indiferent de diferențele culturale, etnice sau socio-economice.

- Importanța diversității la clasă

Diversitatea la clasă nu se referă doar la prezența unor copii din medii diferite, ci și la valorizarea acestor diferențe. Un mediu educațional divers oferă copiilor oportunitatea de a învăța unii de la alții. De a-și lărgi orizonturile și de a-și dezvolta abilități interculturale. În plus, diversitatea promovează creativitatea și gândirea critică, deoarece copiii sunt expuși la perspective multiple și soluții variate.

- Incluziunea

Incluziunea presupune integrarea activă a fiecărui copil în activitățile educaționale. Indiferent de capacitățile sale sau de diferențele sale individuale. Prin metode didactice adaptate și printr-un mediu suportiv, fiecare copil poate participa activ și se poate simți valorizat. Incluziunea nu doar că îmbunătățește performanțele academice, dar contribuie și la dezvoltarea socio-emoțională a copiilor, consolidându-le sentimentul de apartenență și respectul de sine.

- Strategii pentru promovarea incluziunii

Acesta se poate realiza prin:

- curriculum diversificat;
- integrarea elementelor culturale variate în curriculum pentru a reflecta diversitatea grupului de copii;
- educația diferențiată;
- adoptarea unor strategii de predare adaptate nevoilor și ritmului fiecărui copil;
- parteneriat cu părinții, implicarea părinților în activitățile educaționale pentru a crea un mediu de învățare coerent și suportiv.

- Crearea unui mediu primitor

Incluziunea presupune crearea unui mediu în care toți copiii se simt valorizați, acceptați și parte a comunității.

Pentru a realiza acest lucru, educatorii pot realiza:

- promovarea conștientizării: Organizarea de activități care ajută copiii să înțeleagă și să aprecieze diversitatea.
- modelarea comportamentelor incluzive: Exemplificarea prin propriul comportament a valorilor de respect, toleranță și acceptare.
- adaptarea curriculumului: Personalizarea activităților și a materialelor didactice pentru a răspunde nevoilor individuale ale copiilor.

Rolul educatorului în promovarea incluziunii: O abordare complexă și esențială

Rolul educatorului în promovarea incluziunii este fundamental și multidimensional. El depășește simpla predare a cunoștințelor și se extinde către crearea unui mediu de învățare care să valorizeze diversitatea și să ofere oportunități egale tuturor copiilor.

Iată câteva aspecte cheie ale acestui rol:

1. Crearea unui climat de acceptare și respect:
   - Modelare a comportamentelor incluzive: Educatorul trebuie să fie primul care modelează atitudinile de respect, toleranță și acceptare față de toți copiii, indiferent de originea lor, abilitățile sau nevoile speciale.

Promovarea empatiei: Activitățile care stimulează empatia și înțelegerea perspectivei celuilalt sunt esențiale pentru dezvoltarea unui climat incluziv.

- Combaterea prejudecăților: Educatorul trebuie să fie conștient de propriile prejudecăți și să lucreze pentru a le depăși, creând un spațiu sigur pentru toți copiii.

2. Adaptarea predării la nevoile individuale:

- Diferențierea curriculară: Oferirea de sarcini și activități adaptate la ritmul și stilul de învățare al fiecărui copil.
- Utilizarea de materiale didactice variate: Alegerea de materiale care să stimuleze interesul și să răspundă nevoilor tuturor copiilor.
- Colaborarea cu specialiști: Lucrul în echipă cu terapeuți, psihologi sau alți specialiști pentru a oferi suport suplimentar copiilor cu nevoi speciale.

3. Cultivarea unei culturi de colaborare:

- Încurajarea muncii în echipă: Organizarea de activități care să promoveze colaborarea și cooperarea între copii.
- Crearea unui sentiment de apartenență: Facilitarea integrării tuturor copiilor în grup și crearea unui sentiment de comunitate.
- Implicarea părinților: Colaborarea cu părinții pentru a crea un parteneriat care să susțină învățarea copilului.

4. Dezvoltarea profesională continuă:

- Participarea la cursuri de formare: Îmbunătățirea continuă a competențelor în domeniul educației incluzive.
- Schimbul de experiență cu alți profesori: Împărtășirea de bune practici și învățarea de la alți colegi.
- Cercetarea în domeniu: Menținerea la curent cu cele mai recente cercetări și tendințe în educația incluzivă.

5. Advocacy pentru educația incluzivă:

- Comunicarea cu factorii de decizie: Reprezentarea intereselor copiilor cu nevoi speciale și advocacy pentru o educație incluzivă de calitate.
- Colaborarea cu comunitatea: Implicarea comunității locale în promovarea incluziunii.

Barierele în implementarea educației incluzive și modalități de a le depăși

Implementarea cu succes a educației incluzive presupune depășirea unor bariere semnificative, atât la nivel de sistem, cât și la nivel individual. Să explorăm câteva dintre aceste bariere și să analizăm posibile soluții:

- Atitudini negative: Prejudecățile și convingerile limitative ale educatorilor, părinților și comunității pot fi o barieră majoră.

Soluții:

- Sensibilizare: Organizarea de ateliere și traininguri pentru a schimba percepțiile și a promova o cultură a incluziunii.
- Modele de rol: Prezentarea de povești de succes și exemple de bune practici în educația incluzivă.
- Colaborare cu comunitatea: Implicarea părinților și a comunității locale în procesul de schimbare.

- Resurse insuficiente: Lipsa de personal specializat, materiale didactice adaptate și infrastructură adecvată pot împiedica implementarea educației incluzive.

Soluții:

- Bugetare adecvată: Alocarea de fonduri suficiente pentru a asigura resursele necesare.
- Parteneriate cu organizații: Colaborarea cu ONG-uri și alte instituții pentru a obține resurse suplimentare.
- Crearea de rețele de suport: Facilitarea schimbului de experiență și resurse între școli.

- Lipsa de pregătire a cadrelor didactice: Mulți educatori nu au pregătirea necesară pentru a lucra cu elevi cu nevoi speciale.

Soluții:

- Formarea continuă: Oferirea de cursuri de formare și dezvoltare profesională.
- Mentoring: Asignarea de mentori cu experiență pentru a sprijini noii profesori.
- Comunități de practică: Crearea de spații unde educatorii să poată împărtăși experiențe și să colaboreze.

- Adaptarea curriculumului: Adaptarea curriculumului pentru a răspunde nevoilor tuturor elevilor poate fi o provocare.

Soluții:

- Diferențierea pedagogică: Oferirea de activități și sarcini adaptate la nivelul și stilul de învățare al fiecărui elev.
- Utilizarea tehnologiilor: Integrarea tehnologiilor educaționale pentru a personaliza învățarea.
- Colaborarea cu specialiști: Lucrul în echipă cu terapeuți și psihologi pentru a crea planuri de învățare individualizate.

- Atitudini negative ale elevilor: Atitudinile negative ale colegilor pot afecta integrarea socială a elevilor cu nevoi speciale.

Soluții:

- Programe de educare pentru elevi: Organizarea de activități care promovează toleranța și acceptarea diversității.

- Modele de rol pozitive: Prezentarea de exemple de colaborare și prietenie între elevi cu și fără nevoi speciale.

Așadar, depășirea barierelor în implementarea educației incluzive necesită o abordare multifactorială, care implică schimbări la nivel de sistem, de școală și individual. Este esențial să investim în formarea cadrelor didactice, să creăm un mediu de învățare incluziv și să colaborăm cu toți actorii implicați în procesul educațional. Prin eforturi comune, putem asigura tuturor copiilor șansa de a învăța și de a se dezvolta la potențialul lor maxim.

În concluzie, incluziunea la clasă nu este doar un concept teoretic, ci este un principiu esențial care asigură fiecărui copil șansa de a învăța și de a se dezvolta într-un mediu echitabil și suportiv. Prin promovarea acestei valori, nu doar că formăm generații mai empatice și mai tolerante, dar contribuim și la construirea unei societăți mai juste și mai incluzive.

Bibliografie:

1. Ainscow, M., & Miles, S. (2009). Developing inclusive education systems: How can we move policies forward?. UNESCO.
2. Ainscow, M., & Miles, S. (2009). Developing inclusive education systems: How can we move policies forward? UNESCO.
3. Banks, J. A. (2015). Cultural diversity and education: Foundations, curriculum, and te aching. Routledge.
4. Booth, T., & Ainscow, M. (2002). Index for inclusion: Developing learning and partic ipation in schools. CSIE.
5. Florian, L., & Black-Hawkins, K. (2011). Exploring inclusive pedagogy. British Educational Research Journal.
6. Florian, L., & Black-Hawkins, K. (2011). Exploring inclusive pedagogy. British Educational Research Journal.
7. Gardner, H. (1983). Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences. Basic Books.
8. Hattie, J. (2009). Visible Learning: A Synthesis of Over 800 Meta-Analyses Relating to Achievement. Routledge.
9. Ministerul Educației și Cercetării (2020). Ghid metodologic pentru incluziune și diversitate în învățământul preșcolar.
10. Nieto, S. (2010). The light in their eyes: Creating multicultural learning communities. Teachers College Press.
11. Slee, R. (2011). The irregular school: Exclusion, schooling, and inclusive education. Routledge.
12. UNESCO. (2009). Policy guidelines on inclusion in education. UNESCO.
13. UNICEF România - Set de instrumente pentru educația incluzivă (disponibil pe site-ul UNICEF România)

Sunt atâtea meserii

Prof. ALINA SIMONA
DULGHERU/CERCEL
GABRIELA/BUHUȘ CRISTINA

Apicultor

Judecător

Programator

Astronaut

Actor

Inginer constructor

Lucrător la deszăpezire

Marinar

Instructor de schi

Secretară

Agent livrare pizza

Preot

Scafandru

Soldat

FIȘĂ DE LUCRU (RECAPITULAREA SUNETELOR ȘI LITERELOR ÎNVĂȚATE LA LIMBA MATERNĂ MAGHIARĂ, CARE AU VALORI COMUNE ȘI ÎN LIMBA ROMÂNĂ), CLASA A II-A

ORBÁN ADÉL, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „NAGY IMRE” - MIERCUREA CIUC

Ai obținut
_______steluțe!

Fișă de lucru

Nume:_____

Data: _____

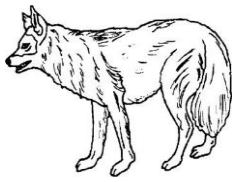
1. Desparte în silabe cuvintele care denumesc desenele! Te ajută modelul.

Model:

--- --- ---

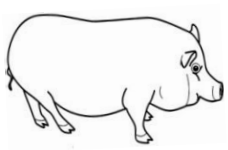

2. Unește după model cu diferite culori desenele cu simbolurile potrivite!

Model: 7

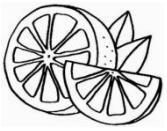

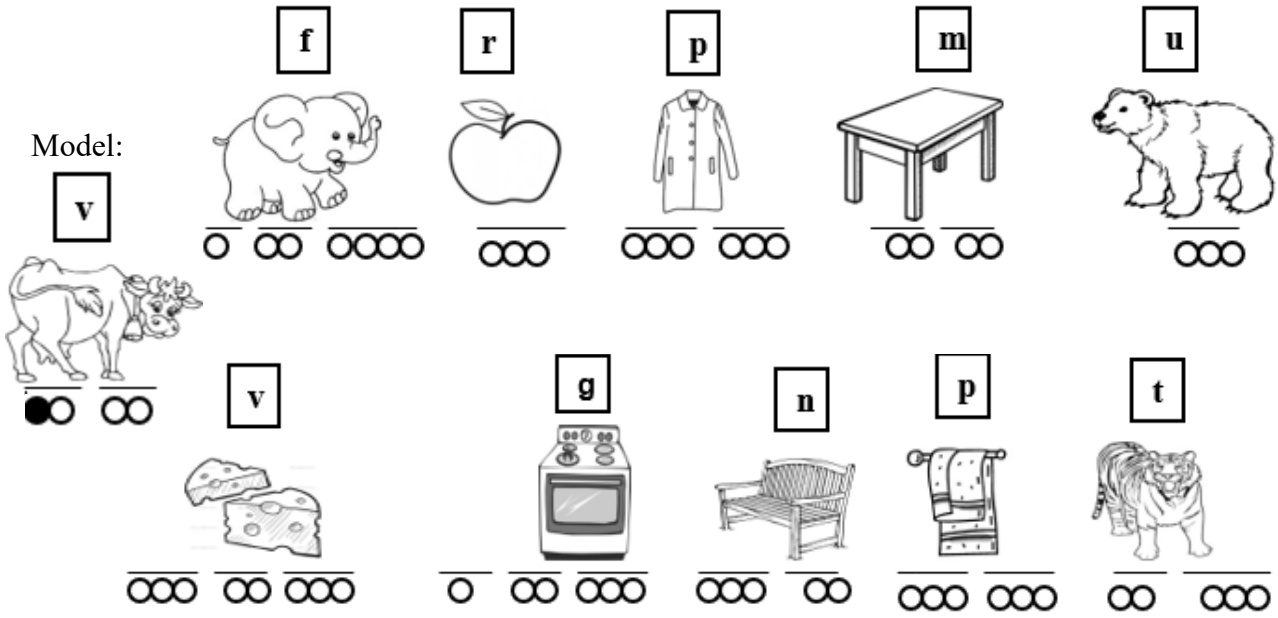

3. Stabileşte locul sunetelor indicate prin litere în denumirea desenelor! Te ajută modelul!

Model:

4. Scrie denumirile desenelor cu ajutorul literelor cunoscute!

Model: pod

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ ȘI OPORTUNITĂȚILE DE ÎNVĂȚARE

MIHAI VIOLETA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI VITEAZUL” ALEXANDRIA

Educația incluzivă joacă un rol deosebit de important în crearea unui mediu educațional echitabil și accesibil pentru toți elevii, indiferent de abilitățile, nevoile sau diferențele lor culturale și sociale. Scopul acesteia este de a asigura oportunități egale de învățare, reducând marginalizarea și excluziunea în rândul copiilor și adolescenților care pot avea dificultăți de învățare, dizabilități fizice, deficiențe senzoriale sau provocări de ordin emoțional.

Educația incluzivă are ca scop:

Crearea unui mediu de învățare diversificat: promovează un mediu educațional divers și stimulant, unde elevii învață să colaboreze și să se sprijine reciproc. Astfel, elevii cu și fără dizabilități învață să interacționeze, să se înțeleagă și să fie empatici.

Reducerea discriminării: Incluziunea ajută la combaterea stereotipurilor și prejudecăților prin facilitarea interacțiunilor zilnice între copii cu diverse capacități și nevoi. Acest lucru contribuie la reducerea discriminării și promovează toleranța și respectul față de diferențe.

Creșterea performanței academice: Studiile arată că elevii beneficiază de un mediu incluziv, obținând performanțe mai bune datorită susținerii personalizate, a metodelor interactive și a diverselor resurse educaționale.

Dezvoltarea competențelor sociale și emoționale: Copiii învață să își exprime emoțiile, să își gestioneze conflictele și să colaboreze eficient într-un grup divers. Aceasta îi pregătește pentru o viață socială activă și o carieră în care competențele sociale sunt esențiale.

Sprijinirea dezvoltării personale: Educația incluzivă pune accent pe dezvoltarea individuală și adaptarea metodelor educative la nevoile fiecărui elev. Aceasta ajută la creșterea încrederii de sine și la dezvoltarea abilităților necesare pentru a deveni cetățeni activi și independenți.

Consolidarea drepturilor omului: Educația incluzivă este un drept fundamental, parte din drepturile copilului și drepturile persoanelor cu dizabilități. Este un demers care respectă diversitatea și promovează egalitatea de șanse pentru toți.

Prin urmare, educația incluzivă contribuie la dezvoltarea unei societăți mai echitabile, în care toți copiii și tinerii au șansa de a-și atinge potențialul și de a participa activ. Aceasta este nu doar o valoare educațională, ci și una socială, oferind o bază solidă pentru un viitor mai incluziv și mai tolerant.

În ceea ce privește situațiile din practica noastră, a profesorilor, integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în școală necesită un plan personalizat și o abordare centrată pe nevoile lor specifice. Iată câteva strategii eficiente pentru a-i ajuta să se integreze și să

progreseze în mediul școlar. Menționez faptul că în clasa la care predau, eleva B.M. este diagnosticată ca fiind elevă cu CES, aceasta frecventând clasa a doua.

1. Planuri educaționale personalizate (PEP)
- Fiecare elev cu CES ar trebui să beneficieze de un plan educațional personalizat, care să includă obiective specifice și metode de predare adaptate.
- Acest plan l-am dezvoltat în colaborare cu profesorul de sprijin.

2. Suport educațional dedicat
- Angajarea profesorilor de sprijin este esențială pentru a ajuta elevii cu CES să înțeleagă mai bine lecțiile și să-și dezvolte competențele necesare.
- Profesorul de sprijin asistă în timpul cursurilor 2 ore pe săptămână, acordând ajutor atunci când este nevoie. Efortul său este centrat, în susținerea atenției și motivației elevei, aici întâmpinând cele mai mari provocări.

3. Adaptarea mediului de învățare
- Sălile de clasă ar trebui amenajate pentru a fi accesibile și adaptate nevoilor fiecărui elev. Aceasta poate include spații pentru relaxare, materiale vizuale și auditive ajutătoare și accesibilitatea spațiului fizic.

Acest lucru a fost foarte important pentru mine încă de la clasa pregătitoare, când M.B. nu fusese evaluată de specialiști și nu avea un diagnostic, spațiul școlar fiind amenajat în așa fel, încât să faciliteze „desprinderea” de familie și o adaptare mai ușoară la normele de conduită școlară. Alături de noi a fost o jucărie de pluș care „participa” la activități de pe scaunul ei, iar apoi, când un copil simțea nevoia unei „pauze de îmbrățișări”, ursulețul de pluș era oricând gata să ofere o îmbrățișare sau tovărășie.

4. Formarea profesorilor
- Profesorii trebuie să fie instruiți să recunoască și să răspundă adecvat la nevoile speciale ale elevilor.

Cursurile de formare și atelierele de lucru m-au ajutat de-a lungul anilor să dezvolt unele tehnici de predare incluzive care au făcut să am o comunicare mai bună cu acești elevi și nu numai cu ei.
(de exemplu, „Cercul Siguranței”- program de intervenție în creșterea și educarea copiilor)

5. Colaborarea cu părinții și specialiștii
- Este esențială o comunicare constantă între profesori și părinți, pentru a înțelege nevoile elevilor și a adapta planul educațional.
- Specialiștii (psihologi, logopezi) joacă un rol important în evaluarea și susținerea progresului copiilor cu CES.

6. Activități de integrare socială

- Organizarea unor activități de grup în care elevii cu CES pot participa alături de colegii lor contribuie la dezvoltarea abilităților sociale și la construirea unor relații de prietenie.

Întotdeauna activitățile extrașcolare nu numai că au inclus elevii cu CES, dar ele au fost proiectate astfel încât să stimuleze, să placă, să valorizeze și să sporească sentimentul de apartenență la grup.

7. Evaluare diferențiată și adaptare curriculară

- Testele și temele pot fi adaptate în funcție de capacitățile și ritmul de învățare al fiecărui elev cu CES.

Acest lucru este o necesitate, însă, din punctul meu de vedere, testările și evaluările nationale nu sunt suficient de bine reglementate în ceea ce privește conținutul evaluat, timpul de lucru și prezența profesorului de sprijin, așa încât să fie redus stresul, în beneficiul unei activități motivante și utile pentru elevii cu CES.

Aceste metode susțin o integrare eficientă a elevilor cu CES, oferindu-le șanse egale la educație și dezvoltare. Implementarea lor cu ajutorul întregii comunități școlare contribuie la un mediu de învățare incluziv și suportiv.

Biliografie :

1. *Klafki, W. 1984, Studii de pedagogie generală, Beltz Verlag*

2. *Porter, L.2002, Educating Young Children with Special Needs, Allen & Unwin*

ÎN CĂUTAREA LUI EMINESCU- regăsirea sinelui

RACHERU TINCUȚA
C.T. „GRIGORE COBĂLCESCU" MOINEȘTI

MOTO: „Mihai Eminescu rămâne proaspăt şi curat după o sută de ani, fără să dea semn de îmbătrânire"
„Istoria lumii cugetă -deşi încet, însă sigur şi just." (Mihai Eminescu)

„Care artist, care amator, care om de bun-simţ şi de treabă ar îndrăzni să ia un penel şi să îndrepteze o trăsătură măcar a lui Rafael, să prefacă numai o măsură a lui Beethoven, ori să potrivească coapsa lui Apolon sau şoldul unei Venere după personala lui judecată şi după pornirea gustului său actual? Lucrarea ce un mare artist ca Eminescu o lasă este, cu toate calităţile şi defectele ei, ceva sfânt, fiindcă-n ea se întrupează pipăit, şi pentru o viaţă mai durabilă chiar decît a neamului său întreg, gîndiri şi simţiri de veacuri ale acestuia, şi de aceea, fără teamă de exagerare, s-a putut zice că o aşa lucrare este patrimoniul întregii omeniri, nu numai a unui neam." (I.L.Caragiale- *Note şi schiţe*, 1892)

Eminescu, în evoluţia limbii române literare, apare ca o răscruce decisivă, expresia literară a intrat, o dată cu poezia si proza tânărului scriitor înzestrat cu geniu expresiv, într-o nouă fază de perfecţionare, de adâncă prefacere estetică, încât pe drept cuvânt, Tudor Vianu putea spune că s-a scris cu totul altfel după Eminescu decât înainte de el. Limba română devine un instrument absolut docil în mâna lui magistrală şi poetul o foloseşte pentru a exprima gânduri şi viziuni cum nu se mai luminaseră niciodată într-o minte românească.

Prin Aron Pumnul, descendent direct din intelectualitatea ardeleană rămasă fidelă principiilor inovatoare ale Şcolii Ardelene, Eminescu s-a iniţiat devreme în bogata moştenire culturală a acelui curent ideologic de mare răsunet, care a deschis drumuri noi în cultura naţională, făcând din studiul limbii şi al istoriei un instrument de luptă politică esenţială pentru apărarea naţiunii şi pentru dezvoltarea puterilor ei creatoare. Eminescu era însă un „om universal", căci activitatea sa nu s-a limitat la un singur sector, la poezie. S-a ocupat cu competenţa-i recunoscută de teatru, de istorie, de filologie, de probleme de învăţământ, de economie (dovadă extraordinară munca sa de ziarist, analizele profunde şi pertinente pe tema aspectelor complexe ale vieţii publice).

Universalitatea este o inimă individuală, puternică şi sonoră ale cărei bătăi istorice se aud pe orice punct al globului precum şi în viitor. Foarte tânăr sau mai matur, Eminescu, el însuşi, s-a proiectat cu voinţă şi neclintire în sfera naţionalităţii spre care a adus întregul orizont de inteligenţă şi sensibilitate europeană, distilând toţi factorii formării într-o creaţie al cărei principal semn e

specificul românesc. Deasupra tuturor gloriilor efemere şi deşertăciunilor legate de patimile noastre omeneşti un singur punct rămâne fix, neclătinat de nicio catastrofă istorică: geniul.

Semnele omogenităţii se vădesc mai întâi din existenţa unei supra-teme, a unei teme a autorului care revine obsedant la toate nivelurile operei: e tema timpului, a curgerii, a permanentei deveniri care conferă creaţiei eminesciene o extraordinară dinamică a sentimentului elegiac, uşor de recunoscut în fiecare din atitudinile lirice fundamentale, de la cea a meditaţiei filozofice la cea erotică.

La Eminescu, gestul preferat al atitudinii lirice este acela de cuprindere a omului în spectacolul cosmic, în parametrii universului tăcut şi ostil. Prin această interferare, fiinţa umană şi rostul ei capătă deodată noi dimensiuni, iar valorile cunosc o altă dispunere decât din cea a măruntei perspective pământeşti.

Relaţia om-univers se prezintă sub trei înfăţişări poetice: una cosmogonică, alta sarcastică şi a treia - de permanenţă-elegiacă. Eminescu merge mai departe în analiza raporturilor omului cu universul: îl vede nu numai ca individ trecător aşezat pe treptele sociale ieşite din „urna morţii", ci şi ca speţă trecătoare alunecând inexorabil în neant, pentru ca „ pe toţi ce-n astă lume sunt supuşi puterii sorţii/ -deopotrivă-i stăpâneşte raza ta şi geniul morţii". Nostalgia cosmică şi filosofia caducităţii, poze adânc romantice, devin la Eminescu componente sufleteşti, mărturii ale unei drame a omului cu care orice cititor intră în rezonanţă.

Prin celelalte două motive fundamentale - natura şi dragostea - romantismul operei lui Eminescu se împlineşte într-o adâncă autohtonizare. In imaginea poetică a naturii eminesciene se îmbină elementele spaţiului românesc pe care sensibilitatea poetului le-a perceput dintr-un lung exerciţiu al iubirii pământului natal. Concepută pe două dimensiuni: terestră şi cosmică, natura eminesciană este întotdeauna cadrul fizic al omului, spaţiul gesturilor fundamentale.

Natura încadrează şi potenţează un sentiment, o idee, o atitudine, devenind adesea „état d'âme" (stare de suflet) pentru dorul eminescian, cel care aduce prin sursele sale folclorice nota cea mai naţională a universalităţii poetului român.

George Călinescu arată, în studiile sale, că în erotica lui Eminescu esenţial nu e nimic care să depăşească poezia populară şi romanţa, adică modul de înţelegere obştească a dragostei, că „Eminescu e un mare erotic prin gravitate. Aşa cum iubeşte el, poporul nu iubeşte decât o singură dată, la vârsta înfloririi vieţii bărbăteşti şi a nubilităţii".

Dragostea e închipuire, e vis, o posibilitate eşuată din motive nenumite. E tangibilă doar ca ipoteză, care îl implică pe visător într-un lanţ de fapte erotice, mereu reluat ca un ceremonial. Alt motiv de bază al operei eminesciene este istoria, văzută în mai multe ipostaze. Eminescu, patriot ardent, a perseverat în ideea unui ciclu de drame din istoria românilor. Dar spre deosebire de alţi dramaturgi români, care priveau istoria mai mult anecdotic sau cu o problematică de interes regional, poetul tinde să demonstreze, prin evenimentele locale, adevăruri accesibile întregii umanităţi.

Două, în special, sunt punctele lui de perspectivă: fatalismul patologic grec, prin care istoria naţională ia proporţiile tragediei eline şi umanitatea shakespeareană. Istoria este o succesiune de civilizaţii şi societăţi surpate de nisipul trecerii, este un document al zădărniciei, o repetare mecanică.

Poetul preţuia foarte mult conştiinţa patriotică a românilor din acele provincii; el cunoştea statornicia sentimentelor şi aspiraţiilor spre unitate şi emancipare, energia lor sufletească şi opera complexă a descendenţilor Şcolii Ardelene : „Ne ţinem de dorinţa noastră - scrie mai departe poetul - a aduce aminte că nu ne simţim Îndestul de capabili ca să apărăm, cum se cade, oameni ca Şincai şi ca Pumnul... oameni care apoi nici nu au nevoie de apărarea noastră sau a altcuiva, pentru a rămâne cum sunt, adică nemuritori şi mari."

Preocuparea lui Eminescu merge spre o altă problematică, spre o meditaţie patriotică în care trecutul apare, ca la paşoptişti ca termen de antiteză pentru prezent. Eminescu aduce istoria la zi, pentru a observa omul ca zoon politikon (animal politic - după definiţia lui Aristotel). Orice s-ar întâmpla în destinul românesc, oricâte dezastre şi suferinţe ne-au mai fost urzite, nici o armată din lume şi nici o poliţie, cât ar fi ea de diabolică nu va putea şterge Luceafărul lui Eminescu din mintea şi sufletul românilor. Mai puţin patetic, neamul românesc simte că şi-a asigurat dreptul la „nemurire", mai ales prin creaţia lui Eminescu.

Eminescu nu este un poet, este Poetul, Profetul, Geniul divin în care se cuprinde toată ştiinţa umană şi care prevede totul: Eminescu pedagog, Eminescu om politic, Eminescu şi Einstein, Eminescu şi anticii etc. Ca poet, Eminescu este, fără îndoială, inteligenţa cea mai amplă. Cât timp va exista, undeva prin lume, un singur exemplar din poeziile lui Eminescu, identitatea neamului nostru este salvată. Istoria poetică a neamului românesc a fost proiectată în „eternitate". Poetul s-a înălţat necontenit în umbra de palori sublunare a mitului şi, de pe aceste culmi, el va incanfa în veci, inimile generaţiilor prin strălucirile diamantine ale operei lui, ce-şi trage izvoarele din tradiţiile şi din modul de viaţă al truditorilor din veacuri ai pământurilor româneşti.

Eminescu s-a mistuit şi a luptat până la jertfa pentru onoarea şi triumful altora, soldat credincios şi nefericit. Eminescu a fost şi va rămâne veşnic în amintirile cititorilor un poet nepereche, un creator al unei opere care străbate timpul neuscată de seve prin interpretare şi netocită de repetate rostiri, lăsând lumii adevărate capodopere.

Bibliografie

Eugen Todoran, *Eminescu*, Editura Minerva, Bucureşti, 1972, pp. 242, 247

Fănică N. Gheorghe, *Mihai Eminescu*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1977, p. 376

George Călinescu, *Mihai Eminescu-Studii şi articole*, Editura Junimea 1978, pp. 29, 248, 251

Gheorghe Bulgăr, *Momentul Eminescu în evoluţia limbii române literare*, Editura Minerva, Bucureşti, 1971, pp. 6, 9, 63

Zoe Dumitrescu-Buşulenga, *Eminescu – Cultură şi creaţie*, Editura Eminescu, Bucureşti, 1976, p.14

După părerea mea, afirmaţia lui Ion Luca Caragiale îşi găseşte justificarea în întreaga operă eminseciană.

În primul rând, pământul şi limba noastră au primit o nouă viaţă în anul 1850 fără a-şi da seama de valoarea ce va fi descoperită în urma acestei suflări. Se cuvine ca noi să ne dăm seama de binecuvântarea pe care Dumnezeu ne-a dat-o, să realizăm şi, totodată, să îl valorificăm pe acest român demn de glorie care a reuşit, în sinea lui, să personalizeze ultima fază a poeziei române din zilele noastre.

Opera lui Eminescu a rămas şi va continua să rămână în mintea celor ce au aceeaşi naţionalitate iar urma acesteia nu va putea fi ştearsă după multe generaţii sau, mai bine spus, niciodată, acest fapt ducând la ideea că opera lui Eminescu va dăinui de-a lungul anilor şi va fi moştenirea omenirii, nu numai a perioadei în care a trăit poetul devenind pe zi ce trece emblemă a românilor de pretutindeni.

Eminescu nu a încercat să devină autoritar sau trufaş asupra poporului din care provine ci, dimpotrivă, îi ascultă problemele şi il consultă. Ajunge să străbată toate regiunile româneşti fiind domic de cunoaştere în profunzime a originii sale ascultându-i tradiţiile şi obiceiurile de care s-a îndrăgostit şi care îl făceau să se mândrească că face parte din acest neam. Privind toate aceste perspective ale poporului român a ajuns să le transforme în izvoarele poeziilor sale. Folclorul cules dar şi valorificarea istoriei pe care acesta o apără îl transformă într-un adevărat patriot devenind spiritul şi cercul de gândire al rasei.

Criticul Ibrăileanu a împărţit opera lui Eminescu, ajunsă la apogeu, în două părţi, prima parte fiind optimistă şi cealaltă pesimistă deoarece ei nu mai credea în viaţă şi dovedise o luptă cu lumea sa intelectuală, cu cea spirituală, cu sentimentele sufletului, cu toţi oamenii de joasă speţă care îi atacau ţara cu multe insulte calomnioase dar şi, uneori, cu propriile raţionamente.

În al doilea rând, în ciuda rivalităţilor s-a afirmat intrând în acea lume omogenă în care numele sunt interschimbabile: operele lui s-au integrat complet. Eminecu le răspunde duşmanilor cu inteligenţă, nu critic ci chiar invers, prin apreciere, dându dovadă de fraternitate. Reuşeşte să interfereze cu literatura română dar şi cu cea universală, cu o multitudine de concepte dorite de întreaga naţiune fiind uşor înţelese şi apreciate prin aparenta simplitate dar totodată complexe trăirilor prin sentimentele şi aspiraţiile care se află în substrat. Prin poezie el dezvăluie nu numai neamului sau aceste perspective cu care el se confruntă în actuala vreme, ci întregii suflări, purtând un dialog incomparabil.

Eminescu reuşeşte să îmbogăţească romantismul până la scara desăvârşirii, dar cu toate acestea, opera sa nu se opreşte şi este dovedită a fi foarte amplă absorbind totodată elementele literaturii antecedente. Cu ajutorul "Luceafărului poeziei romaneşti", care a lăsat în urma sa cea mai mare bogăţie cu care ne putem mândri prin multitudinile noutăţilor valabile impuse de el, am ajuns

cunoscuţi şi chiar şi apreciaţi de alte popoare care şi-au deschis ochii şi inimile pentru a o asculta şi a o înţelege.

Eminescu este o poveste, este un mit. „Poveştile, aşadar miturile sunt prin urmare adevăruri ideale care corespund acelor personaje în jurul cărora poporul le-a creat". Mitul ce apare în poezia lui Eminescu este cel românesc şi a fost ales deoarece noi cei ce facem parte din România, ţara în care s a născut acesta, să îl înţelegem şi să ne placă originalitatea nemaivrând să trecem graniţa ci să descoperim bogăţiile de la noi ce sunt minimalizate.

Eminescu şi-a dovedit puritatea prin temele abordate fiind un sentimentalist înnăscut care nu a fost tot timpul înţeles datorită concepţiilor şi a principiilor după care se ghida în viaţă. Spre exemplu, viziunea lui asupra femeii, care în zilele noastre este un simplu obiect, pentru Eminescu reprezenta o divinitate, o zeitate pe pământ ce nu putea fi atinsă.

Unii, neînţelegându-i genialitatea cu care a fost înzestrat şi pe care Eminescu a dezvoltat-o de-a lungul vieţii, fiind neschimbătoare asemenea eternului, i-au criticat viaţa până la cota maximă dar şi opera însă nimeni din cei ce l-au condamnat nu au capacitatea şi nici dreptul de a interveni în ceva ce a ajuns la scara perfecţiunii. Aceşti inamici i-au acaparat până şi viaţa individuală prin ofense ticăloase. A fost contestat de adversarii lui Titu Maiorescu deoarece Eminescu nu dorea modernizarea României. În ciuda acestor critici, Ion Luca Caragiale, un clasic ca Eminescu, Ion Creangă şi Ion Slavici, un dramaturg care a reuşit să se impună în literatura română, îl susţine cu putere pe poet dându-şi seama de oportunităţile pe care Eminescu ni le-a deschis. Ion Luca Caragiale nu este de acord cu cei ce vor să intervină şi afirmă faptul că poezia geniului nu poate fi modificată deoarece este o creaţie unică ce reflectă adevărata imagine a creatorului în care se dedică trup şi suflet, poezia devenind o trebuinţă vitală.

Fiind un om simplu şi cu bun simţ, temele abordate de acesta sunt cele mai uzuale, recunoscute şi trăite de fiecare cu acelaşi patos pe care şi Eminescu îl transmite prin intermediul poeziilor sale. Motivele romantice naturale: lacul, codrul, luna pe care Eminescu le alege în mod expres pentru a le studia şi pentru a le urmări îndeaproape, dând dovadă de atracţie şi de curiozitate, ne conferă faptul că poetul nu are o putere supranaturală ci o permanenţă pe care o dobândeşte prin studiul amănunţit asupra acestor subiecte pline de puritate şi claritate. Indiferent de vârstă, de clasă socială sau de nivelul de cunoştinţe acumulat omul trece prin anumite etape. Poetul le modelează, iar în jurul universului acestuia se răsucesc durerea, visul, melancolia care ajută şi acestea la atingerea apogeului templului iubirii.

În literatura universală s-au scris multe pagini şi cărţi care cuprind tema iubirii însă Eminescu a transformat-o în mit, fiind unul dintre miturile veşnice ce nu poate fi distrus sau pus intr-o controversa deoarece acesta este trăit şi simţit de oricine şi interpretat în mod propriu. Iubita, descrisă în diversele şi complexele poezii, nu are calităţi fizice destăinuite ci multe ale caracterului, melancolic

sau trăiri ale poetului fiind carcterizat comportamentul îndrăgostitului, iubita fiind absentă. Iubirea fiind un vis iar cadrul de desfăşurare a iubirii este unul fermecător, elementele naturii configurează în fiecare tablou spaţiul iubirii.

Natura şi iubirea sunt de neseparat în operele eminescene deoarece natura este spaţiul în care poetul aşteaptă cu patos întâlnirea ce provoacă o stare de emoţie. După aceste poezii pline de magie urmeaza o noua etapa de durere, tristete in care iubirea deja s-a irosit.

Nu impune o exagerare ci îşi publică umil poeziile indiferent de urmările pe care le aveau aşa originale fără tăinuire cu calităţi dar şi cu defecte aşa cum este şi omul inocent dar şi omul patriot îndrăgostit de imaginea neamului său şi pe care îşi propune şi chiar reuşeşte să îl promoveze pretutindeni. Aceste poezii, o dată expuse, nu sunt demne de nelegiuire sau de persecuţie deoarece operează cu subiecte delicate si pure care sunt de respectat si sacre in acelaşi timp deoarece sunt puse în joc sentimente şi trăiri. De aici pleacă poetul, de la miezul umanităţii, alegând un subiect plăcut, dându- i o arie incalculabilă în mintea şi sufletul omului, astfel îl vrăjeşte şi îi arată unul dintre cele mai importante scopuri în viaţa omului şi anume: păstrarea echilibrului sufletesc.

Să luăm aminte la ce ne indică valorosul poet prin intermediul operei sale, să nu uităm pentru ce trăim pe acest Pământ: pentru a ne atinge apogeul fericirii proprii cu ajutorul iubirii căci fără aceasta suntem oameni fără inimă, suntem roboţi manipulaţi de idolii zilelor noastre.

Mulţumită „luceafărului“, fiecare cititor poate pătrunde cu uşurinţă, în lumea sa, luând contact cu acesta şi reuşind să găsească răspunsuri la unele întrebări chiar dacă nu sunt atât de precise, dar sunt considerate suficiente, rămânând cu ideea faptului că răspunsurile se află acolo, într-o lume plină de întrebări. „Lucrarea ce un mare artist ca Eminescu o lasă, este cu toate calităţile şi defectele ei, ceva SFÂNT, fiindcă-n ea se întrupează pipăit, şi pentru o viaţă mai durabilă chiar decât a neamului său întreg, gândiri şi simţiri de veacuri ale acestuia, şi de aceea, fără teamă de exagerare, s-a putu zice că o aşa lucrare este patrimoniul întregii omeniri, nu numai ale unui neam.” (I. L. Caragiale)

În concluzie, Eminescu îşi merită numele absolut deoarece prin opera sa ne pune, pe noi, cititorii, în raport cu toate problemele fundamentale ale umanităţii dându-ne o directă trecere prin uşile semnifcate de poezii. Fiecare poezie e o uşă care ne da posibilitatea de a deveni cugetători ca însuşi poetul.

Bibliografie

*** *Eminescu poetul naţional I, interpretat*: G. Ibrăileanu, Ed. Eminescu, Piaţa Scânteii 1, Bucureşti, 1983

*** *Eminescu poetul naţional I, interpretat*: G. Călinescu, Ed. Eminescu, Piaţa Scânteii 1, Bucureşti, 1983

Victor Kernbach *Dicţionar de mitologie*

Clubul Copiilor Câmpina

PROIECT DE ACTIVITATE ZIUA MONDIALĂ A EDUCAȚIEI 05 OCTOMBRIE 2024

BOTOACĂ ALINA
CLUBUL COPIILOR CÂMPINA

- **DENUMIREA ACTIVITĂȚII-Ziua Mondială a Educației**
- **APLICANTUL - cercul de muzică populară**
- **COORDONATORI – prof. Botoacă Alina**
- **PARTICIPANȚI – elevii cercului , cadrele didactice din cadrul clubului**
- **ARGUMENT**

Educația are în prim plan dezvoltarea și explorarea calităților umane și este o acțiune orientată predominant spre dezvoltarea noastră, a tuturor și pregătirea pentru viață. Conform spuselor lui Platon, educația este "Arta de a forma bunele deprinderi sau de a dezvolta aptitudinile native pentru virtute ale acelora care dispun de ele".

- **SCOPUL ACTIVITĂȚII**

Activitatea are ca scop familiarizarea elevilor cu semnificația Zilei Mondiale a Educației, evidențierea rolului dascălilor în dezvoltarea noilor generații și în recunoașterea meritelor acestora în formarea culturii, valorilor morale ale unei societăți.În contextual sărbătoririi Zilei Mondiale a Educaţiei , elevii şi profesorul vor discuta despre drepturile copilului referitoare la educaţie. Echipe formate din elevi vor realiza studii de caz pe teme legate de educaţie. Vor reuşi astfel să realizeze legătura dintre drepturi şi responsabilităţi precum şi efectele benefice pe care le poate avea educaţia eficientă asupra copiilor.

- **OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII**

Cunoașterea importantei Zilei Mondiale a Educțtiei
Dezvoltarea respectului față de dascăli
Să stie ce înseamnă educaţie eficientă
Să știe care sunt efectele unei educaţii eficiente asupra elevilor
Să înţeleagă relaţia drepturi - îndatoriri

Clubul Copiilor Câmpina

- **RESURSE UMANE**

Elevii
Cadrele didactice

- **PROGRAMUL ACTIVITĂȚII**

Prezentarea pe scurt a istoricului acestei zile
Realizarea unor felicitări , spre a le oferi cadrelor didactice participante
Prezentarea unui scurt program artistic
Recitarea unor poezii de toamna
Expozitie de lucrari
Premierea elevilor cu diplome

REZULTATE AŞTEPTATE:

- elevii participanți la activitate vor şti ce înseamnă educaţie eficientă
- 75 % din participanţi vor enumera efectele benefice ale unei educaţii eficiente
- Toţi participanţii vor înţelege relaţia drepturi - îndatoriri

DISEMINAREA ACTIVITĂȚII EXTRACURRICULARE

Colaj cu momente din cadrul activităților
Expoziție cu lucrarile elevilor

ANEXE:

- Procese verbale ale activităților desfășurate;
- Albume cu fotografii.
- Postare eveniment pe pagina web a Clubului

Clubul Copiilor
Câmpina

În 1994, UNESCO a inaugurat prima **ZI MONDIALĂ A EDUCATORILOR**, pentru a comemora semnarea, în 1966, a recomandării făcute de UNESCO şi ORGANIZAŢIA INTERNAŢIONALĂ A MUNCII privind condiţiile de muncă ale personalului didactic.

Această zi se sărbătoreşte în data de 5 octombrie în peste 200 de ţări . Ziua Mondială a Educatorilor va pune accentul pe necesitatea de a planifica o mână de lucru eficace în domeniul învăţământului , având în vedere deficitul de personal didactic calificat la nivel mondial. Aşadar, în întreaga lume, această zi, este sărbătorită și este consacrată personalului didactic, celor care fac educaţia - educatori, învăţători, profesori, denumirea ei fiind World Teachers' Day în engleză sau Journée Mondiale des Enseignants, în franceză.

În sens pedagogic, educatia este fenomenul social complex privit în trei dimensiuni:
-activitate conștientă a subiectului educației (educator) de stimulare, îndrumare, formare a obiectului educației (educat);

-proces de formare a omului pentru integrarea activă în societate, proces de formare intelectuală, morală, profesională, fizică, estetică;

-rezultat prin preluarea selectivă a acțiunilor informaționale și includerea în structuri comportamentele proprii de cunoaștere și acțiune.

Pentru **Platon ,** educația ar fi "arta de a forma bunele deprinderi sau de a dezvolta atitudinile native pentru virtute ale acelora care dispun de ele". **Aristotel,** în lucrarea sa "Politica", considera că educația "trebuie să fie un obiect al supravegherii publice ,iar nu particulare". În consecință , ea trebuie să pregatească viitori cetateni. Această pregatire trebuia să se facă diferențiat după modelul în care cele trei aspecte ale sufletului (vegetative , animal , rațional) se distribuie în rândul oamenilor.

După părerea mea și în România , această zi , care se numeşte Ziua Mondială a Educaţiei , ar trebui să poarte denumirea de Ziua Mondială A Educatorilor .

Educaţia contează, dar nu se poate face fără educatori

De ce o zi consacrată cadrelor didactice – educatori , învăţători sau profesori? Pentru că ei contribuie în mod esenţial la dezvoltarea unei ţări, asigurând transmiterea de cunoştinţe. Ei joacă, de asemenea, un rol civic de mare importanţă, contribuind la păstrarea coeziunii sociale.

La mulţi ani dascălilor de pretutindeni şi să nu uităm că o educaţie de calitate reprezintă cheia reuşitei profesionale!

Clubul Copiilor
Câmpina

Clubul Copiilor
Câmpina

DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE

TREPĂDUȘI MARIA

LICEUL TEHNOLOGIC NICOLAE STOICA DE HAȚEG

MEHADIA, CARAȘ- SEVERIN

Școala pentru diversitate pune în centrul atenției sale persoana umană ca ființă original, unică și irepetabilă, accentuînd ideea că în fiecare societate există persoane diferite, grupuri diferite, motivații, rațiuni, puncta de vedere diferite- M.L. Melero, 1998.Așa cum nu ne naștem cu aceeași înăltime , culoare a pielii sau a ochilor tot așa fiecare om are limitele sale, puterea de înțelegere, limitele de toleranță unice și chiar dacă sunt gemeni aproape identici, așa cum eu am două perechi în această serie de elevi, nu au posibilități identice de memorare, de învățare, reacție sau înțelegere.

Abordarea problematicii conținuturilor educației în condițiile integrării copiilor cu CES în învățământul de masă, trebuie să se finalizeze cu realizarea unui curriculum adaptat sau diferențiat.Acest curriculum trebuie să fie flexilbil astfel încât fiecare elev să avanseze în ritm propriu în funcție de capacitățile sale de învățare.

Un curriculum adaptat trebuie să pună accent pe următoarele domenii:

1. Dezvoltarea trăsăturilor de personalitate din domeniul afectiv, motivațional, caracterial și al socializării;
2. Dezvoltarea deprinderilor de muncă individuală;
3. Dezvoltarea conduitei morale , religioase, a simțului estetic;
4. Dezvoltarea armonioasă a conduitelor psihomotorii.

În proiectarea curriculumului trebuie să ținem seama și de tipul sau gradul deficienței elevului. Lucrul în perechi, în grupe mici au facilitat comunicarea, colaborarea, sprijinul reciproc în realizarea sarcinilor sau temelor avute. În cadrul lecțiilor se pot utiliza o serie de metode sau tehnici de lucru adaptate vârstei elevilor și nivelului propriu de performanță. Pentru obținerea unui real progres școlar al copiilor cu deficiențe se pot folosi următoarele metode :

- Predicțiile în perechi pentru orele de Limba Română, Educație Civică. Această activitate presupune folosirea unei liste de cuvinte dintr-o povestire sau dintr-un text. Fiecare pereche trebuie să alcătuiască o scurtă compunere pe baza unei predicții în jurul listei de cuvinte.Elevii sunt încurajați să emită idei din experiența personală.
- Știu. Vreau să știu. Am învățat- se poate folosi la orele de Matematică, de Limba română. Se alege o temă, o problemă despre care se știe ceva deja. Se formulează întrebări, iar la sfârșit se verifică rezolvarea problemei respective, a temei date.

- Brainstormingul sau furtuna în creier cum mai este numită se poate aplica individual sau în perechi. Elevii scriu pe hârtie toate lucrurile despre un obiect, un fenomen, o problemă, o temă. În cadrul lecției La scăldat de ion Creangă li se cere să scrie tot ce le vine în minte despre copilărie.

Fiecare se raportează la viața sa, la trăirile sale, la experiențele trăite, la membrii familiei sale și chiar și elevii cu CES spun și scriu cuvinte despre această temă.

- Ciorchinele este metoda pe care eu o folosesc cel mai des deoarece am printre elevi și o elevă cu CES – epilepsie, retard mintal QI -40 și am observant că pentru ea pare mai mult o joacă dar de fapt această metodă presupune o activitate de învățare prin colaborare . Se parcurg următorii pași: în mijlocul clasei se scrie un cuvânt care urmează a fi cercetat. Notăm toate cuvintele care ne vin în minte în legătură cu acel cuvânt trăgând linii între tema, cuvântul respectiv și cuvintele noi. Apoi urmează alte cuvinte conectate la cele anterioare până când se epuizează toate ideile.Elevii sunt încurajați să gândească liber, deschis.
- Gândiți, lucrați în perechi, comunicați presupune următoarele etape: fiecare elev dintr-o pereche scrie ceva despre un anume subiect, cei doi parteneri citesc și răspunsul celuilalt și convin asupra unui răspuns comun. Profesorul pune perechile să citească concluziile la care au ajuns de comun acord.

La lecția Ocaua lui Cuza după Dumitru Almaș se dau câteva însușiri ale personajului : cinstit, credincios, omenos, drept, demn, viclean, corect, necinstit, arogant, rău. Prin confruntarea răspunsurilor în perechi și între perechi se pot organiza informațiile acumulate în structuri cognitive prin realizarea de contexte noi.

Chiar dacă elevii cu CES nu înțeleg pe deplin sau de la început rostul acestor metode ei trebuie să fie solicitați să participe după puterile lor la lecție. Progresul se poate obține doar cu multă muncă din partea dascălului, cu sprijinul familiei dar și al întregii societăți.

Pentru copiii cu ADHD se folosește o strategie care are trei obiective. Învățătorul determină cum, când și de ce elevul este neatent, impulsiv și hiperactiv. Cele trei obiective ale strategiei pentru copiii cu această deficiență sunt următoarele:

-evaluarea nevoilor personale și a punctelor tari ale elevului;

-selectarea metodelor potrivite pentru instruirea școlară;

-combinarea metodelor de instruire școlară cu programul educțional personalizat al copilului. Pentru a integra copiii cu ADHD cât mai bine în colectiv avem nevoie de tact, răbdare și exoerință.

- Profesorul stabilește regulile clasei, elevul este așezat aproape de el, pentru a nu fi perturbat de alte elemente și pentru a fi monitorizat mereu.

-E necesară o structură dreaptă, fermă știut fiind că acești copii funcționează bine dacă li se aplică regula celor 3 R : rutină, regularitate, repetiție.

-Pentru a nu avea o stimă de sine scăzută sau dimpotrivă uneori prea impulsivi, agresivi trebuie să fie implicați în tot felul de activități și nu uitați deoparte, izolați, respinși. Abilitatea lor scăzută de a face față schimbărilor trebuie folosită pentru a-i ajuta să iasă dintr- o eventuală situație dificilă. Preocupați să rezolve noua sarcină –udarea florilor din sala de clasă de exemplu, ei uită un conflict tocmai început.

-Învățătorul trebuie să fie ferm, să poată stăpâni clasa dar în același timp și o persoană caldă, iubitoare pentru că acești copii sunt sentimentali și iubitori și reacționează atunci când sunt lăudați și apreciați, când li se acordă atenție.

-Învățătorul trebuie să aibă mereu un contact vizual cu elevul.

-Sunt indicate clasele cu un număr cât mai mic de elevi, deoarece aceștia pot lega prietenii mai repede dar și învățătorul se poate ocupa mai atent de fiecare elev.

-Elevul cu ADHD trebuie să fie ferit de colegii gălăgioși, așezat lângă perete, aproape de catedră, învățătorul trebuie să aibă spațiul necesar pentru a-l putea ajuta dacă e nevoie, pentru a pute avea acces la el cu ușurință și interacțiunea dintre ei să fie cât mai intensă.

-Când explică lecția nouă sau cuvintele noi, sau un fenomen nou învățat învățătorul trebuie să stea lângă elevul cu CES, cu AHD.

-Elevul trebuie să fie ascultat, auzit, încurajat, apreciat , să aibă parte de un mediu securizat, elevii neavând permisiunea să îl certe, să îi aducă jigniri.

-În pauze trebuie să fie mereu supravegheat, iar elevii cu abilități sociale bune și doresc pot veni în sprijinul învățătorului dar și al elevului cu cerințe educative speciale.

Organizarea diferențiată a activității didactice este necesară la toate disciplinele.În ceea ce privește matematica, ca disciplină de bază se constată cele mai frecvente rămâneri în urmă la învățătură și cele mai mari diferențe între elevi. Dificultățile întâmpinate au cauze diverse ce nu pot fi combătute decât prin exerciții diferențiate concepute în mod adecvat. Munca cu fișele separate pe grupe de nivel, cu accent pe sprijinirea elevilor rămași în urmă dar și a celor cu cerințe educative speciale reprezintă o mare valoare practică în școală, deoarece pe o parte stimulează elevii cu aptitudini deosebite la obiectul respectiv, cultivându-le creativitatea și pe cealaltă parte previne rămânerea în urmă a elevilor cu dificultăți la învățătură sau cu probleme de sănătate.

Rațiunea de a lucra diferențiat prezintă mai multe aspecte. Se constată că elevii diferă între ei din punct de vedere intelectual, al aptitudinilor și capacităților generale de învățare, al capacităților speciale de a învăța la o anumită disciplină, al ritmului de învățare, al motivației și intereselor față de învățare. Pe de altă parte se știe că mediul de proveniență provoacă reale diferențe în adaptarea copiilor la activitatea școlară, la progresul școlar și că egalitatea de acces la învățare rămâne formală atâta timp cât nu pleacă de la premise egale, de la aceleași șanse de reușită. Cea de-a treia latură care închide triunghiul educativ se referă la profesor, la modul în care se face el înțeles, la disponibilitatea lui. Desigur că fiecare profesor

este diferit și deci fiecare concepe lecția în felul său, transmite informațiile în ritmul său, are propriile metode, are limitele sale, metodele prin care face ca informația să ajungă la elev.

Tratarea diferențiată poate fi considerată un principiu cu ample deschideri în practică, problema tratării diferențiate a elevilor conform particularităților de vârstă și individuale fiind gândită de toți practicienii din domeniul educației. Precizarea obiectivelor generale și operaționale la fiecare capitol și lecție de către învățător/profesor, folosirea metodelor activ-participative, organizarea pe baze moderne împletite cu cele clasice a procesului de predare-învățare-evaluare, interesul învățătorului/profesorului pentru randamentul școlar al elevului, stilul didactic integrat, înlăturarea factorilor de stres, studierea și analizarea permanentă a cauzelor rămânerii în urmă a unor elevi, colaborarea strânsă cu familia sunt doar câteva dintre modalitățile de creștere a eficienței procesului de predare-învățare-evaluare.

Toate acestea nu pot fi înfăptuite decât dacă fiecare cadru didactic își cunoaște elevii, condițiile de viață și mediul din care provin, problemele pe care aceștia le întâmpină, deficiențele pe care le au, golurile de pregătire. De fapt, rolul unui dascăl este complex, iar datoria lui este să găsească cele mai potrivite modalități, să le folosească la o anumită disciplină, la un moment dat și cu un anume elev. Deși pare simplu să fii dascăl, „să iei o carte în mână și stai la catedră” de fapt menirea noastră nu se încheie niciodată, mereu există ceva de îmbunătățit, de corectat, de rezolvat pentru că fiecare elev este unic și are propriile nevoi. Realitățile din zilele noastre promovate în media nu fac decât să confirme, din păcate că învățământul este ,,în suferință” și noi, dascălii nu putem fi doar spectatori.În condiții de evaluare normale folosesc Diagrama Venn, Jurnalul cu dublă intrare, metoda Portofoliului, Învățarea combinată, utilizez tehnologia,predarea personalizată(despre care am vorbit mai sus), lecții interactive, Învățarea bazată pe proiecte,feedback de la colegi.

Bibliografie:

Alois Gherguț, 2016, Educația incluzivă și pedagogia diversității, Editura Polirom

Alois Gherguț, 2001, Psihopedagogia persoanelor cu cerințe special, Editura Polirom

Oprea Crenguța, 2006, Strategii didactice interactive-repere teoretce și practice, Editura Didactică și Pedagogică

METODE ȘI FORME DE REALIZARE A EDUCAȚIEI INCLUZIVE

MÎRTÎCU ALINA GINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI VITEAZUL" ALEXANDRIA

O nouă dimensiune care începe să se contureze în peisajul învăţământului românesc este aceea de democratizare şi egalizare a şanselor fiecărui copil în parte. În acest scop a fost înfiinţată şi şcoala incluzivă – un răspuns la redimensionarea educaţiei. Scopul acestei şcoli este de a crea pentru toţi copiii un cadru prielnic învăţării, pornind de la premiza că diferenţele dintre oameni sunt normale şi ele trebuie acceptate. Un rol important în cadrul şcolii incluzive îl are pedagogia şi învăţarea centrată pe elev. Acest lucru implică automat adaptarea curriculumului şi metodelor de predare la capacitatea şi nevoia fiecărui elev în parte.

Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunităţi. Educația incluzivă încearcă să se adreseze nevoilor de învățare ale tuturor copiilor, tinerilor și adulților, concentrându-se în special asupra nevoilor celor vulnerabili la marginalizare și excludere.

Există mai multe metode și forme de realizare a educației inclusive:

- **Modelul cooperării şcolii de masă/ obişnuite cu şcoala specială –** în acest caz şcoala de masă iniţiază parteneriate active între cadrele didactice din cele două şcoli.

- **Modelul bazat pe amenajarea în şcoala de masă anui spaţiu sau a unei săli de instruire şi resurse pentru copiii cu dizabilităţi, integraţi individual în clase obişnuite din şcoala respectivă** – în acest caz profesorul clasei este şi profesor de sprijin pentru elevii cu dizabilităţi, iar ccând condiţiile solicită, colaboraează cu educatorii din clasele unde sunt integraţi copiii.

- **Modelul bazat pe organizarea unei clase speciale în şcoala de masă-** presupune integrarea copiilor cu CES în şcoli de masă unde să între în relaţie cu elevi normali.

- **Modelul itinerant-** presupune integrarea unui nr. mic de copii cu CES şi sprijiniţi de un profesor itinerant.

- **Modelul comun** presupune sprijinul profesorului itinerant pentru copiii cu CES dintr-un anumit areal. Prof. oferă sprijin familiei la alcătuirea programelor de învăţare, urmăreşte evoluţia şcolară a copilului. Şcoala trebuie să ofere o paletă cât mai largă de servicii educaţionale care să devină atractive şi să satisfacă cerinţele elevilor.

Cum poate fi organizat procesul educaţional într-o clasă incluzivă?

Este bine că elevul cu CES să înveţe cu ceilalţi copii, şi nu separat de ei. De aceea cadrul didactic trebuie să stabilească foarte clar cum şi cît timp va antrena copiii cu CES în activitate, ce sarcini didactice le va propune pentru că aceştia să participe alături de ceilalţi în procesul de învăţare. Elevul cu CES trebuie să fie inclus pe parcursul orei în activităţile frontale, precum şi în activităţile de grup. La anumite etape ale lecţiei poate primi sarcini individualizate, inclusiv de evaluare. În cazul în care copilul cu CES este "supraîncărcat" doar cu sarcini pe care trebuie să le rezolve de sinestătător sau cu susţinerea unui profsor itinerant sau de sprijin şi nu ia parte la activităţile frontale sau de grup desfăşurate în clasă, incluziunea educaţională şi socială a copilului nu are loc.

Învățătorul/profesorul trebuie să pună în valoare ceea ce realizează copilul cu CES la lecţie,să găsească momentele potrivite în desfăşurarea orei pentru a intercala activitatea copilului cu CES în cea a colegilor de clasă. Se recomandă că sarcinile individualizate pentru copilul cu CES să nu se formuleze permanent în voce. Astfel se pune în evidenţă că elevul cu CES realizează altceva decît restul elevilor şi această este în detrimentul incluziunii copilului.

Este important că învăţătorul/profesorul să evalueze produsul activităţii copilului cu CES nu prin comparare cu rezultatele altor elevi din clasă, ci prin raportare la efortul depus de acesta. Evaluarea progresului elevului cu CES trebuie să fie un proces continuu, iar rezultatele evaluării să demonstreze nivelul de atingere a finalităţilor de învăţare, proiectate în curriculumul individualizat, şi astfel vor constitui un argument pentru eventualele modificări.

O modalitate apreciabilă de a pune în valoare rezultatele obţinute de copilul cu CES în învăţare este încurajarea acestuia de a participa la diverse concursuri şcolare şi extraşcolare.

În condiţiile şcolii incluzive, formulă cea mai eficientă de proiectare şi realizare a procesului de evaluare a copiilor cu CES o constituie evaluarea diferenţiată, participativă şi consensuală, în cadrul căreia are loc negocierea produselor şcolare necesare de realizat de către elev, anunţarea şi discutarea criteriilor de apreciere a acestor produse.

Un instrument util pentru desfăşurarea unei astfel de evaluări este grilă de evaluarei în care sunt indicate nivelele de performanţă și sunt enumerate criteriile care servesc drept repere calitative pentru aprecierea produsului. Pentru fiecare criteriu se elaborează descriptori de performanţă – o descifrare a criteriilor pentru fiecare nivel.Acest instrument poate fi aplicat pentru evaluarea unei game variate de produse realizate de elevul cu CES (poster, portofoliu, proiect, colaj, agendă a faptelor bune, machetă, comunicare, desen, fişa de personaj etc.). Învăţătorul/profesorul va propune elevilor cu CES elaborarea anumitor produse, în funcţie de finalităţile specificate în curriculumul individualizat/ modificat.

Profesorul itinerant sau de sprijin are un rol major în organizarea şi desfăşurarea procesuluieducaţional în clasele unde învaţă copiii cu CES.

Sunt mai multe modalităţi de implicare a profesorului itinerant/de sprijin în cadrul lecţiei, acestea fiind schitaţe în proiectul didactic. Astfel:

• Poate stă, o anumită perioadă de timp, lîngă copilul cu CES, acordîndu-i asistenţa necesară, pentru că acesta să reuşească să participe la activităţile realizate de toţi copiii din clasă.

• În cazul în care se organizează lucrul în cooperare, poate stă în grupul unde este copilul cu CES, acordînd asistenţă nu doar acestuia, dar şi celorlalţi membri ai grupului.

• În anumite situaţii educaţionale, poate participa alături de profesor în procesul de predare-învăţare-evaluare, acordînd atenţie specială copilului cu CES.

• În cazul în care copilul cu CES nu este în stare să stea la lecţie întreaga oră academică, poate să plece cu elevul, după o anumită perioadă de timp, pentru a continuă activitatea individuală cu copilul.

Este important că, după încheierea orei, să aibe loc o discuţie cu profesorul de la despre faptul cum s-a implicat copilul cu CES în activităţile din cadrul lecţiei, ce a fost reuşit şi ce a fost mai puţîn reuşit, ce soluţii de îmbunătăţire a procesului didactic propune etc.

De asemenea, ar fi util că după ore profesorul itinerant/de sprijin să completeze jurnalul de reflecţii, specificînd anumite aspecte din cadrul orei referitoare la activitatea copilului cu CES, iar informaţia din jurnal poate fi utilizată ulterior în cadrul şedinţelor comisiilor metodice, a consiliilor profesorale, în lucrul cu familia copiilor cu CES etc.

Din perspectiva de facilitator,consilier, mediator, roluri ale profesorul de sprijin, acesta contribuie la promovarea educației incluzive :

-prin realizarea materialelor didactice adaptate, instrumentelor de lucru şi de evaluare specifice;

-facilitarea înţelegerii de către cadrele didactice a caracteristicilor de personalitate a elevilor cu CES şi a particularităţilor proceselor cognitive, a proceselor şi funcţiilor reglatorii care influenţează activitatea şcolară a acestor elevi.

-consiliază elevii care participă la programul de sprijin şi părinţii acestora pentru depăşirea situaţiilor de dificultate, implicarea părinţilor în activităţile elevului, înţelegerea necesităţii unui program de studiu în familie, supravegherea elevului pentru efectuarea temelor, importanţa sprijinului afectiv, informare privind modalităţile de control pozitiv al comportamentului copilului, importanţa frecventării şcolii;

-prin medierea situațiilor în care aceşti elevi perturbă activitatea desfăşurată în clasă, printr – un comportament care nu se circumscrie disciplinei necesare la ore datorită incapacității de internalizare a normelor sociale;

În rolul de manager de caz/responsabilul de caz servicii psihoeducaționale formulează măsuri de sprijin pentru promovarea educației incluzive cu consultarea autorității locale:

-Măsuri de sprijin pentru prevenirea și combaterea barierelor de atitudine;

-Măsurile de sprijin pentru prevenirea şi combaterea barierelor de mediu, prin adaptarea rezonabilă a unității de învățământ în care învață copilul;

-Măsurile de sprijin pentru pregătirea și adaptarea copilului în diferitele etape de tranziție, între diferite medii și etape ale dezvoltării individuale.

Aceste măsuri se includ în în planul de abilitare-reabilitare/planul de servicii individualizat în funcție de tipul tranziției.

Toți copiii trebuie să beneficieze de educație. Fiecare poate fi sprijinit prin măsuri pedagogiceîn clasă și cu sprijin suplimentar prin colaborarea cu alți specialiști și cu familia. Înainte de a apela la măsuri speciale sau la alți profesioniști, profesorul trebuie să cunoască modele concrete privind posibilitatea de integrare școlară și educațională a tuturor copiilor pentru individualizarea acțiunii didactice.

În sistemul de educaţie românesc, integrarea copiilor cu cerinţe educative speciale în şcolile de masă se poate realiza în mai multe forme: clase compacte, grupuri de 3-4 copii cu CES integrate în şcolile de masă. Cea mai des uzitată formă de integrare este integrarea individuală în clase obişnuite în şcolile de masă cele mai apropiate de domiciliul elevilor. De fapt, vorbim mai mult de o integrare fizică decât de una reală. Serviciile de sprijin sunt insuficiente şi ineficiente atât pentru copiii cu CES şi familiile lor, cât şi pentru cadrele didactice, copiii şi familiile copiilor din şcolile de masă.

Nu avem încă în România şcoli incluzive în adevăratul sens al cuvântului, serviciile educaţionale de sprijin sunt ineficiente şi prea puţîn dezvoltate iar mentalitatea comunităţii nu s-a îmbunătăţit prea mult în ceea ce priveşte incluziunea tuturor copiilor în orice şcoală. Cu toate acestea, în cursul ultimilor ani, au fost derulate o serie de proiecte, coordonate de organisme neguvernamentale, care au avut drept scop creare şcolilor incluzive în România. În ciuda acestor eforturi, societatea românească are încă o abordare segregaţionistă în ceea ce priveşte persoanele cu dizabilităţi, iar aceste experienţe nu au putut fi generalizate la nivel naţional.

Importantă educaţiei este deosebită, întregul sistem educaţional trebuind să se bazeze pe premisa că fiecare individ poate fi educat, poate fi ajutat să treacă de la o etapă la altă, atâta timp cât influențele educative se adresează “ zonei proximei dezvoltări “ (L. S. Vîgotski). Izvorul dezvoltării psihice îl constituie, după cum se ştie, contradicţiile interne care apar că urmare a solicitărilor externe. Crearea mijloacelor necesare pentru depășirea și rezolvarea acestor contradicții revine, în primul rând, educaţiei. Pe de o parte, educaţia oferă conţinuturile ce urmează să fie asimilate, pe de altă parte ea se preocupă de modul în care să fie asimilate, de formarea capacităţilor omului. Rolul conducător al educaţiei apare în intervenţia acesteia în crearea unui climat educațional favorabil, cu valențe

educative puternice asupra formării personalității umane. De aceea, nu este deloc greșită sau inoportună afirmația că " educaţia este o artă ".

În acest sens, în cadrul procesului instructiv-educativ, misiunea cea mai importantă revine educatorului, care trebuie să realizeze accesibilizarea cunoștințelor înainte de a fi transmise subiecților educației (elevii).

Dreptul fiecărui individ la educație trebuie conștientizat de societate, iar dacă sistemul școlar general nu vine în întâmpinarea necesităților tuturor persoanelor, trebuie avută în vedere educația specială, care se referă la toți acei copii ale căror cerinţe sunt generate de incapacităţi sau dificultăţi în a se adapta cerințelor educaționale și societale că și cei considerați " normali " de către societate. Totuşi, trebuie să se tindă la o pregătire a tuturor copiilor în sistemul școlar obișnuit. Însă dacă acest lucru nu este posibil, calitatea educației speciale trebuie să reflecte aceleași standarde și ambiții de calitate că și educația obișnuită și să fie strâns legată de această.

Presupunând un demers intenţionat, educaţia are caracter teleologic, acţiunile educaţionale derulate corelându-se cu o serie de reguli și norme cunoscute și aplicate de cadrele didactice. Aceste norme sunt cunoscute sub numele de principii didactice.

Diversitatea interindividuala este imensă, iar necesitatea luării în considerare a acestui lucru și accesibilizării conținuturilor apare în didactică, că teorie a procesului de predare-învățare, sub formă principiului accesibilității și individualizării învățământului.

Egalizarea șanselor de reușită în învățământ devine astfel posibilă prin acțiunea a doi factori pedagogici constanți (după S. Cristea, 1994): cunoașterea psihologică a elevului și valorificarea " psihodiagnozei " și " diagnosticului diferențial " în direcția proiectării unui " model al învățării depline ".

Școală este astfel, oarecum " obligată " să creeze condiții adecvate pentru a da posibilitate fiecărui elev " să-și realizeze propria lui dezvoltare optimă " (J. Bruner). Această viziune optimistă asupra accesibilității presupune încredere și respect față de individualitatea elevului.

Întreagă activitate din școală este orientată spre formarea personalității elevului în conformitate cu cerințele sociale ale vremii, scopul principal fiind integrarea socială. Dacă conținutul și formele acestei activități nu ar lua în considerare realitatea psihologică a copilului, ar pune în primejdie realizarea scopului propus, afirmarea fiecărui copil că individualitate.

Fiecare copil are un potențial educativ înnăscut care trebuie doar descoperit și activizat. Această este misiunea sfânta a școlii, a educatorilor, deoarece, după cum spunea Comenius : „E îndoielnic să existe o oglindă atât de murdărită, încât să nu reflecte totuși imagini într-un fel oarecare; e îndoielnic să existe o tablă atât de zgrunțuroasă încât să nu putem scrie totuși ceva pe ea. Dacă se întâmplă însă că oglindă să fie plină de praf sau pete, înainte de a ne folosi de ea trebuie să o ștergem, iar o tablă prea zgrunțuroasă trebuie s-o dăm la rindea."

Bibliografie:

BOURHIS, R.Z., LEYENS, J.F. (coord.) (1997) *Stereotipuri, discriminare și relații intergrupuri*, Polirom, Iași

DASEN, P., PERREGAUX, C., REY, M. (1999) *Educația interculturală. Experiențe, politici, strategii*, Polirom, Iași

DOISE, W., DESCHAMPS, J.C., MUGNY, G (1996) *Psihologie socială experimentală*, Polirom, Iași

WIEVIORKA, M. (1994) *Spațiul rasismului*, Humanitas, București

DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE-O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

ICHIM CRISTIANA OANA

LICEUL TEORETIC EMIL RACOVIȚĂ, GALAȚI

În ultima perioadă, sistemul educativ a suferit schimbări fundamentale de paradigmă, prin apariția conceptelor de educație integrată și școală incluzivă, datorită elevilor cu cerințe speciale educative. Unii copii au dificultăți în comunicare, alții diferențiază mai greu sunetele și se exprimă defectuos, alți copii percep cu dificultate spațiul și se orientează cu greu în acesta. Unii copii au nevoie de mai mult timp și de explicații în plus pentru a înțelege ce îi spune părintele sau profesorul, unii au dificultăți de concentrare a atenției sau le este greu să stea liniștiți pe scaun, alți copii au ritm mai lent în gândire sau în mișcări sau sunt copleșiți de emoții și nu fac față sarcinilor la întreaga lor capacitate.

Toți acești copii cu dificultăți în diferite arii (atenție, limbaj, gândire, motricitate, memorie, orientare spațială, afectivitate, etc.) nu sunt copii buni sau răi, deștepți sau proști. Sunt copii cu cerințe educative speciale. Ei au nevoie din partea celor din jur, în special a părinților, educatorilor, învățătorilor, profesorilor, de un plus de atenție, de educație individualizată, de multă răbdare și înțelegere. Copii cu C.E.S suferă diferite tipuri de deficiență, de aceea curriculum școlar trebuie parcurs în mod cât mai flexibil pentru a putea permite fiecărui copil să avanseze în ritmul său propriu și sa fie tratat în funcție de capacitățile sale de învățare. Flexibilitatea curriculum-ului se referă la adaptarea conținuturilor, metodelor, mijloacelor și tehnicilor de lucru în cadrul activităților de învățare. Modelul itinerant este un sistem în care copilul este integrat intr-o clasă pentru copii normali, fiind instruit de către profesorul clasei normale de elevi și este sprijinit de un profesor itinerant (specializat în munca cu copiii cu handicap). Copiii integrați beneficiază de o programă adaptată nevoilor educaționale, programe de intervenție personalizate. Pe lângă activitățile specifice, profesorul de sprijin participă la activitățile didactice din clasă pentru a se ocupa în special de copilul/copiii cu C.E.S. Din experiența personală, pot spune că există la indemâna profesorului diverse strategii și intervenții

utile cum ar fi, folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, astfel încât să fie încurajat și cel mai mic progres al elevului cu C.E.S.

O bună metodă, care poarte fi folosită cu o maxima eficiență, este învățarea prin cooperare. Astfel elevii se pot ajuta reciproc, încurajându-se și împărtășindu-și ideile, se învață unii pe alții, realizează că au nevoie unii de alții pentru a duce o sarcina a grupului la bun sfârșit. În ceea ce privește activitățile didactice destinate elevilor cu C.E.S, este necesară utilizarea materialelor intuitive. Spre exemplu, în cadrul lecturilor, vocabularul se poate îmbunătăţi prin contactul nemijlocit al elevului cu textul literar. În vederea asigurării urmăririi conştiente a textelor literare de către elevi, aceştia trebuie să înţeleagă sensul fiecărui cuvânt, sintagme, propoziţii sau fraze. Astfel, în cazul citirii şi comentării unui text care abundă în termeni noi, explicarea acestora trebuie făcută în cadrul unei discuţii pregătitoare, prin prezentarea de tip etichetă verbală astfel încât, la citirea model, elevii să fie capabili să înţeleagă textul. Succesul acestor activităţi rezidă tocmai în faptul că, semnificaţia noţiunilor la copii cu C.E.S., este strâns legată de concret, de corespondenţă cu lumea obiectelor, datorită specificului gândirii sale. Se asigură astfel suportul indispensabil formării noţiunilor şi al abilităţilor de comunicare la copii cu C.E.S.

Dincolo de particularităţile fiecărei boli, în parte, pe care le-am surprins în capitolul anterior, se desprinde aparte şi un set general de măsuri şi tehnici ce pot fi aplicate pentru a comunica eficient, în general, cu un copil cu C.E.S.

Folosirea metodelor de interacțiune în cadrul școlii în sprijinul gradului de eficiență a asimilării reprezintă o resursă cu adevărat importantă, acestea determinând optimizarea comunicării, dar, în același timp, eficiența acestor metode depinde de existența unor astfel de structuri comunicaționale optime într-un grup de copii. În continuare prezentăm câteva metode și procedee de învățare prin cooperare, care pot fi aplicate cu mare eficiență și în condițiile educației incluzive sau la activitățile educative cu copiii care prezintă cerințe speciale în educație:

1. *Brainstorming-ul și brainstorming-ul în perechi*- individual sau în perechi, eleviii prezintă sau scriu pe hârtie toate lucrurile pe care le știu despre un anumit subiect (este o metodă folosită frecvent în etapa de evocare în cadrul lecției);

2. *Știu / Vreau să știu / am învățat*- în activități cu grupuri mici sau cu întreaga clasă se trece în revistă ceea ce elevii știu deja despre o anumită temă și apoi se formulează întrebări la care se așteaptă găsirea răspunsului în timpul lecției;
3. *Activitate dirijată de citire gândire*- constă în fragmentarea unui text astfel încât elevii să poată face predicții despre ce se va întâmpla în fragmentul următor;
4. *Predicțiile în perechi*- pot fi folosite în mai multe situații unde elevii vor fi grupați în perechi și vor vi implicați în desfășurarea acțiunii unui text creat de copii pornind de la câteva cuvinte dintr-o povestire, relatare etc. Copiii vor fi să emită idei și să-și valorifice experiența socială și culturală pe care o dețin;
5. *Gândiți / lucrați în perechi / comunicați* - constă în prezentarea unui subiect de către educator, după care, fiecare elev se gândește timp de câteva minute, la problema respectivă, apoi își găsește un partenere cu care să discute ideile; în final se comunică tuturor elevilor concluzia la care a ajuns fiecare pereche. Această metodă poate fi utilizată cu elevi din clase mai mari și constituie o bună ocazie de a începe o discuție sau de a lansa o provocare;
6. *Rezumați / lucrați în perechi / comunicați* - este asemănătoare cu metoda anterioară, cu deosebire că elevii vor citi un text după care împreună cu un coleg, formând o pereche își vor împărtăși unul altuia rezumatele, vor vedea asemănările și deosebirile și vor elabora un rezumat împreună. Metoda poate fi aplicată și după o discuție asupra unui subiect, după o prezentare sau o prelegere a profesorului;
7. *Interviul în trei etape* (2-4 elevi) - educatorul lansează o întrebare sau o problemă elevilor grupați câte trei sau patru. după ce fiecare se gândește la o soluție, apoi, în perechi, elevii se intervievează reciproc în legătură cu răspunsul sau soluția identificată, după care perechile se vor alătura altor perechi, formând grupuri de câte 4-6 elevi în care fiecare elev prezintă soluția partenerului sau celeilalte perechi;
8. *Turul galeriei* - în grupuri de 3-4 elevi, aceștia lucrează la o problemă sau la o sarcină care are drept rezultat un produs prezentat pe o coală de hârtie sau în altă formă ce poate fi prezentată în clasă. După prezentarea produselor obținute, fiecare grup examinează cu atenție produsele celorlalte grupe, grupele se rotesc de la un produs la altul, se discută și, eventual, se notează comentariile, întrebările care vor fi adresate celorlalte grupe. După turul galeriei, fiecare grup răspunde la întrebările celorlalți și clarifică unele aspecte solicitate de colegi, apoi își reexaminează propriile produse prin comparație cu celelalte. În acest mod, prin feedbackul oferit

de colegi, au loc învățarea și consolidarea unor cunoștințe, se valorizează produsul activității în grup;

9. *Linia valorilor*- educatorul adresează o întrebare care permite o gradare a răspunsurilor între două extreme. După ce fiecare elev are un răspuns, se încearcă alinierea într-o ordine care să exprime situarea mai aproape sau mai departe de o extremă. După aliniere au loc discuții cu cei din imediata vecinătate și se poate reevalua poziția inițială și adopta o nouă poziție mai aproape de ceea ce fiecare elev simte și poate argumenta în fața celorlalți colegi;

10. *Masa rotundă / Cercul*- este o tehnică de învățare prin colaborare care presupune trecerea din mână în mână a unei coli de hârtie și a unui creion în cadrul unui grup mic. De exemplu, un elev din grup notează o idee pe hârtie și o dă vecinului său din stânga. Acesta scrie și el o idee și transmite hârtia și creionul următorului. Metoda are și o variantă în care fiecare membru al grupului deține un creion de culoare diferită și se transmite doar coala de hârtie. Această ultimă variantă are avantajul că obligă fiecare elev din grup să contribuie în mod egal la exprimarea ideilor și permite educatorului identificarea mai ușoară a elevilor care alcătuiesc grupul. Cercul este forma orală a mesei rotunde în care fiecare membru al grupului contribuie cu o idee la discuție, în mod sistematic, de la dreapta la stânga. Metodele de interacțiune educațională reprezintă și un mod prin care se optimizează relaționarea în interiorul grupului.

Învățarea se poate sprijini pe deficiențele de procese sau pe punctele tari/slabe. și poate integrarea nu înseamnă doar conținuturi, nu doar sfaturi, nu doar învățături. „Stări de spirit”, asta trebuie dat altora. În fiecare trebuie să existe o Stare de spirit și o Metaforă.

Bibliografie:

1.Gherguț, A., Sinteze de psihopedagogie specială, 2005, Editura Polirom

2.Dinu M. : “Comunicarea”, 1997 , Editura Ştiinţifică, Bucureşti

3.Popovici Doru-Vlad: “Dezvoltarea comunicării la copii cu deficienţe mintale”, 2004, Editura Pro Humanitas, Bucureşti

4.Şchiopu Ursula: “Comunicarea verbală şi neverbală”, Revista de Educaţie Specială, nr. 1/1992 INREPSH, Bucureşti

5.Şchiopu Ursula: “Introducere în psihodiagnostic”, 2002, Editura Fundaţiei Humanitas, Bucureşti

6.Stănică C., Vrăjmaş E.: “Terapia tulburărilor de limbaj”, 1994, SSH. INREPSH, Bucureşti

Ursulețul cel fricos

Dezvoltare personală

Poveste terapeutică

Prof. Neag Patricia Cornelia

Ursulețul cel fricos

Într-o pădure deasă și verde, plină de copaci înalți și frunze foșnitoare, trăia un ursuleț pe nume **Pufoșel**.

Pufoșel era un ursuleț mic și drăgălaș, dar avea o teamă foarte mare. Se temea de aproape orice: de sunetele din pădure, de umbrele întunecate ale copacilor și chiar și de vântul care îi flutura blănița moale. Prietenii lui, veverițele, iepurașii și vulpițele, nu înțelegeau de ce **Pufoșel** era atât de fricos.

Într-o zi, **Pufoșel** se plimba singur pe o potecă îngustă, privind cu atenție fiecare pas, ca să nu se întâlnească cu vreun pericol. Deodată, a auzit un zgomot ciudat, care l-a făcut să tresară și să-și acopere urechile cu lăbuțele.

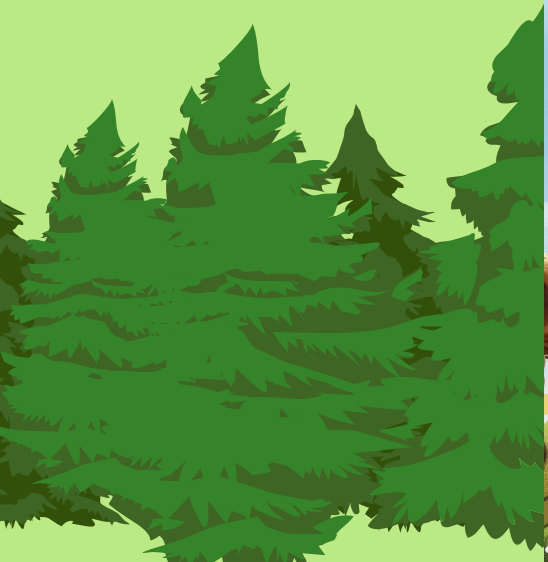
— Cine e acolo? a întrebat el tremurând.

Dintr-un tufiș, a ieșit o vulpiță cu o privire blândă și curioasă.

— Salut, **Pufoșel**! Nu te teme, sunt doar eu, Rina, vulpița ta prietenă. Ce faci aici singur?

Pufoșel a oftat, apoi a spus:

— Îmi place să explorez, dar totul mă sperie... sunetele, umbrele, necunoscutul. Mi-aș dori să fiu și eu curajos ca tine, Rina.

Vulpița l-a privit cu căldură și i-a spus:

— Curajul nu înseamnă să nu îți fie niciodată frică, ci să încerci să faci lucrurile chiar dacă te temi. Vrei să te ajut să îți înfrunți teama?

Pufoșel a fost puțin neîncrezător, dar, în același timp, curios.

— Crezi că voi reuși? a întrebat el timid.

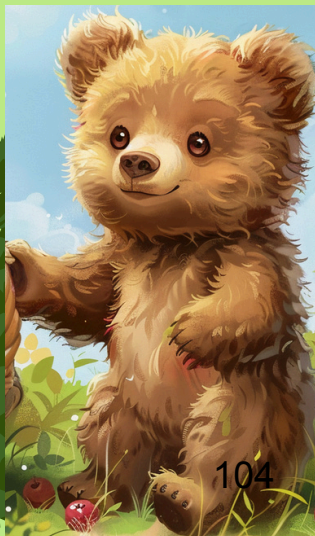
— Sigur că da! Hai să facem un mic exercițiu. Îți promit că nu vei fi singur.

Rina i-a propus să meargă împreună într-o zonă mai deasă a pădurii, unde umbrele copacilor păreau mai mari și mai înfricoșătoare. Cu fiecare pas pe care îl făcea, **Pufoșel** simțea cum inima îi bate tot mai tare. Însă, alături de Rina, începea să observe că umbrele nu erau periculoase – erau doar forme create de copaci.

— Uite, **Pufoșel**! Umbra aceea mare este doar un trunchi de copac cu ramuri lungi, nimic altceva! spuse Rina zâmbind.

Pufoșel s-a uitat atent și, pentru prima dată, a reușit să vadă copacul și nu doar umbra. Atunci și-a dat seama că multe dintre fricile lui erau doar iluzii, ceva ce mintea lui inventa

După ce a trecut prin pădurea întunecoasă, **Pufoșel** simțea o schimbare în inima sa. Încet, încet, începuse să înțeleagă că lucrurile de care se temea nu erau mereu așa înfricoșătoare cum păreau la început. A continuat să exploreze alături de Pufoșel , iar la fiecare obstacol, vulpița îl încuraja și îi arăta adevărata natură a lucrurilor din jur.

La finalul zilei, **Pufoșel** simțea o bucurie și o liniște cum nu mai simțise niciodată.

— Mulțumesc, Rina! M-ai ajutat să înțeleg că frica mea era mai mult în imaginație decât în realitate.

Rina i-a zâmbit cu blândețe:

— *Ține minte, Pufoșel, frica este normală, dar curajul crește atunci când începem să vedem lucrurile așa cum sunt.*

Iar când învățăm să ne înfruntăm fricile, devenim mai puternici.

De atunci, Pufoșel nu s-a mai simțit niciodată atât de fricos. Desigur, avea în continuare momente în care se temea, dar învățase să privească mai atent, să respire adânc și să își amintească de cuvintele Rinei. *Cu fiecare pas mic pe care îl făcea, Pufoșel devenea tot mai curajos, descoperind frumusețea lumii din jurul lui și bucurându-se de aventurile din pădurea sa dragă.*

Morala:

Frica este o emoție normală, dar înțelegând-o și înfruntând-o, putem descoperi curajul din noi.

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ - EDUCAȚIE DE CALITATE PENTRU TOȚI

PODUMNEACĂ DANIELA

LICEUL TEHNOLOGIC AGROMONTAN „ROMEO CONSTANTINESCU”

VĂLENII DE MUNTE, PRAHOVA

Educația incluzivă este esențială pentru realizarea unei educații de înaltă calitate pentru toți cei ce studiază, indiferent de rasă, religie, etnie, gen, orientare sexuală, sau dizabilitate. Aceste valori sunt esențiale pentru dezvoltarea unor societăți incluzive, pașnice și echitabile.
Ce este diversitatea?

• Diversitatea este atunci când indivizii cu identități, experiențe și medii diferite se adună împreună în același loc.

• Fapt sau calitate de a fi diferit, clasificare a caracteristicilor umane după trăsături personale și biologice.

• Este mai mult decât tolerarea diferențelor, reprezintă înțelegerea, recunoașterea, respectarea și valorificarea diferențelor.

• Nediscriminarea nu înseamnă promovarea diversității.

• Diversitatea înseamnă înțelegerea valorii diferențelor individuale

Ce este incluziunea socială?

• Context: Potrivit datelor furnizate de Eurostat pentru anul de referință 2021, în România peste 40% din tinerii sub 18 ani se află sub risc de sărăcie și excluziune socială. Iar, pentru cei de peste 18 ani, acest procent este peste 30%. Ambele valori, sunt cele mai mari din Uniunea Europeană.

• Incluziunea socială este posibilă atunci când toată lumea are aceeași oportunitate de a participa și de a contribui, indiferent de cine sunt ei.

• Incluziunea înseamnă că toți oamenii sunt acceptați, respectați, implicați în mod semnificativ și capabili să participe pe deplin la activitățile unei organizații indiferent de identitatea lor.

Stereotipuri și Prejudecăți:

• Prejudecățile și stereotipurile sunt concepte diferite dar adesea confundate și compatibile în a crea asumpții iraționale, în a menține inegalitatea socială.

• Prejudecățile se referă la atitudinile și sentimentele, pozitive sau negative, conștiente sau inconștiente, pe care le facem despre membrii altor grupuri.

• Stereotipurile sunt credințe specifice, supra-generalizate despre un grup și implică descrieri despre cum arată membrii acelui grup, cum se comportă și ce abilități au

Bariere de comunicare:

Neînțelegerile sunt o parte firească a comunicării pentru că folosim intenționat sau neintenționat cuvinte alese greșit, sau pentru că nu înțelegem ceea ce ni se spune. Pentru a preveni neînțelegerile, fii respectuos și conștient de ceea ce vrei să transmiți.

Frica de schimbare este contraproductivă, în mod special frica de idei și oameni care sunt diferiți de noi.

Persoanele cu dizabilități — conștientizare

• “Dizabilitatea nu trebuie înțeleasă ca un defect al persoanei. În schimb, dizabilitatea este o relație dintre anumite caracteristici ale unei persoane (de exemplu, dificultăți de vedere) și modul în care societatea răspunde la aceste caracteristici (de exemplu, acțiunile statului pentru ca persoanele cu dificultăți de vedere să aibă acces la toate serviciile, în condiții de egalitate cu celelalte persoane).”

• Aceste drepturi sunt garantate de Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități (CDPD), adoptată în decembrie 2006 și intrată în vigoare în mai 2008.

• Având la bază principiul central al drepturilor omului potrivit căruia toate ființele umane se nasc egale în demnitate și drepturi și fiecare viață are aceeași valoare, art. 19 din Convenția cu privire la drepturile persoanelor cu dizabilități, recunoaște dreptul egal al tuturor persoanelor cu dizabilități de a trăi independent și de a fi integrate în comunitate, cu libertatea de a alege și de a deține controlul asupra vieții proprii.

Ce este educația incluzivă?

Incluziunea este un mod de viață - un mod de a trăi împreună - care se bazează pe convingerea că fiecare persoană are valoare. ”Educația incluzivă înseamnă că toți elevii participă la școala de vecinătate, sunt cazați în clase adecvate vârstei lor, în clasele obișnuite și sunt sprijiniți să învețe și să învețe. ele contribuie și participă la toate aspectele vieții școlare. Educația incluzivă este despre modul în care dezvoltăm și proiectăm școli, săli de clasă, programe și activități astfel încât toți studenții să învețe și să participe împreună. Misiunea școlii este de a preda o serie de lucruri tuturor, folosind toate mijloacele disponibile (individualizarea) și, în același timp, să permită / stimula capacitatea fiecărui elev de a conduce căi de învățare personale personalizare).

Predarea într-o manieră incluzivă înseamnă primirea tuturor și angajarea de a instrui fiecare student din comunitate, fiecare cetățean într-o democrație, cu dreptul inalienabil de a face parte din acea comunitate. Incluziunea presupune ca viața și învățătura să aducă beneficii tuturor, nu doar copiilor care sunt etichetați ca având o diferență. Din momentul în care a fost adoptată de școală, o viziune incluzivă ghidează și îndrumă toate deciziile și acțiunile celor care se alătură acesteia. Oamenii nu mai pun întrebarea "De ce incluziunea?", Dar "Cum putem include cu succes pe toți elevii?" Experiența ne arată că atunci când comunitățile și școlile fac alegerea includerii în adevăratul sens al cuvântului, ele fac sistemul educațional mai bun și, în același timp, reușesc să transforme o societate intolerantă, care se teme de diferențe, într-o societate care sărbătorește și valorizează diferențele.

O școală incluzivă consideră că ...

- Fiecare elev poate învăța și reușește.
- Diversitatea ne îmbogățește pe toți și studenții care se luptă pot depăși riscul eșecului prin implicarea într-o comunitate primitoare care răspunde nevoilor cursanților.
- Fiecare elev are o contribuție unică de oferit altora.
- Fiecare elev are puncte forte și puncte slabe.
- Serviciile și sprijinul nu trebuie direcționate către o singură organizație școlară (de exemplu, clase sau școli speciale).
- Rezultate efective de învățare sunt realizate prin eforturile de colaborare ale tuturor celor care lucrează pentru a asigura succesul fiecărui student. Rezultate efective de învățare sunt realizate prin eforturile de colaborare ale tuturor celor care lucrează pentru a asigura succesul fiecărui elev.

În școala incluzivă ...

- Metodologiile bazate pe lucrul în grupuri de studenți eterogeni și cooperanți sunt folosiți pentru că sunt mai eficienți pentru învățare.

- Elevii au o cale de învățare, metode de evaluare și o predare individualizată, deoarece așteptările sunt ridicate pentru toată lumea.
- Personalul școlii, elevii, părinții și membrii comunității lucrează împreună pentru a proiecta și a pune în aplicare o predare eficientă pentru toți elevii.
- Profesorii și alți profesioniști care lucrează în școală nu numai că oferă elevilor posibilitatea de a repeta informațiile stocate, dar, mai ales, să fie creativi și să învețe să gândească.
- Personalul școlii îi ajută pe elevi să își dezvolte abilitățile sociale, făcându-le să interacționeze, să se conecteze și să dezvolte relații și prietenii.

În școlile incluzive, construirea unui astfel de climat aduce beneficii tuturor, prin crearea unui mediu în care elevii și familiile lor sunt binevenițți și apreciați pentru cine sunt. Toți copiii beneficiază de educație incluzivă.

În trecut, educația specială a implicat deseori "segregarea" elevilor cu dizabilități. Acest model de educație specială într-un mediu "separat" și izolat nu numai că îi privează pe elevi cu dizabilități de interacțiunea cu colegii lor și de accesul deplin la calea de învățare, dar poate implica și duplicate și costisitoare școli.

Învățarea incluzivă face posibilă utilizarea mai eficientă a resurselor școlare prin maximizarea disponibilității personalului și materialelor în beneficiul tuturor studenților.

Un alt factor important pentru ca educația incluzivă să fie eficientă este dezvoltarea unor suporturi comportamentale pozitive consecvente în întreg mediul de învățare. Această consistență este esențială pentru succesul studenților cu tulburări emoționale sau comportamentale în mediul general de învățare, dar acest sprijin la nivelul personalului din întreaga școală contribuie, de asemenea, la crearea de așteptări ridicate în întreaga comunitate școlară.

Deși unele cunoștințe și abilități esențiale sunt obiective comune pentru toți elevii, profesorul încearcă în permanență să perceapă elevii care au nevoie în special să învețe mai eficient și se străduiește să le ofere opțiuni de învățare adecvate.

Teoria inteligențelor și a stilurilor multiple de învățare deschide ușa unei game largi de strategii de predare. Opțiunile strategice și metodologice ale profesorului trebuie să fie clare și coerente cu stilurile de învățare ale elevilor. Profesorii eficienți utilizează o gamă largă de strategii și modifică de la lecție la lecție tipul de inteligență cel mai accentuat pentru a se asigura că există întotdeauna un moment în timpul zilei în care elevul vede tipurile stimulate. din cele mai dezvoltate inteligențe. În plus, ele își proiectează și implementează activitățile didactice luând în considerare stilurile de învățare.

Combaterea discriminării este văzută ca fiind idealul egalității dintre oameni. În cazul copiilor, în școală pot apărea multe situații în care unul sau mau mulți copii sunt discriminați, direct sau indirect. Mobilizarea părinților pentru a rezolva probleme de atitudine discriminatoare din școală, poate contribui la inițierea sau în unele cazuri la amplificarea comunicării dintre elevi și părinți.

În identificarea unei situații discriminatorii trebuie să nu existe nicio justificare rațională pentru diferența făcută. Există situații în care o situație discriminatorie poate fi confundată cu o nedreptate. În oricare dintre cazuri, acest comportament nu poate avea un efect pozitiv.

Așadar, discriminarea este o problemă de actualitate și nu ar trebui ignorată, întrucât aceasta afectează stilul de viață din toate punctele de vedere. Acest fenomen nu ar trebui tratat cu indiferență, ci ar trebui conștientizat faptul că dacă nu vor fi luate măsuri cât mai repede, consecințele vor afecta întregul colectiv, ca societate. Printr-o educație bazată și pe combaterea discriminării se pune accent pe următoarelor obiective:

- Identificarea situațiilor de discriminare, prin studii de caz și, când este posibil, din realitate.
- Educația atitudinii prin reducerea nedreptății și a comportamentelor discriminatoare.

- Realizarea unei diferențieri între valorile umane care definesc discriminarea și normele care susțin aceste valori.

Un individ educat va susține eforturile care au în vedere educația, va sprijini lupta împotriva ignoranței, vulgarului și cultivării lipsei de valori.

Pornind de la gradul de intenționalitate acţională, educația se realizează în trei moduri: educație formală, educație nonformală şi informală.

Educația formală se realizează în instituțiile de învățământ şi are scopul de a introduce elevii progresiv în paradigmele cunoașterii şi de a le transfera tehnici prin care își vor asigura o anumită autonomie educativă. Acest tip de educație necesită un grup de specialiști care pregătește modul elaborat şi bine eșalonat în care se face transferul de informație.

Educația formală asigură asimilarea de cunoștințe şi facilitează dezvoltarea unor capacități, atitudini şi aptitudini necesare individului în vederea introducerii sale în societate. Acest tip de educație este influențată de contextul social şi politic. Importanța educației formale este aceea de a transmite mai departe moștenirea istorică şi culturală şi de a asigura formarea profesională. Educația formală se realizează prin intermediul școlii şi al cadrelor didactice.

Bibliografie:

Ianes D., Bisogni educativi speciali e inclusione. Valutare le reali necessità e attivare tutte le risorse, Erickson, Trento 2005.

Canevaro A., “L'integrazione scolastica degli alunni con disabilità", Erickson,Trento, 2007

Tomlinson C. The differentiated classroom: Responding to the needs of all learners. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development, 1999, p.12.

Armstrong T., Multiple intelligences in the classroom, 2nd edition. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development, 2000.

Gherguţ, Alois, 2006, Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale, Editura Polirom, Iaşi.

Verza, E., & Paun, E. (1998). Educatia integrată a copiilor cu handicap. Unicef.

Popescu, G., & Pleșa, O. (coord). (1998). Handicap, readaptare, integrare. București: Pro Humanitate.

Vrăjmaș, T. (2001). Învăţământul integrat şi/sau incluziv pentru copiii cu cerinţe educative speciale. București: Aramis.

PROIECTUL EDUCAȚIONAL – ROL IMPORTANT ÎN SCHIMBAREA MENTALITĂȚII PRIVIND INTEGRARE ELEVILOR CU CES

RĂUȚĂ LILIANA

COLEGIUL TEHNIC „GRIGORE COBĂLCESCU" MOINEȘTI, BACĂU

Educaţia pentru democraţie este un proces de lungă durată care are în atenție printre altele și integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale.

Integrarea educativă vizează reabilitarea şi formarea persoanelor cu nevoi speciale aflate în dificultate psiho-motorie, cu dizabilităţi senzoriale, intelectuale, de limbaj, psiho-comportamentale, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială şi pedagogică. Principiul de bază al acestei tendinţe este acela de a adapta şcoala şi educaţia la diversitatea tipurilor şi a posibilităţilor de învăţare, la interesele şi abilităţile de care aceştia dispun. Această nouă orientare în realitatea educaţională presupune adoptarea unor reforme atât la nivel social cât şi la nivelul sistemului de învăţământ. În sens mai larg, integrarea educativă presupune schimbarea mentalităţilor cu privire la rolul social al şcolii, schimbarea mentalităţilor în plan individual, al cadrelor didactice, al părinţilor, etc.

Elevul cu nevoi speciale este implicat în viaţa socială prin apartenenţa sa la diferite grupuri: familie, prieteni, colegi. Printre aceştia pot fi şi persoane cu deficienţe. Elevii cu nevoi speciale doresc compania celor apropiaţi de vârsta lor, cu nevoie de acceptare, înţelegere, afecţiune.

De aceea, am inițiat în anul școlar 2024-2025 un proiect ce vizează educația incluzivă, pentru a veni în sprijinul acestor elevi, implicând diferite instituții și firme din județ: ISJ , C.J.R.A.E , școli gimnaziale, Centrul Școlar de Educație Incluzivă, parohia comunității , diferiți agenți economici .

Acest proiect sprijină dezvoltarea unei atitudini pozitive, autonome, care să armonizeze relaţiile cu sine şi cu ceilalţi, cu mediul înconjurător. Dorinţa noastră se îndreaptă spre a stabili noi şi reale punţi de comunicare între elev – elev – cadre didactice – preoți. Considerăm că relaţia de prietenie nu e numai o posibilitate, ci şi o necesitate. La această vârstă elevii cu nevoi speciale, indiferent de tipul şi gradul deficienţei, au nevoie să înveţe, să ia în considerare punctul

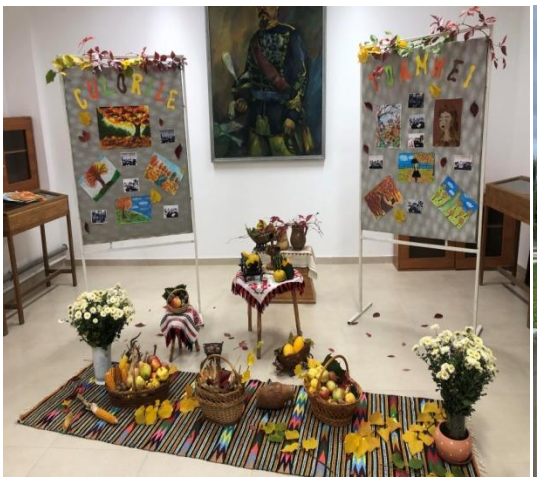
de vedere al altor elevi, să facă schimb de idei şi să înţeleagă mai bine experienţele prietenilor lor.

Prin promovarea valorilor culturale, proiectul se dorește a fi un program de activități care să implice comunitatea, școala, ONG-urile pentru ca elevii cu nevoi speciale să aibă posibilitatea de a învăţa în funcţie de ritmul, capacităţile şi nevoile proprii şi de a se exprima conform trăsăturilor individuale de personalitate. Ideea care animă acest proiect este aceea că finalitatea fundamentală a sistemului naţional de învăţământ constă în a forma cetăţeni care sunt membrii aceleiaşi societăţi şi care împărtăşesc valori comune.

Obiectivele proiectului sunt: dezvoltarea capacităţilor de comunicare şi interrelaţionare între elevii şcolilor partenere, însuşirea unor norme de comportament civilizat, stabilirea relaţiilor de prietenie şi de întrajutorare cu ceilalţi copii, formarea deprinderilor de lucru în echipă şi de cooperare, dezvoltarea sentimentelor de prietenie cu toţi copiii, indiferent de condiţie materială şi socială, influenţa dorinţei de a ocroti şi proteja copiii cu nevoi speciale.

Primele activități s-au desfășurat în luna octombrie, ele antrenând cadrele didactice, elevii și partenerii din acest proiect, iar rezultatele au fost dintre cele mai bune.

În concluzie, integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale nu este un proces rapid, dar nici imposibil, trebuie doar ca toate părțile implicate să găsească modalități de implicare și să manifeste răbdare și înțelegere. Proiectele educaționale pot fi considerate ca fiind oportune în rezolvarea problemei incluziunii elevilor cu cerințe educaționale speciale.

DIVERSITATEA ȘI INCLUZIUNEA LA CLASĂ – O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

PROFESOR PENTRU EDUCAȚIE TIMPURIE, STOICHIȚ ELENA

GRĂDINIȚA DUMBRAVA MINUNATĂ TULCEA

Diversitatea și incluziunea reprezintă concepte fundamentale în educație, având un rol semnificativ asupra dezvoltării personale, emoționale și sociale a elevilor. În societățile actuale, din ce în ce mai globalizate, în care diferențele culturale, sociale și individuale sunt din ce în ce mai vizibile, este imperios necesar ca școlile/grădinițele să creeze un mediu în care fiecare elev/copil să se simtă acceptat și valorizat, astfel încât să se poată integra în grup în totalitate.

Importanța diversității

Diversitatea nu este altceva decât varietatea de caracteristici, perspective și experiențe care definesc grupurile de persoane. Într-o clasă diversă, elevii vin din medii social-economice diferite, având diverse origini etnice, religii, abilități și stiluri de învățare. Această diversitate îmbogățește procesul educațional, oferind ocazia elevilor să învețe unii de la alții, dacă integrarea copiilor se face corect. Prin expunerea la perspective diferite, elevii își dezvoltă empatia, respectul și toleranța de care au nevoie cei din grup.

Rolul incluziunii

Incluziunea presupune crearea unui mediu educațional accesibil tuturor elevilor/copiilor, indiferent de nevoile lor individuale. Este esențial ca fiecare copil să aibă oportunitatea de a participa activ la toate activitățile școlare și de a beneficia de aceleași resurse materiale/ umane.

Prin strategii de incluziune, cum ar fi adaptarea curriculumului sau implementarea unor metode de predare diferențiate, centrate pe elev, profesorii pot asigura că toți elevii, inclusiv cei cu dizabilități sau cei care întâmpină dificultăți în învățare, au șanse egale de duce la bun sfârșit sarcini de lucru.

Beneficiile diversității și incluziunii

Se știe că un mediu educațional divers și incluziv nu doar că îmbunătățește performanțele școlare, ci și dezvoltă abilități sociale esențiale, printre care empatia și

toleranța. Elevii care învață într-un astfel de mediu devin mai buni comunicatori, rezolvatori de probleme și colaboratori, aplică și se bucură de munca în echipă. Aceste abilități sunt foarte importante nu doar în viața academică, ci și în cea profesională și personală, atât în perioada școlară cât și mai apoi, în viața profesională.

În plus, diversitatea și incluziunea contribuie la diminuarea prejudecăților și stereotipurilor. Atunci când copiii interacționează cu colegi din diferite medii, ei devin mai conștienți de complexitatea lumii din jurul lor și de nevoia de a construi legături între diverse culturi. Această conștientizare îi poate motiva să devină cetățeni activi și implicați în comunitățile lor, ca la maturitate să fie adulții care să se poată adapta cerințelor societății în care vor trăi.

Provocări și soluții

Deși beneficiile diversității și incluziunii sunt deja cunoscute, implementarea acestor principii în școli nu este lipsită de provocări, mai cu seamă în școlile din mediile defavorizate, unde bazele materiale sunt mult sub standarde. Este esențial ca profesorii să fie deschiși și bine pregătiți, să aibă la dispoziție resursele necesare pentru a face față diversității din clasele lor. Formarea continuă a cadrelor didactice în domeniul educației incluzive și cultural responsabile poate juca un rol crucial în succesul acestei inițiative.

În concluzie, diversitatea și incluziunea la clasă nu sunt doar valori dezirabile, ci condiții fundamentale pentru o educație de calitate. Prin crearea unui mediu în care fiecare copil are șansa de a învăța și de a se dezvolta, nu doar că sprijinim dezvoltarea individuală, ci contribuim la construirea unei societăți mai echitabile, mai tolerante, mai unite și mai armonioase. Fiecare elev merită o șansă de a se dezvolta într-un mediu în care diferențele sunt celebrate și valorificate , iar prin promovarea diversității și incluziunii, putem transforma sala de clasă într-un loc al oportunităților pentru toți, pentru că diversitatea și incluziunea nu sunt doar obiective educaționale ci și valori esențiale ale societății noastre.

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ-STRATEGII ȘI MODALITĂȚI DE REALIZARE

POPA CRISTINA
CHIRILĂ OANA-DENISA
GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 5, BÂRLAD

Educația incluzivă să adresează nevoilor de învățare a tuturor copiilor, tinerilor și adulților, concentrându-se în special asupra nevoilor celor vulnerabili la marginalizare și excludere.

Educația incluzivă este o orientare care presupune o schimbare a modalităților de tratare a problemelor educaționale, bazată pe considerentul că modificările în metodologie și organizare, aduse pentru a răspunde elevilor cu dificultăți de învățare, sunt benefice pentru toți copiii (Ainscow, 1995). Într-adevăr, persoanele cu nevoi speciale devin factorul stimulator care încurajează dezvoltarea, pentru crearea unui mediu de învăţământ mai cuprinzător.

Școala incluzivă, trebuie să fie o școală deschisă, flexibilă, prin maniera incluzivității trebuind să se asigure o înțelegere reală a ceea ce înseamnă incluziunea, definirea procesului ca atare, nu numai o simplă plasare a copiilor împreună, să recunoască legăturile dintre educația incluzivă și valorizarea diversității umane.

Această manieră asigură promovarea ethosului școlar care valorizează toți copiii și familiile lor, prin: -favorizarea unui climat de sprijin flexibil și răspunsuri creative la nevoile/ cerințele individuale; recunoașterea incluziunii ca o parte a politicilor de egalizare a șanselor; asigurarea că admiterea copiilor cu cerințe educative speciale în structuri educative, este orientată pozitiv și cu sensibilitate;

Relația școală-familie-comunitate, trebuie să se refere la următoarele: deschidere și înțelegere față de experiențe noi și de schimbare în general; încurajarea împărtășirii experiențelor și de idei și practici; parteneriat educațional între profesioniști și ceilalți adulți; căutarea permanentă de resurse materiale și spirituale și de sprijin pentru activitatea de învățare școlară; suportul emoțional și încurajarea profesională a copiilor care au la clasă probleme deosebite de rezolvat; utilizarea unor instrumente precum, strategiile incluzive, comprehensive de predare și învățare.

Folosirea strategiilor incluzive, presupune că elevii trebuie să învețe în clasă folosind resursele interne și externe propuse de profesor și ceilalți elevi, procesul învățării fiind mai important decât rezultatele obținute pe termen scurt, iar problemele de învățare să devină impulsuri de perfecționare a strategiilor didactice pentru viitor.

Pe fundalul diversității de elevi, fiecare copil este important și unic, indiferent de rezultatele sale școlare, pentru a răspunde cerințelor fiecărui copil, fiind bine să se adopte strategiile individualizate ale învățării, adică cele centrate pe elev.

Aceste strategii, trebui să fie orchestrate astfel:

-predarea să se planifice luându-se în considerare toți elevii;

-lecțiile să încurajeze participarea tuturor elevilor și să dezvolte capacitatea de a înțelege diferențele;

-elevii să fie implicați activ în propriul proces de învățare, învățând prin colaborare;

-disciplina la orele de curs să fie bazată pe respectul reciproc;

-evaluarea să contribuie la obținerea de realizări de către toți copiii;

-planificarea, predarea, revizuirea activităților profesorilor să se realizeze în parteneriat;

-toți elevii să ia parte la activitățile organizate în afara orelor de curs, învățarea centrată pe elev presupunând solicitarea capacității profesorului de adaptare la diversitatea elevilor, la sprijinirea achizițiilor acestuia, motivarea pentru obținerea de performanțe și dezvoltarea capacității pentru educația permanentă;

Integrarea pune accent pe:
-nevoile „elevilor cu nevoi speciale”;
-schimbarea, remedierea elevului vizat;
-profesioniști, expertiză specializată şi sprijin formal;

Incluziunea pune accent pe:
-schimbările din şcoală;
-beneficii aduse elevilor prin faptul că îi include pe toţi;
-sprijin informal şi expertiza şcolilor normale;
-un bun act al predării pentru toţi elevii;

Cheia pentru implicarea activă a elevilor în învățare este de a înțelege preferințele pentru învățare, stilul de învățare, cu influențe pozitive sau negative asupra performanțelor. Diferențierea instruirii, se face de către profesor raportată la nevoile elevului, învățarea centrată pe elev oferind autonomie și control sporit cu privire la disciplinele de studiu, la metodele de învățare și ritmul propriu de studiu.

Învățarea centrată pe elev în cadrul școlii incluzive cere din partea cadrului didactic perseverență, răbdare și tact pedagogic și presupune spirit creator, inventivitate, pasiune pentru munca didactică, analiză obiectivă a activității prestate, relații speciale cu colegii și părinții copiilor, relații morale în familie și colectivitate, calități ce se transformă în artă, măiestrie și talent.

Există o serie de cerințe generale față de organizarea predării și învățării în clasa obișnuită în care se întâlnesc copii cu dificultăți de învățare, cum ar fi:

-acești copii au nevoie de o învățare multisenzorială explicită care să-i facă să avanseze, prin diversificarea metodelor și a suporturilor de învățare;

-copiii cu dificultăți de învățare au nevoie de inițiere adecvată în lectură și scriere, presupunând aplicarea altor metode și mijloace decât cele folosite în mod obișnuit;

-este nevoie de structurarea cunoașterii și de o doză de orientare pentru a se duce la bun sfârșit învățarea școlară, acest lucru constând în prevenirea a ceea ce urmează;

-construirea unei imagini de sine pozitive, prin crearea unor relații pozitive între profesor și elev , dar și între elevi. Relațiile trebuie să ofere terenul încrederii reciproce, al empatiei cu trăirile fiecăruia, împărtășirii emoțiilor, sentimentelor, preocupărilor și experienței de cunoaștere;

-însușirea unor metode și tehnici de învățare, memorare, redare a ideilor unui conținut;

-este nevoie de profesori care înțeleg modul de învățare a copiilor cu dificultăți de învățare, și care să se adapteze ritmului acestora și îi pot orienta să-și depășească dificultățile fără a-i desconsidera;

În concluzie, atitudinea și activitatea cadrului didactic față de elevii cu dificultăți de învățare sunt determinate de înțelegerea faptului că fiecare este unic și are valoarea sa, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învățare școlară, întregul comportament presupunând o conduită empatică, una din trăsăturile stabile, constante de bază ale personalității. Fără dragoste nu putem construi nici un fel de relație, fără iubire nu putem modela oameni!

BIBLIOGRAFIE:

-Maria Robu, „ Empatia în educație: necesități pedagogice moderne”- Ghid pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar, Editura Didactica Publishing House, 2008;

-Formator Laic Daniela, „ Metode și tehnici de lucru cu copiii cu C.E.S.”- suport de curs, 2010;

-Curs „Școala incluzivă-o școală prietenoasă”;

PROIECT DIDACTIC

ENE CĂTĂLINA IULIANA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ADRIAN V. RĂDULESCU” MURFATLAR

CLASA: a VI-a

DISCIPLINA: Geografie

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: Cunoașterea lumii în care trăim

SUBIECTUL: Aplicatii practice: Exerciții de apreciere a distanțelor și suprafețelor pe suporturi cartografice.

TIPUL LECŢIEI: de predare- învățare, însuşire de cunoştinţe noi

PROFESOR: Ene Cătălina Iuliana

UNITATEA ȘCOLARĂ: Școala Gimnazială „Adrian V. Rădulescu” Murfatlar

MOTIVAŢIA: Această lecţie este importantă deoarece elevii vor descoperi informații importante despre distanțele și suprafețele cartografice.

COMPEȚENTE SPECIFICE

1.1. Precizarea prin cuvinte proprii a sensului termenilor geografici;

2.1. Poziţionarea elementelor geografice pe reprezentări cartografice;

2.3. Utilizarea informaţiilor oferite de suporturile cartografice, grafice şi alte materiale vizuale în contexte/situaţii diferite;

3.1 Utilizarea informaţiilor cu caracter geografic obţinute cu ajutorul instrumentelor TIC/GIS şi al elementelor din matematică şi ştiinţe;

COMPETENŢE GENERALE

1. Prezentarea realității geografice, utilizând mijloace și limbaje specifice.

2. Raportarea realității geografice spațiale și temporale la reprezentări cartografice.

3. Studierea spațiului geografic, realizând conexiuni cu informații dobândite la alte discipline școlare

OBIECTIVE OPERATIONALE

O1. Definirea termenului de scară a harții;

O2. Enumerarea tipurile de scări ale hărții;

O3. Identificarea scării hărții pe suporturile cartografice digitale;

O4. Măsurarea distanței dintre două puncte folosind Google Maps.

RESURSE:

a. Metode: observația, conversația euristică, explicația, demonstrația, problematizarea.

b. Mijloace: imagini, prezentare ppt , manualul, laptop, videoproiector.

c. Forme de organizare: frontală, activităţi de învăţare şi sarcini de lucru individuale.

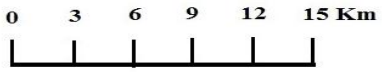
STRATEGIA DIDACTICĂ: dirijată, cognitivă, euristică.

EVALUARE: Evaluare continuă pe tot parcursul lecției, pentru asigurarea permanentă a feed-back-ului: observarea comportamentului elevilor, stimularea participării elevilor, analiza răspunsurilor.

Bibliografie

1. Mihaela Cornelia Fiscutean, Dorin Fiscutean, Ciprian Mihai, Ionela Popa, Geografie. Manual pentru clasa a VI-a, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2018
2. Octavian Mândrut, Steluța Dan, Didactica geografiei, Editura Corint Educațional, București, 2014
3. Octavian Mândruţ, Steluţa Dan, Geografie - curriculum şcolar. Ghid metodologic pentru învăţământul preuniversitar, Editura Corint Educațional, București, 2015
4. https://www.youtube.com/watch?v=0i0ERtnmyWk

Momentele lecţiei	**Actitatea profesorului**	**Actvitatea elevilor**	**Strategii didactice**
1.***Organizarea clasei pentru lecție***	- Organizează clasa pentru lecţie - Verificarea prezentei	Pregătirea caietelor și a documentelor şcolare	Observarea
2.Verificarea și aprecierea cunostintinţelor	Recapitulează cunoştinţele anterioare: Ce este o harta ? Harta este o reprezentare in plan, conventionala, micșorata și generalizată a suprafeței Pământului. Cate tipuri de harți cunoașteți? • Hărți fizice- redau forme de relief, hidrografie, vegetație etc. • Hărți politice- redau statele lumii. • Hărți tematice- redau diferite elemente, procese, fenomene naturale etc.	Elevii răspund la întrebări.	Conversaţia

3. Captarea atentiei	Trecerea la noua lecție se face prin analizarea unei hărți. Solicităm elevilor sa identifice scara hărții, simboluri și culori , legenda și titlul hărții.	Elevii analizează harta și identifică cele cerute de profesor.	Expunere
4.Anunţarea lecţiei noi şi a obiectivelor propuse	Notează titlul lecţiei pe tablă şi anunţă oral obiectivele urmărite: **"Aplicatii practice: Exerciții de apreciere a distanțelor și suprafețelor pe suporturi cartografice"**	Îşi notează titlul şi ascultă cu atenţie	Conversația
5. Dirijarea predării - învățării	Îndrumă elevii să identifice elementele unei hărți. Pune accentul pe scara de proporție a hărții. Prezintă ce este scara de proporție. Scara de proporție a hărții reprezintă raportul dintre ditanța masurată pe hartă și distanța din realitate. Prezintă cele două tipuri scări de proporție: <u>Scara numerică</u>- într-un centimetru pe hartă sunt reprezentați 300000 de centimetri din realitate. 1:300000 <u>Scara grafică</u>- într-un centimetru pe hartă sunt reprezentați 3 km din realitate. 	Elevii incearca sa raspunda la intrebarea pusa. Elevii notează în caiet indicațiile profesorului	Conversatia euristică Expunerea sistematică Învăţarea prin descoperire Observare
6. Fixarea şi sistematizarea noilor cunoştinţe	Propune elevilor pentru fixarea cunoştinţelor să efectueze exerciții de masurare a distantelor. **1. S**e dau următoarele scări: a.1:3000; b.1:150000; c.1:25000000; d.1:25000; e.1:2500000;	Elevii calculeaza distanțele și răspund. 1. a.30m b.1500m c.250km d.250m e.25km	Activitate individuala dialogul

	f.1:300000000. Calculează care este distanța reală reprezentată într-un cm pe hartă, pentru fiecare scară numerică în parte; 2. Pe o hartă cu scara 1:200.000, distanța dintre localitățile A și B este de 2cm. a.Calculează distanța în kilometri dintre cele două puncte; b. Construiește scara grafică.	f.3000km 2. a. 20km b. **I----I----I----I----I** **0 2 4 6 8 km**	
7.Aprecieri finale	Profesorul va aprecia individual şi colectiv activitatea elevilor notându-i pe cei care s-au evidenţiat în cursul lecţiei Propune tema pentru acasa. Elevii vor accesa Google Maps și vor calcula distanța dintre București- Paris- Madrid-Roma.	Elevii calculeaza distanța folosind instrumentele puse la dispoziție de aplicația Google Maps.	Conversația

ASIGURAREA ŞANSELOR EGALE PENTRU COPIII CE PROVIN DIN MEDII VULNERABILE

Dinu-Pătrașcu Mădălina
Școala Gimnazială „Ion Campineanu”, Câmpina
Dinu-Pătrașcu Mihail
L.T.A.S. ”Victor Slăvescu”, Ploiești

Cea mai bună soluţie pentru un sistem educativ care să răspundă nevoilor tuturor elevilor se dovedeşte a fi educaţia incluzivă, caracterizată prin următoarele principii:

- dreptul fiecărui elev la educaţie pe baza egalităţii şanselor.
- nici un elev nu poate fi exclus din educaţie sau supus discriminării pe motive de rasă, religie, culoare, etnie, sex, limbaj, dizabilităţi.
- şcoala se adaptează la nevoile elevilor.
- diferenţele individuale între elevi constituie o sursă de bogăţie şi diversitate, şi nu o problemă.

Şcoala incluzivă are la bază un curriculum adaptat în raport cu nevoile copiilor. Adaptarea curriculumului se poate realiza prin selectarea unor conţinuturi din curriculumul general adresat copiilor normali, care pot fi însuşite de copiii cu cerinţe speciale; introducerea elevilor cu cerinţe educative speciale într-o varietate de activităţi individuale, terapeutice, destinate recuperării acestora; folosirea unor metode şi procedee didactice, a unor mijloace de învăţământ intuitive, de natură să sprijine înţelegerea conţinuturilor predate la clasă.

Şcoala reprezintă leagănul copilăriei în care toate speranţele pot deveni realitate, dacă cei care iau parte la activităţile de învăţare, pofesori şi elevi, conştientizează diversitatea şi complexitatea naturii umane şi valorifică fiecare talent sau latură creativă dăruită de Dumnezeu. Şcoala românească se confruntă în ultimul timp cu diferite probleme, printre care se numără şi şcolarizarea copiilor defavorizaţi sau a celor cu cerinţe educative speciale.

În categoria copiilor defavorizaţi îi putem include pe cei proveniţi din familii monoparentale sau orfani de ambii părinţi, copiii ai căror părinţi sunt şomeri, au grave probleme de sănătate sau un comportament imoral și antisocial, copiii care locuiesc în zone izolate sau îndepărtate şi a căror şcolarizare depinde de existenţa unui mijloc de transport şi totodată copiii de etnie rromă care se integrează cu greutate în colectivul clasei de elevi.

Conceptul de cerinţe educative speciale presupune necesitatea unei abordări diferenţiate şi specializate a educaţiei copiilor în funcţie de deficienţele pe care le prezintă. Tipurile de deficienţe întâlnite la elevii cu cerinţe speciale sunt: deficienţe mintale, deficienţe de auz sau vedere, deficienţe fizice, psihomotorii, tulburări de limbaj, tulburări de comunicare şi relaţionare, tulburări de atenţie şi hiperactivitate –ADHD. Tot aici se înscriu şi cazurile copiilor care eşuează la şcoală din diferite motive –copii instituţionalizaţi, copii care provin din comunităţi etnice defavorizate etc.

Și aceşti copii au dreptul fundamental la educaţie, posedând caracteristici, interese, aptitudini şi necesităţi de învăţare proprii. De aceea proiectarea sistemelor educaţionale şi implementarea programelor şcolare trebuie să ţină seama de marea diversitate a caracteristicilor şi trebuinţelor elevilor incluşi în procesul instructiv-educativ, care trebuie să asigure şanse egale pentru copiii defavorizaţi prin implicarea tuturor cadrelor didactice, părinţilor şi a instituţiilor locale abilitate.

Şcoala trebuie să fie într-o permanentă colaborare cu familiile elevilor (pentru a discuta eventualele probleme de natură comportamentală, materială sau socială şi pentru a se găsi soluţii care să ducă la rezolvarea acestor probleme), cu centrele de plasament sau cu orfelinatele, în cazul copiilor orfani (pentru a aduce la cunoştinţa acestora abaterile şcolare ale elevilor şi pentru a afla despre modul lor de viaţă în aceste instituţii, activităţile extraşcolare în care sunt implicaţi etc).

Pentru elevii care locuiesc în zone izolate sau îndepărtate de unitatea de învăţământ, şcoala încearcă, printr-un parteneriat cu primăria şi prin semnarea unui contract cu o firmă de transport, să le asigure transportul zilnic spre cea mai apropiată unitate de învăţământ.

Din perspectiva reglementărilor adoptate de statul român, copiii cu cerinţe educative speciale pot fi integraţi fie în unităţi şcolare de educaţie specială, fie în grupe şi clase speciale din unităţi preşcolare şi şcolare obişnuite, fie în mod individual în unităţi de învaţământ obişnuite. Aceste şcoli trebuie să se adapteze unei pedagogii centrate asupra copilului, capabilă de a veni în întâmpinarea trebuinţelor fiecărui copil în parte. Cadrele didactice trebuie să adopte mijloace de combatere a atitudinilor discriminatorii, construind o societate bazată pe spiritul de toleranţă şi oferind şanse egale la educaţie pentru elevii defavorizaţi.

Şcoala incluzivă are la bază un curriculum adaptat în raport cu nevoile copiilor. Adaptarea curriculumului se poate realiza prin selectarea unor conţinuturi din curriculumul general adresat copiilor normali, care pot fi însuşite de copiii cu cerinţe speciale; introducerea elevilor cu cerinţe educative speciale într-o varietate de activităţi individuale, terapeutice, destinate recuperării acestora; folosirea unor metode şi procedee didactice, a unor mijloace de învăţământ intuitive, de natură să sprijine înţelegerea conţinuturilor predate la clasă.

Societatea contemporană pune tot mai mult accentul pe diversitate. Educaţia pentru diversitate reprezintă un răspuns la pluralismul de toate felurile cu care ne confruntăm. Valorificarea diversităţii permite toleranţa; recunoaşte, apreciază şi facilitează procese implicate în explorarea şi descoperirea noului, conduce la întărirea relaţiilor în cadrul comunităţii şi măreşte posibilităţile tinerilor de a se realiza într-o societate pluralistă, din ce în ce mai complexă.

Rolul şcolii este de a-i învăţa pe tineri cum să conviețuiască într-o lume marcată de diferenţe lingvistice, culturale sau sociale, prin acceptarea acestora, dar şi prin identificarea şi însuşirea valorilor care îi unesc. Cel mai adesea prezenţa oamenilor diferiţi conduce la dezinteres şi indiferenţă, ceea ce în cele din urmă nu înseamnă altceva decât o formă de discriminare. Ea se manifestă şi în educaţie.

Copiii cu diverse dizabilităţi, copiii de etnie romă, elevii emigranţi sunt adeseori maginalizaţi de către colegi, dar cadrele didactice trebuie să realizeze anumite activităţi în care să se integreze şi copiii menţionaţi anterior, deoarece prejudecăţile unor profesori sau elevi pot genera un comportament discriminatoriu.

Spre exemplu, copiii rromi constituie una dintre cele mai defavorizate categorii de copii şi au nevoie de mult sprijin pentru a depăşi situaţia în care se află. Sărăcia şi lipsurile familiilor rrome, prejudecăţile care persistă în mentalitatea populaţiei, inerţia unor părinţi rromi faţă de perspectivele pe care educaţia le oferă copilului şcolarizat, toate acestea contribuie la marginalizarea copiilor rromi, la limitarea accesului la şansele egale la care au dreptul toţi copiii.

Marginalizarea rromilor merge de la atitudinea mai puţin binevoitoare faţă de elevi, aşezarea lor în ultimele bănci până la lăsarea de izbelişte a claselor şi şcolilor în care învaţă copiii rromi. Mulţi dintre elevii rromi ajung de multe ori în situaţii de eşec şi abandon şcolar. Discriminarea elevilor rromi în cadrul sistemului de învăţământ, sărăcia, tradiţiile etniei se transformă în cauze principale ale abandonului şcolar.

Instituţiile de învăţământ trebuie să ia măsuri potrivite pentru eliminarea oricărei forme de discriminare prezente în interiorul lor. Profesorii au nevoie să îşi conştientizeze propriile prejudecăţi, să fie corect formaţi, să ia în considerare condiţiile sociale şi nevoile elevilor. Copiii trebuie pregătiţi să înveţe să trăiască şi să interacţioneze pozitiv în această lume diversă. Multiculturalitatea reprezintă un fenomen care ne îmbogăţeşte cu diversitate. Şcoala trebuie să formeze deprinderea preţuirii valorilor pluriculturale, ideea că nu există valori superioare sau valori inferioare. Există valori specific care trebuie preţuite prin aportul lor la nuanţarea şi îmbogăţirea celorlalte culturi cu care vin în contact.

Educaţia pentru diversitate se poate realiza prin toate disciplinele de învăţământ, pentru că toate pot să invite la toleranţa, la respectarea drepturilor omului, la dezvoltare. Cadrele didactice trebuie să identifice obiective şi conţinuturi care pot promova interculturalitatea, şi să valorifice diversitatea culturală din clasa de elevi, ca resursă în procesul instructiv-educativ.

La nivelul activităţilor extracurriculare, se pot organiza activităţi care să implice comunitatea, activităţi în cadrul cărora participanţii să se cunoască mai bine, să coopereze şi să trăiască împreună diferite evenimente (activităţi muzicale şi sportive, evenimente culturale şi sărbători locale, înfrăţiri etc). Recunoaşterea, respectul diferenţelor entice, culturale sau sociale şi egalitatea de şanse sunt provocări pentru instituţia şcolară. Directorilor de şcoli, cadrelor didactice le revin o multitudine de sarcini pentru a construi medii şcolare incluzive.

Şcoala românească trebuie să construiască diverse strategii pentru o tratare pluralistă a diversităţii culturale, cum ar fi:

- aprecierea patrimoniului cultural pe care îl aduc cu ei elevii şi utilizarea acestuia pentru a ajuta profesorii şi directorii să înveţe culturile elevilor;
- utilizarea conflictelor etnice pentru producerea unor schimburi culturale şi sociale pozitive;
- crearea unui mediu de cooperare între elevi, profesori şi familiile elevilor;

- facilitarea succesului tuturor prin asigurarea accesului egal şi eficient la instituţia şcolară; înlăturarea prejudecăţilor legate de rasă, clasă socială sau etnie;
- eliminarea unor practici care dezavantajează persoane şi grupuri de elevi.

Diversitatea culturală a elevilor poate deveni o oportunitate şi o resursă de îmbogăţire pentru copii şi cadre didactice, numai dacă şcoala proiectează activităţi de învăţare care să o valorifice şi dacă asigură şanse egale pentru copiii defavorizaţi prin implicarea tuturor părinţilor, a profesorilor şi a instituţiilor locale abilitate.

Bibliografie:

1.Creţu D., Nicu A. –Pedagogie pentru definitivat şi gradul didactic II, Editura Universităţii „Lucian Blaga" Sibiu, 2009.
2. Mara D. –Strategii didactice în educaţia incluzivă, Editura Didactică şiPedagogică, Bucureşti, 2004.
3.Verza E., Păun E. –Educaţia integrată a copiilor cu handicap, UNICEF şi RENINCO, Bucureşti, 2008.

TESTARE BIOLOGIE – CLASA A V A
CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE

ANGHEL CAMELIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ IOAN A. BASSARABESCU, PLOIEȘTI

Completează frazele de mai jos cu noțiunile corespunzătoare privind imaginile:

1. Instrumentul de laborator care măreşte obiectele mici este: .....

2. Pentru măsurarea temperaturii aerului se folosește: .....

3.Biotopul formează factorii fără viață: .....

4.Producătorii din ecosisteme sunt: .....

5. Consumatorii din ecosisteme sunt: .....

6.Descompunătorii ecosistemelor sunt: .....

7. Ecosisteme artificiale (create de om) pot fi: .....

8. Apărarea individuală activă se realizează prin:

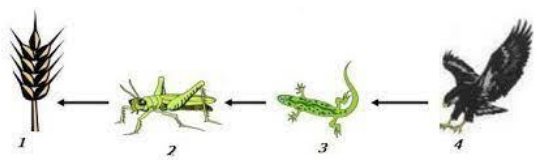
.....

9. Alcătuiește un lanț trofic după imaginea de mai jos:

.....

BAREM DE CORECTARE ŞI NOTARE

1. Instrumentul de laborator care măreşte obiectele mici este *lupa.* 1punct
2. Pentru măsurarea temperaturii aerului se folosește *termometru*. 1punct
3. Biotopul formează factorii fără viață: *lumina, apa*. 1punct
4. Producătorii din ecosisteme sunt: *plantele*. 1punct
5. Consumatorii din ecosisteme sunt: *animalele*. 1punct
6. Descompunătorii ecosistemelor sunt: *bacteriile*. 1punct
7. Ecosisteme artificiale (create de om) pot fi: *culturile de cereale, parcul*. 2x0,5p=1punct
8. Apărarea individuală activă se realizează prin: *fuga, zborul, muşcătura veninoasă, eliminare de substanţe toxice*. 4x0,25p =1punct
9. Alcătuiește un lanț trofic după imaginea de mai jos: *grâu-lăcustă-şopârlă-uliu*.

4 x0,25p =1punct

Se acordă 1 punct din oficiu

IMPORTANȚA INCLUZIUNII ÎN PROCESUL EDUCATIV

KISS IRMA

COLEGIUL NAȚIONAL „IANCU DE HUNEDOARA”, HUNEDOARA

Incluziunea în procesul educativ este esențială în educația mileniului al treilea și are ca scop integrarea tuturor elevilor într-un singur mediu de învățare, indiferent de capacitatea lor, de originea etnică sau de nevoile speciale din jur. Este important de menționat încă de la început că nu se limitează la integrarea elevilor cu dizabilități, ci se extinde la toți elevii care pot fi considerați diferiți din perspective diferite, adică. elevi din medii defavorizate, cei cu dificultăți de învățare sau diferite forme de excluziune socială. Incluziunea în sistemul educațional nu numai că impune șanse egale în educație, dar ajută la formarea unei societăți tolerante și diversificate. Prin urmare, este important să înțelegem și să punem în aplicare importanța intervențiilor în educație, strategiile, provocările cu care se confruntă profesorii și elevii, precum și beneficiile pe termen lung,dacă se dorește respectarea dreptului fiecăruia de a beneficia de educație.

Într-o societate globalizată, educația trebuie să reflecte această diversitate a elevilor și să ofere șanse egale pentru toți. Acestea includ nu numai reglementări legislative, ci și etice,morale, bazate pe principiul că fiecare elev merită o educație de calitate, care să răspundă nevoilor sale individuale. Atunci când elevii sunt incluși într-o clasă mixtă, ei au posibilitatea de a interacționa și de a colabora cu colegii cu diferite abilități și perspective. Această interacțiune îi ajută să dezvolte empatia și înțelegerea față de ceilalți, elemente importante în formarea caracterului , iar abilitățile sociale ajută la promovarea diversității și toleranței. Elevii care cresc în medii diverse tind să aibă o viziune mai deschisă asupra diferențelor culturale, etnice și individuale. Această deschidere către diversitate este crucială pentru construirea unei societăți coezive, în care respectul și înțelegerea sunt valori fundamentale.

Un alt aspect important al integrării este dezvoltarea abilităților sociale și emoționale ale elevilor. Când elevii lucrează împreună în echipă, învață să comunice eficient, să rezolve conflicte și să lucreze împreună pentru a atinge obiective comune. Aceste abilități sunt importante nu numai pentru succesul academic, ci și pentru implicarea ulterioară în viața profesională și socială. Profesorii trebuie să fie pregătiți să adapteze metodele de instruire și să utilizeze resursele disponibile pentru a satisface nevoile elevilor. Un prim pas important spre incluziunea elevilor este schimbarea curriculum-ului. Ar trebui să fie flexibil și să permită flexibilitate pentru a răspunde nevoilor elevilor. Profesorii pot crea materiale didactice actualizate care sunt accesibile și adecvate pentru toți elevii. De exemplu, utilizarea ajutoarelor vizuale sau tactile poate ajuta elevii cu dificultăți de învățare să înțeleagă mai bine conceptele predate.

Utilizarea unor metode de predare variate este deosebit de importantă pentru a asigura incluziunea. Profesorii pot apela la strategii precum învățarea cooperativă, învățarea prin proiecte sau utilizarea tehnologiilor educaționale. Aceste metode nu doar că facilitează învățarea, dar contribuie și la crearea unui mediu de clasă dinamic și stimulativ. Astfel,învățarea cooperativă implică formarea de grupuri mici de elevi care colaborează pentru a rezolva sarcini sau a atinge obiective comune. Se încurajează interacțiunea socială și dezvoltarea abilităților de

lucru în echipă. De asemenea,învățarea prin proiecte permite elevilor să își exploreze interesele personale și să își dezvolte creativitatea. În plus, această metodă le oferă ocazia să aplice cunoștințele dobândite în contexte reale, ceea ce le îmbunătățește înțelegerea. Iar utilizarea tehnologiei în clasă poate facilita accesul la informații și poate oferi instrumente variate pentru învățare. De exemplu, diverse aplicații educaționale pot oferi exerciții personalizate pentru elevii cu nevoi speciale.

Formarea profesorilor este esențială pentru incluziune. Profesorii trebuie să fie pregătiți să recunoască nevoile specifice ale elevilor și să utilizeze strategii adecvate pentru a le satisface. Aceasta include învățarea despre diferite tipuri de dizabilități, metode alternative de evaluare și abordări ale managementului comportamentului. Programul de formare a profesorilor ar trebui să includă cunoștințe despre dizabilități. Profesorii trebuie să dezvolte o înțelegere mai profundă a dizabilităților și să învețe cum să adapteze strategiile de instruire pentru a răspunde acestor nevoi. Profesorii trebuie să fie instruiți în noi metode de evaluare care să reflecte abilitățile și realizările elevilor în legătură cu utilizarea în clasă, profesorii trebuie să aibă abilități de gestionare a comportamentului pentru a crea un mediu de învățare sigur și stimulativ. Acest lucru este esențial pentru a asigura participarea activă a tuturor elevilor.

Implicarea părinților și a comunității este esențială pentru a asigura incluziunea. Comunicarea clară între școală și familie ajută la crearea unui mediu de sprijin pentru elevi. Proiectele comune între școli și comunități pot duce la implicarea activă a părinților. Exemple de întâlniri regulate cu părinții, în care aceștia sunt informați despre educația copiilor lor. În plus, atelierele pentru părinți pentru a-i ajuta să înțeleagă mai bine nevoile educaționale ale copiilor lor pot avea un efect pozitiv Consilierea psihologică sau ore suplimentare sunt necesare pentru elevii cu nevoi speciale. Ele pot ajuta la depășirea barierelor din calea învățării și la îmbunătățirea performanței academice. prin dezvoltarea unor strategii de învățare mai eficiente.

Educația incluzivă are multe avantaje,dar există și provocări semnificative care pot afecta implementarea. Multe școli se confruntă cu o lipsă de resurse financiare și fizice pentru a implementa eficient programele de integrare. Aceasta ar putea fi o lipsă de personal specializat, cum ar fi asistenți educaționali sau psihologi școlari, dar o lipsă de materiale didactice actualizate ar putea reprezenta, de asemenea, o barieră în calea incluziunii. Uneori, lipsa de informații sau stereotipuri despre elevii cu nevoi speciale poate duce la discriminare și excludere. Predarea despre diversitate și toleranță trebuie să fie o parte integrantă a formării profesorilor. În schimb, acest lucru poate duce la excluderea unor elevi de la activitățile de învățare, afectându-le performanțele academice, dar și afectându-se pe ei înșiși. În unele cazuri, profesorii nu beneficiază de pregătirea necesară pe care o iau diversitatea în managementul clasei. Acest lucru poate provoca frustrare atât pentru profesori, cât și pentru elevi și poate afecta calitatea procesului educațional.

Avantajele incluziunii în predare sunt nenumărate și și se extind dincolo de sala de clasă. Pe termen lung, incluziunea ajută la formarea unor indivizi care sunt bine adaptați și integrați în societate. Elevii care beneficiază de un mediu educațional incluziv tind să dezvolte abilități sociale mai puternice. Ei învață să comunice eficient, să colaboreze și să gestioneze conflictele, abilități esențiale pentru succesul în viața personală și profesională. Beneficiază de o abordare personalizată care le permite să-și atingă întregul potențial. În plus, diversitatea în clasă stimulează creativitatea și inovația, contribuind la un curriculum bogat. Oamenii care au experimentat un mediu educațional incluziv tind să coopereze cu ceilalți în diferențele lor Acest lucru duce la o societate incluzivă în care diversitatea este apreciată și respectată. Când elevii

sunt expuși diversității din anii lor de școală, ei devin mai deschiși și mai toleranți față de diferențele umane. Acest lucru poate ajuta la reducerea prejudecăților.

În concluzie, includerea în predare reprezintă o urgență pentru o educație de calitate pentru toți elevii. Prin strategii adecvate și colaborare cu educatorii, familiile și membrii comunității, se poate crea un mediu educațional care respectă diversitatea și încurajează șanse egale. Investiția în incluziune este o necesitate pentru construirea unei societăți echilibrate și juste. Educația incluzivă nu numai că îmbunătățește viața elevilor, dar contribuie și la dezvoltarea unei societăți mai tolerante și la respectarea dreptului fundamental al fiecăruia la educație.

Referințe:

1.Daniel Sobel, Sara Alston, Clasa incluzivă, Bloomsbury Education, 2021

2. David Harvey, Joanne Deppeler, Tim Loreman, Educație incluzivă, Routledge, 2010

3.https://supersassandscienceclass.com/how-to-promote-diversity-and-inclusion-in-your-classroom/

4.https://www.teacheracademy.eu/blog/inclusive-learning

Plan de lecție: Consiliere-Incluziunea în educație

Durata: 60 de minute
Nivel: Clasa a VI-a

Obiective:
-Să înțeleagă conceptul de incluziune și importanța sa în educație.
-Să dezvolte empatia și respectul față de colegii cu nevoi speciale.
-Să identifice și să propună modalități de a crea un mediu inclusiv în clasă.

Materiale necesare:
-Flipchart sau tablă
-Markere
-Fișe de activitate
-Resurse video despre incluziune (opțional)
-Post-it-uri

Structura lecției:

1. Introducere (10 minute)

Activitate de deschidere: Întrebați elevii ce înțeleg prin termenul „inclusivitate”. Scrieți ideile lor pe tablă.

Explicație: Oferiți o definiție clară a incluziunii, explicând că aceasta se referă la integrarea tuturor elevilor, indiferent de abilități sau nevoi, într-un mediu educațional comun.

2. Discuție în grup (15 minute)

Întrebare de reflecție: „De ce este important să avem un mediu inclusiv în școală?”

Formarea grupurilor: Împărțiți clasa în grupuri mici și oferiți-le timp să discute între ei. Fiecare grup va desemna un purtător de cuvânt pentru a prezenta ideile lor.

Prezentare: Grupurile își prezintă concluziile. Notați pe tablă principalele puncte.

3. Activitate practică (20 minute)

Scenarii de incluziune: Prezentați diferite scenarii în care un elev se simte exclus (de exemplu, un coleg cu dizabilități sau un elev recent venit în clasă).

Discuție: Întrebați elevii cum ar reacționa în fiecare situație și cum ar putea ajuta.

Activitate: Elevii vor scrie pe post-it-uri propuneri de acțiuni pe care le-ar putea face pentru a ajuta colegii să se simtă incluși. Apoi, pot lipi post-it-urile pe un panou de „Idei pentru incluziune”.

4. Vizionare (opțional, 10 minute)

Resurse video: Vizionați un scurt videoclip despre incluziune în școală. După vizionare, discutați despre mesajul transmis și cum se poate aplica în viața de zi cu zi.

5. Concluzie și reflecție (5 minute)
Sesiune de întrebări: ce au învățat și cum se pot aplica aceste cunoștințe.
Temă pentru acasă: Să scrie un text scurt despre cum pot contribui la un mediu mai inclusiv la școală.

Evaluare:
-Observarea participării elevilor la discuții și activități.
-Revizuirea fișelor de activitate și post-it-urile pentru a evalua înțelegerea conceptului de incluziune.
-Verificarea compunerilor pentru a observa modul în care elevii au internalizat lecțiile despre incluziune.

Adaptări pentru diverse nevoi:
-Materialele să fie accesibile pentru toți elevii, inclusiv pentru cei cu dificultăți de învățare.
-Folosirea de exemple vizuale sau tactile pentru a ilustra conceptele discutate.
Acest plan de lecție poate fi adaptat în funcție de specificul clasei și al elevilor. Scopul este de a crea un mediu de învățare pozitiv, în care fiecare elev se simte valorificat și acceptat.

DIVERSITATE ȘI I INCLUZIUNE LA CLASĂ- O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

SUCIU ANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ PATRICHIE POPESCU” BATA

PROIECT EDUCAȚIONAL DE CONȘTIENTIZARE A DISLEXIEI
„Copil ca tine, sunt și eu!”

MOTTO:

“Adevăratul dascăl este caracterizat prin aceea că mintea sa se mişcă în armonie cu minţile elevilor săi, trăind împreună dificultăţile şi victoriile intelectuale deopotrivă.”(J. DEWEI).

ARGUMENT:

Școala este locul unde profesorii sunt cei care au ca principală preocupare integrarea școlară a tuturor copiilor din clasa la care își desfășoară activitatea didactică. Școala trebuie să fie locul în care elevii se simt în siguranță, se simt prețuiți, ascultați și înțeleși.

O școală deschisă are la bază principiile necesare pentru a construi o comunitate incluzivă prin nediscriminare , egalitate în drepturi, egalitate de șanse, evaluarea propriilor nevoi ale elevilor, dreptul la înțelegere, accesibilitate.

Dislexia este o tulburare specifică de învățare care afectează abilitatea unei persoane de a citi și a scrie corect, deși nu există deficiențe generale de inteligență sau alte condiții medicale. Argumentele legate de dislexie sunt diverse și pot include următoarele aspecte:

1. Recunoașterea dislexiei ca o tulburare neurobiologică :

Dislexia este rezultatul unor diferențe neurologice care influențează modul în care creierul procesează informația scrisă. Aceasta nu este o problemă de capacitate intelectuală, ci o dificultate specifică în procesarea limbajului.

2. Impactul asupra educației:

Elevii cu dislexie pot avea dificultăți semnificative în mediul școlar, deoarece lectura și scrierea sunt componente esențiale ale educației. Aceste dificultăți pot duce la scăderea stimei de sine și la anxietate, afectând astfel performanțele academice și motivația.

3. Importanța identificării și intervenției timpurii:

Este esențial ca dislexia să fie identificată devreme, pentru a putea oferi sprijinul necesar. Intervențiile timpurii, cum ar fi predarea prin metode specifice și adaptarea materialelor didactice, pot ajuta la îmbunătățirea abilităților de lectură și scriere ale elevilor.

4. Necesitatea unei perspective pozitive:

Este important să recunoaștem că dislexia nu definește persoana și că multe persoane dislexice au abilități remarcabile în alte domenii, precum gândirea creativă, soluționarea problemelor și inovația. Promovarea unei perspective pozitive asupra dislexiei poate ajuta la reducerea stigmatizării.

5. Rolul tehnologiei :

Tehnologia poate juca un rol semnificativ în sprijinul persoanelor cu dislexie. Instrumentele digitale, cum ar fi aplicațiile de citire și scriere, software-ul de recunoaștere vocală și alte resurse online, pot facilita accesul la informație și pot îmbunătăți procesul de învățare.

6. Colaborarea între profesori, părinți și specialiști :

Un alt argument important este necesitatea unei colaborări strânse între toți cei implicați în educația unui copil dislexic. Comunicarea eficientă și sprijinul din partea părinților, profesorilor și specialiștilor pot facilita adaptările necesare pentru a ajuta elevul să reușească.

În concluzie, dislexia este o realitate cu care se confruntă mulți copii și adulți, iar înțelegerea și sprijinul adecvat sunt esențiale pentru a-i ajuta să depășească provocările întâmpinate.

Scopul proiectului:

Proiectul „ Copil ca tine, sunt și eu ! ” are ca scop să reducă stigma asociată cu dislexia, să promoveze toleranța și să încurajeze un mediu de învățare incluziv pentru toți copiii. Promovarea conștientizării despre dislexie poate contribui la crearea unui mediu mai inclusiv și mai favorabil pentru toți elevii.

Obiectivul general:

Creșterea conștientizării în rândul elevilor cu privire la importanța egalității de șanse ca formă de participare activă la viața societății.

Obiectivele proiectului:

1. Informare: Să le ofere elevilor informații despre dislexie, cauzele și impactul acesteia.

2. Empatie: Să dezvolte empatia și înțelegerea între elevi.

3. Sprijin: Să încurajeze elevii să sprijine colegul lor cu dislexie și să colaboreze în activități educaționale.

Grup țintă

Beneficiari direcți : 15 elevi din mediul rural, clasa a III-a și a IV-a, din care un elev cu dislexie, cadrele didactice implicate în proiect;

Beneficiari indirecți: membrii familiilor implicate în proiect, colegii elevilor implicați în proiect, beneficiarii efortului de promovare a acțiunilor proiectului.

Durata : 4 săptămâni cu posibilitate de prelungire

Activități Propuse:

1. Workshop-uri de informare :

- Organizarea unor sesiuni interactive unde elevii să învețe despre dislexie. Utilizarea de materiale vizuale (prezentări PowerPoint, filme educaționale) pentru a face informațiile mai accesibile.

2. Activități practice:

- Implicarea elevilor în activități care să simuleze dificultățile întâmpinate de cei cu dislexie (ex. citirea unui text cu litere amestecate, scrierea cu ochii închiși). Acest lucru le va oferi o mai bună înțelegere a provocărilor.

3. Jocuri de rol :

- Organizare unor activități de tip joc de rol unde elevii pot experimenta diferite scenarii legate de dislexie. Acest lucru îi va ajuta să dezvolte empatie și să învețe cum să reacționeze într-un mod sprijinitor.

4. Crearea unui colaj sau a unui poster :

- Elevii pot lucra împreună pentru a crea un colaj sau un poster despre dislexie, evidențiind trăsături, mituri și realități ale acestei condiții. Acesta poate fi expus în clasă sau în școală.

5. Discuții de grup :

- Organizarea unor sesiuni de discuții în care elevii pot împărtăși cum se simt în legătură cu colegul lor cu dislexie și ce pot face pentru a-l sprijini.

6. Invitarea unui specialist :

- Invitarea unui specialist (profesor, psiholog sau terapeut) care lucrează cu copii cu dislexie pentru a vorbi despre importanța acceptării și sprijinului.

Evaluare:

- Chestionare de feedback : La finalul proiectului, se vor colecta chestionare de feedback de la elevi despre ceea ce au învățat și cum se simt în legătură cu informațiile oferite.
- Obiective de învățare : Evaluarea nivelului de înțelegere de căte elevi a unor conceptele legate de dislexie prin teste scurte sau activități practice.

Resurse Necesare:

- Materiale educaționale (prezentări, filmulețe, pliante).
- Spațiu pentru activități de grup.
- Timp pentru discuții și workshop-uri.
- Posibilitatea de a contacta un specialist în domeniu.

Prin acest proiect mi-am propus ca în cadrul unor activităţi extrașcolare atractive și diversificate, să îi ajut pe elevi să conștientizeze ce este dislexia și cum putem contribui împreună la reușita unui elev cu dislexie. Primul pas a fost documentarea, pentru înțelegerea acestui fenomen.. Am vizionat câteva filmulețe pe youtube despre dislexie și am discutat despre traseul pe care circulă informația în cele două emisfere cerebrale în cazul unor persoane cu dislexie.

Am folosit ca pretext pentru o bună cunoaștere și înțelegere a acestui fenomen, cartea „ Am dislexie, dar învăț cu entuziasm” de Jennifer Moore Mallinos, tradusă în limba română de Ioana Iordache. Cartea este scrisă pe înțelesul copiilor și

frumos ilustrată. Pornind din acest punct elevii au citit, au desenat aspecte legate de personajul din carte, care se lupta cu dislexia, au lucrat în grup și în perechi, punând întrebări sau răspunzând la întrebări, au completat chestionare și s-au implicat foarte activ în găsirea unor soluții pentru a-și putea ajuta colegul din clasă, aflat într-o situație similară fetiței din poveste.

Am folosit jocuri de memorie. Elevii au inventat și ei jocuri de memorie, au confecționat un mic dicționar ilustrat pentru a sprijini activitatea de invățare a colegului lor din clasă. S-au transformat în detectivi , încercând să descopere ,, talente ascunse ” ale colegilor. Cu ajutorul unor instrumente web 2.0 au rezolvat jocuri de puzzle. Activitățile de storytelling au venit în completarea activităților desfășurate în cadrul acestui proiect și a fost pe placul elevilor, apoi jocurile legate de emoțiile Sarei, fetița din poveste, au avut impact asupra elevilor, ajutându-i să înțeleagă sentimentele prin care trecea. Scrierea unui text cu ochii închiși, scrierea unor cuvinte din litere amestecate i-au ajutat, de asemenea, pe elevi, să înțeleagă dificultățile prin care trece o persoană cu dislexie.

Concluzie:

Acest proiect nu doar că i-a ajutat pe elevi să înțeleagă ce este dislexia, dar a contribuit și la crearea unui mediu școlar mai incluziv și mai empatic. Sprijinind un coleg cu dislexie, elevii au învățat valori morale importante precum respectul, prietenia și solidaritatea.

INCLUZIUNE ȘI DIVERSITATE ÎN MEDIUL ȘCOLAR (articol specialitate)

MANEA ANGELICA MIHAELA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 32 – BUCUREȘTI, SECTOR 2

Într-o societate tot mai globalizată și interconectată, diversitatea și incluziunea au devenit concepte fundamentale pentru educația modernă. În contextul mediului școlar, aceste două principii nu doar că răspund necesităților de a crea un climat de respect și echitate, dar joacă un rol esențial în dezvoltarea completă a elevilor, pregătindu-i pentru o lume diversă și complexă. Diversitatea în școli se referă la prezența unui spectru larg de diferențe între elevi, cum ar fi cele legate de rasă, etnie, religie, gen, statut socioeconomic, dizabilități și orientare sexuală, în timp ce incluziunea se referă la măsurile și strategiile care garantează că toți acești elevi au oportunități egale de învățare, participare și dezvoltare personală.

IMPORTANȚA DIVERSITĂȚII ÎN ȘCOLI

1. **Reflecția realității sociale**

Într-o lume în care migrarea internațională este tot mai frecventă, iar tehnologia permite o conectivitate globală, diversitatea din școli nu reprezintă un fenomen izolat, ci un reflectat al diversității din afacerea și viața cotidiană. Elevii care provin din medii diferite pot învăța unii de la alții, având oportunitatea de a înțelege perspectivele și valorile altor culturi. Aceasta contribuie la formarea unor cetățeni globali, capabili să interacționeze într-un mod respectuos și constructiv cu persoane din diverse colțuri ale lumii.

2. **Îmbogățirea procesului de învățare**

Diversitatea nu se rezumă doar la diferențele evidente dintre elevi, ci și la diversitatea modalităților de învățare, de gândire și de exprimare a acestora. Elevii p ot aduce în discuțiile din clasă perspective variate, ce pot îmbogăți înțelegerea unor teme complexe. De asemenea, învățarea în cadrul unui grup divers poate stimula creativitatea și inovația, iar colaborarea între elevi cu puncte de vedere diferite poate duce la soluții mai inovative la problemele cu care se confruntă societatea.

3. **Reducerea prejudecăților și stereotipurilor**

Existența diversității în școli este un antidot puternic împotriva discriminării și a stereotipurilor. Atunci când elevii interacționează constant cu colegi din medii diferite, sunt mai puțin predispuși să adopte atitudini negative față de cei care sunt "altfel" decât ei. Diversitatea ajută la diseminarea informațiilor corecte despre diverse grupuri sociale și le oferă elevilor oportunitatea de a depăși prejudecățile și de a construi relații bazate pe înțelegere reciprocă.

CONCEPTUL DE INCLUZIUNE: FUNDAȚIA UNUI MEDIU EDUCAȚIONAL ECHITABIL

Incluziunea este mai mult decât un simplu principiu de integrare a elevilor cu nevoi speciale. Înseamnă crearea unui mediu în care fiecare elev, indiferent de particularitățile sale, să se simtă valoros și să aibă acces la aceleași resurse și oportunități. În esență, incluziunea în educație se referă la integrarea completă a tuturor elevilor, indiferent de capacitățile lor fizice, intelectuale sau emoționale, în activitățile de învățare, socializare și dezvoltare personală.

1. **Adaptarea Curriculumului și metodelor didactice**

Incluziunea presupune modificarea curriculumului și a metodelor de predare astfel încât acestea să răspundă nevoilor tuturor elevilor. De exemplu, pentru elevii cu dizabilități, pot fi implementate tehnologii asistive sau metode de învățare adaptative, în timp ce elevii cu performanțe academice deosebite pot beneficia de provocări suplimentare. Profesorii trebuie să fie instruiți pentru a recunoaște nevoile individuale ale elevilor și pentru a aplica strategii didactice care să sprijine învățarea diversă.

2. **Sprijin psihosocial și emotiv**

Oferirea unui sprijin adecvat elevilor care se confruntă cu dificultăți emoționale, sociale sau comportamentale este un alt aspect esențial al incluziunii. Consilierea școlară, mentoratul și activitățile extracurriculare care promovează abilități socio-emoționale pot contribui la crearea unui mediu școlar mai incluziv și mai sănătos. Elevii care beneficiază de suport adecvat sunt mai încrezători în propriile abilități și mai motivați să participe activ la viața școlii.

3. **Crearea unui climat școlar sigur și respectuos**

Un alt principiu al incluziunii este crearea unui mediu în care fiecare elev se simte în siguranță, atât fizic, cât și emoțional. În acest sens, școlile trebuie să implementeze politici clare împotriva discriminării, bullying-ului și hărțuirii. Elevii trebuie să fie educați să respecte diversitatea și să înțeleagă importanța unui comportament corect și etic în relațiile interpersonale. Activitățile educative care promovează toleranța și respectul pentru diferențele dintre oameni, dar și măsurile preventive și de intervenție în caz de conflict, sunt esențiale.

PROVOCĂRI ÎN IMPLEMENTAREA DIVERSITĂȚII ȘI INCLUZIUNII

1. **Resursele și formarea personalului**

Deși diversitatea și incluziunea sunt obiective nobile, implementarea lor nu este întotdeauna ușoară. Unul dintre principalele obstacole este lipsa de resurse adecvate – atât financiare, cât și umane. În multe cazuri, școlile nu au personal suficient sau specializat (cum ar fi consilieri școlari, profesori de sprijin sau terapeuți) pentru a sprijini elevii cu nevoi speciale sau pentru a promova un climat incluziv. De asemenea, formarea continuă a cadrelor didactice

în ceea ce privește tehnici de învățare adaptativă și gestionarea diversității reprezintă un alt domeniu esențial care necesită atenție.

2. **Rezistența la schimbare**

Un alt obstacol semnificativ poate fi atitudinea rigidă a unor membri ai comunității educaționale – atât profesori, cât și părinți. Schimbările în mentalitate sunt uneori lente, iar o parte dintre adulți poate percepe diversitatea și incluziunea ca pe un „capriciu" sau o provocare prea mare pentru sistemul educațional tradițional. Este necesar un dialog continuu pentru a convinge întreaga comunitate educațională de importanța acestor concepte.

3. **Normele sociale și culturale**

În unele culturi și societăți, diversitatea și incluziunea pot întâmpina rezistență din cauza normelor tradiționale sau conservatoare. De exemplu, în unele comunități, integrarea elevilor din diverse grupuri etnice sau din familii cu statut socio-economic mai scăzut poate fi mai greu de realizat. Este nevoie de politici educaționale clare, care să sprijine integrarea și respectul pentru diversitate.

CONCLUZIE: DIVERSITATEA ȘI INCLUZIUNEA – PILONII EDUCAȚIEI VIITORULUI

Diversitatea și incluziunea sunt fundamentale pentru construirea unui sistem educațional modern și echitabil. Prin promovarea acestor valori, școlile pot contribui semnificativ la formarea unor cetățeni mai buni, mai toleranți și mai capabili să colaboreze într-un mediu globalizat. Provocările nu sunt mici, dar beneficiile sunt considerabile, atât pentru elevi, cât și pentru întreaga societate. Astfel, educația de calitate trebuie să fie una care nu doar transmite cunoștințe, dar și modelează caracterele, pregătind tineretul pentru a trăi și a contribui într-o lume caracterizată prin diversitate și interdependență.

BIBLIOGRAFIE:

Cărți și articole de specialitate:

1. **Bucur, M.** (2019). *Diversitate și incluziune în educația școlară*. Editura Universitară.
2. **Călărașu, A.** (2021). *Egalitate de șanse și acces la educație: Provocări și soluții în școlile din România*. Editura Polirom.
3. **Popescu, D.** (2020). *Strategii de incluziune a elevilor cu nevoi speciale în școlile din România*. Editura Didactică și Pedagogică.
4. **Săftoiu, I.** (2018). *Diversitatea culturală și integrarea în învățământul preuniversitar*. Editura Humanitas.
5. **Dima, M.** (2017). *Educație pentru diversitate: Teorii și practici educaționale incluzive*. Editura Lumen.

Articole științifice și studii de caz:

6. **Munteanu, S.** (2022). „Incluziunea școlară în România: Provocări și soluții pentru integrarea copiilor din medii defavorizate.” *Revista de Studii Educaționale*, 4(2), 33-47.
7. **Popa, R.** & **Ionescu, L.** (2020). „Diversitatea etnică și culturală în educație: Analiza unui studiu de caz în școlile din zona rurală.” *Journal of Educational Research*, 21(1), 89-103.
8. **Iorga, F.** (2021). „Mediul educațional incluziv: Abordări și practici din perspectiva drepturilor copilului.” *Revista Română de Educație Inclusivă*, 9(2), 112-124.

Raporturi și documente oficiale:

9. **Ministerul Educației Naționale (MEN)** (2021). *Strategia Națională pentru Incluziune Socială și Reducerea Sărăciei 2021-2027*. Disponibil la: www.edu.ro.
10. **Uniunea Europeană** (2018). *Principii pentru educația incluzivă: Promovarea diversității și echității în școlile din Europa*. Bruxelles: Comisia Europeană.
11. **Fundația pentru o Societate Deschisă (FSD)** (2020). *Politici educaționale incluzive pentru combaterea discriminării și promovarea diversității în școlile din România*. București: FSD.

Site-uri web și resurse online:

12. **Asociația Română pentru Educație Inclusivă (AREI)**. (2023). *Proiecte și bune practici pentru incluziunea elevilor cu dizabilități*. Disponibil la: www.arei.ro.

NUVELA ISTORICĂ *ALEXANDRU LĂPUȘNEANUL* DE COSTACHE NEGRUZZI CONSOLIDAREA CUNOȘTINȚELOR (RED)

PIȚIGOIU NICOLETA
COLEGIUL TEHNIC *GRIGORE COBĂLCESCU* MOINEȘTI

Nuvela *Alexandru Lăpuşneanul* apare în primul număr al *Daciei literare,* 30.01.1840 și are ca surse de inspirație-*Letopiseţul Ţării Moldovei* de Grigore Ureche:

- capitolele afectate domniei lui Alexandru Lăpuşneanu (ultimii cinci ani din cea de-a doua domnie 1564-1569);
- figura domnitorului este literaturizată;
- uneori preia anumite replici, expresii folosite de cronicar aproape întocmai: „De nu mă vor, eu îi voiu pre ei, şi de nu mă iubăscu ei îi iubăscu pre dânşii, şi tot voiu merge, ori cu voie, ori fără voie.“

Tema este istorică, evocând o perioadă din istoria Moldovei, reactualizarea ultimilor cinci ani de domnie ai lui Alexandru Lăpuşneanul (1564 - 1569).

Rema este modul în care e alcătuită nuvela, formula specifică:

- nuvela este dispusă în patru capitole, fiecare având câte un motto semnificativ care concentrează conflictul dominant, tehnica fiind cea a punerii în adâncime (mise en abîme).

„*Dacă voi nu mă vreţi, eu vă vreu.“* - preluarea puterii de către domnitor şi actele punitive/pedepsitoare împotriva boierilor trădători.

„*Ai să dai sama, Doamnă*!“ - datorită ameninţării unei «*jupânese cu cinci copii*», aceasta avertizând-o că va fi considerată complice a soţului ei la crimele înfăptuite, doamna Ruxanda are curajul să-l înfrunte pe soţul ei rugându-l să înceteze represaliile împotriva boierilor.

„*Capul lui Moţoc vrem*!“ - după uciderea celor patruzeci şi şapte de boieri, mulţimea cere „capul“ lui Moţoc, prilej pentru domnitor de a scăpa de un boier trădător, fără a-şi mânji sabia în sângele lui aşa cum îi promisese.

„*De mă voi scula pre mulţi am să popesc şi eu*!“ - în iminenţa morţii, după patru ani de la leacul de frică oferit doamnei Ruxanda se limitează doar la a schilodi pe boieri şi, bolnav, se călugăreşte în speranţa că se va face bine. Într-un moment de luciditate, ameninţă cu

moartea pe toţi cei care-i consideră vinovaţi de acest complot, de a-l fi îndepărtat de la domnie, uitând că a devenit călugărul Paisie prin propria lui voinţă.

Tipul de combinaţie al secvenţelor narative este cel de înlănţuire.

Viziunea este auctorială, naratorul este omniscient (ştie totul şi nu corespunde nici unui personaj).

Tipologia nuvelei

1. **Nuvelă istorică** - autorul se inspiră din cronicile Moldovei, respectând o parte adevărul istoric.

2. **Nuvelă clasică** - prin:

- simetria nuvelei;
- valoare, fiind singura nuvelă istorică, neegalată nici până azi, „*care ar fi putut sta alături de Hamlet dacă ar fi avut prestigiul unei limbi internaţionale"* (George Călinescu);
- prin concizie (20 de pagini);
- procedeul clasic al „*epitetului general*" (Tudor Vianu); „*toată pompa domnească*", *„sfânta slujbă*";
- „*elementele de paratextualitate*" (Gerard Genette) - mottourile;
- personajele care aparţin de regulă aristocraţiei;
- sentimentele nobile cu care sunt înzestrate anumite personaje;
- valorile morale;
- limbajul elevat;

3. **Nuvela romantică** – prin personajul excepţional, pus în situaţii, circumstanţe excepţionale, ilustrând un destin de excepţie: venit în Moldova pentru a-şi ocupa tronul pentru a doua oară, cu ajutor turcesc.

Se observă și seria de antiteze între:

* dorinţa voievodului de a centraliza puterea în mâinile sale şi dorinţa boierilor de a o fărâmiţa;

* cruzimea lui Alexandru Lăpuşneanul şi blândeţea doamnei Ruxanda;

* oportunismul lui Moţoc şi consecvenţa boierilor Stroici şi Spancioc;

* la nivelul personajului central se afirmă o antiteză internă, fiind clădit pe o serie întreagă de contraste;

4**. Nuvelă realistă** – realismul nuvelei este dat de:

- verosimilitatea aspectelor prezentate, naratorul reactualizând o perioadă din istoria Moldovei.

- veridicitatea scenelor;
- stilul sobru şi impersonal;

Perspectiva de tip obiectiv = narare la persoana a-III-a.

Narator extradiegetic - aflat cu totul în afara diegezei (nu participă la acţiune), narează la persoana a III-a.

Narator heterodiegetic = poate face parte din universul fictiv, narează la persoana a III-a .

Personajele

- personaj romantic excepţional situat în întâmplări excepţionale;
- personaj titular sau eponim;
- personaj principal, central, pivot al diegezei;
- personaj antitetic prin însăşi faptul că e construit pe o serie de contradicţii: personaj rotund (E. M. Forster) sau tridimensional (W.C. Booth); personaj care evoluează, al cărui portret se întregeşte pe parcursul diegezei, care nu e dat în întregime de la început, imprevizibil, ascuns privirii imediate.
- dorinţa de putere, trăsătură de caracter dominantă, trăsătura căreia i se subsumează toate celelalte trăsături, care se afirmă în antiteză cu dorinţa boierilor de a fărâmiţă puterea;
- disimularea;
- ateismul, lipsa de credinţă în Dumnezeu, apropiindu-se de acesta tot în interes personal: se călugăreşte în iminenţa morţii, sperând că astfel se va face bine;
- plăcerea zicerilor memorabile.

BIBLIOGRAFIE

- *Constantin Negruzzi: [interpretat de Vasile Alecsandri, Gheorghe Bulgăr, G. Călinescu ...]* - antologie, prefaţă, tabel cronologic şi bibliografie selectivă de Ana-Maria Boariu, Bucureşti, Editura „Eminescu”, 1981;
- Genette, Gérard, *Figuri (I, II)*, Bucureşti, Editura „Univers”, 1978;
- *Ioan Slavici*, comentat de Constantin Cubleşan, Bucureşti, Editura „Recif”, 1994;
- Vianu, Tudor, *Prozatorii „Junimii”. Ioan Slavici*, în *Arta prozatorilor români*, Bucureşti, Editura „Minerva”, 1988.

EDUCAȚIA FACE DIFERENȚA

ILIEȘ SIMONA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAIL SADOVEANU" VASLUI

„Copiii sunt ca ghindele de stejar;

În fiecare locuiește câte un copac mare."

Carl Jung

Alături de familie, şcoala, acest principal izvor de cultură şi factor de civilizaţie, în care se desăvârşeşte formarea omului în vederea participării lui la viaţa social-productivă, influenţează, la rândul ei, prin condiţiile concrete în care se desfăşoară procesul de învăţământ, personalitatea elevului. Amintim aici: tipul de şcoală, care-i conferă, în cadrul caracteristicilor generale, o notă proprie, tradiția școlii, care impune elevului o anumită ţinută, dotarea ei materială, ce creează condiţia obiectivă a unui învăţământ de calitate (laboratoare, ateliere, bibliotecă, săli de lectură, mijloace audiovizuale, computere, sală de sport etc.), conținutul învățământului, care, dacă este bine conceput, asigură tineretului pregătirea pentru o bună integrare profesională (planuri şi programe de învăţământ, manuale şcolare), dar ne referim cu deosebire la factorul care dă viaţă politicii şcolare a statului, la profesor. De caracterul şi calitatea „dialogului" pe care acesta îl stabileşte, în raportul de muncă școlară cu elevii săi, de caracteristicile climatului pe care-l creează la lecţie depinde, în mare măsură, efectul muncii sale educative.

De cele mai multe ori, prin pregătire, măiestrie pedagogică şi entuziasm, profesorul realizează un contact pozitiv cu elevii, chiar și cu copiii cu nevoi speciale, acesta favorizând procesul instructiv-educativ. Dragostea pentru copii, capacitatea de empatie, delicateţea sufletească, spiritul de echitate, tactul pedagogic, puterea de stăpânire de sine, competenţa şi pasiunea pentru disciplina pe care o predă şi în genere pentru cunoaştere, alegerea de activităţi atractive la lecţie şi talentul de a trezi interesul elevilor pentru proiecte de cercetare (eventual şi prin exemplul personal), uşurinţa de a se adapta la neprevăzut şi necapitularea în faţa greutăţilor, exigenţa şi constanţa în cerinţele formulate, ca şi priceperea de a realiza o corectă evaluare a performanţelor elevilor sunt tot atâtea calităţi care asigură eficienţa muncii la catedră, producându-i educatorului satisfacţie. Evident, totul pe fondul unei bune sănătăţi fizice şi psihice, căci este un lucru demonstrat nu multe profesii sunt atât de solicitate sub ambele aspecte ca cea de educator.

Rezultatul unui raport pozitiv profesor elevi înseamnă, pe de o parte, oamenii formaţi pentru o integrare eficientă în circuitul vieţii social-productive, iar pe de alta, educatori care-şi onorează misiunea socială asumată, profesori stimați de foştii lor elevi, de colegi, de societate.

În caz contrar, când relaţia profesor - elevi este una negativă, ca urmare a unor insuficienţe şi neîmpliniri ale muncii didactice sau a unei concepţii eronate sub aspect moral în legătură cu rolul educatorului în procesul de învăţământ, se ivesc din nou carenţe în viaţa şcolară a copiilor şi cu deosebire a unora dintre ei, deoarece nu toți reacţionează la fel de sensibil la situaţiile stresante, comportamentul rezultat fiind determinat de ecuația psihologică personală şi de condiţiile particulare din viaţa în afara şcolii.

Echilibrul psihic şi moral al acestor copii devine instabil, ei vin „încruntaţi" la şcoală şi sunt pândiţi de pericolul dereglărilor psihice, al tulburărilor de conduită, al rămânerii în urmă la învăţătură şi chiar al eşecului şcolar.

Aşadar, de ce merg unii elevi „încruntaţi" la şcoală? Să le dăm din nou cuvântul, pentru că niciodată nu vor fi prea multe răspunsurile la anchetele pe această temă, a cărei soluţionare prezintă o deosebită importanță pentru crearea condiţiei optime de muncă şi de dezvoltare. Să ne oglindim cu curaj în ochii lor ageri, de astă dată în postura de profesori, pentru a ne descoperi la timp lipsurile şi pentru a le corecta. Merg „încruntaţi" poate pentru că nu întotdeauna profesorii îşi pun o asemenea întrebare. Sau chiar dacă au observat ceva, nu-i interesează. Printre amintirile din viaţa de elev, un student observa în această ordine și răspunde:

„Întrebarea dumneavoastră de ce merg unii elevi încruntaţi la şcoală? mi-a readus în memorie un lung cortegiu de amintiri din anii mei de şcoală... Din cute de suflet străbate imaginea «Domnului Trandafir, întâiul meu dascăl, la lecţiile căruia mergeam vesel, ca la sărbătoare. Primăvară după primăvară s-au deschis noi cercuri de vârstă în arbori, dar timpul n-a putut sedimenta nici un fir de praf peste amintirea mea despre acest om plin de har, de răbdare şi zâmbet.

Dar timpul sărbătorii a trecut pe neobservate. Au venit apoi, rând pe rând, alţi pedagogi şi, cu unii dintre ei, şi vremea încruntărilor. Am mers încruntat la școală, și nu de puține ori, la profesorii care priveau totul de la înălţimea funcţiei pe care o ocupau, la zbiri care călcau cu prea multă uşurinţă peste fragilitatea copilăriilor noastre de dragul unei autorităţi greşit înţelese, la profesorii care ne nedreptăţeau, dar, mai ales, la aceia lipsiţi de înţelegere faţă de frământările noastre, care considerau că datoria lor era numai de a asculta, de a sancţiona prin note răspunsurile primite, de a preda noile cunoştinţe şi atât. Apar aici o serie de întrebări la care se cere un răspuns. De ce oare aceşti profesori nu-şi înţeleg complexitatea profesiei şi menirii lor? De ce nu încearcă să pătrundă dincolo de aparenţe, pentru a depista adevărata cauză a unor conduite ale elevilor? Nu sunt şi ei părinți? Nu trăiesc împreună cu copiii lor frământările inerente vârstei şcolare? Cum se poate explica indiferenţa lor pentru tot ceea ce nu înseamnă lecţie şi notă?" (Chestionar, nr. 28, Filologie).

A avea în clasă copii cu CES, este o provocare, o provocare în care trebuie, noi profesorii, să învățăm de la naivitatea și durerea lor neînțeleasă. Trebuie să fie alături de ei nu numai profesorul, preocupat de buna desfăşurare a procesului instructiv-educativ, dar şi omul care să se apropie cu înţelegere și cu căldură de problemele lor reprezintă o adevărată trebuinţă pentru acetia.„Ar trebui notează în acest sens un elev din clasa a XII-a de la Liceul G. Ibrăileanu» să existe mai multă înţelegere din partea profesorilor, mai multă răbdare, toleranţă, Or, printre calitățile necesare unui bun

educator, aceea a interesului pentru problemele elevului a fost remarcată, la noi în țară, în aproape toate studiile care s-au referit la personalitatea profesorului.

Dar asemenea profesori există :

„Păstrez o amintire frumoasă despre orele de filozofie, amintirea unei atmosfere destinse, cu un profesor care avea o voce cam spartă, un firicel de voce de trebuia să păstrăm în clasă o tăcere desăvârşită pentru a-l auzi, dar asta nu ne împiedica să vorbim cu el după ora de curs. Era primul profesor cu care se putea discuta o problemă sau alta în timpul recreaţiei. Îl conduceam până acasă.Când ne întâlnea pe stradă, mergea cu noi o bucată de drum. Aveam impresia că nu mai suntem simpli pioni pe o tablă de şah, ci că începem să avem o anumită personalitate "

Dar, din nefericire notează un student de la Facultatea de Fizică:

„Unii profesori se ascund prea des în spatele cataloagelor. Uită să părăsească morga magistrală, scaunul, catedra, distanţa. Iar cei din bănci simt nevoia să aibă alături de ei nu numai «profesorul», ci şi «prietenul». Şi nu numai în orele când poartă uniformă"

O elevă, răspunzând la întrebarea: „Cu ce sentimente aştepţi să termini liceul?", îşi mărturiseşte cu durere, în aceeaşi ordine de idei, dezamăgirea de a nu fi găsit în profesor prietenul şi călăuzitorul care să-i îndrumeze, cu omenie, paşii nesiguri spre viajă:„Aştept, aşa cum poate nimeni nu aşteaptă. Aştept ca peun ceas mântuitor, care m-ar scăpa de multe nedreptăţîntâlnite în aceşti patru ani... Când am păşit prima dată pragul şcolii medii, mă gândeam cum se vor comportaprofesorii mei. Îi vedeam în închipuirea mea de copil ca penişte oameni buni, care vor căuta să te înţeleagă şi să teajute. Atunci, nu-mi închipuiam că podiumul catedrei îi vaîndepărta atât de mult pe profesori de elevi... Voiam şi doresc şi acum ca profesorii noştri să nu fie numai profesoricare să ne predea lecţia şi să ne dea note, ci să-i intereseze de aproape şi viaţa noastră particulară, şi felul cum gândim, cegândim despre noi, despre ei, despre viaţă, despre viitor,despre cariera pe care ne-o alegem, despre colegii noştri,despre om în general şi dacă aceste gânduri sunt corecte,dacă în ele nu s-au strecurat greşeli sau influenţe nesănătoase; astfel, profesorul să fie şi un călăuzitor în viaţă, unul dintre prietenii cei mai apropiaţi, cărora să le deschizi sufletul, să le spui totul, aşa cum îi spui mamei. Aşa doream săfie profesorii mei... N-am văzut în cei patru ani de zile profesori care cel puţin la o oră de dirigenţie să le ceară elevilor să fie sinceri, să spună ce gândesc, dacă au vreo greutate pe suflet. Este adevărat că un profesor nu are un.

Bibliografie

Vincent, G., Liceenii, apud Hameline, D., Profesori şi elevi, E.D.P.. Bucureşti, 1978, p. 59

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ-ȘCOALA FĂRĂ BARIERE

SOARE ELENA
LICEUL TEHNOLOGIC ENERGETIC „ELIE RADU” PLOIEȘTI

Adesea, termenul educație incluzivă este sinonim cu educația pentru elevii cu nevoi educaționale speciale. Școala incluzivă este o necesitate și în același timp o provocare, prin care elevii cu atribute diferite, cum ar fi etnie, statut socio-economic, potențial intelectual, stare de sănătate, caracteristici psihologice și psihomotorii, învață împreună într-un singur mediu, sunt tratați echitabil și au șanse egale să își dezvolte abilitățile de care au nevoie pentru dezvoltarea potențialului lor.

Incluziunea nu înseamnă doar plasarea elevilor cu dizabilități în clasele de învățământ normal. Acest proces trebuie să încorporeze schimbări fundamentale în modul în care comunitatea școlară sprijină și abordează nevoile individuale ale fiecărui copil, apreciază contribuțiile unice pe care elevii din toate mediile le aduc în clasă și permite grupurilor diverse să se dezvolte unul lângă altul, în beneficiul tuturor. Modelele eficiente de educație incluzivă creează un mediu în care fiecare elev, inclusiv cei care nu au dizabilități, are ocazia să înflorească.

Pentru a asigura un climat de incluziune într-o clasă diversă, profesorul trebuie să facă pași concreți pentru identificarea și acceptarea diferitelor nevoi și preferințe ale elevilor. Formarea unei legături cu elevii necesită timp, de aceea aceasta trebuie să înceapă încă din primele zile de școală, prin crearea unui mediu oportun în care elevii să împărtășească interesele, provocările și aspirațiile lor, stabilizându-se astfel încrederea care se dezvoltă pe tot parcursul anului școlar și conectează profesorul cu fiecare elev.

Mediile incluzive promovează un sentiment de apartenență și de acceptare, esențial pentru bunăstarea socială și emoțională a elevilor. Atunci când elevii se simt apreciați și sprijiniți, se implică în învățare și dezvoltă relații pozitive cu colegii și educatorii. Prin crearea unor norme de grup, elevii pot avea conversații fructuoase care să dezvolte empatia, recunoștința, compasiunea, consolidarea abilităților socio-emoționale și interacțiunile pozitive între elevi, într-un mod respectuos.

Când educația este cu adevărat incluzivă, beneficiile sunt pentru toți elevii, nu doar pentru cei care au nevoi educaționale speciale. Într-un mediu incluziv, elevii se simt confortabil să se exprime și să-și împărtășească perspectivele, participă activ la discuțiile din clasă, colaborează cu colegii și își asumă învățarea. Acest lucru poate duce la îmbunătățirea performanței academice și a rezultatelor generale ale învățării, stimulează prieteniile, îmbunătățește comunicarea și încurajează abilități sociale pentru toți cei implicați.

Mediul comun de învățare este un mediu incluziv, în care instruirea este concepută pentru a fi oferită elevilor cu abilități mixte și să răspundă în același timp nevoilor individuale ale elevilor. Acest mediu trebuie șă ofere un climat pozitiv, să promoveze sentimentul de apartenență și să asigure progresul elevilor către obiectivele personale, sociale, emoționale și academice adecvate. Profesorul trebuie să fie receptiv la nevoile individuale de învățare, să ofere sprijin și să aplice practici și principii de predare centrate pe elev. Modul în care se implementează un mediu educațional incluziv este diferit de la clasă la clasă, de la școală la școală, dar obiectivul cheie trebuie să fie acela că toți elevii au dreptul la educație în mod egal, niciun copil nu trebuie separat

de grupurile principale pe baza discriminării, iar nevoile personale ale fiecărui elev trebuie luate în considerare pentru a le permite să-și atingă întregul potential.

Promovarea diversității și a egalității în educație este esențială atât pentru elevi cât și pentru profesori. Scopul este de a crea un mediu de clasă incluziv, sigur, fără prejudecăți, în care elevii au posibilitatea de a prospera. Când elevii sunt învățați să respecte diversitatea, aceștia dobândesc cunoștințe și înțelegere care îi pot ajuta să-și îmbunătățească relațiile, să abordeze prejudecățile și să ia decizii pozitive de-a lungul vieții.

Încurajând incluziunea, școlile reflectă lumea reală și pregătesc elevii să prospere în diverse locuri de muncă și comunități. Expunerea la perspective și experiențe diferite îmbunătățește abilitățile de gândire critică și lărgește înțelegerea lumii de către elevi. Școlile incluzive creează o cultură a respectului și a empatiei, reducând probabilitatea agresiunii și discriminării bazate pe diferite criterii, oferă un mediu de învățare mai sigur și mai favorabil pentru toți elevii, îi învață importanța respectării și valorificării perspectivelor celorlalți, abilități esențiale pentru integrarea în societate. Prin promovarea empatiei și a înțelegerii, școlile permit elevilor să devină cetățeni responsabili și plini de compasiune și astfel se dezvoltă pozitiv comunitățile din care fac parte. Transformarea școlii și a politicilor școlare astfel încât să răspundă nevoilor educative și de dezvoltare ale fiecărui copil duce la incluziune școlară, dar mai ales la incluziune socială, unde oricine, indiferent de deficiență să poată fi tratat ca un membru al comunității din care face parte.

Elevii participă la programul de educație într-un mediu comun de învățare, cu sprijin pentru diminuarea și îndepărtarea barierelor și obstacolelor care pot duce la excludere. Mediile comune de învățare sunt utilizate pentru orele de instruire ale elevilor și activitățile extrașcolare care au loc în săli de clasă, biblioteci, sală de sport, săli de muzică, cantine, locuri de joacă și de ce nu, comunitatea locală.

Crearea unei săli de clasă incluzive este un efort de colaborare care implică profesori, părinți și elevi. Împreună se poate construi un mediu de învățare în care toți elevii se simt egali, au încredere în ei, le dă putere să prospere atât în interiorul, cât și în afara școlii. Cadrul didactic trebuie să asigure relații de colaborare și respect cu familia și comunitatea, să motiveze implicarea părinților și a membrilor comunității, dezvoltând parteneriate menite să antreneze părinții și instituțiile partenere din comunitate la elaborarea proiectelor educaționale, în scopul sporirii calității educației la nivel de clasă sau instituție.

În condițiile actuale, pentru a răspunde diversității copiilor, școala trebuie să își extindă scopul și rolul, adaptându-se la cerințele și nevoile de învățare ale elevilor. Oferirea unor servicii educaționale de calitate, creșterea gradului de participare a tuturor elevilor la activitățile educative și reducerea nivelului de excluziune sunt parametri de măsurare a educației incluzive. Educația incluzivă este un proces în continuă evoluție, schimbare și îmbunătățire a instituțiilor și sistemului de învățământ pentru a face educația cât mai prietenoasă și benefică pentru toți elevii.

Bibliografie

Alois Gherguț, Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale, Editura Polirom, Iaşi 2006;
Alois Gherguț, Educația incluzivă și pedagogia diversității, Editura Polirom, Iași 2016;
Vrăjmaș Traian, Învăţământul integrat şi/sau incluziv,Editura Aramis, București 2001

Arta de a crește împreună: puterea diversității și incluziunii în educație

STANCIU ANDRIANA GEORGETA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ MEREI

În contextul educațional actual, diversitatea și incluziunea la clasă nu mai sunt doar concepte teoretice, ci elemente esențiale pentru formarea unei generații care să valorizeze unicitatea fiecărei persoane. Clasele de astăzi sunt mai diverse ca oricând, aducând laolaltă elevi cu origini etnice, religioase, culturale și sociale diferite, dar și cu variate capacități și stiluri de învățare. Această varietate poate fi privită ca o resursă valoroasă, oferind oportunități inedite de dezvoltare pentru toți cei implicați, inclusiv profesori, elevi și comunitatea largă.

Într-un mediu educațional incluziv, diversitatea devine o șansă pentru fiecare elev de a învăța din perspective diferite și de a dezvolta competențe socio-emoționale esențiale. Fiecare elev aduce cu sine o poveste unică, o perspectivă aparte și o serie de experiențe ce pot îmbogăți experiența de învățare a celorlalți. Învățarea într-o clasă diversă stimulează empatia și curiozitatea, iar copiii încep să vadă dincolo de stereotipuri și prejudecăți, construindu-și astfel o viziune mai complexă și mai deschisă asupra lumii.

Totodată, incluziunea oferă fiecărui elev oportunitatea de a se simți valorizat și respectat. Fie că este vorba de copii cu dizabilități, de elevi care provin din medii defavorizate sau de cei care au un ritm diferit de învățare, includerea lor într-o clasă generală contribuie la dezvoltarea lor personală și academică. Într-un spațiu incluziv, acești elevi primesc suportul necesar pentru a-și atinge potențialul, fără să se simtă marginalizați. Astfel, diversitatea și incluziunea devin mecanisme prin care fiecare copil este sprijinit să se dezvolte armonios și să-și valorifice talentele.

Pentru ca diversitatea și incluziunea să devină mai mult decât simple idealuri, este esențial ca profesorii să promoveze metode de predare adaptate nevoilor fiecărui elev. Strategii educaționale precum învățarea colaborativă, folosirea unor materiale didactice variate și încurajarea exprimării libere permit fiecărui elev să contribuie cu ideile sale unice. Astfel, elevii sunt încurajați să învețe unii de la alții, iar profesorii își pot ajusta metodele în funcție de ritmul și stilurile lor de învățare. În acest fel, fiecare elev beneficiază de o educație care îi respectă individualitatea.

Implicarea părinților și a comunității este esențială în crearea unui mediu educațional incluziv. Atunci când părinții sunt activi în procesul educațional al copiilor lor, aceștia contribuie la formarea unei culturi a acceptării și diversității. Colaborarea între profesori, părinți și comunitate ajută la construirea unui sprijin solid pentru elevi, oferind resurse și experiențe diverse care îmbogățesc educația. De exemplu, organizarea de evenimente comunitare, în care părinții și elevii să își împărtășească tradițiile culturale, poate întări legăturile dintre membri și poate promova respectul reciproc. Această sinergie între școală și comunitate nu doar că sprijină incluziunea, ci și creează un climat în care diversitatea este sărbătorită ca un atu, oferind fiecărui elev oportunitatea de a străluci în propriul său mod.

Un alt aspect important este construirea unui mediu în care elevii să se simtă în siguranță să-și exprime identitatea. Într-o clasă incluzivă, se pot organiza activități care să permită fiecărui elev să își împărtășească tradițiile și valorile proprii. Astfel, fiecare copil ajunge să fie mai conștient de diversitatea care îi înconjoară și dezvoltă o atitudine pozitivă față de colegii săi, indiferent de diferențele existente. În plus, respectarea și celebrarea diversității culturale și sociale îi ajută pe elevi să-și construiască o identitate sănătoasă și să se simtă mândri de rădăcinile lor.

Nu în ultimul rând, incluziunea înseamnă și combaterea prejudecăților. O clasă incluzivă oferă un cadru perfect pentru a explora concepte precum dreptatea socială, egalitatea de șanse și respectul reciproc. De-a lungul timpului, aceste valori pot deveni parte din structura

morală a elevilor, care, odată ajunși adulți, vor fi capabili să aprecieze și să cultive diversitatea în societate. Astfel, o educație incluzivă poate contribui la crearea unei societăți mai deschise și mai echitabile, în care fiecare individ este valoros și are șanse egale de a-și construi un viitor.

În concluzie, diversitatea și incluziunea la clasă nu reprezintă doar provocări, ci și oportunități pentru dezvoltarea completă a fiecărui elev. Prin valorizarea și integrarea diferențelor, o clasă devine mai mult decât un loc de învățare – devine o comunitate în care fiecare copil are șansa de a se simți respectat, apreciat și sprijinit să-și atingă potențialul. Promovarea diversității și incluziunii la clasă contribuie nu doar la educația formală, ci și la dezvoltarea unei societăți mai unite, mai empatică și mai tolerantă.

Bibliografie

1. Bălăcescu, A., & Câmpeanu, M. (2016). *Metode inovative pentru o educație incluzivă.* Editura Lumen.
2. Mărginean, I. (2018). *Educația incluzivă: Provocări și perspective.* Editura Universitară.
3. Nieto, S. (2010). *The Light in Their Eyes: Creating Multicultural Learning Communities.* Teachers College Press.
4. Tomlinson, C. A., & Imbeau, M. B. (2010). *Leading and Managing a Differentiated Classroom.* ASCD.
5. UNESCO (2017). *A Guide for Ensuring Inclusion and Equity in Education.* UNESCO Publishing.

PROIECT DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ și TRANSDISCIPLINAR

„CĂLĂTORIE ÎN LUMEA FRUCTELOR„

Prof. itinerant/de sprijin - TĂNĂSOIU MONICA-VASILA
CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZUVĂ
– TÂRGU JIU/GORJ/ROMÂNIA

APLICANTUL:

Școala Gimnazială „VOIEVOD LITOVOI” Târgu Jiu, Gorj

ARGUMENT:

„Sănătatea e darul cel mai frumos şi mai bogat pe care natura ştie să-l facă” spunea filozoful **Michel de Montaigne**.

Alimentaţia joacă un rol foarte important în menţinerea sănătăţii de-a lungul întregii vieţi. Cercetările au evidenţiat că anumite dezechilibre nutriţionale la vârstele mici pot fi incriminate drept cauze ale întârzierile de dezvoltare intelectuală a copiilor, ale afecţiunilor metabolice şi cardiovasculare la vârsta de adult.(Stănescu Popp, 2006).

Educaţia pentru sănătate este una dintre componentele educaţiei pentru societate ce reprezintă o pârghie importantă de acţiune asupra dezvoltării fizice si psihice optime a şcolarilor, starea de sănătate a acestora fiind o garanţie a reuşitei tuturor demersurilor educative întreprinse în clasele mici.

În aceste vremuri în care oferta pentru hrana este extrem de variata, pericolele legate de boli cauzate de alimentația necorespunzătoare a crescut foarte mult. Obezitatea la copiii este în continuă ascensiune, atât din cauza produselor zaharoase consumate de aceștia, cât și cantităților de zaharuri din majoritatea produselor alimentare.

În cadrul acestui proiect am dorit sa prezentăm:

- piramida alimentelor, pentru a observa principalele alimente sănătoase care trebuie sa fie consumate de orice copil sau adult,
-ponderea consumării acestora în decursul unei săptămâni,
- recunoașterea, observarea, gustarea fructelor proaspete,
- importanța consumării de fructe specifice anotimpului Toamna.

SCOPUL PROIECTULUI

Formarea şi dezvoltarea unor deprinderi de recunoaștere și denumire a fructelor, importanța lor, a unui comportament igienic, de mentinere a sănătății fizice și mentale optime, dezvoltarea armonioasă şi fortificării organismului, adaptarea lui la condiţiile mediului ambiental natural şi social.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- Să identifice şi să denumească fructele;
- Importanța consumării fructelor în viața de zi cu zi;
- să cunoască efectele nocive pe care consumul excesiv de produse zaharoase îl are asupra corpului uman;
- să participe activ la activitatea practică- „ Fantezie în farfurie”;

GRUPUL ŢINTĂ: elevii claselor: a II-a A, a IVa A, elevii cu CES, elevii cu grad de handicap integrați în aceste clase , precum și părinții acestora

LOCUL DESFĂŞURĂRII: sala de clasă

PERIOADA DE DESFĂŞURARE: 25 septembrie 2024

DISCIPLINE IMPLICATE ÎN PROIECT:

- Științe ale naturii
- Educatie civică
- Arte vizuale şi abilităţi practice

RESURSE:

Resurse umane: Dr Prof. B. I.C. Dr.adj.Prof. C. N.S Prof.itinerant/de sprijin- **Tănăsoiu Monica-Vasila** Prof diriginto ai claselor implicate - elevii cu CES ai claselor: a II-a A, a IVa A, - părinții acestora	*Resurse materiale:* Fructe proaspete: mere roșii și galbene , struguri albi și negrii, Kiwi, prune, banane, coacăze, portocale, pere, ananas, --scobitori, smântâna, pâine : -farfurii de unică folosință, cuțite din lemn, șevețele, hârtie albă pentru bonete, etc

DESCRIEREA ACTIVITĂŢII:

- Anunțarea directă a elevilor și a familiilor lor despre tipul de activitate ce se dorește a fi implementat pentru elevii cu CES și integrarea acestora, la nivelul clasei a II-a A, ajutați de elevii clasei a IVa A și participarea părinților prezenți.
- Stabilirea inventarului de resurse: umane şi materiale;
- Punerea la dispozitie material didactic specific temei abordate
- Organizarea şi desfăşurarea activităţii:

- ***”Călătorie în lumea fructelol ”-***
- ***Alimentație sănătoasă – discuţie liberă despre alimentație și de a mânca sănătos.***
- ***Prezentarea unui material în*** Power Point cu Piramida alimentelor***;***
- ***Activitate practică „Fantezie în farfurie „***

REZULTATE OBŢINUTE:

- realizarea unei expoziții cu lucrări practice ale elevilor;
- cunoașterea existenţei unei zile şi semnificaţia ei -16 octombrie – Ziua Alimentației;
- identificarea alimentelor sănătoase care trebuie să fie prezente în viața de zi cu zi;
- cunoașterea efectelor nocive pe care consumul excesiv de produse zaharoase îl are asupra corpului uman;
- identificarea fructelor ;
- înțeleagerea importanței consumului de fructe proaspete;

BENEFICIILE aşteptate sunt:

● Elevii vor învăţa mai multe lucruri despre păstrarea sănătăţii prin formarea unei atitudini pozitive faţă de hrana sănătoasă;

● Elevii vor recunoaște și vor gusta fructele prezentate;

● Părinţii vor cunoaşte şi promova obiceiuri și atitudini alimentare bazate pe consumul alimentar de nutrienţi conform nevoilor nutriţionale din perspectiva celor 5 grupe alimentare : cereale/legume şi fructe/ carne, peşte, ouă/ lapte şi produse lactate/ dulciuri şi grăsimi;

●Se va asigura integrarea elevilor cu CES în activitatea practică , formându-se echipe 1la1;

Modalităţi de evaluare:

Expozitie cu platourile realizate din legumele proaspete ;

- prin aprecieri verbale, aplauze, încurajări;
- realizarea unei expoziţii cu fotografii din timpul activităţii;
- mediatizarea activităţii pe situ-l şcolii;
- premierea celui mai frumoas aranjament din farfurie

DIVERSITATEA ȘI INCLUZIUNEA LA CLASĂ – O ȘANSĂ PENTRU FIECARE COPIL

CRISTINA ROTARU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ION CREANGĂ” SUCEAVA

Într-o societate diversă, educația trebuie să reflecte și să valorifice această diversitate, mai ales în contextul incluziunii elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES). În ultimii ani, tot mai multe școli și instituții educaționale au adoptat strategii pentru a asigura un mediu incluziv, în care fiecare elev să aibă oportunitatea de a învăța și de a se dezvolta. Acest În cele ce urmează, voi încerca să îmi exprim părerea despre modul în care putem realiza incluziunea elevilor cu cerințe educaționale speciale în cadrul clasei, scopul fiind de a oferi o șansă egală pentru toți.

Primul pas în realizarea unei educații incluzive este înțelegerea nevoilor specifice ale elevilor cu CES. Acești elevi pot avea diverse dificultăți, de la tulburări de învățare, autism, până la dizabilități fizice sau senzoriale. Fiecare elev este unic, iar educatorii trebuie să se familiarizeze cu caracteristicile acestora, să comunice eficient cu specialiștii (psihologi, terapeuți) și să colaboreze cu familiile pentru a dezvolta planuri individualizate de învățare.

Un mediu de învățare prietenos și respectuos este esențial pentru incluziunea elevilor cu CES. Profesorii pot promova o cultură a respectului în clasă, încurajând elevii să aprecieze diversitatea. Activitățile de grup, discuțiile în clasă și proiectele comune pot ajuta la dezvoltarea empatiei și colaborării între elevi cu diferite abilități. De asemenea, este important ca educatorii să fie modele de comportament, demonstrând deschidere și acceptare față de diversitatea colegilor lor.

O altă strategie esențială pentru incluziune cred că este adaptarea curriculumului. Acesta trebuie să fie flexibil și să răspundă nevoilor diferitelor tipuri de elevi. Profesorii pot utiliza materiale didactice diversificate, care să capteze interesul tuturor elevilor. Folosirea tehnologiilor , cum ar fi software-uri educaționale sau dispozitive pentru sprijinul învățării, poate îmbunătăți semnificativ experiența educațională a elevilor cu CES.

Deosebit de importantă este predarea diferențiată, care reprezintă o metodă prin care educația se adaptează la nevoile individuale ale elevilor. Acest lucru poate include variații în modul de explicare a conceptelor, folosirea de exemple relevante pentru elevii care au dificultăți de înțelegere sau implementarea activităților hands-on pentru a facilita învățarea practică. Profesorii ar trebui să observe și să evalueze progresele elevilor, personalizând intervențiile în funcție de performanțele acestora.

Primul pas în aplicarea predării diferențiate este să înțelegem diversitatea din sala de clasă. Profesorii pot utiliza evaluări inițiale pentru a identifica nivelul de cunoștințe, stilurile de învățare și interesele elevilor. Aceste informații pot ajuta la personalizarea activităților de învățare.

În ceea ce privește curriculumul, profesorii pot modifica conținutul cursului în funcție de nevoile elevilor. Acest lucru poate însemna:

- Utilizarea resurselor variate: oferirea de materiale de diferite grade de dificultate, cum ar fi cărți, articole, videoclipuri sau resurse interactive online.
- Personalizarea obiectivelor de învățare: stabilirea unor obiective clare pentru fiecare elev, adaptate la nivelul său de abilitate.

Pentru a menține interesul și a facilita învățarea, profesorii pot utiliza o varietate de metode, cum ar fi:

- Învățarea cooperativă: crearea de grupuri mici în care elevii să lucreze împreună la proiecte sau sarcini, oferindu-le oportunitatea de a învăța unii de la alții.
- Învățarea activă: implicarea elevilor în activități practice, cum ar fi dezbateri, jocuri de rol sau proiecte de grup, pentru a consolidarea conceptelor învățate.
- Utilizarea tehnologiei: integrarea instrumentelor digitale și platformelor online care permit învățarea personalizată ar putea ajuta elevii să progreseze în propriul ritm.

Evaluarea trebuie de asemenea să fie adaptată pentru a reflecta diversitatea din clasă. Profesorii pot utiliza:

- Instrumente de evaluare formative: teste scurte, chestionare, feedback imediat pentru a ajuta la identificarea nevoilor de sprijin.
- Proiecte și prezentări: oferind diverse opțiuni elevilor pentru a demonstra cunoștințele și abilitățile dobândite.

Un mediu de învățare sigur și susținător este esențial pentru predarea diferențiată. Profesorii ar trebui să:

- Încurajeze un climat pozitiv prin promovarea respectului și empatiei între elevi, prin activități care dezvoltă abilități sociale.
- Gestioneze comportamentul, implementând strategii eficiente de gestionare a clasei pentru a asigura un mediu propice învățării pentru toți.

Incluziunea eficientă a elevilor cu CES necesită colaborarea strânsă între educatori, psihologi, terapeuți și părinți. Comunicarea deschisă și feedback-ul constant sunt esențiale pentru a asigura un suport adecvat. Sesiunile de formare și seminariile pentru părinți pot ajuta la crearea unei rețele de sprijin puternice, care să faciliteze adaptarea elevilor în mediul școlar.

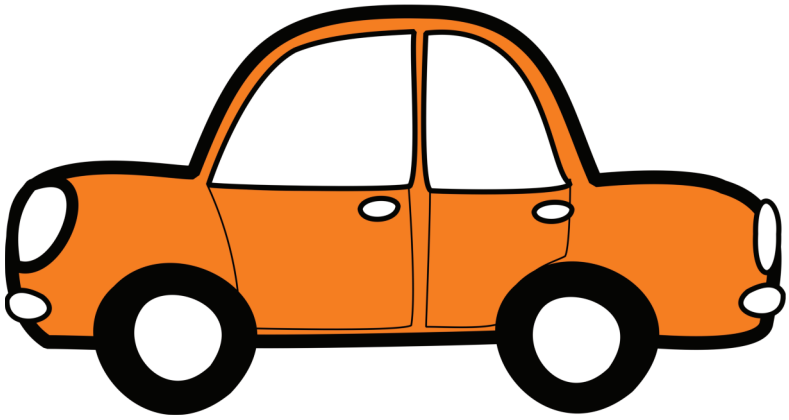
Pentru a asigura o educație incluzivă de calitate, este important ca profesorii să evalueze continuu impactul strategiilor implementate. Feedbackul de la elevi, părinți și colegi poate oferi perspective valoroase despre ce funcționează și ce ar putea fi îmbunătățit. Astfel, educatorii pot ajusta planurile de învățare pentru a răspunde mai bine nevoilor elevilor cu CES.

În concluzie, incluziunea elevilor cu cerințe educaționale speciale în clasă nu este doar o responsabilitate legală, ci și o oportunitate de a îmbogăți experiența educațională pentru toți elevii. Prin implementarea strategiilor menționate, putem crea un mediu de învățare accesibil și stimulativ pentru toți, oferind fiecărui elev o șansă egală de a reuși. Astfel, educația devine nu doar un instrument de transmitere a cunoștințelor, ci și un spațiu de dezvoltare umană și socială.

Stancu Ana-Maria

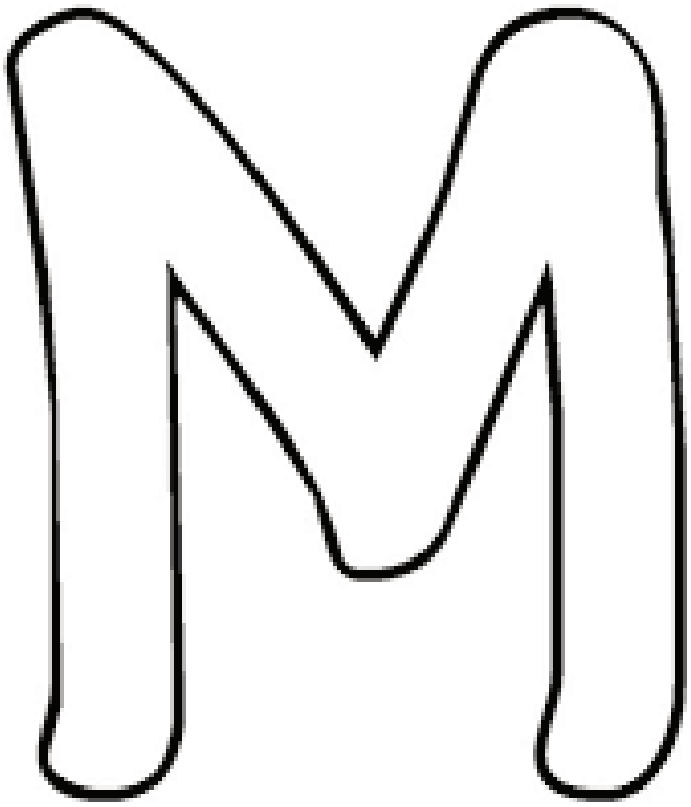
CARTEA LITEREI

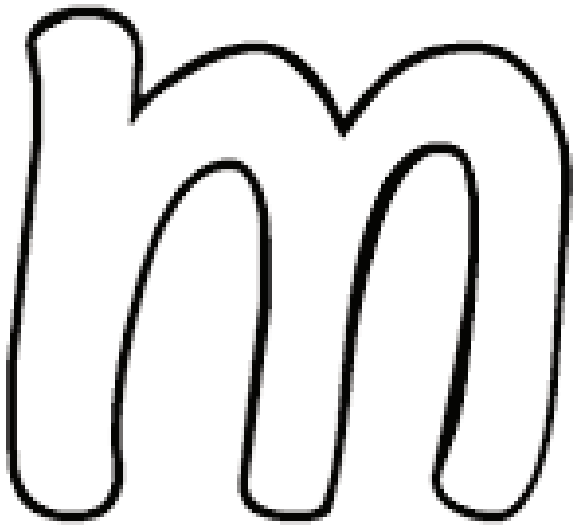
M m

Nume:

Lipește plastilină pentru a decora literele M și m.

Colorează merele pe care găsești litera M sau m.

A

m

M

m

P

N

n

M

h

m

M

s

e

M

N

m

H

- 3 -

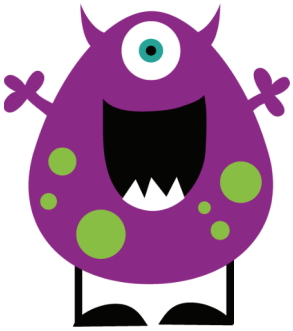
Încercuiește cu verde imaginile în a căror denumire se aude sunetul „m”.

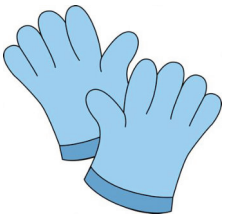

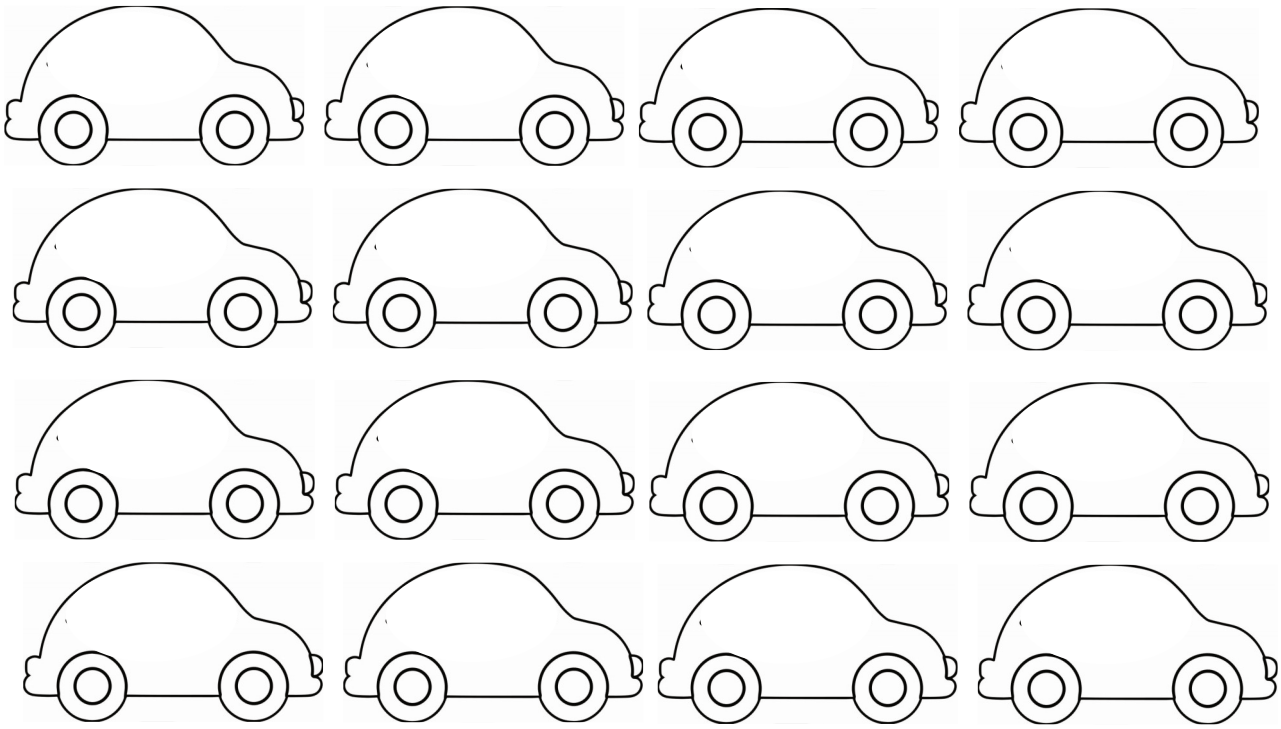

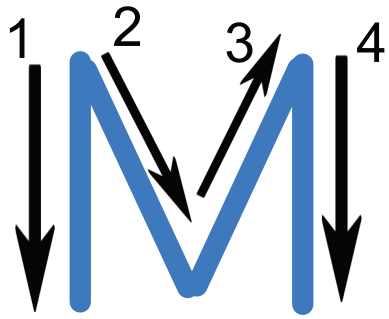

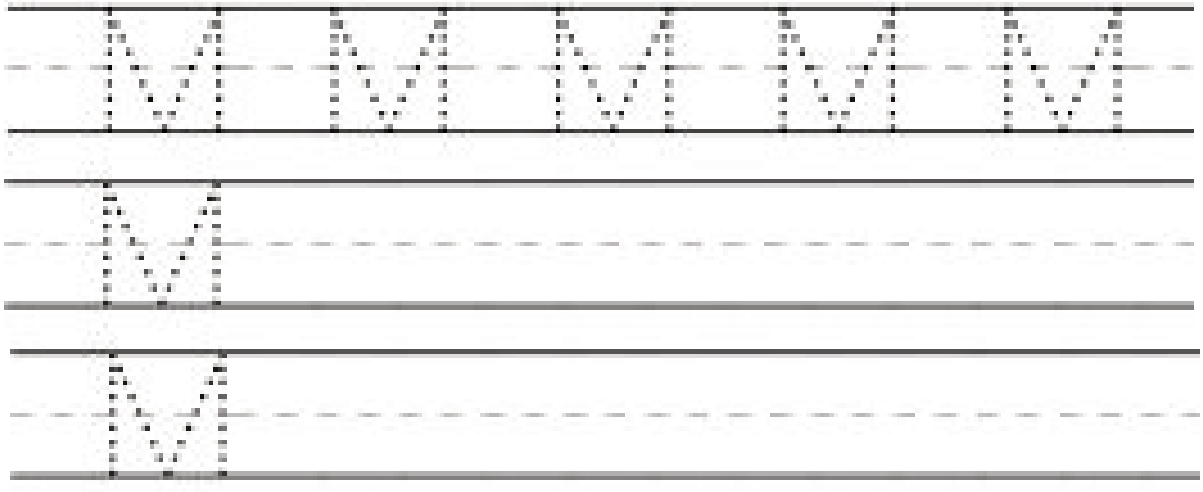

Desenează pe fiecare mașină litera M.

Scrie litera M după model:

DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE LA CLASĂ

CIURDEA ELENA LIVIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE ALECSANDRI” ROMAN, NEAMȚ

Diversitatea și incluziunea în educație sunt teme din ce în ce mai discutate în societatea contemporană. Această problemă nu se limitează doar la aspecte legate de origine etnică, cultură sau abilități, ci cuprinde o gamă largă de dimensiuni. Fiecare elev aduce cu sine un set unic de experiențe, cunoștințe și perspective, iar înțelegerea și valorificarea acestei diversități reprezintă o oportunitate de a îmbunătăți mediul de învățare pentru toți. Cu toate acestea, provocările în aplicația acestor concepte rămân semnificative.

Ce înseamnă diversitate și incluziune?

Diversitatea se referă la varietatea de caracteristici umane, inclusiv, dar fără a se limita la, rasă, etnie, gen, orientare sexuală, abilități fizice, vârstă și background socio-economic. Această pluralitate contribuie la o comunitate vibrantă și dinamică, oferind elevilor oportunitatea de a învăța unii de la alții și de a-și extinde orizonturile.

Incluziunea, pe de altă parte, se referă la practicile și strategiile concepute pentru a asigura că toți elevii au acces la oportunitățile de învățare, indiferent de diferențele lor. Incluziunea presupune crearea unui mediu în care fiecare elev se simte acceptat, respectat și susținut.

Importanța diversității și incluziunii în educație

Îmbunătățirea performanțelor academice: Studiile arată că mediile de învățare diversificate pot îmbunătăți performanțele academice ale elevilor. Atunci când elevii au ocazia să învețe din experiențele și perspectivele colegilor lor, acest lucru stimulează gândirea critică și creativitatea.

Dezvoltarea abilităților sociale: O clasă diversă oferă oportunități pentru elevi de a dezvolta abilități sociale esențiale. Interacțiunea cu colegi din medii diferite îi ajută să dezvolte empatie, respect și toleranță.

Pregătirea pentru o societate globalizată: Într-o lume din ce în ce mai interconectată, elevii de astăzi trebuie să fie pregătiți să colaboreze cu oameni din diverse culturi și medii. Educația care promovează diversitatea îi ajută pe elevi să devină cetățeni globali responsabili.

Provocările integrează diversitatea și incluziunea

În ciuda avantajelor evidente, integrarea diversității și incluziunii în educație se confruntă cu diverse provocări:

Stereotipuri: Există tendința de a judeca pe baza stereotipurilor asociate cu anumite grupuri. Aceste prejudecăți pot influența atât abordările pedagogice, cât și interacțiunile dintre elevi.

Resurse insuficiente: Multe școli nu dispun de resursele necesare pentru a crea un mediu inclusiv. Lipsa de formare profesională pentru cadrele didactice în domeniul diversității poate duce la strategii de predare ineficiente.

Lipsa de conștientizare: Adesea, atât elevii, cât și profesorii nu sunt conștienți de importanța diversității și incluziunii. Aceasta împiedică crearea unui climat de acceptare.

Strategii pentru promovarea diversității și incluziunii

Formarea profesorilor: Este esențial ca cadrele didactice să primească formare continuu pe subiectul diversității și incluziunii. Aceștia trebuie să fie echipați cu instrumentele necesare pentru a recunoaște și a răspunde nevoilor tuturor elevilor.

Curriculum flexibil: Un curriculum care include perspective diverse și relevante poate contribui la crearea unui mediu de învățare inclusiv. Materialele didactice ar trebui să reflecte variația culturală și istorică a elevilor.

Colaborarea cu părinții: Implicarea părinților în procesul educațional este esențială. Atunci când părinții sunt implicați, elevii se simt susținuți și încurajați să participe activ.

Activități extracurriculare: Activitățile extracurriculare pot oferi un spațiu sigur în care elevii se pot implica, interacționa și învăța unii de la alții, promovând camaraderia și înțelegerea reciprocă.

Crearea unui mediu sigur: Este esențial ca toți elevii să se simtă în siguranță și acceptați. Un climat pozitiv contribuie la dezvoltarea stimei de sine și a încrederii în abilitățile lor.

Diversitatea și incluziunea în educație sunt esențiale nu doar pentru dezvoltarea academică, ci și pentru formarea caracterului și comportamentului viitorilor cetățeni. Prin adoptarea unei abordări proactive în integrarea diversității, școlile pot crea un mediu în care toți elevii au oportunități egale de a învăța și a reuși. Prin recunoașterea și valorizarea diferențelor, educația devine nu doar un instrument de transmitere a cunoștințelor, ci și un proces de dezvoltare a empatiei, respectului și colaborării între indivizi. Fiecare elev merită o șansă, iar diversitatea și incluziunea sunt cheia pentru a o oferi.

EDUCAŢIA INCLUZIVĂ - EDUCAȚIA PENTRU TOȚI

IMBREA LAURA MIRELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE ALECSANDRI" ROMAN, NEAMȚ

„Există un singur fel de a înțelege oamenii, anume de a nu ne grăbi să-i judecăm, ci de a trăi în preajma lor, de a-i lăsa să se explice, să se dezvăluie zi de zi, să se zugrăvească ei înșiși în ei...." (Charles Augustin Saine-Beune)

Elementul central al societății, element care poate contribui în mod valoros și radical la evoluţia tuturor elementelor componente ale societăţii este EDUCAŢIA.

Educaţia incluzivă este un proces complex, de durată care necesită analize, schimbări şi construcţii continue pentru a realiza politici şi practici incluzive şi a asigura bazele unei culturi incluzive.

Educația incluzivă este adesea văzută ca adresându-se elevilor cu dezabilități sau cu „nevoi educaționale speciale". De fapt, incluziunea se referă la educația școlară a tuturor copiilor, conform conceptului „școala pentru toți".

Fiecare copil este unic și diferit, are abilități distincte, învață în ritmul și stilul său propriu, iar școala are menirea de a se adapta și valorifica aceste particularități. De aceea, mediile educaționale incluzive, prietenoase și fără bariere ar trebui să existe în fiecare școală, astfel încât toți copiii să își dezvolte maximal potențialul academic, emoțional, fizic și social. Educația incluzivă este răspunsul la această provocare adresată educației. Educația incluzivă este aceea în care *toți copiii* beneficiază de o *educație de calitate*, într-un *mediu incluziv.*

Principiul fundamental al școlii incluzive este acela că toți copiii trebuie să învețe împreună, iar diferențele care pot exista între ei (cognitive, aptitudinale, socio-economice, etnice, religioase, etc.) sau dificultățile în care se pot afla să nu mai aibă nici o importanță, ci să devină o sursă de învățare și progres. Prin urmare, școala incluzivă se adresează individualităților, dar oferă în același timp și oportunitatea colaborării și cooperării într-un climat educațional inclusiv și tolerant.

Educaţia incluzivă a apărut ca o reacţie firească a societăţii la obligaţia acesteia de a asigura cadrul necesar şi condiţiile impuse de specificul educaţiei persoanelor cu cerinţe educative speciale. Bogăţia spirituală a lumii contemporane rezidă tocmai din respectul şi valorizarea tuturor indivizilor, pentru că lumea modernă acceptă faptul că fiecare individ este o dimensiune care îmbogăţeşte şi potentează, împreuna cu celelalte experienţe, lumea de azi.

Educaţia incluzivă, respectiv integrarea elevilor cu cerinţe educaţionale speciale în învăţământul de masă a apărut ca o provocare spre schimbarea atitudinilor şi mentalităţilor, dar şi a politicilor şi practicilor de excludere şi segregare. Integrarea elevilor cu cerinţe educaţionale speciale în învăţământul de masă are ca scop rezolvarea câtorva dintre problemele pe care le întâmpină copiii în procesul educaţiei şi dezvoltării lor.

Educaţia de bună calitate reprezintă un DREPT fundamental al omului şi copiii au dreptul la educaţie generală, iar modelul incluziunii socio-educaţionale are la bază acest

drept, înglobat în dreptul internaţional. Fiecare copil, indiferent de apartenenţă sau de nivelul de dezvoltare a capacităţilor sale, are dreptul la o educaţie de bună calitate care să conducă în cea mai mare măsură la dezvoltarea capacităţilor sale cognitive şi de integrare socială.

Fiecare copil este înţeles ca un participant activ la învăţare şi predare şi pentru că fiecare aduce cu sine în procesul complex al învăţării şi dezvoltării o experienţă, un stil de învăţare, un model social, o interacţiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare, un context cultural căruia îi aparţine.

Conceptul de „educaţie pentru toţi" a fost lansat în 1990 în Tailanda la Conferinţa Internaţională a Ministerului Educaţiei, iar în 1994 la Salamanca, în Spania, s-au lansat dimensiunile educaţiei pentru toţi care constau în calitatea actului educaţional şi acces pentru toţi copiii: „ Şcolile trebuie să primească toţi copiii, fără nici o deosebire privind condiţiile lor fizice, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă şi la copiii cu dezabilităţi sau talentaţi, copiii străzii şi copiii care muncesc, copii din populaţii îndepărtate sau nomade, copii aparţinând minorităţilor lingvistice si etnice… "

Pentru ca activitatea instructiv – educativă să fie profitabilă pentru toţi elevii, aceasta trebuie să se realizeze diferenţiat. Educaţia diferenţiată vizează adaptarea activităţii de instruire la posibilităţile diferite ale elevilor, la capacitatea de înţelegere şi ritmul de lucru propriu unor grupuri de elevi sau chiar fiecărui elev în parte.

Pentru ca educaţia copiilor cu cerinţe speciale să fie eficientă, pe de o parte trebuie să aibă un caracter integrat, iar pe de altă parte trebuie să aibă un caracter diferenţiat, să fie adaptată particularităţilor elevilor.

Caracterul integrat al învăţământului ne pune în faţa problematică a situaţiei în care un copil cu handicap este integrat într-o clasă obişnuită. În fapt este vorba pe de o parte de situaţia copilului respectiv, iar pe de altă parte, de situaţia clasei în care este integrat. Sub ambele aspecte, ceea ce urmărim este o bună înţelegere reciprocă, o existenţă socială normală a copiilor, în ciuda diferenţelor existente. Pentru copilul cu handicap aceasta înseamnă a fi înţeles şi acceptat, cu tot ce are el pozitiv, cu tot ce poate aduce vieţii de grup. Această normalizare a relaţiilor este benefică şi pentru ceilalţi elevi, care învaţă să respecte dreptul la diferenţă, sa fie solidari cu semenii lor care întâmpină dificultăţi în viaţă.

Procesul de integrare educaţională a elevilor cu CES include elaborarea unui plan de intervenţie individualizat, în cadrul căruia, folosirea unor modalităţi eficiente de adaptare curriculară joacă rolul esenţial.

Raporturile ce se stabilesc cu fiecare elev în parte sunt foarte importante. Elevul trebuie să simtă că este apreciat ca individ. Astfel, elevii vor participa la procesul de învăţământ după posibilităţile fiecăruia, cadrele didactice trebuind să-şi adapteze metodele pedagogice în consecinţă.

Copiii sunt o categorie socială care în ciuda aparenţelor nu au timp să aştepte: dacă sunt lăsaţi să crească fără ajutorul de care au nevoie, personalitatea viitorului adult are cu siguranţă de suferit.

În condițiile actuale, pentru a răspunde diversității copiilor, școala trebuie să își extindă scopul și rolul, adaptându-se la cerințele și nevoile de învățare ale elevilor. Oferirea unor servicii educaționale de calitate, creșterea gradului de participare a tuturor elevilor la

toate activitățile și reducerea nivelului de excluziune sunt parametri de măsurare a educației incluzive.

Astfel, școala incluzivă promovează:

 un mediu în care se învață acceptarea diversității fizice, psihice, sociale, economice și culturale;
 progresul individual al elevului și mai puțin comparațiile dintre elevi;
 învățarea prin cooperare, elevii fiind încurajați să se ajute unii pe alții;
 un curriculum diferențiat, în funcție de nevoile elevilor;
 valorificarea resurselor educaționale ale comunității.

În școala incluzivă sunt combătute atitudini și comportamente, precum:

 etichetarea (atribuirea unei persoane a unor caracteristici, cel mai adesea negative);
 prejudecățile (păreri, idei preconcepute, de regulă eronate și nefavorabile despre o persoană);
 stereotipurile (idei fixe, mituri sau păreri comune, în general greșite, în legătură cu diverse grupuri sau persoane);
 discriminare (nedreptățirea, persecutarea altuia, ca urmare a prejudecăților și stereotipurilor pe care cineva le are);
 marginalizarea (neglijarea, desconsiderarea, minimizarea pe nedrept a importanței și valorii cuiva);
 segregarea (separarea fizică, izolarea)

Dezideratul oricărei societăți moderne este incluziunea socială. Incluziunea școlară, ca oportunitate pentru orice copil, indiferent de particularitățile sale de dezvoltare și învățare, apartenență etnică, religioasă și socio-economică, devine primul pas spre punerea acesteia în practică. De aici decurge rolul și importanța educației incluzive.

Bibliografie:

1. A. Ghergut, *Sinteze de psihopedagogie speciala*, Editura Polirom, 2005
2. E. Verza, - *Psihopedagogie specială*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1994
3. 2. N. Velișco, (coord.), 2017, *Educație incluzivă,* https://mecc.gov.md, [https://mecc.gov.md/sites/default/files/educatie_incluziva_final.pdf], accesat în noiembrie 2024;
4. *** educatieincluziva.info, *Ce este educația incluzivă,* [http://educatieincluziva.info/ce_este_educatia_incluziva], accesat în noiembrie 2024.
5. T. Vrăsmaș, (coord.) – *Incluziunea școlară a copiilor cu cerințe educative speciale,* Editura Vanemonde, București, 2010

METODE DE MANAGEMENT AL CLASELOR ÎN CARE SUNT ELEVI CU DIFICULTĂȚI DE ÎNVĂȚARE

NICOLETA NASTASĂ
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”VASILE ALECSANDRI” ROMAN
JUD. NEAMȚ, ROMÂNIA

Dificultățile de învățare constituie o formulă terminologică care încearcă estomparea unor noțiuni care pot traumatiza și stigmatiza (deficiența, incapacitatea). Pe la mijlocul anilor ’80 exista chiar o tendință pronunțată în literatura de specialitate anglo-saxonă de a se extinde semnificația acestei sintagme la toată gama de handicapuri in plan psihopedagogic.

Sensul inițial și cel mai răspândit la ora actuală în lume are în vedere „tulburările specifice de învățare” care se referă la tulburare cu dominanță psihomotorie sau psiho-afectivă fără deviații semnificative ale comportamentului), la copiii cu ritm lent de învățare, la cei cu intelect liminar ori cu deficiențe ușoare, îndeosebi de ordin perceptiv si cognitiv (tulburările instrumentale).

Profesorii se plâng în repetate rânduri că elevii cu dificultăți de învățare sunt nemotivați. Când elevii încearcă imposibilul, eșecul este inevitabil. Eșecul scade nivelul de motivație. Eșecurile repetate scad interesul față de sarcini și implicit încrederea în sine. Însă motivația și interesul față de sarcini pot fi create prin schimbarea completă a procesului educativ. Dacă elevii încearcă să rezolve doar ceea ce e posibil, succesul pare să fie aproape. Succesul trezește interesul; succesele repetate duc la o mai mare încredere în sine, iar dacă acestea sunt continue, vor motiva elevul.

În ajustările făcute pentru a ajuta copilul cu dificultăți de învățare, profesorul trebuie să țină cont de două obiective:

- să scadă frustrarea și sentimentul eșecului;
- să crească succesul.

Aceste obiective majore pot fi atinse ținându-se seama de un singur reper: să nu ceri niciodată imposibilul.

Este evident faptul că elevii cu dificultăți de învățare au nevoie de o structurare a mediului în care își desfășoară activitatea. Printr-o disciplină adecvată si un bun management al clasei profesorul îl poate determina pe elevul cu dificultăți de învățare să fie cooperant și atent.

Ajustări aduse în managementul clasei

O bună organizare a clasei face posibil ca elevul cu dificultăți de învățare să nu devină o influență distrugătoare pentru ceilalți elevi.

Distractibilitatea și slaba concentrare a atenției sunt unele din cauzele majore ale eșecului la clasă al copilului cu dificultăți de învățare. Copilul care nu acordă atenție sarcinii e clar că face „ altceva” și de cele mai multe ori acel „altceva” va produce zgomot sau mișcări care vor deranja restul clasei. De aceea, primul obiectiv al profesorului este, să-i stabilească elevului cu dificultăți de învățare niște limite solide, bine determinate, deoarece dificultatea elevului de a-și focaliza atenția asupra sarcinilor nu trebuie să devină problema întregii clase.

Locul în clasă

De obicei, elevii cu dificultăți de învățare sunt atenți un interval mai scurt de timp decât restul colegilor deoarece perioada de concentrare este mai scurtă, în mod frecvent își ridică ochii de la sarcina pe care o are și începe să „verifice" ce se întâmplă în jurul lui. Dacă observă ceva interesant, acest lucru îi distrage atenția și astfel, nu se mai întoarce să-și continue sarcina.

Orice lucru din mediul copilului cu dificultăți de învățare concurează cu atenția acestuia. Chiar și printre elevii cu dificultăți de învățare puternic motivați, care și-au dezvoltat deprinderi de învățare adecvate, dificultățile în ceea ce privește concentrarea sunt tipice.

Un truc, pe care îl poate folosi profesorul, este de a-l așeza pe acest elev într-un loc în care să fie cât mai puțini factori disturbatori. De obicei, partea din fața încăperii este o bună locație. Dacă elevul este poziționat în extremitatea stângă sau dreaptă a rândului din față posibilitatea distragerii atenției poate fi redusă la minim.

Unii elevi cu dificultăți de învățare nu trebuie plasați în primul rând al clasei. Pentru cei cu hiperactivitate sau cei care au probleme serioase de comportament, simplul fapt că se afla așezați în fața întregii clase îi transformă în „actori cu audiență". Copilul hiperactiv, fie ca are dificultăți de învățare sau nu, începe să se miște, să sară, să bată, să se balanseze în scaun, să se plimbe prin clasă. În cea mai mare parte a timpului va fi în mișcare. Este inutil să încerci să-i limitezi nivelul de activitate (ex: „nu mai sari!", „nu mai fugi!"). E de preferat sa-i limitezi teritoriul, spațiul.

De obicei, capacitatea unui copil hiperactiv de a distrage atenția celorlalți elevi este mai mică, dacă el e așezat într-unul din rândurile din spatele clasei. O metodă mai eficientă constă în a-i da elevului un set de reguli stabilite de comun acord. De ex: „ te poți mișca liber în aceasta zonă din clasă, cu condiția să-ți îndeplinești sarcina și nu-i deranja pe ceilalți". În momentul în care se stabilesc limitele teritoriului elevului, acestea trebuie făcute foarte clar. La copiii mai mici ar fi necesar să li se marcheze teritoriul cu creta sau cu o bucată de bandă adezivă, astfel încât elevul să știe exact care îi sunt limitele spațiale impuse. Aceasta abordare îi dă posibilitatea profesorului să exercite un control ridicat asupra unui copil hiperactiv. Dar aceasta metodă va da rezultate numai dacă toate regulile stabilite sunt întărite.

Nu trebuie să i se aloce elevului hiperactiv un spațiu larg, dar nici nu trebuie plasat într-un colț unde să fie izolat de restul clasei. Cu toate că astfel de măsuri pot fi în unele situații necesare, înainte ca ele să fie puse în practică profesorul trebuie să se consulte cu psihologul sau psihopedagogul de la clasă.

Întotdeauna, în selectarea unui loc ideal în clasă pentru elevul cu dificultăți de învățare, profesorul trebuie să aleagă un loc liniștit, care să-i permită o vedere bună elevului și cu doar câțiva colegi în jur. Colegii din jur pot fi la fel de importanți ca și locul pe care îl are elevul cu dificultăți de învățare în clasă. Copilul cu dificultăți de învățare nu trebuie să fie așezat lângă copii care îl tachinează.

Colegul de bancă

„ La ce pagină suntem?" „ Care rând trebuie să-l citim?" „Care erau cerințele?"- sunt doar câteva întrebări pe care elevul cu dificultăți de învățare le adresează..

Metodele tradiționale îl forțează, ori să-și dea seama singur care e răspunsul, sau să ceară ajutorul profesorului. Să-și dea seama singur care este răspunsul rareori îl conduce pe elevul cu dificultăți de învățare la îndeplinirea cu succes a sarcinii. Să ceară ajutorul profesorului ar fi în regulă daca aceste întrebări nu ar fi puse atât de des. La întrebările elevului cu dificultăți de învățare cu privire la lecție, care devin o rutină, poate să răspundă orice elev care se descurcă mai bine la clasă. Alegând un bun coleg de bancă, și stabilind niște reguli precise, profesorul va putea observa că elevul cu dificultăți de învățare va avea o sursă de informare la îndemână, alături de el.

Profesorul, elevul cu dificultăți de învățare și colegul de bancă, toți trebuie să cadă de comun acord asupra măsurilor speciale pe care le vor propune pentru a crea un plan al „bunului vecin":

- celor doi li se va permite să vorbească între ei ori de câte ori este nevoie, dar în liniște pe durata orelor;
- elevul cu dificultăți de învățare nu îl va deranja pe colegul de bancă în mod inutil sau să folosească conversația ca o scuză de socializare;
- colegul de bancă va avea o atitudine cooperativă și înțelegătoare.

Copiii trebuie să știe ce fel de întrebări poate să-i pun elevul cu dificultăți de învățare colegului de bancă ales special. Vor fi acceptate întrebările de genul: „ce înseamnă acest cuvânt?”, dar nu vor fi tolerate întrebări de genul: ”care e răspunsul la acest exercițiu?”. De asemenea, trebuie sa fie explicate și clarificate situațiile în care cei doi nu vor avea voie să vorbească.

Alegerea corectă a copilului care să îndeplinească rolul colegului de bancă (bunului vecin) poate să fie dificilă. Adesea e mult mai înțelept să-l lași pe elevul cu dificultăți de învățare să ia parte la demersul făcut în scopul alegerii unui posibil candidat. În unele cazuri e mai practic să se facă o grupă de copii, iar aceștia să se rotească în fiecare săptămână. Cu acest sistem copilul cu dificultăți de învățare va avea același loc în clasă, iar locul de lângă el va fi rezervat colegului ales special pentru a-i oferi ajutor pe durata orelor.

Este evident ca poate exista o largă varietate în ceea ce privește abilitățile și nevoile în orice clasă cu copiii cu dificultăți de învățare, dar grupurile heterogene dau rezultate mai bune, profesorii putând să se folosească de aceste diferențe.

Controlarea mediului e cea mai bună metodă de a lucra cu elevii cu dificultăți de învățare. Totuși, asta nu înseamnă că toate posibilitățile de control se află în mâinile profesorului. Extrem de utilă poate fi consultarea cu elevii care au capacitatea de a răspunde. Elevii cu dificultăți de învățare mai mari în vârstă pot să se implice în discuții despre mediul fizic pe care l-ar prefera și despre regulile necesare pentru buna funcționare a clasei.

Adesea profesorul trebuie să „saboteze” mediul cu scopul de a-i pune pe elevi să rezolve anumite probleme: mai puține scaune, lipsa meselor, haine puse de-a valma sau un străin în clasa, rătăcit, care are nevoie de ajutor. Întrebări logice și puse imediat pot declanșa excelente ocazii de învățare și o motivație efectiva. Chestionarea reprezintă o parte importantă în rezolvarea unor probleme ce țin de mediu pentru copiii cu dificultăți de învățare severe, punându-i să se confrunte cu provocări utile, constructive.

Toți copiii cu dificultăți de învățare pot beneficia de aceste metode și chiar și cu abilități orale limitate pot fi încurajați să ia decizii și să privească înapoi la ceea ce au realizat. Obiecte, fotografii sau simboluri pot fi folosite pentru a-i ajuta în acest proces reflectiv.

Crearea unei atmosfere în care să poată avea loc învățarea efectivă constituie o responsabilitate a tuturor dascălilor și ar trebui să se reflecte în politicile duse de toate școlile. Dascălii trebuie să propună experiențe, activități, oportunități pentru ca elevii cu dificultăți de învățare să interacționeze. Și stimularea senzorială e importanța, iar atunci când e bine organizată poate permite ca învățarea efectivă sa aibă loc. Stimulii arbitrari, întâmplători sunt de asemenea foarte productivi.

BIBLIOGRAFIE

1. VRASMAS, T., PATRIK, D., MUSU, I. (1996) – *Integrarea in comunitate a copiilor cu CES,* UNICEF;
2. TILSTONE, CH., (1995) – *Teaching Children With Severe Learning Difficulties: The Practice of Practice,* David Fulton Publishers, London.
3. MEADOWS, S. si CASHDAN, A. (1988) – *Helping Children Learn,* London.

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

ROMANIUC CRISTINA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE ALECSANDRI” ROMAN

1. INFORMAŢII DE BAZĂ:

Numele elevului: M.D.L.
Data naşterii: 22. 12. 2013
Clasa: a III-a
An școlar: 2023 - 2024
Şcoala: Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri” Roman
Informaţii despre starea de sănătate a elevului: Stare bună de sănătate
Informaţii despre mediul social: Locuieşte împreună cu familia, având în componenţa sa mama și tata. Stă mai mult cu bunica, deoarece mama este la serviciu, iar tatăl muncește în străinătate. Familia îi acordă atenţie privind activitatea şcolară.

PROBLEME CU CARE SE CONFRUNTĂ ELEVUL:

Elevul frecventează cursurile școlii de masă, însă întâmpină dificultăți de învățare. Are o atenţie bună, întelege și operează cu noțiuni simple. Memoria este relativ bună și de scurtă durată, imaginația este slabă, dispune de un vocabular sărac, exprimare greoaie. Se antrenează ușor în activități, manifestă dorința de concentrare și atenție, răspunde bine solicitărilor. Limbajul este format dintr-un vocabular în curs de dezvoltare, exprimare corectă, citește în ritm propriu, dar inexpresiv și fără intonație. Înțelege parțial mesajul citit, scrie incorect gramatical, cu omisiuni/confuzii, însă transcrie corect un text. Face operații de adunare și scădere în concentrul 0-1000, cu sprijin și recunoaște minim cinci figuri geometrice.

PRIORITĂȚI PENTRU PERIOADA ANULUI ȘCOLAR 2023-2024:

Nu este inclus în programul de sprijin și nu beneficiază de ajutorul profesorului itinerant la disciplinele matematică și limba română.

2. ECHIPA DE INTERVENŢIE:

Profesor înv. primar Romaniuc Cristina
Data elaborării P.I.P.: 1 octombrie 2023 – iunie 2024
Data revizuirii P.I.P.: februarie 2024

3. INSTRUMENTE UTILIZATE ÎN EVALUARE:

- chestionare orale;
- observaţii curente;
- aplicaţii practice;
- fişe de lucru utilizate la diferite activităţi;
- probe de evaluare;
- convorbire individuală şi în grup;
- observaţia spontană şi dirijată.

4. OBIECTIVELE PROGRAMULUI:

Pe termen lung:

- Descoperirea şi folosirea potenţialului psihic de învăţare ale subiectului, a ritmului propriu de achiziţie, prin observarea zilnică şi prin concentrarea tuturor informaţiilor din cadrul familiei;
- Dezvoltarea exprimării orale, înţelegerea şi utilizarea corectă a semnificaţiilor structurilor gramaticale;
- Dezvoltarea expresivităţii şi creativităţii;
- Dezvoltarea motricităţii mâinilor, dar şi a altor părţi ale corpului;
- Dezvoltarea capacităţilor de calcul matematic.

Pe termen scurt:

- Formarea abilităţilor de comunicare;
- Formarea abilităţilor de participare la lecţii;
- Dezvoltarea capacităţilor de scriere;
- Participarea la activităţi de grup;
- Participarea la activităţi specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de numărare şi efectuare a calculului matematic, oral şi în scris.

5. SCOPURILE PROGRAMULUI:

- Reducerea şi eliminarea lacunelor din cunoştinţele elevului;
- Educarea exprimării verbale corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi sintactic;
- Formarea capacităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor;
- Formarea deprinderilor de scriere corectă a elementelor grafice şi a literelor, precum şi scrierea lizibilă a cuvintelor;
- Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii;
- Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme;
- Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic.

6. DERULAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE:

ÎNVĂŢĂTOR:

- Stimulează elevul în vederea reducerii dificultăților de învățare prin exersarea și dezvotarea proceselor psihice (memorie, atenție, motivație), a unor trăsături pozitive de personalitate din domeniul afectiv și motivațional, a deprinderilor de muncă individuală;
- Implică mama pentru a o ajuta să lucreze cu copilul în asimilarea unor cunoștințe esențiale: cunoașterea mediului, coordonare spațio-temporală, dezvoltarea limbajului și a vocabularului, abilități de relaționare socială;
- Antrenează elevul în activităţile specifice pe arii de stimulare sau recuperatorii şi recreative, cu respectarea particularităţilor de vârstă și individuale;
- În cadrul lecţiilor se lucrează diferenţiat, cu respectarea planificării materiei (cu revizuiri şi adaptări);

OBIECTIVE	METODE SI TEHNICI	MATERIALE UTILIZATE
- efectuarea unor exerciții de relaxare, pentru concentrarea atenției și dezvoltarea memoriei;	- convorbirea - povestirea - problematizarea - exercițiul de relaxare	- planșe - fișe de lucru - jocuri de construcție - plastilină - cărți, puzzle
- educarea auzului fonematic, a atenției vizuale, a analizei auditive și îmbogățirea vocabularului;	- exerciții de gimnastică respiratorie, lingual; - exerciții pentru formarea priceperilor și deprinderilor de pronunție corectă a silabelor și cuvintelor; - exerciții de formulare a unor propoziții simple cu sunetul corectat în diferite poziții; - povestiri după imagini, planșe; - demonstrația	- planșe - fișe de lucru - jocuri - cărți
- stăpânirea și motivarea personală prin gestionarea adecvată a trăirilor afective negative;	- exerciții de autocunoaștere; - exerciții pentru creșterea stimei de sine și a încrederii în forțele proprii; - exerciții pentru managementul emoțiilor negative; - convorbirea; problematizarea; - lauda, încurajarea	-fișe de lucru -desene -minge antistres -joc de rol
- explicarea și formarea unor deprinderi eficiente de studiu; - efectuarea temelor la cabinet când este posibil;	- efectuarea temelor și învățarea pentru oferirea unui model de lucru; - explicația; - exercițiul	-cărți, caiete; -fișe de lucru și cartonașe
- organizarea locului de învățare cu eliminarea elementelor distractoare;	- convorbirea; - exercițiul; - încurajarea	
- sprijinirea copilului în parcurgerea materiei în ritm propriu și ajutor la cererea doamnei învățătoare;	- tratarea diferențiată; - relație empatică învățător-elev, consilier-elev; - activități ajutătoare	-planșe -jocuri -casete -cărți
- construirea unui orar și respectarea lui, astfel încât elevul să își facă temele, oferirea de recompense de către familie;	- convorbirea; - exercițiul	-cartonașe cu sarcini expuse în cameră
- măsuri unitare de susținere a copilului de către familie; - motivarea familiei în continuarea tratamentului medicamentos.	- consultarea; - informarea - empatia	-monitorizarea succesului prin acordarea de fețe vesele

MIJLOACE: probe de evaluare, fişe de lucru, planşe, jetoane, jocuri didactice, rechizitele şi manualele şcolare, obiecte de uz general;

Domeniul de intervenţie: *Limba şi literatura română*

Elevul pronunţă corect cuvintele, dar are un vocabular foarte sărac. Răspunsurile sale sunt monosilabice sau în propoziţii incomplete. Nu reuşeşte să povestească texte auzite în clasă ori întâmplări din viaţa personală, pierde firul logic al acestora. Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală. Scrie semne grafice cu trăsături tremurate, fără a respecta spaţiul de scris, pierde rândul, mâzgăleşte foaia.

Obiective pe termen scurt	Obiective operaţionale	Activităţi de învăţare	Criterii minimale pentru evaluarea progresului	Metode şi instrumente de evaluare
1. Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului oral **2.** Dezvoltarea capacităţii de exprimare orală	- să înțeleagă semnificaţia globală a mesajului oral; - să sesizeze intuitiv corectitudinea unei propoziţii ascultate; - să distingă cuvintele dintr-o propoziție dată, silabele dintr-un cuvânt şi sunetele dintr-o silabă; - să sesizeze sensul cuvintelor într-un enunţ dat; - să formuleze clar şi corect enunţuri verbale potrivite unor situaţii date; - să integreze cuvintele noi în enunţuri; - să identifice litere, grupuri de litere,	-exerciții de delimitare a cuvintelor în enunțuri; -exerciții de stabilire a poziției unui cuvânt într-o propoziție; -jocuri de identificare a poziției silabelor în cuvânt; -exerciții de distingere a sunetului inițial, final sau din interiorul unei silabe sau al unui cuvânt; -identificarea cuvintelor ce conțin sunetul învățat și despărțirea lor în silabe; -jocuri de punere în corespondență a unui cuvânt auzit cu imaginea corespunzătoare; -exerciții de despărțire a cuvintelor în silabe; - exerciţii de trasare a elementelor grafice; - exerciţii de adoptare a poziției corecte și comode pentru scris; - exerciţii de scriere a unor elemente grafice pregătitoare, care să faciliteze scrierea literelor și scrierea în duct	- înţelege semnificaţia globală a unui text scurt, după ascultarea repetată a acestuia, sau după lămuriri suplimentare; - formulează răspunsuri la întrebările puse, uneori cu imprecizii, corectate la solicitarea învăţătorului; - distinge şi delimitează cuvintele în propoziţii de două cuvinte, rostite clar de învăţător; - distinge, după auz, silabele şi sunetele, dintr-un cuvânt dat, de 1-2 silabe; - pronunţă corect cuvântul integral şi pe silabe, cu imprecizii corectate cu sprijinul învăţătorului; - asociază sunetul cu litera de tipar, sau de mână; citeşte în ritm propriu silabe, cuvinte şi propoziţii alcătuite diin 2-3 cuvinte, uneori cu inversiuni sau repetări, corectate la intervenţia învăţătorului; - citeşte cuvinte scrise, formate din silabe cunoscute; - citeşte fluent şi corect	Evaluarea orală şi scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative

3. Dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajului scris (citirea / lectura) **4.** Dezvoltarea capacităţii de exprimare scrisă	silabe, cuvinte şi enunţuri în textul tipărit şi în textul de mână; - să sesizeze legătura dintre enunţuri şi imaginile care le însoţesc; - să desprindă semnificaţia globală a unui text citit; - să citească în ritm propriu, corect un text cunoscut; - să scrie corect litere, silabe, cuvinte; - să scrie corect, lizibil şi îngrijit propoziţii scurte.	continuu; - exerciţii de scriere a literelor, silabelor, cuvintelor și propoziţiilor; - exerciţii de scriere a literelor și a cuvintelor, respectând forma, mărimea lor; - exerciţii de încadrare corectă în pagină a textului (data, alineat); - exerciţii de apreciere corectă a spaţiului dintre cuvinte; - dictări de cuvinte si propoziţii;	enunţuri cunoscute, cu ezitări sau pauze mai lungi, atunci când întâlneşte cuvinte care conţin aglomerări de consoane, grupuri de litere etc.; - copiază, transcrie şi scrie după dictare litere, silabe şi cuvinte cu abateri de la regulile grafice; - construieşte în scris propoziţii formate din 2-3 cuvinte, cu mici abateri de la regulile grafice, ortografice şi de punctuaţie, corectate la intervenţia învăţătorului; -copiază/ transcrie/ scrie după dictare, cu unele omosiuni, inversiuni de litere, uneori cu abateri de la normele de aşezare în pagină, sau de la folosirea corectă a semnelor de punctuaţie;	Probe scrise, fişe de lucru

Domeniul de intervenţie: *Matematică*

Elevul formează mulţimi, recunoaşte culorile, numără crescător și descrescător până la 1000. Capacitate scăzută de organizare şi coordonare a acţiunilor în conformitate cu comanda verbală. Scrie semne grafice cu trăsături tremurate, fără a respecta spaţiul de scris, pierde rândul, mâzgăleşte foaia.

Obiective pe termen lung	**Obiective de referinţă**	**Activităţi de învăţare**	**Criterii minimale pentru evaluarea progresului**	**Metode şi instrumente de evaluare**
1. Cunoaşterea şi utilizarea conceptelor specifice matematicii 2. Dezvoltarea capacităţilor de explorare/investigare şi rezolvare de probleme 3. Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic	- să scrie, să citească numerele naturale de la 0 la 1000; - să compare două numere cu diferenţă de o unitate; - să completeze un şir de numere; - să scrie vecinii numerelor; - să exploreze modalităţi variate de compunere şi descompunere a numerelor, în concentrul 0 – 1000 cu obiecte de sprijin; - să efectueze operaţii de adunare şi de scădere cu numere naturale de la 0 la 1000 fără trecere peste ordin cu obiecte de sprijin;	- exerciţii de numărare cu obiecte de la 0 la 1000; - exerciţii de citire şi de scriere a numerelor naturale de la 0 la 1000; - compararea şi ordonarea numerelor de la 0 la 1000; - exerciţii compunere şi descompunere cu numere naturale de la 0 la 1000; - exerciţii de alegere a unei descompuneri potrivite pentru efectuarea unui calcul; - rezolvarea de probleme cu obiecte sau cu desene simple: puncte, cerculeţe, linii etc.; - rezolvarea de probleme cu obiecte sau cu desene simple: puncte, cerculeţe, linii etc.. -ex. de descompunere a numerelor în sume şi diferenţe ; -ex. de adunare şi scădere cu numere de la 0 la 1000; -ex. de aflare a numărului necunoscut ; -ex. de verificare a rezultatului prin probă; -ex.– joc pentru verbalizarea etapelor de calcul; -ex. de analiză a părţilor	- asociază mulţimi (alcătuite din obiecte identice, uşor de numărat), cu numărul lor (cardinalul mulţimii); - identifică cifra zecilor şi cifra unităţilor în scrierea unui număr de două cifre; -numără corect, crescător şi descrescător, din 1 în 1, în concentrul 0-1000; - copiază, transcrie şi scrie după dictare cifrele, cu greşeli privind corectitudinea elementelor grafice, încadrarea în spaţiul de scriere, înclinarea; -efectuează adunări şi scăderi în concentrul 0-1000, fără trecere peste ordin, utilizând simbolurile +, -, = în scrierea unui exerciţiu; - efectuează corect 50-60% din exerciţiile cu o singură operaţie cuprinsă într-o listă dată; - descompune numere naturale mai mici decât 100 în sume sau diferenţe,	Evaluarea orală şi scrisă Aprecieri stimulative Evaluare cu mai multe reveniri Evaluări curente formative Probe scrise,

4. Dezvoltarea interesului şi a motivaţiei pentru studiul şi aplicarea matematicii în contexte variate	- să rezolve probleme care presupun o singură operaţie dintre cele învăţate.	componente ale unei probleme; -ex de transformare a unei probleme păstrând numerele date; -ex. de numărare cu pas dat „înainte” şi „înapoi” cu şi fără sprijin de obiecte sau desene; -ex. de comparare a numerelor folosind diferite reprezentări ale acestora ; -compunerea şi descompunerea numerelor în z şi u .	utilizând obiecte; -rezolvă probleme cu date numerice şi enunţ sintetic, care presupun o singură operaţie, cu numere mai mici decât 1000, recurgând la modelarea figurală a datelor problemei; - execută, parţial corect, în ritm propriu, comanda dată, după lămuriri suplimentare;	fişe de lucru

Prin acest program am urmărit:

- recuperarea laturilor disfuncţionale;
- structurarea unor comportamente dezirabile (elaborarea unor modele de comportament cu un grad mare de adaptare şcolară şi socială);
- consilierea comportamentală;
- antrenarea elevului în activităţi plăcute pentru a-l stimula;
- antrenarea elevului în activităţi extracurriculare;
- dezvoltarea motricităţii generale şi a finei motricităţi;
- dezvoltarea abilităţilor de numeraţie şi calcul matematic;
- dezvoltarea abilităţilor de cunoaştere a literelor şi citire a cuvintelor şi propoziţiilor;
- formarea deprinderilor de scriere corectă şi respectare a spaţiului de scris;
- îmbogăţirea, precizarea şi activizarea vocabularului;
- dezvoltarea autonomiei personale şi sociale;
- dezvoltarea capacităţii de orientare şi adaptare la mediu;
- dezvoltarea atitudinilor pozitive de relaţionare în grup.

RECOMANDĂRI:

- Reluarea unor secvențe din planul propus anterior;
- Stimulare permanentă, activităţi complementare;
- Implicarea familiei în planurilor elaborate ulterior.

TEHNICI DE ABORDARE A INCLUZIUNII ȘCOLARE

OBREJA CRISTINA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE ALECSANDRI”

ROMAN, JUDEȚUL NEAMȚ

În cariera mea didactică am avut mai multe generații de copii, pe care i-am îndrumat pe drumul cunoașterii. La câteva generații am avut în clasă și copii cu cerințe educaționale speciale, dar din fericire, nu au fost forme foarte grave. Am avut copii cu dislalie, cu intelect de limită, care excelau într-un domeniu al comunicării sau al artelor, iar unii cu discalculie. Cea mai mare problemă era relaționarea lor cu ceilalți colegi din clasă.

Într-o clasă de copii pe care am coordonat-o, în clasa a III- a, a învățat o fetiță cu deficiențe de disgrafie, discalculie și grave tulburări de relaționare în cadrul colectivului, uneori cu niște momente mai dificile, țipete, atacuri asupra unor copii... Am căutat metode eficiente pentru integrarea fetiței în mediul școlar, având în vedere perioada pe care am parcurs-o în pandemie, modul în care au fost impactele în viața socială, familia și activitatea educațională, voi enumera câteva efecte pe care le-am observat în dezvoltarea copiilor (pozitive și negative).

Învăţarea în mediul online, impuse de pandemie, mai ales pentru copiii cu nevoi speciale, s-a dovedit a fi insuficientă pentru formarea competenţelor cheie. S-a constatat că elevii au considerat învăţarea online eficientă, doar în combinaţie cu învăţarea tradiţională, iar unii părinţi au considerat-o, ineficientă. Digitalizarea este o modalitate de adaptare la condiţiile societăţii contemporane, reprezentând, totodată, condiţia succesului viitoarei generaţii. Dacă până acum părinții limitau accesul copiilor la calculator, tabetă, telefon, adaptarea la schimbările impuse de pandemie a creat oportunităţi pentru dezvoltarea competenţei digitale în mediul educaţional.

Efecte pozitive:

- ✓ Învăţarea la distanţă se face pe diferite platforme.
- ✓ Este o nouă experienţă, altă modalitate de predare-învăţare-evaluare, prin folosirea TIC.
- ✓ Este o activitate de instruire realizată cu ajutorul instrumentelor digitale.
- ✓ Învăţare prin intermediul unei platforme de e-learning este susţinută de dispozitive hardware şi software.
- ✓ Oferă mai multe oportunităţi, cu acces direct la diferite conferinţe video, filmuleţe video....
- ✓ Metodele moderne sunt aplicate la distanţă prin reţelele de socializare.

Efecte negative:

- ✓ Nu toţi elevii au acces la internet.
- ✓ Copiii nu dispun de competenţe digitale, nu au toți aparatura necesară.
- ✓ Nu toți elevii sunt pregătiți să muncească singuri.
- ✓ Copiilor le lipsește socializarea.
- ✓ Învăţarea online nu este atât de eficientă, deoarece nivelul de atenţie este scăzut şi deci nu dă rezultate pe măsură.
- ✓ Învăţarea online contribuie modest la formarea competenţelor şcolare.

Principalele instrumentele cu ajutorul cărora se evaluează decalajele în dezvoltare.

Observarea directă, este una dintre formele de evaluare cunoscute. Profesorul poate observa cum copilul efectuează diferite sarcini şi îi poate nota activitatea conform unor criterii pregătite în prealabil. Metoda este utilă și pentru disciplinele practice.

Evaluarea funcţională se face sub forma unei liste de competenţe pe care copilul trebuie să fie capabil să le demonstreze. Drept exemplu pot servi disciplinele în care copiii trebuie să fie capabili să demonstreze abilităţi concrete.

Portofoliul, copilul menţine un dosar al celor mai bune lucrări efectuate în timpul anului şcolar, de exemplu, foi de lucru şi sarcini îndeplinite.

Care sunt principalele arii de dezvoltare evaluate.

Evaluarea necesită o abordare complexă și completă a elementelor relevante (sănătate, nivel de instrucție și educație, grad de adaptare psiho-socială, situație economică.)

Aceste date se referă la: componența familiei, familia extinsă, specificul cultural și etnic, istoricul, comunitatea și vecinătatea în care trăiesc, rețeaua socială de sprijin personal (prieteni, vecini, rude, etc.), ocupația și veniturile membrilor familiei, bugetul familial, posibilități și obiceiuri pentru petrecerea timpului liber, calități și dorințe personale ale copilului privind viitorul.

Evaluarea trebuie să aibă un caracter multidimensional, altfel spus să determine nivelul actual de dezvoltare, pentru a oferi un pronostic și recomandări privind dezvoltarea viitoare a copilului, în integralitatea sa.

Evaluarea presupune o muncă în echipă, cu participarea activă și responsabilizarea tuturor specialiștilor implicați (psihologi, medici, pedagogi, profesori, educatori, sociologi, asistenți sociali, logopezi.)

Prezentarea câtorva aspecte referitoare la factorii implicați în dificultățile de învățare identificate la elevi.

Factorii primari care influenţează procesul învăţării sunt factorii personali ce ţin de rata dezvoltării individuale (înălţime, greutate, forţă de strângere, vârstă mentală, vârsta lecturii, vârsta educaţională, vârsta pentru matematică, nivelul maturităţii sociale, nivelul maturităţii emoţionale):

a) determinări anatomo-fiziologice, malformaţii corporale sau deficienţe senzoriale – sunt susceptibile de a da naştere unor complexe de inferioritate sau inhibiţii accentuate cu efect de diminuare a energiei psiho-nervoase şi a potenţialului intelectual.

b) factori psihologici individuali de origine endogenă cum ar fi: nivelul redus al inteligenţei individuale, autismul infantil, hiperexcitabilitatea, făcându-i pe elevi să acorde situaţiilor şi evenimentelor şcolare curente valenţe afective exagerate, punându-se frecvent în situaţii de conflict cu profesorii şi colegii.

c) factorii psihologici individuali de origine exogenă pun elevul în situaţii severe de conflict şi frustrare, elevul fiind astfel expus realizării unor stări depresive şi de insecuritate (anxietate).

Factorii şcolari: volumul sarcinilor şcolare, lipsa de obiectivitate în apreciere, timpul afectat altor preocupări obligatorii, rigiditatea ritmurilor de învăţare, copiii cu ritmuri lente întâmpinând dificultăţi în învăţare, diferenţele semnificative existente între profesori şi chiar şcoli în ceea ce priveşte nivelul exigenţelor cognitive manifestate faţă de elevi, abordările educative de tip exclusiv frontal care acordă prioritate clasei sau obiectivelor generale ale predării, mărimea clasei de elevi, eterogenitatea clasei de elevi din punctul de vedere al vârstei înfrânează elevii cu aptitudini sau ritmuri intelectuale superioare în dezvoltarea lor intelectuală, diferenţe privind resursele şcolare şi managementul general al învăţământului.

Factorii familiali favorizează/defavorizează copilul prin climatul din familie, relaţiile dintre părinţi, relaţiile copilului care învaţă cu ceilalţi membrii ai familiei, atitudinea acestora faţă de activitatea lui, dar şi faţă de problemele lui personale, stilul de educaţie şi situaţiile şi evenimentele ce se ivesc în familie.

Factorii sociali atrag atenţia asupra rolului contextului social în care se face educaţia, respectiv asupra valorii şi importanţei pe care statul şi diferite alte instituţii o acordă învăţământului în ceea ce priveşte integrarea, succesul profesional şi social al elevilor.

Studiu de caz…! Ionuț este un copil înfiat. Mama lui naturală l-a conceput în studenţie şi nu a dorit să-şi asume responsabilitatea creşterii lui. Părinţii care l-au adoptat îl iubesc enorm însă sunt speriaţi de comportamentul lui. Întotdeauna a fost un copil foarte vioi, obositor chiar. Frumos şi inteligent el a câştigat din start inimile tuturor adulţilor din jurul său, dar le-a pus la grea încercare răbdarea. Acum este la şcoală. Copiii nu-l agreează pentru că: nu are răbdare la ore, iese mereu din bancă, înţelege rapid totul şi nu are nevoie de explicaţiile pe care doamna învăţătoare le dă celorlalţi copii, îi loveşte şi chiar răneşte intenţionat pe ceilalţi, inventează tot felul de năzdrăvănii periculoase pentru el şi pentru ceilalţi, e fascinat de cuvintele urâte (vulgare) şi le combină într-un mod inedit….

Dacă aș fi cadru didactic la clasa unde învață Ionuț, primele trei acțiuni pe care le-aș întreprinde sunt: observarea comportamentului copilului, luarea legăturii cu familia care l-a înfiat, ei trebuie sfătuiţi să meargă la psihiatru pentru diagnosticare și prescrierea de medicamente. Să

meargă la psiholog unde trebuie să urmeze unele programe de terapie comportamentală. Pregătirea clasei de copii. Intervenție educațională, alături de consilier sau profesorul de sprijin:

- ajutor în formarea lexiei, grafiei, în organizare, sprijin logopedic,
- diferite terapii de educaţie fizică şi sport, de integrare senzorio-motorie,
- consiliere pentru formarea abilităţilor sociale și sprijinul oferit părinţilor care trebuie sfătuiţi cum să abordeze tulburarea.

Așteptările mele pentru viitor sunt acelea de a reuși să gestionez unele situații de criză, momente mai dificile, care se ivesc în cadrul colectivului de elevi, în care trebuie integrați și copiii cu nevoi speciale.

Bibliografie: „Intervenții psihopedagogice în tulburările specifice de învățare”, autori Carmen David și Adrian Rosan, Editura Polirom, 2019

VALORILE DUPĂ CARE MĂ GHIDEZ ÎN VIAȚĂ

PROF. CONSILIER ȘCOLAR DIACONU DANIELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE ALECSANDRI" ROMAN
PROF. DE SPRIJIN DIACONU MARIUS CONSTANTIN
CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ ROMAN

Un profesor a venit în fața studenților și le-a spus:
- „E timpul să facem un test". A băgat mâna sub masă şi a scos un borcan mare. L-a pus pe masă şi l-a aşezat lângă o farfurie pe care erau nişte pietroaie de mărimea unui pumn.
- „Câte pietroaie credeţi că putem pune în borcan?" a întrebat.
După ce ne-am dat cu părerea, a spus:
-„Bine, să aflăm".
A pus un pietroi în borcan, după aceea încă unul şi încă unul. Nu îmi amintesc câte au încăput, dar borcanul se umpluse.Apoi a întrebat:
-„Borcanul e plin?"
Toată lumea a răspuns afirmativ.
Acesta a oftat. A băgat mâna sub masă şi a scos o găleată cu pietricele.
A turnat din ea peste pietroaie, a scuturat borcanul şi acestea au intrat în spaţiile mari dintre ele. Apoi a surâs poznaş şi-a întrebat:
- „Acum este plin borcanul?"
Ne prinsesem deja.
- „Probabil că nu".
- „Bine", a replicat. De sub masă a scos o găleată cu nisip. A turnat din ea în borcan, iar nisipul umplea spaţiile dintre pietroaie şi pietriş. S-a mai uitat o dată la noi şi ne-a întrebat:
- „E plin borcanul?"
- „Nu," am răspuns cu tărie, într-un glas.
A spus: „Bine!" şi a turnat apă în borcan. Cred că a intrat cam un sfert de litru. Apoi a spus: --„Ei, bine, ce am vrut să demonstrez?"
Cineva a spus:
- „Există şi momente moarte şi, dacă te străduieşti, poţi să faci mai multe în această viaţă!"
- „Nu", a răspuns el. „Ideea e: dacă nu aţi fi băgat pietrele mari mai întâi, aţi mai fi putut să le introduceţi după aceea?"
E important ce intră în viața voastră și cum vă setați valorile.

Bibliografie
https://blog.elailiesi.ro/2011/03/povestea-borcanului-cu-pietre-si-ce.html

Pornind de la această poveste metaforică am realizat două resurse educaționale ce pot fi utilizate, la clasă, ca anexă în cadrul activităților pe tema valorilor personale.

Pietroaiele mele: cele mai importante valori

_____

_____

Pietricelele mele: Valorile care contează pentru mine

_____

_____

Nisipul meu: Lucrurile mărunte care îți ocupă timpul

_____

_____

Pietroaiele mele: cele mai importante valori

_____

_____

Pietricelele mele: Valorile care contează pentru mine

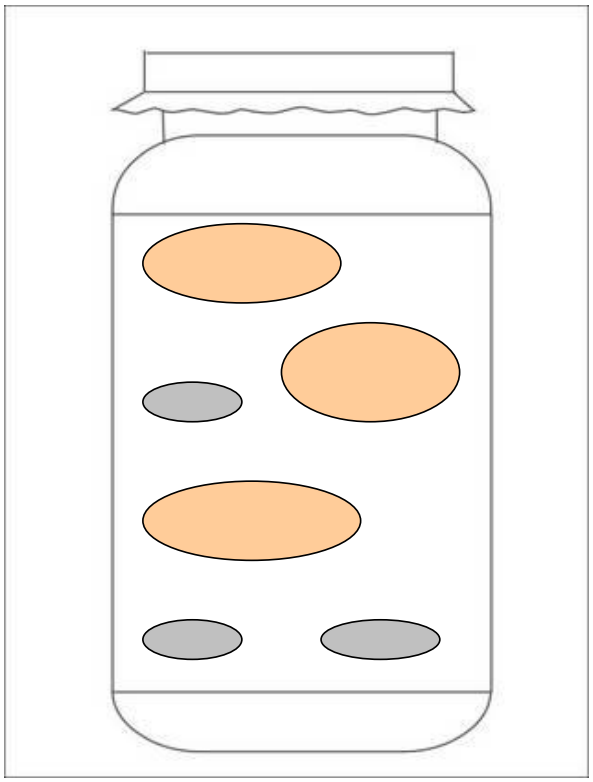
_____

_____

Nisipul meu: Lucrurile mărunte care îți ocupă timpul

_____

_____

Cooperare

Muncă

Adevăr

Pasiune

Responsabilitate

Încredere

Recunoștință

Curaj

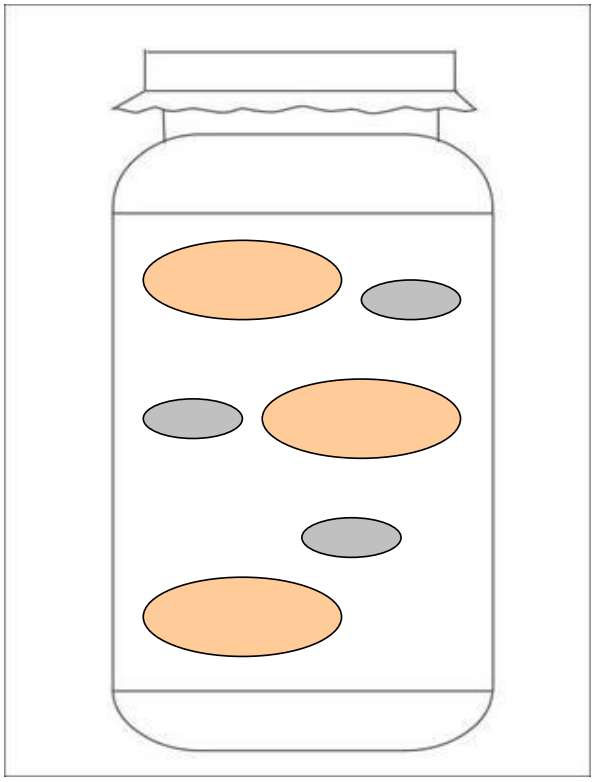
Sănătate

Iubire

Educaţie

Familie

Credință

Cooperare

Muncă

Adevăr

Pasiune

Responsabilitate

Încredere

Recunoștință

Curaj

Sănătate

Iubire

Educaţie

Familie

Credință

SĂ ÎNȚELEGEM ELEVII CU ADHD

PROFESOR DE SPRIJIN **OLTEANU DANIELA MARIA**
CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ ROMAN

Deși termenul ADHD a apărut recent , în urmă cu aproximativ 30 de ani, numeroase studii au fost inițiate, iar parametrii de descriere a sindromului au evoluat constant până în punctul în care însuși denumirea este depășită. În principiu, este vorba despre o accentuată incapacitate de auto-control reflectată în comportamente disruptive, slabă concentrare a atenției, dificultăți în planificarea temporală, stabilirea scopurilor și a consecințelor, cu limitarea semnificativă a capacitatii individuale de adaptare. Această grupare de comportamente reprezintă calea finală pentru o serie de probleme psihosociale și procese de dezvoltare cerebrala heterogene. Din cauza acestei heterogenități, nu există un singur factor care să fie considerat cauza și nu există un test biologic sau psihosocial care să ofere validitate asupra comportamentului descris la copiii cu ADHD.

Tipuri și forme de manifestare

În manualul de diagnostic DSM IV, se disting trei subtipuri ale acestei tulburări:

- Tipul inatent - ADHD cu pondere mai mare a componentei de inatenţie sau ADD - copiii sau adolescenţii care fac parte din această categorie sunt apatici, lenţi, "visează cu ochii deschişi"
- Tipul hiperactiv – impulsiv - ADHD în care predomină componentele de hiperactivitate / impulsivitate - predomină activismul, comportamentele agresive, există o rată mare a abandonului şcolar şi a absenteismului
- Tipul combinat - ADHD combinat – sunt prezente atât elemente de inatenţie, cât şi de impulsivitate / hiperactivitate

Tulburări de atenţie:

- deseori eșuează în a acorda atenție detaliilor sau face greșeli din neatenție la temele de la școala, în muncă sau alte activități;
- deseori are dificultăți în susținerea atenției la sarcinile date sau la joacă;
- deseori nu pare să asculte când i se vorbește direct;
- deseori nu urmează instrucțiunile și eșuează în a-și termina temele la școală;
- deseori are dificultăți în organizarea sarcinilor și activităților;
- deseori evită, nu îi place sau e refractar la angajarea în sarcini care necesită efort mental susținut (cum ar fi temele de la școală sau de acasă);
- deseori pierde lucrurile necesare pentru sarcini și activități (de exemplu jucării, notițele de la școala, creioane, cărți sau unelte);
- deseori este ușor de distras de stimuli externi;
- deseori este uituc în activitățile zilnice.

Hiperactivitate:

- deseori agită mâinile sau picioarele sau se răsucește pe scaun;
- deseori părăsește locul în clasa sau în alte situații în care ar trebui să stea așezat;
- deseori umblă dintr-un loc în altul (încoace și-ncolo) sau se cațără excesiv în situații în care nu este adecvat (la adolescent sau adult poate fi limitată la senzația subiectivă de neliniște);
- deseori are dificultăți la joacă sau în angajarea în activități libere în liniște;
- deseori este pe picior de plecare sau acționează ca și cum ar fi împins de un motor;
- deseori vorbește excesiv de mult.

Impulsivitate:

- deseori răspunde grăbit, înainte de a se încheia întrebarea;
- deseori are dificultăți în a-și aștepta rândul;

- deseori întrerupe sau deranjează pe ceilalți (de exemplu se bagă în conversație sau jocuri).

Copiii cu ADHD sunt dificil de controlat și necesită o supraveghere continuă. Acestora nu le place să stea, să își aștepte rândul sau să păstreze liniștea. La vârste mici, ei fug de părinți prin magazine, sar și aleargă pe stradă și țipă în locuri nepotrivite. La vârsta preșcolară aleargă aproape tot timpul, răscolesc jucăriile, nu ascultă educatorii și par să aibă resurse inepuizabile de energie. În școala primară ei se ridică în timpul orelor, îi deranjează pe ceilalți colegi, strigă răspunsurile și vorbesc în exces. Acasă au loc adevărate bătălii când vine vorba de cele mai mici sarcini și reguli. Oriunde ar fi, ei vorbesc prea mult, prea tare, prea des, inclusiv în locuri si situații în care ar trebui să tacă. Jocul are loc tot pe fugă, fără concentrare și zgomotos, însă daca este vorba de un joc video sau de o emisiune tv preferată, sunt capabili să stea liniștiți pe perioade mai îndelungate decât de obicei.

Modalităţi de educaţie şi intervenţie terapeutică

Literatura de specialitate recomandă strategiile terapeutice combinate, bazate pe medicaţie şi intervenţii comportamentale, ca fiind cele mai eficiente pentru reducerea simptomelor. Principiile generale de intervenţie cognitiv-comportamentală trebuie să fie aplicate atât în contexul şcolar, cât şi în cel familial.

Modalităţi de intervenţie la şcoală

Nu este întâmplător faptul că majoritatea copiilor cu ADHD sunt depistați la debutul școlarizării. Deși, de multe ori, sunt intelectual normali, impulsivitatea lor și atenția deficitară afectează sever performanțele școlare. Pentru profesori, un copil nediagnosticat se prezintă ca un copil – problemă, iar încercările de a le controla reacțiile sunt o reală provocare. Cu toate acestea, cu un plan de intervenție bine realizat, copiii pot trece ușor în zona productivității școlare și a integrării în colectivul clasei. Intervenţiile cognitiv-comportamentale din plan pot avea ca obiective: dezvoltarea abilităţilor de organizare şi planificare, dezvoltarea abilităţilor de minimalizare a factorilor distractori, restructurarea cognitivă, managementul furiei, dezvoltarea abilităţilor sociale şi emoţionale.

Este de la sine înţeles că aceşti copii pot funcţiona normal într-o şcoală de masă, doar în cazuri deosebite, atunci când apar deficienţe asociate, poate apare necesitatea integrării într-un centru educațional specializat.

Pentru a sprijini aceşti copii în procesul educaţional, trebuie să se ia în calcul anumiţi factori legaţi de *structura şi regulile clasei , sarcinile şi metodele de lucru.* Iată câteva sfaturi legate de aceste aspecte:

Structura şi regulile clasei

- se recomandă păstrarea aranjării tradiționale a băncilor, pe rânduri; aranjarea modulară, cu mai mulți copii la o masă, mai ales față în față oferă o prea mare stimulare socială ce poate distrage ușor copilul cu ADHD.
- Copii aceștia trebuie să fie supravegheați îndeaproape, deci este de dorit să fie așezați în partea frontală a clasei, sau aproape de locul din care profesorul își desfășoară activitate. Astfel, contactul vizual se realizează facil, iar profesorul poate semnaliza copilului în momentele de neatenție.
- Alegerea unui partener de bancă pentru acești copii poate fi de ajutor pentru ambii - pe de o parte, copilul cu ADHD are un model și poate fi ușor canalizat spre derularea activităților, iar pe de altă parte, colegul său învață lecții neprețuite despre diversitate și dinamica grupului.
- Din cauza particularităților atenției acestor copii, este indicat ca, în zona lor de lucru, să se păstreze un minim de elemente vizuale care le distrag atenția.
- Un orar al activităților postat în clasă, la care se face referire constant pe parcursul orelor, îi ajută pe acești copii, deoarece ei au probleme în planificare și secvențiere. De asemenea, ei trebuie avertizați din timp despre eventuale schimbări ale programului de

activități și, la începutul activității, să beneficieze de o trecere în revistă a conceptelor ce urmează a fi dezbătute.

- Este indicată păstrarea unui ambient fără zgomot, eventual cu o muzică relaxantă ca fundal;
- Regulile clasei trebuie formulate clar, într-un limbaj accesibil și limitate ca număr. Pentru rezultate vizibile, regulile sunt explicate, urmarea lor va fi întărită cu recompense (verbale, sub formă de sticker sau jetoane, marcarea într-un tabel afișat în clasă), iar încălcarea lor cu pedepse (verbale, jetoane de culori diferite).

Sarcinile şi metodele de lucru:

- La fel ca și pentru restul copiilor, sarcinile de lucru trebuie să fie adresate intereselor și abilităților individuale. Pentru copiii cu ADHD, elementul de noutate, diversitatea stimulilor sarcinii ce solicită mai mulți analizatori – culoare, textură, formă – par a reduce comportamentul disruptiv și atenția deficitară
- Stilul de predare trebuie adaptat astfel încât, materialul să susțină atenția și motivația copiilor. În momentele pasive ale unei lecții, acestor copii li se vor pune constant întrebări constructive, sau li se va oferi o sarcină diferențiată de lucru, care îi va solicita și va preîntâmpina comportamentele nedorite.
- Pentru a întări stima de sine, care este afectată la copiii cu ADHD, sunt recomandate întrebări la care ei pot răspunde, pe parcursul activităților.
- Sarcinile de lucru trebuie să acopere o durată scurtă de timp și un volum limitat de cerințe, astfel încât să fie susținută atenția.
- În cadrul activităților, s-au dovedit a fi eficiente momentele de activitate fizică, pentru a elibera din energia motrică excesivă și pentru a diminua oboseala și monotonia ce se pot instala la copiii cu ADHD. De exemplu, o scurtă plimbare în jurul clasei, două minute pe hol sau genoflexiuni lângă bancă pot face minuni pentru tot colectivul.
- Sarcinile de lucru mai complexe ar fi indicat să fie repartizate în prima parte a zilei, scăzând mai apoi gradul de dificultate spre finalul programului.
- Testele de evaluare vor avea o durată mai scurtă față de a celorlalți copii, iar cerințele structurate ,formulate clar și fragmentate în părți mai mici.
- Temele , datorită dificultății cu care sunt ele realizate de către acești copii, se vor limita la un procent ce variază de la caz la caz din temele celorlalți copii. Formularea temelor urmează aceleași reguli ca și în cazul sarcinilor de lucru.
- Crizele de furie ce pot apărea în timpul orelor vor beneficia de un management atent selecționat, confom cu personalitatea copilului: ignorarea episodului temperamental, exerciții de respirație exersate în prealabil pentru acest tip de problemă, învățarea unor comportamente să substituie crizele de frustrare – folosirea cuvintelor potrivite pentru a descrie ce se întâmplă sau desenarea lucrului ce l-a deranjat.

Scopul părinților și al cadrelor didactice nu este doar de a le sprijini dezvoltarea lor din punct de vedere academic și social; ci și de a încuraja copiii sa își dezvolte strategii pentru viața de adult. Atunci când se vor confrunta cu situații ce le vor provoca apariția dificultăților emoționale și comportamentale, aceștia au nevoie să aibă competențe de minimalizare a efectelor acestor dificultăți, astfel încât să dobândească cunoștințele și abilitățile necesare trăirii unei vieți normale și independente.

DIVERSITATEA ȘI INCLUZIUNEA: FUNDAȚIA UNEI EDUCAȚII PENTRU TOȚI

NĂSTASĂ NADIA-ALINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE ALECSANDRI" ROMAN, NEAMȚ

Într-o societate aflată în permanentă schimbare, în care identitățile multiple, perspectivele diferite și nevoile variate definesc realitatea cotidiană, educația trebuie să răspundă tuturor provocărilor și oportunităților. Clasa devine un microcosmos al societății, iar profesorul are rolul de a valorifica această diversitate, transformând-o într-un avantaj pentru fiecare elev, indiferent de originea sa, de nivelul de abilități sau de alte caracteristici personale. Diversitatea și incluziunea nu mai sunt simple concepte pedagogice, ci principii esențiale pentru o educație adaptată realităților globale. Consacrate ca valori fundamentale prin Legea învățământului preuniversitar nr. 975/2023, acestea reprezintă pilonii unui mediu educațional în care fiecare copil trebuie să fie valorizat, acceptat și sprijinit să își atingă potențialul maxim.

Copiii vin la școală cu propriile lor seturi de experiențe, valori și nevoi, iar recunoașterea și respectarea diferențelor dintre aceștia este un prim pas spre incluziune. Incluziunea, în acest sens, nu înseamnă doar integrarea elevilor marginalizați sau cu dizabilități în sistemul educațional, ci promovarea unui curriculum care reflectă diversitatea, precum și crearea unui mediu care să răspundă activ și empatic fiecăruia în parte. Aceasta implică abordări pedagogice flexibile și o atitudine deschisă din partea cadrelor didactice.

Dezvoltarea unui curriculum adaptat și relevant pentru toate categoriile de elevi este o etapă importantă în asigurarea unei educații echitabile, care să răspundă diversității de nevoi, interese și experiențe ale acestora. Aceasta nu înseamnă nivelarea diferențelor, ci valorizarea lor. Fiecare elev trebuie să simtă că este văzut, auzit și apreciat pentru cine este, iar școala trebuie să reprezinte un spațiu în care are șansa de a deveni cea mai bună variantă a sa, conectându-se la învățare într-un mod semnificativ și motivant. De exemplu, în cazul elevilor proveniți din minorități etnice, includerea elementelor culturale specifice în materialele didactice poate facilita conectarea lor cu procesul de învățare. În același timp, expunerea întregii clase la diversitate promovează respectul reciproc și empatia. În România, exemple de bune practici includ proiectele dedicate comunităților de romi sau inițiativele pentru integrarea copiilor refugiați, care, prin metode participative și implicarea comunității, au reușit să reducă marginalizarea. Proiectul „*Povești pentru diversitate*", inițiat de Asociația Cu Alte Cuvinte, în parteneriat cu Asociația OvidiuRO susține educația pentru diversitate, abordând teme ca: etnie, egalitate de gen, familie, neurodiversitate și dizabilitate, precum și statut socio-economic.

Profesorii joacă un rol central în implementarea incluziunii. Empatia, abilitățile de mediere și capacitatea de a adapta strategiile de predare la diversitatea elevilor sunt competențe esențiale ce trebuie cultivate atât în formarea inițială, cât și în cea continuă. Însă, mai mult decât atât, profesorul trebuie să fie un model de deschidere și respect, promovând un climat școlar bazat pe acceptare și cooperare.

O altă dimensiune importantă a incluziunii este crearea unui mediu sigur și suportiv pentru toți elevii. Prevenirea bullying-ului, combaterea discriminării și reducerea stereotipurilor sunt responsabilități directe ale unei școli incluzive, care trebuie să adopte politici proactive și să implice toți actorii educaționali – elevi, profesori, părinți și comunitatea locală. Campaniile de conștientizare, sesiunile de dezvoltare personală și activitățile extracurriculare care promovează cooperarea între elevii diferitelor grupuri sunt strategii care pot susține incluziunea.

Educația incluzivă aduce beneficii nu doar pe termen scurt, ci și pe termen lung. Elevii care cresc și învață într-un mediu incluziv își dezvoltă o înțelegere mai profundă a complexității umane și a interdependenței sociale. Într-o lume în care diferențele pot genera conflicte sau diviziuni, educația bazată pe diversitate devine un instrument esențial pentru promovarea coeziunii sociale și reducerea inegalităților. Studiile demonstrează că elevii care învață într-un astfel de mediu își îmbunătățesc competențele sociale, gândirea critică și empatia, abilități fundamentale pentru cetățenii secolului XXI.

În contextul României, unde provocările legate de segregarea școlară și lipsa resurselor pentru elevii din medii dezavantajate sunt încă pregnante, promovarea diversității și incluziunii reprezintă o necesitate.

Prin urmare, importanța diversității și a incluziunii în educație depășește granițele școlii, influențând în mod direct felul în care indivizii contribuie la comunitățile din care fac parte. O școală care își asumă aceste valori nu doar că își îndeplinește rolul educativ, dar devine un factor de schimbare socială, modelând cetățeni activi, toleranți și responsabili.

Bibliografie

1. *Legea învățământului preuniversitar* nr. 975/2023 publicată în Monitorul Oficial al României, anul 191 (XXXV), nr. 613 din 5.07.2023
2. Gherguț, A. (2016). Educația incluzivă și pedagogia diversității. Iași: Editura Polirom
3. Păun, E., Vrăsmaș, E., Almășan, B. (coord) (2019). Educația prin lentila echității: studii și cercetări doctorale de la Conferința Națională „Acces și participare la educație”. București: Editura Universității din București

CO-TEACHING ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR DE MASĂ

EVA FELICIA
LICEUL TEORETIC„VASILE ALECSANDRI" SĂBĂOANI

În procesul instructiv-educativ elevul accede la cunoașterea realității având un bagaj de cunoștințe și strategii prin care acesta își explică și reprezintă realitatea. Aici intervine cadrul didactic care are rolul de a media învățarea elevului, formulând informațiile științifice, accesibilizându-le și găsind modalități de aplicare practică imediată pentru înțelegere, formare și exersare și transfer. Rolul este cu atât mai mare cu cât acesta asigură creșterea și dezvoltarea unor copii cu dizabilități, deficiențe de învățare. Cadrul didactic ca și profesor mediator facilitează învățarea mediată a copilului în spiritul educației incluzive.

În acest context, co-teaching-ul reprezintă un aspect important al educației incluzive ce urmărește creșterea eficienței actului didactic centrat pe elev, prin activare, activizare și adaptare. Există o serie de modalități de realizare a co-teaching-ului în școlile de masă la nivelul învățământului primar și se impune cunoașterea avantajelor și dezavantajelor utilizării acestora. Fiecare modalitate trebuie însoțită cu exemple de bune practici și sfaturi utile pentru cei ce abordează predarea în această manieră, creativă și provocatoare.

Cuvintele cheie ce însoțesc procesul de cunoaștere sunt:co-teaching, team-teachig, predare alternativă, educație incluzivă, individualizare, învățare mediată, mecanismul de feedforward.

Co-teaching-ului utilizat în învățământul primar de masă reprezintă o orientare importantă a învățământului, menit să abordeze cât mai eficient fiecare elev în actul educațional. Acestă strategie presupune o orientare creativă și provocatoare pentru fiecare cadru didactice acre ca misiune asigurarea progresului fiecărui elev. Subiectul este foarte important pentru mediul educațional preuniversitar și trebuie căutate exemple de bune practici, sfaturi care vor putea constitui idei de lucru pentru cadrul didactic preocupat să vină în întâmpinarea nevoilor elevilor, constituind un element al dezvoltării personale. În clasă se urmărește centrarea activităților pe elev, includerea elevilor cu dizabilități, deficiențe de învățare în activitatea didactică și valorificarea potențialului lor maxim, diferențierea și individualizarea instruirii.

Co-teaching-ul este o strategie de lucru existentă în educația incluzivă, utilizată în învățământul de masă, dar și în învățământul special, ca reacție la nevoia stringentă de a veni în întâmpinarea nevoilor elevilor, abordării lor în conformitate cu profilul lor psihologic, cu nivelul dezvoltării lor cognitive, cu stilul de învățare, într-o manieră flexibilă și deliberată. Aceasta presupune ca două sau mai multe cadre didactice cu niveluri echivalente de formare și cu domenii diferite de expertiză să desfășoare în același timp o anumită activitate didactică, utilizând același spațiu fizic. Acestea vor acționa asupra unui grup eterogen de elevi ce poate include persoane cu nevoi speciale, elevi cu diferite dificultăți de învățare sau mergând mai departe chiar pentru individualizarea instruirii în vederea activităților de remediere. Ambii membri ai diadei apelând la mecanismul de feedforward vor valoriza reflecția personală și

vor asigura o activitate motivată. ,,Apelarea la retroacțiunea anticipată constituie o modalitate de lucru profitabilă în pedagogia integrativă”(Bocoș, M.D., 2013)

Activitățile didactice de tip co-teaching pot fi: activități demonstrative unice cu prilejul unui cerc pedagogic sau a unei activității în cadrul comisiei de curriculum, activități planificate și derulate periodic, activități de intervenție sau remediale.

Scopul acestei maniere colaborative de predare este ca cele două cadre didactice, având cunoștințe și competențe diferite, dar complementare să își folosească punctele lor forte în echipă și să realizeze situații de predare-învățare pe care nu ar putea să le facă separat, organizând activități inedite de construire a cunoașterii la elevi. Strategia presupune cunoașterea foarte bună a elevilor, proiectarea și realizarea instruirii în funcție de fiecare individualitate participantă la actul didactic.

Co-teaching-ul nu este ușor de realizat. El presupune: un parteneriat puternic între membrii echipei de lucru, o atmosferă bazată pe încredere, o comunicare eficientă, negocierea și stabilirea unor reguli, rutine, resurse, decizii, roluri. Atitudinea cadrelor didactice trebuie să fie una proactivă și reflexivă. ,,Eficiența acestei strategii depinde de modul în care a fost pregătită colaborarea”.(Gherguț, A., Neamțu, C., 2000)

În literatura de specialitate se pot întâlni șase modalități principale de realizare a predării în echipă: predare-observare, predare-asistare, (acordare de sprijin), predare-predare,(predare în paralel), predarea pe centre, predare în echipă, predare alternativă(Friend, Bursuck, 2009).

Predarea-observarea presupune ca cel de-al doilea cadru didactic să observe activitatea instructiv educativă realizată de celălalt. Va înregistra comportamentele urmărite la anumiți elevi(felul cum învață, cum se comportă sau relaționează în timpul activității, corectitudinea realizării sarcinilor), dând referințe pentru activitatea remedială, dar și aspecte ce țin de cadrul didactic observat pentru a-și îmbunătăți predarea. Această activitate depinde de ochiul fin și calitățile de observator, dar și de puterea de acceptare a celui observat pentru a se aduce îmbunătățiri semnificative, obiective.

Predarea-asistarea presupune ca cel ce asistă să acorde ajutor individual elevilor care întâmpină dificultăți de învățare. Avantajele acestei modalități ar fi că elevii primesc ajutor imediat, se economisește timp cu distribuirea materialelor, elevii rămân focalizați pe sarcină. Dezavantajele ar fi: responsabilitatea este a cadrului didactic care proiectează și realizează instruirea, ajutorul are un rol secundar și nu i se valorifică competențele, se poate crea în acest sens dependență sau poate fi un factor perturbator. Pentru elevii cu dificultăți de învățare este o intervenție punctuală și eficientă dacă există acceptare de sarcini diferențiate.

Predarea-predare presupune împărțirea colectivului în două și desfășurarea concomitentă a activităților pe niveluri diferite de complexitate. Avantajele ar fi: proiectarea comună, activitate în grupuri mici, confort al activității desfășurate separat, crește gradul de participare și diferențiere al elevilor. Dezavantajele ar fi: existența unui nivel de zgomot ce trebuie ținut sub control, spațiu comun utilizat, ritm de lucru diferit pentru grupele realizate.

Predarea pe centre constă într-o activitate pe grupe mici realizate pe două sau mai multe centre de activități/învățare. Cele două cadre conduc activitatea la un centru fix, elevii se rotesc. La celelalte centre elevii ar putea lucra individual. Avantajele ar fi: valorificarea punctelor forte ale cadrelor didactice, abordarea unui conținut pe centru independent de celelalte, proximitatea în activitate a adultului, un timp scurt pentru un volum mai mare de informații. Printre dezavantaje s-ar putea număra: nivel de zgomot mai mare, este necesară sincronizarea activităților, un grup să lucreze independent, necesită proiectare, organizare riguroasă.

Predarea team-teaching presupune ca persoanele implicate în actul educațional să realizeze o activitate de predare prin colaborare. Avantajele ar fi: proiectarea comună și rolul

activ al ambelor cadre didactice în organizarea și managementul clasei, colaborare constructivă, încurajează comunicarea elevilor. Dezavantajul ar fi necesitatea unui timp mai mare pentru proiectarea mai riguroasă a fiecărui moment, a fiecărei acțiuni. Fiecare participant la actul de predare vine cu calitățile și atuurile lui. Este un prilej de valorizare a unor idei ce se întrepătrund.

Predare alternativă aduce ca beneficiu individualizarea maximă a instruirii și intervenția promptă prin activități remediale a celor ce au lipsit, cu dificultăți de învățare. Dezavantajul ar fi necesitatea gestionării grupelor de intervenție pentru a se evita etichetările și segregarea, existența unui factor perturbator- zgomotul, perceperea diferită a rolurilor cadrelor didactice. Trebuie introduse activități de eliminare a bullyingului

Co-teachig-ul are ca obiectiv îmbunătățirea rezultatelor intervenției educaționale asupra elevilor prin strategiile potrivite, selectate, minuțios proiectate și cu tact coordonate. Cadrele didactice ar trebui să adere la aceste maniere provocatoare de lucru deoarece aceste abordări implică o colaborare benefică pentru elevul ce trebuie tratat diferențiat, individualizat.

Relația didactică este una cvadrimensională și actul didactic este unul inovator, creativ și eficient. Echipa de lucru se angajează în abordări complementare de predare care necesită mai mult timp, coordonare, cunoaștere și încredere în competențele celuilalt, dar care vin să întrețină interesul elevului pentru activitatea de la clasă, eliminându-se rutina, utilizându-se valențele pozitive ale voluntariatului.

Bibliografie:

1. Bocoș, M.D., C., 2013. Instruirea interactivă. Editura Polirom, Iași, p.156.
2. Gherguț, A., Neamțu, C., 2000. Psihopedagogie specială. Editura Polirom, Iași.
3. https://en.wikipedia.org/wiki/Co-teaching

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ A COPIILOR CU CES

MOROȘANU CARMEN CORINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE ALECSANDRI" ROMAN

„Şcolile trebuie să primească toţi copii, fără nici o deosebire privind condiţiile lor fizice, sociale, emoţionale, lingvistice sau de altă natură. Acestea se referă şi la copiii cu dizabilităţi sau talentaţi, copiii străzii şi copiii care muncesc, copii din populaţii îndepărtate sau nomade, copii aparţinând minorităţilor lingvistice şi etnice…" – Declaraţia de la Salamanca, 1994

Incluziunea copiilor cu CES devine una dintre cele mai stringente probleme psihopedagogice ale mileniului III. Majoritatea autorilor ce au investigat diverse aspecte ale problemei (E. Verza, C. Păunescu, Gh.Radu, U.Șchiopu, M. Roşca, I. Străchinaru – România; A.Galland, T. Lambert, I. Tomas, J. Puissant – Franţa; T. Vlasova, M. Pevzner, A. Gozova, T.Rozanova, E.Marţinovskaia, V. Lubovski, L. Şipiţina, N.Malofeev – Rusia; V. Bondari, V. Siniov, I. Eriomenko – Ucraina; P. Fonagz, W. Wolfensberger, H. Grossman, B. Smith, R.Luckasson, T. Hejir – SUA), au demonstrat prioritățile incluziunii, condiţiile de organizare, efectele negative şi pozitive ale acestui proces, posibilităţile de dezvoltare.

Cerinţe educaționale speciale (CES) – desemnează necesităţile educative complementare obiectivelor generale ale educaţiei şcolare, necesităţi care solicită o şcolarizare adaptată la particularităţile individuale şi/sau caracteristice unei dizabilităţi ori tulburări de învăţare, precum şi o intervenţie specifică prin reabilitare/recuperare corespunzătoare. CES exprimă nevoia de a le acorda anumitor copii atenţie şi asistenţă suplimentară, fără de care nu se poate vorbi efectiv de egalizarea şanselor, de acces şi participare şcolară şi socială.

Orice copil are o serie de particularităţi, caracteristici care se referă la modul, stilul, ritmul şi specificul învăţării sale. În acelaşi timp o serie de copii au particularităţi ce îndreptăţesc un sprijin suplimentar, activităţi specifice pentru realizarea sarcinilor de învăţare; este vorba de *cerinţe speciale*, diferite de ale majorităţii copiilor şi care determină măsuri specifice. Cerinţe speciale poate avea orice om/copil în anumite perioade, pentru că cerinţele speciale acoperă o realitate extrem de variată, complexă şi dinamică - de la probleme simple, determinate de dezvoltarea tipică a individualităţii şi persoanei, până la problemele unice, care nu se pot rezolva decât cu o intervenţie specială şi specifică.

Cerinţele educative speciale derivă din dizabilităţi, deficienţe, boli sau deprivări de ordin socio-cultural:

- Dificultăţi/ dizablităţi de învăţare;
- Întârziere/deficienţă mintală;
- Tulburări de limbaj;
- Deficienţe fizice/motorii;
- Deficienţe vizuale;
- Deficienţe auditive;
- Tulburări emoţionale şi de comportament;
- Delicvenţele;
- Copiii străzii;
- Grupuri etnice şi religioase minoritare;
- Copiii bolnavi de boli cronice sau SIDA;
- Copii exploataţi, maltrataţi sau abuzaţi;

Această stare nu-i permite copilului o existenţă normală sau valorificarea în condiţii obişnuite a potenţialului intelectual şi atitudinal de care dispune, inducîndu-i un sentiment de

inferioritate ce accentuează condiţia sa de persoană cu cerinţe speciale. În consecinţă, activităţile educative şcolare şi/sau extraşcolare reclamă noi modalităţi de proiectare şi desfăşurare în relaţie directă cu posibilităţile reale ale elevilor, astfel încît să poată veni în întîmpinarea expectanţelor pe care elevii respectivi le resimt în raport cu actul educaţional (acest proces presupune, pe lângă continuitate, sistematizare, coerenţă, rigoare şi accesibilizare a conţinuturilor, un anumit grad de înţelegere, conştientizare, participare, interiorizare şi evoluţie în planul cunoaşterii din partea elevilor). Altfel spus, cerinţele educaţionale speciale solicită abordarea actului educaţional de pe poziţia capacităţii elevului deficient sau aflat în dificultate de a înţelege şi a valorifica conţinutul învăţării, dar nu de pe poziţia profesorului sau a educatorului care desfăşoară activitatea instructiv-educativă în condiţiile unei clase omogene sau pseudo-omogene.

Educaţia integrată se referă la faptul că toţi copiii trebuie să înveţe împreună în medii cât mai aproape de contextul normal al vieţii şi nu în medii separate. Fiecare copil trebuie integrat într-un program adecvat de educaţie; fiecare copil are dreptul să meargă la grădiniţă/şcoală unde merg toţi copiii din vecinătatea sa, iar grădiniţă/şcoala să răspundă nevoilor sale educative.

Educaţia incluzivă – presupune extinderea sarcinilor şcolii obişnuite, transformarea acesteia pentru a putea răspunde şi altor categorii de copii, în special celor cu CES. Educaţia incluzivă reprezintă un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare, având ca scop valorificarea optimă a resurselor existente, mai ales a celor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţămînt a tuturor elevilor din cadrul unei comunităţi. Noţiunea de educaţie incluzivă impune recunoaşterea necesităţii de reformare a şcolii, în sensul de a oferi asistenţă educaţională tuturor copiilor, inclusiv celor deficienţi, supradotaţi sau cu talente deosebite, în mediul şcolar comun; permite rămânerea în familie a copilului cu handicap, asigurându-se astfel premisele integrării sale socioprofesionale în comunitatea de apartenenţă, nu exclude însă alternativele organizaţionale speciale pentru cazurile ce nu pot fi rezolvate în interiorul învăţământului integrat.

O şcoală incluzivă este o şcoală în mişcare. Incluziunea în educaţie presupune:

• Valorizarea egală a tuturor elevilor şi a personalului;

• Creşterea participării tuturor elevilor la educaţie şi, totodată, reducerea numărului celor excluşi din cultura, curricula şi valorile comunităţii promovate prin şcoala de masă;

• Restructurarea culturii, a politicilor şi a practicilor din şcoli, astfel încât ele să răspundă diversităţii elevilor din comunitate;

• Reducerea barierelor în învăţare şi participare pentru toţi copiii/elevii/tinerii, nu doar pentru cei cu dizabilităţi sau cei etichetaţi ca având „nevoi educaţionale speciale”;

• Însuşirea și valorificarea învăţămintelor rezultate din încercările de depăşire a barierelor de accesare a şcolii şi de participare din partea unor elevi;

• Înţelegerea diferenţelor dintre elevi ca resursă pentru procesul de învăţare, nu ca o problemă ce trebuie depăşită;

• Recunoaşterea dreptului elevilor la educaţie în propria lor comunitate;

• Evoluţia gradului de incluziune în şcoli, atât în privinţa personalului, cât şi în privinţa elevilor;

• Extinderea rolului şcolilor în construirea comunităţilor şi creşterea valorii lor și a performanţelor;

• Cultivarea unor relaţii de susţinere reciprocă între şcoli şi comunităţi;

• Recunoaşterea faptului că incluziunea în educaţie este un aspect al incluziunii sociale.

Clasa heterogenă - este caracterizată de diversitate, din perspectiva diferenţelor de dezvoltare, stil de învăţare şi alte particularităţi ale copiilor care o alcătuiesc. Practic, diversitatea duce la o mai atentă privire asupra educaţiei incluzive. Astfel, ajungem să precizăm că o grupă/clasă în care este acceptată diversitatea şi se lucrează pentru a răspunde nevoilor

educaţionale ale fiecărui copil este o grupă/clasă incluzivă. Una dintre caracteristicile acesteia este asigurarea unui mediu prietenos, flexibil şi deschis pentru fiecare copil şi pentru clasa întreagă.

Există trei mari *tipuri de abordări ale educaţei copiilor cu CES*:

a) *segregarea* - gruparea copiilor în funcţie de dizabiltăţi şi repartizrea lor în şcoli special create pentru a răspunde acelor categorii de dizabilităţi ;

b) *integrarea* - copiii cu dizabilităţi sunt plasaţi în şcolile obişnuite, adesea în clase speciale, în măsura în care ei pot face faţă cerinţelor şcolii de masă;

c) *incluziunea* - se recunoaşte necesitatea transformării culturilor, politicilor şi practicilor şcolilor generale pentru a se adapta la diferite nevoi ale anumitor elevi, precum şi obligaţia de a îndepărta barierele care ar împiedica acea posibilitate (UNICEF, 2012).

Incluziunea se realizează prin metoda paşilor mărunți. Ea începe de la recunoaşterea diferenţelor dintre elevi. Iată de ce, dezvoltarea abordărilor incluzive ale învăţării şi predării respectă şi se clădeşte tocmai pe diferenţe; diferențele fac incitantă învățarea. Ea presupune schimbări profunde ale mediilor educative din sălile de clasă, din sălile profesorale, din spațiile extraclasă (terenurile de joacă) şi reconstruirea relaţiilor cu părinţii/persoanele care îngrijesc copiii. Pentru a răspunde cerinţelor includerii copiilor sau tinerilor, trebuie să fim preocupaţi de ei ca personalităţi complete, complexe și integre.

Avantajele incluziunii copiilor/elevilor cu CES în şcoală

Un mediu favorizant dezvoltării oferă tuturor posibilităţi de a explora şi de a-şi dezvolta capacităţile şi înzestrările unice. Comunitățile școlare incluzive sunt benefice pentru toţi actorii responsabili în educaţie, dar în special pentru copii/elevi/tineri.

Pentru incluziunea cu succes a copiilor cu dizabilităţi în învăţământul de masă trebuie respectate câteva elemente esențiale :

• Evaluarea copiilor/elevilor, înainte de integrarea lor educaţională, în grădiniţă/şcoală şi monitorizarea permanentă a rezultatelor/ progreselor copiilor/elevilor cu CES integraţi în unitățile școlare obișnuite;

•Comunicarea/cooperarea specialiştilor care sprijină educaţia incluzivă;

• Adaptarea/accesibilizarea mediului educaţional la necesităţile copiilor cu CES;

• Adaptarea şi flexibilizarea permanentă a curriculum-ului (pre)școlar;

• Asigurarea programelor de sprijin individualizat pentru copiii cu CES;

• Implicarea şi încurajarea participării părinţilor copiilor, în proiectul de incluziune, identificarea aşteptărilor şi ascultarea opiniilor părinţilor, schimb de informaţii între aceştia, consilierea lor, mobilizarea resurselor disponibile şi competente;

•Transmiterea informaţiilor celorlalţi copii din grupă/clasă legate de limitările/deficienţele copilului cu CES inclus în mediul educational, pentru a educa şi ajuta toţi elevii, pentru înţelegerea şi acceptarea diversităţii dintre ei;

•Transmiterea informaţiilor şi/sau explicaţiilor părinţilor celorlalţi copii/elevi ai grupei/clasei despre incluziunea educaţională a copiilor cu CES;

• Abordarea integrată a formării cadrelor didactice în domeniul incluziunii educaţionale a copiilor cu CES/cu dizabilităţi ; tot personalul instituţiei,inclusiv cel tehnic,trebuiesă conştientizeze necesitatea asumării principiului de incluziune ;

• Înființarea– la nivelul instituţiei sau comunităţii – a unor centre de resurse, informare şi comunicare pentru cadrele didactice şi părinţi ;

• Existenţa şi funcţionarea serviciilor specializate (recuperare, terapie educaţională, consiliere psihopedagogică, asistenţă medicală şisocială etc.), acordate copiilor cu CES în cadrul grădiniţei/ şcolii incluzive sau în cadrul altor centre comunitare;

• Acceptarea schimbării în organizarea activităţilor instructiv-educative.

În condițiile unei educații incluzive, metodele active de învățare prin cooperare au o mare eficienta si de aceea sugeram recurgerea la câteva posibile *strategii de învățare* care pot fi aplicate cu succes.

1. *Predicțiile în perechi*. Elevii vor fi grupați în perechi, având fiecare o foaie de hârtie și un creion. Profesorul le oferă o listă cu câteva cuvinte dintr-o povestire. În urma discuțiilor elevii vor trebui să alcătuiască o compunere sau un scenariu pe baza unor predicții în jurul unei liste oferite.

2. *Știu/ vreau să știu/ am învățat*. Elevii scriu pe o coloana ceea ce știu despre o temă, pe altă coloană ceea ce vor să știe și pe alta ce au învățat. La sfârșitul lecției se verifică ce cunoștințe noi au dobândit elevii.

3. *Brainstormingul*. Individual sau in perechi, elevii prezintă sau scriu pe hârtie toate lucrurile pe care le știu despre un anumit subiect.

4. *Interviul în etape*. Profesorul adresează o întrebare elevilor grupați câte trei-patru. Fiecare elev găsește o soluție și o formulează în scris. Apoi elevii se confruntă reciproc în legătură cu răspunsul, după care perechile se alătură altor perechi formând grupuri în care fiecare elev prezintă soluția partenerului.

5. *Turul galeriei*. Grupuri de 3-4 elevi lucrează la o problema care are drept rezultat un produs (schema,desen,compunere). După expunerea produselor, fiecare grup examinează produsele celorlalte grupe, discută, apoi fac recomandări.

Învățarea prin cooperare, ascultarea și acceptarea opiniilor, luarea împreună a deciziilor constituie momente active ale predării și învățării. Dacă strategiile tradiționale își propun cultivarea relațiilor de prietenie si înțelegere între copii, strategiile incluzive au un impact mai profund. Ele îi învață pe copii să se accepte așa cum sunt, indiferent de etichetele pe care societatea le pune și să colaboreze în vederea realizării obiectivelor de interes comun.

Bibliografie:

- Livia Crețulescu, Delia Elena Stoicescu, Anca Mihaela Voineag, Gheorghe Bîrză, *Elemente de educație incluzivă pentru managerii - Ghid*, Ianuarie 2019
- https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/Incluzeunea%20copiilor%20cu%20CES%20in%20institutiile%20din%20invatamint%20preuniversitar%20din%20%20RM.pdf
- https://cjraemm.ro/wp/old-site/download/2014-2015/2015-02-19-inlcuziune-copii-ces-diferentiere-strategii-actiune.doc
- https://revistaprofesorului.ro/strategii-de-integrare-a-copiilor-cu-ces/

DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE ÎN EDUCAȚIA DIN ROMÂNIA

CIOBANU AMALIA-DANA
LICEUL TEORETIC „VASILE ALECSANDRI”,
COMUNA SĂBĂOANI, JUDEȚUL NEAMȚ

În România, diversitatea și incluziunea în educație sunt teme de interes tot mai mare, pe măsură ce societatea devine tot mai diversă și accesul la educație este văzut ca un drept fundamental. Cu toate acestea, implementarea și promovarea acestor principii în sistemul educațional românesc se confruntă cu provocări semnificative, dar și cu oportunități de îmbunătățire.

Diversitatea în învățământul românesc se referă la diferențele culturale, etnice, religioase și sociale ale elevilor care fac parte din sistemul educațional. România este o țară cu o populație diversă din punct de vedere etnic, iar acest lucru se reflectă și în școli, în special în zonele cu comunități etnice majore, cum ar fi cele de romi, maghiari, ucraineni sau alte minorități.

- **Diversitatea etnică și culturală**

România are o populație semnificativă de minorități etnice, cum ar fi romii, maghiarii, germanii sau evreii. În zonele cu o concentrare mare a acestora, diversitatea culturală și lingvistică este evidentă și poate influența abordările educaționale. De asemenea, copiii romi reprezintă o categorie cu provocări specifice în ceea ce privește accesul și succesul în educație, din cauza barierelor sociale, economice și culturale.

- **Diversitatea de gen**

Diversitatea de gen în educație în România este un subiect care a început să fie discutat tot mai mult în ultimii ani. Cu toate acestea, există încă stereotipuri și așteptări de gen care pot influența alegerile educaționale ale elevilor (de exemplu, tendința de a alege anumite domenii de studiu în funcție de sex). Educația privind egalitatea de gen este încă insuficientă în multe școli.

- **Diversitatea socio-economică**

Sistemul educațional din România se confruntă cu provocări legate de disparitățile economice și sociale, care afectează accesul la educație de calitate. Elevii din familii cu venituri mici sau din mediul rural au adesea mai puține resurse educaționale și sunt mai puțin pregătiți pentru a face față cerințelor școlare. Aceasta duce la inegalități de șanse și la un risc crescut de abandon școlar.

- **Diversitatea de abilități**

În România, educația pentru elevii cu dizabilități se află într-un proces de dezvoltare. Deși legea prevede integrarea acestora în învățământul de masă, în practică există numeroase provocări, cum ar fi lipsa resurselor și a personalului pregătit pentru a sprijini acești elevi.

Incluziunea educațională presupune adaptarea sistemului educațional pentru a răspunde nevoilor tuturor elevilor, inclusiv celor cu dizabilități, celor din medii defavorizate sau din grupuri

etnice marginalizate. În România, conceptul de educație incluzivă este reglementat prin legislație, dar implementarea sa rămâne o provocare.

- **Educația incluzivă pentru elevii cu dizabilități**

În România, educația incluzivă este reglementată de Legea Educației Naționale (Legea nr. 1/2011) și de alte acte normative care prevăd integrarea elevilor cu dizabilități în școlile de masă. Totuși, această integrare nu este întotdeauna ușor de realizat, din cauza lipsei resurselor specifice (de exemplu, asistenți educaționali, materiale didactice adaptate) și a formării insuficiente a cadrelor didactice.

- **Educația incluzivă pentru elevii din grupuri vulnerabile (romi, copii din familii defavorizate)**

Elevii romi și cei din familii defavorizate se confruntă cu numeroase bariere în accesul la educație. În multe cazuri, acești elevi nu au acces la educație de calitate și sunt expuși riscului de abandon școlar. Organizațiile internaționale și ONG-urile din România încearcă să sprijine aceste grupuri prin programe de sprijin, burse școlare și intervenții specifice. Cu toate acestea, integrarea acestor elevi în sistemul educațional rămâne o provocare, în special în zonele rurale.

- **Educația pentru diversitate și combaterea discriminării**

Este important ca școlile din România să promoveze educația pentru diversitate și respectul reciproc între elevi din medii diferite. Deși au existat inițiative și programe educaționale pentru combaterea discriminării și promovarea incluziunii, acestea nu sunt implementate uniform la nivelul întregii țări. În acest sens, există încă o mare nevoie de formare a cadrelor didactice în privința diversității culturale, etnice și sociale.

Provocări în Implementarea Diversității și Incluziunii în Educația din România

- **Disparitățile regionale și resursele insuficiente**: În ciuda existenței unor reglementări legale pentru educația incluzivă, școlile din mediul rural și din zonele defavorizate se confruntă cu lipsa resurselor financiare, materiale și umane. Aceste disparități agravează inegalitățile de șanse și limitarea accesului la educație de calitate.
- **Lipsa de formare a cadrelor didactice**: Mulți profesori din România nu sunt suficient pregătiți pentru a gestiona clase diversificate sau pentru a aplica strategii de învățare incluzivă. Aceste lacune în pregătirea profesională reprezintă un obstacol major în implementarea unui sistem educațional incluziv.
- **Barierelor culturale și sociale**: În unele zone, mai ales în cazul comunității rome, există bariere culturale și de limbaj care împiedică integrarea elevilor în școli. Aceste bariere sunt adesea agravate de sărăcie și de lipsa unor modele educaționale pozitive.

Există, totuși, inițiative și proiecte care au demonstrat succes în promovarea diversității și incluziunii în educație:

- **Proiecte pentru integrarea copiilor romi**: Există mai multe organizații nonguvernamentale care lucrează cu comunitățile rome pentru a reduce abandonul școlar și a crește rata de integrare a copiilor romi în învățământul de masă.

- **Programe de formare a cadrelor didactice**: Diverse proiecte educaționale oferă formare continuă profesorilor în domeniul educației incluzive și al diversității culturale. De asemenea, sunt promovate tehnici didactice adaptate pentru elevii cu dizabilități.
- **Proiecte Erasmus+**: Proiectele financiare prin programul Erasmus+ în România au sprijinit mobilitățile educaționale internaționale, în care profesorii și elevii au învățat despre educația incluzivă și despre diversitate în alte țări europene.

Pentru a îmbunătăți implementarea diversității și incluziunii în educația din România, sunt necesare mai multe măsuri, printre care:

- **Investiții în infrastructura educațională**: Este esențial ca școlile din mediul rural și din zonele defavorizate să beneficieze de resurse mai bune (materiale educaționale, tehnologie, acces la educație specializată).
- **Formarea continuă a cadrelor didactice**: Profesorii trebuie să fie instruiți pentru a răspunde nevoilor tuturor elevilor, indiferent de diferențele lor culturale, etnice sau sociale.
- **Programe de sensibilizare și prevenire a discriminării**: Școlile ar trebui să organizeze programe de educație pentru diversitate, pentru a preveni discriminarea și pentru a promova un climat școlar mai incluziv.
- **Sprijin pentru elevii cu dizabilități**: Este necesar un sprijin mai consistent pentru integrarea elevilor cu dizabilități în școlile de masă, prin personal suplimentar (asistenți educaționali), materiale adaptate și tehnologie accesibilă

Principalele obiective ale incluziunii în educație sunt:

- **Accesibilitatea educațională**: Asigurarea unui acces egal la educație pentru toți elevii, indiferent de statutul lor socio-economic, dizabilități sau alte diferențe.
- **Participarea activă**: Elevii din grupuri diverse trebuie să aibă posibilitatea de a participa activ la activitățile educaționale, de a colabora cu colegii și de a învăța împreună.
- **Sprijin personalizat**: Oferirea de suport adaptat nevoilor fiecărui elev, de la resurse suplimentare pentru elevii cu dificultăți de învățare, până la îmbunătățirea accesibilității pentru elevii cu dizabilități.

Beneficiile Diversității și Incluziunii în Educație

Pentru elevi

- **Dezvoltare personală și socială**: Elevii învață să aprecieze diferențele, să colaboreze cu colegii din medii diferite și să dezvolte empatie și respect față de diversitate.
- **Creșterea performanțelor academice**: Studiile arată că mediile educaționale diversificate stimulează creativitatea și abilitățile de rezolvare a problemelor. Elevii care învață într-un mediu inclusiv pot beneficia de perspective multiple și sunt mai pregătiți să abordeze provocările într-un mod inovativ.
- **Reducerea prejudecăților**: Atunci când elevii sunt expuși la diversitate și învață să colaboreze cu colegi din diferite grupuri, se reduc stereotipurile și prejudecățile.

Pentru profesori

- **Formarea abilității de a învăța din diversitate**: Educatorii care lucrează într-un mediu divers învață să adopte metode pedagogice mai flexibile, să devină mai deschiși și să înțeleagă mai bine nevoile elevilor din grupuri diferite.
- **Dezvoltarea competențelor interculturale**: Incluziunea educațională permite profesorilor să dezvolte competențe importante pentru a lucra cu elevi din diverse culturi și medii.

Pentru societate

- **Pregătirea pentru o societate globală**: Elevii care beneficiază de o educație diversă și inclusivă sunt mai bine pregătiți pentru a face față unei societăți globale și multiculturale. Aceștia devin cetățeni responsabili, capabili să participe activ în comunități diverse.
- **Reducerea inegalităților**: O educație incluzivă contribuie la reducerea inegalităților sociale și economice, oferind tuturor elevilor șanse egale de succes.

Diversitatea și incluziunea în educația din România sunt subiecte importante, dar încă nu sunt implementate în mod uniform și eficient în toate școlile. Provocările sunt mari, dar există și inițiative pozitive care demonstrează că schimbarea este posibilă. Promovarea unei educații incluzive va contribui la crearea unui sistem educațional mai echitabil și mai pregătit să răspundă nevoilor unei societăți din ce în ce mai diverse.

BIBLIOGRAFIE:

- **Ionescu, M. (2018)** – *Educație incluzivă: Teorie și practică*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
- **Săftoiu, G. (2016)** – *Diversitatea culturală în educație*. București: Editura Universitară.
- **Anderson, L., & Contant, D. (2014)** – *Education for Diversity and Inclusion: A Global Perspective*. Oxford: Oxford University Press.
- Raport **UNESCO (2020)** – *Reaching Out to All Learners: A Resource Pack for Including Children with Disabilities in Education*.
- Raport **OECD (2018)** – *Inclusive Education: Supporting students with disabilities*.
- Studiu **World Bank (2019)** – *Educational Inequality in Romania: Bridging the Gap*.

DIVERSITATEA ÎN ȘCOALĂ

BERIAN EVA-ABIGAIL
TALOȘ LAVINIA IOANA
LICEUL TEHNOLOGIC "CONSTANTIN BRÂNCUȘI" ORADEA, BIHOR

Conform dicționarului oficial al limbii române, diversitatea este definită astfel: „caracterul sau însușirea a ceea ce este divers". Când folosim acest cuvânt „divers", mereu ne gândim la ceva care prezintă aspecte sau trăsături diferite față de noi sau de anumite concepte din viața noastră personală.

Din păcate, unii oameni se simt intimidați când văd persoane diferite față de ei, deoarece sunt învățați că doar un singur lucru e normal, și anume doar felul în care sunt ei, iar acest lucru duce la marginalizarea unor grupuri de oameni și comunități aflate în minoritate. Dar lumea nu trebuie văzută într-o singură culoare, ci în toate culorile pe care ni le oferă. Ce ar fi curcubeul dacă nu am putea să distingem fiecare culoare în sine și să o apreciem în armonie cu celelalte? Să îi observăm pe oamenii din jurul nostru, oricât ar fi ei de diferiți față de noi, înseamnă cu adevărat să faci parte dintr-o comunitate bună. Diferențele nu sunt defecte, ci aspecte care ne fac pe fiecare în parte să strălucim în felul nostru propriu.

Mulți sunt discriminați pentru simplul fapt că aparțin unei etnii mai rar întâlnite într-o anumită comunitate sau pentru comportamente pe care ceilalți nu le înțeleg. Această marginalizare necinstită este în ziua de azi mult mai comună decât ne putem imagina, iar de aceea este necesar să se creeze comunități sau organizații care au ca scop să promoveze pacea, toleranța și înțelegerea. Uniunea Europeană, de exemplu, este bine cunoscută în acest sens, iar valorile sale sunt bine determinate (promovarea păcii, oferirea libertății și securității oamenilor, indiferent de orientarea sexuală, etnie, religie, gen, vârstă etc.). România face parte din Uniunea Europeană, iar acest lucru poate fi văzut ca un pas înainte. Deși țara noastră nu e una dintre cele mai dezvoltate în ceea ce privește respectarea valorilor specifice UE, asta nu înseamnă că nu putem să evoluăm și să rezolvăm problemele, iar educația poate fi un bun instrument în acest sens. Programe și cursuri pentru elevi și profesori, susținute din fonduri alocate de UE, oferă participanților oportunitatea de a împărtăși experiențe cu privire la provocările din clasele multiculturale, să facă față obstacolelor comunicării interculturale, să diferențieze generalizările de stereotipuri, să înțeleagă care sunt

sursele unei comunicări interculturale deficitare și să găsească soluții la probleme legate de discriminare.

Educația are un rol important în formarea tinerilor care încă nu au păreri proprii și care încă sunt în proces de conturare a propriei personalități. De aceea e foarte important ca de mici, copiii să fie educați în a recunoaște diversitatea, să o accepte și să înțeleagă că diferențele dintre ei nu trebuie să fie un motiv de luptă sau marginalizare. Această educație se realizează în primul rînd prin fapte concrete, deoarece elevii sunt influențați de exemplul adulților din jur. Ca profesor, să prezinți o atitudine egală față de elevi îi ajută să înțeleagă că în ochii unui om matur, nimeni nu e discriminat.

În clasa a 10-a, la învățământ dual, la liceul nostru am implementat Programul național „Școli prietenoase cu natura" 2023-2024. Am reușit să realizăm câteva dintre activitățile propuse în program. Am învățat alături de elevi multe lucruri utile și am văzut cât de benefice pot fi pentru păsări și celelalte viețuitoare din zona școlii unele acțiuni simple, care se pot realiza ușor și cu costuri reduse, dar cu colaborare și multă grijă pentru viață, cum ar fi simpla oferire zilnică a unui bol cu apă proaspătă. Elevii cei mai implicați s-au dovedit a fi cei care sunt declarați ca aparținând grupurilor vulnerabile - elevi cu deficiențe de învățare și cei din comunități izolate. Ei au asigurat hrana zilnică păsărilor nemigratoare din zona școlii: pițigoi, scatii, țiclean, vrăbii, pe toată perioada rece a iernii, chiar și în zilele de vacanță. Ei au adus de acasă semințe de floarea-soarelui nedecojite, elevii din oraș nereușind să găsească semințe neprăjite în magazine. Elevii au învățat să colaboreze și împreună să prețuiască mai mult toate viețuitoarele.

Rolul școlii este de a-i învăța pe tineri cum să conviețuiască într-o lume marcată de diferențe lingvistice, culturale sau sociale, prin acceptarea acestora, dar și prin identificarea valorilor care îi unesc sau prin activități comune. Cel mai adesea, prezența oamenilor diferiți conduce la dezinteres și indiferență, ceea ce în cele din urmă nu înseamnă altceva decât o formă de discriminare. Copiii cu diverse dizabilități, copiii de etnie rromă și elevii emigranți sunt adeseori marginalizați de către colegi. Cadrele didactice trebuie să realizeze activități în care să se integreze și copiii menționați anterior, deoarece prejudecățile unor profesori sau elevi pot genera un comportament discriminatoriu. Școala incluzivă nu exclude și nu selectează, ci se adaptează la diversitatea nevoilor educaționale și la particularitățile de învățare și dezvoltare. Este deschisă, prietenoasă, tolerantă și naturală prin eterogenitatea ei. Scopul acestei școli este de a crea pentru toți copiii un cadru prielnic învățării, pornind de la premisa că diferențele dintre oameni sunt normale și ele

trebuie acceptate. Un rol important în cadrul școlii incluzive îl are pedagogia și învățarea centrată pe elev. Acest lucru implică automat adaptarea curriculumului și metodelor de predare la capacitatea și nevoia fiecărui elev în parte.

În educație trebuie aplicată echitatea. Acest lucru nu înseamnă să le dai tuturor la fel, ci să-i oferi fiecăruia ceea ce are nevoie. Chiar și între elevii care aparțin unui grup etnic sau cultural, sunt elevi care învață bine și elevi slabi, deci elevi cu diferite nevoi de învățare. Profesorii trebuie să cunoască profilul specific al fiecărui elev din punct de vedere al învățării, pentru a se ține cont în predare și evaluare de diferențele dintre aceștia. Fiecărui elev i se va recunoaște efortul depus și nu va fi pus în situația de a fi comparat cu alt elev care reușește mai ușor să realizeze performanțe școlare. În lumea pentru care îi creștem este loc pentru fiecare, să se împlinească și să fie fericit.

Elevii trebuie să fie învățați să analizeze informațiile, să recunoască și să combată stereotipurile, să aprecieze și să sărbătorească diversitatea în toate formele ei. Acest tip de educație nu doar îi pregătește pe elevi pentru o societate diversă, ci îi și încurajează să devină agenți activi în promovarea schimbărilor pozitive în comunitatea lor.

Bibliografie

1. https://dexonline.ro/definitie/diversitate
2. https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/principles-and-values/aims-and-values_ro
3. https://education.ec.europa.eu/ro/focus-topics/improving-quality/multilingualism/linguistic-diversity
4. https://www.living-democracy.com/ro/principals/learning/preparation/knowing-and-understanding-the-different-kinds-of-diversity-at-school/
5. Mara D. – Strategii didactice în educaţia incluzivă, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2004.

Diversitate și incluziune – Eseu

Prof. Iancu Madalina Iulia, Liceul Tehnologic Constantin Brâncuși, Oradea

Introducere

Într-o lume din ce în ce mai globalizată, diversitatea și incluziunea sunt principii esențiale care contribuie la dezvoltarea și bunăstarea comunităților, instituțiilor și organizațiilor. Diversitatea include toate diferențele dintre oameni, fie că sunt legate de etnie, gen, vârstă, orientare sexuală, religie, capacități fizice sau mentale. Incluziunea, pe de altă parte, se referă la efortul activ de a crea un mediu în care fiecare persoană se simte respectată și valorizată. În acest eseu, vom explora importanța diversității și incluziunii, provocările în promovarea acestora și beneficiile pe care le aduc în societate.

Importanța diversității și incluziunii

Diversitatea aduce perspective noi și diferite într-o comunitate, echipă sau organizație. Prin valorificarea experiențelor și ideilor variate, oamenii sunt expuși unor moduri de gândire și abordări noi, ceea ce încurajează inovația și creativitatea. De exemplu, într-o echipă formată din persoane cu pregătiri și culturi diferite, soluțiile propuse pentru o problemă pot fi mult mai variate și eficiente decât într-o echipă omogenă.

Includerea tuturor persoanelor, indiferent de diferențele pe care le aduc, contribuie la o coeziune socială mai puternică. Persoanele care se simt respectate și acceptate sunt mai motivate și mai implicate în munca lor. La nivel social, incluziunea ajută la reducerea discriminării, a stereotipurilor și a marginalizării, promovând o atmosferă de egalitate și respect.

Provocările diversității și incluziunii

Deși beneficiile diversității și incluziunii sunt numeroase, aplicarea acestor principii nu este lipsită de provocări. În multe organizații sau societăți, există prejudecăți inconștiente sau sisteme vechi de discriminare care fac integrarea mai dificilă. De exemplu, stereotipurile negative legate de anumite grupuri etnice sau orientări sexuale pot afecta modul în care membrii acestor grupuri sunt tratați, chiar dacă la nivel declarativ sunt acceptați.

O altă provocare este rezistența la schimbare. Multe persoane sau organizații se simt incomod în fața diversității, deoarece aceasta poate fi percepută ca o amenințare la stabilitatea sau tradiția lor. Pentru a depăși aceste obstacole, este necesară educația continuă și crearea unor politici clare de diversitate și incluziune, care să încurajeze respectul și să penalizeze comportamentele discriminatorii.

Practici pentru promovarea diversității și incluziunii

1. Educația și trainingul – Organizarea de cursuri pentru a conștientiza și a reduce prejudecățile.

2. Politici și proceduri echitabile – Politici clare de anti-discriminare și acțiuni afirmative.

3. Comunicare deschisă și suport – Crearea unui mediu în care angajații pot discuta liber despre diversitate și incluziune.

4. Recrutare diversificată – Practici de recrutare și promovare care caută și includ talente diverse.

Beneficiile diversității și incluziunii

Diversitatea și incluziunea aduc multiple avantaje în toate domeniile vieții. În mediul profesional, o echipă diversă este mai inovatoare și mai flexibilă, având capacitatea de a găsi soluții creative și de a răspunde mai rapid schimbărilor. Companiile care promovează incluziunea se bucură de o reputație mai bună și de loialitatea angajaților, ceea ce contribuie la o creștere durabilă.

La nivel social, incluziunea reduce tensiunile și conflictele între diferitele grupuri, construind un climat de toleranță și respect reciproc. Comunitățile care promovează diversitatea și incluziunea sunt, de obicei, mai prospere și mai stabile, deoarece toți membrii lor sunt valorizați și își pot aduce contribuția într-un mod liber și echitabil.

Concluzie

Diversitatea și incluziunea sunt esențiale într-o societate modernă și reprezintă o expresie a respectului față de valoarea fiecărei persoane. Deși implementarea acestor principii vine cu provocări, beneficiile pe termen lung sunt incontestabile. O lume mai diversă și incluzivă este o lume mai echitabilă, mai inovatoare și mai pașnică, unde fiecare individ are șansa de a-și exprima potențialul și de a contribui la binele comun. Promovarea diversității și incluziunii nu este doar un ideal, ci o responsabilitate comună, necesară pentru a construi o societate mai bună pentru toți.

- "The Diversity and Inclusion Handbook" de Sondra Thiederman.
- "Inclusion: Diversity, The New Workplace & The Will To Change" de Jennifer Brown.

„POVESTIREA CA MIJLOC DE ÎNŢELEGERE A DIVERSITĂŢII CULTURALE ŞI ETNICE DE CĂTRE PREŞCOLARI''

TROFOR ALINA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ „DOMNIȚA MARIA" BACĂU

M*ulticulturalitatea* reflectă starea naturală a societăţii, care este diversă, multilinguală, multientnică, plurireligioasă.

Educatia interculturală promovează cunoaşterea si respectarea culturii, a tradiţiilor şi a stilului de viată ale comunităţilor entice, de către toti locuitorii din ţara respectivă.

Interculturalitatea presupune o cunoaştere minimă a culturii celorlalte etnii care trăiesc alături de noi respectarea lor, a tradiţiilor şi obiceiurilor a religiei.

Din păcate copiii cu care lucrez aparţin etniei rrome, dar acelei părţi care s-a rupt de tradiţii, de limba lor şi practic şi-au pierdut identitatea etnică. Sunt acei rromi de la marginea oraşelor care nu aparţin din punct de vedere cultural nici etniei lor şi nici a restului populaţii, cea română. Dintre părinţii copiilor o singură mamă am auzit vorbind limba rromanes, dar nu cu copiii ei şi când am întrebat-o de ce nu îşi învaţă copiii, s-a ruşinat şi a ridicat din umeri.

Cum putem vorbi acestor copii şi părinţi despre cultură, obiceiuri, tradiţii, dacă pe cea care au avut-o o reneagă? Ce să îi învăţăm? Să fie ţigani, sau români ? Nu ar fi nici o problemă, dar nu se simt nici români! Dar ei nu se simt români pentru că nici noi nu îi ajutăm! La noi în grădiniţă aceşti copii nu se simt marginalizaţi pentru că din păcate de-a lungul anilor au rămas doar ei. Dar la şcoală amestecaţi cu ceilalţi vor simţi diferenţele, treptat şi asta nu din cauza învăţătoarelor şi a profesorilor ci a celorlalţi copii, care încet-încet îi vor percepe ca fiind diferiţi şi îi vor marginaliza. Observ acest fenomen de ani buni, cred că şi dumneavoastră, nu am întâlnit încă un copil „român''care să meargă acasă la un rrom, poate datorită părinţilor, a ideii preconcepute că sunt periculoşi, murdari, vorbesc urât, şi se comportă urât.

Anul acesta am făcut vizite la domiciliu câtorva copii, din diferite motive: am fost la o fetiţă acasă pentru că refuza să vină la grădiniţă şi am vrut să găsesc motivul. Am găsit o casă modestă, foarte curată, înghesuită întro curte cu mai multe familii, şi din care nu lipsea apa curentă, căldura. Am văzut şi case murdare şi copii dezbrăcaţi în frig, dar nu mulţi. Deci nu putem vorbi, cel puţin în ultimii ani, că aceşti copii sunt murdari, mulţi dintre ei nu duc lipsă nici de rechizite, haine, sau alte lucruri. Şi atunci de ce nu sunt priviţi la fel ca ceilalţi copii? Este greu pentru aceşti oameni să se integreze, în primul rând pentru că nu au cultură în sensul larg al cuvântului

şi asta datorită faptului că abandonează şcoala foarte timpuriu. De ce ? Cred că nu au motivaţia necesară învăţării. Am un singur copil crescut doar de mamă care este motivat, chiar mama este cea care îl motivează, mi-a spus că nu vrea ca el să ajungă ca ea (are doar 5 clase absolvite, nu se poate angaja, trăiesc din ajutor social şi ce primeşte copilul de la tatăl lui din Italia). Mai sunt câţiva copii ai căror taţi lucrează, majoritatea zilieri, în construcţii, iar restul mamelor se ocupă de copii şi trăiesc de pe o zi pe alta.

Este surprinzător cât de senini îşi accept soarta şi cât de puţin fac pentru a-şi schimba viaţa. Mai este o categorie de părinţi, cei care şi-au schimbat radical viaţa plecând în străinătate. Din generaţia aceasta 5 copii au plecat în Spania şi Italia şi din informaţiile pe care le am se descurcă foarte bine, sunt şcolari, au învăţat limba, s-au integrat.

M-am întrebat de multe ori cum sunt priviţi aceşti copii de cei italieni şi spanioli?

Aceşti copii defavorizaţi nu se percep ca fiind diferiţi faţă de ceilalţi , dar va veni, din păcate, şi momentul în care vor fi percepuţi de colegi ca fiind ,,altfel''. Este nevoie ca ei să ştie că oamenii sunt diferiţi, că sunt din păcate oameni pentru care contează culoarea pielii, sau locul în care locuieşte cineva, că de multe ori după aceste criterii este judecat cineva şi nu după faptele sale. Pentru a-i face să înţeleagă că oamenii sunt diferiţi le-am arătat imagini cu oameni negri, asiatici, nordici, laponi, le-am spus poveşti specifice diferitelor ţări, sau zone geografice, insistând asupra faptului, că orice culoare ar avea pielea, oamenii sunt alcătuiţi din aceleaşi organe, toţi muncesc pentru a trăi şi toţi îşi cresc copiii cu dragoste şi grijă. În scopul înţelegerii de către copii a diversităţii fiinţei umane, a faptului că din păcate există pe lume oameni defavorizaţi, că sărăcia este o situaţie care poate fi remediată, am desfăşurat mai multe povestiri care au ca subiect sărăcia şi nedreptatea arătată de oameni sau animale (în cazul unei fabule) semenilor lor.

Unul din cele mai emoţionante basme din literature pentru copii este ,,Fetiţa cu chibrituri'' de H. C. Andersen, unde este vorba despre o fetiţă săracă, orfană de mamă, care sfîrşeşte tragic în noaptea de Crăciun, noapte care pentru majoritatea copiilor înseamnă bucurie, seninătate, alături de familie. Acest basm îl povestesc copiilor în preajma Crăciunului şi rămân de fiecare dată surprinsă de emoţia pe care o trăiesc copiii ascultânu-l. Este greu de imaginat cum nişte copii atât de mici, sunt suficient de maturi pentru a fi emoţionaţi până la lacrimi, pentru că este nevoie şi de puţină maturitate pentru a înţelege suferinţa altora.

O altă povestire emoţionantă şi care ilustrează o întâmplare despre o fetiţă neagră şi mama ei, despre descriminările la care era supusă populaţia de culoare din America este ,,Pantofii roşii'' de N. Calma. Şi această povestire i-a emoţionat pe copii şi i-a făcut să înţeleagă că unii oameni sunt trataţi nedrept de către semenii noştri doar pentru că au pielea mai închisă la culoare. Acestă povestire este desuetă pentru situaţia actuală din S.U.A., care au fost printre ultimele din lume care au abolit sclavia, şi au continuat să discrimineze populaţia de culoare decenii de-a rândul, dar cu o politică înţeleaptă, o educaţie adecvată a populaţiei au rezolvat în timp relativ scurt integrarea lor în societatea democrată.

O altă povestire pe care le-am spus-o copiilor este ,,Povestea ursului cafeniu'' de Vladimir Colin. Un urs cafeniu ajunge la polul nord printre urşii albi, aceştia nu îl acceptă între ei pentru că îl considerau murdar, dar cînd el salvează un pui de urs alb, şi-au dat seama că nu culoarea pielii contează, ci curajul şi capacitatea de sacrificiu de care a dat dovadă ursul cafeniu. Această povestire este o fabulă în proză, copii comentează întâmplările şi pot să aprecieze calităţile morale ale personajelor.

,,Prin povestire educatoarea îi antrenează pe copii la o viaţă imaginativă care prelungeşte, colorează sau transfigurează faptele, domeniu al viselor şi al entuziasmului încărcat de emoţii, împodobotit de ficţiuni şi de simboluri...Sub influenţa povestirii, sensibilitatea fiecărui copil se deschide în fiecare clipă, sentimentele se dezvoltă şi se exprimă mai clar''. (Madelaine Faure, *Le jardin d'enfant*, Paris, P.U.F. 1957).

Nu ştiu dacă este bine, dacă este moral, să le atragem atenţia asupra identităţii lor etnice, dar consider că ei trebuie pregătiţi, până când noi, societatea vom putea lăsa deoparte prejudecăţile şi să îi ajutăm mai eficient să îşi găsească un loc alături de noi în această lume.

M. Rey a spus că,, educaţia interculturală este *calea obligatorie pentru educaţia drepturilor omului,* care urmareşte să depăşească etnocentrismul''.

Bibligrafie:

- **Bratu, Bianca,** *Preşcolarul şi literatura,* Editura Didactică şi PedagogicăBucureşti, 1977
- **Gherghina, Dumitru,** *Metodica activităţilor instructiv-educative în învăţământul preprimar,* Editura DIDACTICA NOVA, Craiova, 2007

ROLUL FAMILIEI ÎN DEZVOLTAREA COMUNICĂRII AFECTIVE

BADEA DANA ELENA

GRĂDINIȚA CU P.N. CRIVINA

TOMA ANCA

Mediul familial este principalul contact în viața copilului. Părinții sunt într-o mare măsură responsabili de ceea ce devin copiii, deoarece pe lângă moștenirea genetică și diferitele influențe ale mediului, contează foarte mult familia cu experiențele sale de viață, obiceiurile ei, și nu în ultimul rând, educația pe care o primește fiecare copil. Modelul personal al adulților reprezintă un important factor în învățarea abilităților socio-emoţionale. Copilul observă comportamentul adulților și îl imită. Ceea ce înseamnă că modul în care adulții reacționează la propriile emoții și modul în care reușesc în final să le gestioneze, felul în care rezolvă conflictele apărute în viața lor oferă celor mici contexte prielnice de învățare prin observare și imitare. Comportamentele noastre, ale adulților, se vor reflecta, mai devreme sau mai târziu, în comportamentele sociale ale copiilor.

Părinții sunt primii care contribuie la dezvoltarea abilităților emoționale ale copiilor, prin exprimarea propriilor emoții în familie, prin reacțiile și răspunsul comportamental la emoțiile copilului și prin crearea de contexte în care se vorbește despre emoții.

Specialiștii în psihologie susțin că inteligența emoțională și capacitatea copilului de a relaționa și de a stabili relații cu cei din jur stau la baza succesului la școală, dar și a succesului în viață.

Mulți părinți nu înțeleg încă faptul că performanțele școlare ale copiilor au foarte puțină legătură cu abilitatea micuţului de a citi la o vârstă fragedă sau de a rezolva ecuaţii înainte de vreme. Mintea este esenţială în dezvoltarea unui copil inteligent şi descurcăreţ, însă şi emoţiile au un rol esenţial în succesul micuţului în viaţă. Iar cei responsabili cu antrenarea şi educarea minţii şi a emoţiilor copiilor sunt în principal părinţii. Acest antrenament al emoţiilor şi al trăirilor copiilor, precum şi al minţii începe încă de la naşterea bebeluşului.

Modul în care bebeluşul percepe emoţiile şi stările mamei şi este afectat de acestea şi felul în care orientezi şi controlezi aceste stări astfel încât să se tranforme în ceva constructiv poate forma un copil de succes. Viaţa de familie şi atmosfera din sânul ei reprezintă prima lecţie la care asistă copilul în formarea inteligenţei emoţionale.

Altfel spus, modul în care tratezi copilul, atenţia pe care i-o acorzi, răbdarea cu care îl ajuţi să depăşească problemele, comunicarea, modelul disciplinar pe care îl aplici, toate acestea contribuie la dezvoltarea emoţională a copilului şi aceasta este foarte importantă în reuşita şcolară.

Kay Kuzma (2006) precizează, de asemenea, şase nevoi esenţiale ale copilului mic: 1. Copiii au nevoie să fie iubiţi; 2. Copiii au nevoie să li se acorde încredere; 3. Copiii au nevoie să fie liberi să trăiască experienţele vieţii pentru a le stimula dorinţa de exprimare; 4. Copiii au nevoie să se exprime; 5. Copiii au nevoie de stimulare; 6. Copiii au nevoie să fie învăţaţi. Autorul susţine că respectarea parţială a acestora sau neglijarea a cel puţin uneia dintre aceste nevoi împiedică dezvoltarea completă a copilului (implicit socio-emoţională).

Copilul care simte iubirea părinţilor are o dezvoltare psihosocială armonioasă, este protejat afectiv. Ross Campbell consideră că: „o împlinire adecvată a nevoilor emoţionale este piatra de temelie a unei educaţii eficiente” (2001, p. 16). În acest mod, copilul se dezvoltă ca o persoană autonomă, puternică, încrezătoare în sine şi în ceilalţi, simţindu-i totodată, alături pe părinţi, în orice

fel de situaţie s-ar afla. „Fiindcă este un mediu mai ales afectiv, familia constituie o adevărată şcoală a sentimentelor; în acest fel familia modelează personalitatea în dimensiunile sale fundamentale” (Osterrieth, P., 1973, p. 51).

Este fundamental pentru copil să simtă iubirea necondiţionată a părinţilor şi nu doar pe aceea legată doar de succesele lui şi de respectarea strictă a cerinţelor lor. Tot în familie, copilul învaţă să îi iubească pe alţii, să dăruiască la rândul lui iubire, să aibă conduite sociale timpurii, care să uşureze integrarea în grădiniţă, şcoală şi viaţă.

Indiferenţa afectivă a părinţilor faţă de copiii lor poate avea mai multe cauze:

- imaturitatea afectivă, nepotrivită cu rolurile parentale, suprasolicitările profesionale;

- lipsa unor cunoştinţe cu privire la nevoile afective ale copilului;

- prezenţa unor trăsături de personalitate cum ar fi: comoditatea, nesiguranţa, şi scepticismul în legătură cu eficienţa educaţiei, neglijarea generală a relaţiilor cu alţii. R. Vincent apreciază că aceştia „…nu sunt suficient de disponibili pentru copiii lor” (1972, p. 140).

Cauzele frecvente ale indiferenţei afective parentale sunt: lipsa de orientare în viaţă, nesiguranţa comportamentelor, lipsa de încredere în oameni, contacte sociale reduse, tendinţa de a realiza ataşamente afective faţă de persoane din afara familiei, fără a exista discernământ în alegeri, lipsa modelelor de conduită adecvată în situaţii dificile.

Prin urmare, familia este pentru copil un mediu mai mult decât necesar dezvoltării sale socio-emoţionale.

Stimularea inteligenţei emoţionale a copilului depinde de felul în care acesta este sprijinit de părinţi să îşi înţeleagă propriile sentimente, să îşi gestioneze emoţiile, să se automotiveze şi să facă faţă cu succes eşecurilor.

Cultivarea pasiunii pentru citit, fie că citește singur sau cu sprijin, cititul poveștilor cu caracter moral ca un obicei zilnic, participarea la activităţi extracurriculare pot fi metode din educaţia copilului care îl pot ajuta să îşi crească nivelul de inteligenţă emoţională.

BIBLIOGRAFIE

1. Kuzma, K. Înţelege-ţi copilul. Bucureşti: Editura Viaţă şi Sănătate. (2006).
2. Osterrieth, P. Copilul şi familia. Bucureşti: Editura Didactică şi Pedagogică.(1973).

INTEGRAREA ELEVILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

BURUEANĂ IOANA- ALEXANDRA
COLEGIUL NAȚIONAL „MATEI BASARAB", BUCUREȘTI

Școala românească impune o educație incluzivă care promovează diversitatea culturală, o școală în care toți copiii sunt respectați și integrați fără discriminare și excludere generate de originea etnică, deficiențe fizice sau mentale, apartenența la o categorie dezavantajată, sau diagnosticarea cu o formă de CES. Integrarea presupune încurajarea relațiilor de prietenie și comunicarea între toți elevii din clasă/ școală, educarea elevilor pentru înțelegerea și acceptarea diferențelor dintre ei, dar și acceptarea schimbărilor radicale în organizarea și dezvoltarea activităților educative din școală.

Pentru a putea răspunde cerințelor acestui tip de educație incluzivă, profesorul are nevoie de formare pentru a ști să-și adapteze metodele și strategiile didactice procesului de învățare, el trebuie să dispună de materiale adaptate predării și evaluarii specifice elevilor cu CES. De asemenea, profesorul trebuie să mențină comunicarea foarte bună cu dirigintele clasei și cu familia elevilor cu CES, dar și să-i consilieze pe ceilalți elevi din clasă pentru a ști cum să se comporte cu elevii cu CES. Cred că rolul profesorului este să le dezvolte elevilor, mai ales copiilor cu CES, dorinţa, emoţia de a studia, să-i ajute să învețe acționând, aplicând noțiunile studiate în contexte noi, să dezvolte simțul estetic al acestora și, în același timp, să încurajeze cooperarea din partea colegilor.

Este demonstrat că o experienţă de învăţare motivantă, nestresantă, care se încheie cu o stare de satisfacţie, tinde să se repete. Elevii reţin mai mult timp ceea ce aud, văd şi fac în acelaşi timp, iar acest lucru presupune utilizarea unor metode de predare-învăţare interactivă. Interesul şi motivaţia elevilor pentru studierea limbii române sunt sporite dacă lecţia devine o permanentă interacţiune între profesor şi elev.

În ultimii ani, meseria de profesor mi-a scos în cale diverse situații și am avut prilejul să cunosc câteva cazuri de copii cu nevoi speciale cărora le-am fost profesoară. Am înțeles că elevii, în diversitatea lor, pot fi educați împreună atât intelectual, cât și social. Cazurile pe care le-am avut la clasă erau de elevi diagnosticați cu dislexie, elevi cu deficit de atenție- ADHD, elevi cu tulburări din spectrul autist, dar și elevi cu sindrom Asperger. Consider că profesorul care are la clasă elevii cu cerințe speciale trebuie să-și asume roluri noi, prin confruntarea conștientă cu dificultățile de învățare ale acestor copii, prin însușirea rolului de agent al cooperării cu părinții și alți specialiști în proiectarea unor experiențe de învățare benefice. Consider că obiectivele operaționale pe care profesorul și le propune trebuie adaptate disciplinei/ tipului de oră și specificului copilului/ tipului de CES al copilului. De asemenea, cred că elevul cu CES ar trebui să cunoască și să respecte regulile clasei, să

dezvolte capacități de interacțiune cu ceilalți colegi din clasă, să poată lucra în echipă, să se implice în sarcinile date, să aibă capacitatea de a se adapta la diferite situații, să aibă un minimum de autocontrol asupra propriilor emoții și nevoi, să beneficieze de o consolidare a cunoștințelor prin folosirea mijloacelor audio-vizuale în cadrul procesului de predare-învățare-evaluare.

În calitate de profesor de limba și literatura română, consider că orele de română pot fi mai antrenante, iar copii cu CES se pot simți integrați mai ușor dacă profesorul reușește să îmbine metodele tradiționale de predare-învățare cu cele moderne, menținând interesul și participarea activă a tuturor elevilor la lecție. Voi oferi câteva exemple din practica mea la clasă. Deseori, apelez la strategii ludice pentru a capta și menține interesul elevilor mei. Astfel, jocurile didactice, dramatizarea, jocurile de rol sunt foarte bine primite de copii. De asemenea, activitățile educative bazate pe cooperare, negociere și solidarizare în indeplinirea unor sarcini de învățare sau de lucru. Una dintre metodele cel mai des utilizate la oră este metoda inteligențelor multiple. Aceasta permite elevilor să se poată exprima prin acea dominantă intelectuală pe care o posedă. Această metodă se poate aplica cu succes la o lecţie de evaluare sumativă. Astfel, elevii cu CES pot participa activ la procesul didactic, iar cunoştinţele dobândite pot fi raportate autonom, reflexiv, critic şi creativ. Cele opt tipuri de inteligenţă numite de Gardner sunt: inteligenţa verbal-lingvistică, inteligenţa logico-matematică, inteligenţa muzical-ritmică, inteligenţa vizual-spaţială, inteligenţa corporal-kinestezică, inteligenţa naturalistă, inteligenţa interpersonală, inteligenţa intrapersonală. Competenţele urmărite pot fi diversificate în funcţie de tipul de inteligenţă vizat. Astfel, se vor forma opt grupe de câte 4 elevi, fiecare grupă urmând să primească activităţi conform tipului de inteligenţă pe care îl reprezintă. Fiecare are o sarcină care poate fi rezolvată prin mai multe căi. Rezultatul muncii fiecărei grupe se concretizează printr-o schemă, un inventar de idei exprimat pe o coală care se expune pe tablă. Grupurile, coordonate de profesor, trec pe la fiecare poster şi completează cu propuneri şi observaţii. La final, fiecare grup revine la propriul poster şi analizează comentariile. Comunicarea se face prin intermediul unui raportor care explică modul cum au fost rezolvate sarcinile, argumentându-şi răspunsurile. Elevii cu CES răspund foarte bine acestui tip de abordare a lecției, se integrează în grupa de lucru, interacționează ușor cu ceilalți colegi de echipă. De asemenea, o altă metodă des folosită este cea a hărților conceptuale. Această metodă sistematizează informația astfel încât elevul să acumuleze cunoștințe folosindu-și memoria vizuală. Se știe că elevii cu CES răspund foarte bine acestui mod de abordare a lecției. Informațiile sunt mai ușor asimilate atunci când explicațiile vin pe baza unei scheme. Metoda cubului este o metodă utilă și distractivă în lecţia de verificare a cunoştinţelor. Metoda presupune existenţa unui cub pe feţele căruia profesorul notează câte o sarcină de lucru. Clasa este împărţită în şase echipe de elevi. Reprezentantul fiecărei echipe va primi câte o sarcină de lucru prin aruncarea cubului. Timpul de lucru este de 6 minute, câte un minut pentru fiecare echipă. Elevii cu CES răspund foarte bine la această metodă, lecția părând o joacă, o permanentă interacțiune cu profesorul și cu ceilalți elevi.

Este știut faptul că elevii învaţă în ritmuri diferite şi fiecare elev trebuie să aibă posibilitatea de a-şi atinge potenţialul maxim. Profesorul trebuie să pună accent pe valorizarea mediului școlar, care ar trebui să se caracterizeze printr-un climat de încredere în care să se manifeste fiecare elev ca membru al unui grup. De asemenea, elevii nu trebuie să fie sub influenţa stresantă a unui sistem bazat pe succes şi eşec, ci pe rezultate în comun stabilite cu profesorul, referitoare la randamentul de atins, dar şi pe participarea în mare măsură la evaluarea propriilor activităţi. De aceea, consider că rolul profesorului este să găsească cele mai potrivite strategii de a stimula și motiva pentru învățare elevii, în general, și în special, elevii cu CES. De asemenea, procesul de evaluare a elevilor cu CES cere multă răbdare din partea profesorului și mai ales găsirea acelor metode de evaluare care să țină cont de dificultățile și abilitățile fiecărui copil. Profesorul trebuie să aibă o perioadă de acomodare care să îi permită să cunoască elevii cu CES prin observație, să le analizeze comportamentul, să le observe reacțiile la stimuli. Astfel, observând și analizând diversele situații în care sunt implicați elevii cu CES, profesorul va putea decide ce formă de evaluare este potrivită acestor elevi. Unii pot răspunde mai bine unei evaluări orale, având nevoie să fie permanent încurajați, alții își canalizează mai bine atenția în evaluările scrise dacă subiectele sunt adaptate gradului lor de înțelegere.

BIBLIOGRAFIE:

1. BLÂNDU, Valentin Cosmin, ***Psihopedagogia elevilor cu dificultăți de învățare școlară,*** Editura Didactică și pedagogică, 2024.
2. CRĂCIUN, Corneliu, ***Metodica predării limbii şi literaturii române în gimnaziu şi în liceu***, Editura EMIA, Deva, 2009.
3. CUCOȘ, Constantin, ***Pedagogie,*** Editura Polirom, 2006.
4. GHERGUȚ, Alois, Frumos, Luciana, Raus, Gabriela, ***Educația specială. Ghid methodologic,*** Polirom, 2016.
5. GILBERT, Patricia, ***Cum să-i ajutăm pe copiii hiperactivi cu deficit de atenție,*** Editura Polimark, București, 1998.
6. NEACȘU, Ioan, ***Metode şi tehnici de învăţare eficientă***, Ed. Militară, București, 1990.
7. PARFENE, C., ***Metodica studierii limbii şi literaturii române în şcoală. Ghid teoretico-aplicativ***, Polirom, Iași, 1999.
8. POPENICI, Ştefan, ***Pedagogie alternativă***,, Polirom, Iași, 2001.

PROIECT DIDACTIC

HONGU MĂDĂLINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 2 TÂRGU OCNA

CLASA: a II-a

ARIA CURRICULARĂ: Consiliere și orientare

DISCIPLINA: Dezvoltare personală

SUBIECTUL LECTIEI: Relațiile cu ceilalți. Prietenia. Respectul

TIPUL LECTIEI: consolidare și sistematizare a cunoștintelor

FORMA DE REALIZARE: integrată

DISCIPLINE INTEGRATE ÎN LECŢIE: Comunicare în limba română, Muzică și mișcare, Arte vizuale și abilități practice

COMPETENȚE SPECIFICE:

Dezvoltare personală

1.1. Stabilirea unor asemănări şi deosebiri între sine şi ceilalţi, după criterii simple;

2.1.Exprimarea emoțiilor de bază în situații variate;

2.3.Explorarea abilităţilor de relaţionare cu ceilalţi.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

A.cognitive

OC1-să stabilească criterii valorice de alegere a prietenilor;

OC2-să deosebească adevărata de falsa prietenie;

OC3-să desprindă învăţăminte despre prietenie din lecturile studiate;

OC4-să comenteze atitudinea persoanelor în situaţiile prezentate;

OC5-să identifice formele de manifestare a respectului faţă de celelalte persoane şi faţă de ei înşişi;

B.motrice

OM1 - să-şi coordoneze mişcările pentru manevrarea corectă a instrumentelor de lucru;

C.afective

OA1 - să participe cu interes la activitate;

STRATEGII DIDACTICE:

Metode si procedee: conversatia, explicatia, expunerea , munca independentă, Metoda Ciorchinelui, jocul didactic.

Mijloace de învățământ: laptop, fișe de lucru, jetoane, planșe

Forme de organizare: frontal, individual,

Resurse temporale: 45 min.

Resurse umane: 15 de elevi

BIBLIOGRAFIE:

Programa pentru disciplína Dezvoltare personală aprobată prin ordinul ministrului Nr. 3418/19.03.2013

Dezvoltare personală – *manual pentru clasa a II-a, partea a II-a*, Editura Aramis, București, 2015;autor: Constanța Cuciinic

Etapele lecției	Obiective Operaționale	Conținutul instructiv-educativ	Strategii didactice			EVALUARE
			Metode si procedee	Mijloace de invatamant	Forme de organizare	
1.CAPTAREA ATENȚIEI		Se prezinta elevilor un material PPT povestea *„CEI TREI PRIETENI”*	Expunerea	Laptop	Frontal	Capacitatea de a urmări cu atenție o expunere
2. ENUNȚAREA TEMEI ȘI A OBIECTIVELOR		Astazi la ora de dezvoltare personală vom vorbi despre prietenie.Ne vom aminti ceea ce am învățat despre prienie, prieteni, respect.Vom stabili calitățile pe care trebuie să le aibă o persoană pentru a deveni prietenul nostru, vom enumera motivele pentru care ne dorim să avem prieteni, vom desprinde învățăminte despre prietenie din diferite lecturi studiate de noi.	Explicația		Frontal	Capacitatea de a recepta corect un mesaj oral
3.DIRIJAREA INVĂTĂRII	OC1 OC2 OM1 OC3	Se va purta o discuție pe marginea poveștii prezentate. Cum se numește povestea prezentată? - Cine sunt cei trei prieteni? - De ce spunem că sunt prieteni? - De ce ne dorim să avem prieteni? - Cine ne poate deveni prieten? - De ce îmi pot face prieteni printre colegii de clasă? **EXERCIŢIU JOC:** Cum ar trebui să fie un prieten adevărat? Se va extrage dintr-un săculeț câte un jeton, care conţine o propoziţie şi se va citi. Apoi elevul,	Conversația Jocul Ciorchinele	 Săculeț cu jetoane Planșa cu ciorchinele	Frontal	Capacitatea de a desprinde mesajul dintr-un text prezentat

	OA1 OC4	va rosti numele unui prieten sau coleg, căruia i se potrivește propoziţia scrisă pe acesta. Învață foarte bine. ..... Îmi dă dulciuri. ..... E sincer cu mine. ..... Se joacă cu mine. ..... Mă ajută la nevoie. ..... Ne plac aceleași lucruri..... Se poartă frumos. ..... E amuzant . ..... Știe să păstreze un secret. ..... Împarte jucăriile cu mine. ..... După ce vor fi citite toate propoziţiile, fiecare elev va aşeza jetonul pe panou, în jurul cuvântului prieten. Elevii vor descoperi calităţile unui prieten adevărat. **EXERCIŢIU-JOC Ce-ai face dacă:** Un prieten te-ar ruga să păstrezi un secret? a)Nu aș spune nimănui. b)Aș spune doar unui coleg de încredere. Un prieten ți-ar cere ajutor la teme? a)Aș găsi timp să îi explic ce nu a înțeles. b)Aș rezolva tema în locul lui. Un prieten îți cere să împarți cu el jucăriile? a)Îi dau din jucării dacă eu nu mă mai joc.			Individual	Aprecieri verbale Capacitatea elevilor de a aplica cunoștințele în diferite situații

		b)Împart jucăriile și ne jucăm împreună. - Ce relații trebuie să existe între prieteni? (respect,colaborare, afecțiune) - Ce înseamnă respect? Respectul înseamnă să ne comportăm politicos şi amabil cu ceilalalţi. De asemenea, respectul se observă şi în modul în care vorbim, aratând întelegere.Respectul înseamnă să arătăm corectitudine, punctualitate, apreciere şi grija pentru sentimentele altora. - Față de cine trebuie să avem respect? (oameniiîn vârstă,părinţi,prieteni,colegi,profesori)				Capacitatea de a interpreta anumite roluri
4. OBȚINEREA PERFORMANȚEI	OC5	Se va citi elevilor poezia, ***Am aflat cuvântul magic,*** de Vasile Poenaru.(Anexa 2) Elevii au ca sarcină să găsească cuvintele magice din poezie și să desprindă două reguli de comportament pe care le amintește autorul.	Conversația		Frontal	Aprecieri verbale
7 FEEDBAK-UL	OA1	Elevii vor primi o fișă de lucru în cadrul căreia au ca sarcină să scrie o felicitare cu ocazia zilei de naştere către un prieten, iar apoi trebuie să coloreze personajul pe care și-l dorește ca prieten.(Anexa 1) Se reaminteşte elevilor ce este şi cum se scrie o felicitare. Felicitarea este o ilustrată, prin care o persoană adresează altei persoane aprecieri pentru o realizare deosebită sau urări cu ocazia unor sărbători, a unei aniversări sau a altor evenimente deosebite.	Munca independentă	Fișe de lucru	Individual	Capacitatea de a rezolva corect sarcinile de lucru

8.EVALUAREA CUNOŞTINŢELOR		Se verifică modul în care elevii au îndeplinit sarcinile din fișa de lucru și se fac aprecieri asupra modului în care au participat la activitate.	Conversația		Frontal	Capacitatea elevilor de a se implica în rezolvarea sarcinilor de lucru primite pe parcursul orei
9.INTENSIFICAREA RETENȚIEI ȘI ASIGURAREA TRANSFERULUI		Se cere elevilor să dea exemple de proverbe despre prieteni si prietenie. Se intonează și se dansează cântecul" Dansul Prieteniei".	Explicația		Frontal	Capacitatea elevilor de a-și fixa cunoștințele învățate

Anexa 1

FIȘĂ DE LUCRU

1.Scrie o felicitare cu ocazia zilei de naştere a unui prieten.
2.Colorează ursulețul pe care ți-l dorești ca prieten.

Anexa 2

Am aflat cuvântul magic

de Vasile Poenaru

Am aflat cuvântul magic

E cuvântul **mulţumesc.**

Îl rostesc, pornit din suflet.

Am ajuns să-l îndrăgesc.

O formulă şi mai scumpă

Oamenilor, e **vă rog.**

De n-o spun, nu-s luat în seamă,

Cât aş fi de pisălog.

Când te văd, spun **bună ziua,**

Iar când plec, **la revedere.**

Când vorbeşti, eu nu-ţi tai vorba.

Dacă dormi, păstrez tăcere.

Nu te fac să-aştepţi vreodată

Şi mă port frumos la masă.

Eu **respect** pe toată lumea.

Am cei şapte ani de-acasă.

PROIECT EDUCAȚIONAL

PROF. ÎNV. PREȘC. OUATU IONELA-MIHAELA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ MIHAIL SADOVEANU BACĂU – GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NUMĂRUL 29 BACĂU

DRUMEȚIE DE TOAMNĂ PRIN PĂDURI MĂGURENE

An școlar 2024-2025

INIȚIATOR: Prof. Înv. Preșc. OUATU IONELA-MIHAELA

ARGUMENT

Conectarea cu natura este în secolul XXI un aspect indispensabil pe care trebuie să-l avem în vedere încă de la vârste fragede și implicit toată viața. Tehnologia care are ca beneficiu ușurarea muncii, a determinat însă un declin în ceea ce privește capacitatea oamenilor de a se conecta cu semenii lor. Motiv pentru care, avem responsabilitatea, fiind cadre didactice de a ne asigura că preșcolarii/elevii noștri sunt oameni de bază ai viitoarei societăți, oameni care știu cât de importantă este crearea și păstrarea relațiilor cu semenii noștri.

O activitate didactică bazată pe interdiciplinaritate şi munca în echipă este drumeția. Conţinutul didactic al drumețiilor este mult mai flexibil şi mai variat decât al lecţiilor desfăşurate în sala de clasă, elevii participând cu multă bucurie şi optimism la aceste acţiuni, lărgindu-şi în acest fel orizontul de cunoştinţe prin contactul direct cu realitatea. Prin mijloacele atrăgătoare pe care le are la dispoziţie, drumeția inviorează activitatea şcolară, stimulează curiozitatea de a descoperi noi fenomene, formează o atitudine ecologică pozitivă, prilejuiește trăiri adânci ale unor sentimente patriotice. Rolul drumețiilor este acela de a înlesni cunoaşterea, de a-i aduce pe copii în contact direct cu natura dar şi cu oamenii ce o îmbogăţesc şi o înzestrează necontenit. Organizarea drumeției răspunde dorinţei exprimate de copii de a călători şi de a petrece împreună timpul liber, desfăşurând activităţi recreative şi instructive. Drumeţiile au caracter relaxant, contribuind în mod categoric la dezvoltarea relaţiilor dintre elevi în colectivele din care fac parte. După perioada şcolarităţii, adolescenţii îşi amintesc cu plăcere de întâmplările din timpul excursiilor organizate la şcoală.

Calitatea sporită a mediului, reflectată în peisaje bine conservate și în absența poluării factorilor de mediu (apă, aer, sol, vegetație, faună) la care se adaugă obiectivele turistice, tradițiile și elementele de folclor românesc, constituie elemente a căror atractivitate a sporit considerabil în ultimele decenii.

Nevoia informării corecte a elevilor cu privire la dezvoltarea şi promovarea durabilă a turismului precum și responsabilizarea acestora privind conservarea mediului și a destinaţiilor turistice au fost primordiale în alegerea acestui tip de proiect educațional. De asemenea, formarea unor capacităţi cognitive interdisciplinare prin îmbinarea noţiunilor de geografie, istorie, literatură, religie, biologie, muzică, etc și conştientizarea necesităţii protejării naturii şi a mediului geografic, alături de stabilirea unor relaţii de prietenie între participanți.

Interdisciplinaritatea este promovată de învăţământul actual prin utilizarea informaţiilor din cadrul mai multor discipline, facilitând înţelegerea acestora şi perceperea lor ca un întreg. Munca în echipă antrenează toţi elevii: pe cei curajoși, stăpâni pe cunoştinţele şi deprinderile lor, dar şi pe cei timizi, nesiguri, stârnindu-le interesul şi ajutându-i să depăşească anumite bariere existente între ei şi restul clasei.

IDENTIFICAREA NEVOILOR

Realizarea acestui proiect a pornit din dorința inițiatorilor de a contribui la deconectarea copiilor din fața ecranelor și conectarea acestora cu natura în cel mai frumos mod posibil prin organizarea

unor drumeții care au ca scop trezirea în sufletele participanților a mândriei și dragostei față de natură, apreciind totodată frumusețile locale.

SCOPUL PROIECTULUI

Realizarea unor drumeții prin pădurile Măgurene cu scopul deconectării de tehnologie a grupului țintă al acestui proiect. În felul acesta ne propunem să îi invităm pe participanți în sânul naturii. Mergând la pas vom descoperi împreună frumusețea florei și faunei din pădurile Măgurene în cel mai frumos anotimp în care natura poartă straie de sărbătoare, colorate în nenumărate nuanțe, care îți taie respirația.

OBIECTIVELE GENERALE

- Să sporească dragostea de natură și de activități în aer liber
- Să dezvolte sfera cognitivă a participanților
- Să dezvolte priceperile de comunicare ale participanților în cadrul unui grup
- Să dezvolte motivația, interesul, autocontrolul, emoțiile și sentimentele participanților

OBIECTIVUL SPECIFIC AL PROIECTULUI

Obiectivul specific al proiectului are ca subiect modalitățile de accesibilizare a creării unei conexiuni între preșcolari, elevi, cadre didactice cu natura și corelarea acestora cu o educație echitabilă. Acestea sunt rezolvate prin constituirea unei oferte cu caracter complementar la programa școlară, pentru cadrele didactice și în același timp a unei oferte culturale clare, atrăgătoare pentru copii. Se dorește inocularea și crearea unui cadru propice prin care participanții să ia contact direct cu natura vizând totodată corectarea concomitentă a problemelor pe care mulți copii le au în zilele în care trăim și anume: dependența de ecrane, sedentarismul și implicit lipsa unei culture generale.

GRUPUL ȚINTĂ

Beneficiari direcți: Preșcolarii Grădiniței cu Program Prelungit Numărul 29 Bacău, elevii Școlii Gimnaziale Măgura, elevii Colegiului Economic „Ion Ghica” Bacău

Beneficiari indirecți: cadre didactice, părinți, primar, instituțiile partenere

RESURSE

Temporale: Octombrie – Noiembrie 2024

Umane: preșcolari, elevi de gimnaziu și de liceu, cadre didactice, primar, instituții partenere

Spațiale: Traseul Măgura-Negel-Sohodol

Traseul pornește și se termină la ultima stație de transport public din Măgura.Traseul urmează valea pârâului Negel și după câțiva km face dreapta, urcând pe un drum forestier, străbătând câteva poieni frumoase. În punctual cel mai înalt de pe acest traseu vom intersecta drumul forestier care coboară de pe Vârful Pietricica spre Sohodol unde vom face dreapta pe acest drum.

METODE

Metoda propusă pentru învățarea câtorva noțiuni de cultură generală este una novatoare și constă în învățarea din aproape în aproape prin intermediul contactului direct cu natura, realizarea completă a traseului propus având astfel ocazia să descopere nenumărate frumuseți care se regăsesc în pădurile Măgurene înțelegând totodată importanța protejării naturii pentru un viitor sustenabil.

REZULTATELE ANTICIPATE

- Număr mare de paricipanți
- Fotografii
- Îmbogățirea cunoștințelor legate de flora și fauna întâlnită în pădurile Măgurene
- Sudarea legăturilor existente între membrii grupului
- Crearea de noi parteneriate în urma discuțiilor de pe traseu

CALITATEA INOVATOARE A PROIECTULUI

Aspectul inedit al proiectului constă în deconectarea pentru o zi de la rețelele sociale și realizarea unei conectări cu natura prin intermediul parcurgerii unui traseu de 11 km prin pădurile Comunei Măgura Bacău, diferența de nivel acumulată fiind de aproximativ 350 de m.

MONITORIZARE

- Raportul specific
- Fotografii realizate pe traseu

SUSTENABILITATE ȘI DURABILITATE

Posibilitatea organizării anuale a acestui proiect

Implicarea unui număr mai mare de cadre didactice, preșcolari, elevi din cadrul instituțiilor partenere

Păstrarea legăturilor cu partenerii de proiect în vederea realizării și a altor acțiuni

Crearea unor noi parteneriate cu diferite instituții din Bacău și nu numai

Realizarea unor ateliere de creație pe parcursul traseului

FINALITĂȚI

- Număr mare de participanți
- Conectarea cu natura
- Satisfacerea nevoilor de cunoaștere
- Descoperirea florei și faunei locale
- Relaționarea pozitivă cu alte persoane din cadrul grupului
- Diseminarea experienței
- Promovarea evenimentului în presă, mass media și pe rețelele sociale

IMPACTUL SOCIAL ȘI CULTURAL

Acest proiect are potențialul unui triplu impact: asupra sectorului cultural, istoric și implicit socio-uman.

Participanții au în felul acesta posibilitatea de a lua contact direct cu natura, de a lega prietenii cu persoane noi, de a comunica și afla diverse noutăți legate de istoria locului și implicit de a trece prin filtrul propriu frumusețea naturii înconjurătoare.

Traseul propus în cadrul acestui proiect îmbină mai multe elemente ce pot fi valorificate simultan.

ACCEPTARE, INCLUZIUNE ȘI TOLERANȚĂ LA PREȘCOLARI

BENEDIC MARIA CRISTINA

GROZESCU PETRONELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GEORGE CĂLINESCU" ONEȘTI

„Toleranţa este atributul umanităţii în întreaga lume." (Voltaire)

Principiile de egalitate și incluziune fac parte din valorile fundamentale ale Uniunii Europene. În același timp, societățile sunt tot mai diverse din multe puncte de vedere. Acest lucru duce la o nevoie mai mare de a învăța să navigăm în diversitate și de a crea societăți bazate pe coeziune și favorabile incluziunii în Europa. Programele UE Erasmus+ și Corpul european de solidaritate (denumite în continuare „programele") sunt programe esențiale care pot sprijini acest obiectiv.

Un principiu călăuzitor al educaţiei împotriva discriminării este că ea porneşte de la început – chiar de la intrarea celor mai mici copii în sistemul de învăţământ.

Copiii care sunt diferiţi de majoritate, în vreun fel, pot chiar încerca sentimente negative faţă de ei înşiși, dacă simt că deosebirea aceasta este percepută ca ceva „mai puţin normal" sau „mai puţin bun". De aceea, este important ca adulţii să aibă atitudini pozitive faţă de diferenţe, aşa încât, în loc să dezvolte sentimente negative, copiii să crească fiind conştienţi că şi oamenii care sunt diferiţi de ei sunt interesanţi, atractivi, sunt colegi de joacă plăcuţi etc.

Dacă li se oferă imagini, povestiri şi informaţii despre tipuri diferite de oameni, copiii se obisnuiesc să primească mesaje pozitive despre deosebiri, de timpuriu și își formează propria opinie. Dar, se subliniază importanța grădiniței în socializarea copiilor, deoarece acestea este locul unde mulţi copii au prima întâlnire cu oameni din medii diferite. Ca adulţi care lucrează în domeniul educaţiei timpurii, avem toţi responsabilitatea să fim conştienţi în special de prejudecăţile şi credinţele pe care noi înşine le-am dezvoltat în timpul devenirii noastre. Avem responsabilitatea să înfruntăm ignoranţa şi prejudecata şi să ne asigurăm că prejudecăţile şi stereotipurile nu sunt transmise de la o generaţie la alta.

Prin educaţie putem dezvolta conştiinţa individului, pentru ca de mic să fie pregătit să accepte drepturile şi valoarea individului cu diferite nevoi, indiferent de ce natură sunt acestea. În acest sens, conştiinţa copiilor, de la cea mai fragedă vîrstă trebuie formată şi dezvoltată învăţându-i pe cei mici, că acceptarea copiilor "diferiţi"alături de toţi ceilalţi, trebuie făcută nu de dragul lor în primul rînd, şi nu din milă pentru ei, ci pentru dreptul fiecărui individ de a participa la acţiuni comune pentru dezvoltarea lui ulterioară, pentru a contribui şi el la dezvoltarea comunităţii în care trăieşte.

Toţi copiii trebuie să înţeleagă că o persoană instruită are o şansă în plus pentru o viaţă mai bună, mai sănătoasă, cînd se va afla în situaţia de a lua propriile decizii şi a-şi decide drumul în viaţă. Educatorii şi părinţii trebuie să stimuleze toleranţa şi acceptarea faţă de persoanele cu CES, iar practica demonstrează că în grădiniţă contactele interpersonale reduc prejudecata faţă de astfel de copii prin diminuarea concentrării atenţiei asupra diferenţelor intergrupale şi creşterea atenţiei asupra relevării individualităţilor. Acestea se pot realiza prin atitudini

deschise şi disponibilitate, printr-un pozitivism specific ce se cimentează cu voinţă şi convingere. Acceptarea necondiţionată a diversităţii într-un grup şi stimularea toleranţei, este o adevărată provocare pentru educatori, care cu măiestrie trebuie să identifice acel potenţial ascuns pe care îl are copilul cu cerinţe educative speciale şi să răspundă necesităţilor sale de dezvoltare.

Integraţi diversitatea în întreaga voastră activitate didactică. Încercaţi să integraţi mesaje pozitive despre diversitate în toate aspectele muncii dumneavoastră. Nu supuneţi atenţiei subiecte de echitate doar la o activitate specială. Conceptul de a aprecia şi valoriza diversitatea, este atît de important, încât trebuie să fie parte integrală a tot ceea ce intervine în instituţia preşcolară.

Copiii, majoritatea timpului lor liber şi nu numai, și-l petrec jucîndu-se. Jocul reprezintă pentru copii o modalitate de a-şi exprima propriile capacităţi. Prin joc, copilul capătă informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurător şi învaţă să se orienteze în spaţiu şi timp. În timpul jocului, copilul vine în contact cu alţi copii sau cu adultul, astfel că jocul are un caracter social. Jocurile sociale sunt esenţiale pentru copiii cu deficienţe, întrucât le oferă şansa de a se juca cu alţi copii. În aceste jocuri sunt necesare minim două persoane care se joacă şi comentează situaţiile de joc (loto, domino, table, cuburi, cărţi de joc etc.). În perioada de preşcolar jocul se desfăsoară mai ales în grup, asigurîndu-se astfel socializarea. Din acest motiv, copiii cu dizabilităţi trebuie să fie înscrişi la grădiniţă, alături de copiii sănătoşi. Copiii sunt curioşi, dar practici, astfel că ei vor accepta uşor un copil cu deficienţă fizică, care se deplasează în scaun cu rotile sau în cârje. Ei sunt suficient de simpli şi deschişi pentru a accepta uşor un coleg cu probleme de sănătate. Perioada de preşcolar este cea mai indicată pentru începerea socializării copiilor cu deficienţe. La această vârstă, socializarea se realizează uşor prin intermediul jucăriilor şi al echipamentelor de joc. Jocul de rol plasează copiii în ipostaze noi, tocmai pentru a-i ajuta să înţeleagă unele situaţii diferite, să se adapteze, să accepte şi să înţeleagă diferenţele de opinii dintre persoane. Interpretând rolurile unor personaje comune (părinţi, copiii aflaţi în anumite situaţii) sau mai puţin obişnuite, conform experienţei lor, copiii vor înţelege mai bine propriul rol şi rolul celor din jur şi îşi vor putea dezvolta capacităţile empatice, gândirea critică şi puterea de decizie. Jocul de rol evidenţiază modul corect sau incorect de comportare al unui sau altui copil. Astfel de jocuri pot fi: „De-a familia”, „La spital”, „La grădiniţă”, „La casa de copii”, „Astăzi eu sunt primar”, „Eu stabilesc reguli”, „În vizită la……..”, ș.a. Totuşi, trebuie să fim atenţi la unele probleme deosebite. Unii copii cu deficienţe au avut experiența neplăcută a spitalizării şi a separării de părinţi. De aceea, pot apărea reacţii intense, mai ales în primele zile de grădiniţă.

. Brainstorming-ul. Aplicându-se de mai multe ori această metodă, se formează comportamentele creative prin exersarea gândirii divergente, care solicită elaborarea unor noi soluţii personale pentru problemele identificate în diverse situaţii. În cazul în care, în grupă apar incidente prin care se încearcă îndepărtarea unui copil dintr-un grup sau o altă situaţie de aceeaşi natură, trebuie amintite copiilor regulile discutate despre drepturile fiecăruia, despre modul în care trebuie să se comporte unii cu alţii. Copiilor, împărțiți în grupuri a câte 3-4, li se cere să-şi spună ideile, să găsească soluţii pentru incidentul produs. Educatoarea acceptă toate ideile, părerile şi le notează în lista de opinii, apoi le citește pe rând, le analizează

împreună cu copiii, caută soluţia cea mai bună pentru toţi. Îi ajută pe aceștia să-şi formuleze ideile şi soluţiile prin întrebări de genul:

• Ce aţi face dacă aţi fi în locul ..... ?
• Ce ştiţi despre ..... ?
• Ce l-aţi sfătui pe ..... ?
• Ce soluţii credeţi că aveţi..... ?
• Cum vă aşteptaţi să procedeze ..... ?
• De ce credeţi că a procedat aşa .....

Exerciţii pentru formarea unor valori. În cazul unor controverse, educatoarea solicită copiilor conturarea unei opinii ferme care permite adoptarea de poziţii extreme. Să luăm ca exemplu poziţia: „Eu nu mă joc cu ţiganii/ cu copiii bolnavi, cu copii care nu pot vorbi! Aşa mi-a spus mama”. Cere copiilor să se aşeze de-o parte şi de alta a unei linii – cei care sunt de acord cu afirmaţia făcută de-o parte a liniei, cei care nu sunt de acord, de cealaltă parte a liniei. Fiecare subgrup format îşi va expune punctul de vedere; pe parcurs, copiii îşi pot schimba grupul dacă se conving să-şi schimbe părerea, ideea pe care au avut-o la început. Cei care rămîn cu idei „extreme”, sunt puși față în față pentru a-şi motiva disputa. După astfel de dispute, deseori copiii își schimbă părerea din negativă în pozitivă.

Poveştile, povestirile, personajele din poveşti şi basme, dezvăluie copilului curajul, bunătatea, hărnicia, altruismul, prin opoziţie cu trăsăturile negative respective. Copiilor le plac poveştile, poeziile şi aderă afectiv la comportamentele pozitive ale eroilor preferaţi. Pentru dezvoltarea spiritului de compasiune şi solidaritate, despre persoane aflate în dificultate sau neajutorate, se pot purta discuţii cu copiii după lecturarea unor povești ca: “Fetiţa cu chibrituri”, „Hansel şi Gretel”,, „Puiul”, „Povestea ursului cafeniu” etc. Le putem cere copiilor să spună câteva idei despre: ce s-ar fi putut face pentru aceste personaje? Ce ar face ei dacă ar întâlni o asemenea situaţie? Se poate găsi un alt sfârşit al povestirii, la alegerea copiilor, acesta fiind redat de copii prin desen, în dramatizare şi în jocurile de rol ale copiilor. Se urmărește dezvoltarea spiritului de toleranţă şi empatie faţă de persoanele cu dizabilităţi, perceprea deosebirilor dintre oameni ca ceva pozitiv prin poveşti/povestiri.

Activităţile artistico-plastice au valenţe interesante pentru educaţia morală. Copiii învaţă să se bucure atunci când pregătesc un dar, să-l ofere politicos, să fie mândri că participă cu forţe proprii la bucuria unui coleg sau prieten. Educatoarea îi învață pe copii să deseneze/picteze cu ajutorul palmelor şi le cere să coloreze desenele. Apoi îi îndrumă să deseneze copii şi nu doar unul, ci doi, trei şi să-i coloreze diferit, aşa cum sunt ei în lume. Solicită desene cu copii în anumite situaţii (în cărucior, cu ochelari, etc). Organizează expoziţii cu desenele lor, apreciază lucrările unde copiii sunt de toate culorile, cu ochelari, în cărucior, cu cârje, se ţin de mână, se află în natură, în alte împrejurări deosebite. Discută pe marginea desenelor (Cum credeţi, copiii aceştia se deosebesc de copiii obişnuiţi?, Prin ce?, Cum îi putem ajuta?)

Un alt exemplu de activitate desfășurată cu copiii de grădiniță este „JOCUL MARE”. Acest joc este specific ghizilor şi reprezintă un tip de joc organizat în aer liber pe o arie întinsă (pe câmp, în pădure, în parc) respectând anumite reguli. Jocul mare este un joc de echipă, în care toţi participanţii sunt implicaţi. Jocul mare începe cu o poveste şi are de obicei obictive finale provocatoare, de genul „capturează inamicul”, „găseşte comoara”, „capturează steagul” etc. Pe parcursul jocului, ghizii grupaţi în patrule trebuie să treacă pe la mai multe posturi şi să

rezolve în echipă diverse probe distractive, precum: să dezlege ghicitori, să facă noduri, să realizeze obiecte de lucru manual, să compună un cântec, o poezie, să rezolve un puzzle, să se deghizeze etc. Organizatorii jocului trebuie să stabilească clar limitele ariei de desfăşurare a jocului şi să adapteze dificultatea jocului în funcţie de vârsta participanţilor. Siguranţa participanţilor la joc este deosebit de importantă! Beneficiile jocului mare sunt multiple. Participanţii învaţă să lucreze în echipă şi să se adapteze cerinţelor grupului, să se descurce în diverse situaţii, să se orienteze în natură, să îşi dezvolte spiritul de competiţie şi fair- play, să realizeze un progres personal prin dezvoltarea unor abilităţi, îndemânări şi cunoştinţe. Este o modalitate excelentă de învăţare prin distracţie. Prin joc participanţii vor descoperi noţiuni cheie precum: cooperare, toleranţă, nediscriminare, respect, responsabilitate şi implicare.

BIBLIOGRAFIE :

- Anca Maria, Editura Presa Universitară Clujeana, ,,Acces la educaţie a copiilor cu cerinţe educative speciale”
- Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, Ed. Arves, Bucureşti, ,,Educaţia părinţilor, strategii şi programe”
- Bunescu, G. , Alecu G. , Badea, D. Bucureşti, ,,Educaţia părinţilor, strategii şi programe”
- Ministerul Educaţiei şi Cercetării, Bucureşti, ,,Acces la educaţie a copiilor cu cerinţe educative speciale”
- UNESCO, 1993, versiunea în limba română cu sprijinul UNICEF, 1995, ,,Cerinţele speciale în clasă. Pachet de resurse pentru instruirea profesorilor”

METODE ŞI STRATEGII DIDACTICE DE PREDARE ŞI EVALUARE ÎN EDUCAȚIA INCLUZIVĂ

ANA-MARIA BÎZDOACĂ
GRĂDINIŢA CU PROGRAM PRELUNGIT „MIHAI EMINESCU”
TÂRGU JIU, GORJ, ROMÂNIA

Școala de tip incluzivă este şcoala accesibilă, de calitate si care îşi îndeplinește menirea de a se adresa tuturor copiilor, a-i transforma în elevi şi a-i deprinde şi abilita cu tainele lumii. De aceea strategiile învăţării trebuie astfel adaptate încât să corespundă diversităţii şi nenumăratelor stiluri de învăţare şi dezvoltare, firești, ale copiilor. Şcoala incluzivă se adresează copiilor prin adaptarea sa continuă, flexibilă şi dinamică la cerinţele dezvoltării şi învăţării acestora.

Copiii cu dificultăţi de învăţare au nevoie de organizarea învăţării în funcție de cerinţele lor educative. Acest tip de problematică cere educatorilor si profesorilor în primul rând următoarele acțiuni complexe care se referă la întreaga clasă, deci la toți copiii:

a) cunoaşterea copiilor, a particularităţilor lor si a diferenţelor dintre ei;
b) individualizarea învăţării;
c) folosirea strategiilor flexibile si deschise;
d) amenajarea corespunzătoare a mediului educaţional (ambientului) în aşa fel încât el să devină factor de intervenţie în învăţarea şi remedierea problemelor de învăţare;
e) valorizarea relațiilor sociale de la nivelul clasei si al şcolii în favoarea procesului de învăţare prin cooperare şi a parteneriatului educațional.

Principala cerinţă faţă de învăţare este individualizarea metodelor folosite pentru copiii cu dificultăţi de învăţare.

Referitor în mod ţintit la elevii care întâmpină dificultăţi, este necesar ca profesorii să cunoască şi să poată folosi o serie de strategii didactice cu care să identifice şi să sprijine rezolvarea dificultăţilor de învăţare în clasă. În acest caz este de dorit ca profesorul clasei să respecte următoarele cerinţe:

- să cunoască bine dificultăţile de învăţarea ale fiecărui elev, modul lor de manifestare şi domeniul în care apar;
- să se asigure că elevii aflaţi în situaţie dificilă au achiziţionate aptitudinile prealabile;
- să adapteze materialul didactic folosit la fiecare temă;
- să procure material de sprijin atunci când este nevoie;
- să-şi rezerve un timp necesar în fiecare oră pentru a evalua eficacitatea activităţilor de învăţare şi de predare.

În aceste condiţii este evidentă grija profesorului pentru organizarea unor situaţii de învăţare la care să participe toţi elevii inclusiv cei cu dificultăţi. Există o serie de cerinţe generale faţă de organizarea predării și evaluării în clasa obișnuită în care se întâlnesc copii cu dificultăţi de învăţare:

- Aceşti copii au nevoie de o învăţare multisenzorială explicită care să-i facă să avanseze; nu este cazul să se piardă vremea cu activităţi repetitive asupra unor lucruri care s-au însuşit, ci mai curând să se varieze metodele şi suporturile de învăţare.

- Copiii cu dificultăţi de învăţare au nevoie de iniţiere adecvată în lectură şi scriere, ceea ce presupune de cele mai multe ori alte metode şi mijloace decât cele folosite în mod obisnuit de educatorul clasei respective.

- Este nevoie de structurarea cunoaşterii si de o doză bună de orientare pentru a se duce la bun sfârşit învăţarea şcolară. Cum acești copii au probleme în organizarea informaţiei care provine de la simțurile lor, ei sunt adesea incapabili să prevadă şi de aceea trebuie să li se furnizeze un cadru adecvat şi structurat de învăţare în clasă, fiind mereu preveniţi de ceea ce urmează.

- Construirea unei imagini pozitive despre sine este o altă nevoie a copiilor cu dificultăţi de învăţare. Aceasta se poate realiza pe fondul unor activităţi de grup orientate spre valorizarea posibilităţilor fiecăruia și pe un sistem de relaţii pozitive între profesor şi elev şi între elevi. Relațiile respective trebuie să ofere terenul încrederii reciproce, al empatiei cu trăirile fiecăruia, împărtăşirii emoţiilor, sentimentelor, preocupărilor ca şi a experienţei de cunoaştere si învăţare.

- Însuşirea unor metode şi tehnici de învăţare, memorare, de redare a ideilor unui conținut constituie o altă cerinţă pe care educatorul o poate rezolva în clasa obișnuită. Elevii cu dificultăţi de învăţare au nevoie de profesori care înţeleg modul lor de învăţare, se pot adapta ritmului acestora şi îi pot orienta să-şi depăşească dificultăţile fără a-i desconsidera.

Atitudinea şi activitatea profesorului faţă de elevii cu dificultăţi de învăţare sunt determinate de înţelegerea următoarei teze fundamentale domeniului în discuţie: fiecare elev este unic și are valoarea sa indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învăţare şcolară.

Învăţarea este şi ea unică la fiecare elev, în funcţie de:

- stilul – ritmul,
- nivelul său de învăţare şi dezvoltare,
- caracteristicile si particularităţile sale,
- aptitudinile,
- aşteptările,
- experienţa sa anterioară.

Elevul vine la şcoală cu un anumit stil de învăţare, propriu experienţei sale anterioare. Acest stil poate să nu fie cel mai eficient pentru el. Rolul profesorului este de a identifica stilul eficient, care se potrivește cel mai bie elevului şi să-l sprijine să-l folosească. El poate realiza acest lucru ţinând cont de faptul că reținem acele informaţii care au o relevanţă afectivă şi reușesc să ne suscite atenţia. Așadar, între resursele de bază ale profesorului în clasa obișniută un loc aparte îl ocupă strategiile didactice incluzive.

Caracteristicile strategiilor incluzive, ca strategii ce se adresează tuturor copiilor și caută căile să atingă şi să rezolve problemele de învăţare ale tuturor, sunt următoarele: flexibilitatea, efectivitatea, eficienţa, diversitatea, dinamica, interacțiunile şi cooperarea, creativitatea, globalitatea, interdisciplinaritatea.

Flexibilitatea strategiilor se referă la posibilitatea de a se schimba şi restructura în funcţie de cerinţele şi nevoile procesului de învăţare şi ale evaluării sale. Profesorul trebuie să fie în stare să schimbe intenţiile iniţiale, planificate şi structurate înaintea învăţării propriu - zise, dacă evaluarea continuă defineşte această nevoie.

Efectivitatea cere strategiilor să opereze direct, acțional şi cu rezultate imediate pe paşii învăţării. Ea cere şi o utilizare flexibilă a resurselor. Efectivitatea se determină ca o unitate între predare - învăţare şi evaluare. Ea presupune folosirea unor metode activ - participative.

Eficienţa strategiilor incluzive este determinată de cerinţa ca acest tip de abordare didactică să corespundă unor acțiuni eficiente atât pentru elev cât şi pentru profesor. Învăţarea eficientă este o învăţare de durată, este dinamică si se constituie ca o componentă de construcţie a personalităţii. Învăţarea eficientă creează motivaţia intrinsecă pentru învăţările ulterioare.

Dinamica strategiilor este determinate de nevoia de schimbare, căutare de soluții şi spontaneitate, în actul didactic. Orice ocazie de învăţare are o doză de neprevăzut. Într-o manieră pozitivă şi optimistă, acest neprevăzut trebuie acceptat si considerat ca sursa de noi experienţe de învăţare. Astfel, invăţarea se poate extinde, aprofunda şi adecva fiecărui elev.

Creativitatea care caracterizează aceste strategii se referă la faptul că în învăţarea incluzivă se acceptă ca soluţii toate ideile care vin de la copii, fără a se respinge sau sancționa. Copiii trebuie să înţeleagă prin propria lor judecată şi acţiune de ce o soluţie este bună şi alta nu.

Interacțiunea şi cooperarea se referă la nevoia cultivării relaţiilor sociale ca resursă de învățare în clasa de elevi. Învăţarea în cooperare, negocierea obiectivelor învăţării si a soluţiilor de rezolvare a unor probleme, ascultarea si acceptarea opiniilor, luarea împreună a unor decizii, constituie toate momente active şi efervescente ale predării si învăţării în clasă. Înţelegând rolul social al învăţării în clasă, aceste strategii potenţează adaptarea pentru viaţa socială, prin cultivarea competenţelor psihosociale de bază şi a relaţiilor de cooperare între membrii grupului şcolar, indiferent de capacitatea şi performanţele lor, valorizând părţile pozitive ale personalităţii fiecăruia.

Globalitatea este trăsătura care se referă la modul de abordare a personalităţii copiilor din clasă. Învăţarea este şi ea considerată în mod global, ca instrumental adaptării şcolare si sociale a elevilor. Copiii trebuie abordaţi global, pentru ca indiferent de problemele pe care le pot avea la un moment dat, sunt elevi în formare și pot să se schimbe şi să învețe.

Interdisciplinaritatea strategiilor şcolii incluzive vine din faptul că ele sunt interactive, participative, euristice, experiențiale, de descoperire și de problematizare, aplicându-se la toate disciplinele şcolare.

Bibliografie:

1. Ungureanu, D., *Educaţia integrată şi şcoala incluzivă*, Editura de Vest, Timişoara, 2000
2. Vrăşmaş, T., *Învăţământul integrat şi/sau inclusiv*, Ed. Aramis, Bucureşti, 2001
3. Vrăşmaş, T., *Şcoala şi educaţia pentru toţi*, Ed. Miniped, Bucureşti, 2004

TERAPIILE PRIN ARTĂ LA ELEVII CU CES

CIUBOTARIU BEATRICE LILIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ SPECIALĂ „C-TIN PĂUNESCU”
TECUCI/GALAȚI

Activitățile de desen, pictură și modelaj sunt cele mai îndrăgite activități ale copiilor și acestea fac parte din preocupările lor de zi cu zi. Scopul activităților de desen, pictură și modelaj se centrează pe dezvoltarea capacității creatoare a copiilor:

- formarea deprinderilor de a utiliza corect instrumentele și materialele de lucru specifice pentru desen, pictură și modelaj;
- formarea simțului estetic și a atitudinii estetice;
- dezvoltarea atenției;
- familiarizarea copiilor cu limbajul plastic – punct, pată;

Copiii cu cerințe educative speciale au și ei aceleași trebuințe bazale de creștere și dezvoltare ca toți copiii: au nevoie de afecțiune, de securitate, de mediul înconjurător stenic și experiențe stimulative, de apreciere și întărire pozitivă, de încredere în sine, de responsabilitate, de independență. Acești copii au în același timp și nevoi speciale individuale. Copiii cu deficiențe sunt la rândul lor diferiți din punct de vedere al abilităților, temperamentului, intereselor, chiar dacă prezintă același tip de deficiență.

La vârsta preșcolară, educația estetică constă în dezvoltarea la copii a percepției estetice, a gustului pentru frumos și a capacității de a înțelege frumosul, educarea sentimentelor estetice, formarea unor deprinderi și îndemânări tehnice la desen, pictură, exerciții grafice, stimularea posibilităților creatoare ale copiilor, dezvoltarea aptitudinilor artistice.

Activitățile artistico-plastice au o mare utilitate. Un copil deficient fizic nu se poate mișca liber, nu poate dansa, dar se poate bucura de trăirea intensă a muzicii, a poeziei, sau a picturii. Este o compensare care dă sens vieții, un simț al valorii. Terapia prin artă, una din terapiile deosebit de eficiente la copiii cu C.E.S. utilizează mijloace artistice ca tehnici psihoterapeutice nonverbale. „Art-terapia, spune Sora Lungu-Nicolae, prin mijloacele ei, prin sarcinile creatoare și interesante pe care le pune, dă copilului deficient mintal posibilitatea de a dobândi sentimentul propriei realizări, de a-și dezvolta aptitudinile, de a-și spori senzația de sănătate.”

Pentru copiii cu C.E.S. activitatea de pictură prezintă dificultăți mai accentuate decât la copiii normali, iar desenul spontan, propriu copiilor normali, nu se manifestă la deficienți decât în formele sale rudimentare.

Se știe că deficienții mintal prezintă un interes scăzut pentru activitățile care nu intră în stereotipul preocupărilor lor cotidiene sărace și înguste. Dacă ei prezintă un anumit interes pentru o activitate și reușesc s-o execute mai mult sau mai puțin concret, se întâmplă adesea să n-o mai poată realiza în continuare la același nivel de eficiență, deoarece o șablonizează

prin stereotipizare. Acest fenomen se manifestă frecvent în activitățile de expresie plastică, unde eșecurile imediate și numeroase inhibă rapid eventualul interes și activism inițial. În condițiile în care nu sunt ajutați operativ să-și formeze așa zise "strategii adecvate" în activitatea plastică de pildă, în explorarea vizuală a modelului de desenat, în alegerea și utilizarea mijloacelor grafice de lucru, deficienții mintal se fixează rigid asupra modalităților puerile de a acționa și adesea nu reușesc să se desprindă de aceste modalități nici în clasele mari ale școlii speciale.

Expresia grafică și plastică din școala specială pornește de la cele mai elementare noțiuni de limbaj plastic, în vederea formării unor priceperi și deprinderi de a utiliza materialele și tehnicile de lucru, care vor deveni un suport material și spiritual în munca copiilor. Desenele deficientului mintal cu grad sever sau accentuat nu respect niciun principiu copozițional logic. Ritmul, echilibrele, contrastele, armonia, măsura sunt inaccesibile gândirii lui. Compozițiile lor sunt lipsite de originalitate, de expresivitate, de claritate, de forță, de armonie, de mesaj sau de unicitate. O altă particularitate este automatismul, persistența unor forme sau aspect indiferent de tema plastică ori de subiect.

Un alt element care evidențiază accentuate particularități ale copilului cu C.E.S. este culoarea. Acoperind formele sau neținând uneori seama de ele, culorile sunt așezate doar ca un „joc" pentru plăcerea efectelor subiectiv-afective trăite de ei. Prin culoare acesta exprimă, se descoperă și se descarcă psihic. În urma instruirii verbale, copilul deficient psihic poate selecționa din bagajul său de cunoștințe plastice pe acelea care-l pot ajuta să rezolve problema de temă plastică.Dacă în timpul activităților de expresie plastică pictează pomul de Crăciun ascultând colinde, peisaj de primăvară pe muzică de Vivaldi, sau alte teme pe muzică potrivită, este imposibil să nu încolțească sămânța de frumos în sufletele celor mici.

Fiecare dintre noi contribuim cu talentul nostru, cu munca și dăruirea noastră la cultivarea frumosului. Cu cât materialele sunt mai atractive, tehnicile mai diversificate, cu atât elevul lucrează mai cu plăcere, își satisface curiozitatea si setea de cunoaștere, iar rezultatele sunt pe măsura așteptărilor. Desenul contribuie la dezvoltarea armonioasă si multilaterală a copiilor, scoțând în evidență un alt mod de exprimare a trăirilor acestora, a gândurilor cele mai ascunse, redate inconștient printr-un desen. Cu ajutorul unui desen poți spune aproape tot despre un copil, despre caracterul lui și tipul de personalitate.

Bibliografie

Lungu-Nicolae, Sora – Psihoterapia deficientului mintal – Revista de psihologie nr.3/1973
Șchiopu, Ursula – Cunoașterea copilului preșcolar – Catedra – București 1992
* * * Programa instructiv-educativă pentru grădinițe speciale, București, 1993

PROIECT EDUCAŢIONAL

SZABÓ TÜNDE
GYÖRGY TÜNDE
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „FOGARASSY MIHÁLY”- GHEORGHENI

Motto: “Minte sănătoasă în corp sănătos”

Inițiatori proiec*t:Prof înv. primar:* ***Szabó Tünde*** *și Prof. înv. primar* ***György Tünde***
Unitatea de învăţământ: *Școala Gimnazială „Fogarassy Mihály”- Gheorgheni*
Coordonatori proiect: *Szabó Tünde prof.înv.primar,György Tünde prof.înv.primar*
Titlul proiectului: *O ȘANSĂ PENTRU FIECARE*

Domeniul în care se încadrează*:(ed. pt sănătate, ed.civică, ed.fizică tradiţii,)*
Durata proiectului: *septembrie 2024-noiembrie 2024*
Beneficiarii: *Elevii din clasele I.C , II. A și părinții*
Număr participanţi*: 36 de elevi*
Obiectul principal din cadrul proiectului*: integrarea elevilor romi, precum și prevenirea absenteismului și a abandonului școlar .*
Obiectivele specifice ale proiectului*:*

-Îmbunătățirea frecvenței și a rezultatelor la învățătură
-Prevenirea absenteismului și a abandonului școlar
-Prevenirea violenței școlare și reducerea problemelor comportamentale

-Formarea relaţiilor sociale şi acceptarea diferenţelor etnice şi culturale

- Promovarea educaţiei ca modalitate de reuşită în viaţă în rândul copiilor romi şi neromi

- Identificarea rolului activităţii fizice şi al odihnei în menţinerea sănătăţii;

ARGUMENT

La vârsta şcolară copiii învaţă comportamente prin observarea şi imitarea adulţilor, îşi formează atitudinile faţă de comportamentele sanogene şi de risc. La această vârstă se formează şi reprezintarea stării de sănătate şi de boală. Părinţii şi adulţii care interacţionează direct cu copii au un rol major în dezvoltarea comportamentelor sanogene cu rol protectiv asupra sănătăţii. Adulţii influenţează comporatementele adoptate de copii prin modelul pe care îl reprezintă. De asemenea, aceştia sunt principalii furnizori ai oportunităţilor de petrecere a timpului liber şi ai diversităţii alimentare. Părinţii şi educatorii sunt cei care conturează preferinţele copiilor şi atitudinile lor faţă de comportamentul alimentar, exerciţiul fizic prin întăririle şi reacţiile aversive pe care le exprimă.

Educaţia pentru sănătate la şcolari permite învăţarea comportamentelor sanogene şi integrarea lor în rutinele comportamentale. În sens larg, educaţia pentru sănătate este reprezentată de toate experienţele de învăţare care conduc la îmbunătăţirea şi menţinerea stării de sănătate. În sens restrâns, educaţia pentru sănătate implică dezvoltarea abilităţilor cognitive, sociale şi emoţionale cu rol protector asupra sănătăţii şi dezvoltarea unui stil de viaţă sănătos prin întărirea comportamentelor sănătoase şi reducerea comportamentelor de risc.

DERULAREA ACTIVITĂŢILOR

-se va derula o activitate pe lună cu conţinut integrat

„Jocuri sportive şi întreceri în aer liber.”

“ Aşa da , aşa nu!” – Avem grijă de dinţi!

” Îl aşteptăm pe Moş Nicolae!”

”Alimentaşie sănătoasă”- meniu sănătos

EVALUARE

Evaluarea se realizează printr-un concurs tematic de cunoştinţe generale între copiii claselor implicate, realizarea unor lucrări tematice, a unor jocuri sportive şi întreceri în aer liber.

Nr. crt.	**Activități**	**Perioada**	**Locul desfășurării**
1.	Să facem cunoștință!	20. sept. 2020.	Curtea școlii
2.	Ne jucăm în aer liber	25. sept. 2020.	Terenul de agreement
3.	Drumeții în aer liber	23. oct. 2020.	Grădina deondrologică Csiky
4.	”Așa da așa nu!” Să avem grijă de dinți!	19. noi. 2020.	BÁBUDVAR- **Fogasmese Povestea dinților** Invitat: Dentistul: Székely Zsolt

Rezultatele proiectului:

Elevii au înțeles importanța școlii și a învățării în viețile noastre. Prin diferite activități au realizat, că școala poate fi foarte distractivă, colegii sunt disciplinați și toleranți. Activitățile, școlare și cele în afara școlii, pot fi foarte informative, putem învăța o sumedenie de lucruri noi și folositoare. Activitățile desfășurate erau educative și interesante le-au plăcut enorm copiilor.

Imagini despre realizarea proiectului

1. **Să facem cunoștință!**

2. Ne jucăm în aer liber.

3. Drumeții în aer liber- Grădina Csíki

-Ce ne șoptesc copacii?

Căutăm roadele toamnei.

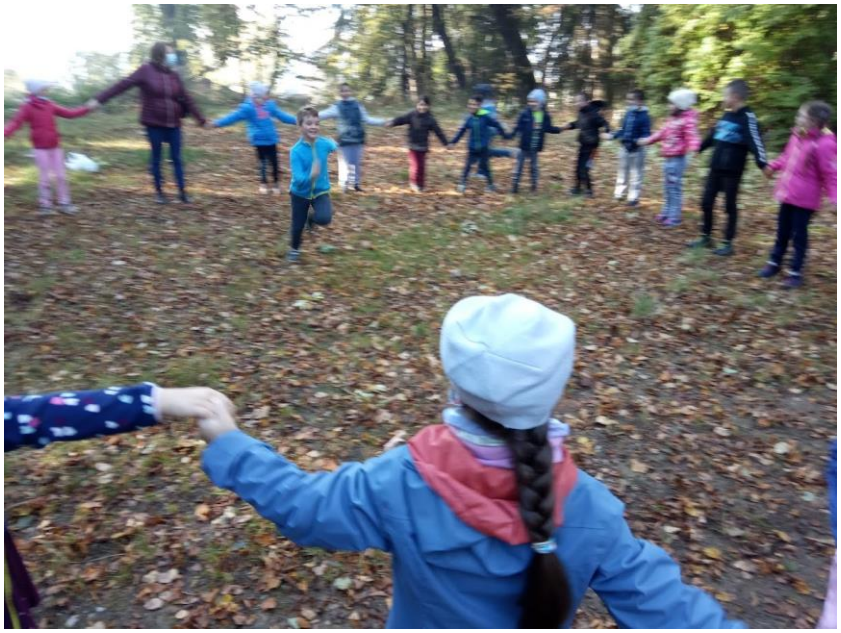

Ne jucăm în aer liber.-Ne întrecem…

4. ”Așa da așa nu!”- Să avem grijă de dinți!

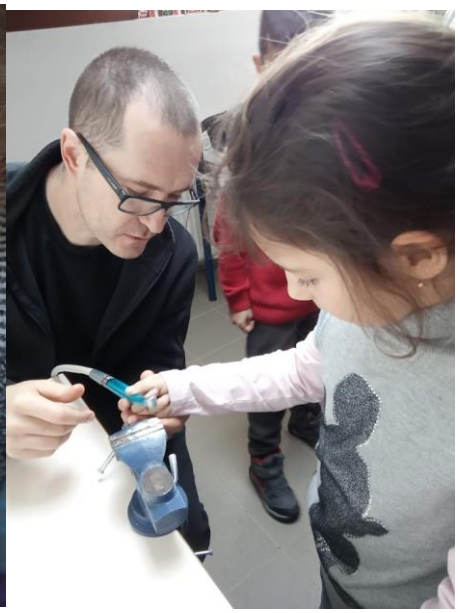

”Povestea dinților”- Teatru de păpuși

Invitat dentistul: Székely Zsolt

PROIECT EDUCAŢIONAL
"CULORI DE TOAMNĂ : DIVERSITATE ŞI INCLUZIUNE"

STANCIU NICOLETA
LICEUL TEHNOLOGIC DĂRMĂNEŞTI

Motto:

" Eu pot să fac ceea ce tu nu poţi face, iar tu poţi face ceea ce eu nu pot face. Împreună putem face lucruri mari. Nimeni nu poate realiza vreodată singur ceea ce poate realiza prin parteneriat cu alţii. " (Maica Tereza)

DESCRIEREA PROIECTULUI

I. TITLUL: „CULORI DE TOAMNĂ : DIVERSITATE ŞI INCLUZIUNE”
II. MOTIVAŢIA PROIECTULUI:

Am fost cu toţii mai mult decât surprinşi, îngroziţi poate în unele momente, atunci când am avut de înfruntat furia dezlănţuită a naturii. Inundaţiile, alunecările de teren, celelalte dezastre naturale pe care le-a avut şi, probabil le va avea de înfruntat România, nu sunt altceva decât o consecinţă a comportamentului nostru iresponsabil. Elevul de astăzi va deveni, în câţiva ani, adultul care va hotărî soarta noastră, a lui şi a generaţiei următoare. În acest sens, formarea sa (valorile pe care le va cunoaşte şi respecta) îi va determina un anumit comportament şi în ceea ce priveşte **NATURA.**

Copilul va învăţa că poate face ceva pentru comunitatea din care face parte şi în felul acesta va oferi chiar un model adulţilor din jurul său.

Prin acest proiect de educaţia incluzivă ne vom orienta spre transformarea mediului larg educațional, pe calitatea şi eficienţa întregului sistem educativ, formal şi nonformal, având în atenție toți copiii și pornind de la premiza că fiecare copil este special și poate avea nevoi diferite de ale celorlalți, la un moment dat al dezvoltării sale. De asemenea, acest proiect îşi propune conştientizarea şi asumarea responsabilităţii faţă de mediul înconjurător, prin utilizarea materialelor refolosibile şi a celor din natură în scopul realizării unor obiecte şi decoraţiuni din aceste materiale.

Copiii implicaţi în acest proiect vor fi beneficiarii acestuia, alături de comunitatea din care fac parte.

III. DATA DESFĂŞURĂRII PROIECTULUI: 23 Septembrie 2024 – 15 Noiembrie 2024
TEMA: „Diversitate şi incluziune în natură**”**
DOMENIUL: „Educaţie ecologică pentru elevi", "Educaţie incluzivă"
GRUPUL ŢINTĂ: elevii de la Liceul Tehnologic Dărmăneşti

IV. SCOPUL ŞI OBIECTIVELE PROIECTULUI

Promovarea educației incluzive, a educației interculturale, a educației pentru diversitate în mediul școlar prin implicarea micilor ecologiști, prin atragerea elevilor în activităţi practice de protejare a mediului; stimularea creativităţii şi potenţialului artistic al copiilor din învăţământul

primar prin realizarea de compoziţii artistice şi plastice folosind tehnici şi materiale refolosibile şi din natură

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- îmbogăţirea nivelului de cunoştinţe al elevilor – prin informarea suplimentară cu privire la fenomenele lumii vii, obiectul ecologiei;
  (întâlnire cu membrii unor ONG- uri, cu persoane implicate deja în activităţi de luptă împotriva poluării, concursuri)
- formarea şi dezvoltarea deprinderilor practice de protejare a mediului (plantare de arbori şi flori, activităţi de strângere a plantelor medicinale);
- dezvoltarea conduitei ecologice la copii şi a sentimentului de ocrotire a naturii prin realizarea de creaţii artistice folosind materiale reciclabile şi naturale (seminţe, pănuşe, ghinde, etc);
- participare la acţiuni de igienizare a unor suprafeţe poluate ;
- dezvoltarea spiritului civic, conştientizarea valorii reale a voluntariatului;
- evaluarea rezultatelor şi valorificarea lor;
- adaptarea conținuturilor pe temă incluzivă, la nivelul de înțelegere al elevilor;
- organizarea spaţiului clasei astfel încât să ţină cont de fiecare copil şi de dinamica grupului de elevi;
- utilizarea resurselor (materiale și umane) astfel încât să faciliteze integrarea copilului cu C.E.S. prin suportul acordat acestuia;
- realizarea managementului clasei în forme flexibile și adaptate de instruire;
- participarea fiecărui copil la reușita unei activități, valorificându-și potențialul creativ, aptitudinile, capacitatea de învățare și cunoștințele.

V. ECHIPA DE PROIECT:

- Coordonator proiect – Director prof. Asandei Maria
- Iniţiator proiect - Prof. Stanciu Nicoleta
- Profesor Hazaparu Iustina Ștefania
- Partener proiect – Ocolul Silvic Dărmăneşti
- Colaboratori – Prof. Simona Ungureanu, Prof. Mihaela Iancu, Prof. Adriana Însurăţelu, Prof. Mititelu Daniela.

VI. METODOLOGIA DE INTERVENŢIE:

- **Metode:** jocul de rol, observaţia, explicaţia, conversaţia, dezbaterea, linia valorilor;
- **Mijloace:** imagini, casete video, unelte pentru uz gospodăresc, puieţi de brad, molid, stejar;
- **Forme de organizare:** frontală, pe grupe, individuală;
- **Modalităţi concrete de realizare:** concursuri, dezbateri, excursii, activităţi practice;

VII. RESURSE

a) materiale:

EXISTENTE	NECESARE
Spaţiul de desfăşurare a interviurilor	Unelte pentru uz gospodăresc

Cărţi de specialitate	Material săditor
Televizor şi DVD	Echipament de protecţie (mănuşi, cizme de cauciuc, saci menajeri) pentru activităţile de igienizare
Fotografii	CD imagini filmate în lunile iulie, august 2024 în zonele inundate
Videoproiector	materiale reciclabile, pet-uri, pungi polietilenă, hârtie, ziare, polistiren, vată, metal, material din natură: frunze, ghinde, castane, alte fructe, seminţe ,materiale textile,etc.

b) financiare:

NECESARE	**Nr. de bucăţi**	**Costuri**	**Surse de finanţare**
Unelte pentru uz gospodăresc: - hârleţ; - greble; - saci menajeri	 10 10 100		Proiectantul
Material săditor – puieţi de: - brad; - molid; - stejar; - tisă.	 10 10 10 10		Agenţia Silvică Dărmăneşti
Echipament de protecţie: - mănuşi; - cizme de cauciuc;	 30 30		Proiectantul Bugetul local

VIII. PLANUL OPERAŢIONAL DE ACŢIUNE

ETAPE ŞI ACTIVITĂŢI	**PERIOADA**
Identificarea şi organizarea grupurilor ţintă: - lansarea anunţurilor prin afişe; - înscrierea elevilor în cerc	 Septembrie 2024
Pregătirea activităţii: - elaborarea planului de activitate şi discutarea lui cu membrii cercului; - asigurarea bazei materiale	 Septembrie 2024
Desfăşurarea propriu-zisă a proiectului: - realizarea planului de activitate al cercului; - realizarea propriu-zisă a	 Septembrie 2024 Octombrie 2024

activităţilor permanente şi periodice	Noiembrie 2024

ETAPE ŞI ACTIVITĂŢI	**PERIOADA**
ACTIVITĂŢI PERIODICE: 1. – „Carnavalul naturii / Învăţăm unii de la alţii !” – Paradă de ţinute vestimentare confecţionate din materiale reciclabile; - Vizionări de imagini filmate; 2. Obiecte şi decoraţiuni realizate din materiale refolosibile; 3. Expoziţie de obiecte decorative; 4. Activitatea "Împreună reuşim!" - plantarea puieţilor şi bulbilor de flori.	30 Septembrie 2024 04 – 08 Noiembrie 2024 15 Noiembrie 2024 18 Octombrie 2024
ACTIVITĂŢI PERMANENTE: - îngrijirea „colţului viu” al şcolii; - îngrijirea spaţiului verde din curtea şcolii - discuţii cu membrii ai comunităţii	Noiembrie

IX. REZULTATE AŞTEPTATE ŞI EVALUAREA PROIECTULUI

- Consolidarea comunității școlare: fiecare se simte bine primit în școală; elevii se ajută unul pe altul; membrii personalului colaborează; personalul și elevii se respectă unii pe ceilalți.
- Existența valorilor incluzive: personalul didactic, elevii şi părinţii/aparţinătorii împărtăşesc filozofia incluziunii - elevii sunt preţuiţi în mod egal.
-
- se va face, urmărind atât produsul activităţilor elevilor cât şi schimbarea comportamentului acestora.
- se vor acorda premiile I, II, III, menţiuni pentru fiecare elev în conformitate cu Regulamentul de Organizare al Concursurilor Şcolare.

În cazul în care se va constata că cei mici vor reuşi să-i convingă pe cei din jurul lor că natura merită şi trebuie ocrotită, valoarea proiectului va putea fi evaluată nu doar imediat ci şi în perspectivă. Membrii cercului nu vor distruge (conştient) prin acţiunile lor frumuseţile naturii. Nu vor cresta arborii, nu vor arunca deşeurile menajere la întâmplare, nu vor participa (ca adulţi) la defrişări.

X. VALORIFICAREA PROIECTULUI

- reluarea activităţilor în anii şcolari următori;
- extinderea colaborării cu activităţile locale, în vederea continuării proiectului;
- se va încerca atragerea altor şcoli într-un proiect de parteneriat.

DIVERSITATEA ȘI INCLUZIUNEA LA CLASĂ – O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

CIOCÎRLAN LUCIAN-COSTEL
LICEUL TEORETIC WILLIAM SHAKESPEARE – TIMIȘOARA

Schița unei activități care are ca obiectiv creșterea coeziunii și a stării de bine a unui colectiv în care există o diversitate de elevi, inclusiv romi

Activitatea pe care o propun am desfășurat-o la o oră de *Muzică și mișcare.* În prima parte, pentru relaxarea elevilor, am pus în scenă jocul *Pânza de păianjen.* În cadrul jocului, toți elevii trebuie să stea în picioare în cerc, acesta trebuie să fie suficient de larg pentru ca nici unul dintre ei să nu stea în spate. Materialul folosit va fi un ghem de sfoară. Profesorul îi dă unui copil ghemul cu următoarele instrucțiuni: să țină un capăt al sforii, după care să arunce ghemul unui coleg/colege spunând, înainte de a-l arunca și o calitate a acestuia/acesteia sau un motiv pentru care îl/o simpatizează. La rândul său, cel căruia i se aruncă ghemul va ține bine de sfoară, astfel încât să fie întinsă de la primul coleg la el, după care va arunca ghemul mai departe urmând regulile mai sus precizate. La finalul jocului, toți copiii se vor ține de sfoară formând o *pânză de păianjen.*

După desfășurarea jocului va urma partea de discuții și interpretări. Le-am sugerat că sfoara reprezintă legăturile care există într-un colectiv, în clasa noastră. Dacă unul dintre ei nu ar mai ține de sfoară, pânza nu ar mai fi completă (deci fiecare are rolul său și este important în viața clasei). La un moment dat, cu o foarfecă am tăiat sfoara în două locuri, precizându-le copiilor că uneori legăturile/prieteniile se pot rupe, dar dacă suntem înțelegători, toleranți le putem reface foarte ușor (moment în care am înnodat capetele de sfoară tăiate anterior). Consider că este un joc foarte potrivit pentru comunicare, intercunoaștere, creșterea stării de bine și pentru sudarea colectivului.

A doua parte a activității, cea muzicală, am numit-o *Muzica popoarelor.* Am organizat audiții din muzica tradițională a diferitelor popoare, însoțite de explicații: cărui popor îi aparține fiecare tip de muzică. Elevii vor învăța să cânte cântece tradiționale aparținând diferitelor popoare/etnii, vor fi solicitați să identifice cărui popor aparține un anumit cântec, să spună poezii sau cuvinte din limbile acelor popoare/etnii. În încheierea activității am organizat concursuri pentru a stabili cel mai bun cântăreț.

Spre bucuria mea, finalul activității mi-a adus certitudinea că, într-adevăr, aceasta a produs emulație în rândul copiilor. Prin elementul de joc și prin cel muzical, creșterea stării de bine și a coeziunii grupului a putut fi tradusă din zâmbetele largi ale copiilor. Pentru elevii romi participanți la activitate a fost o oportunitate perfectă să se simtă importanți, să vadă că și elemente ale culturii lor au fost apreciate pozitiv de membrii majoritari ai colectivului clasei. Toți copiii au învățat cu această ocazie să fie toleranți și să se accepte reciproc, au fost dispuși și bucuroși să coopereze în îndeplinirea sarcinilor și să lucreze productiv pentru atingerea acelorași obiective. La elevii romi a fost vizibilă instalarea sentimentului de apartenență la grup și chiar satisfacția oferită de calitatea de membri ai acestuia.

MODALITĂȚI DE INTEGRARE A COPIILOR CU CES

CORNESCU ALINA- OANA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT ”MIHAI EMINESCU” TÂRGU JIU

Educaţia specială este un concept fundamental utilizat în cadrul procesului instructiv - educativ al copiilor cu deficiente şi care se desprinde tot mai mult de conţinutul învăţământului special. Învăţământul special era înţeles ca acea componentă a sistemului public unde se desfăşura educaţia şcolară a copiilor cu deficienţe, prin intermediul unor instituţii şcolare speciale, separate de celelalte unităţi şcolare din învăţământul românesc; din această perspectivă a apărut tendinţa – obiectivă şi necesară – de a se înlocui expresia *învăţământ special* cu aceea de *educaţie specială*, cum este posibil să înlocuim şi sintagma *copil/elev deficient* cu aceea de *copil/elev cu dificultăţi de dezvoltare/învăţare* sau *elev cu cerinţe educative speciale*(CES).

Problematica dizabilităţii, a handicapului a fost şi este abordată, în principal, din perspectiva a două modele: cel *individual*, de inspiraţie medicală (care consideră că dificultăţile persoanelor cu deficienţe sunt datorate inferiorităţii biologice şi psihologice a acestora) şi modelul *social*, care pune accentul pe mediul social neadaptat, considerat generator al dificultăţilor persoanelor cu deficienţe.

În ultimele decenii, s-a demonstrat că opţiunile integrării şi incluziunii copiilor cu deficienţe în învăţământul obişnuit prezintă multiple avantaje pentru atingerea obiectivului egalizării şanselor.

Principiile care stau la baza educaţiei speciale:

Toţi copiii trebuie să înveţe împreună, indiferent de dificultăţile pe care le întâmpină aceştia sau diferenţele dintre ele.

Societateaşişcoalatrebuiesă le acorde tot sprijinul suplimentar de care au nevoie pentru a şi realiza educaţia în şcoala publică.

Educaţia egală se realizează prin acordarea sprijinului necesar pentru fiecare copil cu deficienţe în funcţie de cerinţa individuală.

Formarea şi dezvoltarea şcolilor inclusive, atât în mediul urban cât şi în cel rural prin asigurarea resurselor umane cât şi a celor materiale.

Pentru a realiza integrarea copiilor cu CES, trebuiesă acţionăm asupra diferitelor nivele de dezvoltarea personalităţii lor, şi anume: la nivel biologic; la nivel psihic; la nivel social.

Modalitatea cea mai eficientă de integrare a copiilor cu CES atât la grădiniţă cât și la școală este jocul. Este forma prin care ei pot să-şi exprime propriile capacităţi. Prin joc, copilul capătă informaţii despre lumea in care trăieşte, intră in contact cu alţi copii, cu obiecte din mediul înconjurător ş iînvaţă să se orienteze în timp si spaţiu.

Jocurile copiilor devin metoda de instruire în cazul în care ele capătă o organizare şi se succed în ordinea implicată de logica cunoaşterii şi învăţării. Astfel intenţia principală a jocului este învăţarea care pregăteşte copilul pentru muncă şi viaţă.

Jocul de rol este o metodă unde este recomandabil ca numărul participanţilor să nu fie mai mare de zece. Metoda nu trebuie aplicată înainte ca participanţii să se cunoască unii pe alţii (în caz contrar, implicarea va fi stereotipă şi rigidă, neatingându-se obiectivul principal al jocului de rol, acela de implicare şi motivare a grupului de participanţi în vederea realizării unei pregătiri/ experienţe comune).

Prin jocul de rol, copiii au prilejul de a-şi forma, consolida şi perfecţiona următoarele *abilităţi şi componenţe socio-afective*: leagă prietenii şi au încredere unii în ceilalţi; negociază şi rezolvă conflicte; experimentează sensul puterii, imitând adulţii; exprimă fără teamă sentimente de veselie, tristeţe, supărare; îşi modifică propriul comportament în interesul grupului; acceptă şi punctual de vedere al altor persoane.

Jocuri de spargere a gheţii - ice breking- sub această denumire sunt grupate un evantai de tehnici care au drept scop principal diminuarea barierelor inhibitorii privind contribuţia persoanei la o activitate în grup. Exerciţiile de acest gen contribuie la dezvoltarea abilităţilor de comunicare verbală şi nonverbală. Un exerciţiu extrem de simplu este cunoscut sub numele de "**tehnica ziarului vorbitor**", prin care se cere elevilor la începutul unei ore să-şi exprime sentimentele produse de ziua respectivă acţionând asupra unui ziar pe care l-a primit de la profesor; astfel, ruperea ziarului poate desemna sentimente de frustrare accumulate de elev.

Jocul didactic, reprezintă o metodă de învăţământ în care predomină acţiunea didactică stimulată. Folosirea acestor jocuri didactice aduce variaţie în procesul de instruire a copiilor cu CES, făcându-l mai atractiv. Că lucreze diferenţiat în grupe mici, sau cu toţi copiii, numai prin joc aceştia pot ajunge la descoperiri de adevăruri, îşi pot antrena capacitatea lor de a acţiona creativ, îşi manifestă isteţimea, spontaneitatea, inventivitatea, răbdarea, îndrăzneala. El poate fi utilizat la toate disciplinele de studiu în funcție de necesitatea și deficiența fiecărui copil.

Tehnica "Obiecte gãsite"

Este o tehnică producătoare de amuzament şi energie, contribuind la dezvoltarea abilităţilor de comunicare şi negociere.

Se va cere elevilor ca timp de câteva minute să iasă din clasă şi să revină aducând cu sine un obiect pe care l-au găsit în afara clasei. Ei au sarcina de a prezenta cât mai frumos obiectul respectiv şi, chiar mai mult, să convingă învăţătorul să îl cumpere.

Poveştile pot fi utilizate în scop educaţional: după Încheierea lecturii, învăţătorul poate realiza împreună cu elevii caracterizarea personajelor pornind de la faptele lor, pot fi imaginate alte finaluri de poveşti, pot fi căutate soluţii alternative la problemele personajelor.

O altă alternativă la citirea poveştilor este aceea de a încuraja copilul să creeze o poveste; astfel el va proiecta ideile din viaţa sa asupra personajelor sau se poate include pe sine ca personaj în poveste sau poate descrie în poveste evenimente din propria sa viaţă.

Orice proces de învățare (mai ales în cazul elevilor cu CES) este mai eficient şi mai ușor de înțeles dacă informațiile prezentate sunt demonstrate şi aplicate în situații reale de viață, existând şi un feedbeck continuu de-a lungul întregului proces.

Dascălul are rolul de a găsi permanent metode prin care să trezească atenția acestor copii și să o mențină trează, să găsească noi și noi modalități prin care să-i facă să învețe și să-și dorească acest lucru. Consider că eficiența procesului instructiv-educativ în cazul copiilor cu CES depinde foarte mult de nivelul de pregătire al cadrului didactic, de determinarea, perseverența și implicarea acestuia, dar și de dragstea cu care își practică meseria, indiferent de dificultățile întâlnite.

BIBLIOGRAFIE

Muşu I., (coord.) – Ghid de predare - învăţare pentru copiii cu cerinţe educative speciale; lucrare editată cu sprijinul Reprezentanţei UNICEF în România şi Asociaţia RENINCO; Ungureanu, D., - Copiii cu dificultăţi de învăţare, Editura Didactică şi Pedagogică, R.A. – Bucureşti, 1998; Vrăşmaş T., - Învăţământul integrat şi/sau incluziv, Editura S.C. Aramis Print S.R.L., Bucureşti, 2001;

Ion Radu – “Psihologia educatieişidezvoltării”, EdituraAcademiei, Bucuresti, 1983

CE ȚIE NU-ȚI PLACE, ALTUIA NU FACE! CERC DE DEZBATERE

ESTERA POPOVICI-CIOCAN
LICEUL TEHNOLOGIC „VICTOR MIHĂILESCU CRAIU” BELCEȘTI

Proiect de activitate extrașcolară

Titlul activității extrașcolare: Ce ție nu-ți place, altuia nu face!
Domeniu de dezvoltare: Autocunoaștere și cunoașterea semenilor
Clasa: a VII-a
Durata activității: 50 minute
Modalități de realizare: conversația, joc de rol, rezolvare de probleme
Modalități de evaluare: chestionare, desene
Resurse materiale: laptop, videoproiector, culori, hârtie
Scop: Sensibilizarea copiilor cu privire la consecințele acțiunilor discriminatorii și promovarea incluziunii

Descrierea activității:

În urma vizionării prezentării „Cerul fără brațe” (prezentare ppt) extragem situații în care oamenii ajung să fie diferiți, cu/fără succes, cu deficiențe, cu manifestări neașteptate. Propun copiilor manifestarea unor atitudini civice și să își exprime părerea fără a răni pe ceilalți. Prin jocul de rol copiii își dovedesc că pot fi toleranți, înțelegând că și ei au nevoie să fie acceptați în comunitate.

Desfășurarea activității:

La începutul activității profesorul așează scaunele pe 2 rânduri paralele (doar e dezbatere!), iar un scaun să fie așezat separat.

1. **Vizionarea** prezentării „Cerul fără brațe”
   https://www.nicepps.ro/prezentare-powerpoint-jessica-cox-fara-brate-atingand-cerul-3945.html
2. **Discuții**

Fetița din prezentare nu avea brațe, de aceea ceilalți copii o respingeau.

Ce înțelegeți prin discriminare? Copiii oferă răspunsuri frontale. Împreună încercăm apoi, pe baza răspunsurilor, să definim discriminarea ca fiind acţiunea prin care unele persoane sunt

tratate diferit sau sunt lipsite de anumite drepturi în mod nejustificat, pe baza unor considerente neîntemeiate, nedrepte.

În ce alte situații am putea să respingem pe cineva?

(Răspunsuri posibile: Altă etnie, religie, culoare a părului, alt mod de a se îmbrăca, situație materială, discriminare de gen etc)

3. **Joc de rol**: Toți copiii dialoghează veseli, cu excepția unui copil, pe care nu dorim să îl primim în grupul nostru și chiar îl respingem. Copiii primesc bomboane de la profesor, nu și celălalt copil.

4. **Discuții**:

Profesorul îl întreabă pe copilul care a stat separat cum se simte singur, izolat? Deci cum se simte cel discriminat?

Profesorul îi întreabă pe ceilalți copii cum se simt ei impreună? Cum se simt cei care discriminează? Ce îi determină să se comporte astfel?

Ce simțim față de cel izolat? Cum ar trebui tratat?

5. **Dezbatere** pro si contra

Se afişează proverbul **Ce ție nu-ti place, altuia nu face!**

Sunteţi de acord cu această afirmaţie?

Ne împărțim în 2 echipe și dezbatem acest proverb..

Echipa „pro”

- Profesorul se identifică cu părerile copiilor, motivând
- Concluzii:

Dacă mie nu îmi place să fiu tratat rău, atunci mă voi strădui ca nici eu să nu îi tratez rău pe ceilalți. Dimpotrivă, voi încerca mereu să fiu disponibil la dialog și la a arăta sprijin.

Trebuie să înțelegem ce simte celălalt, să înțelegem perspectiva lui.

Echipa „contra”

- Profesorul se identifică cu părerile copiilor, motivând
- Concluzii:

Nu îmi place să fiu tratat cu dispreț, să fiu îndepărtat din joc, să fiu discriminat, exclus.

Aș vrea să mi se facă dreptate, dar trebuie să fiu atent la modul cum reacționez în astfel de situații, să îmi exprim părerea fără a îi jigni/răni pe ceilalți, să nu îmi fac dreptate comițând o altă nedreptate.

6. **Joc de rol**:

Un alt copil este legat de ambele mâini la spate- joacă rolul unui copil accidentat care nu poate folosi mâinile.

Cum ar trebui să reacționam în aceste situații?

Doi copii aruncă în el cu hârtii, pentru a îl necăji..

Profesorul întreabă cum ar trebui să reacționeze cel discriminat? Dar ceilalți colegi?

Discuții

7. Evaluare:

- Chestionar- Anexă
- Desene- copiii sunt invitați să realizeze un desen care să sugereze incluziunea, egalitatea, nediscriminarea.
- Discuție: Copiii sunt provocați să își imagineze o situație în care în clasa lor vine un elev din altă țară- cum îl întâmpină?

Chestionar

1. Explică ce înseamnî „discriminare”.

……

2. Ţi se întâmplă vreodată să te simţi discriminat?

Dacă da, de către cine (profesori/prieteni/vecini/colegi/alte persoane) şi care crezi că este motivul?

a. da

.....

b. nu

.....

3. Relatează pe scurt o situație în care consideri că ai fost nedreptățit de către un coleg sau prieten.

.....

4. Cum ai reacționat?

.....

5. Care consideri ca era cea mai buna modalitate de a reacționa?

.....

6. În ce situații ai tratat tu cu mai puțină considerație pe altcineva?

.....

MÂINI ÎNFRĂȚITE

OPRESCU ELENA

LICEUL TEHNOLOGIC VOINEŞTI

GRĂDINIŢA CU PROGRAM NORMAL VOINEŞTI

În perioada septembrie 2024-iunie 2025 , Liceul Tehnologic Voineşti, Grădiniţa cu Program Normal Voineşti , Prof.Înv.Preşc. Oprescu Elena, a propus desfășurarea unor activități recreative, relaxante cu copiii, în cadrul proiectului de Parteneriat Educațional Internațional România - Republica Molodova :„Prietenia prin ochi de copil, peste Prut”.

În contextul unei societăți care se schimbă, operând modificări de formă și de fond la nivelul tuturor subsistemelor sale, învățământul trebuie să își asume o nouă perspectivă asupra funcționării și evoluției sale. În cadrul acestei perspective inedite, parteneriatul educațional devine o prioritate a strategiilor orientate către dezvoltarea educației.

Pentru transformarea parteneriatului în principiu fundamental al reformei educaționale, au avut influență factorii sociali în susținerea educației, ducând la descentralizare, la consecințele educației primite de tânăra generație asupra societății, respectiv la orientarea copiilor într-un univers informațional, dinamic, diversificat, uneori contradictoriu.

Parteneriatul educațional urmărește transformarea reaă a copiilor în actori principali ai demersului educațional, urmărindu-se atingerea unor obiective de natură formală, informală, socio-comportamentală.

Colaborarea dintre elevii diferitelor țări este o activitate organizată, susținută, conștientă, direcționată spre problemele educative ale tinerei generații. Aceste activități întregesc activitatea educativă a școlii, aducând un surplus informațional elevilor și completând condițiile concrete ale educației acestora. Astfel, experiența de învățare non-formală și informală întregește și lărgește experiența de învățare formală.

Elevii devin capabili să înțeleagă lumea în care trăiesc atât ei cât și alți copii și să o transforme, să se cunoască pe sine și să se transforme, să recepteze și să transmită mesaje, exprimându-și gândurile și sentimentele fie prin comunicare verbală, utilizând un limbaj bogat și nuanțat, fie prin creație plastică. Ilustrând realitățile vieții lor cotidiene, activitățile specifice școlii, familiei și comunității din care fac parte, variatele forme de exprimare ale copiilor dobândesc atât rol formator, cât și informator. Rezultatul actului lor creator devine astfel cartea lor de vizită, dar și a școlii în care învață, respectiv pașaport Europa.

Scopul proiectului este :"Promovarea dialogului și a comunicarii între elevii din țări diferite/ Dezvoltarea cooperării și a colaborării între cadrele didactice din cele trei unități de învățământ partenere.

Obiectivele proiectului sunt urmatoarele : să se realizeze o intercunoaștere a copiiilor prin intermediul produselor activităților desfășurate de fiecare grupă de preșcolari în parte;să se găsească modalități variate de exprimare a gândurilor și sentimentelor privitoare la anumite teme de interes comun (creații literare sau cele plastice și de abilități);să se desfășoare activități educative în comun în varianta online, pe Zoom;să fie atrași și implicați și alți factori educativi pentru buna desfășurare a activităților;să se motiveze preșcolarii grupelor, prin stimulente atractive și imediate, pentru a participa la concursuri cu tematică variată;să conștientizeze cu privire la rolul lor în dezvoltarea și educația propriilor copii;să crească implicarea părinților în activitatea grupei;să se familiarizeze cu metodele de stimulare a interesului copiiilor pentru învățătură și educație;să-și formeze o atitudine pozitivă față de metoda proiectelor, ca metodă de lucru în sprijinul unui învățământ de calitate, performant.

Evaluarea proiectului va fi realizată prin fotografii, expoziții – participanții vor primi diplome; portofolii realizate de fiecare clasă participantă la proiect; schimburi de impresii prin internet (Zoom); realizarea unor prezentări în Power Point cu activitățile desfășurate; realizarea unui CD care să cuprindă întreaga activitate desfășurată în cadrul proiectului (școala coordonatoare).

Pentru luna Noiembrie 2024 am desfasurat activitati deosebite , având ca temă :"**SPECTACOLUL TOAMNEI" (**Organizarea de jocuri și concursuri ; Expoziție de desene, colaje realizate din diverse materiale; Creații literare).

Voi exemplifica ,mai jos, cu exemple de bună practică:

Grupa mică „Îngerasii" / PROF. .ÎNV.PREȘC. Oprescu Elena

1) B:" Codiță" - exerciții grafice (linia).

2) DȘ(AM) : "Alcătuiește prin încercuire grupe de același fel!" (mărime mare/mic).

Îngerașii de la grupa mică au înțeles ce important este să ne hrănim sănătos, consumând, mai ales, aromatele fructe și delicioasele legume!😍😋😍😋😍

PROMOVAREA ALIMENTAȚIEI SĂNĂTOASE
NOIEMBRIE 2024
ALEGE INTELIGENT
MĂNÂNCĂ SĂNĂTOS!

ROLUL MEDIATORULUI ȘCOLAR ÎN PROBLEMATICA ELEVILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE

ISAILĂ NATALIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „SIMION BĂRNUȚIU" TIUR-BLAJ

O școală incluzivă este școala care-și deschide porțile pentru toți cei care doresc să învețe indiferent de etnie, religie sau sex. Această școală este cea care are cadre didactice bine pregătite, într-o continuă formare, care pregătesc, cooperează, îndrumă și orientează copii dornici de a fi și a ști.

Şcoala a sprijinit dintotdeauna educaţia tuturor elevilor. Datorită unor factori fie biologici, ereditari, de mediu sau a unor accidente, unii copii, apoi elevi întâmpină probleme în formarea unor competenţe specifice vârstei lor cu privire la adaptarea lor şcolară. Aceşti elevi au anumite dificultăţi în învăţare numite cerinţe educaţionale speciale.

Cerinţele educaţionale speciale (CES) sunt definite ca necesităţile educaţionale suplimentare, complementare obiectivelor generale ale educaţiei, adaptate particularităţilor individuale şi celor caracteristice unei anumite deficienţe/dizabilităţi sau tulburări/dificultăţi de învăţare ori de altă natură, precum şi o asistenţă complexă (medicală, socială, educaţională).

Şcoala care identifică astfel de elevi poate fi considerată o şcoală incluzivă cu cadre didactice formate pentru activitatea centrată pe nevoile elevului bazată pe metode activ-participative și experiențe de învățare active în care elevii beneficiază de programe remediale și activități de sprijin susținute de un învățător de sprijin, precum și activități susținute de un mediator școlar.

Învățătorul de sprijin desfășoară activități de remediere cu elevii cu cerințe educative speciale, pe grupe mici având o programă individuală adaptată cerințelor fiecăruia. Mediatorul școlar este o persoană care face parte din comunitate și menține legătura dintre comunitate, școală, precum și instituțiile din comunitate.

Având un rol deosebit în școală și în comunitate, mediatorul școlar se implică activ în viața școlii și a familiei elevilor. Cunoaște foarte bine familiile din comunitatea cu care colaborează.

Este definit de cuvintele cheie:

Prietenos, dar foarte corect;

Resposabil, dar și respectuos;

Cu inițiativă, dar și implicat;

Bun colaborator, dar și un sprijin de nădejde.

Se impune ca în astfel de școli pentru o bună colaborare cu familiile elevilor să existe un mediator școlar care să fie înzestrat cu acele calități specifice unui om activ, corect și responsabil.

Principala responsabilitate a mediatorului şcolar este de a sprijini şi încuraja participarea tuturor elevilor din comunitatea respectivă spre a participa la cursurile obligatorii, precum şi de a încuraja implicarea părinţilor în educarea elevilor, în viaţa şcolii. Mediatorul şcolar reprezintă o punte între şcoală, familie şi comunitate, un sprijin pentru fiecare beneficiar al acestui parteneriat, o formă de consiliere şi îndrumare, un punct de informare în armonizarea acestei legături, precum şi omul comunicativ şi cel mai bun negociator.

Din multitudinea factorilor de risc al unei comunităţi şi implicit a unei şcoli care necesită serviciile unui mediator şcolar, cei mai importanţi rata abandonului şcolar din învăţământul obligatoriu şi rata absenteismului, ceea ce implică rezultate scăzute la învăţătură într-un procent semnificativ în rândul acestor elevi. Unul dintre factorii de risc în identificarea la elevi a cerinţelor educative speciale este problema absenteimului şcolar şi în consecinţă, al abandonului şcolar. În multe cazuri datorită absenteismului mulţi elevi întâmpină dificultăţi în învăţare, și ajung în imposibilitatea de a dobândi anumite competenţe necesare dezvoltării lor şi trecerii la un nivel superior.

Pentru a oferi soluţii în ceea ce priveşte absenteismului şcolar, trebuie să-l recunoaştem din timp şi să încercăm să -l combatem. În prima fază elevul apare nemulţumit de şcoală, pentru că apar primele goluri în cunoştinţe şi complexul de inferioritate faţă de colegi. A doua fază se caracterizează prin apariţia unor lipsuri grave în cunoştinţe şi incapacitatea de a rezolva independent sarcinile şcolare. Faza a treia este caracterizată de corigenţe, iar profesorii încearcă unele măsuri, uneori fără să cunoască adevăratele cauze. Elevul manifestă rezistenţă sau revoltă, face dezordine în clasă ori devine închis şi neliniştit. Ultima fază este aceea în care rămâne repetent, unii fiind greu de recuperat, deoarece fug de la şcoală, vagabondează, apoi abandonează şcoala.

Înţelegerea fiecărei cauze duce la identificarea unor soluţii, elevii cu cerinţe educaţionale speciale au cele mai mari nevoi educative şi afective, iar găsirea unor soluţii pentru diminuarea absenteismului presupune cunoaşterea acestui aspect.

Absenteismul școlar este o problemă, un obstacol în calea succesului fiecărui elev. Cauzele absenteismului elevilor sunt bine cunoscute de mediatorii școlari. Colaborarea cu familia copilului care absentează se realizează prin intermediul mediatorului școlar. Acesta facilitează colaborarea și dialogul dintre profesor și familie, contribuie la menținerea și dezvoltarea încrederii și a respectului, cunoaște dificultățile familiei și ajută la detensionarea și soluționarea unor probleme, sprijină familia prin informarea acesteia, informează cu privire la posibilitățile legale de a obține anumite drepturi cuvenite, informează școala asupra situației familiilor elevilor.

Datorită mediului din care provin acesti elevi cu diverse dificultăți în învățare, dar și în frecventarea cursurilor la nivelul școlii se implementează proiecte prin care atât elevii cât și familiile să beneficeze de anumite facilități: rechizite, îmbrăcăminte, hrana. Mediatorul școlar împreună cu conducerea școlii stabileste legături cu ONG – uri și alte instituții care pot spijini în satisfacerea nevoilor elevilor din aceste grupuri dezavantajate.

Prin informarea membrilor comunității, acesta sprijină pe cei doritori în completarea studiilor la înscrierile în programele de „ A doua șansă”, monitorizează și furnizează date despre programele „Grădinița estivală”, „Toți la școală, toți în clasa I”, prin care copiii și viitorii elevi desfășoară activități premergătoare activităților școlare pentru cei care nu au frecventat niciodată grădinița, beneficiind de hrană zilnică, rechizite, chiar și îmbrăcăminte și tabere școlare.

„Școala părinţilor”, această sintagmă propune pentru părinţi activităţi de cunoaştere a mediului şcolar propriu copiilor lor, activităţi de consiliere a acestora privind educaţia copiilor, rolul acesteia în dezvoltarea copiilor, discuţii libere pe teme de interes ale acestui grup, activităţi comune cu copiii. Astfel de activităţi determină conştientizarea rolului şcolii în viaţă, cunoaşterea unor reguli şi norme de conduită şi de igienă. Rolul mediatorului în acest tip de activități este unul major. Acesta cunoscând nevoile fiecărui elev, informează și determină

familia acestuia să participe la aceste activități menite să sprijine buna desfășurare a procesului instructiv- educativ și să- i ajute pe elevi în învățare prin directa implicare a părinților.

Cea mai importantă sarcină a mediatorului şcolar în acest caz este de a-i aduce la cunoştinţă şi a-i prezenta elevului importanţa frecventării cursurilor şcolare, aspecte care favorizează buna sa evoluţie. De asemenea, trebuie stimulată nevoia de depăşire a condiţiei prin îndrumarea spre nivele de aspiraţie mai ridicate (identificarea viselor de perspectivă şi analiza acestora, corelarea lor cu particularităţile de vârstă şi individuale şi posibilităţile reale ale elevului) cum ar fi promovarea învăţământului public obligatoriu şi chiar continuarea şi completarea studiilor şi cu alte cicluri de învăţământ.

Cadrul didactic trebuie să conştientizeze importanţa muncii, să valorifice potențialul fiecărui elev și implicit și a celor cu nevoi speciale. Obţinerea unor rezultate pozitive la aceşti copii oferă satisfacţii şi constituie un câştig pentru comunitatea locală care va avea familii mai bine integrate.

Cea mai eficientă metodă este diferențierea. Esența diferențierii este adaptarea procesului de predare- învățare la elevi. Nevoia de diferențiere este justificată de diversitatea elevilor. În funcție de diferențele lor, elevii trebuie clasificați în grupuri, creând astfel baza diferențierii. Sarcinile diferențiate nu ar trebui date numai elevilor cu nevoi educaționale speciale. Elevii ar trebui, de asemenea, evaluați diferit. Cantitatea, profunzimea, calitatea, forma sarcinilor, strategiile de rezolvare, nivelurile așteptate ale soluției precum și altele pot fi diferențiate, conform nevoie individuale ae elevilor.

Dacă inserăm în procesul de învăţare activitățile preferate de elevul cu CES, într-un mod cât mai firesc posibil, motivaţia învăţării va fi mai mare.De asemenea, este important de reţinut că pe măsură ce elevul devine mai familiar cu informația și dezvoltă competențele, încrederea în sine și interesul pentru învățare cresc, așa că sprijinirea sa în mod corespunzător și formarea unor aptitudini noi în toate mediile în care elevul se mişcă, constituie perspective pentru mai multă implicare și motivare.

Mediatorul şcolar are un rol deosebit de important în realizarea acestor obiective majore pe care trebuie să le implementeze școala. În acest sens, acesta este negociator şi persoană de sprijin atât pentru familie cât şi pentru şcoală, urmărind sporirea participării copiilor la procesul educaţional.

BIBLIOGRAFIE

1. Cozma, T., *O nouă provocare pentru educaţie: interculturalitatea*, Editura Polirom, Iaşi , 2001
2. Dimitriu, Tiron, E., *Consiliere educaţională*, Editura Institutul European, 2005
3. Iosifescu, S., *Management educaţional pentru instituţii de învăţământ*, Editura ISE-MEC, Bucureşti, 2001
4. Manole, L., *Absenteismul şi abandonul şcolar în mediul rural,* Editura Agata, Botoșani, 2012
5. Petrovan, R., Ş., *Parteneriate educaţionale de la teorie la practică*, Editura Aeternitas, Alba Iulia, 2011

PROIECT EDUCAȚIONAL
„ZIUA RECOLTEI, ÎN CLASA ȘTRUMFILOR”

Activitate școlara si extrașcolara

Motto: ,, Toamna este o a doua primăvară, în care fiecare frunză este o floare." (Albert Camus)

BUȘE GABRIELA
ȘCOALA GIMNAZIALA EFTIMIE MURGU LUGOJ

COORDONATOR PROIECT:
PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR : BUȘE GABRIELA
ȘCOALA GIMNAZIALA EFTIMIE MURGU LUGOJ

Argument

Toamna este anotimpul culorilor, al frunzelor îngălbenite ce se desprind și se astern agale pe pământ, al peisajelor neașteptate și al bogăției rodului pământului. Este un anotimp fermecător ce ne face să regăsim o liniște interioară aparte, o plăcere de a descoperi zilnic ceva nou. Indiferent de vârstă, minunăţia peisajului te face să crezi că te afli la cea mai deosebită expoziție de artă a unor pictori celebri, fapt care m-a determinat să aleg această perioadă minunată pentru a le îndruma paşii elevilor mei spre noi porţi ale cunoaşterii.

Este cunoscut faptul că frumosul din natură, manifestat în culori şi forme sonore, are o influenţă binefăcătoare asupra elevilor. De aceea îi învăţăm să observe şi să se apropie cu emoţie de acest spectacol sublim al naturii, astfel încât raţiunea să armonizeze cu sensibilitatea. Frumosul pătrunde ca un sentiment binefăcător în cele mai adânci zone ale sufletului, răscoleşte emotivitatea, sensibilizează și înviorează viața. Menirea mea, ca învățătoare, este să formez şi să dezvolt personalitatea copiilor prin frumosul întâlnit în natură, artă.

Proiectul propus urmăreşte transformarea reală a elevilor în actori principali ai demersului educaţional, urmărindu-se atingerea unor obiective de natură formală, informală, socio-com- portamentală.

Scop:

- Stimularea imaginaţiei creatoare a copiilor şi sensibilizarea lor în fața frumuseților naturii;
- Dezvoltarea capacităţii de a aplica cunoştinţele dobândite prin realizarea unor activități practic-aplicative;

Obiective:

- Stimularea şi promovarea capacităţilor creatoare ale elevilor prin organizarea de expoziţii care să conţină lucrări plastice, parada costumelor de toamnă, degustarea produselor specifice anotimpului, jocuri educative;
- Înțelegerea proceselor prin care se obțin alimente(de la plantare la recoltare);
- Atragerea efectivă a elevilor în organizarea unor activităţi cu caracter extracurricular, conducând la creşterea numerică şi calitativă a acestor activităţi;
- Participarea cu entuziasm la activitatile din timpul zilei;
- Promovarea imaginii școlii și a celor care participă la activități.

Grup țintă: elevii din clasa a II-a B

Beneficiari: elevi, cadru didactic , părinţi .

Resurse:

Umane**:** elevi, cadrul didactic, părinţi

Temporale**:** 25 octombrie 2024

Materiale**:** lucrări plastice ale copiilor realizate prin diverse tehnici, panoul clasei pentru expoziţie, cărţi, reviste şcolare, calculator, videoproiector, diplome, materiale în PPT, produse alimentare,fişe de lucru, etc.;

METODE:

- Brainstormingul,învăţarea prin descoperire, povestirea, explicaţia, demonstraţia,expoziţia, turul galeriei.
- Problematizarea, exerciţiul, munca în echipă, jocul.

Desfășurarea activității:

Activitatea se desfășoară la clasa a II-a B, Clasa Ștrumfilor, din cadrul Școlii Gimnaziale Eftimie Murgu Lugoj.

Dimineața, elevii îmbrăcați de sărbătoare, ajung la școală şi fiecare aduce de acasă, fructe sau legume de toamnă, preparate specifice toamnei(murături, zacuscă, compot, dulceaţă,magiun, miere, piure de fructe, suc natural de fructe), produse gătite cu specific de toamnă(prăjitură cu mere, briose cu pere, plăcintă cu dovleac, chec cu prune, batoane cu afine, covrigi cu nuci, dovlecei din pâine, crumble cu prune şi nuci, mini tarte cu nuci şi smochine, gogoși cu zahăr).

Copiii sunt îmbrăcați pentru Carnavalul Toamnei, pe care îl sărbătorim la nivel de școală. Fiecare copil descrie în cuvinte, în fata colegilor, personajul pe care îl reprezintă și motivul pentru care l-a ales. La sfârșit, fiecare copil va primi diplomă pentru implicarea în proiectul Ziua recoltei, atât cu produse specifice bogatului anotimp, cât și cu costumație adecvată toamnei.

După împărțirea diplomelor, elevii degustă preparatele de pe mese și dau note. Cel mai îndrăgit produs este premiat.

Elevii se așază în bănci, pe echipe, pentru a participa la jocuri educative. Se formează 4 echipe, având fișe de lucru la comunicare și matematică. Echipa care termină prima punctul cerut de doamna învățătoare, mută pionul-zâmbăreț de pe planșa desenată pe tablă, planșa fiind notată de la 1-30. La fiecare punct de pe tablă se poate identifica o

pedeapsă, o provocare, un joc Trivia, amulete(ex.: alege o echipă care să scrie din picioare în timp ce dansează, alege o echipă care să scrie cu ochii închiși, fă schimb de locuri). Jocul continuă până când se termină fișa de lucru iar pionul-zâmbăreț , cel mai înaintat, câștigă.

La sfârșitul jocului, copiii interpretează cântecelul de toamnă Toamnă roditoare.

Ziua se încheie cu realizarea de creații plastice , prin tehnica aleasă de fiecare copil, desen în creioane colorate sau pictură, lucrări ce vor fi expuse pe panoul clasei.

***MODALITĂŢI DE EVALUARE**:*

- realizarea unui portofoliu care va cuprinde creaţiile plastice ale elevilor, fotografii şi filmulețe de la activitățile susținute,diplome carnaval.
-

PROIECT EDUCAȚIONAL „O CARTE PENTRU TOȚI”

IORGOVAN CAMELIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”EFTIMIE MURGU”

LUGOJ, JUDEȚUL TIMIȘ

Clasa: a III-a

Durata proiectului: anul școlar 2024-2025

1. Scopul proiectului

Proiectul „O carte pentru toți” urmărește promovarea lecturii ca activitate plăcută și educativă pentru elevii de clasa a III-a, contribuind la dezvoltarea competențelor de citire, înțelegere și exprimare. Prin acest proiect, dorim să insuflăm copiilor dragostea pentru lectură și să îi încurajăm să își împărtășească gândurile despre cărțile citite.

2. Obiectivele proiectului

- Dezvoltarea interesului pentru lectură și cultivarea obiceiului de a citi.
- Îmbunătățirea abilităților de înțelegere a textului și a vocabularului.
- Dezvoltarea competențelor de comunicare prin împărtășirea impresiilor despre cărțile citite.
- Stimularea creativității prin activități conexe lecturii, precum desene, povești, jocuri de rol și prezentări.

3. Activitățile proiectului

A. Biblioteca clasei

- Fiecare elev aduce o carte de acasă și contribuie la crearea unei „biblioteci a clasei”, unde colegii își pot împrumuta cărțile între ei.
- O dată pe săptămână, elevii pot alege o carte din această bibliotecă și își pot exprima apoi opinia despre cartea respectivă.

B. Carnetul de lectură

- Fiecare elev va primi un carnet de lectură, unde va nota titlul fiecărei cărți citite, autorul, o scurtă descriere și impresiile personale.
- După fiecare carte, elevii pot desena o scenă sau un personaj preferat, contribuind astfel la o reflecție asupra textului citit.

C. Recenzia lunară

- La finalul fiecărei luni, fiecare elev prezintă în fața colegilor o scurtă recenzie a unei cărți citite.
- Activitatea îi ajută să își dezvolte abilitățile de vorbire și să își învingă emoțiile, oferindu-le în același timp ocazia să recomande cărți colegilor.

D. Ateliere de creație inspirate din lectură

- După citirea unei cărți, elevii pot crea desene, machete sau afișe inspirate de aceasta.
- De exemplu, pot crea coperta ideală a unei cărți citite sau pot realiza colaje cu personajele principale și acțiunile lor.

E. Ora de lectură

- O oră pe săptămână este dedicată lecturii. În această oră, elevii citesc în liniște o carte la alegere sau ascultă o poveste citită de învățător.
- Această activitate stimulează atenția și concentrare în actul lecturii.

F. Ziua personajelor preferate

- Organizarea unei zile tematice în care elevii vin îmbrăcați ca personajele preferate din cărți.
- Fiecare elev va avea ocazia să prezinte pe scurt personajul ales și să explice de ce îl consideră special.

G. Schimb de cărți

- La finalul proiectului, elevii sunt încurajați să facă un schimb de cărți între ei, pentru a împărtăși titlurile preferate și a descoperi noi lecturi.

4. Resurse necesare

- Cărți pentru biblioteca clasei (aduse de elevi sau furnizate de școală).
- Carnete de lectură pentru fiecare elev.
- Materiale pentru ateliere (hârtie, creioane colorate, carioci, lipici, etc.).
- Costume sau elemente vestimentare simple pentru „Ziua personajelor preferate”.

5. Evaluare

Evaluarea va fi realizată prin:

- Observarea participării active a elevilor la activități.
- Carnetele de lectură, care vor reflecta progresul și impresiile personale asupra cărților citite.
- Prezentările și recenziile orale lunare.

6. Rezultate așteptate

- Elevii vor dezvolta o atitudine pozitivă față de lectură.
- Vor avea un vocabular mai bogat și o capacitate mai bună de exprimare.
- Vor deveni mai siguri pe sine în prezentările orale și mai deschiși în a împărtăși idei cu ceilalți.

7. Impactul proiectului

Prin acest proiect, elevii de clasa a III-a vor dezvolta o relație pozitivă cu lectura, vor deveni mai încrezători în abilitățile lor de exprimare și vor învăța să aprecieze literatura și poveștile. Această inițiativă poate contribui, pe termen lung, la formarea unui obicei de lectură și la dezvoltarea unei gândiri critice și creative.

PROIECT EDUCAȚIONAL

CULORI DE TOAMNĂ-DIVERSITATE ŞI INCLUZIUNE

Profesor CURCĂ NICOLETA – MARIA

ŞCOALA GIMNAZIALĂ ,,EFTIMIE MURGU“ LUGOJ

1. Introducere

Proiectul "Culori de Toamnă - Diversitate și Incluziune" își propune să promoveze diversitatea culturală, empatia și acceptarea diferențelor prin activități creative și educative care explorează tema toamnei. Este destinat copiilor din grădinițe și ciclul primar, având ca obiectiv principal dezvoltarea competențelor socio-emoționale, artistice și interculturale.

---

2. Obiective generale

- Promovarea valorilor diversității și incluziunii.
- Dezvoltarea abilităților de colaborare și comunicare.
- Încurajarea exprimării creativității prin activități artistice.
- Crearea unui mediu educațional bazat pe respect reciproc și empatie.

---

3. Obiective specifice

- Identificarea și explorarea diferențelor culturale prin intermediul simbolurilor toamnei.
- Realizarea de activități comune care să implice toți copiii, indiferent de abilitate sau origine.
- Creșterea conștientizării importanței incluziunii sociale prin jocuri și povestiri.
- Dezvoltarea sensibilității estetice prin activități plastice și practice.

---

4. Grup țintă

- Copii cu vârste între 8 și 10 ani (ciclul primar).
- Participarea părinților și a altor membri ai comunității educaționale.

---

5. Activități propuse

a) Activități artistice

- **Atelier de pictură:** „Frunze de toamnă” – Copiii vor picta frunze folosind culori și tehnici diverse, inspirându-se din tradiții culturale.
- **Colaj colectiv:** „Copacul incluziunii” – Fiecare copil va adăuga o frunză decorată cu simboluri care reprezintă unicitatea fiecăruia.

b) Activități interculturale

- **Povești din lume:** Lecturarea de povești despre tradițiile de toamnă din diverse culturi.
- **Dansuri și cântece:** Invitație la dansuri și cântece tradiționale din mai multe țări, însoțite de explicații despre semnificația lor.

c) Jocuri educative

- **„Cercul prieteniei”** – Joc în care copiii colaborează pentru a forma un lanț al incluziunii.
- **Jocuri de asociere:** Identificarea diverselor fructe și legume de toamnă, împreună cu povestirea tradițiilor legate de acestea.

d) Activități de voluntariat și incluziune

- Organizarea unui târg de toamnă cu obiecte realizate de copii, banii strânși fiind donați pentru o cauză caritabilă.
- Plantarea unui „copac al prieteniei” în curtea școlii.

---

6. Resurse necesare

- Materiale artistice: hârtie colorată, acuarele, pensule, lipici, foarfeci.
- Cărți și povești tematice.
- Material audio-video despre tradiții culturale.
- Spațiu pentru desfășurarea activităților (sala de clasă sau în aer liber).

---

7. Evaluare

Succesul proiectului va fi evaluat prin:

- Observarea implicării copiilor în activități.
- Realizarea de produse finale (desene, colaje, povești scrise).
- Feedback din partea copiilor, părinților și cadrelor didactice.
- Organizarea unei expoziții sau a unui eveniment final care să reflecte realizările proiectului.

---

8. Rezultate așteptate

- Îmbunătățirea relațiilor interpersonale dintre copii.
- Creșterea nivelului de conștientizare privind diversitatea culturală.
- Dezvoltarea unui sentiment de apartenență și solidaritate.

Acest proiect promovează un mediu educațional armonios, în care fiecare copil este valorizat și încurajat să-și exprime creativitatea, contribuind la formarea unei generații deschise și incluzive.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

MÎȚIU LAVINIA CARMEN
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT „FLOARE DE COLȚ”
BRAD, HUNEDOARA

NIVEL PREȘCOLAR: II -5-6 ANI
TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „CÂND/CUM ȘI DE CE SE ÎNTÂMPLĂ?
T**EMA ACTIVITĂȚII:** „Licurici își caută amici”
TIPUL ACTIVITĂȚII: mixtă **MIJLOC DE REALIZARE:** Activitate integrată
ELEMENTELE COMPONENTE ALE ACTIVIȚĂȚII INTEGRATE: DLC +DOS+DEC+DȘ
DURATA: 60 minute
ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE*)*:
Domeniul Limbă și Comunicare: Educarea limbajului: „Licurici își caută amici” de Eric Carle- lectura educatoarei (poveste prezentată la tabla interactivă sub forma unui power point)
Domeniul estetic creativ: Artă :- „Licurici își caută amici”-teatru de umbre
-„ Licuriciul” – desen (pixel art)-fișă de lucru
Domeniul Om și Societate: Activitate practică: „Licurici” – îmbinare, asamblare materiale reciclabile
Domeniul știință:- programare cu ajutorul unor dispozitive: tablete-joc online „Code a pillar”, roboțeii Edison –urmărirea unui fascicol de lumină: „Drumul spre licurici”
- programare fară dispozitive-careu: „Să ajungem la licurici”

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII ȘI COMPORTAMENTE VIZATE:

C. CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI ÎN ÎNVĂȚARE

- Curiozitate, interes și inițiativă în învățare

1.1.Manifestă curiozitate şi interes pentru experimentarea și învăţarea în situații noi;

- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)

2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;
2.2. Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți.

D. DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII

- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute

1.1. Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă)
1.2. Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă)

E. DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII

- Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat

1.1. Identifică elementele caracterisice ale unor fenomene/relaţii din mediul apropiat
1.2. Compară experienţe, acţiuni, evenimente, fenomene/relaţii din mediul apropiat
1.3. Construiește noi experienţe, pornind de la experienţe trecute
1.4. Identifică posibile răspunsuri/soluţii la întrebări, situaţii - problemă şi provocări din viaţa proprie și a grupului de colegi

SCOPUL ACTIVITĂȚII:
Dezvoltarea capacităţii de a audia o poveste, de a sintetiza informaţiile unui text citit, de a desprinde ideile principale și mesajul educativ. Educarea creativităţii copiilor și a capacității acestora de a realiza lucrări /produse practice, prin îmbinarea și asamblarea materialelor puse la dispoziție. Dezvoltarea atenției, memoriei vizuale, gândirii critice și creative, rezolvarea de
Metode și tehnici inovative-STEM(teatru de umbre, pixel art, programare cu ajutorul unor dispozitive-roboți, tablete, fără dipozitive)

probleme prin intermediul desenului pixelat, a programării cu și fără dispozitive, folosind mijloace tehnice moderne.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:Domeniul Limbă şi Comunicare:

Educarea limbajului:

a) cognitiv-informaționale:

- să asculte activ textul citit de educatoare;
- să reţină numele personajelor întâlnite în poveste;
- să reproducă fragmente din poveste, cu ajutorul întrebărilor puse de educatoare;

b) afective:

- să manifeste un comportament adecvat pe tot parcursul activităţii;
- să participe afectiv la activitate, manifestându-se liber;

c) psiho-motorii:

- să mânuiască corect materiale şi instrumente de lucru.

Domeniul estetic creativ:

Artă:

a) cognitiv-informaționale:

- să se exprime emoțional prin intermediul teatrului de umbre;
-să recunoască emoții trăite în timpul audierii teatrului;
-să-și activeze operațiile logice matematice prin desenul pixelat;

b)afective:

- să participe cu interes la activitate;
- să dea dovadă de un comportament adecvat;

c)psiho-motorii:

- să mânuiască materialele puse la dispoziție.

Domeniul Om și Societate:

Activitate practică:

a) cognitiv-informaționale:

- să realizeze prin îmbinare, asamblare tema dată;
- să verbalizeze acțiunile întreprinse utilizând un limbaj adecvat;

b) afective:

- să se integreze în grup pentru realizarea temei, dezvoltând relații de cooperare;
- să manifeste interes și spirit de echipă;

c) psiho-motorii:

- să utilizeze materialele în vederea realizării unor lucări/produse originale;

Domeniul știință:

Știință:

a) cognitiv-informaționale:

- să respecte reguli de programare cu și fără dispozitiv;
- să găsească cu ușurință soluții rapide de programare online prin intermediul jocului „Code a pillar”;
-să rezolve în mod creative și corect programarea offline prin intermediul careului;
- să execute corect modul de programare a roboțeilor Edison .

b) afective:

- să participe cu interes la activitate;

c) psiho-motorii:

- să utilizeze corect materiale.
- să perceapă componentele spaţio-temporale (distanţa, localizare);

STRATEGIA DIDACTICĂ:

Metode şi procedee: conversația, explicația, expunerea, exercițiul, problematizarea, STEM(teatru de umbre, pixel art)

Metode și tehnici inovative-STEM(teatru de umbre, pixel art, programare cu ajutorul unor dispozitive-roboți, tablete, fără dipozitive)

Mijloace didactice: IQ Board, ppt-poveste „Licurici își caută amici” de E. Carle, trapă teatru de umbre, siluete- personaje din poveste, lanternă, carte cu povestea „Licurici își caută amici”, tablete, joc interactiv -educativ „Code a pillar”, fișă de lucru „Licuriciul”, creioane colorate, ouă de plastic colorate, sârmă plușată, ochișori, lipici, leduri,
Forme de realizare*:* frontal, individual, pe grupe.
Metode și tehnici de evaluare: formativ continuă, aprecieri, recompense, capacitatea de a asculta recomandările, indicațiile, observarea sistematică a comportamentului preșcolarilor;
Bibliografie:
MEN, Curriculum pentru educația timpurie, 2019;
MEN, Suport pentru explicarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează Curriculumul pentru Educația timpurie, 2019;

Evenimentul didactic	**Conţinutul ştiinţific**	**Strategii didactice**			**Evaluare**
		Metode şi procedee	**Mijloace didactice**	**Forme de organizare**	
1.Momentul organizatoric	a) Organizarea spațiului educațional: - Se amenajează spațiul educațional și se pregătește materialul necesar pentru buna desfășurare a activității. b) Organizarea colectivului de preșcolari: - Copiii vor fi așezați pe scăunele în formă de semicerc.	Conversația		Frontal	
2.Captarea atenției	Se realizează prin intermediul unor filmulețe științifice despre insectele licuri, prezentate la tabla interactivă. Se inițiază o scurtă conversație despre tema „Luminii și a surselor de lumină”, studiată în cadrul proiectului Erasmus+ „Little STEMists” și insectele licurici.	Conversația	Tablă interactive Filmulețe youtube - licurici	Frontal	
3.Anunțarea temei și a obiectivelor	Se anunță tema activității „Licurici își caută amici” se enunță obiectivele propuse în cadrul activității, precum și temele ce urmează a fi desfășurate pe centre de interes (lucru) **Artă** :- „Licurici își caută amici”-teatru de umbre -„ Licuriciul” – desen (pixel art)-fișă de lucru **Activitate practică**: „Licurici” – îmbinare, asamblare materiale reciclabile **Știință:-** programare cu ajutorul unor dispozitive: tablete-joc online „Code a pillar”, roboțeii Edison – urmărirea unui fascicol de lumină:„Drumul spre licurici” - programare fară dispozitive-careu: „Să ajungem la licurici”	Explicația	Materialele din cadrul activității	Frontal	
4.Prezentarea conţinutului şi dirijarea învățării	**Intuirea materialelor:** se intuiesc materialele de la fiecare centru de interes împreună cu preșcolarii și urmăresc ca aceștia să le recunoască și să le denumească. **Alegerea centrului de interes de către copii:** Activitatea debutează frontal, în cadrul educării limbajului, se va prezenta la tabla interactivă	Conversația Instructajul verbal	IQ Board Carte poveste „Licurici își caută amici”	Frontal	

Metode și tehnici inovative-STEM(teatru de umbre, pixel art, programare cu ajutorul unor dispozitive-roboți, tablete, fără dipozitive)

	povestea „Licurici își caută amici” utilizându-se tehnica ZoomIn, după care preșcolarii vor fi îndrumați spre centrul artă unde vor viziona povestea sub forma unui teatru de lumini și umbre, vor fi apoi lăsați să-și exprime preferințele în legătură cu centrele de interes la care doresc să-și desfășoare activitatea/să lucreze. Se organizează în centrul dorit, se familiarizează cu materialele pregătite. Se stabilesc și se reamintesc regulile care trebuie respectate la fiecare centru: - Vorbim cu un ton potrivit; - Ne respectăm unii pe alții; - Avem grijă de materialele cu care lucrăm; - Facem ordine la locul de joacă/centre. **Explicarea procedeului de lucru:** Pentru fiecare centru de interes se vor purta discuții referitoare la ceea ce vor realiza cu ajutorul materialelor puse la dispoziție, modul de manipulare al acestora, enunțând totodată și obiectivele pentru fiecare temă propusă. **Activitatea copiilor în centre:** La *centrul Artă,* preșcolarii vor avea ca sarcină finalizarea fișei de lucru: „Licuriciul” cu ajutorul *desenului pixelat*, completarea pe pătrățele a desenului, după cifre și culori stabilite în fișă. La *activitate practică*, preșcolarii îmbină și asamblează „Licuriciul” cu ajutorul materialelor reciclabile puse la dispoziție. Mod de asamblare: Un ou de plastic găurit–corpul licuriciului prin care se trec bucăți tăiate egal de sârmă plușată-antenele, și piciorușele licuriciului (câte 3 de fiecare parte) și un led luminos introdus în interiorul acestuia care se înșurubează la mijloc. La cap se lipesc ochișori de plastic. La centrul știință, preșcolarii vor desfășura jocuri de programare cu și fără dispozitive: -tablete-joc online „Code a pillar”, -roboțeii Edison –urmărirea unui fascicol de lumină: „Drumul spre licurici”, programare cu ajutorul unui cod de bare; - programare fară dispozitive-careu: „Să ajungem la licurici” **Evaluarea activităţii pe Centre de interes:** Va fi realizată cu întreaga grupă de preșcolari, frontal, pe fiecare centru.	Explicația Demonstrația Exercițiul Problematizarea Conversația Demonstrația Problematizarea	PPT- poveste „Licurici își caută amici” Trapă, siluete teatru de umbre Lanternă Fișe de lucru (desen pixelat), creioane colorate Ouă de plastic colorate, sârmă plușată, leduri luminoase, Ochi de plastic, lipici Tablete, roboți Edison, lantern, careu, săgeți, licurici	Frontal Pe grupuri Individual Frontal Pe grupuri	Evaluarea formativ-continuă Evaluarea formativ-continuă Analiza lucrărilor/ produselor finite Autoevaluarea
5. Încheierea activității	Se fac aprecieri generale şi individuale asupra modului de desfășurare a activității, comportamentului preșcolarilor, corectitudinii realizării sarcinilor de lucru.			Frontal	Aprecieri verbale asupra comport.

Metode și tehnici inovative-STEM(teatru de umbre, pixel art, programare cu ajutorul unor dispozitive-roboți, tablete, fără dipozitive)

Metode și tehnici inovative-STEM(teatru de umbre, pixel art, programare cu ajutorul unor dispozitive-roboți, tablete, fără dipozitive)

DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE LA CLASA –O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

DRAGNE RALUCA VASILICA

- GRĂDINIȚA " RAZA DE SOARE",TÂRGOVIȘTE,

"Adevăratul dascăl este caracterizat prin aceea că mintea sa se mişcă în armonie cu minţile elevilor săi, trăind împreună dificultăţile şi victoriile intelectuale deopotrivă."(J. DEWEI)

Incluziunea, a fost percepută ca o fază de integrare a copiilor cu cerinţe educative speciale. Într-o abordare nouă, incluziunea se referă la o altă manieră de abordare a educaţiei pentru toţi. Observaţiile la nivel de clasă confirmă faptul ca nu toţi copiii pot face faţă în mod susţinut şi performant cerinţelor şcolare, dar că, în acelaşi timp, folosind metodele potrivite de predare – învăţare – evaluare şi respectând ritmul propriu al fiecărui copil, toţi elevii pot înregistra progrese şcolare, uneori acestea fiind remarcabile faţă de aşteptările iniţiale.

Cadrele didactice implicate în educaţia incluzivă pun accentul pe utilizarea de activităţi care comportă lucrul în echipă şi cooperarea, pe respectarea identităţii culturale a fiecărui copil în parte şi pe monitorizarea constantă a eficacităţii activităţilor de predare – învăţare – evaluare la nivelul fiecărui copil. *Conduita creativă a cadrului didactic* este unul din factorii care asigură dezvoltarea potenţialului creativ al elevilor, având un rol important în educaţia incluzivă.

Astfel, profesorul Ioan Neacşu afirmă că „educatorii sunt solicitaţi astăzi, în mod continuu, să promoveze învăţarea eficientă. Şi nu orice învăţare eficientă, ci una participativă, activă şi creativă." Principiul egalităţii de şanse reprezintă conceptul de bază al şcolii incluzive, prin aplicarea căruia aceasta contribuie la anularea diferenţelor de valorizare bazate pe criterii subiective de ordin etnic sau social.

Incluziunea la nivel şcolar se realizează prin respectarea şi valorizarea diferenţelor socio-culturale existente în rândul elevilor şi prin promovarea bogăţiei şi a diversităţii experienţei educative care rezultă din aceste diferenţe.

Construirea unei imagini pozitive despre sine este o altă nevoie a copiilor cu dificultăţi de învăţare. Aceasta se poate realiza pe fondul unor activităţi de grup orientate spre valorizarea posibilităţilor fiecăruia şi pe un sistem de relaţii pozitive între profesor şi elev şi între elevi. Relaţiile respective trebuie să ofere terenul încrederii reciproce, al empatiei cu trăirile fiecăruia, împărtăşirii emoţiilor,sentimentelor, preocupărilor ca şi a experienţei de cunoaştere şi învăţare.

Fiecare copil este înţeles ca un participant activ la învăţare şi predare pentru că fiecare aduce cu sine în procesul complex al învăţării şi dezvoltării o experienţă, un stil propriu de învăţare, un model social, o interacţiune specifică, un ritm personal, un mod de abordare.

Şcoala incluzivă facilitează accesul tuturor la o educaţie de calitate printr-o serie de activităţi al căror centru este elevul. Educaţia pentru toţi poate să fie un mijloc de îmbunătăţire a educaţiei în general prin reconsiderarea sprijinului care se acordă anumitor copii.

Maniera în care o serie de particularităţi de dezvoltare şi învăţare determină împărţirea copiilor în categorii determinate tinde să fie înlocuită de o manieră noncategorială, care consideră că **orice copil este o persoană care învaţă într-un anumit ritm şi stil.**

Educaţia pentru toţi corespunde în educaţia şcolară, **şcolii incluzive**.

Metode eficiente utilizate în incluziunea educaţională

Responsabilitatea ultimă de a învăţa este a elevului. Mediul şcolar trebuie să-i permită să se angajeze în învăţare, dar el însuşi este cel care acţionează. Totuşi, înainte să acţioneze, e nevoie să ştie ce i se cere pentru a învăţa eficient. Există câteva atitudini şi comportamente pe care elevii care vor să devină independenţi le afişează şi pe care profesorii ar trebui să le promoveze şi încurajeze, cum ar fi: încrederea, implicarea activă, deschidere pentru împărtăşirea ideilor şi ascultarea activă.

Încrederea

Elevii trebuie să ajungă să creadă că opiniile lor sunt apreciate. Trebuie să simtă că ceea ce gândesc şi împărtăşesc este unic, important şi reprezintă o contribuţie la o înţelegere mai profundă a conceptelor şi problemelor care sunt dezbătute. Fără încredere în propria lor valoare şi demnitate, nu se pot implica activ în construcţia universului de cunoştinţe.

Implicarea

Este demonstrat faptul că elevilor le place să fie implicaţi activ în procesul de învăţare şi atunci când implicarea lor este solicitată aceştia manifestă o capacitate sporită de înţelegere. Elevii care se angajează pe deplin în învăţare ajung să conştientizeze împlinirea pe care o resimt în urma depunerii unui efort în învăţare.

Împărtăşirea ideilor cere curaj. Iniţiatorul trebuie să renunţe la ceva de dragul celorlalţi. Părinţii îşi învaţă copiii de mici că dăruirea, împărţirea lucrurilor este un comportament social şi important. Copiii ajung să accepte ideea de a împărţi, nu pentru că părinţii lor vor acest lucru ci pentru că înţeleg beneficiile ei intrinseci. Când elevii se angajează intr-ol astfel de activitate de împărtăşire a anumitor lucruri, se dedică întregii comunităţi de elevi, clasei lor, şcolii lor şi se simt împliniţi.

Expunerea ideilor în clasă, printre colegi, presupune ascultare, renunţare la emiterea de judecăţi sau la impunerea propriei opinii în faţa sau în detrimentul altora. Elevii primesc în schimb înţelepciunea colectivă, care le încadrează ideile într-un context mai larg şi trebuie să îi învăţăm să o aprecieze

Învăţarea activă în clasele incluzive aduce o serie de avantaje elevilor care asimilează la un nivel mai profund, reţin ideile mai mult timp şi pot utiliza conţinutul cursurilor lor. Prin învăţarea activă, aceştia sunt mai motivaţi să înveţe, pot corela mai uşor ceea ce au învăţat cu viaţa reală şi pot folosi lucrurile învăţate la şcoală în practică. De asemenea, învaţă să aibă iniţiativă în procesul de învăţare, pot dezvolta relaţii de calitate cu ceilalţi şi îşi întăresc abilităţile sociale. Participarea directă în procesul propriu de formare îi face să deprindă abilităţi de cooperare care-şi dovedesc ulterior utilitatea în societate şi la locul de muncă.

Bibliografie:

1. ALBULESCU, I.; ALBULESCU, M., *Predarea şi învăţarea disciplinelor socio-umane.*
2. *Elemente de didactică aplicată*, Ed. Polirom, Iaşi, 2000.
3. Cerghit I., Văideanu G., *Curs de pedagogie,* Univ. Bucureşti
4. Creţu C, 1998, *Curriculum diferenţiat şi personalizat,* Ed. Polirom, Iaşi
5. IONESCU, Ion I., *Sociologia şcolii*, Ed. Polirom, Iaşi, 1997.
6. NICOLA, Ioan, *Pedagogie*, Ed. Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1992.
7. PĂUN, Emil, *Şcoala – o abordare sociopedagogică*, Ed. Polirom, Iaşi, 1999.
8. POPOVICI, Dumitru, *Sociologia educaţiei*, Ed. Institutul European, Iaşi, 2003

DIVERSITATEA ȘI INCLUZIUNEA LA CLASĂ – O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

BALEA MIHAELA

LICEUL TEHNOLOGIC MÂRȘA

Toamna este un anotimp în care natura se pregătește de schimbare, iar culorile sale vibrante ne reamintesc de diversitatea și frumusețea acestui proces de transformare. La fel ca și în natură, diversitatea este un element esențial în cadrul educațional. La școală, fiecare elev este o „frunză" unică, cu trăsături, abilități și perspective proprii. Însă, pentru ca fiecare dintre aceștia să poată înflori și să-și atingă potențialul maxim, este esențial să creăm un mediu incluziv. „Diversitatea și incluziunea la clasă – o șansă pentru fiecare" reprezintă o temă deosebit de importantă, care subliniază necesitatea unui sistem educațional adaptabil și echitabil pentru toți copiii.

Diversitatea la clasă

Diversitatea se referă la diferențele dintre elevi, fie că vorbim despre origine etnică, religie, gen, dizabilități sau stiluri de învățare. Fiecare copil aduce în clasă un bagaj unic de experiențe, valori și talente. Aceasta nu doar că îmbogățește învățătura de zi cu zi, dar oferă și oportunități de învățare reciprocă. Într-o clasă diversă, elevii sunt încurajați să aprecieze diferențele și să învețe unii de la alții, dezvoltându-și abilități esențiale precum empatia, toleranța și colaborarea.

Totuși, diversitatea nu vine fără provocări. De multe ori, elevii din medii diferite pot întâmpina bariere în comunicare sau în adaptarea la ritmul și stilul de învățare al clasei. De asemenea, elevii cu dizabilități sau cu nevoi educaționale speciale pot avea dificultăți suplimentare, iar cei care provin din familii cu un nivel de educație mai scăzut pot avea nevoie de sprijin suplimentar pentru a ajunge la același nivel cu colegii lor.

Incluziunea la clasă

Incluziunea este procesul prin care se garantează că toți elevii, indiferent de diferențele lor, au acces egal la o educație de calitate. Într-o clasă incluzivă, fiecare copil este acceptat și susținut în mod activ. Nu este vorba doar despre integrarea elevilor cu dizabilități într-un colectiv, ci și despre crearea unui mediu în care toți elevii se simt apreciați, încurajați și respectați. Un astfel de mediu se bazează pe recunoașterea valorii fiecărui individ, indiferent de diferențele sale.

Pentru ca incluziunea să fie cu adevărat eficientă, este nevoie de metode de învățare flexibile, care să răspundă nevoilor fiecărui elev. De exemplu, învățământul diferențiat permite adaptarea lecțiilor pentru a satisface stilurile de învățare variate – unii copii învață mai bine prin lecții vizuale, alții prin activități practice, iar alții prin discuții. De asemenea, implicarea elevilor

în activități de grup poate contribui la crearea unui sentiment de apartenență și la dezvoltarea abilităților sociale.

Un alt aspect important al incluziunii este promovarea unui climat de respect și apreciere a diversității. Profesorii și elevii trebuie să învețe să accepte diferențele, să le vadă ca pe o oportunitate de a învăța unii de la alții. Astfel, prin incluziune, nu doar că fiecare elev are o șansă egală de a învăța, dar întreaga comunitate școlară beneficiază de pe urma diversității. Un mediu incluziv ajută la formarea unei societăți mai echitabile, unde diversitatea nu este doar tolerată, ci celebrată.

Beneficiile diversității și incluziunii

Diversitatea și incluziunea în educație oferă multiple beneficii nu doar pentru elevii implicați, ci și pentru întreaga societate. În primul rând, un mediu educațional divers și incluziv contribuie la dezvoltarea gândirii critice și a creativității. Elevii care sunt expuși la diferite perspective și idei sunt mai pregătiți să abordeze probleme complexe și să găsească soluții inovatoare.

De asemenea, incluziunea contribuie la reducerea discriminării și a stereotipurilor. Atunci când elevii învață să se respecte unii pe alții, indiferent de diferențele lor, aceștia devin adulți care vor promova aceleași valori de respect și egalitate în viața lor de zi cu zi. În plus, învățând într-un mediu incluziv, elevii dezvoltă abilități de colaborare și comunicare care le vor fi utile pe tot parcursul vieții.

Concluzie

În final, diversitatea și incluziunea la clasă nu sunt doar un ideal teoretic, ci un obiectiv esențial pentru construirea unei societăți mai echitabile și mai prospere. A oferi fiecărui elev o șansă de a învăța și de a se dezvolta într-un mediu care îl respectă și îl susține în mod activ este, de fapt, o investiție în viitorul nostru colectiv. La fel cum culorile toamnei se combină armonios pentru a crea o priveliște spectaculoasă, tot așa și diversitatea în educație, prin incluziune, poate aduce un beneficiu comun și poate construi un viitor în care fiecare are un loc, iar fiecare voce este auzită și apreciată.

Bibliografie

1. **Banks, J. A. (2015).** *Cultural Diversity and Education: Foundations, Curriculum, and Teaching* (8th ed.). Pearson Education.
    - Această lucrare explorează importanța diversității culturale în educație și cum curriculumul poate fi adaptat pentru a sprijini elevii din diverse medii.
2. **Ainscow, M., & Sandill, A. (2010).** *Developing Inclusive Education Systems: The Contribution of Research*. *International Journal of Inclusive Education*, 14(4), 401-416.
    - Articolul analizează rolul cercetării în dezvoltarea unui sistem educațional incluziv, subliniind modalitățile prin care școlile pot sprijini toți elevii.

3. **Norwich, B. (2013).** *Addressing Special Educational Needs and Disability in the Classroom: A Practical Guide*. SAGE Publications.
    - O resursă valoroasă pentru profesori, care oferă strategii și metode pentru a sprijini elevii cu nevoi educaționale speciale într-un mediu educațional divers și incluziv.
4. **UNESCO (2005).** *Guidelines for Inclusion: Ensuring Access to Education for All*. Paris: UNESCO.
    - Acest ghid oferă o viziune globală asupra incluzivității în educație, prezentând principii și strategii pentru implementarea unei educații accesibile tuturor copiilor, indiferent de condițiile lor de viață.
5. **O'Connor, R. E., & Geiger, K. L. (2009).** *Supporting Students with Disabilities in the Classroom*. *Journal of Special Education Technology*, 24(2), 35-50.
    - Oferă informații despre tehnici și metode de sprijin pentru elevii cu dizabilități, concentrându-se pe adaptările necesare în clasă pentru a asigura un învățământ echitabil și de calitate.
6. **Löwe, G., & Hentschel, R. (2019).** *Diversity and Inclusion in the Classroom: Approaches, Challenges, and Opportunities*. *Educational Research Review*, 14, 58-72.
    - Articolul analizează provocările și oportunitățile diversității și incluziunii în școlile moderne, evidențiind bune practici și abordări inovative.
7. **Ryan, J. (2006).** *Inclusive Leadership*. Jossey-Bass.
    - O lucrare care se concentrează pe importanța leadershipului inclusiv în educație și despre cum conducerea școlii poate influența integrarea diversității și incluziunii la nivelul întregii comunități educaționale.

DIVERSITATEA ȘI INCLUZIUNEA LA CLASĂ- O ȘANSĂ PENTRU FIECARE COPIL ÎN MEDIUL EDUCAȚIONAL

COZMA ROXANA MINODORA

LICEUL TEHNOLOGIC MÂRȘA

Într-o societate modernă, diversitatea și includerea societății fundamentale unei societăți de calitate, promovează egalitatea de șanse și dezvoltă dreptul copilului, indiferent de origine, etnie, dizabilitate, gen sau alte diferențe. La clasă, aceste principii sunt esențiale pentru a crea un mediu în care fiecare elev să se simtă valorizat, înțeles și motivat să-și atingă potențialul maxim. În acest context, educația devine nu doar un drept, ci și un mijloc de construire a unei societăți mai juste și mai armonioase.

Diversitatea într-o clasă poate fi văzută ca o reflectă a diversităţii din societate. Acestea includ nu doar diferențe etnice sau culturale, ci și aspecte precum stilurile de învățare, talentele individuale, interesele, perspectivele și nevoile speciale ale elevilor. Fiecare copil vine la școală cu un bagaj unic de experiențe și cunoștințe, iar profesorii au rolul de a valorifica această diversitate pentru a îmbogăți procesul de învățare. Din punct de vedere pedagogic, diversitatea este sau resursă care poate stimula creativitatea și colaborarea. De exemplu, atunci când elevii lucrează împreună în grupuri eterogene, voi învață să accepte și să aprecieze puncte de vedere diferite.

Incluziunea ajunge dincolo de simpla acceptare a diversității. Aceasta implică adaptarea procesului educațional, astfel încât fiecare elev să poată participa pe deplin și să aibă succes. O clasă incluzivă este una în care toți copiii, indiferent de diferențele lor, au acces egal la resursele educaționale, sunt implicați în activități comune și primesc sprijin personalizat, dacă este necesar. De exemplu, un copil cu nevoi speciale poate avea nevoie de ajustări specifice, cum ar fi materiale de studiu adaptate, o asistență suplimentară sau metode alternative de predare-învățare-evaluare. Aceste ajustări nu doar că îi permit să participe activ la învățare, ci și demonstrează celorlalți elevi că fiecare persoană are dreptul de a fi tratată cu respect și demnitate.

Incluziunea are, de asemenea, un impact pozitiv asupra întregii comunități școlare. Elevii învață să vadă diversitatea ca pe o normalitate și să dezvolte relații bazate pe respect reciproc. Acest lucru contribuie la reducerea prejudecăților și la crearea unui mediu mai sigur și mai prietenos pentru toată lumea.

Promovarea diversității și incluziunii la clasă nu este lipsită de provocări. Profesorii se confruntă adesea cu dificultăți în adaptarea curriculumului, lipsa resurselor adecvate sau prejudecăți existente în comunitate. De asemenea, un număr mare de elevi într-o clasă poate face dificilă oferirea unui sprijin individualizat copil. Pentru a depăși aceste obstacole, este necesar o abordare sistemică. Profesorii trebuie să beneficieze de formare continuă în metode pedagogice inclusive și în gestionarea diversității. De asemenea, școlile pot colabora cu părinții, organizațiile non-guvernamentale și autoritățile locale pentru a asigura resursele necesare și pentru a promova o cultură a includerii. Implementarea unor politici clare de combatere a discriminării și de sprijinire a elevilor vulnerabili este esențială. Prin valorizarea diferențelor și adaptarea procesului educațional la nevoile individuale ale elevilor, școala devine un spațiu al echității și al dezvoltării personale. Într-un astfel de mediu, fiecare copil are șansa de a învăța, de a se dezvolta și de a contribui la o lume mai bună. Diversitatea și incluziunea nu sunt doar responsabilități ale sistemului educațional, ci și oportunități de a construi o societate mai deschisă și mai empatică.

BIBLIOGRAFIE:

- Stan, L. (2016). Educația timpurie. Probleme și soluții. Iași: Editura Polirom.
- Ștefan, B. (2013). Psihosociologie școlară. Iași: Editura Polirom.
- Ziglar, Z. (1985). Putem creşte copii buni într-o lume negativă. București: Editura Curtea Veche Publishing.

DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE LA CLASĂ – O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

DAMIAN IOANA-MIHAELA
LICEUL TEHNOLOGIC MÂRȘA

Într-o lume tot mai diversă și interconectată, educația joacă un rol esențial în formarea unei societăți echitabile, tolerante și deschise. Diversitatea și incluziunea sunt esențiale pentru crearea unui mediu educațional care să reflecte realitățile unei lumi moderne și pluraliste. Aceste concepte nu doar că promovează un mediu echitabil pentru toți elevii, dar oferă și oportunități pentru dezvoltarea lor personală și socială. Atunci când diversitatea este valorificată la clasă, fiecare elev beneficiază de șansa de a învăța și de a se dezvolta într-un cadru educațional respectuos și incluziv.

Diversitatea la clasă: O sursă de învățare și inovare

Diversitatea reprezintă ansamblul de diferențe – de opinii, experiențe, culturi, moduri de viață și perspective – care coexista într-o clasă. Aceste diferențe sunt un adevărat motor al învățării și creativității. Prezența elevilor cu experiențe diverse contribuie la crearea unui mediu stimulativ, care provoacă gândirea critică și dezvoltă abilități de rezolvare a problemelor. Elevii învață să își exprime opiniile, dar și să asculte și să aprecieze punctele de vedere ale celor din jurul lor. Astfel, diversitatea devine o oportunitate de a învăța nu doar din manuale, ci și din interacțiunile umane, prin schimbul de idei și prin soluționarea de conflicte.

Un aspect esențial al diversității este promovarea colaborării între elevi. Când aceștia provin din medii diferite, ei învață să lucreze împreună, să își împărtășească cunoștințele și să colaboreze pentru atingerea unor scopuri comune. Proiectele de grup și activitățile extracurriculare bazate pe diversitate permit elevilor să își dezvolte abilități sociale și empatie. De asemenea, acest tip de colaborare adâncește înțelegerea culturală și le deschide elevilor orizonturi noi, ajutându-i să devină cetățeni globali conștienți și responsabili.

Incluziunea: Oportunități egale pentru toți elevii

Incluziunea în educație presupune accesul egal al tuturor elevilor la resurse și oportunități de învățare, indiferent de fundalul lor social, economic, etnic sau de abilități. Un mediu educațional inclusiv nu discriminează și asigură tuturor elevilor, chiar și celor cu dizabilități

sau din medii defavorizate, șansa de a învăța și de a se dezvolta la fel ca ceilalți. Acesta presupune adaptarea curriculumului și a metodelor de predare pentru a răspunde nevoilor fiecărei persoane în parte.

Un exemplu de practică inclusivă este utilizarea tehnologiilor asistive, care facilitează accesul elevilor cu nevoi speciale la educație. De asemenea, profesorii pot aplica strategii de învățare diferențiată, care să se potrivească diferitelor stiluri de învățare ale elevilor. Astfel, fiecare elev, indiferent de abilitățile sale, are posibilitatea de a învăța în propriul ritm, fără a fi lăsat în urmă.

Incluziunea înseamnă și schimbarea de atitudine a profesorilor și elevilor. Un profesor care încurajează incluziunea promovează valori precum respectul, empatia și înțelegerea. Acesta creează un spațiu sigur pentru toți elevii, unde fiecare se simte apreciat și valoros, iar diferențele sunt sărbătorite, nu stigmatizate. Acest mediu educațional favorizează nu doar învățarea, ci și dezvoltarea unor relații interpersonale bazate pe respect și înțelegere reciprocă.

Provocări și soluții în implementarea diversității și incluziunii

Chiar dacă diversitatea și incluziunea sunt benefice, implementarea acestora în școli poate aduce anumite provocări. Una dintre cele mai mari dificultăți întâmpinate de profesori este diferențierea nevoilor elevilor, care pot varia semnificativ. Adaptarea metodelor de predare și personalizarea activităților educaționale necesită timp și resurse, iar mulți profesori se pot confrunta cu o lipsă de formare specifică în acest domeniu.

O soluție ar putea fi investiția în formarea continuă a cadrelor didactice, care să includă tehnici de predare diferențiată și strategii de integrare a elevilor cu nevoi speciale. De asemenea, implicarea activă a părinților și a comunității școlare în procesul educațional este esențială pentru sprijinirea unui mediu inclusiv. Colaborarea între profesori, consilieri și psihologi școlari poate ajuta la identificarea celor mai bune metode de abordare a diversității și incluziunii la clasă.

Un alt obstacol poate fi reprezentat de stereotipurile și prejudecățile care încă există în rândul elevilor. Acestea pot fi depășite prin educația pentru diversitate, prin organizarea de activități care promovează dialogul intercultural și prin crearea unui climat școlar în care respectul și acceptarea sunt valori fundamentale.

Concluzie

Diversitatea și incluziunea la clasă nu sunt doar concepte abstracte, ci reprezintă o oportunitate reală de a forma o societate mai echitabilă și mai deschisă. Implementarea acestora în școli presupune provocări, dar și o mare oportunitate pentru fiecare elev de a învăța nu doar materia predată, ci și lecții valoroase despre respect, empatie și colaborare. Educarea într-un mediu divers și incluziv le oferă tuturor elevilor șansa de a se dezvolta complet, contribuind la construirea unui viitor mai tolerant și mai coeziv pentru întreaga comunitate.

Bibliografie

1. Banks, J. A. (2015). Cultural Diversity and Education: Foundations, Curriculum, and Teaching. Routledge.
2. UNESCO (2020). Inclusion and Education: All Means All [Raport].
3. Tomlinson, C. A. (2014). The Differentiated Classroom: Responding to the Needs of All Learners. ASCD.
4. Slee, R. (2011). The Irregular School: Exclusion, Schooling and Inclusive Education. Routledge.
5. Booth, T., & Ainscow, M. (2016). The Index for Inclusion: Developing Learning and Participation in Schools.

DIVERSITATEA ȘI INCLUZIUNEA LA CLASĂ O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

DOBROTĂ ELENA PATRICIA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT „TOM ȘI JERRY" SIBIU

Promovarea egalității, diversității și incluziunii în sala de clasă și nu numai ar trebui să fie o piatră de temelie a practicii de predare eficientă și o prioritate de conducere. Toți copiii au dreptul la o educație de înaltă calitate într-un mediu favorabil și incluziv, în care toți pot prospera, pot face progrese și își pot împlini potențialul.

Ce este egalitatea, diversitatea și incluziunea?

În timp ce egalitatea, diversitatea și incluziunea sunt strâns legate și adesea discutate ca un singur concept, este util să luăm în considerare termenii individuali și semnificațiile acestora.

Egalitatea – înseamnă că toată lumea este tratată la fel, este tratată corect și are aceleași oportunități. Echitatea este ușor diferită de egalitate prin faptul că recunoaște că fiecare persoană are circumstanțe diferite. Aceasta înseamnă că ar putea fi necesare diferite tipuri de sprijin, în funcție de nevoile individuale, pentru a profita pe deplin de egalitatea de șanse.

Diversitatea – înseamnă recunoașterea, respectarea și acceptarea diferitelor medii, identități și experiențe ale fiecăruia. Promovarea diversității celebrează diferențele și unicitatea oamenilor.

Incluziunea – înseamnă că toată lumea este încurajată să-și păstreze unicitatea, nu este evidențiată pentru că este diferită și are un sentiment de apartenență și de prețuire.

Incluziunea este cu un pas mai importantă decât diversitatea. Promovarea diversității este uneori criticată ca un exercițiu de bifare, adesea determinat de date. De exemplu, o școală ar putea pretinde că este „diversă" în funcție de numărul de elevi și personal care îndeplinesc un anumit criteriu. Cu toate acestea, dacă o școală este cu adevărat incluzivă, atunci se asigură că fiecare membru al acelei comunități diverse este încurajat, respectat și se simte în siguranță și inclus în comunitatea școlară.

De ce este importantă egalitatea, diversitatea și incluziunea? Promovarea egalității, diversității și incluziunii în educație este esențială atât pentru personalul didactic, cât și pentru elevi. Nu numai că este o cerință legală, dar fiecare membru al comunității școlii are dreptul la un mediu de învățare și de lucru în care să poată colabora împreună și să-și sărbătorească unicitatea.

Promovarea egalității, diversității și incluziunii la nivelul întregii școli După cum am văzut, promovarea egalității, diversității și incluziunii ar trebui să fie o prioritate clară în școli și ar trebui să fie ceva cu care toți copiii sunt familiarizați de la o vârstă fragedă. Un etos și un angajament adevărat față de egalitate, diversitate și incluziune ar trebui să fie încorporate în cultura școlii și o parte esențială a creării unui mediu de învățare pozitiv. Acesta ar trebui să includă:

Stabilirea așteptărilor clare – politicile și procedurile unei școli (inclusiv politicile comportamentale, politicile anti-bullying, codul de conduită al personalului etc.) ar trebui să precizeze în mod clar așteptarea ca toată lumea să fie tratată corect și echitabil.

Provocarea atitudinilor negative – școala ar trebui să aibă o politică clară în ceea ce privește comportamentul și limbajul discriminatoriu.

Strategii de sprijin – ar trebui să existe strategii care să încurajeze pe oricine să se prezinte dacă se confruntă sau este martor la ceva care încalcă angajamentul școlii față de egalitate, diversitate și incluziune. Crearea unei culturi incluzive – inclusiv reprezentările întregii școli ale diversității pot fi un instrument puternic de promovare a incluziunii. Acest

lucru se poate face într-o multitudine de moduri – de la imaginile și afișele folosite în jurul școlii, la evenimentele culturale care sunt recunoscute, până la politica uniformă.

Oferirea de formare eficientă – tot personalul ar trebui să fie instruit în materie de egalitate și diversitate. Aceasta ar putea include instruire explicită pentru egalitate, diversitate și incluziune, dar și formare care ilustrează cât de importantă este incluziunea pentru toate aspectele educației, inclusiv asigurarea pentru nevoi educaționale speciale și/dizabilități.

Reflectarea includerii în curriculum – explorarea unor subiecte precum evidențierea diferenței, recunoașterea și evitarea stereotipurilor, prejudecățile și discriminarea.

Un curriculum spiralat în care aceste subiecte sunt reluate și construite pe parcursul unei cariere școlare înseamnă că înțelegerea copiilor se va aprofunda și se va dezvolta în timp. Așadar, în anul 1, un subiect ar putea analiza ceea ce ne face speciali, construind dezbateri sofisticate cu privire la provocarea limbajului discriminatoriu online în clasa a 12-a.

Căutarea feedback-ului – nu este suficient să implementați strategii incluzive, trebuie să vă asigurați că elevii și personalul se simt incluși. Utilizați vocea elevilor sau sondajele personalului, consiliile școlare, grupurile de sprijin de la egal la egal, etc., pentru a verifica în mod regulat dacă personalul și elevii simt că acel cadru le satisface nevoile în ceea ce privește incluziunea. Folosiți acele oportunități pentru a primi sugestii cu privire la ce s-ar putea face mai mult. Promovarea egalității, diversității și incluziunii la nivel de clasă Pe fundalul unei culturi incluzive a întregii școli, se pot face multe pentru a promova incluziunea la nivel de clasă sau de lecție.

Gândiți-vă la reprezentarea în resurse

Asigurați-vă că resursele pe care le utilizați reflectă diversitatea. Încercați să evaluați resursele pe care le aveți prin prisma incluziunii și apoi urmăriți să îmbunătățiți în continuare incluziunea.

Adaptați-vă practica. Cadrele didactice ar trebui să diferențieze și să personalizeze predarea și învățarea pentru a răspunde nevoilor copiilor și tinerilor cu nevoi educaționale speciale și/sau dizabilități. Buna practică de predare ar trebui să includă utilizarea unei varietăți de metode de predare și evaluare, precum și a resurselor accesibile pentru a se asigura că toți elevii pot accesa oportunitățile de învățare. Acest lucru ar trebui să fie determinat de nevoile reale ale cursantului individual.

Sprijinirea elevilor poate include strategii cum ar fi reformularea întrebărilor, luarea în considerare a nevoilor senzoriale atunci când organizați spațiile de clasă, construirea de pauze de mișcare în lecțiile dvs. și furnizarea de materiale într-o varietate de formate diferite pentru a se potrivi nevoilor diferiților cursanți. Sărbătorește diversitatea studenților tăi.

Cunoaște-ți elevii și încearcă să reflecți unicitatea lor. Acest lucru ar putea fi la fel de simplu ca să scrieți „bună ziua” pe ușă în toate limbile vorbite în clasă – sau să le cereți copiilor să creeze afișaje pentru clasă care să ilustreze ceva unic despre ei.

Promovarea egalității, diversității și incluziunii în clasă ajută la asigurarea faptului că fiecare elev este capabil să învețe într-un mediu în care toate aspectele identității sale sunt recunoscute și respectate și în care se simte în siguranță. Predând în mod explicit despre importanța egalității, diversității și incluziunii și modelând angajamentul față de acestea, școlile joacă un rol esențial în împuternicirea copiilor și tinerilor să își trăiască viața într-un mod care este respectuos, tolerant și incluziv.

BIBLIOGRAFIE

https://www.highspeedtraining.co.uk/hub/classroom-equality-diversity

DIVERSITATEA ȘI INCLUZIUNEA LA CLASĂ – O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

DRĂGĂNOIU FLORENTINA SIMONA

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT TOM ȘI JERRY, SIBIU

Acceptarea fiecărui elev și valorizarea acestuia reprezintă un aspect esențial al educației moderne. Prin promovarea diversității și incluziunii, școala devine un mediu motivant și sigur, în care toți elevii se dezvoltă și învață.

Diversitatea se referă la diferențele individuale dintre elevi. Se referă la etnie, religie, limba maternă, orientarea și genul sexual, situație economică, abilități și dizabilități.

Incluziunea înseamnă crearea unui mediu educațional în care fiecare elev să se simtă respectat, valorificat și acceptat, indiferent de diferențele sale. Presupune adaptarea metodelor de predare pentru a răspunde nevoilor diverse ale elevilor.

Este benefică diversitatea și incluziunea, astfel elevii învață să respecte și să aprecieze perspectivele diferite, dezvoltând o atitudine deschisă față de ceilalți. Diversitatea aduce idei noi și variate perspective, astfel încurajând gândirea critică și creativitatea este promovată.

Prin adaptarea metodelor didactice, crește performanța școlară, elevii învățând mai eficient.

Elevii deprind abilități esențiale pentru a colabora și a comunica într-o lume diversă, fiind pregătiți pentru o societate globalizată.

Profesorii pot promova diversitatea și incluziunea, folosind materiale didactice care reflectă diversitatea, precum povești din culturi diferite și prin aplicarea unor strategii de învățare colaborativă în care sunt implicați toți elevii.

Crearea unui mediu sigur și pozitiv, ajută la evitarea prejudecăților și a stereotipurilor. Profesorii trebuie să intervină prompt în cazul discriminării și al bullyingului.

Învățarea personalizată, adaptată stilului de învățare al fiecărui elev, încurajarea exprimării libere și a participării active la activități, ajută la implicarea tuturor elevilor în procesul educațional.

Elevii pot proveni din medii culturale diferite, având limbi, religii și tradiții distincte. Diversitatea culturală și etnică este o oportunitate de a introduce teme despre toleranță și colaborare.

Colaborarea cu părinții și comunitatea prin organizarea de evenimente care să celebreze diversitatea, cum ar fi Ziua Multiculturalității, și colaborarea cu specialiști pentru a sprijini incluziunea elevilor cu nevoi speciale, nu trebuie să lipsească din nici o unitate de învățământ.

Diversitatea și incluziunea nu sunt doar concepte teoretice, ci strategii fundamentale care contribuie la dezvoltarea armonioasă a fiecărui elev, dar și la crearea unui climat educațional sănătos. Într-o clasă diversă, elevii pot experimenta un microcosmos al societății, învățând valori esențiale pentru viața personală și profesională.

Într-o clasă, pot fi elevi din familii cu niveluri economice variate. Unii pot avea acces limitat la resurse tehnologice sau rechizite. Soluția este oferirea accesului la materiale comune la clasă și organizarea de activități extracurriculare incluzive, accesibile tuturor elevilor.

Elevii cu dizabilități fizice, cognitive sau de învățare au nevoie de metode adaptate, precum utilizarea tehnologiei asistive sau simplificarea informațiilor. Un exemplu ar fi scrierea cu caractere mari pentru cei cu deficiențe de vedere sau organizarea sarcinilor în pași mici pentru cei cu dificultăți cognitive.

Programele de mentorat, jocurile educaționale diverse, zidul complimentelor, ș.a sunt exemple de bune practici în incluziune.

Diversitatea și incluziunea contribuie la formarea unor cetățeni responsabili, toleranți și bine pregătiți pentru a face față provocărilor unei lumi complexe. Astfel, fiecare copil are șansa de a se dezvolta în propriul ritm, într-un mediu care îl susține și îl valorizează, oferindu-i încredere pentru a-și atinge potențialul maxim.

În concluzie, diversitatea și incluziunea oferă o șansă egală fiecărui elev de a-și atinge potențialul maxim. Prin adoptarea unor metode de predare incluzive și prin promovarea respectului pentru diferențele individuale, profesorii pot transforma școala într-un loc în care toată lumea are oportunitatea de a învăța și de a se dezvolta. Acest proces nu doar sprijină elevii, ci contribuie și la formarea unei societăți mai echitabile și mai empatice.

Bibliography

Banciu, V. (2015). *Incluziunea educațională – premise și perspective*. Editura Universitară.

Mincu, M. (2011). *Educația incluzivă – ghid pentru cadrele didactice*. Editura Polirom

Booth, T., & Ainscow, M. (2014). *Indexul pentru incluziune: Dezvoltarea învățământului și participării pentru toți elevii.*

Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință Și Cultură (UNESCO). (2020). *Inclusion and Education: All Means All.*

Felder, R. M., & Brent, R. (2005). *Understanding Student Differences. Journal of Engineering Education,* 94(1), 57-72.

Ministerul Educației Naționale din România. (2011). *Strategia națională pentru incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități.*

DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE LA CLASĂ – O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

GANȚA LARISA-MARIA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT „FRAȚII GRIMM" SIBIU

Abstract

Această lucrare analizează importanța diversității și incluziunii în mediul educațional, folosind un cadru teoretic bazat pe literatură de specialitate și date empirice. Diversitatea culturală, socială și educațională este examinată în contextul școlii contemporane, iar incluziunea este explorată ca principiu fundamental în crearea unui mediu educațional echitabil. Se evidențiază beneficiile, provocările și strategiile asociate diversității și incluziunii, cu referințe la studii academice relevante.

Introducere

Diversitatea în sălile de clasă reflectă o lume globalizată în care elevii vin din medii culturale, socio-economice și educaționale diverse. Incluziunea este procesul de integrare a acestor diferențe într-un cadru care promovează egalitatea și respectul pentru toate perspectivele. Conceptul este bine fundamentat în cercetările pedagogice și în politicile educaționale internaționale. În această lucrare, diversitatea și incluziunea sunt analizate ca elemente centrale pentru educația de calitate și pentru dezvoltarea socială.

1.Teori și concepte-cheie

Diversitatea și incluziunea sunt concepte complementare, dar distincte. Diversitatea se referă la diferențele dintre indivizi – culturale, lingvistice, fizice sau socio-economice. Incluziunea, pe de altă parte, presupune un mediu educațional care recunoaște și valorifică aceste diferențe, reducând barierele care limitează participarea unor grupuri. Teoria educației critice oferă un cadru pentru înțelegerea importanței incluziunii, subliniind că educația trebuie să fie un proces de eliberare, nu de marginalizare.

2.Importanța diversității și incluziunii în educație

Cercetările arată că un mediu educațional diversificat și incluziv aduce beneficii multiple:

- **Îmbunătățirea performanței academice**: Elevii care învață într-un mediu incluziv demonstrează rezultate mai bune datorită unei experiențe educaționale personalizate.
- **Dezvoltarea abilităților interculturale**: Contactul cu perspective variate ajută la formarea unor cetățeni globali, toleranți și empatici.
- **Reducerea marginalizării**: Incluziunea reduce inegalitățile prin asigurarea accesului egal la resurse educaționale.

3.Provocări în implementarea incluziunii

Deși incluziunea este un ideal larg acceptat, implementarea sa întâmpină obstacole:

- **Resurse limitate**: Școlile adesea nu dispun de infrastructura sau de materialele necesare pentru a sprijini elevii cu nevoi diverse.
- **Prejudecăți**: Atitudinile negative din partea comunității școlare pot submina eforturile de incluziune.
- **Formarea insuficientă a profesorilor**: Mulți profesori nu sunt pregătiți să gestioneze o clasă diversă.

4.Strategii pentru promovarea diversității și incluziunii

Incluziunea poate fi realizată printr-o abordare sistematică și prin implementarea unor strategii eficiente:

- **Adaptarea curriculumului**: Programele educaționale trebuie să includă perspective culturale diverse și să fie flexibile pentru a răspunde nevoilor individuale.
- **Utilizarea tehnologiei**: Instrumentele tehnologice pot facilita accesul elevilor cu nevoi speciale la conținutul educațional.
- **Dezvoltarea competențelor cadrelor didactice**: Formarea continuă în domeniul incluziunii ajută profesorii să răspundă mai bine diversității din clasă.
- **Implicarea comunității**: Colaborarea cu familiile și organizațiile comunitare poate sprijini integrarea elevilor marginalizați.

5.Studii de caz

Un exemplu relevant este programul "Inclusive Education in Europe," care a demonstrat succesul intervențiilor educaționale adaptate în școlile din Europa de Nord. Elevii cu nevoi speciale integrați în clase obișnuite, cu sprijin suplimentar, au înregistrat progrese semnificative atât academic, cât și social.

Concluzii

Diversitatea și incluziunea sunt esențiale pentru o educație de calitate. Prin eliminarea barierelor și adaptarea metodelor de predare, profesorii pot transforma sălile de clasă în medii accesibile tuturor elevilor. Deși există provocări semnificative, beneficiile pe termen lung justifică investițiile în politici și practici incluzive. Prin promovarea diversității și incluziunii, educația devine un motor al echității și al progresului social.

Bibliografie

Ainscow, M. (2017). Developing Inclusive Education Systems: What Are the Levers for Change? *Educational Review*, 57(2), 139-149.

BANKS, J. A. (2016). *CULTURAL DIVERSITY.* NewYork: Routledge.

Slee, R. (2011). *The Irregular School: Exclusion, Schooling, and Inclusiv.* Education. Routledge.

UNESCO. (2017). *A Guide for Ensuring Inclusion and Equity in Education*. Preluat de pe UNESCO Publishing.

DIVERSITĂȚII ȘI INCLUZIUNII LA CLASĂ – O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

IANCU GABRIELA-MADALINA

LICEUL TEHNOLOGIC MARSA

Într-o lume marcată de mobilitate crescută și globalizare, diversitatea devine o componentă naturală a societăților moderne, iar incluziunea devine o necesitate. Clasele din zilele noastre reflectă această diversitate, incluzând elevi cu trăsături și experiențe variate – de la diferențele de limbaj și cultură, până la stiluri de învățare și capacități fizice sau intelectuale diverse. De aceea, educația trebuie să răspundă nu doar la cerințele de transmitere a cunoștințelor, ci și la necesitatea de a crea un mediu incluziv care să ofere fiecărui elev o șansă echitabilă de dezvoltare. Acest eseu explorează importanța integrării diversității și incluziunii în educație și argumentează că aceasta reprezintă o investiție semnificativă în viitorul elevilor și al societății.

Diversitatea se referă la gama largă de trăsături, caracteristici și experiențe care diferențiază un elev de altul, incluzând dar fără a se limita la: etnie, cultură, limbaj, religie, statut socio-economic, gen și capacitate fizică sau intelectuală. În context educațional, diversitatea implică recunoașterea și aprecierea acestor diferențe, precum și utilizarea lor ca resurse valoroase în procesul de învățare.

Incluziunea înseamnă integrarea tuturor elevilor într-un cadru educațional care respectă și sprijină diversitatea. Înseamnă crearea unui spațiu unde fiecare elev, indiferent de diferențele sale, se simte acceptat și încurajat să participe activ la activitățile școlare. Incluziunea presupune nu doar integrarea elevilor, ci și adaptarea metodelor de predare și evaluare astfel încât fiecare elev să se poată exprima și să aibă șanse egale la succes.

Diversitatea și incluziunea oferă multiple beneficii atât pentru elevi, cât și pentru mediul educațional în ansamblu. Unul dintre cele mai importante avantaje ale unui mediu educațional divers este oportunitatea de a dezvolta abilități sociale, de colaborare și de empatie. Atunci când elevii sunt expuși la perspective diferite și la moduri variate de gândire, aceștia își dezvoltă o capacitate mai mare de a înțelege și de a accepta diversitatea lumii reale.

În plus, incluziunea pregătește elevii pentru viitorul profesional, unde vor trebui să colaboreze cu persoane din diverse medii culturale și sociale. O societate globalizată necesită cetățeni care înțeleg și respectă diversitatea, care au abilități de comunicare interculturală și care pot lucra în echipe multiculturale. Clasele diverse și incluzive reprezintă un microcosmos al societății globale, iar interacțiunile între elevi îi ajută să își dezvolte competențele interculturale esențiale pentru viitor.

Un alt aspect crucial al incluziunii este acela că oferă un cadru în care stereotipurile și prejudecățile pot fi combatute prin cunoaștere directă. Elevii care învață într-un mediu incluziv dezvoltă o mai mare deschidere față de ceilalți și reușesc să depășească barierele create de lipsa de informații și de experiențe directe. Astfel, incluziunea este un instrument esențial pentru crearea unei societăți mai tolerante și mai echitabile, care combate discriminarea și promovează egalitatea de șanse.

Crearea unui mediu educațional incluziv implică adoptarea unor strategii de predare flexibile, care să răspundă diferitelor nevoi și stiluri de învățare. Un profesor într-un astfel de mediu trebuie să fie capabil să utilizeze o varietate de metode, de la învățarea activă și colaborativă până la tehnici de diferențiere și personalizare a predării. De exemplu, integrarea activităților de grup poate încuraja colaborarea și poate contribui la dezvoltarea abilităților sociale și de comunicare între elevi.

De asemenea, este esențial ca profesorii să își adapteze abordările în funcție de cerințele specifice ale elevilor cu nevoi educaționale speciale. Fiecare elev trebuie să primească suportul necesar pentru a se dezvolta, fie prin materiale adaptate, fie prin utilizarea unor tehnologii asistive care pot facilita accesul la învățare. Profesorii pot, de asemenea, colabora cu specialiști în psihopedagogie pentru a răspunde mai bine nevoilor specifice ale fiecărui elev.

Implicarea familiei și a comunității este un alt element central în crearea unui mediu incluziv. Școala nu este singurul loc în care diversitatea poate fi valorificată; părinții și alți membri ai comunității pot juca un rol activ în sprijinirea integrării și în crearea unui climat de acceptare. Evenimentele interculturale, atelierele și întâlnirile între părinți și profesori sunt câteva exemple de activități care pot contribui la promovarea incluziunii și la construirea unei comunități educaționale coezive.

Implementarea unei educații incluzive vine cu o serie de provocări. În primul rând, profesorii se confruntă adesea cu lipsa de resurse și de formare specializată pentru a aborda eficient diversitatea și pentru a crea un mediu cu adevărat incluziv. Pregătirea continuă a cadrelor didactice este, așadar, crucială pentru succesul incluziunii la clasă. Este nevoie de investiții în formarea profesorilor, astfel încât aceștia să își dezvolte competențele necesare pentru a lucra cu elevi din contexte variate.

O altă provocare constă în atitudinile și prejudecățile existente atât în rândul elevilor, cât și în cel al părinților sau al altor membri ai comunității școlare. Schimbarea acestor atitudini necesită timp și implicare activă din partea profesorilor, părinților și a întregii comunități educaționale. Un mediu educațional incluziv nu se construiește doar prin politici și strategii, ci și prin crearea unui climat de respect și deschidere, în care fiecare elev se simte acceptat și valorificat.

Diversitatea și incluziunea în educație reprezintă nu doar un ideal pedagogic, ci și o necesitate pentru formarea unor cetățeni responsabili și empatici, capabili să se integreze armonios într-o societate multiculturală. Prin încurajarea diversității și prin promovarea unui mediu incluziv, școlile contribuie la dezvoltarea unor abilități esențiale de cooperare, empatie și înțelegere interculturală.

Clasele incluzive sunt o șansă pentru fiecare elev de a-și dezvolta potențialul și de a participa activ la construirea unui mediu educațional echitabil. Educația incluzivă nu este doar o investiție în viitorul elevilor, ci și un mijloc de a construi o societate mai tolerantă, mai deschisă și mai bine pregătită pentru provocările unei lumi globalizate. Diversitatea și incluziunea la clasă oferă, într-adevăr, o șansă pentru fiecare și contribuie la construirea unei lumi în care toți copiii pot avea un viitor mai bun și mai echitabil.

DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE LA CLASĂ – O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

MUNTEAN MARIANA CĂTĂLINA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT ”FRAȚII GRIMM” SIBIU

Abstract

Acest eseu analizează importanța diversității și incluziunii în mediul educațional, evidențiind modalitățile prin care acestea pot transforma sala de clasă într-un spațiu echitabil și accesibil pentru toți elevii. Prin integrarea literaturii de specialitate, studii de caz și strategii pedagogice, se argumentează că diversitatea și incluziunea nu doar promovează succesul academic, ci și contribuie la dezvoltarea personală și socială a tuturor participanților.

Introducere

Într-o lume globalizată și din ce în ce mai interconectată, sălile de clasă devin microcosmosuri ale diversității culturale, lingvistice și socio-economice. Diversitatea într-o clasă poate include diferențe de gen, etnie, religie, dizabilități, niveluri socio-economice, orientare sexuală și stiluri de învățare. Incluziunea reprezintă procesul prin care toți elevii, indiferent de aceste diferențe, beneficiază de oportunități egale de învățare și dezvoltare. Tema diversității și incluziunii este esențială în educație deoarece, dacă sunt implementate corect, acestea pot crea un mediu de învățare în care fiecare elev are șansa de a-și atinge potențialul maxim.

1.Conceptualizarea diversității și incluziunii

Diversitatea se referă la existența unor diferențe între indivizi, fie că acestea sunt vizibile, cum ar fi genul și rasa, fie că sunt mai subtile, cum ar fi preferințele de învățare sau stările emoționale. Pe de altă parte, incluziunea presupune integrarea activă a acestor diversități într-un cadru educațional care respectă și valorizează unicitatea fiecărui elev. În literatura de specialitate, inclusiv teoria educației critice propusă de Paulo Freire, accentul cade pe necesitatea unei pedagogii care să elimine barierele educaționale și să promoveze participarea egală.

2.Importanța diversității și incluziunii în sala de clasă

Diversitatea aduce beneficii semnificative atât elevilor, cât și profesorilor. La nivel individual, contactul cu perspective diverse dezvoltă empatia, gândirea critică și competențele interculturale. Din punct de vedere social, promovarea incluziunii reduce marginalizarea și prejudecățile, încurajând respectul reciproc.

La nivel pedagogic, un mediu incluziv îmbunătățește performanța școlară. Studiile arată că elevii care se simt acceptați și valorizați sunt mai motivați să participe activ la procesul educațional, reducând astfel ratele de abandon școlar.

3.Provocările diversității și incluziunii

Implementarea diversității și incluziunii nu este lipsită de provocări. Barierele culturale, lipsa resurselor, formarea insuficientă a cadrelor didactice și prejudecățile societale pot complica eforturile de integrare. De exemplu, în comunitățile în care există discriminare de gen sau stereotipuri legate de dizabilități, profesorii pot întâmpina dificultăți în crearea unui spațiu sigur pentru toți elevii.

4.Strategii pentru promovarea diversității și incluziunii

Pentru a transforma diversitatea într-o oportunitate și pentru a asigura incluziunea, profesorii pot aplica diverse strategii:

- **Curriculum adaptiv**: Dezvoltarea unor materiale didactice care să reflecte diversitatea culturală și să permită flexibilitate în metodele de predare.
- **Colaborarea cu părinții și comunitatea**: Implicarea familiilor și a organizațiilor locale în procesul educațional ajută la reducerea decalajelor și crearea unui mediu educațional mai echitabil.
- **Formare continuă a cadrelor didactice**: Profesorii trebuie să fie pregătiți să recunoască și să gestioneze diversitatea în clasă, prin metode precum învățarea diferențiată și mediul de predare intercultural.
- **Tehnologia ca facilitator al incluziunii**: Utilizarea tehnologiei pentru a personaliza procesele de învățare și a asigura accesibilitatea pentru elevii cu nevoi speciale.

5.Studii de caz

Un exemplu notabil este programul "Inclusive Classrooms" implementat în școli din Finlanda, unde incluziunea este o parte centrală a politicii educaționale. Acesta a demonstrat că integrarea elevilor cu nevoi speciale în clase obișnuite, cu suport adecvat, nu doar că îmbunătățește performanța acestora, ci și sensibilizează ceilalți elevi.

Concluzie

Diversitatea și incluziunea în mediul educațional nu sunt doar principii etice, ci și strategii eficiente pentru succesul pe termen lung al elevilor și al societății în ansamblu. Transformarea unei clase într-un spațiu incluziv necesită eforturi susținute din partea profesorilor, părinților, comunității și decidenților politici. Prin angajarea activă în promovarea acestor valori, educația poate deveni cu adevărat o șansă pentru fiecare.

Bibliografie

Banks, J. A. (2015). Cultural Diversity and Education.

Freire, P. (1970). *Pedagogia oprimaților.*

UNESCO. (2020). *UNESCO*. Preluat de pe Guide to Inclusive Education.

PROIECT DIDACTIC - CES

PROFESOR PENTRU EDUCAȚIE TIMPURIE: OLARIU PARASCHIVA
LICEUL TEHNOLOGIC MÂRȘA – GRĂDINIȚA

Unitatea de învățământ: Liceul Tehnologic Mârșa – Grădinița P.P.
Prof. educație timpurie: Olariu Paraschiva
Nivelul I: Grupa Mică
Data: 24.10.2024
Tema anuală de studiu: „Când, cum și de ce se întâmplă?"
Tema proiectului: "Ce mă înconjoară oare?"
Subtema: „Bate vântul frunzele"
Domeniul Experiențial: Știință
Disciplina: Activitate matematică
Tema activităţii: *„Frunze mici, frunze mari"*
Mijloc de realizare: Joc didactic
Tipul activităţii: formare de priceperi și deprinderi

Dimensiuni ale dezvoltării:
E. DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII
E.2. Cunoştinţe şi deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat

Comportamente vizate:
E.2.2. Demonstrează familiarizarea cu informații despre mărime, formă, greutate, înălțime, lungime, volum
E.2.4. Efectuează operații de seriere, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor
E.2.5. Rezolvă situații-problemă, pornind de la sortarea și reprezentarea unor date

Scopul activităţii: Dezvoltarea reprezentării privind noțiunea "mic-mare", formarea mulțimilor și punerea acestora în corespondență.

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:
O₁ să formeze mulțimea frunzelor mici (cercul mic)
O₂ să grupeze frunzele mari (cercul mare)
O₃ să compare elementele celor două mulțimi prin punere în corespondență
O₄ să rezolve corect fișa de lucru

Măsuri ameliorative de remediere a învățării:
Obiective fundamentale adaptate posibilităților și particularităților preșcolarului O.P.
O_1 - să denumească corect, prin imitație, la nevoie, mulțimea frunzelor mici și mulțimea frunzelor mari;
O_2 - să răspundă adecvat (verbal sau comportamental) la întrebările cu grad redus de dificultate;

O_3 - să participe cu interes, cât mai încrezător în colectiv, fiind încurajat permanent;
O_4 - să rezolve fișa de lucru cu sarcini diferențiate.

SARCINA DIDACTICĂ*:*

- Separarea elementelor unei mulțimi după criteriul mărimii
- Realizarea corespondenței dintre două mulțimi
- Formarea spiritului de echipă

REGULILE JOCULUI:

- Respectarea criteriilor de selectare indicate de educatoare
- Verbalizarea acțiunilor
- Respectarea timpului de realizare a sarcinilor

ELEMENTE DE JOC:

Aplauze, mişcare, minge, surpriza, ghicire, recompensa.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

Metode şi procedee:conversaţia, explicația, demonstrația, jocul, problematizarea, munca independentă
Mijloace didactice: Scrisoare Zâna Toamna, frunze diferite mărimi și culori, cerc mic, cerc mare, fișe de lucru, recompensa (smiley face)

STRATEGII DE DIFERENȚIERE ȘI INDIVIDUALIZARE:

Metode cu impact pozitiv: acordarea sprijinului, explicația demonstrativă pe baza materialului ntuitiv-concret, monitorizarea permanentă, observația dirijată
Mijloace didactice: fișă de lucru adaptată cu sarcini diferențiate (anexă)

Forme de organizare: frontal, individual, în perechi

Durata: 15-20 minute

ANTICIPAREA DIFICULTĂȚILOR:

- acordarea sprijinului cognitiv şi afectiv în momentele dificile
- stimularea pozitivă pentru captarea atenţiei şi diminuarea situaţiilor de indiferență
- susţinerea în momente ale dezechilibrului afectiv-emoţional
- monitorizarea permanentă a progresului individual

MODALITĂŢI DE EVALUARE:

Observarea comportamentului copiilor, aprecieri verbale

MODALITĂŢI DIFERENȚIATE DE EVALUARE:

Observarea sistematică, evaluarea pe parcurs, întrebări punctuale, încurajarea autoaprecierii, lauda

BIBLIOGRAFIE: Curriculum pentru educație timpurie, 2019

SCENARIUL DIDACTIC

ETAPELE ACTIVITĂȚII	**TIMP**	**OBOP.**	**DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII**	**STRATEGII DIDACTICE/ STRATEGII DE DIFERENȚIERE ȘI INDIVIDUALIZARE**			**EVALUARE**
				METODE	**MIJLOACE**	**FORME DE ORGANIZARE**	**FORME**
1.Moment organizatoric	1’		Asigurarea condiţiilor optime pentru desfăşurarea activităţii: - aerisirea sălii de grupă - pregătirea materialului didactic - introducerea copiilor în sala de grupă				
2.Captarea atenţiei	1’		Realizată prin mesajul Zânei Toamna și apariția frunzelor mici și mari.	Conversaţia	Aplicația ChatterKid Frunze	Frontal	Orală
3.Anunţarea temei	1’		Anunțarea titlului jocului didactic: ***„Frunze mici, frunze mari”***	Conversaţia		Frontal	
4.Dirijarea învăţării	8’	O_1 O_2	***Realizarea jocului de probă***: Copiilor le sunt explicate regulile jocului didactic și sarcina. Astfel, frunza mică va fi așezată în cercul mic, iar frunza mare în cercul mare. ***Realizarea jocului propriu-zis***: Prezentarea regulilor jocului: Mingea va ajunge la un copilaș, iar acesta va alege o frunză, va stabili mărimea acesteia și o va așeza la mulțimea corespunzătoare (cercul mic sau cercul mare).	Demonstrația Explicaţia Explicația demonstrativă pe baza materialului intuitiv-concret Jocul	Cerc mic Cerc mare Frunze Minge	Frontal Individual	Orală prin observarea comporta-mentului copiilor Observarea sistematică Evaluarea pe parcurs
5. Fixarea cunoştinţelor	3’	O_3	**Complicarea jocului:** Doi copilași numiți vor alege frunze din cele două mulțimi, le vor compara, realizând astfel corespondența. Copiii vor identifica culoarea frunzelor.	Explicaţia Observația dirijată Problematizarea	Frunze	Frontal În perechi	Orală Analiza şi corectarea răspunsurilor Întrebări punctuale

6. Obținerea performanței	5’	O_4	Rezolvarea corectă a fișei de lucru conform indicațiilor. Rezolvarea fișei de lucru cu sarcini diferențiate, cu sprijin. (anexă)	munca independent acordarea sprijinului	Fișă de lucru Fișă cu sarcini diferențiate		monitorizarea permanentă
6. Încheierea activităţii	1’		Se fac aprecieri asupra modului în care copiii au contribuit la activitate, felul în care regulile jocului didactic au fost respectate. Se pune accent pe autoapreciere.	Conversaţia		Frontală	Orală Aprecieri verbale încurajarea autoaprecierii lauda Recompensa

FIȘĂ DE LUCRU

Numele: **Data: 24.10.2022**
FRUNZE MICI –FRUNZE MARI

1. Încercuiește grupa frunzelor mici cu verde
2. Încercuiește grupa frunzelor mari cu roșu
3. Colorează frunzele mici cu verde
4. Colorează frunzele mari cu roșu

FIȘĂ DE LUCRU ADAPTATĂ

Numele: **Data: 24.10.2024**
FRUNZE MICI –FRUNZE MARI

1. Încercuiește frunza mică cu verde, apoi coloreaz-o cu verde.
2. Încercuiește frunza mare cu roșu, apoi coloreaz-o cu roșu.

DIVERSITATEA ȘI INCLUZIUNEA LA CLASĂ – O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

OPRENEA CAMELIA-FLORINA

LICEUL TEHNOLOGIC MÂRȘA

Introducere

Într-o lume tot mai globalizată și interconectată, diversitatea este o caracteristică esențială a societății contemporane. În acest context, școala devine un spațiu vital pentru formarea unei culturi a respectului și a înțelegerii reciproce între copii de diferite etnii, religii, backgrounduri sociale sau cu nevoi educaționale speciale. În această direcție, conceptul de diversitate și incluziune devine fundamental în învățământ, deoarece oferă oportunități egale tuturor elevilor de a-și dezvolta potențialul. Diversitatea și incluziunea la clasă reprezintă nu doar un ideal educativ, ci și o necesitate socială, care contribuie la formarea unor tineri responsabili, empatici și capabili să coexiste armonios într-o lume pluralistă.

Diversitatea la clasă

Diversitatea la clasă poate fi definită ca prezența unor elevi cu caracteristici diferite din punct de vedere etnic, cultural, religios, social și chiar al nevoilor educaționale. Într-o clasă diversă, elevii provin din medii sociale și economice variate, iar educația trebuie să răspundă acestora, adaptându-se pentru a asigura accesul tuturor la aceleași șanse de învățare.

Unii elevi pot veni din familii cu un statut economic mai scăzut, iar alții din medii mai favorizate. De asemenea, diversitatea poate include și elevi cu dizabilități fizice sau cognitive, care au nevoie de abordări educaționale specifice pentru a se integra în procesul de învățare. În fața acestei diversități, rolul educatorului devine acela de a crea un mediu în care toți elevii, indiferent de diferențele lor, să se simtă respectați și valoroși.

Incluziunea ca principiu educațional

Incluziunea este principiul care presupune integrarea tuturor elevilor, indiferent de diferențele lor, într-un mediu educațional comun. Scopul incluziv este ca toți elevii să aibă acces la aceleași resurse și oportunități, în pofida diferențelor care pot exista între ei. Într-o sală de clasă incluzivă, diferențele nu sunt văzute ca obstacole, ci ca o oportunitate de învățare pentru toți elevii.

Pentru a realiza o educație incluzivă, sunt necesare modificări și ajustări în curriculum, metodele pedagogice, materialele didactice, dar și în structura clasei sau în formarea continuă a cadrelor didactice. Un profesor care practică incluziunea va trebui să fie capabil să identifice

nevoile fiecărui elev și să aplice metode care să faciliteze participarea tuturor, oferind fiecărui copil șansa de a învăța în ritmul său.

De exemplu, elevii cu dizabilități vor avea nevoie de resurse suplimentare, cum ar fi materiale didactice adaptate sau suport din partea unui specialist. La fel, copiii care provin din medii defavorizate pot beneficia de programe de sprijin care să le ofere acces la lecții remediale sau materiale educaționale gratuite.

Beneficiile diversității și incluziunii

Implementarea diversității și incluziunii în educație aduce numeroase beneficii, atât pentru elevi, cât și pentru comunitatea școlară în ansamblu. Printre acestea se numără:

1. **Dezvoltarea abilităților sociale și emoționale** – Elevii care învață într-o clasă diversă sunt mai înclinați să dezvolte empatie, respect și înțelegere față de ceilalți. Aceștia învață să aprecieze diferențele și să coopereze cu colegi din medii culturale sau sociale diferite.
2. **Promovarea unei mentalități globale** – Într-o societate globalizată, diversitatea în educație ajută elevii să înțeleagă mai bine contextul global, să aprecieze diversitatea culturală și să devină cetățeni responsabili ai lumii.
3. **Îmbunătățirea performanțelor academice** – Studiile au arătat că, într-un mediu educațional divers și incluziv, elevii pot avea performanțe academice mai bune. Acest lucru se datorează faptului că diversitatea stimulează creativitatea și gândirea critică, iar colaborarea între elevi cu diferite puncte de vedere ajută la o înțelegere mai profundă a conceptelor.
4. **Reducerea stereotipurilor și a discriminării** – Educându-i pe elevi într-un mediu divers și incluziv, putem reduce stereotipurile și discriminarea. În mod direct, elevii vor învăța să depășească prejudecățile și să trateze fiecare persoană cu respect, indiferent de diferențele ei.

Provocările diversității și incluziei

Cu toate beneficiile pe care le aduce, implementarea diversității și incluziei nu este lipsită de provocări. Una dintre principalele dificultăți este legată de pregătirea cadrelor didactice. În multe cazuri, profesorii nu sunt suficient pregătiți pentru a gestiona o clasă diversă, având nevoie de formare continuă în domeniul educației incluzive și al gestionării diversității.

O altă provocare majoră este resursa limitată. Uneori, școlile nu dispun de materiale adecvate sau de personal specializat, ceea ce face dificilă adaptarea învățământului la nevoile tuturor elevilor.

De asemenea, există și bariere sociale, culturale și economice care pot îngreuna integrarea elevilor din medii defavorizate sau din diverse grupuri minoritare. Aceste bariere pot duce la excluziune socială, iar elevii afectați pot întâmpina dificultăți în a participa la activitățile educaționale.

Concluzie

Diversitatea și incluziunea în educație sunt principii fundamentale pentru construirea unei societăți echitabile și democratice. Implementarea lor nu doar că îmbunătățește performanțele academice ale elevilor, dar contribuie și la dezvoltarea unor cetățeni responsabili, capabili să înțeleagă și să aprecieze diferențele dintre oameni. Crearea unui mediu educațional divers și incluziv reprezintă o oportunitate pentru fiecare elev de a învăța, de a crește și de a-și atinge potențialul, indiferent de originile sale sau de obstacolele pe care le întâmpină. Este esențial ca educația să devină un instrument de integrare și coeziune socială, iar pentru acest lucru este necesar să punem în practică valori precum respectul, egalitatea și solidaritatea.

Bibliografie

1. **OECD (2019)** – *Inclusive Education: Making schools work for all*. OECD Publishing.
2. **UNESCO (2009)** – *Policy Guidelines on Inclusion in Education*. UNESCO Publishing.
3. **Gartner, A., & Lipsky, D. K. (2008)** – *Inclusive Education: A systematic approach*. Teacher College Press.
4. **Mitchell, D. (2014)** – *What really works in special and inclusive education: Using evidence-based teaching strategies*. Routledge.
5. **Miller, P. M., & Klinger, J. K. (2009)** – *Inclusion: Effective Practices for All Students*. Pearson.
6. **Băran, G. (2017)** – *Educația pentru diversitate și incluziune*. Editura Polirom.

DIVERSITATEA ȘI INCLUZIUNEA LA CLASĂ- O ȘANSĂ PENTRU FIECARE COPIL ÎN MEDIUL EDUCAȚIONAL

PREDESCU ANDREEA-MARIA

LICEUL TEHNOLOGIC MÂRȘA

Diversitatea și incluziunea la clasă are în vedere evidențierea mediului educațional și subliniază importanța unui mediu deschis și echitabil, în care fiecare preșcolare are acces la oportunități egale, indiferent de proveniență, abilități, cultură sau situație socială. Acest concept pune accent pe recunoașterea și valorizarea diferențelor individuale, oferind fiecărui elev posibilitatea să învețe într-un mediu sigur, respectuos și susținător.

Beneficiile diversității și incluziunii în educație au în prim plan îmbogățirea experienței de învățare: Interacțiunea cu colegi din diferite culturi și cu perspective diferite contribuie la dezvoltarea gândirii critice și la îmbogățirea experienței educaționale. Elevii învață să privească situațiile din unghiuri noi și devin mai deschiși la idei și opinii diverse. Acestea pun accentul pe creșterea empatiei și a toleranței, învățând într-un mediu inclusiv, copiii învață să fie empatici și să accepte diferențele dintre ei și ceilalți. Acest lucru îi ajută să fie mai toleranți, mai responsabili social și să dezvolte abilități esențiale pentru viață. Pregătirea pentru o societate diversă, în care diversitatea este o realitate a lumii moderne, iar un mediu educațional incluziv pregătește elevii să trăiască și să muncească într-o societate diversă. Aceasta dezvoltă competențe de colaborare și comunicare, necesare în contextul actual globalizat. Un al factor important care permite o bună integrarea a preșcolarilor care au o capacitate de integrarea scăzută este crearea unui mediu de învățare pozitiv și sigur.

Incluziunea contribuie la crearea unui climat educațional pozitiv, în care preșcolarii se simt respectați și încurajați să se exprime liber. Un mediu sigur și primitor este esențial pentru ca preșcolarii să se dezvolte optim din punct de vedere academic și personal. Aceste oportunități egale pentru toți preșcolarii sunt necesare în dezvoltarea preșcolarilor încă de la vârste fragede și au ca scop îmbunătățirea mediului în care aceștia se vor dezvolta pe parcursul vieții.

Diversitatea și incluziunea asigură accesul tuturor la resursele educaționale, indiferent de abilități sau de provocările pe care le pot întâmpina. Astfel, fiecare copil are șansa de a-și atinge potențialul maxim și de a se dezvolta armonios.

Includerea copiilor cu nevoi speciale în grădinițe, reprezintă un principiu și o practică educațională menită să integreze copiii cu diverse tipuri de dizabilități sau nevoi speciale alături de copiii tipici. Scopul este să ofere tuturor copiilor un mediu educațional comun, în care să învețe, să socializeze și să se dezvolte împreună. Fiecare copil are dreptul la educație de calitate, indiferent de abilități. Incluziunea promovează diversitatea și respectul pentru toți.

Educatorii adaptează activitățile și materialele pentru a răspunde nevoilor fiecărui copil. Acest lucru poate însemna folosirea unor tehnici de predare alternative, materiale personalizate sau ajustarea spațiului educațional. Copiii sunt încurajați să participe la activitățile de grup, indiferent de dificultățile lor, având ocazia să învețe prin interacțiune.

Preșcolarii cu nevoi speciale pot beneficia de suport suplimentar, cum ar fi asistenți educaționali, psihologi, terapeuți ocupaționali sau alte resurse care îi ajută să progreseze în ritmul lor, manifestând o bună integrare în cadrul grupei.

Beneficiile integrări au ca urmare pozitivă, dezvoltarea socială și emoțională. Prin interacțiunea constantă cu alți copii, copiii cu nevoi speciale își pot dezvolta abilități sociale și își pot crește încrederea în sine.

Aceștia alături de mediul educațional în care se află, manifestă sensibilitate și empatie. Copiii dobândesc capacitatea de a fi mai înțelegători, de a coopera mai ușor cu cei din jur și ajutarea colegiilor care îi ajută să devină empatici față de cei din jurul lor. Incluziunea oferă copiilor un cadru stimulant și variat în care să exploreze, să se exprime și să își dezvolte competențele. Educatorii își dezvoltă abilitatea de a adapta activitățile și de a răspunde creativ la diverse provocări, iar instituția de învățământ devine un loc mai inclusiv și preșcolarii cu probleme au o atracție mai mare către mediul educațional.

Măsuri pentru o incluziune eficientă în cadrul mediului preșcolar este organizarea de cursuri și formări specializate pentru a sprijini personalul didactic în utilizarea unor metode educaționale adaptate. Implicarea specialiștilor (psihologi, logopezi, terapeuți ocupaționali) care să lucreze alături de educatori pentru o abordare completă. Adaptarea mediului prin crearea unui spațiu accesibil și sigur pentru copiii cu dizabilități motorii sau alte nevoi speciale. Încurajarea părinților să sprijine principiile incluzive și să contribuie la o comunitate deschisă și primitoare.

Incluziunea la grădiniță este un pas important în promovarea egalității de șanse și în crearea unei societăți mai incluzive. Cu sprijin adecvat, aceasta poate avea efecte benefice atât asupra copiilor cu nevoi speciale, cât și asupra celor tipici. În cadrul grădiniței putem susține diversitatea și incluziunea prin adaptarea curriculumului pentru a reflecta diferite culturi, istorii și perspective, în vederea dezvoltării unui mediu care să îi atragă pe preșcolari spre cunoaștere. Un alt factor important in integrarea copiilor sunt activitățile extracurriculare incluzive, care își propun să promoveze relaționarea și să ofere ocazia de a învăța diverse lucruri noi despre lumea care ne înconjoară. Susținerea unei colaborări active între grădiniță, familie și comunitate pentru a răspunde nevoilor fiecărui preșcolar.

Prin urmare, diversitatea și incluziunea la clasă oferă o șansă fiecărui copil, contribuind la o educație mai echitabilă și mai completă. Aceasta nu doar că îmbunătățește rezultatele obținute la nivelul grupei, dar contribuie și la dezvoltarea unor adulți conștienți, empatici și pregătiți pentru o lume în continuă schimbare.

BIBLIOGRAFIE:

- PIAGET, Jean. Psihologia copilului. Bucuresti: E.D.P., 1967. 136 p
- Tătaru, L., Glava, A., Chiș, O. (2016), Piramida cunoașterii, Editura Diamant, București.
- Dumitru Gherghina, Cornel Novac, Alexandru Mitrache,Didactica activităţilor instructiv-educative pentru învăţământul preşcolar, Ed.Didactica Nova, Craiova 2005
- Curriculum pentru învăţământul preşcolar(3-6/7ani);

DEZVOLTAREA ECHILIBRATĂ A COPIILOR CU CES

COMAN LUMINIȚA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.ȚICLENI

Educația integrată se referă la integrarea elevilor cu CES în învățământul de masă, pentru a le oferi acestora un climat favorabil unei dezvoltări armonioase și echilibrate. De asemenea, educația integrată a copiilor cu C.E.S, urmărește o cât mai mare apropiere a acestor copii de cei normali prin dezvoltarea capacităților fizice și psihice, prin implementarea unor programe cu caracter recuperator, dar și stimularea potențialului restant care să permită dezvoltarea compensatorie a unor funcții care să suplinească pe cele absente sau insuficient dezvoltate. De aceea, este necesar a se crea climatul afectiv propice în vederea formării motivației pentru activitate în general si pentru învațare în special.Orice copil cu C.E.S trebuie să beneficieze de un program adecvat si adaptat propriilor nevoi. Integrarea acestor copii trebuie să urmărească valorificarea potențialului subiectului deficient și să se creeze oportunități care să permită însușirea de abilitati propice integrării eficiente în comunitatea normală.

În cadrul școlarizării copiilor cu CES, există o serie de etape ce trebuie parcurse:
trebuie acceptată ideea că există astfel de copii, să li se recunoască dreptul la educație, să se asigure integrarea lor în cadrul învățământului de masă. Copiii educați în cadrul școlii incluzive se vor integra mai repede în diverse situații din lumea înconjurătoare, interacționând și relaționând mai ușor cu diverși indivizi.

Pentru copiii cu CES trebuie întocmit un program educațional personalizat (PEI), care constă în stabilirea obiectivelor, conținuturilor învățării, strategiilor didactice și a modalitățile de evaluare, care trebuie să se plieze pe necesitățile și dificultățile fiecărui caz. Acestea sunt diferite de cele folosite pentru restul clasei. Obiectivele propuse și conținuturile învățării care urmează să fie parcurse sunt stabilite, de comun acord, de către profesorul de sprijin și profesorul specialist. De fapt, este o muncă de echipă: profesor de sprijin, profesor specialist, logoped, profesor consilier, părinti.

Învățătorul clasei deține rolul principal de acțiune și de coordonare a realizării programului educațional individual pentru elevii cu CES. De aceea, acesta trebuie să fie preocupat de propria pregătire și dezvoltare în acest sens, pentru a-și însuși elemente care să-i faciliteze includerea

optimă a copiilor cu CES și asigurarea acestora de șanse egale la instrucție și educație. Colaborarea cu părinții reprezintă un factor ,,cheie,,, deoarece aceștia se pot implica activ, sprijinind foarte mult activitatea cadrului didactic, neavând doar calitatea de observatori.

În planul dezvoltării curriculare, pentru elevii cu deficiență are loc o mișcare în sensuri diferite față de curriculum-ul general, în sensul că unele activități se reduc, iar pe de altă parte se introduc activități suplimentare individualizate, menite să compenseze și să recupereze starea de deficiență. De exemplu, în cazul elevilor cu deficiență mintală, este redus numărul de ore din planul de învațământ, numărul disciplinelor de studiu, conținutului informațional ce urmează a fi însușit, însă cresc numărul activităților suplimentare în care urmează să fie inclus elevul cu deficiență mintala, în scopul recuperării acestuia.Fiecare elev trebuie să se simtă apreciat și participarea la procesul de învățare va fi după posibilitățile fiecăruia

Parteneriatul cu părinții copiilor cu dizabilitati si consilierea acestora ajută la reducerea stresului pe care-l resimt familiile si micșoreaza riscul ca părinții să-și manifeste frustrările asupra copiilor lor. Părinții trebuie încurajați în ceea ce privește evoluția copilului și nici un specialist sau cadru didactic nu-și poate permite să spună părinților că nu mai este nimic de făcut. Programele de intervenție ar trebui să implice foarte mult familiile. Ele trebuie sa fie construite astfel încât să satisfacă nevoile copilului în contextul larg al nevoilor familiei. Părintii trebuie să aibă acces total la toate informațiile educaționale și la,,diagnosticele'' copilului. Părinții pot juca rolul de profesori acasă si pot supraveghea studiul suplimentar al copilului .

Școala incluzivă devine astfel o școală deschisă tuturor, o școală prietenoasă, flexibilă, o școală care abordează procesul de predare – învățare – evaluare într-un mod dinamic și atractiv, o școală care, prin sprijinul pe care îl oferă tuturor copiilor, se constituie într-un factor de bază al incluziunii sociale, contribuind la eliminarea prejudecăților legate de apartenența la un anumit mediu și la spargerea barierelor existente între diferitele grupuri din interiorul unei comunități.

Bibliografie:

1. Alois Ghergut, 2006, Psihologia persoanelor cu cerinte speciale, Editura Polirom, Iasi;
2. Cretu Carmen, 1999, Curriculum diferentiat si personalizat, Editura Polirom, Iasi;
3. Vrajmas Ecaterina, 2001, Strategiile educatiei inclusive, Editura Polirom, Iasi;

CĂLĂTORIE ÎN LUMEA CĂRȚILOR

CIUCIUC ELENA

GAVRILUȚE CRINA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ ONICENI, SUCEAVA

„Să citim pentru sufletul şi mintea noastră” este mottoul de la care am demarat, de ani buni, acest cerc de lectură dedicat elevilor din școala noastră.

Proiectul educaţional pe care-l propunem, reprezintă o încercare de a repune în drepturi „cartea ” şi „biblioteca”, de a le aduce în atenţia copiilor şi părinţilor, de a contribui la redescoperirea lecturii ca o plăcere, o relaxare, un izvor de inspiraţie pentru creaţiile originale ale copiilor !

SCOPUL PROIECTULUI**:** Aducerea în atenţia copiilor a lumii fascinante a cărţii ; cultivarea interesului şi a unei atitudini pozitive faţă de rolul şi locul bibliotecii în universul uman; dezvoltarea gustului pentru lectură şi a creativităţii elevilor.

OBIECTIVE :

Prin activităţile proiectului , copiii vor fi ajutaţi :

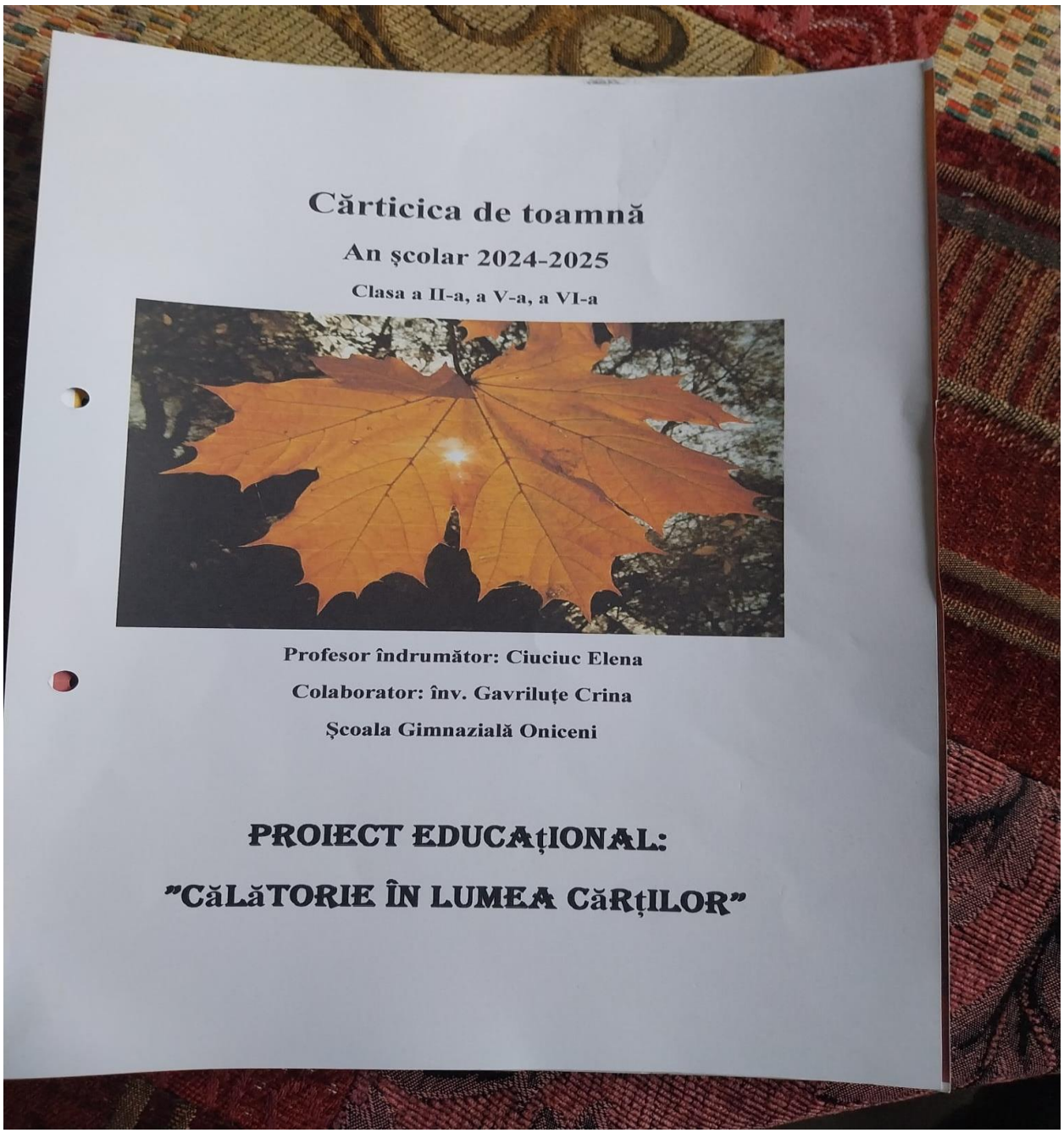
- Să trăiască experienţe pozitive care să le pregătească un contact plăcut cu cartea;
- Să descopere plăcerea de a citi;
- Să conştientizeze valoarea gestului de a împrumuta cărţi de la bibliotecă ;
- Să viziteze librării cunoscând sectorul de carte pentru copii şi să înceapă achiziţionarea primelor exemplare pentru biblioteca personală;
- Să realizeze creaţii originale , în proză , în versuri, sau plastice;
- Să relaţioneze cu membri ai comunităţii în care trăiesc ;

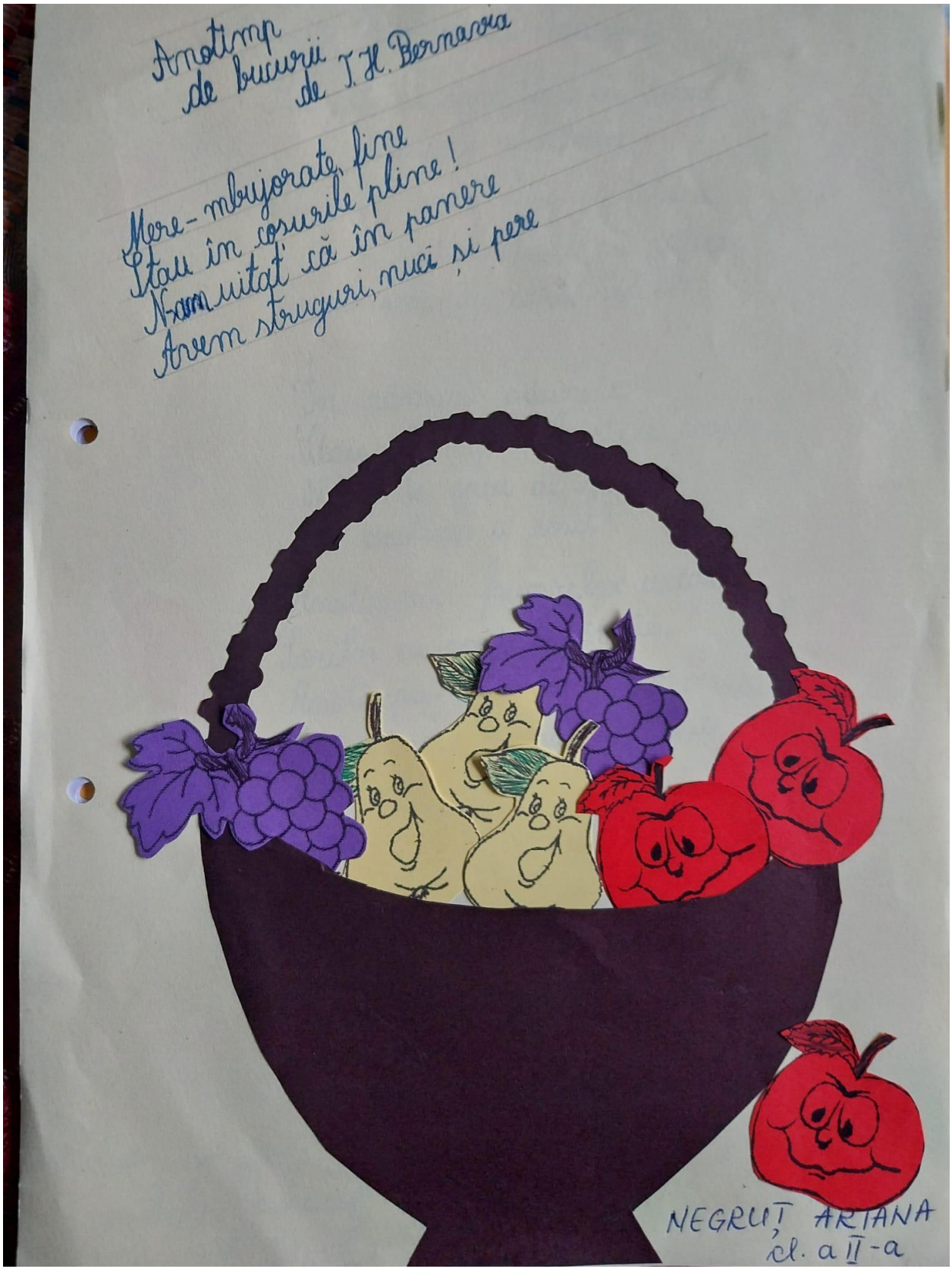
În luna octombrie am realizat ”Cărticica de toamnă”, cărticică ce cuprinde creațiile elevilor claselor: a II-a, a V-a și a VI-a. Copiii au realizat desene, compuneri, poezii, colaje și le-au prezentat cu mare încântare celorlalți colegi, bineînțeles într-un cadru plăcut, având ca fundal muzical melodii armonioase și liniștitoare de toamnă.

În luna noiembrie am stat ”La ceas de taină cu Mihail Sadoveanu”, mai exact am comemorat nașterea ”Ceahlăului literaturii românești” pe data de 5 noiembrie.

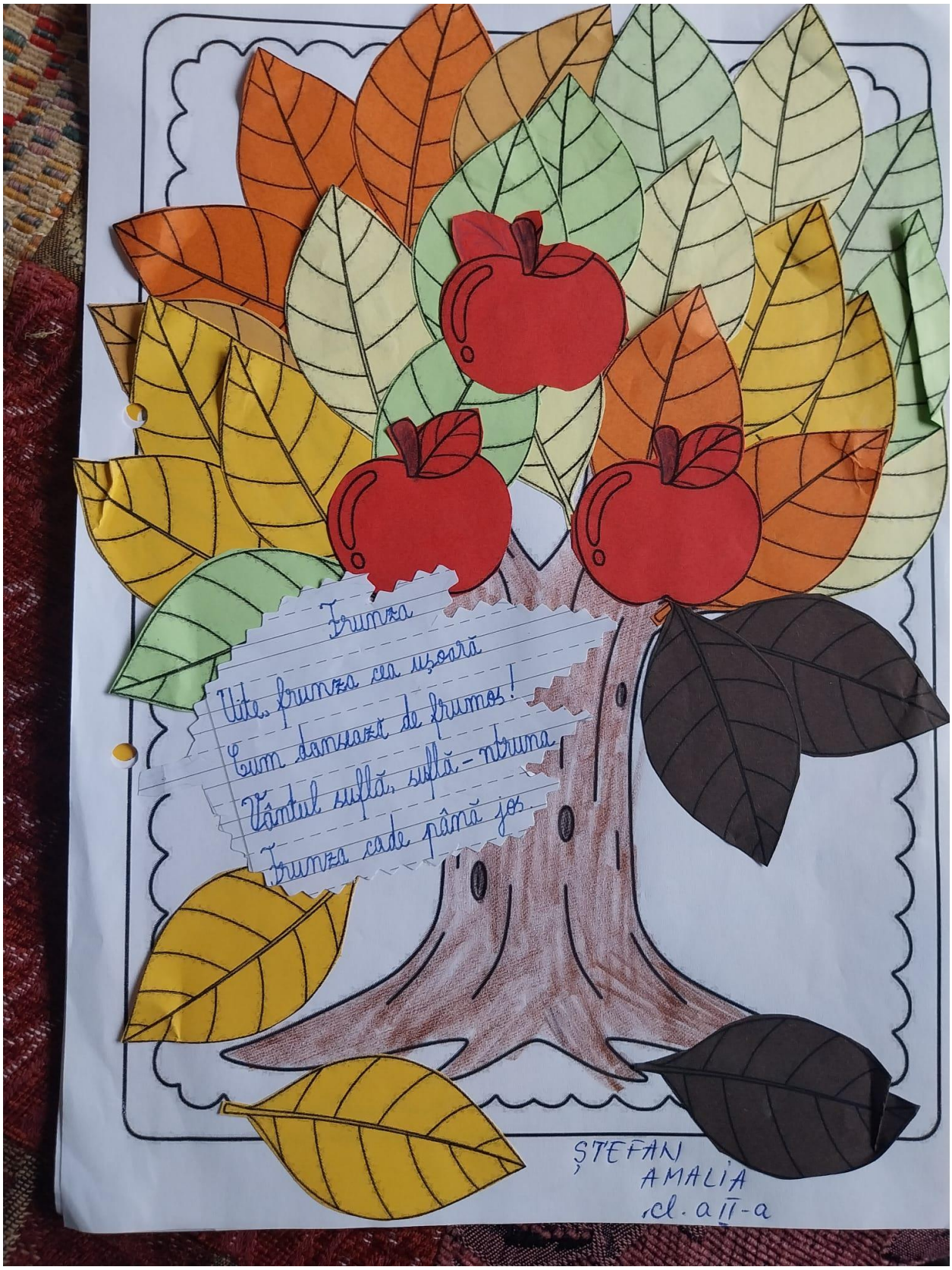
Prezentul proiect urmărește organizarea unor activități comune,ca alternativă la procesul de învățare, vizând dezvoltarea abilităților de comunicare, cunoaștere și înțelegere a diverselor aspecte istorice, culturale, economico-sociale din perioada vieții și activității scriitorului Mihail Sadoveanu.

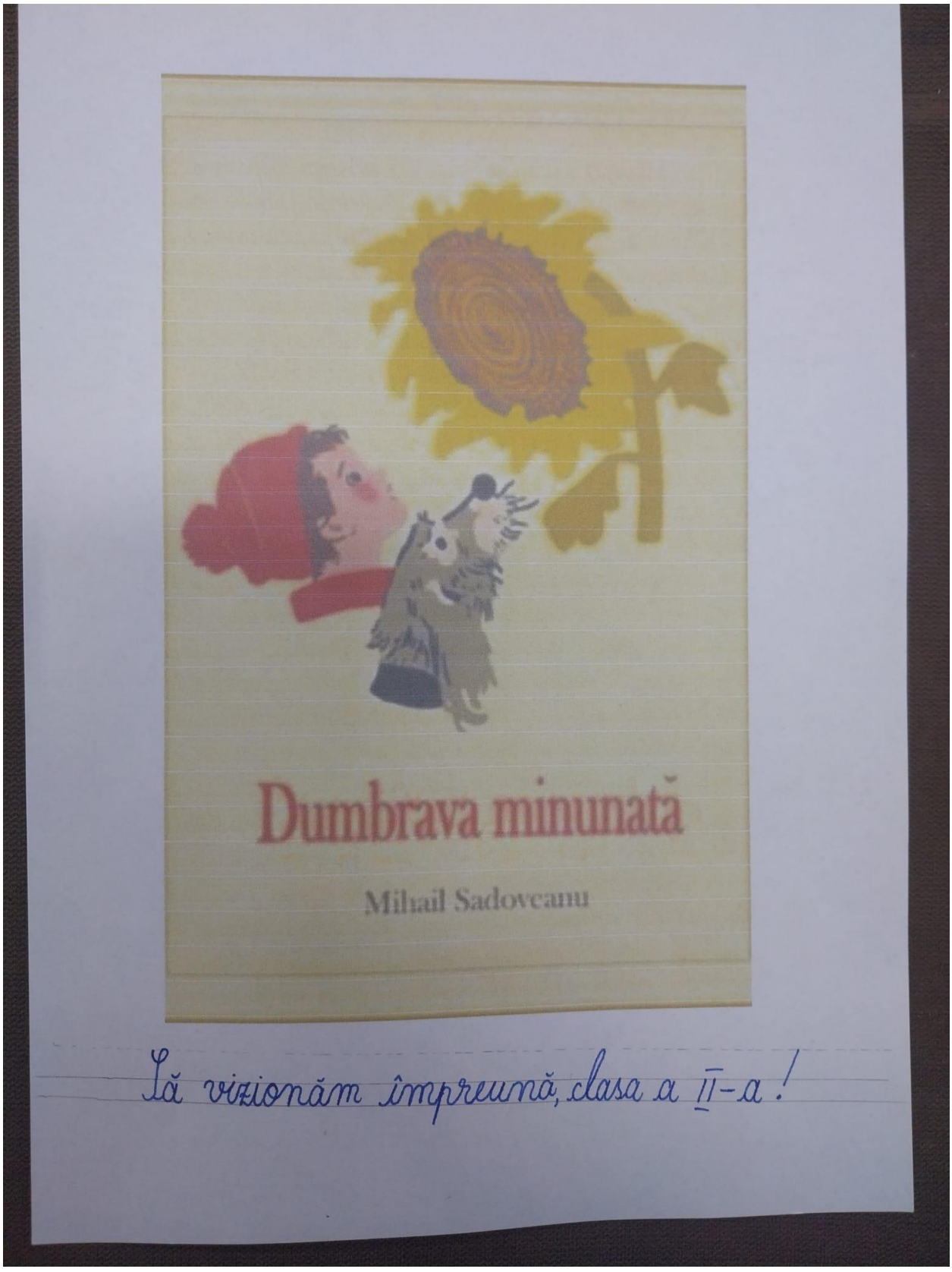
După vizionarea filmului" Dumbrava minunată" și prezentarea bibliografiei scriitorului, elevii au realizat postere, desene, scrisori și au interpretat scenete.

Anotimp de bucurii
de I. H. Bernaova
Mere-mbujorate, fine
Stau în coșurile pline!
Nu-am uitat că în panere
Avem struguri, nuci și pere
NEGRUȚ ARIANA
cl. a II-a

TOAMNA
Când eram mică, rouă mi-a presărat în păr farmec și culoare. Primii pași i-am făcut într-un castel aflat la poalele unei păduri atât de dese, încât nimeni nu se încumeta să o străbată.
Acum, vântul mă poartă pe aripile sale și pesor pe unde trec un covor de frunze arămii. Odată cu sosirea mea, oamenii culeg roadele pământului, iar cei mici se pregătesc de grădiniță și de școală.
Sunt Zâna Toamna și îți ofer în dar toate bogățiile mele!
BÎRSAN IUSTINA

Frunza
Uite, frunza cea ușoară
Cum dansează de frumos!
Vântul suflă, suflă - ntruna
Frunza cade până jos.
ȘTEFAN
AMALIA
cl. a II-a

Dumbrava minunată
Mihail Sadoveanu
Să vizionăm împreună, clasa a II-a!

Botan Yasmina.
Clasa a V-a.
Dumbrava minunată, de dl. Ion Ladoveanu.

UN LOC PENTRU FIECARE: TRANSFORMAREA CLASEI PRIN DIVERSITATE

ŞEFER MARCELA

ŞCOALA PROFESIONALĂ „GEORGE COŞBUC" MEDIEŞU AURIT

Educația modernă se află într-un proces continuu de transformare, iar una dintre prioritățile sale este promovarea diversității și incluziunii. Într-o lume din ce în ce mai globalizată, clasele devin microcosmosuri ale societății, în care elevi cu origini, culturi, limbi și abilități diferite învață împreună. A crea un mediu incluziv și valorificarea diversității nu reprezintă doar o responsabilitate morală a educatorilor, ci și o șansă de a oferi fiecărui copil o educație echitabilă.

Diversitatea se manifestă sub multe forme: etnică, culturală, lingvistică, religioasă, socio-economică și educațională. În contextul școlii, diversitatea înseamnă și prezența elevilor cu dizabilități sau a celor cu nevoi educaționale speciale.Această diversitate oferă numeroase oportunități pentru învățare:dezvoltarea empatiei și a respectului, îmbogățirea experiențelor educative, abilitate și cooperare.

Dezvoltarea empatiei și a respectului

Elevii învață să se accepte unii pe alții, să aprecieze perspectivele diferite și să înțeleagă realități diverse.Am utilizat în activitatea la clasa următoarele jocuri:

- **„În papucii altcuiva"** , acest joc are ca scop dezvoltarea empatiei prin înțelegerea altor perspective.În desfășurarea jocului se oferă elevilor scenarii bazate pe situații reale (de exemplu: „Un coleg nou dintr-o altă țară încearcă să învețe limba locală" sau „Un copil nu are posibilitatea de a-și cumpăra rechizite"),se împart elevii în grupuri și li se cere să discute cum s-ar simți dacă ar fi în locul persoanei respective și cum ar putea să o ajute.La final, fiecare grup își prezintă concluziile.
- **Jocul „Copacul recunoștinței și respectului"** are ca scop cultivarea respectului prin recunoașterea calităților pozitive ale celorlalți.Pentru desfășurarea jocului se desenează un copac pe un panou sau tablă.Fiecare elev primește frunze de hârtie colorată cu numele unui copil din clasa și i se cere să scrie câte un lucru pe care îl apreciază la acel coleg.Frunzele sunt apoi lipite pe copac.Se discută cu elevii despre cât de important este să recunoaștem și să respectăm calitățile fiecăruia.
- **Povestirile care promovează empatia** au ca scop explorarea emoțiilor și înțelegerea experiențelor altora. În desfășurarea jocului se alege o poveste sau un film scurt cu un mesaj puternic despre acceptare (ex: „Minunea" de R.J. Palacio sau „Culoarea pielii mele" de Karen Katz).După citire sau vizionare, se organizează o discuție despre cum s-au simțit personajele

și cum s-ar fi simțit elevii în locul lor.Se adresează întrebări de genul: „Ce am putea face noi, în viața reală, pentru a sprijini pe cineva aflat într-o situație similară?”

- **„Cercul prieteniei”,** este un joc ce are ca scop învățarea sprijinului reciproc și recunoașterea nevoilor celorlalți. Jocul se desfășoară așezând elevii în cerc. Unul dintre ei începe spunând o situație dificilă pe care o poate întâlni cineva (de exemplu: „M-am simțit singur în recreație”).Ceilalți colegi oferă soluții sau gesturi de sprijin pe care le-ar putea face (ex: „Aș putea să-l invit să se joace cu mine”).Se trece la următorul copil, iar activitatea continuă astfel încât fiecare să aibă ocazia să contribuie.
- **Proiectele de voluntariat,** au ca scop dezvoltarea empatiei prin acțiuni concrete de ajutorare. Putem să organizăm un proiect în care clasa să sprijine comunitatea (de exemplu, colectarea de jucării sau cărți pentru copiii defavorizați).În timpul proiectului, se discută cu elevii despre cum simt că ajutorul lor face o diferență.Reflectăm împreună la modul în care aceste acțiuni contribuie la bunăstarea altora.Aceste activități nu doar că stimulează empatia și respectul, dar ajută și la crearea unui mediu de învățare pozitiv și incluziv.

Îmbogățirea experiențelor educative

Fiecare elev contribuie cu experiențele sale unice, ceea ce ajută la diversificarea discuțiilor și la dezvoltarea unei gândiri critice. Îmbogățirea experiențelor educative reprezintă o strategie importantă pentru a face procesul de învățare mai captivant, mai relevant și mai divers. Aceasta presupune integrarea unor metode, resurse și activități care să stimuleze curiozitatea, creativitatea și implicarea activă a elevilor. Iată câteva modalități prin care am îmbogățit experiențele educative în clasă:

Utilizarea metodelor interactive de predare

Învățarea prin jocuri: Integrarea jocurilor educative (de rol, de strategie, de simulare) care stimulează gândirea critică și colaborarea.Ex.: Jocuri de tip quiz, escape room educațional sau simularea unor dezbateri.Proiecte interdisciplinare: Conectarea diferitelor discipline pentru a crea o abordare holistică. De exemplu, un proiect despre mediu poate combina științele naturii, geografia și educația civică.

- **Utilizarea tehnologiei în procesul educațional**

Realitate augmentată și virtuală (AR/VR): Elevii pot explora lumi noi, cum ar fi Egiptul Antic, sau pot vizualiza instituții de cultură din întreaga lume prin aplicații educative.Platforme interactive: Kahoot, Quizizz, Padlet sau Canva pot transforma lecțiile în experiențe dinamice.Crearea de conținut digital: am încurajat elevii să creeze videoclipuri, podcasturi sau prezentări pe teme de studiu.

- **Activități practice și experimentale**

Ateliere de creație: Elevii pot învăța să construiască, să deseneze sau să creeze obiecte relevante pentru lecții (ex: machete pentru geografie, experimente la științe).Proiecte „hands-on”: de exemplu, plantarea unei grădini în cadrul orelor de științe sau crearea unui mini-robot în cadrul

orelor de tehnologie.Vizite tematice: Excursiile sau vizitele virtuale la muzee, fabrici sau alte locuri relevante le oferă elevilor oportunități practice de învățare.

- **Promovarea învățării collaborative** Proiectele de grup încurajează elevii să colaboreze pentru a realiza o sarcină comună. Acestea pot include cercetări, realizarea unui poster sau crearea unei piese de teatru.Cercuri de învățare: Fiecare elev își asumă un rol (lider, cercetător, raportor) în rezolvarea unei probleme sau în realizarea unui proiect.
- **Personalizarea învățării** se poate realiza prin crearea de planuri individualizate: permitem elevilor să aleagă activități sau subiecte care îi interesează.Jurnale de învățare: încurajăm elevii să scrie despre experiențele lor educative și să reflecteze asupra progresului lor.Centre de interes: Organizarea colțurilor tematice în clasă (ex.: „colțul științific", „colțul creativ"), unde elevii pot explora subiecte pe care le consideră fascinante.
- **Activități interculturale** Sărbători multiculturale: Organizarea de evenimente care să celebreze diversitatea culturală (prepararea mâncărurilor tradiționale, dansuri specifice, povești din diferite culturi).Corespondență internațională: Colaborarea cu elevi din alte țări prin programe de schimb sau platforme digitale (ex.: eTwinning).
- **Experiențe bazate pe storytelling** Crearea și povestirea poveștilor: Elevii pot scrie povești bazate pe subiectele studiate, utilizând personaje și scenarii relevante. Podcasturi și teatru: Elevii pot crea piese audio sau scenete care să ilustreze lecțiile.
- **Jocuri pentru dezvoltarea gândirii critice** Rezolvarea misterelor: Crearea jocurilor tip „detectiv" în care elevii trebuie să analizeze indicii și să rezolve probleme.Dezbateri: se împarte clasa în echipe și li se cere să susțină opinii diferite pe un subiect dat. Aceasta stimulează gândirea logică și capacitatea de a argumenta.
- **Organizarea competițiilor amicale** Concursuri tematice: elevii pot participa la competiții de cunoștințe, creație artistică sau rezolvare de probleme.Târguri de știință sau expoziții: fiecare elev sau grup își poate prezenta un proiect propriu. Maratoane educative: O zi întreagă dedicată rezolvării unor provocări educative din diverse discipline.Aceste activități pot transforma procesul educațional într-o experiență memorabilă, ajutând elevii să-și dezvolte abilități practice, sociale și intelectuale, în timp ce își descoperă pasiunile.

Adaptabilitate și cooperare

Elevii învață să lucreze în echipă cu persoane diferite, dezvoltând abilități sociale esențiale. Iată câteva exemple de jocuri folosite in activitate:

1. Jocul „Turnul din bețișoare!" are ca scop dezvoltarea abilității de a colabora și de a găsi soluții creative.În desfășurarea jocului se împart elevii în grupuri mici și li se oferă câte un set de materiale simple (bețișoare, bandă adezivă, foi de hârtie, elastice).Scopul este să construiască un turn cât mai înalt într-un timp limitat.După terminarea jocului,se discută cu grupurile despre cum au colaborat, ce dificultăți au întâmpinat și cum le-au depășit.

2. Jocul „Lanțul uman" are ca scop învățarea colaborării și a coordonării mișcărilor în echipă.În desfășurarea jocului elevii stau în cerc și se țin de mâini. Apoi, trebuie să treacă un cerc mare de

sfoară (sau un cerc hula-hoop) prin lanțul format, fără să-și dea drumul la mâini.Scopul este să coopereze pentru a deplasa cercul cât mai rapid.

3.Jocul „Turnul Babel” are ca scop adaptarea la schimbări neașteptate.În desfășurarea jocului elevii trebuie să construiască un turn din cuburi, dar regulile se schimbă frecvent (de exemplu: „Nu mai aveți voie să folosiți mâinile”, „Un singur membru al echipei poate atinge cuburile”).Activitatea îi încurajează să găsească soluții creative și să se adapteze schimbărilor.

4.Jocul „Cursa obstacolelor în perechi” are ca scop exersarea colaborării prin coordonare.În desfășurarea jocului se leagă picioarele a doi elevi (piciorul drept al unuia de piciorul stâng al celuilalt).Cei doi trebuie să parcurgă un traseu cu obstacole împreună.Acest joc îi învață importanța sincronizării și a comunicării.

Incluziunea: cheia succesului pentru toți elevii

Incluziunea este procesul prin care fiecare elev, indiferent de nevoile sale, este acceptat și sprijinit să participe activ la toate aspectele vieții școlare. Ea implică adaptarea curriculei prin personalizarea materialelor și a stilurilor de predare astfel încât să răspundă diferitelor nevoi ale elevilor.De asemenea elevii trebuie să simtă că sunt apreciați și respectați pentru ceea ce sunt prin crearea unui mediu sigur și suportiv.Succesul fiecărui copil depinde de colaborarea dintre profesori, părinți și specialiști.O echipă bine coordonată poate identifica soluțiile optime pentru succesul fiecărui copil.

Printre strategiile folosite în promovarea diversității și incluziunii se numară promovarea valorilor universale – respectul, toleranța și solidaritatea trebuie să fie integrate în toate activitățile școlare.Utilizarea metodelor interactive – jocurile de rol, proiectele de grup și discuțiile deschise sunt metode eficiente pentru a cultiva incluziunea.Crearea unor materiale didactice diversificate – alegerea textelor și a resurselor care reflectă diversitatea societății ajută elevii să se regăsească în conținutul învățării.Acordarea unui sprijin individualizat – fiecare elev are ritmul său de învățare, iar profesorii trebuie să ofere feedback constructiv și adaptat fiecăruia.

Referindu-ne la beneficiile diversității și incluziunii, putem afirma că un mediu incluziv la clasă nu doar că sprijină performanța academică a elevilor, ci contribuie și la dezvoltarea lor personală. Elevii învață să colaboreze, să fie mai flexibili în gândire și să construiască relații bazate pe respect. Mai mult, incluziunea are un impact pozitiv asupra întregii comunități, pregătind elevii să fie cetățeni responsabili și empatici.

Concluzionând, putem spune că diversitatea și incluziunea la clasă nu sunt doar concepte teoretice, ci realități care, implementate corect, oferă șanse egale fiecărui elev. Profesorii joacă un rol esențial în crearea unui mediu educațional care celebrează diferențele și sprijină potențialul fiecăruia. Prin eforturi comune, putem transforma școala într-un loc unde fiecare copil se simte valoros și capabil să reușească.

METODE ŞI TEHNICI DE LUCRU FOLOSITE IN ACTIVITĂŢILE CU ELEVII CU C.E.S.

MATEȘ RODICA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „HOREA" HOREA

Societatea modernă, caracterizată printr-un progres semnificativ în toate domeniile și printr-o schimbare a mentalităţilor, are ca scop să integreze în structurile sale toate categoriile de persoane, valorizând principiul nondiscriminării și promovând drepturi egale pentru toţi. În această direcţie se înscriu și iniţiativele privind problematica persoanelor cu dizabilităţi, care de multe ori se lovesc de etichetări sau marginalizare. A devenit o necesitate și o prioritate modificarea reprezentărilor și a atitudinilor în ceea ce îi privește, de aceea s-au adoptat politci sociale și educaţionale care să le permită participarea totală și activă în viaţa comunităţii, să faciliteze accesul la o educaţie și o profesionalizare corespunzătoare, în acord cu propriile disponibilităţi.

Referitor la educaţia copiilor cu cerinţe educative speciale, sistemul de învăţământ românesc s-a aliniat tendinţelor și cerinţelor internaţionale, susţinând integrarea și incluziunea școlară a acestora, mai exact pot fi incluși în școlile de masă, la activităţile formale și/sau nonformale, li se asigură o adapatare a curriculumului, iar resursele umane și materiale existente la nivelul instituţiei școlare sunt valorificate și îmbunătăţite pentru a răspunde nevoilor de formare ale acestor copii.

Este o provocare să lucrezi cu copiii cu CES, având în vedere caracteristicile și manifestările tulburărilor cu care se confruntă, dar nu este imposibil deoarece și ei au potenţial pentru dezvoltare, doar că este necesar să se descopere cele mai potrivite moduri prin care să fie activat.

Studiile din domeniu au relevat influenţa pozitivă asupra calităţii actului educativ pe care o are aplicarea metodelor și procedeelor didactice interactive, având ca rezultat creșterea motivaţei pentru învăţare, crearea anumitor deprinderi, dezvoltarea autonomiei personale, faciltarea învăţării în ritm propriu, încurajarea cooperării între elevi pentru rezolvarea unor sarcini, ceea ce conduce la cunoștere și acceptare reciprocă, respectarea altor opinii, înţelegerea realităţii. Metodele de învăţare prin cooperare eficiente și în cazul copiilor cu cerinţe educative speciale sunt:

Brainstormingul: elevii prezintă sau scriu tot ce știu despre un anumit subiect.

Știu/Vreau să știu/ Am învățat : se vorbește despre ceea ce elevii știu deja despre o temă anume și după aceea se formulează întrebări la care se așteaptă găsirea răspunsului în timpul lecţiei, iar la finalul ei se verifică ce au aflat elevii după parcurgerea conţinuturilor.

Turul Galeriei : în grupuri de trei sau patru elevi se lucrează la o sarcină ce are ca rezultat un produs, care poate fi expus în clasă. Fiecare grup va examina atent lucrările celorlalte grupe, rotindu-se de la un produs la altul și se poate discuta pe margine acestora. Astfel, prin feedbackul oferit de colegi se consolidează anumite cunoștinţe și se valorizează produsul obţinut în grup.

Activitatea dirijată de citire – gândire : presupune fragmentarea unui text astfel încât elevii pot face predicţii despre ce se va întâmpla în fragmentul următor. Pentru a se obţine rezultate cât mai bune, este necesară diversificarea strategiilor de predare în funcţie de stilul individual de învăţare al elevului şi să folosirea de material didactic adecvat:

Planșe cu imagini pentru a se dezvolta limbajul. Imaginile trebuie să fie punct de plecare pentru discuții frontale, care să dezvolte atenția și creativitatea.

Material distributiv. Elevii pot alcătui mici texte, oral sau scris. Materialul se poate folosi şi pentru munca în echipe, grupuri mici care favorizează interacțiunea elevului cu colegii săi.
Calculatorul îi ajuta pe elevi să vadă ceea ce nu pot vedea în mediul lor obișnuit de viața (prezentări Power Point), jocurile pot fi folosite în oricare secvența a lecției: pentru fixarea cunoștințelor, pentru reactualizarea lor, pentru predare.
Folosirea situațiilor de joc în învățare: jocurile de rol, dramatizarea, folosirea povestirilor cu nume de elevi din clasa sau cu situații prin care au trecut elevii. Jocul stimulează funcțiile intelectuale, modelează procesele afectiv – motivaționale. Prin intermediul jocului elevul se simte responsabil de rezolvarea problemei impuse de joc. Elevul își asuma roluri luate, fie din viața cotidiana, fie din povesti. Jocurile de rol sunt numeroase şi vizează învăţarea diferitelor conținuturi mult mai ușor.
Interdisciplinaritatea: descoperirea unei maniere originale de a aborda un subiect comun pentru a crea conexiuni posibile şi necesare în vederea atingerii scopului propus, îmbinarea metodelor folosite la celelalte materii.
Lucrul în grup oferă o gama larga de interrelații care sprijină învăţarea şi evidențiază rolul social al acesteia.

Un rol important îl are şi comunicarea în cadrul relaţiei profesor-elev care trebuie să se bazeze în primul rând pe empatie. Empatia stă la baza realizării acestei comunicări deoarece omul s-a născut cu această capacitate de a comunica, de a stabili relaţii. Cadrul didactic este cel care care contribuie la acest proces tocmai din cauza cunoştinţelor pe care le are şi a pregătirii profesionale. El este cel care dă clasei o atmosferă plăcută pentru a putea să realizeze procesul de predare-învăţare în bune condiţii. Atât elevul cât şi profesorul au anumite roluri esenţiale care contribuie la îndeplinirea actului de învăţare.

Rolul profesorului nu este de a comunica verbal nişte informaţii, ci de a conduce şi alinia activitatea de învăţare a elevilor, conferind eforturilor lor o independenţă crescândă. El este proiectantul situaţiilor educative şi detectorul disfuncţionalităţilor, pe care le remediază prompt.

În scopul eficientizării comunicării cu un copil cu A.D.H.D trebuie avute în vedere câteva modalităţi de abordare: să dăm copilului întăriri imediate (Pentru a determina elevul să continue o sarcină pe care a început-o dar pe care o consideră plictisitoare şi fără un beneficiu imediat, să-i oferim întăriri pozitive care să facă sarcina mai atractiv); să-i încurajăm şi să le oferim recompense! (recompense pentru un comportament bun); laudele (cuvinte de laudă pentru o treabă bine făcută, exprimarea aprecierii pentru un comportament bun, însoţite de dragoste, îmbrăţişări şi expresii ale feţei pline de căldură),enumerarea lucrurilor bune (de fiecare dată când elevul face un lucru bun, indiferent cât de neînsemnat este la început, să se facă cunoscut unui membru al familiei).

Bibliografie:

1. Cucoş, Constantin. „*Pedagogie*”, Editura Polirom, Iasi, 2001;
2. Gherguţ, Alois. „*Sinteze de psihopedagogie special-Ghid pentru concursuri și examene de obținere a gradelor didactice”*, Editura Polirom, Iaşi, 2013;
3. Radu, Gheorghe. „*Psihopedagogia școlarilor cu handicap mintal”*, Editura Pro Humanitas, București, 2000.

ȘCOALA PENTRU FIECARE: CUM CONSTRUIM O COMUNITATE INCLUZIVĂ

MARCHICI SVETLANA
DOCIU SVETLANA
IPLT „MIHAI EMINESCU"
REPUBLICA MOLDOVA, ORAȘUL EDINEȚ

Educația incluzivă nu este doar o teorie, ci este, în practică, o componentă de bază a pedagogiei contemporane. Profesorii se confruntă zilnic cu conceptul de diversitate în cadrul colectivului de elevi, exprimat prin diferite stiluri de învățare, competențe, abilități și nevoi specifice. Această lucrare abordează modul în care cadrele didactice ar putea folosi metode incluzive pentru a transforma diversitatea într-un atu educațional, obținând astfel calitate, dar și echitate în procesul de învățare. În continuare, vom prezenta un set de tehnici și teorii practice bazate pe experiențe anterioare aplicate în cadrul sălilor de clasă, care accentuează beneficiile educației incluzive pentru succesul elevilor, dar și al profesorilor.

Practica pedagogică ne demonstrează că fiecare copil are în spate o poveste unică. Prin conceptul de diversitate nu ne referim doar la dimensiunile culturale sau etnice; ci și, de asemenea, la diferite stiluri de învățare, cerințe educaționale specifice și diverse personalități. Prin prisma experienței profesionale, putem afirma că incluziunea este un proces activ și continuu care presupune adaptarea permanentă la necesitățile elevilor prin intermediul varietății de metode și materiale utilizate.

Beneficiile incluziunii observate în practica pedagogică

1. **Dezvoltarea empatiei și respectului reciproc**

Elevii învață empatia mult mai eficient atunci când interacționează zilnic cu o varietate de colegi. Aceștia își dezvoltă astfel toleranța și respectul față de ceilalți, contribuind la o ambianță binevoitoare în cadrul clasei. Pentru dezvoltarea empatiei și respectului reciproc în rândul elevilor, implementăm activități interactive și creative care să-i încurajeze să înțeleagă și să accepte personalitatea celor din jur. De exemplu, jocul „În papucii altuia" îi ajută pe elevi să înțeleagă emoțiile și trăirile colegilor și să conștientizeze mult mai bine diferențele dintre modurile de gândire. O altă activitate este jocul „Bilețelul magic" care promovează exprimarea liberă și deschisă a sentimentelor, alături de găsirea soluțiilor pentru anumite dileme de comportament.

2. **Creșterea motivației și a încrederii în sine**

În clasele incluzive, elevii primesc susținere personalizată, iar acest lucru sporește încrederea în sine. Fiecare copil are oportunitatea să-și demonstreze abilitățile într-un cadru care îl valorizează pentru ceea ce este, ceea ce duce la o motivație crescută pentru învățare. În cadrul activității „Panoul reușitelor" fiecare elev scrie sau desenează pe un bilețel o realizare personală de care este mândru (mică sau mare) și o afișează pe un panou dedicat în clasă. Conștientizarea propriilor realizări le oferă un sentiment de mândrie.

3. **Îmbunătățirea competențelor de colaborare**

Din practica zilnică, am observat că lucrul în echipă are un impact major asupra relațiilor sociale dintre elevi. Prin activitățile de grup, copiii își descoperă rolurile și contribuțiile unice, învățând să colaboreze pentru a atinge obiective comune. Realizând activitatea „Provocarea prieteniei", elevii lucrează în perechi pentru a-și rezolva împreună o sarcină sau provocare. La final, fiecare spune cum a contribuit partenerul la succes.

4. **Învățarea aplicată și orientată spre realitate**

Clasele incluzive, axate pe experiență practică, le oferă elevilor ocazia de a învăța nu doar pentru notă, ci pentru viață. Metodele bazate pe proiecte, experimentare și reflecție au un efect semnificativ în dezvoltarea abilităților lor de gândire critică.

Strategii aplicate pentru o clasă incluzivă

1. **Personalizarea predării în funcție de stilurile de învățare**

De-a lungul carierei, am observat cât de eficient este să adaptezi metodele de predare pentru a răspunde diverselor stiluri de învățare (vizual, auditiv, kinestezic). O abordare multi-senzorială oferă tuturor elevilor ocazia să acceseze cunoștințele într-un mod care li se potrivește. De aceea am planificat lecțiile diferențiat, în dependență de stilurile de învățare.

Am organizat în clasă colțuri tematice adaptate stilurilor de învățare:

- Un colț cu cărți, fișe și materiale scrise;
- Un colț cu materiale audio;
- Un colț cu materiale vizuale.

2. **Construirea unui mediu sigur și încurajator**

Un principiu esențial al practicii pedagogice este crearea unui climat de clasă sigur, în care elevii să se simtă acceptați. Am implementat discuții deschise, reguli clare de respect reciproc și activități de team-building, care promovează susținerea reciprocă și încrederea.

3. **Crearea activităților de grup cu scop de incluziune**

Experiența ne arată că activitățile de grup sunt un instrument puternic pentru incluziune. Prin organizarea grupurilor astfel încât să includă elevi cu diverse abilități și stiluri de învățare, am observat o îmbunătățire a interacțiunilor și o mai bună acceptare între colegi.

4. **Evaluarea formativă și feedback-ul constructiv**

Prin evaluări formative frecvente și feedback constructiv, am reușit să identific nevoile specifice ale fiecărui elev și să-i ofer sprijinul necesar. Evaluarea continuă ajută la adaptarea predării și este un factor esențial pentru dezvoltarea fiecărui copil în propriul ritm.

5. **Colaborarea cu părinții și implicarea comunității**

Experiența pedagogică arată că parteneriatul cu părinții este esențial pentru susținerea progresului elevilor. Prin comunicare deschisă și întâlniri regulate, am creat o legătură puternică între școală și familie, aducând beneficii elevilor.

În cadrul experienței pedagogice, diversitatea și incluziunea sunt elemente-cheie care contribuie la dezvoltarea completă a fiecărui elev. Prin abordări personalizate, crearea unui climat incluziv și colaborarea activă cu părinții, am observat rezultate pozitive în formarea unei comunități de învățare solide și unite. Educația incluzivă nu este doar o adaptare la diversitate, ci o cale de a oferi fiecărui copil o șansă reală de a reuși și de a deveni un cetățean responsabil.

PROIECT EDUCAȚIONAL
„ NOI ÎNȘINE”- DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR PENTRU VIAȚĂ

BRĂTUCU TAMARA-OANA

FUCIU DIANA FLORENTINA

OLARU ALINA ROXANA

CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ BRAȘOV

CONTEXT

Munca în echipă, responsabilitatea față de resurse și economisirea sunt principii pe care copiii au nevoie să și le însușească din primii ani de școală. Proiectul **Noi înșine** dezvoltă primele concepte de economie personală ale celor mai mici dintre școlari, respective clasele I și a II-a. **” Noi înșine ”** este un Proiect care se încadrează in Domeniul de educație pentru dezvoltare personală.

Activitățile propuse prin intermediul acestui proiect sunt construite astfel încât asimilarea noţiunilor financiare să se realizeze prin joc, potrivit nivelului de dezvoltare cognitivă al elevilor şi în corelaţie cu aspecte concrete inspirate din realitatea imediată. În plan individual, elevul îşi dezvoltă caracteristicile personale, formându-şi o imagine adecvată despre sine, asumându-şi responsabilităţi, cooperând cu ceilalţi şi stabilindu-şi obiective personale ţinând seama de reguli, de interesele grupului şi ale societăţii. Ca resursă de muncă, el învaţă despre valoarea muncii, despre diversitatea profesiilor.

DESCRIEREA PROIECTULUI

Proiectul “Noi înșine” cuprinde activități și exerciții antrenante și interactive, prin care elevii își dezvoltă și își exersează abilitățile de comunicare, de calcul matematic simplu, de relaționare și lucru în echipă, de adaptare la reguli și de exprimare a nevoilor și intereselor. Unitățile de conținut sunt concepute în manieră transdisciplinară, combinând elemente de limbă și comunicare, calcul matematic simplu, dezvoltare personală și exersare a abilităților artistice și practice.

COMPETENȚE SPECIFICE

1. Limbă și comunicare

1.1 Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute

1.2 Transmiterea unor informaţii referitoare la sine şi la universul apropiat, prin mesaje scurte

1.3 Participarea cu interes la dialoguri simple, în diferite contexte de comunicare

2. Matematică și explorarea mediului

2.1 Manifestarea grijii pentru comportarea corectă în relaţie cu mediul familiar/natural

2.2.Recunoaşterea şi scrierea numerelor în concentrul 0-5/10

3. Dezvoltare personală

3.1 Transmiterea unor mesaje verbale şi nonverbale simple despre propriile experienţe de viaţă

3.2 Identificarea unor sarcini de lucru simple în contexte variate

3.3 Explorarea caracteristicilor necesare pentru a fi un bun prieten

3.4 Identificarea unor meserii cunoscute sau preferate

4. Arte vizuale și abilități practice

4.1 Sesizarea elementelor de detaliu ale unui mesaj vizual simplu, exprimat printr-o varietate de forme artistice.

4.2. Realizarea de aplicaţii/compoziţii/obiecte/construcţii simple, pe baza interesului direct.

SCOP:

Acest Proiect educațional facilitează dezvoltarea primelor concepte de economie personală: „lumea muncii”, munca în echipă, obținerea banilor, responsabilitatea față de resurse, decizii de cumpărare.

Obiective :

- dezvoltarea primelor noţiuni financiare și de economie personală;
- descoperirea avantajelor și responsabilităților lucrului în echipă;
- dezvoltarea unei atitudini pozitive față de muncă și înțelegerea raportului dintre muncă și recompensele obținute (bani și/sau satisfacția de a-i ajuta pe cei din jur);
- orientarea spre economisire și dezvoltarea unui comportament responsabil față de resurse;

CONȚINUT ȘI LISTA ACTIVITĂȚILOR

1. **Grădina Paulei** -Importanța cooperării

   Obiectiv: elevii experimentează situații în care depind unii de ceilalți atunci când lucrează la școală, alături de colegi, sau acasă, cu familia și prietenii.

   Loc de desfășurare: sala de clasă I

   Participanți: elevii din Clasa I si a II-a, cadrele didactice participante în proiect

Data : septembrie 2024

2. **Locul de joacă**-Obținerea rezultatelor depinde de multe ori de lucrul în echipă și de luarea unor decizii

   Obiectiv: elevii înțeleg modul în care colaborarea și atitudinea pozitivă față de muncă poate oferi satisfacții.

   Loc de desfășurare: sala de clasă a II-a

   Participanți: elevii din Clasa I si a II-a, cadrele didactice participante în proiect

   Data : octombrie 2024

3. **Administratorul şcolii**- Resursele de care dispun în cadrul școlii sunt importante

   Obiectiv: elevii înțeleg importanța lucrului în echipă, a responsabilității și economisirii, pentru ca școala să fie un mediu plăcut.

   Loc de desfășurare: sala de clasă I

   Participanți: elevii din Clasa I si a II-a, cadrele didactice participante în proiect

   Data : noiembrie 2024

Detalierea activităților

Activitatea 1- Grădina Paulei

a. Dezvoltarea poveștii "Grădina Paulei" prin descrierea unei succesiuni de imagini și formularea de răspunsuri la întrebările adresate

b. Refacerea traseului unei scrisori prin decuparea și reordonarea imaginilor reprezentative.

c. Explorarea și exemplificarea conceptului de cooperare în raport cu rezultatele obținute (la școală, cu colegii, și acasă, cu familia și prietenii).

d. Colorarea imaginilor reprezentând portretele personajelor.

Activitatea 2- Administratorul școlii

a. Dezvoltarea poveștii "Administratorul școlii" prin descrierea unei succesiuni de imagini și formularea de răspunsuri la întrebări.

b. Identificarea modului în care elevii pot contribui la păstrarea unui mediu curat și îngrijit în școală.

c. Explorarea și exemplificarea conceptului de economisire.

d. Colorarea imaginilor reprezentând sala de clasă.

Activitatea 3- Locul de joacă

a. Dezvoltarea poveștii "Locul de joacă" prin descrierea unei succesiuni de imagini și formularea de răspunsuri la întrebări.

b. Colorarea imaginilor reprezentând locul de joacă.

Calendarul activităților (diagrama activităților)

Activitatea/perioada de desfășurare	**septembrie**	**octombrie**	**noiembrie**
Activitatea 1			
Activitatea 2			
Activatea 3			

M**etode și procedee de lucru** în cadrul proiectul "Noi înșine" :

- lucrul în echipă

- feedback/aprecieri verbale

- jocul de rol

- conversația euristică

- fișe de lucru , utilizarea mijloacelor asistive,a filmulețelor

- fișe de observație privind: rolul asumat în echipă, modul de interacțiune, raportarea față de decizia majorității, respectarea sarcinilor asumate și a timpului necesar de lucru pentru îndeplinirea acestora.

Forme de organizare: pe clase, individual

Rezultate: realizare de expoziții cu lucrările copiilor, expoziție de fotografii din timpul activităților

SUSTENABILITATEA PROIECTULUI

Continuarea activității începute cu alte proiecte pe teme de dezvoltare personală și în anii următori.

PROIECT EDUCAȚIONAL „FESTIVALUL TOAMNEI”

STAN LAURENȚIA
CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ „DELFINUL”

Motto:

„Trebuie să ne facem timp să stăm și să observăm cum frunzele se îngălbenesc.”

Elizabeth Lawrence

Argument :

Toamna este anotimpul belşugului, al bogăţiei atât în recoltă cât şi în culori. In fiecare an ni se dezvăluie acelaşi anotimp, dar cu altă haină. Câteodată blândă, cu soare dogoritor şi cu parfum de fructe, alteori mai aspră cu miros de brumă şi vânt tăios sau cu ploi reci, melancolice, dar întotdeauna colorată cum nici nu ţi-ai fi imaginat că se poate. Toată această simfonie de culori ne dă un sentiment ciudat de visare. Atâtea culori atât de diferite şi totuşi atât de bine combinate, încât aproape că nu-ţi poţi crede ochilor că ceea ce vezi e aievea. Încercăm să înţelegem acest festin al culorilor privind cu atenţie acest spectacol al naturii, această impresionantă dovadă de sensibilitate şi frumos. Ne gândim că uneori ar fi benefic să ne exprimăm gândurile prin intermediul artei. Să redăm, aşadar, bogăţia şi culorile toamnei prin desen, pictură, colaje, aplicaţii cu materiale din natură oferind, în acelaşi timp, posibilitatea micilor artişti de a da frâu liber imaginaţiei creatoare şi artistice prin intermediul culorii şi a penelului.

Natura, aşa cum este ea, trecând prin multe transformări, ne încântă privirea de fiecare dată. Încet, încet îşi reduce din activităţi, pregătindu-se pentru o nouă etapă. Privind în jurul nostru este imposibil să nu vedem că frunzele copacilor încep să cadă una câte una, precum lacrimile, că rândunelele se adună şi ne privesc cu nostalgie, pregătindu-se pentru lunga călătorie, că razele plăpânde ale soarelui încearcă totuşi să ne mai încălzească.

Toamna, un minunat anotimp, ne face, ca o zi petrecută în natură, să regăsim o linişte interioară, o plăcere de a descoperi de fiecare dată ceva nou, oferindu-ne cele mai frumoase peisaje. Fie că eşti mare sau mic,tânăr sau bătrân, minunăţia peisajului te face să crezi că te afli la cea mai deosebită expozitie de artă a unor pictori celebri, fapt care ne-a determinat să alegem această perioadă minunată pentru a le îndruma paşii, acestor copii, spre porţile cunoaşterii.

Noi, primii dascăli ai copiilor trebuie să ne gândim că trecutul l-am primit în dar, prezentul, în galopul vieţii şi nu mai prindem cu coada ochiului decât ratarea lui, dar viitorul este ca un aluat în mâna noastră şi trebuie să-l modelăm.

Scopul proiectului: antrenarea preșcolarilor în activități directe și variate ce duc la formarea, afirmarea și stimularea creativităţii, a expresivităţii prin realizarea de creaţii plastice şi aplicaţii cu materiale din natură.

Obiectiv general: Diversificarea activităților desfășurate outdoor pentru a stimula dezvoltarea fizică, cognitivă și socială a preșcolarilor prin introducerea unor experiențe educative variate.

Obiective propuse :

*antrenarea părinților în vederea participării la ateliere de lucru;

*dezvoltarea abilităților de comunicare ale preșcolarilor;

* dezvoltarea stării de bine în rândul preșcolarilor;

*dezvoltarea aptitudinilor creative;

*dezvoltarea unor comportamnete dezirabile și în afara clasei;

* stimularea competiției.

Grup ţintă :

* preșcolari din CȘEI „Delfinul”
* cadre didactice
* părinți

Parteneri :

*părinți

Locul desfăşurării:

Activităţile se vor desfăşura în aer liber, în curtea mică de la CȘEI „Delfinul”-1 activitate pe săptămână.

Durata proiectului: 7.10.2024-29.11.2024

Resurse umane:-Cadre didactice
-Preșcolari
-Părinţi

Resurse materiale: frunze colorate de diferite forme și mărimi, flori, legume, diferite semințe, conuri de brad, castane, cartoane, lipici, scotch, borcane, sfoară, ghinde și alte materiale din natură.

Activitate propusă: Organizarea unor ateliere de lucru cu părinții pentru realizarea unor activități practice cu materiale din natură.

Activități desfășurate:

*activități de explorare a mediului natural;
*activități artistice în outdoor;
*expoziţie cu lucrări practice care valorifică potențialul creativ al preșcolarilor, cadrelor didactice și părinților.

Rezultate așteptate:

Responsabilizarea părinților prin implicarea în activități comune cu preșcolarii.

Întărirea parteneriatului cu părinții;

Metode de monitorizare și evaluare:

* stimulente, recompense
* mediatizarea proiectului pe pag de facebook a instituției; .
* diseminarea proiectului în grupurile de lucru;
* album în format electronic cu activitățile desfășurate;
* procese verbale după fiecare activitate realizată;
* chestionare părinți și raport final.

Impactul proiectului:

Cu siguranţă că va fi un valoros schimb de idei, iar produsele finale vor aduce satisfacţii copiilor.

Participanţii la proiect vor descoperi ce înseamnă comportamentul față de natură și munca în echipă. Părinții vor fi motivați în a se implica efectiv în activităţile desfăşurate în cadrul grădiniţei.

Sustenabilitatea proiectului:

Dialogul permanent care se naşte în acţiunile educative, între cadrele didactice şi preşcolari, nu este un simplu act de comunicare, ci de cunoaştere şi căutare de soluţii la problemele ridicate. Pentru a realiza acest dialog vom coopera, în permanență cu toții. Prin modul cum organizăm şi desfăşurăm întreaga paletă de activităţi, vom reuşi să dezvăluim copiilor frumuseţea naturii, prin implicarea în activităţi comune plăcute. Vom realiza pe deplin obiectivele propuse folosind mijloace educative şi de învăţare moderne, care să fie acceptate de către copii.

Beneficiarii proiectului:

* 30 preșcolari
* Părinţi
* Cadre didactice

Calendarul activităților:

Nr crt.	Data	Activitatea desfășurată	Locul desfășurării	Participanţi
1.	7.10.2024-11.10.2024	Mediatizarea proiectului: -întâlnire de lucru, întocmirea documentelor,stabilirea responsabilităților, popularizarea proiectului în rândul părinților; -prezentarea proiectului în cadrul grupurilor de lucru.	CȘEI Delfinul	Cadre didactice
2.	14.10.2024-18.10.2024	Activități de explorare a mediului natural: -vizite în parc și în cartierul școlii pentru a descoperi materialele necesare pentru realizarea activităților cât și culorile toamnei.	CȘEI Delfinul	Preșcolari Cadre didactice Părinți
3.	21.10.2024-25.10.2024	Ateliere de lucru cu părinții: -lucrări realizate din frunze de toamnă ,,Omida”, ,,Bufnița”, ,,Leul”	CȘEI Delfinul	Preșcolari Cadre didactice Părinți
4.	4.11.2024-8.11.2024	Ateliere de lucru cu părinții: -lucrări realizate din frunze, flori și plante aromatice ,,Tabloul toamnei”	CȘEI Delfinul	Preșcolari Cadre didactice Părinți
5.	11.11.2024-15.11 2024	Ateliere de lucru cu părinții: -lucrări realizate din frunze, castane, ghinde, diferite semințe ,,Borcanul toamnei”	CȘEI Delfinul	Preșcolari Cadre didactice părinți
6.	18.11.2024-22.11.2024	Ateliere de lucru cu părinții: -lucrări realizate din legume de toamnă ,,Oița”, ,,Ariciul”, ,,Dinozaurul”	CȘEI Delfinul	Preșcolari Cadre didactice părinți
7.	25.11.2024-29.11.2024	Întâlnire de lucru: -aplicarea chestionarelor părinților de final de proiect -realizarea raportului final -realizarea albumului, în format electronic, cu activitățile desfășurate.	CȘEI Delfinul	Cadre didactice

O PLIMBARE PRIN TOAMNA BACOVIANĂ

RUICU-KOZMA ADRIANA-STELA

LICEUL TEHNOLOGIC ”DACIA” CARANSEBEȘ

”Tăcere…e toamnă în cetate…

Plouă…și numai ploaia dă cuvânt –

E pace de plumb, e vânt, și pe vânt

Grăbite, trec frunze liberate”

G. Bacovia, ”Note de toamnă”

Toamna, anotimp al melancoliei, al nostalgiei și al trecerii timpului, ocupă un loc special în lirica bacoviană, în deosebi în volumul de debut ”Plumb” (1916). Toamna în opera lui George Bacovia nu este un simplu anotimp, ci este un spațiu al emoțiilor, o atmosferă sufocantă, care reflectă stări de melancolie, alienare și tristețe. În poezia bacoviană, toamna capătă dimensiune simbolică, devenind moment de introspecție și un cadru în care sufletul omului modern se confruntă cu singurătatea, cu angoasa și cu trecerea ireversibilă a timpului. O plimbare prin toamna bacoviană nu este doar o simplă trecere printr-un peisaj autumnal, ci și o incursiune într-un univers sumbru, al dezolării și al resemnării, unde fiecare element al naturii se aliază cu suferința interioară.

În poeziile sale, Bacovia prezintă toamna ca fiind un anotimp al degradării și al descompunerii, în special în spațiul urban de provincie. Târgurile lui Bacovia sunt ”orașe de plumb”, cu clădiri reci și gri, care accentuează sentimentul de izolare și deznădejde. Incursiunea printr-un astfel de oraș, în toamna bacoviană, constituie o experiență apăsătoare, în care străzile par goale, ferestrele caselor sunt inundate de ploaie, iar sunetele ”pianului trist” sau ”tăcerea pustie” contribuie la starea generală de depresie și singurătate. În orașul bacovian nu există confort sau căldură, fiind un spațiu al nefericirii și al lipsei de sens, unde totul apare abandonat, fără nicio speranță.

În poezia „Spre toamnă”, este creionat un peisaj cu tonalități reci de ”târg ploios”, cu moină și noroi. În acest decor dominat de liniște apăsătoare cu ”murmure stranii semite” și de o stare de oboseală a naturii, care își pierde treptat vitalitatea, moartea este privită ca o eliberare – ”M-adaug și eu în convoi”.

Violetul obsedant din ”Amurg violet” și ”Oh, amurguri” împânzește o lume în pragul disoluției, în care iubirea nu are nicio speranță – ”Nici o urmă despre tine,/ Vine, nu vine…”.

Violetul toamnei exprimă tristețea, melancolia, iar spațiul este sufocat de ”plânsori de piculine”, ”vânt de gheață” și ”crengile schelete”. Amurgul exprimă sfârșitul existențial – ”Străbunii trec în pâlcuri” sau ”Din fanfare funerare/ Toamna sună”.

Moina și ploaia din ”Moină” sau ””Nervi de toamnă” devin simbol al condiției umane, captivă în cercul gol și repetitiv al unei existențe fără sens. Universul pare bolnav, surprins in pragul morții, ceea ce sugerează un sentiment de abandon echivalent cu moartea: lumea este plină de copii și amanți bolnavi, de ftizici și tuse, ce se târăsc”pe drumuri” sau pe lângă ”pereții umezi”.

Metalica toamnă, în poeziile ”Toamnă” și ”Monosilab”, se dezlănțuie cu ”bangăt de armă”, cu vântul ce adună în ”roată” ”de vârteje” ”hârtii și cu frunze” ”de metal”. Atmosfera este suferindă: ”grădina orașului plânge”, ”lampa plânge” și totul se stinge ”într-un gol, tăcut”.

Boala și moartea sunt prezente în mod obsesiv în ”Plumb de toamnă” și ”În parc”, unde spațiul este ”mâncat de cancer și ftizie”, iar ”tușind, a și murit o fată” și ”un palid visător s-a împușcat”. ”Scenele de spital” cu nebunul ce răcnește nu mai păstrează nimic din ”parfumul, polenul și histeria” de altădată, târgul devenind jalnic, ”învăluit de sărăcie”, ”într-o provincie pustie”, în care ”popa” și ”soldatul” simbolizează mesagerii morții.

Toamna urbană conduce la uitare în poezia ”Nocturnă”. Sufletul obosit și plictisit de viață ”șoptește: lasă-mă-n pace…” și se depărtează de ”parcul de demult”, de iubire, de cotidianul sufocant, fiind însetat de somnul veșnic: ”Adorm…”.

Această atmosferă urbană de toamnă naște alienarea omului modern, care, deși trăiește printre oameni, se simte singur.

”Ce chiot, ce vaiet în toamnă…

Și codrul sălbatec vuiește –

Răsună-n coclauri un bucium,

Și doina mai jalnic pornește.”

G. Bacovia, ”Melancolie”

În toamna bacoviană, spațiul rustic nu este un cadru calm și viu, ci un refugiu descompus, cu elemente naturale ce participă activ la suferința umană. Frunzele veștede care cad, copacii goi și norii ”de plumb” devin imagini recurente, simbolizând declinul, apropierea morții și chiar sfârșitul.

Ploaia rămâne o imagine obsedantă, care parcă nu se mai sfârșește și care amplifică senzația de sufocare și tristețe. Frunzele nu sunt prezentate în culori calde, ca un ultim moment de frumusețe a naturii, ci constituie simboluri ale trecerii și morții.

Natura bacoviană este dezolantă, fără viață, aproape pustie. Astfel, în viziunea lui Bacovia, toamna nu aduce doar o schimbare sezonieră, ci și un final inevitabil, o trecere în neant. Fiecare element al peisajului bacovian este simbolic, de la copacii ce par morți, până la crengile goale, sugerând efemeritatea vieții și iminența morții, inevitabilă și omniprezentă.

În poezia „Pastel", toamna este nuanțată într-o manieră melancolică și sumbră. În această atmosferă de tristețe și solitudine, natura intră într-o fază de declin și stagnare, cu sunete slabe – "Tălăngile, trist,/ Tot sună dogit", iar cenușiul decorului accentuează ideea de sfârșit.

Dacă în poezia "Alean", peisajul are ușoare accente idilice, cu fumul ce "se-ncolăcește prin livezi", cu chiotul ce "s-aude-n deal la vii" și cu copiii ce aleargă "c-un zmeu", în poezia "În grădină", grădina devine un peisaj sumbru, dominat de frunze căzute și culori palide, unde totul pare bătrân și obosit în opoziție cu "tânăra palidă" ce-și așteaptă iubitul.

În "Amurg de toamnă" și "Amurg", spațiul rural este un peisaj mohorât, în care iubirea și moartea se îngemănează: "Și-aud gemând amorul meu defunct", iar boala este ultimul pas spre moarte: "La geam tușește-o fată (…)/ Și s-a făcut batista/ Ca frunzele ce curg". Culoarea roșie predomină cadrul natural, exprimând durere și moarte. Totul pare "de sânge" – amurgul, frunzele, luna, lacul – sângele, simbolizând rănile sufletești, suferința și frica de moarte. Amurgul este simbol al luminii ce dispare treptat, lăsând loc golului și tristeții, marcând finalul zilei și al anotimpului și totodată sfârșitul naturii și al iubirii.

Deci, toamna bacoviană este strâns legată de starea sufletească a poetului. Melancolia și tristețea sunt amplificate de anotimp, transformându-se în stări de disperare și angoasă. Pentru Bacovia, toamna este o stare permanentă a sufletului, o dispoziție a minții, în care omul este prins fără scăpare. În fața degradării și a morții simbolice, individul uman nu mai luptă, ci se resemnează, acceptând fragilitatea propriei existențe. În toamna bacoviană, poetul se lasă purtat de această atmosferă, iar totul devine o reflecție a unei vieți marcate de suferință și singurătate.

EDUCAŢIE INCLUZIVĂ

BALAJ ELENA ADRIANA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ DOBRA
Structura : ŞCOALA PRIMARĂ LĂPUŞNIC

Motto:

"... Eu sunt copilul. Tu ţii în mâinile tale destinul meu.
Tu determini în cea mai mare măsură, dacă voi reuşi sau voi eşua în viaţă!
Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire.
Educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume".
(Din Child's Appeal, Mamie Gene Cole)

Centrarea atenţiei educaţionale pe grupurile vulnerabile este un indiciu al nivelului de civilizaţie atins de o anumită societate şi aceasta impune căutarea unor noi formule de solidaritate umană, fapt ce are o semnificaţie aparte în societatea noastră.
În concordanţă cu Convenţia pentru Drepturile Copilului şi recurgând la principiul nondiscriminării, drepturile copiilor trebuie respectate indiferent de rasă, culoare, sex, limbă, religie, indiferent de originea lor naţională, etnică sau socială, de situaţia lor materială, de incapacitatea lor, sau de altă situaţie.

I. Educaţia incluzivă are ca principiu fundamental - un învăţământ pentru toţi, împreună cu toţi - care constituie un deziderat şi o realitate ce câştigă adepţi şi se concretizează în experienţe şi bune practici de integrare / incluziune. Programele de stimulare timpurie a dezvoltării reprezintă o etapă decisivă în realizarea obiectivelor educaţiei pentru toţi. Acestea au o influenţă determinantă asupra formării inteligenţei, a personalităţii şi a comportamentelor sociale. În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor şi mijloacelor optime de intervenţie educativă încă de la vârstele mici asupra unei categorii cât mai largi de populaţie infantilă.

"Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare , având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunităţi". (MEN&UNICEF 1999).

Pentru a avea cu adevărat o şcoală incluzivă care să funcţioneze, este necesară pregătirea acesteia, sunt necesare condiţii materiale, care să permită un învăţământ cât mai diversificat şi adaptat diferitelor cerinţe speciale: profesori intineranţi, mobilier, posibilităţi de modelare a programului zilnic, tehnici, posibilităţi de modelare a programului zilnic, tehnici speciale de predare, adaptare curriculară individualizată, etc.

Ţinând cont de introducerea şi aplicarea acestui concept de largă rezonanţă asupra modului în care este organizată şi funcţionează şcoala, există mai multe dimensiuni şi provocări

contemporane cum ar fi:

- centrarea pe copil, pe unicitatea acestuia;
- o şcoală deschisă, prietenoasă;
- democraţie şi solidaritate umană – o şcoală echitabilă, mai naturală;
- răspunsul la situaţii educaţionale diverse;
- o şcoală flexibilă, care se adaptează, învaţă şi se schimbă.

II. Rolul formării în procesul de transformare a şcolilor în şcoli incluzive

Educaţia incluzivă înseamnă a oferi sprijin educaţional pentru a răspunde nevoilor fiecărui elev în parte. Incluziunea este strâns legată de recunoaşterea diversităţii, dar este mai mult decât atât.

Cadrele didactice sunt de acord că elevii sunt diferiţi : învaţă diferit , se manifestă diferit, au experienţe diferite, vin în şcoală cu un bagaj diferit de cunoştinţe şi deprinderi.

III. Comunicarea în şcoala incluzivă

Comunicarea este, în general, procesul de trimitere şi recepţionare a unui mesaj prin intermediul unui canal , implicând un emiţător şi un receptor. Comunicarea are două componente : verbală şi non-verbală. În şcoala incluzivă , o atenţie deosebită trebuie acordată componentei non-verbale atât în cazul copiilor care au altă limbă maternă decât cea în care se realizează procesul de predare-învăţare cât şi în cazul copiilor cu anumite deficienţe. Ei, ca de altfel orice persoană , au un repertoriu de gesturi , expresii faciale sau corporale pe care le utilizează pentru a transmite anumite sentimente.

BIBLIOGRAFIE

1. Andruszkiewcz, M. , Prenton, K. , Educaţia incluzivă. Concepte, politici şi activităţi în şcoala incluzivă –Ghid pentru cadrele didactice, Proiect Phare 2003, Bucureşti , 2006;
2. Ionescu, A.,S., De la analiza nevoilor la programul de formare-Ghid pentru formatorii de cadre didactice, Proiect Phare 2004 , Ed. Didactică şi Pedagogică, R.A., Bucureşti 2007;
3. Petrescu, P. , Pop, V., Transdisciplinaritatea , o nouă abordare a situaţiilor de învăţare –Ghid pentru cadrele didactice, Proiect Phare 2004, Ed. Didactică şi Pedagogică, R. A., Bucureşti, 2007;

PROIECT EDUCAȚIONAL

"MĂNÂNC SĂNĂTOS"

INIȚIATOR ȘI COORDONATOR**: prof. înv. preșc. BEJENARU NICOLETA**

ȘCOALA GIMNAZIALĂ, COMUNA SECUIENI GRĂDINIȚA SECUIENI

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT ÎN CARE SE DERULEAZA PROIECTUL:

GRĂDINIȚA PRO. N. SECUIENI, JUDETUL NEAMȚ

ECHIPA DE IMPLEMENTARE A PROIECTULUI

- ✓ Prof. înv. preșc. Bejenaru Nicoleta
- ✓ Asistent medical comunitar Bontaș Mirela

COLABORATORII PROIECTULUI:

- ✓ Primăria Comunei Secuieni

ARGUMENTUL PROIECTULUI:

Sănătatea este una dintre cele mai importante valori, atât pentru individ, cât și pentru societate. Familiei îi revine rolul esențial în crearea deprinderilor sănătoase ale copiilor prin obișnuirea acestora cu un stil de viață sănătos de la vârste foarte fragede.

Grădinița vine în sprijinul părinților prin inițierea de activități de parteneriat care promovează adoptarea unui program sănătos pentru copii. În cazul proiectului de față promovarea consumului de fructe și legume proaspete in defavoarea dulciurilor și a alimentelor procesate și importanta unui mic dejun sănătos.

Copiii care învață de mici să consume zilnic micul dejun, să mănânce fructe și legume, să facă mișcare, să își prețuiască sănătatea, vor practica aceste deprinderi și în viața de adult și își vor educa, la rândul lor, copiii pe baza acestor principii.

Părinții și copiii trebuie să conștientizeze faptul că fructele si legumele conțin substante cu efect pozitiv în dezvoltarea armonioasă a organismului, de distrugere a bacteriilor, de intărire a sistemului imunitar și de prevenire a bolilor cardiovasculare, diabetului și a cancerului. Copiii pot consuma minim 3 porții de legume și 2 porții de fructe pe zi. Măsura unei porții echivalează cu cantitatea de legume și fructe ce încape în mâna copilului.

Din păcate, Romania ocupă locuri fruntașe în ceea ce privește consumul zilnic de băuturi îndulcite, lipsa micului dejun sănătos în rândul școlarilor precum și sedentarismul. De aceea, consider că este necesară desfășurarea de activități de conștientizare a necesității adoptării unui stil de viață sănătos începând de la grădiniță.

SCOPUL PROIECTULUI:

- ✓ Promovarea importanței consumului zilnic de fructe și legume proaspete
- ✓ Conștientizarea de către părinți și copii a rolului major pe care il au consumul de fructe și legume pentru sănătate
- ✓ Importanța servirii unui mic dejun sănătos, hrănitor pentu copiii de la grădiniță.

OBIECTIVE

- ✓ să își formeze deprinderea de a consuma de 5 ori pe zi fructe și legume
- ✓ să își formeze deprinderea de a lua un mic dejun sănătos înainte de a veni la grădiniță
- ✓ să conștientizeze consecințele pozitive asupra sănătății a consumului zilnic de fructe și legume
- ✓ părinții să conștientizeze că sunt un exemplu pentru copiii lor și schimbarea pleacă de la ei
- ✓ părinții să își formeze deprinderea de a oferi copiiilor alimente sănătoase la micul dejun și gustarea de la grădință.

GRUP ȚINTĂ:

Grupul țintă al proiectului este format din preșcolarii și părinții de la Grădinița Secuieni.

Beneficiarii direcți sunt copiii și părinții acestora.

Beneficiarii indirecți sunt ceilalți membri ai familiei.

DURATA proiectului

Ianuarie - iunie 2024

DESCRIEREA ACTIVITĂȚILOR

Nr. crt.	Titlul Activității	Data/locul de desfășurare	Responsabili si beneficiari	Modalități de realizare
1.	**Facem cunoștință cu legume si fructe**	Grădinita Secuieni (ianuarie,februarie,martie)	Educatoarea, prescolarii.	Realizarea in grupă a unui colț cu fructe și legume. Activitate de prezentare a acestora- aspect,gust, miros, conținut. Jocul **"Ghici ce-ai gustat?"**
2.	**Ce conțin fructele și legumele și de ce este bine să le consumăm?**	Grădinița Secuieni (aprilie)	Educatoarea, asistent medical comunitar, preșcolarii, părinții	Vizionare materiale, discuții, desen "Masca fructelor și a legumelor"
3.	**Idei sănătoase de mic dejun**	Grădinița Secuieni (mai)	Educatoarea, asistent medical comunitar, preșcolarii, părinții	Prezentarea de power-point cu idei de mic dejun sănătos, discuții, realizarea de către copii a unei salate de fructe
4.	**Mănânc sănătos**	Grădinița Secuieni (iunie)	Oficialități, educatoarea, asistent medical comunitar, preșcolarii, părinții.	Montaj literar-artistic "Mănânc sănătos"

REZULTATE PRECONIZATE CA URMARE A IMPLEMENTARII PROIECTULUI

- ✓ Conștientizarea importanței consumului de fructe si legume și a unui mic dejun sănătos.
- ✓ Obținerea încrederii pentru lucrul în echipă.
- ✓ Socializarea la nivel de grupă, la nivel de grădiniță, la nivel de părinți și alți parteneri educaționali.
- ✓ Conștientizarea importanței colaborării între instituțiile comunității.

MODALITĂȚI DE MONITORIZARE ȘI DE EVALUARE:

- ✓ Observarea directă
- ✓ Analiza produselor din activitatea individuală sau de grup
- ✓ Expoziții
- ✓ Fotografii
- ✓ Discuții în grup
- ✓ Opinii din partea reprezentanților școlii și ai comunității locale
- ✓ Numărul participanților la activitățile specifice și gradul de implicare

Acest proiect educațional are un rol deosebit de important în promovarea grădiniței ca un centru de resurse educaționale pentru comunitatea locală. Totodată, copiii ce vor participa la acțiunile proiectului își vor lărgi progresiv câmpul de acțiune, adaptându-se permanent la nevoile individuale și colective.

INTEGRAREA COPIILOR CU CES IN GRĂDINIȚĂ

STĂNOIU NICOLETA-GIORGIANA

LICEUL TEHNOLOGIC BÂLTENI/GRĂDINIȚA NR.2 PEȘTEANA-JIU

Integrarea este procesul complex și de durată ce presupune asigurarea participării copiilor cu CES la viața profesională și socială, împreuna cu ceilalți copii, favorizându-se autocunoașterea, intercunoașterea și familiarizarea reciprocă Din categoria copiilor cu C.E.S (cerinţe educative speciale) fac parte atât copiii cu deficienţe propriu zise, cât şi copiii fără deficienţe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigenţele şcolii. Din această categorie fac parte:- copiii cu deficienţe senzoriale şi fizice (tulburări vizuale, tulburări de auz, dizabilităţimintale, paralizia cerebrală);- copiii cu deficienţe mintale, comportamentale (tulburări de conduită, hiperactivitate cudeficit de atenţie-ADHD, tulburări de opoziţie şi rezistenţă);- copiii cu tulburări afective, emoţionale (anxietatea, depresia, mutism selectiv, atacul de panică, tulburări de stres posttraumatic, tulburări de alimentaţie: anorexia nervoasă, bulimia nervoasă, supra-alimentarea);- copiii cu handicap asociat;- copiii cu dificultăţi de cunoaştere şi învăţare (dificultăţi de învăţare, sindromul Down,dislexia, discalculia, dispraxia);- copiii cu deficienţe de comunicare şi interacţiune (tulburări din spectrul autistic,sindromul Asperger, întârzieri în dezvoltarea limbajului). Există cinci niveluri de integrare care sunt interdependente între ele, asigurând reușita procesului de integrare a copiilor cu CES: integrarea fizică ce se referă la posibilitatea copiilor cu CES de a avea acces la mijloacele fizice necesare satisfacerii propriilor nevoi fundamentale, integrarea funcțională ce constă în asigurarea accesului la servicii publice ale societății și stăpânirea cunoștințelor și deprinderilor necesare pentru a putea beneficia de aceste servicii, integrarea personală este legată de dezvoltarea relațiilor interumane cât mai apropiate cu persoanele semnificative, în diferite perioade ale vieții, integrarea socială se realizează dacă copiii cu CES au posibilitatea inițierii și menținerii unor contacte sociale, dacă se poate integra, pe această bază, în diverse grupuri și integrarea societală ce se referă la participarea copiilor, adolescenților, adulților cu CES la procesul productiv al comunității de care aparține, asumându-și responsabilități precise și bucurându-se de încrederea oamenilor. La copiii cu CES se întâlnesc frecvent următoarele caracteristici: evaluări negative a schemei corporale și a imaginii de sine, sentimente de inferioritate, neîncredere în forțele proprii, atitudini pasive, de evitare și izolare, interiorizarea emoțiilor, nervozitate exagerată, impulsivitate și agresivitate, anxietate și depresie, sentimente negative. Toate acestea afectează procesul de adaptare și integrare în mediul educațional și în comunitate. Încurajarea autocunoașterii și dezvoltării personale duce la modificarea modului de structurare a atitudinii copilului cu CES față de sine și la stimularea dreptului lui de a se afirma și a lucra pentru ameliorarea imaginii sale. Consider că o bună cunoaștere a propriilor forțe de către copiii cu CES determină formarea unei imagini de sine

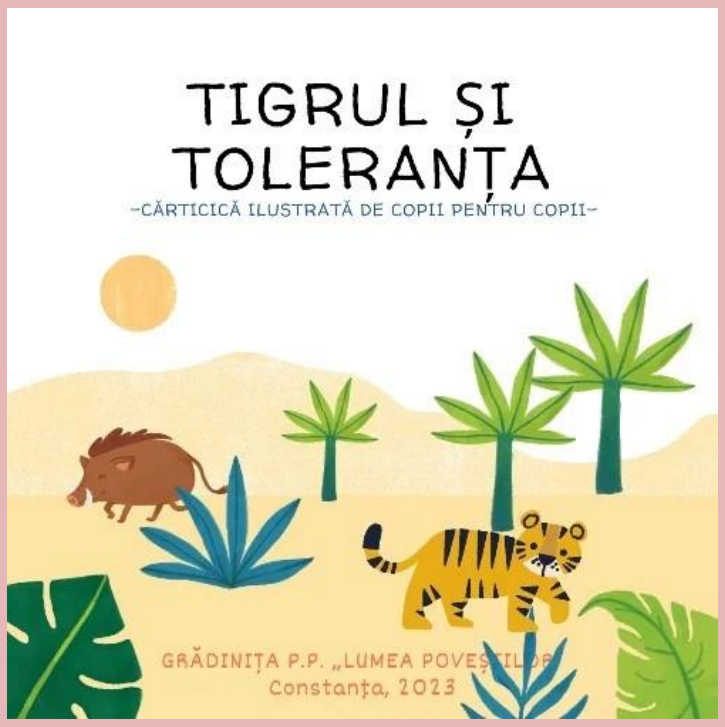
obiective și clare, oferă posibilitatea realizării unui echilibru emoțional, facilitează dezvoltarea unor atitudini favorabile despre sine, favorizează exersarea unor abilități de autoprezentare și înlesnește reușita adaptării la mediu. După cunoașterea propriilor calități, defecte, următorul pas îl văd ca fiind acela în care copiii cu CES își acceptă aceste trăsături, dar nu printr-o acceptare prin indulgență, ci prin integrare. Integrarea constă în considerarea defectelor ca făcând parte din identitatea proprie la fel de mult ca și calitățile, întrucât aceste deficiențe intră în componența emoțiilor, deciziilor, acțiunilor și relațiilor interumane a copilului cu CES. De aceea, părerea mea, ca și cadru didactic, este că anturajul apropiat și cadrele didactice să ajute copilul cu CES să învețe că a se accepta și a se iubi înseamnă a se considera o ființă independentă, egală cu ceilalți, demnă de dragoste, înzestrată cu un anumit număr de calități care îi sunt proprii și dintre care unele constituie un adevărat talent și liberă să-și dezvolte capacitățile și să-și realizeze țelul în viață. De cele mai multe ori, modul în care ceilalți tratează copilul cu CES și imaginea formată despre acesta, îl determină, în timp, pe cel din urmă să se comporte în conformitate cu acea imagine, fie că este reală sau nu. Pentru ca un copil cu CES să-și modifice imaginea de sine defavorabilă are nevoie de oportunități pentru a-și cunoaște potențialul său real și ocazii prin care să încerce să realizeze diferite lucruri. Membrii familiei în care există un copil cu cerințe educative speciale se pot afla într-un mare impas, iar modul în care reacționează este foarte diferit de la o persoană la alta. Aceștia pot trece prin stări precum șocul, neîncrederea în diagnostic, negarea, frica, autoînvinuirea, învinuirea destinului și a celorlalți, depresia, ca într-un final să ajungă la stări precum acceptarea, resemnarea și lupta. Familia care se află în această situație – de a avea un copil cu CES – are nevoie de informare și consiliere pentru a putea depăși aceste momente și pentru a fi de un real suport în procesul de integrare socială și profesională a copilului cu deficiențe. Optimizarea comunicării prin realizarea acesteia într-un mod asertiv prezintă, pe termen lung, următoarele consecințe: dezvoltarea încrederii în sine, îmbunătățirea abilităților de luare a deciziilor personale, îmbunătățirea relațiilor sociale, ce duce la o bună integrare socială.

Ca și concluzie, pentru a putea crea o lume mai bună, în care toți oamenii să fie și să se simtă egali, este necesar ca fiecare să fie dornic de a primi cu brațele deschise orice persoană, indiferent de cât de diferită este, iar pentru ca acest lucru să fie posibil este necesar să existe comunicare și o dorință de a acumula cât mai multe metode pentru a integra persoanele cu CES.

Bibliografie:

Cocorada E., Năstasă L., “Fundamentele psihopedagogiei speciale. Introducere în logopedie”, Editura Psihomedia, Sibiu, 2007

Purcia S., “Ocrotirea și integrarea copiilor handicapați”, Editura Psihomedia, Sibiu, 2003

Numele cadrului didactic	***COZMA OZANA***
Unitatea de învățământ	***GRĂDINIȚA P.P. LUMEA POVEȘTILOR, CONSTANȚA***
Județul	**CONSTANȚA**
CLASA	GRUPA MIJLOCIE „SCUFIȚA ROȘIE”
DISCIPLINA	Domeniul Limbă și Comunicare
DOMENIUL	**DEZOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII**
CONȚINUTUL DIN PROGRAMA ȘCOLARĂ	**„TIGRUL ȘI TOLERANȚA” de Jose Moran** **-lectura educatoarei-**
COMPETENȚA SPECIFICĂ	D. Dezvoltarea limbajului, a comunicării și a premiselor citirii și scrierii D.3. Premise ale citirii și scrierii, în contexte de comunicare cunoscute

OBIECTIVE OPERAȚIONALE	- Să redea grafic un moment al poveștii din secvențele cronologice audiate; - Să recunoască și să redea semne și simboluri specifice scrierii; - Să identifice părți componente ale construirii unei cărți pentru copii; - Să participe activ la exprimarea ideilor principale ale poveștii.
DESCRIERE ACTIVITATE	Resursa educațională, creată cu șablon din Canva și elemente de conținut din desenele realizate de copii, după audierea lecturii și după repovestirea acesteia. Elementele digitale provin din resursele Canva Educațional și au fost adăugate pentru a susține contextul activității. Există la grupă și o cărticică realizată în format fizic, cu desenele copiilor inserate și text după repovestire.
RESURSA/RESURSELE	**Cărticica digitală prezentă pe digitalEdu** https://www.canva.com/design/DAFkaGfuLbs/lbqZgca4HVnvDYbjfHqmyQ/view?&utm_source=digitaledu_ro **Cărticică virtuală din Canva** https://www.canva.com/design/DAFkaGfuLbs/U8aL6pfnP4yVLWBhwtELoQ/watch?utm_content=DAFkaGfuLbs&utm_campaign=designshare&utm_medium=link&utm_source=publishsharelink
IMAGINI	

Diversitatea și Incluziunea în Educație: O Șansă pentru Fiecare Elev

- Referat –

CHIRILĂ ELENA COSMINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3 TÂRNĂVENI

Diversitatea și incluziunea sunt două concepte fundamentale care trebuie să stea la baza unui sistem educațional modern și echitabil. Acestea nu doar că contribuie la dezvoltarea armonioasă a elevilor, dar joacă și un rol esențial în construirea unei societăți mai tolerante și mai deschise. În special în contextul educațional din România, unde mulți elevi din comunitățile rome se confruntă cu obstacole semnificative în accesul la educație de calitate, aceste principii devin imperios necesare.

Diversitatea în Educație

Diversitatea înseamnă acceptarea și valorizarea diferențelor dintre elevi, fie că este vorba despre etnie, statut socio-economic, abilități cognitive sau stiluri de învățare. În cazul elevilor romi, diversitatea se manifestă adesea printr-o lipsă de resurse educaționale adecvate, dar și prin bariere culturale care pot duce la discriminare. Un studiu realizat de **OECD (2017)** arată că școlile care adoptă un curriculum diversificat și incluziv obțin rezultate mai bune în ceea ce privește integrarea elevilor din medii defavorizate și îmbunătățirea performanței acestora la examenele standardizate.

Incluziunea în Educație

Incluziunea presupune crearea unui mediu educațional în care toți elevii, indiferent de proveniența lor, să poată învăța și să aibă acces la aceleași șanse. Educația incluzivă nu înseamnă doar integrarea elevilor romi în școlile obișnuite, ci adaptarea întregului sistem educațional pentru a răspunde nevoilor lor. De exemplu, **în cadrul educației incluzive**, învățarea trebuie să fie flexibilă și adaptabilă, iar profesorii trebuie să utilizeze metode de predare diferențiată pentru a se asigura că toți elevii, indiferent de ritmul lor de învățare, pot înțelege și aplica conceptele predate.

În plus, un alt element cheie al educației incluzive este **colaborarea cu părinții** și comunitatea locală, pentru a crea un mediu sprijinitor pentru elevii romi. Astfel, trebuie implementate programe educaționale care să implice părinții în educația copiilor lor și să ofere suport pentru a depăși obstacolele legate de sărăcie sau marginalizare.

Idei Inovatoare în Educație

Una dintre cele mai inovatoare abordări pentru a sprijini diversitatea și incluziunea este **utilizarea tehnologiilor educaționale**. De exemplu, **platformele educaționale online**, cum ar fi Google Classroom sau Moodle, permit profesorilor să ofere materiale interactive, care pot fi accesate de elevi în propriul ritm. Aceste platforme permit o învățare mai personalizată, care poate răspunde mai bine nevoilor individuale ale elevilor din comunități defavorizate.

Concluzie

Diversitatea și incluziunea sunt esențiale pentru crearea unui sistem educațional echitabil și accesibil pentru toți elevii, indiferent de contextul lor social sau cultural. Educarea elevilor din comunitățile rome prin metode inovative și incluzive nu doar că le oferă șansa de a reuși în educație, dar contribuie și la formarea unei societăți mai tolerante și mai deschi

Notă: *OECD este* ***Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică*** *(în engleză:* ***Organisation for Economic Co-operation and Development****). Este o organizație internațională care include 38 de state membre, majoritatea dintre ele fiind economii dezvoltate, și care lucrează pentru a sprijini politici care îmbunătățesc bunăstarea economică și socială a oamenilor din întreaga lume. OECD realizează studii și cercetări pe diverse teme economice, educaționale, sociale și de mediu, iar scopul său este de a promova politici care să contribuie la creșterea economică sustenabilă, dezvoltarea socială și îmbunătățirea calității vieții.*

Diversitatea și Incluziunea în Educație: O Șansă pentru Viitorul Fiecărui Elev

- articol de specialitate –

CHIRILĂ ELENA COSMINA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3 TÂRNĂVENI

Într-o lume caracterizată de globalizare și interconectivitate, educația este considerată un pilon esențial al dezvoltării societale, iar integrarea diversității și incluziunii în procesul educativ este mai importantă ca niciodată. Diversitatea în educație presupune recunoașterea și valorificarea diferențelor dintre elevi, iar incluziunea reprezintă crearea unui mediu în care toți elevii, indiferent de originea lor socială, culturală sau economică, pot învăța și se pot dezvolta. În acest context, diversitatea nu este doar o realitate socială, ci o oportunitate pentru fiecare elev, iar incluziunea devine cheia unei educații echitabile.

Importanța Diversității în Educație

Diversitatea în educație înseamnă, înainte de toate, conștientizarea faptului că elevii vin din medii și realități diferite, cu un bagaj cultural unic, stiluri de învățare variate și nevoi educaționale specifice. Studiile au demonstrat că un mediu educațional diversificat promovează nu doar dezvoltarea cognitivă, ci și competențe sociale esențiale pentru integrarea în societate, cum ar fi empatia, respectul față de diferențe și gândirea critică. Un exemplu relevant vine din cercetările realizate de **Banks (2009)**, care subliniază că integrarea diversității în curriculum permite elevilor să devină mai deschiși la idei și practici diferite, pregătindu-i pentru o lume globalizată.

În România, comunitățile rome se confruntă cu provocări semnificative în ceea ce privește accesul la educație de calitate. Mulți dintre acești elevi se confruntă cu sărăcia extremă, cu lipsa resurselor educaționale și cu discriminarea. Cu toate acestea, educația diversificată și incluzivă poate reprezenta o soluție pentru a depăși aceste bariere. În acest context, **teoriile educaționale ale învățării bazate pe diferențiere**, enunțate de **Tomlinson (2001)**, sugerează că profesorii trebuie să adopte metode variate pentru a răspunde nevoilor diverse ale elevilor, oferindu-le oportunități egale de învățare.

Incluziunea: O Necesitate în Educație

Incluziunea în educație se referă nu doar la integrarea elevilor cu dizabilități sau din medii defavorizate, ci și la crearea unui climat educațional în care fiecare elev, indiferent de statutul său social sau cultural, să aibă acces la aceleași șanse educaționale. Strategiile incluzive includ modificarea metodelor de predare, adaptarea materialelor didactice și implementarea unui curriculum flexibil, care să răspundă nevoilor tuturor elevilor. În acest sens, **strategiile educaționale inovative**, cum ar fi utilizarea tehnologiilor educaționale interactive sau învățarea prin proiecte colaborative, pot contribui semnificativ la crearea unui mediu educațional mai accesibil și mai incluziv pentru elevii romi.

Un exemplu de bună practică în domeniul educației incluzive este proiectul educațional **„Școala pentru toți”**, care își propune să îmbunătățească integrarea elevilor romi prin dezvoltarea unor curriculumuri sensibile la nevoile lor culturale și sociale. Acest proiect

include formarea continuă a cadrelor didactice în abordarea diversității și susține integrarea activă a părinților în educația copiilor, un aspect esențial pentru succesul educațional pe termen lung al elevilor.

Idei Inovatoare pentru Educația Incluzivă

Unul dintre conceptele inovative care ar putea contribui la dezvoltarea unei educații incluzive și diversificate este **„învățarea inversată”** (flipped learning). Această metodă presupune ca elevii să studieze materialele teoretice acasă, iar în clasă să se concentreze pe activități interactive și colaborative, cum ar fi discuții de grup, studii de caz sau activități practice. Acest model poate ajuta elevii din medii defavorizate, care au adesea acces limitat la resurse educaționale, să își construiască cunoștințele într-un mod mai flexibil și adaptat nevoilor lor individuale.

Concluzie

Diversitatea și incluziunea reprezintă un punct de plecare esențial în construirea unui sistem educațional echitabil și sustenabil. Pentru elevii romi, aceste concepte nu sunt doar o oportunitate de a învăța, ci și un mijloc de a depăși barierele sociale și economice, deschizându-le noi orizonturi pentru viitor. Implementarea unor strategii educaționale incluzive și inovative, cum ar fi învățarea diferențiată și învățarea inversată, poate reprezenta un pas important în acest sens, contribuind la formarea unei societăți mai echitabile și mai tolerantă.

Bibliografie

1. Banks, J. A. (2009). **Multicultural Education: Issues and Perspectives**. Wiley.
2. Tomlinson, C. A. (2001). **How to Differentiate Instruction in Mixed-Ability Classrooms**. ASCD.
3. **Flipped Learning Network**. (2014). **The Flipped Learning Model**. Retrieved from: flippedlearning.org.

PROIECT DIDACTIC

CIORÂȚĂ ALINA

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT „ARLECHINO” GALAȚI

Dată: Noiembrie

Grupă: Mare B

Efectiv: Colectivul grupei include copii cu deficiențe mintale severe

Locul desfăşurării activităţii: Sala de grupă

Aria curriculară: Activităţi de terapie cognitivă

Denumirea activităţii: Cunoaşterea mediului

Tema activităţii: Toamnă dragă,ce ne-aduci?

Tipul de activitate: Evaluare proiect Toamna-tehnica Blazonului

Scopul activităţii:

- ☞ Consolidarea cunoştinţelor referitoare la aspectele anotimpului Toamna

Obiective operaţionale:

*cognitive:

O_{1}- să descrie aspectele generale ale toamnei

O_{2}- să enumere schimbările survenite în natură

O_{3}– să denumească elementele specifice toamnei : fructe , legume , flori ,ect

*psiho-motrice:

O_{4} - mânuiască materialele puse la dispoziţie

* afective:

O_{5} - să aprecieze frumosul din natură

O_{6} - să se implice afectiv în activitate

Forma de realizare: frontal, individual

Strategii didactice:

- ☞ metode şi procedee: observaţia, conversaţia, explicaţia, exerciţiul, meloterapia,tehnica Blazonului
- ☞ materiale şi mijloace didactice: imagini reprezentative anotimpului toamna, computer +cd cu tainele toamnei în imagini, figurine cu nori şi picături din ploaie, umbrele, frunze colorate, fructe şi legume specifice, crizanteme, casetofon, tablă magnetică.
- ☞ Durata activităţii: 20-25 minute

PROFEDU

SCENARIUL DIDACTIC

Momentele activităţii	Ob. oper.	Conţinutul activităţii	Metode și procedee	Mijloace didactice	Evaluare
1. Momentul organizatoric		-Aranjeaz spaţiul educaţional; - Organizez colectivul de copii; - Asigur un fond muzical adecvat;			
2. Captarea atenţiei		- Transmit copiilor faptul că în curtea grădiniței,într-un copac cu frunze ruginii era Veverița Rița,care are o surpriză pentru ei ,la plecarea spre casă	- expunerea		- observ comportamentul copiilor
3. Reactualizarea cunoştinţelor anterioare		- Întreb copiii dacă sunt curioşi să afle despre ce surpriză este vorba, dar pentru aceasta trebuie mai întâi să-mi răspundă la câteva întrebări - „În ce anotimp suntem noi?” -„Ce ştiţi despre acest anotimp?” etc.	Conversaţia		- evaluez răspunsurile copiilor
4. Anunţarea temei şi a obiectivelor		- Anunţ copiii că astăzi la activitatea de “cunoaşterea mediului” vom observa ce se întâmplă în anotimpul toamna, ce fructe şi legume se găsesc în acest anotimp, ce se întâmplă cu vremea, ce se întâmplă cu pomii, iar la finalul activităţii ne vom juca cu imagini ale anotimpului toamnei.	- explicaţia		
5. Desfăşurarea activităţii	O_1	- Prezint copiilor povestea toamnei printr-un film animat specific numit “Eu şi familia mea toamna”;			

Momentele activităţii	Ob. oper.	Conţinutul activităţii	Metode și procedee	Mijloace didactice	Evaluare
	O_2 O_3 O_4 O_5	- În timpul filmului accentuez ideile principale; - „Aţi văzut cum este vremea afara?” -„Aţi observat cum se îmbracă oamenii?” - „Uitaţi, bunicul culege merele!” - „Vedeţi, bunica pregăteşte legume pentru iarnă!” -„Uitaţi, păsările pleacă spre alte tări?” - Întreb dacă le-a plăcut filmuleţul si îi anunţ că în continuare o să ne jucăm cu imagini ale toamnei;	Conversaţia - explicaţia	-calculator +cd cu poveste	- observ comportamentul copiilor
6. Obţinerea performanţei	O_3 O_6	- Folosesc tehnica Blazonului si aşez imaginea principală cu tabloul toamnei pe tabla magnetică, iar copiii vor veni pe rând sa ia cate o imagine de pe masă, să o denumească şi să o aşeze sub imaginea principală cu toamna (imagini cu fructe, legume flori, fenomene ale naturii specifice anotimpului toamna); - Copiii realizează cele patru blazoane,în ineriorul blazonului	- exerciţiul; meloterapia;	- lipici, şerveţele;	- observarea sistematică

Momentele activităţii	Ob. oper.	Conţinutul activităţii	Metode şi procedee	Mijloace didactice	Evaluare
		principal; Supraveghez modul de lucru al fiecărui copil; - Dau indicaţii individuale şi îi ajut pe cei care nu reuşesc să se descurce singuri; - Îi încurajez să lucreze repede şi bine.	- observaţia;		
7. Feed-back		- Întreb copiii: - „Ce am făcut noi astăzi la activitatea de cunoaşterea mediului?”(am învăţat despre toamnă şi am aşezat imagini ale toamnei ca într-un ciorchine)	conversaţia;		- evaluez răspunsurile copiilor
8. Evaluarea	O_1 O_2	- Veverița Rița din pluș soseşte şi întreabă copiii dacă le-a plăcut surpriza,pune câteva întrebări recapitulative (ce fructe de toamnă aţi aşezat voi pe tablă?, dar legume?, ce face norul acesta?, dar copilul acesta cum este îmbrăcat?) face aprecieri asupra lucrărilor şi a răspunsurilor primite; - Întrebă copiii dacă le-a plăcut activitatea de astăzi şi dacă vor ca ea să îi mai viziteze?	conversaţia;		- aprecieri verbale
9. Încheierea activităţii	O_6	- Recompensez copiii cu ghinde si alune aduse de Veverița Rița	conversaţia;		

„DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE LA CLASĂ- O ȘANSĂ PENTRU FIECARE”

SZÖVÉRFI EMESE

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „SERAFIM DUICU”

TÂRGU- MUREȘ, JUD. MUREȘ

O problemă socială specifică municipiului Târgu- Mureș este reprezentată de prezența în număr mare a populației rome, care trăiește mai degrabă în comunități compacte. Copiii romi din aceste familii sunt școlarizați în școli periferice, unde sunt aglomerați și alte categorii defavorizate, cum ar fi: copii cu părinți plecați în străinătate, copii proveniți din familii cu oportunități reduse, copii cu cerințe educaționale speciale.

Acești copii rar părăsesc Cartierul unde locuiesc, nu cunosc alte categorii de copii, care provin din familii cu oportunități bune, fără probleme sociale și economice.

Școala noastră face parte din această categorie de școli, care oferă o educație specială pentru copiii defavorizați de acest fel și încearcă să combată discriminarea, să schimbe preconcepțiile, să crească incluziunea, solidaritatea cu persoane cu oportunități reduse.

În munca cu elevi, instrumentul cel mai adecvat pentru a putea pătrunde în lumea și personalitatea acestuia este jocul. Cu ajutorul acestuia se pot debloca resursele proprii, forța lor creativă, spontaneitatea- factori generatori de schimbare.

La nivelul clasei am decis că la orele de Dezvoltare personală voi cuprinde metoda jocurilor structurate cu scopul de a dezvolta autocunoașterea, deschiderea, creativitatea și spiritul ludic al participanților. Fiecare joc are ca obiectiv precis dezvoltarea anumitelor capacități: încrederea de sine, capacitatea de a avea încredere în ceilalți, capacitatea de cooperare- colaborare, autocontrolul, autoevaluarea, autoafirmarea, autocunoașterea, capacitatea de relaționare cu ceilalți, capacitatea de acomodare, de adaptare la situații noi, toleranța, sensibilizarea senzațiilor și a percepțiilor, capacitatea de observare, atenția și capacitatea de concentrare, capacitatea de comunicare verbală și nonverbală, îmbogățirea vocabularului, capacitatea de rezolvare adecvată a conflictelor, creativitatea, fantezia, imaginația.

Aplicarea metodei jocurilor structurate presupune asigurarea unui climat cald, de siguranță, unde copiii se simt acceptați și trăiesc stări afective pozitive. Aceste condiții facilitează autodezvoltarea, autocunoașterea, conștientizarea valorilor și creșterea rezilienței, a capacității de autovindecare a copiilor. Ei vor avea toate șansele să-și realizeze potențialul înnăscut.

Este foarte importantă crearea unei „atmosfere de vrajă”, ca ei să simtă că în această situație de „aici și acum” totul este posibil, că ei sunt capabili de lucruri foarte bune și măreațe. Dispar obstacolele care au blocat dezvoltarea personalității, se eliberează resursele proprii și ei își descoperă capacități și competențe pe care nu au avut ocazia să le experimenteze și să le conștientizeze până acum.

1. Pentru o bună desfășurare a activităților, trebuie introduse câteva reguli încă de la prima întâlnire, pe care fiecare copil va trebui să încerce să le respecte. Exemple: „Ascultăm când cineva vorbește!" , „Să fim atenți când cineva vorbește! Să nu intervenim, să lăsăm să termine ceea ce vrea să spună!", „Nu criticăm pe nimeni, nu ne batem joc de nimeni!", „Nu sunt idei sau sentimente greșite, fiecare poate să spună cu curaj ce gândește sau simte!" –Această regulă va pune baza creării sentimentului de siguranță al copiilor. Ele pot fi trecute în scris pe o coală de hârtie și expuse pe peretele sălii unde vom ține activitățile. Ele pot reprezenta „Constituția"clasei. Respectarea lor presupune capacități care se dezvoltă în timp, pe parcursuri acestor activități.

2. Șiruri de activități subordonate scopului nostru sunt:

a) Jocuri pentru formarea grupului:
   - ❖ Facem cunoștință: Copiii se plimbă liber prin sală, la un semnal dat ei își caută un partener, se duc la el și se prezintă. Ei se atind cu degete, se uită unul în ochii celuilalt și își zic numele întreg. În continuare ei se pot prezenta prin altor părți corporale: umerii, cotul, nasul, etc. Este foarte important ca în timpul prezentării ei să mențină contactul vizual.
   - ❖ Să formăm o aliterație: fiecare copil spune o trăsătură caracteristică cu prima literă a prenumelui. De exemplu: Petru Punctual, Zelma Zâmbăreață.

b) Joc introductiv:
   - ❖ Raliul: Copiii se transformă în mașini și urmează fiecare un traseu ales de el. Ei trebuie să se miște în așa fel, încât să nu se producă accidente, dar totodată să circule foarte repede. La semnalul nostru, ei se opresc, la un alt semnal ei reîncep cursa.

c) Joc pentru alcătuirea perechilor:
   - ❖ Imagini potrivite: fiecare copil va primi o imagine dintr-un set conținând imagini care se potrivesc dintr-un anumit punct de vedere . de exemplu: soare- lună, floare-vază, cheie- lacăt, mătură- lopată, pasăre- cuib, etc. fiecare copil va trebui să-și găsească partenerul căutând imaginea care se potrivește cu imaginea lui.

d) Joc pentru sensibilizarea percepțiilor:
   - ❖ Ce s-a schimbat?: Unul dintre participanți iese din sală și schimbă un detaliu al îmbrăcămintii: când revine, ceilalți trebuie să descopere schimbarea respectivă.

e) Joc pentru dezvoltarea capacității de a avea încredere în alții:
   - ❖ Conducerea orbilor: Se așează în mod aleatoriu câteva scaune în mijlocul încăperii, ele reprezentând niște obstacole. Se stabilește un traseu care va trebui parcurs între aceste obstacole. Se alege un conducător, iar restul copiilor se înșiră în spatele lui, cu ochii închiși și cu mâinile pe umerii celor din fața lor, sau ținându-se de mâini. Jocul este nonverbal: conducătorul și „orbii" comunică între ei prin strângerea mâinilor, mișcarea și poziția brațelor, dânduși astfel unul celuilalt informații legate de traseul care trebuie parcurs. Conducătorul va parcurge traseul stabilit, astfel încât nimeni să nu se lovească de obstacole. După parcurgerea traseului, se discută senzațiile apărute în timpul jocului. (Cum te-ai simțit în rolul de a conduce tot grupul?, Cum era la sfârșitul șirului?, Cum era la mijloc?, etc.)

f) Joc pentru dezvoltarea comunicării nonverbal:
   - ❖ Efectuați instrucțiunile!: Copiii formează perechi. Un copil este șeful care dă niște ordine subalternului său. El poate comanda numai cu ajutorul privirii și al mimicii. Copilul care este în rolul șefului se gândește la diferite comenzi, de exemplu: vino

aici, ia cartea, pune pe masă cartea, citește din ea, du-te la tablă, scrie ceva, deschide ușa, etc!

g) Jocuri pentru dezvoltarea autocunoașterii, autoevaluării, imagini de sine, exprimării verbale și autoafirmării:
   - ❖ Stema mea: Fiecare copil va primi o foaie de lucru, iar în partea de jos va scrie numele lui. Va completa stema scriind sau desenând astfel: pe partea stânga- sus: „Evenimentul cel mai important din viața mea"; pe partea dreapta-sus: „Clipa cea mai fericită petrecută anul trecut"; pe partea stânga-jos: „Ceea ce știu să fac bine"; pe partea dreapta- jos: „Ceea ce vreau să învăț". După terminarea desenului (sau completării în scris), copiii vor prezenta grupului stema proprie, explicând-o.
   - ❖ Arborele genealogic: Copiii vor prezenta relațiile familiale, originea, rețeaua de rude printr-un desen, după care îl vor prezenta grupului. Prezentarea poate fi completată de răspunsuri la întrebările: „Cu cine te asemeni cel mai mult?", „În ce constă această asemănare?", „Ce ai moștenit de la fiecare?". În partea a doua a jocului, fiecare va încerca să găsească expresiile cele mai frecvente ale rudelor, cu care acestea se adresează copilului (exemplu: „Păpușica mea", „Stai drept!", „Citește mai mult!"...)
   - ❖ Sunt o persoană importantă: fiecare copil va spune o întâmplare despre „ cum a devenit o persoană importantă, cine este, la ce a obținut rezultate extraordinare, care este cea mai importantă însușire a lui, cum se simte ca om celebru". Cu fiecare copil se discută de ce a ales aceea persoană. Se pot obține informații despre dorințele ascunse, valorile, scopurile, proiectarea în viitor, imaginea copiilor.

h) Joc pentru dezvoltarea capacității de cooperare-colaborare:
   - ❖ Suntem familia X!: Se formează grupuri de câte 4 copii. Conducătorul jocului începe să spună alfabetul în gând, și copiii vor spune STOP! , va pronunța litera la care a ajuns. Fiecare grupă va trebui să găsească un nume de familie care să înceapă cu litera respectivă. Ei vor fi familia X. Trebuie să stabilească gradele de rudenie dintre ei și să găsească pentru fiecare câte un prenume , care să înceapă tot cu litera respectivă. Această literă de acum în colo va fi litera grupului. Răspunsurile la întrebările colegilor vor începe cu această literă: „De unde ați venit?"-țara, orașul; „Cu ce ați venit?"; „Care este mâncarea voastră preferată?"; „Care este animalul vostru preferat?", „Ce meserie aveți?", „Ce faceți împreună în timpul liber?"- ultimele două se prezintă prin pantonimă.

i) Joc de dezvoltare a creativității, fanteziei, imaginației:
   - ❖ Operă de artă: pe o măsuță se așează obiecte mici în număr egal cu numărul participanților și se acoperă. Fiecare copil, pe rând, fără să se uite , alege un obiect. În continuare din aceste obiecte mici se compune o operă de artă. Copiii se duc, pe rând, la măsuță și așează obiectul lor, formând astfel un obiect de artă. Totalitatea obiectelor depusă pe această masă reprezintă un obiect de artă. La sfârșit, ei trebuie să găsească un nume potrivit pentru opera lor.

j) Joc de încheiere a unei activități:
   - ❖ Cum ne simțim acum?: „Cum vă simțiți?", „Cu ce gânduri și sentimente plecați de la această întâlnire?","Ce ai învățat aici?", „Ce a însemnat acest grup pentru tine?"- fiecare copil va răspunde sincer, într-un mod cât mai original.

(**Sursă pentru jocurile alese**: Kacsó Erika- Bartók Éva: Pietre prețioase, Editura Mentor, 2010.)

Concluzii: Aplicarea metodei jocurilor structurate presupune asigurarea unui climat cald, de siguranță, unde copiii se simt acceptați și trăiesc stări afective pozitive. Crește toleranța și capacitatea de a-i accepta pe ceilalți cu greșelile, atitudinile și stategiile de dezvoltare a diferitelor probleme. Aceste schimbări se produc și pe planul gândirii, legate de clișeele, prejudecățile, stereotipile existente. Se schimbă și strategiile personale de rezolvare a problemelor. În locul atitudinilor de negare și de stare introvertită, apare atitudinea de înfruntare a problemei. Se schimbă pozitiv scara de valori a participanților.

Anexez câteva fotografii pe care am obținut folosind această metodă la clasă și cu care am ajuns la succes școlar al fiecărui elev din clasă:

L'INCLUSION SCOLAIRE, LA CLÉ DE LA RÉUSSITE ÉDUCATIVE POUR TOUS

REITER MIHAELA

LICEUL TEORETIC „ALEXANDRU PAPIU ILARIAN" DEJ, JUD. CLUJ

Promouvoir une culture inclusive dans les écoles est un projet qui doit impliquer non seulement les enseignants mais également tous les acteurs impliqués dans le contexte scolaire pour garantir un projet globalement inclusif. L'inclusion à l'école est une question qui ne doit pas être sous-estimée car chaque enfant doit avoir des chances égales d'apprendre et d'apprendre de la même manière. Chaque étudiant doit être outillé pour poursuivre sa formation le plus simplement et naturellement possible. Dans un environnement inclusif qui fonctionne pour tous, les enfants ont la possibilité de se développer non seulement culturellement mais aussi personnellement, améliorant ainsi leurs relations avec les autres. Il est donc nécessaire de reconsidérer l'enseignement traditionnel pour créer une méthode pédagogique plus complète et innovante.

L'enseignement inclusif : qu'est-ce que c'est ?

La manière la plus simple d'assurer l'inclusion à l'école est certainement de promouvoir un enseignement inclusif. C'est une approche scolaire qui valorise et respecte tous les élèves, quelles que soient leurs caractéristiques. Ce style d'enseignement vise à exalter les particularités de chaque individu en mettant en valeur ses points forts, ce qui peut contribuer à créer une cohésion de groupe en classe et à accroître le sentiment d'appartenance. Il est donc nécessaire d'apprendre aux étudiants à éliminer toutes les formes de discrimination fondées sur les différences de sexe, de langue, d'orientation sexuelle, de race, de religion ou de handicap. Dans l'éducation inclusive, la diversité n'est pas un inconvénient mais un plus, une valeur pédagogique précieuse pour tous les élèves. Les écoles doivent donc s'y engager à travers l'éducation, un droit auquel tous les élèves doivent avoir accès sans aucune discrimination.

Comment mettre en pratique une culture d'inclusion dans les écoles

L'enseignement inclusif, bien que fondamental, n'est pas facile à appliquer à la pratique scolaire car il est nécessaire d'utiliser des stratégies appropriées pour que le sentiment d'identité de l'individu ne conduise pas à l'attrition et que le respect dépasse une norme. Il peut donc être difficile d'atteindre cet objectif. Pour pouvoir répondre aux besoins de tous les élèves, il est d'abord nécessaire d'élaborer un plan d'enseignement individualisé, qui prévoit l'utilisation de certains outils qui peuvent aider les enfants à mieux apprendre, en particulier pour les élèves ayant des besoins éducatifs particuliers ou pour les élèves ayant des troubles d'apprentissage. Les enseignants doivent donc être conscients que ces élèves ne peuvent pas acquérir des connaissances académiques de la même manière que les autres camarades de classe mais nécessitent un programme individualisé en fonction de leurs besoins.

Un facteur important à ne pas sous-estimer est la création d'un environnement d'enseignement convivial et pratique. Ces derniers ne doivent pas seulement comprendre des

bureaux, des chaises et des salles de classe, mais doivent être considérés comme des espaces culturels où les gens peuvent s'exprimer de la meilleure façon possible. L'environnement d'apprentissage doit encourager la communication, l'écoute, le respect, la créativité et la collaboration avec les autres. Les étudiants doivent se sentir à l'aise non seulement avec leurs camarades de classe mais aussi avec les enseignants, qui doivent faciliter ce processus.

Stratégies pédagogiques utiles pour promouvoir l'inclusion

Pour encourager l'inclusion, les enseignants peuvent mettre en œuvre des stratégies pédagogiques efficaces. L'une d'elles comprend certainement l'utilisation d'appareils électroniques qui constituent des alliés valables pour les enseignants et les étudiants. Parmi ceux-ci, il faut d'abord retenir le TBI (tableau blanc multimédia interactif), par rapport au tableau noir traditionnel, il permet de créer des cours multidisciplinaires et d'attirer l'attention des étudiants en classe. Grâce à l'utilisation du TBI, il est possible de profiter d'images, de sons, de cartes conceptuelles, de vidéos et d'outils audiovisuels qui permettent de traiter un objet différemment. Avec ce type de tableau, les élèves absorbent les connaissances plus rapidement tout en s'amusant. Il existe également d'autres appareils électroniques qui peuvent être très utiles à l'école comme les smartphones, les tablettes et les ordinateurs.

En fait, la technologie est aujourd'hui présente dans la vie de chacun, adultes et enfants, elle peut donc être utilisée de manière éducative même dans les écoles. Sur leur smartphone, les élèves peuvent télécharger des applications pour tester leurs compétences : à travers des quiz, des jeux et des exercices, il est possible de défier ses camarades pour tester leurs connaissances et leurs compétences dans différentes matières. De plus, ces applications peuvent constituer un allié valable pour les enfants troublés, favorisant leur inclusion dans le groupe. En effet, il existe des programmes qui permettent de créer des résumés plus facilement et immédiatement, d'autres qui permettent la lecture automatique du texte, et d'autres encore qui offrent la possibilité de lier des images avec des mots.

Autres méthodologies pouvant être appliquées à l'école

D'autres méthodes pédagogiques que les enseignants peuvent utiliser pour améliorer une culture d'inclusion sont l'apprentissage coopératif et par paires.

La première méthode représente une méthode qui inclut la collaboration et la coopération entre les élèves : l'enseignant divise la classe en groupes pas trop grands (généralement composés d'un maximum de cinq personnes), où chaque groupe joue un rôle différent. Par conséquent, chaque élève doit assumer la responsabilité de sa tâche et doit l'accomplir pour que toute l'équipe en profite et obtienne les résultats souhaités. Tous les groupes peuvent ensuite présenter leur travail à l'enseignant pour évaluation. Grâce à l'apprentissage coopératif, les enfants peuvent améliorer considérablement leurs compétences en communication, leur sens du but, leur créativité et leur capacité à écouter les autres.

L'apprentissage par paires repose également sur la collaboration, mais contrairement à l'apprentissage coopératif, il implique souvent deux personnes ayant des capacités similaires. Dans ce type de stratégie, les deux parties s'entraident de telle sorte que chacune transmette ses compétences à l'autre. Par conséquent, les élèves agissent comme des enseignants auprès

de leurs camarades de classe, les aidant à surmonter les obstacles liés à l'apprentissage. L'éducation par paires leur permet de nouer des relations plus solides, d'accroître la socialisation et d'améliorer la capacité à gérer leur travail.

La musique et l'art sont deux autres outils très précieux pour accroître l'inclusion à l'école car ils favorisent l'unité et permettent le développement de l'imagination.

Dans tous ces cas, les enseignants ont la responsabilité d'intervenir pour soutenir non seulement les enfants qui éprouvent le plus de difficultés, mais aussi les autres élèves qui doivent pleinement comprendre le sens de l'inclusion. Une école inclusive est en effet une école plus consciente, plus moderne et plus attentive aux besoins de ses élèves mais surtout plus solidaire et pédagogique.

BIBLIOGRAFIE

1. Fleuret, C. et Sabatier, C. (2019). La littérature de jeunesse en contextes pluriels : perspectives interculturelles, enjeux didactiques et pratiques pédagogiques. *Le Français dans le Monde – Recherches et Applications*. Numéro spécial : Lectures de la littérature et appropriation des langues et cultures. [Numéro coordonné par Chiara Bemporad, Haute École Pédagogique de Lausanne et Thérèse Jeanneret, Université de Lausanne], (65), 95-111.www.fdlm.org/supplements/recherches-et-applications/recherches-applications-n65/

2. Organisation des Nations-Unies pour l'éducation, la science et la culture (2009). *Principe directeurs pour l'inclusion dans l'éducation*. https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000177849_fre

3. Potvin, M. (2013). L'éducation inclusive et antidiscriminatoire. Fondements et perspectives. Dans M. McAndrew, M. Potvin et C. Borri-Anadon (Dir.). *Le développement d'institutions inclusives en contexte de diversité. Recherche, formation, partenariat,* (p. 9-26) Presses de l'Université du Québec.

4. Şovar, R., Fumărel, S., 1999, *Dezvoltarea practicilor incluzive în şcoli*, Ghid managerial, UNICEF.

5. Vrăsmaş, Traian, 2004, *Şcoala şi educaţia pentru toţi*, Ed. Miniped, Bucureşti.

6. Vrăsmaş, Ecaterina (coord.), 1998, *Strategiile educaţiei incluzive*, Bucureşti

Eseu,,Diversității și incluziunii la clasă – o șansă pentru fiecare”.

Într-o societate tot mai globalizată și diversificată, conceptul de diversitate devine esențial nu doar în viața cotidiană, ci și în educație. La clasă, fiecare elev vine cu un bagaj unic de experiențe, abilități, nevoi și provocări. Diversitatea nu se referă doar la diferențele de cultură, religie sau naționalitate, ci include și aspecte legate de limbaj, dizabilități, statut social, gen, și altele. În acest context, incluziunea devine un principiu fundamental al educației moderne, care garantează că fiecare elev are oportunitatea de a învăța și de a se dezvolta într-un mediu școlar care respectă și valorifică aceste diferențe.

Diversitatea adusă de elevi la clasă este o resursă valoroasă pentru învățare. Fiecare copil are propriile sale trăsături care îl fac unic, iar acest lucru poate fi un avantaj major în procesul educativ. Diversitatea de opinii, puncte de vedere și moduri de gândire contribuie la crearea unui mediu mai dinamic și mai creativ. Atunci când elevii sunt expuși la o gamă largă de perspective și idei, învață să fie mai toleranți, mai deschiși și mai empatici. Aceste lecții de viață sunt esențiale în formarea unui caracter echilibrat și al unei gândiri critice.

Aș dori să menționez un alt aspect important al diversității , legătura dintre cultura fiecăruia dintre elevi și procesul de învățare. Diversitatea culturală poate îmbogăți experiențele educaționale, iar profesorii pot folosi aceste diferențe pentru a încuraja discuții interesante și activități care să răspundă nevoilor specifice ale fiecărui elev. De asemenea, este important ca noi, profesorii să fim conștienți de provocările pe care le pot întâmpina elevii din medii defavorizate sau cu dificultăți de învățare, astfel încât să poată adapta curriculumul și metodele de predare în funcție de nevoile acestora.

Incluiunea este o necesitate ,nu o alegere.Incluziunea se referă la integrarea tuturor elevilor în cadrul unui sistem educațional care le oferă aceleași oportunități, indiferent de diferențele lor. Este esențial ca toți elevii să beneficieze de un mediu educațional care să le asigure accesul la informație și resurse, adaptat în funcție de nevoile lor individuale. Astfel, incluziunea nu este doar un concept moral, ci o necesitate practică pentru a asigura succesul școlar al fiecărui elev.

La clasă, incluziunea presupune mai mult decât integrarea fizică a unui elev cu dizabilități sau a unui elev dintr-o altă cultură. Incluziunea înseamnă și dezvoltarea unor strategii de învățare care să fie accesibile tuturor. De exemplu, folosirea materialelor educaționale adaptate, susținerea elevilor cu nevoi speciale sau oferirea unui cadru în care elevii să poată învăța în ritmul propriu sunt toate elemente care contribuie la un sistem educațional incluziv.

În acest sens,aș menționa un element esențial al includerii care este formarea continuă a cadrelor didactice. Profesorii trebuie să înțeleagă și să aplice tehnici de predare diferite, să cunoască diversitatea elevilor lor și să știe cum să își adapteze abordările pedagogice pentru a răspunde nevoilor acestora. Un profesor inclusiv este un profesor care recunoaște valoarea diversității și care creează un mediu de învățare deschis și primitor pentru toți elevii.

Diversitatea și incluziunea la clasă nu sunt doar beneficii morale sau filosofice, ci și o necesitate pedagogică. Un mediu educațional divers și incluziv contribuie la dezvoltarea abilităților sociale, cognitive și emoționale ale elevilor. Într-o clasă diversă, elevii învață să colaboreze cu cei care au perspective diferite, să rezolve conflicte într-un mod constructiv și să aprecieze diferitele abilități și talente ale colegilor lor. Acest tip de educație le permite să devină cetățeni responsabili într-o lume globalizată.

De asemenea, diversitatea și incluziunea ajută la combaterea prejudecăților și stereotipurilor. Atunci când elevii sunt expuși de la o vârstă fragedă la realitățile unei lumi diverse, ei învață să

accepte și să respecte diferențele dintre ei. Aceasta contribuie la formarea unui climat de înțelegere și respect reciproc, elemente esențiale pentru dezvoltarea unei societăți coezive și echitabile.

Cu toate acestea, implementarea diversității și incluziunii în școli nu este lipsită de provocări. Uneori, profesorii se pot confrunta cu dificultăți în gestionarea unei clase diversificate din punct de vedere cultural sau al abilităților, iar resursele disponibile nu sunt întotdeauna suficiente pentru a sprijini toți elevii în mod corespunzător. De asemenea, educația incluzivă necesită o schimbare de mentalitate din partea întregii comunități educaționale, inclusiv a părinților și autorităților.

Astfel, unii elevi pot întâmpina dificultăți de adaptare într-un mediu incluziv, mai ales dacă sunt nevoiți să se confrunte cu stereotipuri sau discriminare. Aceste probleme necesită intervenții educaționale și strategii specifice pentru a preveni și a combate comportamentele excluzive și prejudecățile.

În concluzie diversitatea și incluziunea la clasă nu sunt doar concepturi teoretice, ci principii fundamentale care trebuie aplicate în practică pentru a asigura succesul educațional al fiecărui elev. O educație diversificată și incluzivă oferă oportunități egale pentru toți elevii, promovând valori de respect, toleranță și înțelegere. Prin implementarea unor strategii educaționale adecvate și prin sprijinul continuu acordat cadrelor didactice, putem construi un sistem educațional în care fiecare elev are o șansă reală de a învăța și de a se dezvolta, contribuind astfel la construirea unei societăți mai echitabile și mai unite.

POVEȘTILE TERAPEUTICE

NEGOIȚĂ ANCA-ROXANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „RADU STANIAN”, MUNICIPIUL PLOIEȘTI

Ghidul Povestii terapeutice:

- Stabilirea scopului
- Resurse/abilităţi/proceduri necesare atingerii scopului
- Problema cu care se identifică copilul.
- Copilului îi prezentăm povestea respectând paşii de mai sus, dar, în ordine inversă :
- Problema cu care se identifică copilul.
- Resurse/abilităţi/proceduri necesare atingerii scopului

Pentru stabilirea scopului: Întrebări -Cheie -Scop

- Ce vrea copilul să obţină?
- Ce l-ar face fericit pe eroul poveștii sale?
- Cum şi-ar dori ca eroul său să se simtă?
- Ce calităţi şi-ar dori copilul ca eroul său să manifeste?
- Ce ar dori copilul ca ceilalţi să înteleagă din poveste?
- Ce mesaj să îi transmită povestea?

Întrebări -Cheie -Resurse

- Cum ai putea să îl ajuţi pe eroul tău să rezolve problema?
- Cine l-ar putea ajuta pe eroul tău să rezolve problema? (personajele resursă)
- Ce anume a mai făcut până acum eroul tău pentru a rezolva problema?
- În ce situaţii – excepţie eroul a reuşit să rezolve problema?
- Cum a făcut să reuşească?

Personaje preferate de copii:

- figuri arhetipale : regi, regine, prinţese, conducători, luptători;
- eroi din desene animate;
- animăluţe.

Cu cât copilul se identifică mai mult cu personajul din poveste, cu atât mai mult cresc şansele ca el să se implice activ în terapie.

Întrebări -Cheie -Problema

- Care este problema (provocarea, conflictul din poveste) cu care copilul s-ar putea identifica?
- Care sunt nevoile copilului?
- Ce anume îl preocupă? (situaţia - problemă)

Studii de caz

Alcătuiește câte o poveste terapeutică pentru fiecare caz în parte după ghidul de mai sus.

1. **Despre Vlad şi corabia sa**
   Nume copil : Vlad

Vârsta : 6 ani

Frecventează grădiniţa.

Diagnostic logopedic : dislalie polimorfă.

Se prezintă la uşa cabinetului, ţinând în braţe o corabie de jucărie, în care se aflau două categorii de personaje : cei „buni” (căpitanul şi echipajul acestuia) şi cei „răi” (piraţii).

Personajele sunt amestecate în corabie. Copilul îşi aşează corabia pe măsuţa logopedică. Ştie că a venit să înveţe cuvinte frumoase. Copilul începe să aşeze pe măsuţă fiecare figurină. Mă întreabă cum ar putea face să împrietenească cele două echipaje.

Şi-ar dori de fapt să se înţeleagă mai bine cu colegii săi de la grupe, dar aceştia „îl enervează şi atunci el „ţipă la ei şi le dă cu palma”.

Copilul manifestă dorinţa de a relaţiona echilibrat cu colegii săi, dar nu ştie cum să se comporte adaptat (aşa cum nu ştie să facă să-i împace piraţi cu maninari). De aici, pleacă povestea lui Vlad...

Poate că sunt un curcubeu

Corabia ”Veselia ” porni din port intr-o zi frumoasă de vară, având la bordul ei pe inteleptul capitan Curaj și marinarii săi priceputi si veseli:
Amabil, Bun ,Fericit, Harnic, Iubitor și Timid, îndreptându-se spre o insulă pe care se afla o comoară nedescoperită până acum.

Înainte de a porni în această călătorie ,ei se pregătiseră foarte bine, punând la punct toate detaliile, înțelegându-se minunat unii cu alții. Erau prieteni buni și se cunoșteau de multă vreme. Nu se certaseră niciodată. Chiar dacă uneori se mai enervau, căpitanul Curaj știa cum să-i impace și problemele se rezolvau repede și fără supărare.

Pe la jumătatea călătoriei, marinarul Timid văzu în depărtare o altă corabie care venea spre ei.

- Căpitane, vine o corabie spre noi! Cred că sunt piraţi! Ce ne facem?
- Stai liniștit! Vom vedea ce vom face când se va apropia.
- Îmi este teamă că vor fi piraţi și eu nu suport piraţii ,stii foarte bine acest lucru.
- Nu ai de ce să-ti faci griji! Suntem alături de tine ,nu esti singur!
- Ai dreptate! Poate nu sunt piraţi ,poate sunt marinari ca noi.
- Vezi, asa trebuie să gândești! Ceea ce este nou nu este întodeauna o amenințare. Să ne pregătim să-i întâmpinăm pe noii veniți!

Căpitanul Curaj își adună echipajul și împărți sarcini pentru fiecare membru. Când corabia amenințătoare se apropie toată lumea era pregătită și calmă

În timp ce cei doi căpitani ai corăbiilor vorbeau ,marinarului Timid i s-a parut că unul dintre ”piraţi” este amenințător și a inceput să se enerveze și a încercat să-l lovească. Piratul nu a făcut niciun gest urât doar l-a oprit și l-a întrebat:

- De ce ești asa nervos și agresiv ? Nu ti-am facut nimic!Ce ai cu mine?
- Mi s-a părut că esti amenințător și am vrut să-mi apar echipajul.
- Știi cum esti tu? Ești ca o ploaie torențială de vară! Dar stii că după ce se oprește ploaia apare un curcubeu frumos, Încearcă să fii un curcubeu! Așteaptă să treacă emoțiile pe care le simți și gândește-te la frumusetea curcubeului!
- Ai dreptate! Am greșit! Voi nu sunteți praţi, sunteți marinari ca și noi plecați în

căutarea aventurii! Voi încerca să fiu un curcubeu, indiferent de situațiile în care voi fi pus! Îți mulțumesc pentru sfat!

- Cu plăcere,marinuarule Curcubeu!

Cele două echipaje s-au imprietenit și au promis să se ajute la nevoie dacă întâmpinau probleme în călătoriile lor.

Marinarul Timid a devenit marinarul Curcubeu și cel mai bun prieten al ”piratului”.

2. Despre David şi dinozaurii săi

Nume copil: David

Vârsta : 6 ani

Frecventează grădiniţa.

Diagnostic logopedic : dislalie polimorfă.

David mă salută respectuos. Observ că ţine strâns la piept o carte. Reuşesc să descifrez pe coperta cărţii un dinozaur.

Despre David ştiam deja (el mi-a povestit) că ar dori să se facă „paleontolog”. Sunt pregătită deja cu un minidinozaur tip origami ; dar încă nu il arăt. Copilul se aşează la măsuţa logopedică liniştit ; îşi pune cartea pe genunchi, sub masă. Îi respect alegerea. Nici eu nu deschid subiectul. Îmi aranjez jetoanele pe măsuţă. Îi explic ce are de făcut ; în timpul şedinţei aşez pe măsuţă, într-un colţ, dinozaurul din origami. Îmi zâmbeşte, şi îşi aşează el pe masă cartea cu dinozauri. Mă priveşte fix şi după câteva secunde începe să plângă. Îl întreb calm, ce s-a întâmplat. Îmi spune : „Fraţii mei gemeni (mai mici) nu mă lasă să mă ocup şi eu de dinozaurii mei. Trebuie să mă joc cu ei ! ”. Pe măsură ce îmi vorbeşte, se calmează. De aici începe povestea lui David...

Povara fluturelui

Într-o dimineață superbă de vară, fluturașul Albăstrel se trezi și văzând vremea frumoasă de afară se gândi că ar fi o zi tocmai bună de a sta in poeniță, citind cartea sa preferată fără să-l deranjeze cineva. După ce servi micul dejun, împreună cu frații săi mai mici, se pregăti de plecare, Dar cei doi frațiori voiau să se joace cu el și acest lucru nu prea îi convenea pentru că el voia să citească. Așa că găsi un moment prielnic și s-a furișat afară după care a zburat în poeniță.

Ajuns acolo nu se putea concentra prea bine asupra cititului pentru că se gândea la frățiorii săi dar și la mama lui care probabil era supărată că nu se jucase cu ei. Se simțea impovărat de aceste gânduri și nu putea să scape de ele, deși avea cartea sa preferată și nu era nimeni în jur care să-l distragă.

La un moment dat lângă el se opri bondarul Gălbior ,care ieșise la plimbarea sa de dimineață.

- Bună, Albăstrel! Mă bucur să te văd! Ce faci? O, văd că ti-ai adus cartea preferată! Nu vreau să te deranjez din lectură! Te las să citești. Pe curând!
- Bună, Gălbior! Stai, nu pleca! Nu pot citi!
- De ce? S-a intâmplat ceva?
- Mmm ... eu....am facut ,,,nu am vrut să mă joc cu frățiorii mei și am plecat pe furiș...și cred că sunt supărați ...și nu pot citi, deși era tot ce îmi doream să fac.
- Am înțeles. Vezi tu, uneori familia are nevoie de atenția noastră chiar dacă noi ne dorim să facem altceva singuri. De aceea trebuie să gasim o cale de mijloc pentru că familia este foarte importantă. Eu nu am familie și pot să fac ce vreau , dar uneori mă simt foarte singur, în special

seara pentru că atunci nu prea mai am cu cine sta, Pe timpul zilei mă întâlnesc cu multă lume,dar seara toată lumea stă cu familia. Dacă imi dai voie pot să îți sugerez ceva?

- Sigur. Te rog! Chiar nu știu ce să fac. Nu vreau să mă mai simt așa!
- Bine. Uite ce aș face eu dacă aș fi în locul tau. Aș incerca să le arăt și frățiorilor mei cartea, să le citesc din ea ...
- Scuză-mă ca te întrerup dar ei sunt mici, nu cred că i-ar interesa! Ei vor doar să ne jucăm!
- Nu este nicio problemă! Poți să încerci sub forma unui joc!
- A,da! Ai dreptate nu m-am gândit la asta! Așa este,s jocul este distractiv!
- Vezi, ai gasit soluția! Gândește-te ce norocos esti că ai alături de tine pe cineva tot timpul!
- Îți multumesc mult ,Gălbior! Acum mă duc acasă să mă joc cu frații mei și să-mi cer scuze. Pe curând!
- Pe curând,Albăstrel!

Albăstrel ajunse acasă unde toată familia îl aștepta îngrijorată pentu că nu știa unde era. Le-a spus că îi pare rău că nu i-a anunțat și că i-a ingrijorat dar a ieșit la o plimbare pentru că era o dimineață asa plăcută.

De atunci Albăstrel se bucură de fiecare moment petrecut cu frații săi mai mici pentru că a realizat că jocul impreună cu alții este distractiv.

BIBLIOGRAFIE:

1. SUPORT DE CURS *Școala incluzivă - Tehnici aplicabile copiilor cu CES în procesul de predare-învățare,* BUCUREȘTI, 2019

PROIECT DIDACTIC

PANAINTE DOINIȚA
IP CENTRUL DE EXCELENȚĂ ÎN TRANSPORTURI

Grup de elevi: anul IV
Modulul: Dezvoltarea personală și Proiectarea carierei
Subiectul lecției: Imaginea de sine și cariera
Timpul: 90 de minute

Competenţe specifice:

1. Autoevaluarea potențialului individual din perspectiva proiectării carierei.

Subcompetenţe:

1.1. Identificarea factorilor care influențează o carieră profesională.
1.2. Analiza și identificarea valorilor profesionale.
1.3. Cercetarea pieței muncii.
1.4. Oportunitățile de angajare.

Obiective operaţionale:

O1. Să definească conceptul de *imagine de sine* și să enumere factorii care influențează dezvoltarea acesteia, în urma unei activități de brainstorming.
O2. Să identifice legătura dintre i*maginea de sine* și *luarea deciziilor în carieră*, analizând exemple oferite în cadrul unei discuții de grup.
O3. Să analizeze propriile emoții și percepții referitoare la abilitățile personale și modul în care acestea influențează alegerile profesionale.
O4. Să recunoască importanța unei imagini de sine pozitive în succesul profesional.
O5. Să completeze un chestionar de autoevaluare a competențelor personale și a intereselor profesionale.
O6. Să manifeste deschidere și interes față de dezvoltarea personală continuă.
O7. Să participe activ în discuții despre rolul imaginii de sine în construirea unei cariere de succes.

Strategia didactică

Metode și procedee	*Modalități de evaluare*	*Forme de organizare a activității elevilor*	Resurse educaționale
Brainstorming Discuția ghidată Întrebări/răspunsuri Acumularea și trierea răspunsurilor Pânza discuției Formulare de răspunsuri Argumentarea unui punct de vedere Învățarea prin descoperire Lucrul în grup Conversația Surprinderea esențialului Învățarea reflexivă Învățarea ghidată Învățarea activă Chestionarul Maraton de discuții Linia valorii	Evaluare orală Evaluare scrisă	Activitate frontală Activitate individuală Activitate în grup	Tablă Cretă Markere Post-it-uri Fișe de lucru Chestionar

NOTE:

1. Sarcinile marcate cu ***** se referă la activități care vizează *incluziunea*, adică la crearea unui mediu educațional care promovează participarea și accesul tuturor elevilor, indiferent de diferențele lor individuale. Aceste sarcini se concentrează pe sprijinirea elevilor în procesul de învățare, asigurându-le oportunități egale de dezvoltare.

2. Sarcinile marcate cu **!** se referă la *diversitate*, subliniind importanța recunoașterii și valorificării diferențelor dintre elevi, inclusiv diferențele de abilități, perspective, și moduri de învățare. Aceste activități își propun să stimuleze aprecierea și respectul față de diversitatea din clasă, contribuind la un mediu de învățare mai complex și mai stimulativ.

Bibliografie:

1. Balea Liliana Carmen, *O șansă educației, prin diversitate, incluziune și toleranță,* Ghid metodologic multidisciplinar, Buftea, 2024.

2. Goleman Daniel, *Inteligența emoțională,* Editura Curtea Veche, 2008.
3. Maslow Abraham, *Motivație și personalitate,* Editura Trei, 2007.
4. Neacșu Ioan, *Managementul Carierei.*
5. Zamfir Cătălin, Vlăsceanu Lazăr, *Dicționar de sociologie.*

Surse on-line:
1. https://www.thecdi.net/
2. https://www.psychologytoday.com/
3. https://www.educatie-pentru-cariera.ro/

Desfășurarea lecției

Etapele lecției	***Obiective operaționale***	***Conținuturi și sarcini de învățare***		***Strategia didactică***	***Evaluare formativă***
		Activitatea profesorului	***Activitatea elevului***		
Evocare	O1	Scrie pe tablă expresia *Imagine de sine*. **!** Oferă explicații inițiale și clarifică sensul expresiei, dacă este necesar. Distribuie elevilor post-it-uri sau foi și oferă următoarea cerință. ➢ Să scrie o propoziție prin care definesc *imaginea de sine.* ➢ Să noteze un factor care influențează *imaginea de sine* (ex.: familie, prieteni, experiențe,	Ascultă explicațiile și clarificările oferite de profesor. Scriu pe post-it/foaie: O propoziție care definește *imaginea de sine* și un factor pe care îl consideră influent asupra imaginii de sine.	Brainstorming	Capacitatea de a surprinde esențialul

		media, școală). 1. Organizează spațiul de pe tablă în două coloane: *Definiții* și *Factori influențatori*. 2. Coordonează lipirea răspunsurilor și facilitează discuțiile pe baza acestora.	Lipește răspunsul în coloana corespunzătoare de pe tablă. Participă activ la discuțiile conduse de profesor, exprimând opinii și corelând factorii identificați cu exemple personale sau situații generale.	Discuția ghidată	Capacitatea de a sintetiza o informație
		Adresează întrebarea deschisă: *Dacă ar trebui să te descrii în câteva cuvinte atunci când te privești în oglindă, care ar fi acestea?* **!** Oferă exemple de trăsături pentru a clarifica cerința (ex.: creativ, empatic, perseverent, timid). Solicită elevilor să reflecteze individual și să noteze răspunsurile pe hârtie. ***** Stabilește un cadru sigur și încurajator pentru exprimare. Invită câțiva elevi să își	Reflectează asupra întrebării profesorului. Notează pe hârtie 3-5 trăsături care consideră că îl caracterizează. Își împărtășesc răspunsul sau opinia în fața colegilor.	Întrebări/ răspunsuri Acumularea și trierea trăsăturilor Pânza discuției	Capacitatea de a-și exprima propriile opinii

		împărtășească răspunsurile (voluntar). Adresează o întrebare suplimentară: *Cum credeți că aceste trăsături vă influențează deciziile de carieră sau modul în care vă percep ceilalți?* * Stimulează discuția prin intervenții ghidate, încurajând argumentele și exemplele personale. Face legătura între *imaginea de sine* și tema lecției. **!** Importanța diversității și acceptării în construirea carierei.	Meditează asupra întrebării profesorului. Argumentează răspunsurile, oferind exemple concrete despre cum aceste trăsături influențează deciziile personale sau percepțiile altora.	Formulare de răspunsuri Argumentarea unui punct de vedere	Capacitatea de a-și argumenta propriile convingeri
Realizarea sensului	O4	Distribuie elevilor o fișă cu două coloane: *Puncte forte* și *Oportunități de dezvoltare*. (Anexa 1) Explică cerința: elevii vor completa câte 3 aspecte la fiecare categorie, reflectând asupra	Lucrează individual pentru a completa fișa, apoi discută, într-un grup mic, despre cum aceste aspecte pot influența cariera.	Învățarea prin descoperire	Capacitatea de a determina relația dintre

		lucrurilor la care sunt buni și asupra aspectelor pe care ar dori să le îmbunătățească. **!** Oferă exemple pentru claritate: ➢ *Puncte forte*: Lucrez bine în echipă, Sunt perseverent. ➢ *Oportunități de dezvoltare:* Aș vrea să fiu mai organizat, Să vorbesc mai bine în public.			*punctele forte* și *oportunitățile de dezvoltare*
	O2	Organizează elevii în grupuri de câte 3-4. Distribuie o listă de abilități generale (ex.: comunicare, rezolvare de probleme, creativitate) și cere grupurilor să le analizeze și să identifice 3 abilități esențiale pentru un domeniu de carieră pe care îl aleg împreună. (Anexa 2) ***** Facilitează discuțiile dintre grupuri, încurajând elevii să susțină alegerile făcute.	Se organizează în grupuri de 3-4 elevi. Prioritizează abilitățile personale relevante. Aleg un domeniu de carieră potrivit grupului și justifică alegerea.	Lucrul în grup Surprinderea esențialului	Capacitatea de a colabora eficient în echipă Capacitatea de a gândi creativ și strategic
		Crearea unei declarații de			

	O3	*intenție pentru carieră, bazată pe imaginea de sine* Explică formatul unei declarații de intenție simplificate: o frază în care elevii își formulează un scop profesional, bazat pe imaginea lor de sine și pe abilitățile analizate. Oferă un exemplu: *Datorită creativității mele și pasiunii pentru design, îmi doresc să devin arhitect și să creez spații care inspiră.* * Ghidează elevii în redactarea frazei și oferă feedback personalizat.	Elevii își iau notițe despre cum să formuleze o frază clară și concisă, bazată pe imaginea lor de sine și abilități. În timp ce ascultă, elevii își analizează mental abilitățile și scopurile profesionale, pregătindu-se pentru redactarea propriei declarații. Scriu individual o declarație de intenție, folosind informațiile din sarcinile anterioare, și o împărtășesc colegilor într-un cadru deschis.	Învățarea reflexivă Învățarea ghidată Învățarea activă	Capacitatea de a se autocunoaște și de a reflecta asupra propriei persoane Capacitatea de a exprima clar un scop profesional
Reflecție	O5	Propune un ***Chestionar de Autoevaluare a Competențelor și Intereselor Profesionale***, explicând scopul acestuia și importanța reflecției asupra propriilor competențe și interese. (Anexa 3)	Reflectă asupra punctelor lor forte, abilităților ce necesită îmbunătățire și domeniile profesionale care îi interesează. Completează chestionarul de autoevaluare, reflectând asupra	Chestionar	Capacitatea de a analiza influența intereselor și competențelor asupra carierei

	O6	* Ghidează elevii în completarea chestionarului, oferind exemple și clarificări necesare. **!** Organizează o discuție pentru a ajuta elevii să identifice pași concreți în dezvoltarea competențelor lor profesionale.	competențelor lor personale și intereselor profesionale. Răspund la întrebarea *Cum te vezi în următorii 5 ani, din punct de vedere profesional?* și analizează cum pot aceste abilități și interese să influențeze alegerea carierei lor.	Maraton de discuții	Capacitatea de a stabili pași concreți pentru dezvoltarea personală continuă
	O7	Va ghida elevii în alegerea unui model inspirațional și va sublinia importanța identificării abilităților esențiale într-o carieră. * Va încuraja discuțiile în clasă pentru a ajuta elevii să înțeleagă cum pot aplica trăsăturile și abilitățile în dezvoltarea lor profesională.	Vor identifica o persoană pe care o consideră un model profesional (poate fi un mentor, un membru al familiei sau o personalitate publică) și vor descrie, în câteva fraze, ce abilități și trăsături ale acesteia îi inspiră. Vor explica de ce aceste trăsături le-ar ajuta în cariera lor viitoare și cum le-ar putea dezvolta.	Linia valorii Conversația	Capacitatea de a analiza trăsăturile și abilitățile care contribuie la succesul profesional Capacitatea de autoevaluare și planificare a dezvoltării competențelor profesionale
Extindere		Gândește-te la un job pe care ți-ar plăcea să-l ai în viitor. Ce abilități și trăsături ale tale consideri că te vor ajuta să	Vor asculta cu atenție cerințele temei prezentate de profesor și vor nota eventuale detalii importante.		Capacitatea de a integra experiențele din viața de zi

		reușești în acea carieră? Reflectează asupra unui exemplu din viața ta de zi cu zi în care ai demonstrat aceste abilități și cum le-ai putea îmbunătăți pentru a-ți atinge scopurile profesionale. *Instrucțiuni:* ✓ Scrie un text de 5-7 enunțuri, explicând care sunt abilitățile și trăsăturile tale relevante pentru cariera aleasă. ✓ Dă un exemplu din viața ta cotidiană în care ai demonstrat aceste trăsături sau abilități. ✓ Fă o propunere despre cum ai putea să le dezvolți pe viitor.			cu zi în procesul de dezvoltare personală și profesională

ANEXA 1

Fișă de lucru

Puncte forte	*Oportunități de dezvoltare*

ANEXA 2

Lista cu abilități

- ✓ Comunicare
- ✓ Rezolvare de probleme
- ✓ Creativitate
- ✓ Lucru în echipă
- ✓ Gândire critică
- ✓ Leadership
- ✓ Adaptabilitate
- ✓ Gestionarea timpului
- ✓ Răbdare
- ✓ Organizare
- ✓ Empatie
- ✓ Spirit de inițiativă
- ✓ Reziliență
- ✓ Gândire analitică
- ✓ Negociere
- ✓ Ascultare activă
- ✓ Capacitatea de a lua decizii
- ✓ Motivare
- ✓ Managementul conflictelor
- ✓ Abilități tehnice
- ✓ Planificare strategică
- ✓ Multitasking
- ✓ Capacitatea de învățare continuă
- ✓ Networking
- ✓ Capacitatea de a lucra sub presiune
- ✓ Etică profesională
- ✓ Capacitatea de a da și primi feedback
- ✓ Colaborare interculturală
- ✓ Capacitatea de adaptare la tehnologii noi

ANEXA 3

Chestionar de Autoevaluare a Competențelor și Intereselor Profesionale

Secțiunea 1: Competențe Personale

1. ***Care sunt trei dintre punctele forte ale tale?***
   (Ex: creativitate, organizare, comunicare, leadership, etc.)

- _____
- _____
- _____

2. ***Ce abilități consideri că ar trebui îmbunătățite pentru a-ți atinge scopurile profesionale?***
   (Ex: gestionarea timpului, munca în echipă, rezolvarea problemelor, etc.)

- _____
- _____
- _____

3. ***Cum îți îmbunătățești, de obicei, competențele?***
   (Ex: prin cursuri, lecturi, experiențe de voluntariat, etc.)

- _____
- _____
- _____

Secțiunea 2: Interese Profesionale

4. ***Ce domeniu profesional te interesează cel mai mult și de ce?***
   (Ex: educație, medicină, tehnologie, artizanat, etc.)

- _____

5. ***Care sunt activitățile care te pasionează cel mai mult și pe care ai vrea să le explorezi într-un cadru profesional?***
   (Ex: cercetare, învățământ, design, consiliere, etc.)

- _____
- _____
- _____

6. ***Cum crezi că interesele tale pot influența alegerea unei cariere?***
   (Ex: dacă îți place să rezolvi probleme, ai putea fi interesat de inginerie sau IT)

- _____

Secțiunea 3: Dezvoltare Personală Continuă

7. ***Care sunt domeniile în care îți dorești să te dezvolți continuu?***
   (Ex: abilități tehnice, abilități de comunicare, leadership, etc.)

- _____
- _____
- _____

8. ***Cum ai putea să îți îmbunătățești competențele și interesele profesionale în următoarele luni?***
   (Ex: participând la workshopuri, urmând cursuri online, practicând activități relevante pentru carieră, etc.)

- _____
- _____
- _____

Secțiunea 4: Reflexii Finale

9. ***Cum te vezi în următorii 5 ani, din punct de vedere profesional?***
   (Ex: profesie dorită, nivel de dezvoltare, realizări)

- _____
  _____

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ, O NECESITATE A TIMPURILOR MODERNE

BARBU FLORENTINA-IRINA
COLEGIUL NAȚIONAL „CAROL I" CRAIOVA

„Educația este un al doilea soare pentru cei care îl avem."
Heraclit din Efes

Timpurile pe care le travesăm sunt timpuri ale vitezei, ale acțiunilor rapide, ale schimburilor informaționale la secundă, de aceea trebuie să ne adaptăm și să le primim cu ceea ce numesc unii „open mind".

Școala a militat mereu pentru formarea unui spectru cât mai larg în ceea ce privește deschiderea oamenilor către nou, către necunoscut, dar mai ales asupra a ceea ce înseamnă adaptarea și integrarea copiilor cu CES. Se estimează că în întreaga lume există 240 de milioane de copii cu nevoi special, care au nevoie de sprijin pentru a-și atinge potențialul. Eșecul educației lor derive din politicile educaționale incoerente, din lipsa unui sprijin constant și din slaba educație a părinților, care nu sunt totdeauna interesați în a-i ajuta, ci mai degrabă au așteptări de la societate și instituții ale statului să o facă. În atare situație rolul școlii este unul major în a identifica, sprijini și ajuta să se integreze copiii cu CES.

Dar nu doar copiii cu CES sunt subiectul educației incluzive, ci și copiii apațînând minorităților naționale sau copiii lipsiți de educație. Educația incluzivă înseamnă oportunități reale de învățare pentru grupurile care au fost excluse în mod tradițional. Sistemele incluzive apreciază contribuțiile unice pe care elevii din toate mediile le aduc în clasă și permit grupurilor diverse să se dezvolte unul lângă altul, în beneficiul tuturor.

Școala incluzivă are rolul de a oferi tuturor șanse egale, înseamnă programe personalizate, înseamnă clase cu număr mic de elevi, înseamnă cadre didactice de sprijin, consilier școlari bine pregătiți și prezenți permanent în unitățile de învățământ. Fiecare copil este diferit și special și are propriile nevoi, fie că este un copil tipic sau atipic. Toți copiii au dreptul la educație, chiar dacă suferă de o deficiență, iar o separare a acestora ar duce la discriminare și marginalizare.

Practica incluzivă poate fi definită ca totalitatea atitudinilor și metodelor care asigură accesul tuturor elevilor la învățământul general. Toată lumea se străduiește să se asigure că toți elevii se simt bineveniți și apreciați și că primesc sprijinul potrivit pentru a-și dezvolta competențele și a-și atinge obiectivele. Atunci când educația este cu adevărat incluzivă, aceasta poate fi benefică pentru toți elevii, nu doar pentru elevii cu dizabilități.

Personalul didactic din cadrul școlii incluzive trebuie să respecte cultura școlii și să fie un pilon pentru atingerea dezideratelor acesteia.Acesta trebuie să realizeze pentru fiecare elev, în parte, un plan de intervenție personalizat, acesta fiind întocmit pe baza rezultatelor făcute în urma evaluării inițiale făcute elevului de către cadru didactic și de către psihologul școlii.

Adaptarea programelor și a sarcinilor de lucru trebuie să fie făcută pe baza planului de intervenție personalizat (PIP). Pentru a valoriza cât mai bine adevăratul potențial al fiecărui elev

în realizarea PIP-ului este necesar să reformulăm componentele educaționale plecând de la obiective, scopuri, curriculum, resurse procedurale și ajungând până la relațiile dintre partenerii de lucru, mai precis în triada cadru didactic-elev-părinte.

Educația incluzivă presupune:

- Valorizarea tutror elevilor în egală măsură;
- Creșterea participanților la educație și reducerea celor excluși de la cultură, învățătură și valorile promovate de scoala de masa;
- Regândirea practicilor școlii astfel încât ele să răspundă diversității elevilor;
- Reducerea barierelor în învățare și participarea tuturor elevilor;
- Lipsa etichetării în educație;
- Recunoașterea faptului că incluziunea în educație este un aspect al incluziunii în societate;
- Înțelegerea diferențelor între elevi.

Participarea şcolară înseamnă învăţarea alături de ceilalţi copii şi colaborarea cu ei, prin împărtăşirea experienţelor de învăţare. Ea presupune implicarea activă în învăţare şi dreptul la opinie în ceea ce priveşte modul în care educaţia este trăită de către fiecare copil. Mai mult, participarea înseamnă recunoaşterea, acceptarea şi valorizarea ca personalitate.

Așadar, indiferent de cultură, etnie, religie sau deficiențe, școala ar trebui să devină locul în care toți elevii se simt în siguranță, se simt respectați și ascultați.

Bibliografie:

- .Dezvoltarea culturii şi practicilor şcolare inclusive-ghidul formatorului(Accesul la educaţie al grupurilor dezavantajate cu focalizare pe romi),Editat de Ministerul Educaţiei şi Cercetării,Decembrie 2005.
- Dorel Ungureanu-Educaţia integrată şi Şcoala Inclusivă,Ed.de Vest Timişoara,2000.

CUNOAȘTEREA ELEVULUI DE CĂTRE PROFESOR – FACTOR DETERMINANT AL INCLUZIUNII ȘCOLARE

MIREA VALERIA
RIZI MARIANA
CIOBANU DANIELA
COLEGIUL NAȚIONAL „CAROL I" CRAIOVA

Rolul integrator al școlii moderne vizează un proces inovator prin care se asigură accesul general la premisele formării cu șanse egale, în vederea asumării rolului social și a reușitei profesionale pentru toate categoriile de persoane. Incluziunea stă la temelia conceptului „Școala pentru toți" și este privită dintr-o dublă perspectivă: atât din punctul de vedere al celui inclus, care își depășește propriile bariere și beneficiază de avantajele grupului, dar și din punctul de vedere al celor care îl integrează pe acesta. Între aceste două accepțiuni, se remarcă rolul fundamental al cadrului didactic, nu doar de formator, ci și de facilitator al procesului de integrare. Bun cunoscător al ambelor părți, cadrul didactic are în mâna sa pârghiile necesare pentru a asigura reușita școlară, prin educația integrată. Demersul de cunoaștere a propriilor elevi de către cadrul didactic și de stabilire a coordonatelor evoluției acestora, este determinant în procesul de integrare educațională.

A cunoaşte evoluția unui elev înseamnă a descifra notele dominante ale personalităţii acestuia, a identifica şi a înţelege motivele care îl determină să acţioneze într-un mod sau altul şi a-i prevedea evoluţia ulterioară. Prin dezvoltare se asigură caracterul diferenţiat al instruirii şi educării elevilor, utilizând metodele cele mai potrivite în raport de particularităţile dezvoltării fizice şi psihice.

În acelaşi timp cu activitatea de instruire şi educare, cadrul didactic trebuie să cunoască şi personalitatea copilului, în vederea urmăririi dezvoltării acestuia. Legătura dintre aceste două acţiuni este bine închegată şi rezidă din faptul că solicitările externe (sarcinile de învăţare, măsurile şi cerinţele educaţionale) se răsfrâng prin prisma condiţiilor interne ale personalităţii copilului cu ansamblul ei de particularităţi individuale şi de vârstă.

Variabilele psihologice care intermediază performanţele şi manifestările şcolarului şi preşcolarului sunt: trebuinţele şi interesele, disponibilităţile şi interesele generale, aptitudinile specifice, structurile tipologice şi temperamentale, fondul emoţional, însuşirile intelectuale, achiziţiile anterioare etc. Toate acestea acţionează ca un film, imprimând o notă specifică, individuală, proceselor de învăţare şi conduitelor infantile.

Este lesne de observat cum, sub incidenţa influenţelor instructiv-educative cumulate, copilul progresează, se transformă, se maturizează mental, psiho-moral, psiho-comportamental; cresc indicii lui de competenţă, independenţă, autoinstruire, autoeducare. În acelaşi timp, mutaţiile care se petrec în sfera posibilităţilor de învăţare, precum şi a dezvoltării, servesc drept sursă de informaţie inversă pentru a înregistra progresul în sfera instruirii şi a învăţării.

Intrarea în şcoală, trecerea la o nouă formă de activitate şi la un nou mod de viaţă vor influenţa într-un mod determinat asupra formării în continuare a personalităţii. Începând chiar cu aspectul exterior – ţinuta vestimentară -, copilul capătă o altă alură, alt profil, deosebit de cel al copilului din grădiniţă.

În cadrul dezvoltării stadiale, fiecare copil este o individualitate în sensul că fiecare are o structură și un anumit nivel al trăsăturilor psiho-fizice, al proceselor de cunoaștere, al diferitelor însușiri personale.

Punerea în aplicare a strategiilor didactice de tratare diferențiată și individualizată a elevilor necesită o bună cunoaștere a particularităților psihologice ale elevilor pentru a putea fi identificate acele dimensiuni psihologice care permit realizarea unor dezvoltări ulterioare ale elevilor.

Fiecare elev trebuie abordat diferit, în funcţie de particularităţile native pentru a se obţine maximum de randament din partea fiecăruia. Astfel, între învăţător şi elevi trebuie să se realizeze tot atâtea relaţii interpersonale cât este şi numărul copiilor din clasă, iar relaţiile trebuie să aibă caracter biunivoc.

Cunoașterea și evoluția copiilor nu trebuie să fie o acțiune în sine, ci o acțiune care să faciliteze cadrului didactic formarea lor. În funcţie de particularităţile psiho-individuale, elevii trebuie iniţiaţi în exerciţiul autocunoaşterii, pentru ca, într-o ambianţă constructivă, să-şi formeze conduite şi comportamente autentice.

Așadar, pentru a dezvolta personalitatea elevului, trebuie să ştii care-i sunt posibilităţile, să cunoşti realitatea asupra căreia vei acţiona şi pe care îţi propui s-o transformi.

Cunoaşterea elevului este un mijloc de a îndruma concret şi ştiinţific activitatea acestuia, de a face educaţie „pe măsura" individualităţii elevului şi de a contribui la dezvoltarea personalităţii micilor şcolari.

Cunoscând particularităţile vârstei şcolare mici învăţătorul poate alege mijloacele educative cele mai potrivite pentru dezvoltarea lor. Dacă el ştie prin ce se caracterizează memoria, imaginaţia, gândirea, sentimentele, voinţa elevilor, va ţine seama de aceste particularităţi şi în activitatea sa.

Cunoscând aspectele individuale ale elevilor săi, prin observarea activităţii şi comportării obişnuite ale elevilor, prin aplicarea de teste, prin convorbiri cu elevii, cu părinţii, cu prietenii lor, prin studierea produsului activităţii (desene, compuneri), prin măsurarea unor indici ai dezvoltării fizice, învăţătorul poate ajunge la o cunoaştere profundă a fiecărui elev.

În complexa activitate destinată dezvoltării personalității copilului, un loc aparte îl ocupă probele psihologice ce vizează cunoaşterea și evoluția unor caracteristici de personalitate.

În contextul şcolii româneşti de azi, cadrele didactice întâmpină dificultăţi în ceea ce privește relaționarea cu elevii şi se confruntă cu o serie de acte de devianţă şcolară precum: absenteism şi chiar abandon şcolar, tulburarea orelor de curs, violenţă verbală şi fizică, etc. În rezolvarea acestor probleme beneficiază doar de un ajutor foarte mic şi sporadic din partea părinților. Observăm frecvent că acei elevi consideraţi „elevi-problemă" se confruntă cu următoarele situaţii: absenteism, dificultăţi de integrare în colectivitate, relaţii deficitare cu familia, comportament agresiv, dificuftăţi de comunicare, ADHD, disconfort psihic, neadaptare la viața școlară etc.

Dezvoltarea şi evaluarea psihologică a elevilor sunt, în esenţă, premise necesare pentru eficientizarea activităţii instructiv-educative. Revine, deci, fiecărui cadru didactic sarcina înțelegerii comportamentului şi psihologiei elevilor de care se ocupă.

Necunoaşterea şi neglijarea particularităţilor individuale pot duce la o tratare abstractă și globală (numai după particularităţile de vârstă) a elevilor, lipsind copiii de cea mai potrivită îndrumare pedagogică. Înţelegerea şi luarea în considerare a particularităţilor individuale ale fiecărei persoane conduc la găsirea unor soluţii, metode şi mijloace pedagogice specifice, ceea ce sporește cu siguranţă eficienţa actului educaţional.

Cunoașterea elevului de către profesor, dar și a grupului clasei, este esențială pentru un proces educațional eficient.

A. Metode de cunoaștere a personalității elevului:

Metode clinice:
- observația
- convorbirea
- metoda biografică

Metode psihometrice sau experimentale:
- experimentul
- testul
- chestionarul

B.Tehnici de cunoaştere a colectivului de elevi:

- Tehnica studierii transversale sau structurale, care prezintă clasa la un moment dat, tabloul colectivului de elevi şi se referă la descrierea caracteristicilor de structură ale acestuia.
- Tehnica studierii longitudinale sau dinamice, surprinde transformările petrecute în timp, la nivelul colectivului de elevi.
- Observaţia psihosocială poate fi o metodă de sine stătătoare de cunoaștere a sintalității colectivului de elevi dar şi o tehnică în cadrul unor metode mai complexe de cunoaştere sau intervenţie psihosocială cum ar fi: experimentul, jocul de rol.
- Testelele sociometrice reprezintă un ansamblu de instrumente şi de procedee destinate să măsoare configuraţia şi intensitatea relaţiilor interpersonale din interiorul unui grup social. Testul sociometric este considerat instrumentul principal şi punctul de plecare în cunoaşterea diferitelor aspecte ale procesului de interacţiune, ce se manifestă în colectiv.

Test sociometric

Testele sociometric măsoară relaţiile afectiv-simpatetice dintre membrii grupurilor sociale.

Se adresează întrebări pentru a surprinde relaţiile afective de preferenţiere sau de respingere.

Testul sociometric presupune mai multe etape:

I. Faza de pregătire în care se motivează aplicarea testului, se asigură confidenţialitatea şi se limitează numărul de răspunsuri.

II. Faza de aplicare:

Elevii îşi exprimă în scris, după o scară de preferinţe, atitudinile de atracţie, de respingere sau de indiferenţă faţă de ceilalţi membri ai grupului.

Chestionarul a fost aplicat la clasa a III-a, la un număr de 28 elevi (8 fete şi 20 băieţi) şi cuprinde două întrebări:

Cu cine ai vrea să stai în bancă ?

a).....

b).....

Cu cine nu ai vrea să stai în bancă?

a).....

b).....

Se dau câte două răspunsuri la fiecare întrebare. Alegerile au fost notate cu (+), iar respingerile cu (-).

III.Sociomatricea

Înregistrarea opţiunilor s-a făcut într-un tabel cu dublă intrare, în care membrii grupului sunt notaţi pe verticală şi pe orizontală, iar relaţiile dintre ei cu (+) şi (-).

Se observă că subiecţii cu numărul 8, 23, 24 sunt marginalizaţi. Nu au atrageri. Aceştia au primit 11, una, respectiv 3 respingeri. Subiecţii cu numărul 10, 17, 22 şi 27 au primit câte o singură atragere.

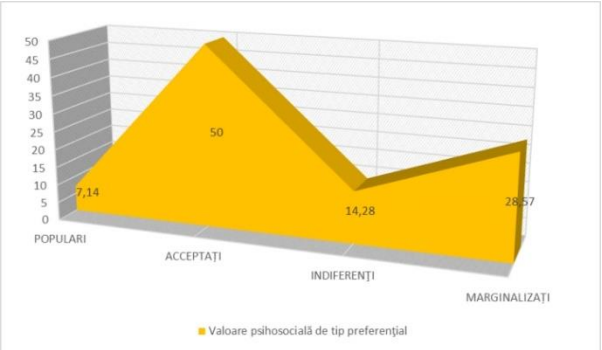
•indicele statusului preferenţial Isp =(N a - N r)/(N-l)

Este calculat pentru fiecare elev în parte şi se poate observa în matricea sociomatrică. Pe baza acestui indice am realizat tebelul reprezentând valoarea psihosocială de tip preferenţial.

Informaţiile oferite de testul sociometric au fost foarte importante pentru activitatea pe care am desfăşurat-o la clasă. Pe baza informațiilor înregistrate am putut realiza orientarea pozitivă a relaţiilor dintre membrii unui grup am putut identifica explica tensiunile latente sau manifestate între ei și am putut converti relaţiile negative în relaţii pozitive cu valenţe educativ-formative.

TABEL CUPRINZÂND INDICII DE STATUT PREFERENŢIAL

Nr. preferințe	Nr. subiect	ISP	Valoare psihosocială de tip preferențial
6	7.	0,21	POPULARI: 2
6	19.	0,25	
3	1.	0,10	ACCEPTAŢI: 14
3	3.	0,10	
3	5.	0,10	
2	6.	0,07	
3	9.	0,10	
3	11.	0,10	
3	15.	0,14	
2	16.	0,10	
2	18.	0,07	
2	20.	0,07	
3	21.	0,10	
3	25.	0,14	
4	26.	0,28	
1	28.	0,03	
1	2.	0,07	INDIFERENŢI: 4
2	12.	0,14	
2	14.	0,14	
1	27.	0,07	
-1	4.	-0,17	MARGINALIZAŢI: 8
-11	8.	-0,39	
-5	10.	-0,25	
-1	13.	-0,03	
-15	17.	-0,60	
-1	23.	-0,03	
-3	24.	-0,10	
-1	22.	-0,10	

BIBLIOGRAFIE

1. ALLPORT, G.W., *Structura şi dezvoltarea personalităţii*, Editura Didactică și Pedagogică, Bucureşti, 1981;

2. COSMOVICI, Andrei, IACOB, Luminiţa, *Psihologie şcolară*, Editura Polirom, Iaşi, 1999;

3. HĂVÂRNEANU, C, *Metode de cunoaştere a elevilor*, în A. Cosmovici, L. Jacob (coord.), *Psihologie şcolară*, Iaşi, Editura Polirom, 1988;

4. HOLBAN, I. (coord.), *Cunoaşterea elevului. O sinteză a metodelor*, Editura Didactică și Pedagogocă, București, 1978;

DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE DIN PERSPECTIVA PROFESORULUI

GRUIA ANDA MIRELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN GHEORGIȚA" PODARI

Diversitatea și incluziunea sunt concepte fundamentale în educație, iar rolul profesorului este esențial în crearea unui mediu de învățare care să le susțină. Într-o clasă, elevii vin din medii și culturi diferite, având diverse nevoi și perspective. Profesorii au datoria de a promova un climat educațional care respectă și valorifică aceste diferențe. În acest sens, diversitatea nu doar că adaugă valoare în cadrul educațional, dar și sprijină dezvoltarea personală și profesională a elevilor.

Diversitatea într-o clasă se manifestă printr-o varietate de factori care influențează procesul de învățare. Acestea pot include:

- **Diversitatea culturală și etnică**: Elevii provin din diferite medii culturale, cu limbi și tradiții variate. Acest lucru poate afecta modul în care aceștia învață și interacționează cu ceilalți.
- **Diferențe de gen și orientare sexuală**: Este important ca profesorii să înțeleagă și să sprijine elevii care au identități de gen sau orientări sexuale diferite, pentru a asigura un mediu sigur și respectuos.
- **Dizabilitățile și nevoile educaționale speciale**: Elevii cu dizabilități sau cu dificultăți de învățare necesită adaptări speciale pentru a accesa conținutul educațional la fel ca ceilalți colegi.
- **Diversitatea socio-economică**: Elevii pot veni din medii sociale diferite, ceea ce poate influența accesul lor la resurse educaționale și motivația pentru învățare.

Incluziunea este procesul de integrare a tuturor elevilor într-un mediu educațional care le permite să învețe și să se dezvolte în mod egal. Pentru un profesor, aceasta înseamnă crearea unui climat de învățare care să răspundă nevoilor fiecărui elev, indiferent de diferențele lor. În practică, incluziunea presupune:

- **Accesibilitatea educațională**: Profesorul trebuie să adapteze materialele, metodele de predare și evaluare pentru a asigura că fiecare elev, indiferent de dificultățile pe care le întâmpină, poate învăța în mod eficient.
- **Respectul pentru diversitate**: Este esențial ca profesorul să fie un model de respect pentru diferențele dintre elevi și să promoveze învățarea despre diverse culturi, tradiții și perspective.
- **Atmosferă de încredere și siguranță**: Elevii trebuie să se simtă acceptați și sprijiniți în orice circumstanță, iar profesorul trebuie să creeze un mediu în care bullying-ul, discriminarea și excluderea nu sunt tolerate.

Există mai multe strategii prin care un profesor poate încuraja diversitatea și incluziunea într-o clasă:

1. **Crearea unui curriculum diversificat**: Profesorii trebuie să se asigure că materialele și lecțiile pe care le predau reflectă diversitatea culturilor, etniilor și tradițiilor. De exemplu,

studiile istorice și literare ar trebui să includă perspective diverse, care să ofere elevilor o înțelegere completă a lumii.

2. **Încurajarea colaborării între elevi**: Activitățile de grup sunt esențiale pentru promovarea colaborării între elevi cu diferite abilități și perspective. Acest lucru le permite să învețe unii de la alții și să aprecieze diversitatea.
3. **Diferentierea în predare**: Un profesor eficient va adapta metodele de predare la nevoile specifice ale elevilor. De exemplu, unii elevi pot necesita mai mult timp pentru a înțelege un concept, în timp ce alții pot învăța mai rapid. Această abordare ajută la incluziune, asigurându-se că toți elevii pot progresa.
4. **Formarea continuă a profesorilor**: Profesorii trebuie să participe la cursuri și workshopuri despre diversitate și incluziune, pentru a fi mai bine pregătiți să răspundă nevoilor elevilor. Cunoașterea celor mai bune practici poate face diferența în modul în care se gestionează o clasă diversă.
5. **Crearea unui climat pozitiv și deschis**: Este important ca profesorul să încurajeze respectul reciproc între elevi și să intervină rapid atunci când apar comportamente de excludere sau discriminare. De asemenea, discuțiile deschise despre diversitate și toleranță pot contribui la formarea unei atmosfere educaționale incluzive.

Deși conceptul de diversitate și incluziune este esențial în educație, implementarea sa poate întâmpina anumite provocări:

- **Prejudecăți inconștiente ale profesorilor**: Uneori, profesorii pot avea prejudecăți, chiar și inconștiente, care influențează modul în care interacționează cu elevii sau cum le sunt prezentate materialele educaționale.
- **Resurse limitate**: Unele școli nu dispun de suficiente resurse pentru a sprijini toți elevii, în special pe cei cu nevoi educaționale speciale.
- **Rezistența la schimbare**: Atât elevii, cât și părinții pot fi reticenți în a accepta schimbările care vin cu promovarea diversității și incluziunii, ceea ce poate îngreuna implementarea acestor principii în școli.

În concluzie putem să spunem că diversitatea și incluziunea sunt esențiale pentru crearea unui mediu educațional echitabil și eficient. Profesorii au un rol fundamental în modelarea unei societăți care să aprecieze și să respecte diferențele. Prin adoptarea unor strategii adecvate și prin crearea unui mediu de învățare respectuos, profesorii pot contribui semnificativ la formarea unor elevi mai toleranți, deschiși și pregătiți să trăiască într-o lume diversă. Incluziunea și diversitatea nu sunt doar valori de aplicat în educație, ci și în viața cotidiană, iar rolul profesorilor este de a le insufla elevilor importanța lor încă de la vârste fragede.

Bibliografie:

- **"Educație pentru diversitate și justiție socială"**, Maurianne Adams, Lee Anne Bell, Pat Griffin, *Editura* Humanitas, 2014
- **"Educație multiculturală. Teorie și practică"**, Gheorghe Dănilă, *Editura* Polirom, 2007
- **"Incluziune și educație pentru toți"**, Ioana Munteanu, *Editura* Cartea Școlii, 2011

DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE LA CLASĂ

GLIGORE LOREDANA
COLEGIUL NAȚIONAL „CAROL I” CRAIOVA

Într-o lume din ce în ce mai interconectată, școala joacă un rol crucial în promovarea diversității și incluziunii. Aceste principii nu doar că încurajează acceptarea diferențelor, ci oferă fiecărui elev șansa de a-și atinge potențialul maxim, indiferent de mediul din care provine, de abilitățile sale sau de particularitățile individuale.

Ce înseamnă diversitatea și incluziunea în educație?

Diversitatea se referă la varietatea caracteristicilor pe care elevii le aduc într-o clasă: etnie, religie, gen, dizabilități, niveluri diferite de dezvoltare, contexte sociale sau economice. Incluziunea înseamnă crearea unui mediu de învățare în care fiecare elev se simte valorizat și sprijinit să participe activ. Acest proces implică adaptarea metodelor de predare și a materialelor pentru a răspunde nevoilor fiecăruia.

Importanța diversității și incluziunii la clasă

1. **Îmbunătățirea performanței academice**
   Studiile arată că elevii care învață într-un mediu incluziv au șanse mai mari de succes, deoarece se simt sprijiniți și acceptați. Acest lucru stimulează motivația și implicarea.
2. **Dezvoltarea empatiei și a competențelor sociale**
   Diversitatea la clasă îi ajută pe elevi să înțeleagă și să respecte perspective diferite. Aceste abilități sunt esențiale într-o societate globalizată.
3. **Crearea unui mediu echitabil**
   Incluziunea oferă tuturor elevilor șanse egale, combătând stereotipurile și discriminarea.

Strategii pentru a promova diversitatea și incluziunea

1. **Adaptarea curriculumului**
   Profesorii pot integra în lecții exemple și povești din culturi diverse sau care reflectă perspective diferite.
2. **Folosirea metodelor de predare diferențiată**
   Aceasta implică adaptarea activităților la nevoile fiecărui elev, utilizând instrumente variate, de la tehnologie la jocuri interactive.
3. **Promovarea colaborării în grup**
   Activitățile de grup mixte ajută elevii să interacționeze și să învețe unii de la alții.
4. **Crearea unui mediu sigur și prietenos**
   Încurajarea respectului reciproc și abordarea promptă a situațiilor de bullying sau discriminare sunt esențiale pentru un climat incluziv.

Aceste aspecte reprezintă caracteristicile generale cu care se confruntă orice cadru didactic. Putem adapta aceste situații de învățare la nivelul fiecărei clase/nivel de studiu. Pentru învățământul primar și, cu precădere la clasa I, se poate folosi jocul didactic pentru a realiza coeziune grupului, pentru a permite participarea tuturor elevilor la activități și pentru a-i învăța să învețe.

1. **Joc de roluri**
   - **Descriere:** Elevii lucrează în echipe pentru a interpreta un scenariu.
   - **Exemplu:** Într-o lecție despre reguli de comportament, echipele interpretează situații (ex. „Cum salutăm colegii” sau „Cum cerem voie să vorbim”).
   - **Rezultat:** Copiii învață să colaboreze și să aplice comportamente adecvate.
2. **Puzzle de grup**
   - **Descriere:** Fiecare grup primește un set de piese de puzzle, iar membrii trebuie să colaboreze pentru a-l finaliza.

- **Exemplu:** Puzzle-ul poate reprezenta o imagine legată de lecție (ex. o hartă simplă, un animal sau o literă).
- **Rezultat:** Activitatea promovează comunicarea și sprijinul reciproc.

3. **„Ștafeta cu sarcini”**
   - **Descriere:** Elevii lucrează în echipe și își pasează unul altuia o sarcină, fiecare contribuind cu ceva.
   - **Exemplu:** Într-o lecție despre povestiri, primul copil desenează un personaj, al doilea completează o acțiune, al treilea scrie o propoziție.
   - **Rezultat:** Toți contribuie la produsul final, dezvoltând creativitatea și cooperarea.
4. **Proiect de echipă: colaj tematic**
   - **Descriere:** Fiecare echipă creează un colaj folosind hârtie colorată, lipici și alte materiale.
   - **Exemplu:** La o lecție despre „Animalele de la fermă,” fiecare grup alege un animal și creează o scenă (ex. o vacă pe câmp, găini în coteț).
   - **Rezultat:** Elevii discută și decid împreună asupra elementelor colajului.

Consider că adaptarea metodelor de predarea pentru includerea și evidențierea tuturor elevilor din clasă reprezintă una din strategiile importante pentru realizarea incluziunii. Pentru învățământul primar pot fi folosite metode precum:

Centru de activități rotativ

- **Descriere:** Clasele sunt împărțite în 3-4 centre, fiecare având o activitate diferită, adaptată nivelului fiecărui grup de elevi.
- **Exemplu:** La o lecție despre cifre:
  - Un grup lucrează cu cartonașe pentru a asocia numere cu imagini.
  - Un alt grup rezolvă exerciții simple pe fișe.
  - Un al treilea grup folosește jucării (ex. cuburi) pentru a compune numere.
- **Rezultat:** Fiecare copil lucrează în ritmul său, iar activitățile sunt adaptate nivelului lor.

2. **Lecție interactivă cu tehnologie**
   - **Descriere:** Folosirea unui videoproiector sau a unui calculator pentru a crea activități interactive.
   - **Exemplu:** Într-o lecție despre litere, se poate folosi un joc educativ online:
     - Copiii identifică litera inițială a unor imagini afișate.
     - Cei care sunt mai avansați pot forma cuvinte.
   - **Rezultat:** Elevii primesc provocări pe măsura nivelului lor de dezvoltare.
3. **Activități bazate pe preferințe individuale**
   - **Descriere:** Elevii aleg activitatea preferată dintr-o listă, toate fiind legate de același subiect.
   - **Exemplu:** La o lecție despre „Toamna,” elevii pot:
     - Colora frunze în culorile corecte.
     - Scrie cuvinte despre toamnă (ex. „frunze,” „ploaie”).
     - Realiza un colaj cu frunze din hârtie colorată.
   - **Rezultat:** Toți învață despre toamnă, dar fiecare alege o activitate care îi stârnește interesul.

La clasa I se poate folosi o activitate precum „Povestea toamnei”

Obiective

- Dezvoltarea abilităților de lucru în echipă.
- Exersarea competențelor de scriere și desen.
- Promovarea incluziunii prin adaptarea sarcinilor la nivelul fiecărui elev.

Descrierea activității

1. **Tema:** „Povestea toamnei”

Activitatea combină povestirea, desenul și colaborarea în echipe, adaptând sarcinile la niveluri diferite de dezvoltare ale elevilor.

2. **Durata:** 45 de minute
3. **Materiale necesare:**
    a. Cartoane colorate
    b. Creioane, carioci, lipici
    c. Decupaje cu imagini tematice (frunze, mere, ploaie etc.)
    d. Fișe de lucru cu propoziții incomplete despre toamnă
4. **Desfășurare:**

Introducere (10 minute)

Profesorul începe cu o scurtă poveste despre toamnă, incluzând imagini sau obiecte reale (frunze, castane). Întrebările adresate clasei:

„Ce ne spune toamna prin culorile ei?”
„Ce lucruri facem diferit în această perioadă?”
Activitate principală (25 minute):
Elevii sunt împărțiți în 3-4 echipe, fiecare având o sarcină specifică:
Grupa 1: „Scriitorii de povești” – completează fișe cu propoziții incomplete:
Ex.: „Frunza căzută este...” sau „În toamnă, copacii devin...”
→ Fișele sunt personalizate în funcție de nivel (propoziții mai simple pentru cei care au nevoie de sprijin).
Grupa 2: „Artiștii” – realizează un colaj tematic cu frunze, decupaje și culori.
Grupa 3: „Exploratorii” – compun o listă cu lucruri specifice toamnei (cu ajutor, dacă e nevoie).
Fiecare grup contribuie la crearea unei povești comune: desenul și ideile lor vor fi integrate de profesor în povestea „Povestea Toamnei.”
Încheiere (10 minute):
Echipele prezintă creațiile lor (povestea, desenul, lista). Profesorul încurajează discuții despre munca în echipă și aprecieri reciproce.
Adaptări pentru incluziune:

- **Elevi cu dificultăți de scriere:** primesc mai puține propoziții sau doar cuvinte de completat.
- **Elevi avansați:** pot crea propoziții proprii sau ilustrații mai complexe.
- **Elevi cu dizabilități:** pot lucra la decupaje sau colaj, cu sprijin personalizat.

În concluzie putem spune că diversitatea și incluziunea în clasă reprezintă mai mult decât simple idealuri – sunt necesități pentru o educație de calitate. Încurajând respectul, empatia și colaborarea, școlile pot forma viitori cetățeni care apreciază valoarea fiecărei persoane. Prin includerea tuturor, oferim nu doar o șansă pentru fiecare elev, ci și pentru întreaga societate.

Bibliografie:

- Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*. Editura Polirom.
- Neacșu, I. (2006). *Ghidul profesorului în învățământul primar*. Editura Didactică și Pedagogică
- Șchiopu, U. (2001). *Psihologia copilului*. Editura Aramis.
- Activități creative: twinkl.ro

DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

NICA ISABELLA MARILENA

COLEGIUL NAȚIONAL ”CAROL I”, CRAIOVA

Diversitatea elevilor din secolul XXI creează multe provocări pentru profesorii care nu au experimentat aceste lucruri până acum. Efectivele de elevi sunt formate din copii care au din ce în ce mai multe și mai diverse deficiențe de învățare și de comportament. Cea mai importantă provocare este aceea de a găsi o modalitate de a-i integra și de a reuși să îi determinăm să progreseze. Diferențele dintre elevi pot include limba, cultura, religia, genul, abilitățile diferite, preferințele sexuale, statutul socioeconomic și mediul geografic, dar și unele mai grave, precum diverse afecțiuni. Această diversitate crescândă de elevi în școli este, prin urmare, subiect de o mare dezbatere și îngrijorare. Diferențele sunt adesea tratate ca o problemă mai degrabă decât ca o oportunitate de a descoperi bogăția care există în viețile altora și cum putem fi incluși, apreciați, respectați și salutați pentru cine suntem într-o lume diferită natural.

Nu vom reuși să integrăm acești elevi dacă nu vom înceta să vedem diversitatea elevilor ca pe o problemă. Provocarea profesorilor este aceea de a adapta conținuturile învățării funcție de nevoile și disponibilitățile fiecărui copil.

Predarea diferențiată permite profesorului să respecte standardele curriculare, satisfăcând în același timp, nevoile individuale ale elevilor. Diferențierea permite profesorilor să se concentreze asupra competențelor de bază din fiecare domeniu, să fie sensibili la diferențele individuale, să integreze evaluarea în educație și să ofere studenților diferite metode de predare-învățare.

Incluziunea este un mod de viață - un mod de a trăi împreună - care se bazează pe convingerea că fiecare persoană are valoare. Educația incluzivă înseamnă că toți elevii participă la educație și sunt sprijiniți să învețe și să participe la toate aspectele vieții școlare. Educația incluzivă este despre modul în care dezvoltăm și proiectăm școli, săli de clasă, programe și activități astfel încât toți elevii să învețe și să participe împreună. Misiunea școlii este de a preda tuturor, folosind toate mijloacele disponibile și, în același timp, să permită și să stimuleze capacitatea fiecărui elev de a conduce căi de învățare personale, personalizate. Predarea într-o manieră incluzivă înseamnă primirea tuturor copiilor și angajarea de a instrui fiecare copil din comunitate, fiecare cetățean într-o democrație, cu dreptul inalienabil de a face parte din acea comunitate. Incluziunea presupune ca viața și învățătura să aducă beneficii tuturor, nu doar copiilor normali, ci și celor care sunt etichetați ca având o deficiență.

De incluziune beneficiază nu numai copiii cu dizabilități, ci și toți ceilalți elevi, profesori, părinți și membrii comunității. Experiența ne arată că atunci când comunitățile și școlile fac alegerea includerii în adevăratul sens al cuvântului, ele fac sistemul educațional mai bun și, în același timp, reușesc să transforme o societate intolerantă, care se teme de diferențe, într-o societate care sărbătorește și valorizează diferențele.

Fiecare elev poate învăța și reușește să evolueze în propriul său ritm. Diversitatea ne îmbogățește pe toți și elevii cu deficiențe pot depăși riscul eșecului prin implicarea într-o

comunitate primitoare care răspunde nevoilor tuturor elevilor. Fiecare elev are o contribuție unică de oferit celorlalți. Fiecare elev are puncte forte și puncte slabe. Serviciile și sprijinul copiilor cu deficiențe nu trebuie direcționate către școlile speciale. Rezultate efective de învățare sunt realizate prin eforturile de colaborare ale tuturor celor care lucrează pentru a asigura succesul fiecărui elev.

Profesorii îi ajută pe elevi să își dezvolte abilitățile sociale, făcându-i să interacționeze, să se conecteze și să dezvolte relații și prietenii. Respectul pentru diversitate creează un mediu primitor pentru toți. Educația incluzivă pentru elevii cu dizabilități poate avea succes doar atunci când aceiași elevi simt că fac parte din comunitatea școlară. Acest lucru necesită o discuție deschisă și onestă despre diferența și respectul instituțional pentru oameni, indiferent de fundalul și abilitățile lor.

Atunci când promovăm diversitatea, putem folosi o serie de activități pentru a ajuta elevii să recunoască și să respecte diferențele oamenilor, creând o atmosferă atotcuprinzătoare. Promovarea diversității și a egalității în educație este esențială atât pentru elevi, cât și pentru profesori. Scopul este de a crea în clasă un loc sigur fără prejudecăți în care elevii să aibă posibilitatea de a prospera. Predarea cu succes și creșterea gradului de conștientizare cu privire la diversitate funcționează pentru a evidenția caracteristicile și trăsăturile individuale care îi fac pe oameni unici, mai degrabă decât diferiți. Când elevii sunt învățați să respecte diversitatea, aceștia dobândesc cunoștințe și înțelegere care îi pot ajuta să îmbunătățească relațiile, să abordeze prejudecățile și să ia decizii pozitive de-a lungul vieții. În societatea de astăzi, provocatoare și diversă, ar trebui să dezvoltăm tinerilor atitudini pozitive vizavi de diferențele dintre oameni.

Educația incluzivă oferă ocazia de a descoperi și accepta diferențele dintre indivizi, reducând impactul hărțuirii și al intimidării. Dezvoltând prietenii cu o mare varietate de copii, fiecare cu propriile nevoi și abilități, influențăm pozitiv atât viața de școlar, cât și comunitatea, astfel încât, la un nivel mai larg, ambele pot fi sensibile la diversitate și incluziune.

Bibliografie:

- Gherguţ, Alois, 2006, Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale, Editura Polirom, Iaşi
- Verza, E., & Paun, E. (1998), Educatia integrată a copiilor cu handicap, Unicef,
- Vrăjmaş, T. (2001). Învăţământul integrat şi/sau incluziv pentru copiii cu cerinţe educative speciale, București: Aramis.

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ
- EDUCAȚIE DE CALITATE PENTRU TOȚI –

LĂZĂRESCU TATIANA-DANIELA

COLEGIUL NAȚIONAL CAROL I, CRAIOVA

Se estimează că în întreaga lume există 240 de milioane de copii cu nevoi speciale. La fel ca toți copiii, au ambiții și visuri pentru viitorul lor. Au nevoie de o educație de calitate pentru a-și dezvolta abilitățile și a-și atinge potențialul.

De cele mai multe ori, se confruntă cu bariere persistente în calea educației, care provin din discriminare, stigmatizare și eșecul obișnuit al factorilor de decizie de a accepta dizabilitatea în serviciile școlare.

Educația incluzivă înseamnă oportunități reale de învățare pentru grupurile care au fost excluse în mod tradițional - nu numai pentru copiii cu dizabilități, ci și pentru vorbitorii de limbi minoritare.

Sistemele incluzive apreciază contribuțiile unice pe care elevii din toate mediile le aduc în clasă și permit grupurilor diverse să se dezvolte unul lângă altul, în beneficiul tuturor.

Școala incluzivă presupune, în primul rând, recunoașterea dreptului fiecărui copil la educație, și apoi înțelegerea diferențelor de adaptare si învățare, specifice fiecărui copil în parte, ca fiind naturale. Educația integrată se referă în esență la integrarea în structurile învățământului de masă a copiilor cu cerințe speciale în educație (copii cu deficiențe senzoriale, fizice, intelectuale sau de limbaj, defavorizați socio-economic și cultural, copii din centrele de asistență și ocrotire, copii cu ușoare tulburări psihoafective și comportamentale, copii infectați cu virusul HIV etc.) pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a personalității acestora.

Incluziunea reprezintă esența unui sistem educațional ce se caracterizează prin promovarea egalității în drepturi și responsabilități, flexibilitatea programelor școlare, implicarea activă a comunității în programele școlii, parteneriat cu familia. În reușita educației incluzive un rol important revine familiei. Relația familie-școală se bazează pe încredere. Comunicarea eficientă asigură încrederea reciprocă. La începutul parteneriatului cu părinții, profesorii trebuie să se gândească ce pot învăța de la părinți despre copiii lor. Pentru ca această comunicare să fie eficientă profesorii trebuie să apeleze la bune deprinderi de ascultare. Ascultând atent părintele, se poate stabili o relație deschisă cu sprijin reciproc. A ști să asculți înseamnă a fi capabil să creezi premisele colaborării. Ascultarea activă înseamnă a fi cu adevărat activ.

Cadrele didactice implicate în educația incluzivă pun accentul pe dezvoltarea de activități care comportă lucrul în echipă si cooperarea, pe respectarea identității culturale a fiecărui copil în parte si pe monitorizarea constantă a eficacității activităților de predare - învățare - evaluare la nivelul fiecărui copil. În același timp, programele de sprijin si remediere școlară, utilizarea posibilităților oferite de curriculum-ul la decizia școlii si implicarea părinților în diverse activități extracurriculare organizate la nivelul unității de învățământ reprezintă tot atâția pași către succesul școlar al fiecărui copil. Desigur, procesul de transformare a școlii tradiționale într-una incluzivă cere timp si tehnici noi de abordare din partea fiecărui profesor.

Obiectivele educației incluzive vizează combaterea neparticipării școlare, ca și a abandonului și eșecului școlar, prin demersuri care depășesc barierele impuse de dificultățile de ordin material, personal, familial sau social cu care se confrunta copiii. În acelasi timp,

educația incluzivă vizează asigurarea unor condiții optime de învățare care să ofere tuturor șansa unui start egal în viață din punct de vedere educațional.

Principiul egalității de șanse reprezintă conceptul de baza al școlii incluzive, prin aplicarea căruia aceasta contribuie la anularea diferențelor de valorizare bazate pe criterii subiective, de ordin etnic sau social.

Incluziunea la nivel școlar se realizează prin respectarea și valorizarea diferențelor socio-culturale existente în rândul elevilor si prin promovarea bogăției si a diversității experienței educative care rezultă din aceste diferențe. Școala incluzivă devine astfel o școală deschisă tuturor, o școala prietenoasă, flexibilă, o școală care abordează procesul de predare - învățare - evaluare într-un mod dinamic si atractiv, o școală care, prin sprijinul pe care îl oferă tuturor copiilor, se constituie într-un factor de baza al incluziunii sociale, contribuind la eliminarea prejudecăților legate de apartenenta la un anumit mediu și la spargerea barierelor existente între diferitele grupuri din interiorul unei comunități.

"O școală incluzivă este o școala deschisă către orice elev, o școală care primește orice elev, îl valorizează și îl face să se simtă acasă. Este școala ideală, unde toata lumea se duce cu plăcere si toți copiii sunt ajutați să-si atingă maximul potențialului nativ. Este școala care oferă sprijin accentuat pentru acei copii care au nevoie în mod deosebit de el".

Din păcate, realitatea nu este întotdeauna la nivelul idealului. Exista multe practici care generează disconfort în rândul elevilor, părinților și uneori chiar și al cadrelor didactice, iar la nivelul școlilor s-au încetățenit o serie de practici care exclud anumite categorii de copii de la beneficiile educației.

Cele trei dimensiuni ale incluziunii la nivel școlar:

-Dimensiunea culturala-se referă la măsura în care filosofia educației incluzive este împărtășită de toate cadrele didactice din școală și în care ea poate fi observată de toți membrii comunității școlare și de toți cei care intră în școală. Crearea unei culturi a școlii trebuie să devină un proces la fel de important ca acela de predare a cunoștințelor și de dezvoltare a deprinderilor. O astfel de filosofie va putea sta apoi la baza elaborării unor strategii si a luării unor decizii curente privind practica.

Dimensiunea strategică-se referă la plasarea abordării incluzive în nucleul dezvoltării școlare, astfel încât aceasta să se reflecte în toate strategiile școlare și să nu fie privită ca o adăugire exterioară, distinctă de toate celelalte. Conceptul de educație incluzivă trebuie să se reflecte în toate documentele de planificare școlară.

Dimensiunea practica-se referă la asigurarea reflectării în activitatea la clasă atât a culturii, cât si a politicilor incluzive ale școlii. Metodele de predare - învățare - evaluare trebuie sa încurajeze participarea fiecărui elev la activitățile desfășurate în cadrul orelor de curs.

Pentru ca educația copiilor cu cerințe speciale să fie eficientă, pe de o parte trebuie să aibă un caracter integrat, iar pe de altă parte trebuie să aibă un caracter diferențiat, să fie adaptată particularităților elevilor. Caracterul integrat al învățământului ne pune în fața problematică a situației în care un copil cu deficiențe este integrat într-o clasă obișnuită. În fapt, este vorba pe de o parte de situația copilului respectiv, iar pe de altă parte, de situația clasei în care este integrat. Sub ambele aspecte, ceea ce urmărim este o bună înțelegere reciprocă, o existență socială normală a copiilor, în ciuda diferențelor existente. Pentru copilul cu CES aceasta înseamnă a fi înțeles și acceptat, cu tot ce are el pozitiv, cu tot ce poate aduce vieții de grup. Această normalizare a relațiilor este benefică și pentru ceilalți elevi, care învață să respecte dreptul la diferență, sa fie solidari cu semenii lor care întâmpină dificultăți în viață.

Procesul de integrare educațională a elevilor cu CES include elaborarea unui plan de intervenție individualizat, în cadrul căruia, folosirea unor modalități eficiente de adaptare curriculară joacă rolul esențial. Raporturile ce se stabilesc cu fiecare elev în parte sunt foarte importante. Elevul trebuie să simtă că este apreciat ca individ. Astfel, elevii vor participa la

procesul de învățământ după posibilitățile fiecăruia, cadrele didactice trebuind să-și adapteze metodele pedagogice în consecință.

Metode-cheie în construirea unui climat incluziv în sala de clasă:

1. Cunoaște elevii și lasă-i și pe ei să te cunoască pe tine.

Stabilirea unei legături cu elevii necesită timp, dar putem începe chiar din primele zile de școală. Creând oportunități pentru ca elevii să vă împărtășească interesele, provocările și aspirațiile lor, dar și invers, se creează o legătură care poate continua să crească. Gândiți-vă la ceea ce a funcționat pentru tine în trecut și la ceea ce nu a funcționat; ce puteți face în mod constant pentru a vă conecta cu fiecare elev?

2. Creează un spațiu sigur pentru ca elevii să împărtășească valori cheie în procesul de incluziune.

Elevii au nevoie, de asemenea, de timp explicit pentru a stabili conexiuni cu colegii lor. Împărțiți în mod regulat elevii în noi grupuri mici și folosiți strategia "Văd, gândesc, mă întreb" pentru a digera ceva despre care au învățat sau un eveniment de actualitate care ar putea fi în mintea lor. Prin modelarea modului în care ar trebui să funcționeze acest lucru și prin crearea unor norme de grup, elevii pot avea conversații fructuoase care să dezvolte empatia și să împărtășească opinii diferite într-un mod respectuos. Consolidarea abilităților socio-emoționale, cum ar fi empatia, compasiunea și recunoștința, în sala de clasă încurajează interacțiunile pozitive între elevi.

3. Planifică procesul didactic într-o varietate de moduri.

Există din ce în ce mai multe dovezi care arată că lecțiile gamificate influențează în mod pozitiv implicarea elevilor. Pentru a apela la diferite stiluri de învățare, reimaginați lecțiile existente, în special cele care au senzația că sunt încărcate de prelegeri, cu videoclipuri noi, cărți și activități digitale, care să încurajeze o învățare activă. Un studiu realizat de Canadian Journal of Action Research, care a comparat implicarea elevilor cu lecțiile gamificate față de lecțiile tradiționale alternative, a constatat că elevii au prezentat scoruri medii mai mari în clasă atât pentru concentrare, cât și pentru atenție în timpul învățării bazate pe jocuri digitale.

Un conținut de învățare variat, care face apel la diferite interese ale elevilor, la diferite strategii și metode este la fel de esențial ca și stilul de instruire. Oferiți elevilor șansa de a învăța despre provocările societății, istorie, echitate și egalitate, dar și despre evenimente actuale prin diferite mijloace și faceți ca unitatea să culmineze cu un proiect bazat pe echipă.

4. Alegeți literatură care să sublinieze importanța incluziunii.

O parte a predării sensibile la cultură include oferirea elevilor de povești și opere literare care evidențiază experiența umană. Includeți povești despre diferite culturi, etnii, refugiați, precum și povești care includ explicații despre diferitele deficiențe.

5.Împărtășiți poveștile cu tematică incluzivă sau aduceți un invitat extern care să vorbească despre asta.

Potrivit unui articol publicat în Economics of Education Review, atunci când elevii se pot identifica cu originea rasială sau etnică a unui profesor sau a unui vorbitor invitat, este mai probabil ca aceștia să aibă performanțe mai bune și să fie mai implicați, deoarece văd un potențial model de rol sau mentor în acea persoană. Prin invitarea unui vorbitor, le oferi elevilor acces la o experiență de învățare autentică pe care altfel nu ar putea să o aibă niciodată.

Bibliografie:

1. . Mara, D., - Strategii didactice în educaţia incluzivă, Editura didactică şi pedagogică, Bucureşti, 2004

2. Integrarea şcolară a copilului în dificultate/ cu nevoi speciale – ghid pentru directorul de şcoală, Colecţia CRIPS - resurse pentru formare, 2000;

3. Ungureanu, D., - Educaţia integrată şi şcoala incluzivă, Editura de Vest, Timişoara, 2000.

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ: UN PAS SPRE O SOCIETATE ECHITABILĂ

TOMA GEORGIANA MARIA ALINA
COLEGIUL NAȚIONAL „CAROL I”, CRAIOVA

Educația incluzivă reprezintă un concept esențial în dezvoltarea unei societăți moderne și echitabile. Acest tip de educație se bazează pe principiul că toți copiii, indiferent de abilitățile lor, au dreptul la o educație de calitate în cadrul aceleiași comunități educaționale. Într-o lume diversificată și globalizată, educația incluzivă nu doar că sprijină dezvoltarea fiecărui individ în parte, dar contribuie și la crearea unor comunități mai coezive și mai empatice.

Principiile Educației Incluzive

Unul dintre principalele principii ale educației incluzive este recunoașterea și respectarea diversității elevilor. Acest lucru înseamnă acceptarea și valorizarea diferențelor de orice tip, fie că vorbim despre diferențe culturale, lingvistice, socio-economice sau legate de abilități și nevoi speciale. Educația incluzivă promovează ideea că fiecare copil are potențialul de a învăța și de a contribui la comunitatea educațională.

Un alt principiu important este accesibilitatea. Educația incluzivă presupune adaptarea curriculumului și a metodologiilor de predare pentru a răspunde nevoilor fiecărui elev. Acest lucru poate include utilizarea de materiale didactice adaptate, tehnologie asistivă, precum și oferirea de suport personalizat pentru elevii care au nevoie de ajutor suplimentar.

Beneficiile Educației Incluzive

Educația incluzivă aduce multiple beneficii atât pentru elevi, cât și pentru societate în general. Pentru elevi, aceasta oferă oportunitatea de a învăța într-un mediu divers, care reflectă mai bine lumea reală. Prin interacțiunea cu colegi din diverse medii, elevii învață să fie mai empatici, mai toleranți și mai deschiși la diversitate. De asemenea, elevii cu nevoi speciale beneficiază de un mediu educațional care le oferă suportul necesar pentru a-și atinge potențialul maxim.

Pentru profesori și instituțiile educaționale, educația incluzivă înseamnă dezvoltarea unor practici de predare mai flexibile și mai inovatoare. Profesorii care adoptă metode incluzive devin mai competenți în gestionarea diversității în clasă și în crearea unui mediu de învățare care încurajează participarea activă a tuturor elevilor.

La nivel societal, educația incluzivă contribuie la reducerea discriminării și la promovarea egalității de șanse. O educație incluzivă bine implementată poate duce la crearea unei societăți mai echitabile și mai justițiare, unde fiecare individ este valorificat pentru unicitatea sa.

Provocările Educației Incluzive

Implementarea educației incluzive nu este lipsită de provocări. Una dintre principalele dificultăți este lipsa resurselor adecvate. Multe școli nu dispun de resursele financiare, materiale și umane necesare pentru a crea un mediu educațional cu adevărat incluziv. De asemenea, formarea profesională a cadrelor didactice este esențială pentru succesul educației incluzive, dar nu toate instituțiile educaționale investesc suficient în acest aspect.

Un alt obstacol este rezistența la schimbare. Schimbarea atitudinilor și a mentalităților privind diversitatea și incluziunea poate fi un proces lent și dificil. Este nevoie de eforturi concertate pentru a sensibiliza și a educa comunitatea școlară și societatea în ansamblu cu privire la beneficiile educației incluzive.

Concluzie

Educația incluzivă este un element esențial pentru dezvoltarea unei societăți echitabile și armonioase. Prin promovarea diversității, accesibilității și respectului pentru fiecare individ, educația incluzivă contribuie la crearea unui mediu educațional în care toți elevii pot învăța și prospera. Deși provocările nu lipsesc, beneficiile pe termen lung ale educației incluzive justifică pe deplin eforturile investite în implementarea și susținerea acesteia.

EDUCAŢIE INCLUZIVĂ- EDUCAŢIE PENTRU DIVERSITATE

RISTEA MIHAELA
COLEGIUL NAȚIONAL CAROL I, CRAIOVA

"Adevăratul dascăl este caracterizat prin aceea că mintea sa se mișcă în armonie cu mințile elevilor săi, trăind împreună dificultățile și victoriile intelectuale deopotrivă."

(J. DEWEI)

Educația incluzivă are ca principiu fundamental – un învățământ pentru toți, împreună cu toți - care constituie un deziderat și o realitate ce câștigă adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare / incluziune. Programele de stimulare timpurie a dezvoltării reprezintă o etapă decisivă în realizarea obiectivelor educației pentru toți. Acestea au o influență determinantă asupra formării inteligenței, a personalității și a comportamentelor sociale.

În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor și mijloacelor optime de intervenție educativă încă de la vârstele mici asupra unei categorii cât mai largi de populație infantilă. Integrarea/ incluziunea poate fi susținută de existența unui cadru legislativ flexibil și realist, de interesul și disponibilitatea cadrelor didactice din școala de masă și din școala specială, de acceptul și susținerea părinților copiilor integrați, de implicarea întregi societății civile, dar și de nivelul de relații ce se formează și se dezvoltă la nivelul clasei integratoare, care se bazează pe toleranță și respect față de copilul cu probleme.

Educația incluzivă urmărește o modalitate instituționalizată de școlarizare a copiilor cu dizabilități, dar și a altor copii cu cerințe educative speciale în școli și clase obișnuite. Învățământul integrat pentru copiii cu probleme are mai multe dimensiuni:

-dimensiunea legislativă și administrativă, legată preponderent de politicile educaționale; constă în aceea că școlarizarea acestor copii trebuie să fie o parte integrantă și o responsabilitate a sistemului național de învățământ;

-dimensiunea pedagogică care evidențiază necesitatea aproprierii condițiilor de predare – învățare pentru copiii cu dizabilități de cele accesibile celorlalți copii, din punct de vedere al locului de școlarizare și al curriculumului;

- dimensiunea socială care reliefează importanța relațiilor, a interacțiunii sociale dintre copii, are efecte pozitive pentru toți copiii. "Educația incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătățire a instituției școlare , având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a

resurselor umane, pentru a susține participarea la procesul de învățământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunități". (MEN&UNICEF 1999).

Rolul formării în procesul de transformare a școlilor în școli incluzive înseamnă a oferi sprijin educațional pentru a răspunde nevoilor fiecărui elev în parte. Incluziunea este strâns legată de recunoașterea diversității, dar este mai mult decât atât.

Cadrele didactice sunt de acord că elevii sunt diferiți : învață diferit , se manifestă diferit, au experiențe diferite, vin în școală cu un bagaj diferit de cunoștințe și deprinderi. Caracteristicile individuale diferă și școala ar trebui să ofere fiecărui copil șansa de a participa la acțiunile comune pentru propria lor educație într-o școală pentru toți, în care contribuția fiecăruia este apreciată și necesară pentru ca fiecare elev să progreseze în învățare. Cadrele didactice acceptă faptul că educația incluzivă pune bazele unei societăți incluzive.

Transformarea școlilor în școli incluzive este un proces amplu care presupune schimbări la nivel de principii și valori , de atitudine, de mentalitate, de practici atât la nivelul managementului școlii , cât și la nivelul clasei.

Schimbarea de atitudini și practici presupune un proces de lungă durată pentru că această schimbare presupune nu numai informare despre practicile noi care ar trebui implementate la clasă , ci și dezvoltarea de competențe de a transpune aceste practici în activitatea curentă. Schimbarea pleacă din oameni și oamenii trebuie să înțeleagă ce au de făcut pentru a realiza schimbarea.

Procesul de transformare a școlilor în școli incluzive este comparabil cu procesul creației , școala incluzivă fiind rezultatul muncii creative depuse de cadrele didactice. Pentru ca școala incluzivă să fie creată , profesorii trebuie să se simtă în siguranță, să își poată asuma riscuri, să fie sprijiniți , să se simtă confortabil cu munca pe care o depun.

Nu este suficient să fie cunoscute competențele necesare cadrului didactic care facilitează învățarea în clase incluzive; aceste competențe trebuie formate și dezvoltate. Formarea și dezvoltarea competențelor cadrelor didactice care doresc să realizeze educație incluzivă se poate înfăptui prin programe de formare continuă. Un program de formare de succes își propune nu doar să învețe participanții cum să utilizeze niște metode sau tehnici noi, ci îi va pregăti și pentru a împărtăși altor colegi cele învățate și practicate și pentru a sprijini alte cadre didactice în activitatea la clasă. Organizarea unui program de formare presupune patru pași:

1. Identificarea nevoilor de formare - identificarea diferenței dintre situația existentă și cea dorită în ceea ce privește performanța cadrelor didactice;

2.Planificarea și proiectarea programului- stabilirea scopului , obiectivelor, resurselor, conținuturilor , evaluării, a planului desfășurării ;

3.Implementarea programului de formare –desfășurarea propriu-zisă a sesiunilor de formare;

4. Monitorizarea și evaluarea formării - compararea rezultatelor cu obiectivele. Programul de formare ce se adresează cadrelor didactice din școlile ce își propun realizarea unei educații incluzive trebuie proiectat pornind de la : realitate – adică de la situația existentă în școală și deziderat - adică de la profilul cadrului didactic care ar trebui să realizeze educația incluzivă în școala respectivă. Profilul cadrului didactic care realizează o educație incluzivă poate fi stabilit pornind de la reperele teoretice, psihologice și pedagogice ale educației incluzive și de la practicile existente în școlile incluzive. Cadrele didactice sunt motivate să participe activ într-un program de formare dacă au posibilitatea să definească problemele cu care se confruntă în propria școală și astfel să exprime nevoile de dezvoltare profesională pe care le au și să participe la un program de formare care nu este impus de alții, ci în primul rând răspunde nevoilor lor. De aceea, trebuie cunoscută în amănunt situația existentă în școală. Situația existentă în școală poate fi identificată prin colectarea de: informații și date referitoare la mediul școlar; informații referitoare la nivelul de cunoștințe, abilități, deprinderi ale elevilor la nivelul lor de motivare și la deprinderile de învățare pe care le au; informații referitoare la practicile cadrelor didactice de facilitare a învățării; informații despre curriculumul dezvoltat de școală; informații despre relația dintre școală și părinți;

Orice alte informații și date relevante. Colectarea informațiilor și a datelor despre situația existentă în școală conduce la realizarea analizei de nevoi de formare a cadrelor didactice din școală. Analiza nevoilor de formare a cadrelor didactice ce doresc să își desfășoare activitatea într-un mediu incluziv este un proces complex și presupune colectarea de informații și date pe trei paliere: la nivelul școlii, la nivelul clasei și la nivelul elevului. Interpretarea informațiilor și datelor obținute pe cele trei paliere , unde se realizează analiza de nevoi, permite cunoașterea detaliată a situației existente în școală și proiectarea unui program de formare care să răspundă nevoilor de dezvoltare profesională ale cadrelor didactice care doresc să construiască un mediu incluziv în școala lor.

Bibliografie

1 Ionescu, A.,S., De la analiza nevoilor la programul de formare-Ghid pentru formatorii de cadre didactice, Proiect Phare 2004 , Ed. Didactică și Pedagogică, R.A., București 2007;
2. Petrescu, P., Pop, V., Transdisciplinaritatea , o nouă abordare a situațiilor de învățare –Ghid pentru cadrele didactice, Proiect Phare 2004, Ed. Didactică și Pedagogică, R. A., București, 2007;

DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE-O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

ISBICEANU VICTORIA
COLEGIUL NAȚIONAL „CAROL I”, CRAIOVA

În cadrul unei școli, cadrele didactice nu trebuie să uite că ele sunt cele care pun în mișcare curriculumul școlar și că acesta nu este stăpânul lor. Principala preocupare a activităților didactice este firesc să fie integrarea școlară a tuturor copiilor care frecventează școala. O integrare care să însemne învățare, participare, implicare, parteneriat.

De fapt, incluziunea se referă la educaţia școlară a tuturor copiilor și tinerilor, conform conceptului "școlii pentru toţi". Principiile necesare pentru a construi o societate inclusivă, se aplică unei școli inclusive prin: nediscriminare, egalitatea în drepturi și în șanse, evaluarea nevoilor, dreptul la înţelegere, accesibilitate.

Educația integrată este privită ca un proces cu o evoluție total diferită de cea tradițională în care au loc reformulări de concepte și teorii legate de normalizare ca un proces prin care se asigură accesul la tiparele existențiale și la condițiile de viață cotidiană pe cât mai apropiat posibil de caracteristicile de viață obișnuite, pentru toate categoriile de persoane, astfel încât să se aibă în vedere nu numai felul în care copilul cu dizabilități se adaptează la mediu, ci mai ales la felul în care mediul este pregătit să primească și să integreze aceste categorii de copii . Incluziunea este adeseori asociată cu elevi care au dizabilități sau care au nevoi educaționale speciale.

Inițiativele actuale de îmbunătățire a sistemului educației incluzive se transformă în modalități interactive croite pe valorile incluziunii. Ele nu sunt o alternativă care să vizeze creșterea performanțelor școlare, ci un ansamblu de propuneri menite să întemeieze educația elevilor pe relații de colaborare, pe îmbunătățirea mediului de învățare și predare. În atingerea acestor deziderate, abordările psihopedagogice încurajează conturarea unei perspective asupra învățării în care copiii și tinerii sunt implicați activ, integrând ceea ce li se predă cu propria experiență de viață. Este un document practic, care analizează toate aspectele din școală relevante pentru incluziune: pregătirea și atitudinea personalului, amenajarea clădirii și a claselor școlare, precum și a terenurilor de joacă, atragerea elevilor la transpunerea în practică a valorilor incluziunii.

Demararea procesului integrării ca și al studiilor pe aceasta temă, continuă și în prezent, când putem afirma că, pe baza acumulării unei experiențe teoretice și practice s-a conturat o concepție

și o strategie mai clară, cu specific românesc, din care au fost dominante tradiții, principii și valori ale școlii românesti susținute de echipe de cadre didactice, părinți, pedagogi, cercetători și reprezentanți ai unei organizații a copiilor cu dizabilitati, a școlilor publice cu o bogată experiență în încurajarea implementării educației incluzive. Demersurile inițiale, experimentale până la urmă, din școlile primare și gimnaziale, iar apoi, versiunile modificate și extinse la nivelul școlilor profesionale și liceale au ajutat în identificarea unor resurse de dezvoltare, care altfel ar fi fost omise. Ele au sugerat, de asemenea, modalități specifice, uneori alternative care au permis îmbunătățirea actului educațional, devenind specific aspectului incluziv urmărit.

Cele mai multe școli integratoare s-au adresat școlilor speciale cu care s-au asociat și lucrează în colaborare cu personalul didactic specializat în problematica copiilor cu cerințe educaționale speciale, inspectoratelor școlare, a inspectorilor de specialitate, deoarece au ajuns la concluzia că astfel de colaborări le dau un impuls pentru a continua eforturile de incluziune a copiilor cu nevoi speciale, că primesc răspunsuri la întrebările care, până atunci, nu existaseră în școli.

Modalitatea prin care fiecare școală a înțeles problematica integrării copiilor cu cerințe educaționale speciale a fost se pare unanimă, dar planificarea privind procesul de dezvoltare în egalizarea șanselor a fost diferită. Unele școli încep, de exemplu, cu folosirea materialelor cu scopul de a conștientiza nevoia incluziunii. Aceasta poate să conducă mai apoi la o muncă mai profundă. Alte școli au adaptat curriculum școlar promovând modălitați alternative de predare și de învățare. În alte școli s-a procedat la analize sociologice de tipul sociogramelor, s-au făcut cercetari individuale și de grup realizate de cadrele didactice din școală pentru a analiza fenomenul incluziunii. Orice utilizare de metode și observații se consideră însă legitimă în condițiile în care promovează reflecția asupra incluziunii și conduce la o mai mare participare a elevilor la atmosfera culturală la curriculumul ,,Viata comunitară a școlilor”. De aceea, este important să punctăm în sprijinirea reflecției asupra caracterului incluziv al școlilor câteva concepte cheie:

- dimensiunile și cadrul legislativ al educației școlare, inclusiv aspectele legate de evaluarea școlilor, constituit de cadrul de referintă;

- identificarea și implementarea priorităților pentru schimbare, prin formularea indicatorilor și întrebărilor adecvate;

- implicarea participanților în planificarea schimbărilor și punerea planurilor în practică.

O prima imagine a conceptului incluziunii este schimbarea. Incluziunea implică schimbare. Ea este un proces care poate crește practic la nesfârșit nivelul învățării și al participarii pentru toti

elevii. De fapt, incluziunea are loc concomitent cu creșterea gradului de participare. Incluziunea educațională presupune:

- valorizarea egală a tuturor elevilor și a personalului;
- creșterea participării tuturor elevilor la educație si, totodată, reducerea numărului celor excluși din cultura și valorile comunității promovate prin școala de masă;
- restructurarea culturii, a politicilor și a practicilor din școli, astfel încât ele să răspundă diversității elevilor din localitate;
- reducerea barierelor în învățare și participare pentru toți elevii, nu doar pentru cei cu dizabilități sau cei etichetati ca având nevoi educaționale speciale;
- însușirea cunoștintelor rezultate din incercările de depășire a barierelor de accesare a scolii si de participare din partea unor elevi;
- înțelegerea diferențelor dintre elevi ca resursă pentru procesul de învățare, nu ca o problemă ce trebuie depășită;
- recunoșterea dreptului elevilor la educație în propria localitate.

Metode eficiente utilizate în incluziunea educaţională

1) Responsabilitatea pentru învăţare

Responsabilitatea ultimă de a învăţa este a elevului. Mediul şcolar trebuie să-i permită să se angajeze în învăţare, dar el însuşi este cel care acţionează. Totuşi, înainte să acţioneze, e nevoie să ştie ce i se cere pentru a învăţa eficient. Există câteva atitudini şi comportamente pe care elevii care vor să devină independenţi le afişează şi pe care profesorii ar trebui să le promoveze şi încurajeze, cum ar fi: încrederea, implicarea activă, deschidere pentru împărtăşirea ideilor şi ascultarea activă.

2) Încrederea

Elevii trebuie să ajungă să creadă că opiniile lor sunt apreciate. Trebuie să simtă că ceea ce gândesc şi împărtăşesc este unic, important şi reprezintă o contribuţie la o înţelegere mai profundă a conceptelor şi problemelor care sunt dezbătute. Fără încredere în propria valoare şi demnitate, nu se pot implica activ în construcţia universului de cunoştinţe.

3) Implicarea activă

Este demonstrat faptul că elevilor le place să fie implicaţi activ în procesul de învăţare şi atunci când implicarea lor este solicitată, aceştia manifestă o capacitate sporită de înţelegere. Elevii care se angajează pe deplin în învăţare ajung să conştientizeze împlinirea pe care o resimt în urma depunerii unui efort în învăţare.

4) Deschidere pentru împărtăşirea ideilor

Împărtăşirea ideilor cere curaj. Iniţiatorul trebuie să renunţe la ceva de dragul celorlalţi. Părinţii îşi învaţă copiii de mici că dăruirea, împărţirea lucrurilor este un comportament social şi important. Copiii ajung să accepte ideea de a împărţi, nu pentru că părinţii lor vor acest lucru ci pentru că înţeleg beneficiile ei intrinseci. Când elevii se angajează într-o astfel de activitate de împărtăşire a anumitor lucruri, se dedică întregii comunităţi de elevi, clasei lor, şcolii lor şi se simt împliniţi.

5) Ascultarea activă

Expunerea ideilor în clasă, printre colegi, presupune ascultare, renunţare la emiterea de judecăţi sau la impunerea propriei opinii în faţa sau în detrimentul altora. Elevii primesc în schimb înţelepciunea colectivă, care le încadrează ideile într-un context mai larg şi trebuie să îi învăţăm să o aprecieze. Prin intermediul dialogului amplu, elevii devin capabili să-şi examineze şi să-şi corecteze propriile idei, să ofere şi să preia cunoştinţe.

Învăţarea activă în clasele incluzive aduce o serie de avantaje elevilor care asimilează la un nivel mai profund, reţin ideile mai mult timp şi pot utiliza conţinutul cursurilor lor. Prin învăţarea activă, aceştia sunt mai motivaţi să înveţe, pot corela mai uşor ceea ce au învăţat cu viaţa reală şi pot folosi lucrurile învăţate la şcoală în practică. De asemenea, învaţă să aibă iniţiativă în procesul de învăţare, pot dezvolta relaţii de calitate cu ceilalţi şi îşi întăresc abilităţile sociale. Participarea directă în procesul propriu de formare îi face să deprindă abilităţi de cooperare care-şi dovedesc ulterior utilitatea în societate şi la locul de muncă.

BIBLIOGRAFIE

VERZA EMIL, Psiho-pedagogie speciala ,Editura Didactica si Pedagogica, Bucuresti, 1994;
POPOVICI DORU, Elemente de Psihopedagogia Integrarii, Editura PRO HUMANITATE, 2000;
IONESCU, Ion I., Sociologia şcolii, Ed. Polirom, Iaşi, 1997;
PĂUN, Emil, Şcoala – o abordare sociopedagogică, Ed. Polirom, Iaşi, 1999;
NICOLA, Ioan, Pedagogie, Ed. Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1992;
POPOVICI, Dumitru, Sociologia educaţiei, Ed. Institutul European, Iaşi, 2003

IMPORTANȚA PROMOVĂRII EDUCAȚIEI INCLUZIVE CA ABORDARE MODERNĂ

STĂNESCU VIRGINIA ANGELA DIANA

COLEGIUL NAȚIONAL „CAROL I”, CRAIOVA

În țara noastră vorbim despre «incluziunea educațională” ca despre un concept care se referă la integrarea copilului cu cerințe educaționale specifice atât în sistemul educațional cât și în cel comunitar în ansamblul său. Acesta presupune drepturi egale pentru toți copiii, pentru dezvoltare conform potențialului fiecărui copil în parte prin diversitate, indiferent de etnie, sex, mediul din care provine. Iar rezultatul unor astfel de preocupări vin în întâmpinarea nevoilor copiilor de a învăța participând la toate activitățile și punându-se accent pe progresul individual. Educația incluzivă constituie o adevărată provocare pentru școlile de masă, cadrele didactice fiind în fața unor noi experiențe și practici, atât privind strategiile de lucru/ planificare/ evaluare cât și privind relaționarea cu cadrele didactice de sprijin - cadre didactice specializate în integrarea elevilor cu CES. În România, educația incluzivă este reglementată de Legea Educației Naționale nr.1/2011 și este susținută de mai multe documente și politici ale Ministerului Educație. Principiul fundamental al educației incluzive în România este acela că toți elevii, inclusiv cei cu nevoi speciale, ar trebui să învețe împreună în școli și să beneficieze de aceleași oportunități de educație.

Principiile cheie ale educației incluzive:

1. Accesibilitate: Asigurarea accesului fizic, intelectual și emoțional la educație pentru toți elevii, fără discriminare sau excludere.

2. Participare: Promovarea participării active și implicate a tuturor elevilor în procesul educațional, într-un mediu interactiv și colaborativ.

3. Diversitate și respect: Recunoașterea și valorizarea diversității individuale, inclusiv abilități, cultură, limbă, religie și origine etnică, și promovarea respectului reciproc între toți elevii. 4. Suport individualizat: Furnizarea de sprijin și resurse adaptate pentru a răspunde nevoilor individuale ale fiecărui elev.

5. Oportunități egale de învățare: Adaptarea mediului de învățare și a metodelor de predare pentru a satisface nevoile diverse ale copiilor și pentru a le permite să-și atingă potențialul maxim.

6. Colaborare: Implicarea părinților, a personalului școlar și a altor specialiști în dezvoltarea și implementarea planurilor individuale de învățare.

Educația incluzivă caută să răspundă nevoilor de învățare a tuturor copiilor, tinerilor și adulților cu un accent deosebit pe cei vulnerabili din punct de vedere al marginalizării și excluziunii sociale. Sistemul educațional românesc oferă mai multe **modalități de sprijin pentru elevii cu nevoi speciale în cadrul școlii incluzive**. Acestea include:

1. Evaluarea și identificarea nevoilor speciale: Elevii cu nevoi speciale beneficiază de evaluări și evaluări periodice pentru a identifica nevoile lor specifice și pentru a dezvolta planuri individuale de învățare.

2. Adaptări curriculare: Programul de învățământ poate fi adaptat pentru a se potrivit nevoilor specifice ale elevilor, astfel încât aceștia să poată beneficia de o educație adecvată. Suport specializat: Elevii pot beneficia de suport specializat, cum ar fi profesori de sprijin, logopezi, psihologi școlari sau terapeuți ocupaționali, care lucrează împreună cu profesorii pentru a dezvolta și implementa strategii de sprijin adecvate.

3. Integrarea în clasă: În măsura în care este posibil, elevii cu nevoi speciale sunt integrați în clasele obișnuite, alături de ceilalți elevi, și beneficiază de interacțiune și colaborare cu aceștia.

4. Școli și clase speciale: În unele cazuri, există școli și clase speciale destinate exclusiv elevilor cu nevoi speciale mai complexe, care necesită un nivel mai ridicat de suport. Cu toate acestea, deși România a făcut progrese în promovarea educației incluzive, mai există încă provocări și aspecte de îmbunătățit. Accesul la educație incluzivă poate varia în funcție de regiune și există încă nevoi nesatisfăcute pentru unii elevi cu nevoi speciale. Este necesară o mai bună pregătire și susținere a cadrelor didactice pentru a face față nevoilor diversificate ale elevilor. De asemenea, este importantă sensibilizarea și implicarea comunității și a părinților pentru a asigura un mediu școlar incluziv și susținător pentru toți copiii. Este important să se adapteze și să se personalizeze abordările în funcție de nevoile și contextul specific al elevilor și al instituțiilor educaționale implicate. Cum se ajunge, concret, la punerea în valoare a educației incluzive: lucrul în echipă, nu este simplu sau ușor, dar se poate. cultivarea spiritului de întrajutorare și al respectului între colegi, plecând de la premisa asupra conștiinței copiilor care trebuie formată de la cea mai fragedă vârstă. Copiii învață acest lucru primindu-i pe cei diferiți lângă ei, fiecare copil poate participa la acțiuni comune care vor duce, ulterior, la dezvoltarea mediului în care trăiește. Astfel, toți vom avea de câștigat dacă toți copiii învață împreună, iar acest lucru ne va demonstra că suntem deschiși diversității într-o societate care spune NU discriminării, o societate care îi încurajează pe copii – inclusiv pe cei cu dizabilități – să se joace împreună, să se respecte reciproc pentru ca toți copiii să fie egali. Educația incluzivă are la bază câteva principii esențiale:

- fiecare elev are dreptul inerent la educație pe baza egalității șanselor;

- niciun elev nu poate fi exclus din educație sau supus discriminării pe motive de rasă, religie, culoare, sex, limbaj, etnie, dizabilități etc;

- toți elevii pot să învețe și să beneficieze de pe urma educației;

- școala se adaptează la nevoile elevilor, nu elevii se adaptează la nevoile școlii;

- diferențele individuale între elevi constituie o sursa de bogăție și diversitate, nicidecum o problemă. Misiunea cadrului didactic este de a cunoaște identitatea fiecărui copil și a valoriza în cadrul procesului instructiv-educativ. Importanța cunoașterii de către cadrele didactice, dar și de alte persoane implicate în procesul de incluziune, a conceptului de Valorizare a Rolului Social, care indică asupra concordanței dintre rolul social pe care-l au persoanele, grupurile și modul cum acestea sunt percepute, evaluarea și tratarea acestora. Dezvoltarea profesională a

cadrelor didactice în contextul educației incluzive necesită o perfecționare continuă pe tot parcursul carierei didactice. Aceasta se realizează prin: modalități formale – ceea ce conduce la obținerea de diplome sau alte certificate eliberate de universități sau institutele pedagogice și modalități mai puțin formale – care se desfășoară ocazional. Principalele aspecte care se referă la dezvoltarea profesională pentru educație incluzivă sunt următoarele: cadrele didactice trebuie formate din perspectiva abordării incluzive, prin programe de instruire în acest domeniu. Programele de instruire rigide, separate pentru învățământul masă și special, trebuie înlocuite cu programe integrate sau cu programe care să includă direcții mai flexibile; formatorii să posede cunoștințe atât în domeniul educației obișnuite, cât și în domeniul educației speciale; să înțeleagă foarte bine practicile incluzive. O strategie ce pare a fi eficientă în acest sens este încurajarea specialiștilor din lumea academică să se implice în promovarea educației incluzive; abordarea incluzivă se întemeiază pe un set de principii și valori, dar și pe cunoștințe și abilități pedagogice. Posibilitatea ca toți elevii să participe la activitățile clasei este un factor determinant în planificarea acestor activități. Diferențele între ființele umane sunt normale, contribuie la îmbogățirea fiecărei societăți și trebuie bineînțeles să fie reflectate în școli. Școala e cea care trebuie să favorizeze participarea și întrajutorarea prin metode de lucru variate. Timp îndelungat copiii cu dizabilități au fost educați în clase sau chiar în școli separate. Oamenii s-au obișnuit astfel cu ideea că educația specială înseamnă educație separată. Dacă e să ne referim la beneficiile acestui tip de educație, ele îi vizează atât pe elevi cât și pe părinții acestora: toți părinții își doresc ca fiii lor să fie acceptați de ceilalți, să aibă prieteni și să ducă o viață normală. Școala incluzivă poate transforma acest vis în realitate pentru mulți dintre copiii cu dizabilități. Copiii dezvoltă o înțelegere pozitivă atât a propriei persoane, cât și a altora. Atunci când frecventează clase ce reflectă asemănări şi deosebiri între persoane reale, ei învață să aprecieze diversitatea. Acest principiu al egalității de șanse, care reprezintă conceptul de bază al școlii incluzive, ar trebui să se aplice în orice unitate educațională, iar fiecare cadru didactic să fie pregătit să aibă o conduită creativă și să poată asigura dezvoltarea potențialului creativ al elevilor săi. Educația incluzivă poate fi practicată sau implementată de adevărații dascăli care intră în comuniune cu elevii lor, le cultivă încrederea și le transmit responsabilitatea de învățare într-un mod natural, ferm și deloc ostil. În concluzie, prin conceptul de incluziune educațională trebuie să se înțeleagă posibilitatea de a ajuta copiii defavorizați să recupereze o parte din palierele dezvoltării de care sunt vitregiți la un moment dat. Pentru aceasta, orice lucru care nu este în parametrii normali trebuie să dea de gândit părintelui, să semnaleze specialistul pentru a-l ajuta pe copil să se dezvolte armonios.

Bibliografie:

Vrăjmaș, Ecaterina, *Introducerea în educația cerințelor speciale, Editura Cedis, Bucureşti, 2004*

Vrăjmaș, Traian, *Învățământul integrat şi/sau incluziv, Editura Aramis, Bucureşti, 2001*

Gherguț, Alois, *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale-strategii diferențiate și incluzive în educație, editura Polirom , Bucureşti,2006*

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

COCOȘATU DOINIȚA MARIANA
COLEGIUL NAȚIONAL *CAROL I*, CRAIOVA, DOLJ

Numele si pernumele elevului: C. M. A.
Clasa :C P
An școlar:2024/2025
Aria curriculara: MATEMATICĂ ŞI ŞTIINŢE ALE NATURII
Disciplina : MATEMATICĂ ŞI EXPLORAREA MEDIULUI
Perioada de aplicare: AN ŞCOLAR 2024/2025

Competențe specifice	Conținuturi	Metode și mijloace de realizare	Dificultati(ce nu poate face subiectul)	Criterii minimale de apreciere a progreselor (ce ar trebui să achiziționeze)	Perioada de intervenție
1.1. Recunoaşterea şi scrierea numerelor în concentrul 0-31	*- numărarea elementelor unei mulţimi, pentru evidenţierea faptului că numărul de elemente ale acesteia este dat de ultimul număr din succesiunea 1, 2,...x, unde x* 31; *- recunoaşterea cifrelor de la 0 la 9, ca simboluri convenţionale ale numerelor mai mici decât 10;* *- recunoaşterea cifrelor pe tastele unui calculator sau ale altor resurse digitale;* *-citirea numerelor de la 0 la 31;*	*conversaţia euristică, exerciţiul, muncă independentă, problematizarea, simularea, joc de rol, joc didactic*	Dificultăţi de aplicare în practică şi de transfer al achiziţiilor realizate anterior în situaţii noi Dificultăţi de adaptare la cerinţele şi sarcinile şcolare	*- recunoaşterea cifrelor de la 0 la 9, ca simboluri convenţionale ale numerelor mai mici decât 10;* *- recunoaşterea cifrelor pe tastele unui calculator sau ale altor resurse digitale;* *- numărarea înainte şi înapoi, în variante*	*Anul şcolar 2024/2025*

1.2. Compararea numerelor în concentrul 0-31	- scrierea numerelor de la 0 la 31; - *numărarea înainte şi înapoi, în variante complete sau de la un punct al seriei, din 1 în 1, cu/fără manipularea obiectelor;* - *explorarea mediului înconjurător pentru a identifica şi număra fiinţe şi lucruri;* - *gruparea unor jetoane reprezentând animale, mijloace de transport etc. după numărul unor elemente specifice;* - *colorarea unor planşe în care codul culorilor este dat de numere;* - *compararea grupurilor de obiecte (bile, beţişoare, puncte etc.) prin figurarea lor unele sub altele, încercuirea părţilor comune ale grupurilor, punerea în corespondenţă 1 la 1 a elementelor grupurilor;* - *colorarea elementelor unei mulţimi după criterii date (ex.: „Colorează mulţimea care are cele mai multe/cele mai puţine ...”; „Construieşte/ desenează o mulţime cu tot atâtea/ cu mai multe/ cu mai puţine ...” etc.);* - identificarea „vecinilor” unui număr; - *numărare cu pas dat (ex. din 2*		(Capacitate redusă de fixare şi reproducere a informaţiilor Imaginaţie slab dezvoltată Vocabular redus Nu este sârguincios Nu este creativ Nu poate comunica nomal)	*complete sau de la un punct al seriei, din 1 în 1, cu manipularea obiectelor;* - *colorarea elementelor unei mulţimi după criterii date (ex.: „Colorează mulţimea care are cele mai multe/cele mai puţine ...”;* - identificarea „vecinilor” unui număr - *rezolvarea de exerciţii de adunare şi scădere cu 1-5 unităţi în concentrul 0-31 şi verificarea*	

1.4. Efectuarea de adunări şi scăderi în concentrul 0-31, prin adăugarea /extragerea a 1-5 elemente dintr-o mulţime dată **1.6. Utilizarea unor denumiri şi simboluri matematice (sumă, total, diferenţă, =, +. -) în rezolvarea şi/sau compunerea de probleme** **2.2. Identificarea unor forme geometrice plane (pătrat, triunghi, dreptunghi, cerc) şi a unor corpuri geometrice (cub, cuboid, sferă) în obiecte manipulate de copii şi în mediul înconjurător**	*în 2, din 3 în 3), cu suport intuitiv* *- rezolvarea de exerciţii de adunare şi scădere cu 1-5 unităţi în concentrul 0-31 şi verificarea operaţiilor efectuate prin numărare de obiecte/prin desene;* *- aflarea sumei/diferenţei a două numere mai mici decât 31;* *- crearea unor probleme simple după imagini date;* *- recunoaşterea unor figuri şi corpuri geometrice: pătrat, dreptunghi, cerc, triunghi, cub, sferă, în mediul înconjurător şi în materiale tipărite;* *- reproducerea, prin desen, a formelor geometrice plane (pătrat, triunghi, dreptunghi, cerc) cu ajutorul unor şabloane sau cu mâna liberă pe foaie cu pătrăţele;* *diferenţierea anotimpurilor, două câte două, în funcţie de caracteristicile specifice observate*			*operaţiilor efectuate prin numărare de obiecte/prin desene;* *- recunoaşterea unor figuri şi corpuri geometrice: pătrat, dreptunghi, cerc, triunghi, cub, sferă, în mediul înconjurător şi în materiale tipărite;* *observarea unor modificări apărute în viaţa omului, animalelor, plantelor, în funcţie de anotimp;* *- observarea părţilor componente ale vieţuitoarelor (plante, animale) pentru identificarea structurii lor comune;* *- realizarea unor*	

3.1. Descrierea unor fenomene/procese/ structuri repetitive simple din mediul apropiat, în scopul identificării unor regularităţi **3.2. Manifestarea grijii pentru comportarea corectă în relaţie cu mediul familiar**	*observarea unor modificări apărute în viaţa omului, animalelor, plantelor, în funcţie de anotimp;* *- observarea părţilor componente ale vieţuitoarelor (plante, animale) pentru identificarea structurii lor comune;* *- compararea propriilor fotografii cu cele ale colegului de bancă, în scopul identificării caracteristicilor comune oamenilor;* *- enumerarea unor aparate electrocasnice, electronice care funcţionează cu ajutorul electricităţii;* *- realizarea unor desene având ca tematică locuinţa, camera proprie;* *- participarea la acţiuni care implică un mediu curat şi prietenos în cadrul clasei;* *- identificarea efectelor pozitive şi negative ale acţiunilor proprii asupra mediului apropiat;* *- gruparea obiectelor/corpurilor după un anumit criteriu (formă,*			*desene având ca tematică locuinţa, camera proprie;* *- participarea la acţiuni care implică un mediu curat şi prietenos în cadrul clasei;* *- gruparea*	

5.1. Sortarea/clasificarea unor obiecte/ materiale etc., pe baza unui criteriu dat	*culoare, mărime, grosime, gust, utilitate, naturale/prelucrate etc.);* *- sortarea pe diverse categorii: legume/fructe; cu gust dulce/acru etc.;* *- identificarea unor elemente/prototipuri din diverse categorii (plante, animale, figuri geometrice, mulţimi etc.);* *- identificarea categoriei căreia îi aparţine un anumit element;*			*obiectelor/corpurilor după un anumit criteriu (formă, culoare, mărime, grosime, gust, utilitate, naturale/prelucrate etc.);* *- sortarea pe diverse categorii: legume/fructe; cu gust dulce/acru etc.;*	

PLAN DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT

MICU CARLA CRISTIANA
COLEGIUL NAȚIONAL *CAROL I*, CRAIOVA, DOLJ

Numele si pernumele elevului:P.A.I
Clasa :CP D
An scolar:2023/2024
Aria curriculara:LIMBĂ ŞI COMUNICARE
Disciplina : COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ
Perioada de aplicare: AN ŞCOLAR 2023/2024

Competențe specifice	Conținuturi	Metode și mijloace de realizare	Dificultati(ce nu poate face subiectul)	Criterii minimale de apreciere a progreselor (ce ar trebui să achiziționeze)	Perioada de intervenție
1.1. Identificarea semnificaţiei unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar şi rar **1.2. Identificarea unor informaţii variate dintr-un mesaj scurt, rostit clar şi rar**	*- selectarea unei imagini dintr-un set, pentru a indica despre ce este vorba în mesaj* *- observarea, recunoaşterea, executarea unor comenzi simple (priveşte, ascultă, fii atent)* *-Ascultarea unei poveşti* *- numirea personajului/ personajelor dintr-un fragment de poveste audiat* *- oferirea unor răspunsuri la cererea elementară de informaţii: „Cine? Ce? Unde? Cum?”* *-Recunoaşterea unor enunţuri care nu se potrivesc ca sens cu un mesaj*	*conversaţia euristică, exerciţiul, muncă independentă, problematizarea, simularea, joc de rol, joc didactic*	Dificultăţi de aplicare în practică şi de transfer al achiziţiilor realizate anterior în situaţii noi Dificultăţi de adaptare la cerinţele şi sarcinile şcolare (Capacitate redusă de fixare	*- observarea, recunoaşterea, executarea unor comenzi simple (priveşte, ascultă, fii atent)* *-Ascultarea unei poveşti* *- numirea personajului/ personajelor dintr-un fragment de poveste audiat* *indicarea sunetelor/*	*Anul şcolar 2023/2024*

1.3. Identificarea sunetului iniţial şi/ sau final dintr-un cuvânt, a silabelor şi a cuvintelor din propoziţii rostite clar şi rar **2.2. Transmiterea unor informaţii referitoare la sine şi la universul apropiat, prin mesaje scurte** **2.3. Participarea cu interes la dialoguri scurte, în situaţii de comunicare uzuală**	*audiat anterior* *- indicarea sunetelor/ silabelor/ cuvintelor percepute prin diferite semne: bătăi din palme, ridicarea unui deget, a unui obiect, jetoane puse pe bancă, săritură etc. – Exemplu: „Pune pe masă atâtea jetoane câte cuvinte ai auzit”* *- numărarea cuvintelor dintr-un enunţ scurt* *- desenarea unor obiecte/ fiinţe cu relevanţă pentru copii, a căror denumire conţine (în poziţie iniţială sau finală) sunetul specificat* *- formularea de mesaje despre sine (nume, vârstă, adresă), despre familie, colegi, animalul preferat, culoarea preferată, mâncarea preferată etc.* *- exersarea unor formule de salut, de adresare, prezentare şi solicitare, adecvate contextului*		şi reproducere a informaţiilor Imaginaţie slab dezvoltată Vocabular redus Nu este sârguincios Nu este creativ Nu poate comunica nomal)	*silabelor/ cuvintelor percepute prin diferite semne: bătăi din palme, ridicarea unui deget, a unui obiect, jetoane puse pe bancă, săritură etc. – Exemplu: „Pune pe masă atâtea jetoane câte cuvinte ai auzit”* *- numărarea cuvintelor dintr-un enunţ scurt* *- formularea de mesaje despre sine (nume, vârstă, adresă), despre familie, colegi, animalul preferat, culoarea preferată, mâncarea preferată etc.* *- recunoaşterea şi numirea literelor mari de tipar pe diferite suporturi (tablouri, cuburi, truse de jucării,* *- exersarea musculaturii fine*	

3.1. Recunoaşterea unor cuvinte uzuale, din universul apropiat, scrise cu litere mari şi mici de tipar **4.1. Trasarea elementelor grafice şi a contururilor literelor, folosind resurse variate**	*- recunoaşterea şi numirea literelor mari şi mici de tipar pe diferite suporturi (tablouri, cuburi, truse de jucării, asocierea formei unui nor cu o literă)* *- exersarea musculaturii fine a mâinii şi a coordonării mişcărilor prin colorare, haşurare în interiorul unui contur, înşirare de mărgele* *- coaserea unor puncte pe etamină, în vederea pregătirii copilului pentru respectarea liniaturii* *- modelarea plastilinei, ruperea hârtiei după un contur etc.* *- poziţionarea corectă a suportului de scriere, în raport cu propriul corp* *- orientarea în spaţiul scrierii, prin joc: sus, jos, dreapta, stânga etc.* - exersarea poziţiei corecte la scris *- utilizarea corectă a instrumentelor de trasare/ de scris* *-Elemente grafice*			*a mâinii şi a coordonării mişcărilor prin colorare, haşurare în interiorul unui contur, înşirare de mărgele* *- modelarea plastilinei, ruperea hârtiei după un contur etc.* *- poziţionarea corectă a suportului de scriere, în raport cu propriul corp* *- orientarea în spaţiul scrierii, prin joc: sus, jos, dreapta, stânga etc.* - exersarea poziţiei corecte la scris *- utilizarea corectă a instrumentelor de trasare/ de scris* *-Elemente grafice*	

"FII ȘI TU UN MOȘ CRĂCIUN"

- Proiect de voluntariat și incluziune socială-

BOCAI GEORGETA
CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ „SF.VASILE"

Descrierea proiectului:

1. Titlul: „FII ȘI TU UN MOȘ CRĂCIUN"

2. Tipul de educaţie în care se încadrează:
Educaţie de dezvoltare și incluziune comunitară
3. Tipul de proiect: -proiect de voluntariat la nivelul comunităţii

- ***Coordonatori proiect:***
- **Prof. Bocai Georgeta**

- ***Colaborator* :Centrul Școlar de Educație Incluzivă "Sf.Vasile" -**

II. Argument:

Copiii,de la cele mai fragede vârste, pot fi educaţi în sensul cooperării şi înţelegerii colegilor cu o situaţie materială precară, cooperării cu persoanele cu dizabilităţi şi cu nevoi speciale. Doar astfel îşi vor dezvolta sensibilitatea, spiritul de întrajutorare, altruismul, îşi vor modela de timpuriu sufletul.

Am urmărit pe perioada desfăşurării proiectului şi formarea de deprinderi moral-religioase, care să fie în acord cu noţiunile şi normele morale transmise în timpul activităţilor din grădiniţă.

În cadrul multor activităţi şcolare, cadrul didactic, transmite o vastă gamă de informaţii / noţiuni care au un caracter moral-religios şi care vizează formarea unor conduite moral-religioase, a unor comportamente care să fie în conformitate cu cerinţele societăţii aparţinătoare.

Formarea unor reprezentări morale, însuşirea unor noţiuni şi norme morale, nu sunt suficiente pentru a forma la elev un comportament moral, acestea trebuie să fie interiorizate, să devină motive interioare ale conduitei lor. Noţiunile moral-religioase cum ar fi: empatia, generozitatea, respectul, responsabilitatea, credinţă ş.a, nu pot fi înţelese de copii decât treptat, concomitent cu creşterea experienţei lor sociale şi a dezvoltării lor intelectuale.

Astfel, a apărut dorinţa noastră, a cadrelor didactice, de a pune elevul într-o situaţie de a face un gest nobil, o faptă morală şi de a le îmbogăţi experienţa socială a micuţilor copii.

Este bine ştiut că primele deprinderi moral-religioase însuşite de copii, se datoresc imitărilor persoanelor din jur, de aceea ne-am dorit, ca noi cadrele didactice, cu sprijinul părinţilor precum şi al altor cetăţeni din comunitatea locală, să oferim un bun exemplu copiilor.

De altfel şi prin aprecierile cu privire la modul lor de comportare şi la cum îşi îndeplinesc sarcinile faţă de şcoală, biserică au stimulat copiii şi i-au pus în situaţia de-a fi mândrii de fapta lor nobilă şi de-a mai dori să participe şi în viitor la astfel de acţiuni.

Descrierea proiectului

1. Scopul proiectului

- Organizarea unor activităţi extracurriculare de ajutorare a unor persoane cu cerinţe educaţionale speciale , a unor copii cu situaţie materială precară .
- Formarea şi dezvoltarea la copii, a unor deprinderi şi comportamente moral-religioase (empatia, altruismul, responsabilitatea).

2.Obiectivele proiectului:

*Educarea spiritului de colaborare, prietenie, întrajutorare, de aceptare şi înţelegere a copiilor rromi ;

*Dezvoltarea simţul responsabilităţii la preşcolari ;

*Formarea şi dezvoltarea la copii, a capacităţii de a munci în grup, de-a colabora şi de-a accepta ideile altora;

*Sensibilizarea copiilor cu privire la problemele semenilor lor ;

*Dezvoltarea creativităţii şi imaginaţiei copiilor prin solicitarea acestora de-a participa la acţiune cu idei şi propuneri noi;

*Formarea şi dezvoltarea deprinderii de un bun organizator şi coordonator de acţiuni;

*Participarea activă şi conştientă a copiilor la acţiune;

*Implicarea în mod direct a comunităţii locale în acţiunile educative întreprinse de elevi.

3. Grup ţintă:

*- preșcolarii și elevii defavorizați de la **Centrul Școlar de Educație Incluzivă ”Sf.Vasile”** , Craiova
*- cadre didactice,
*- părinţii elevilor,
*- comunitatea locală,

4. Durata:

Anul şcolar 2024-2025

5. Activitatea propusă:

-” **FII ŞI TU UN MOŞ CRăCIUN** ” perioada 2 decembrie – 20 decembrie 2024

- Pregătirea psihologică a elevilor, formarea unor noţiuni moral-religioase cum ar fi: empatia, generozitatea, respectul, responsabilitatea, credinţa, prin vizionarea unor filme cu conţinut moral-religios,;
- Pregătirea şi distribuirea unor cadouri colectate de către elevii Colegiului Național ”Carol I”, Craiova, pentru preșcolarii și elevii cu siuație materială precară **de la Centrul Școlar de Educație Incluzivă ”Sf.Vasile”** , Craiova
- **Evaluarea activităţii** –iunie 2025 - aplicarea de chestionare copiilor, părinţilor, cadre didactice.

6. Metode şi tehnici de lucru:

- explicaţia,
- demonstraţia,
- prelegerea,
- munca în grup,
- activitatea individuală,
- activitatea frontală,
- comunicarea

7. Forme de organizare:

- individuală,
- frontală,
- pe grupe,

8. Rezultate:

- Poze – album,
- Portofolii cu procese verbale şi fotografii

9. Resurse:

- **Umane:** cadre didactice, copii, părinţi, cadre didactice, comunitatea locală
- **Materiale:** surse din finanţare proprii, părinţi, cadre didactice.
- **De timp:** septembrie 2024 - iunie 2025;

10. . Parteneri

- Colegiul Național”Carol I”, Craiova- elevi, părinți și cadre didactice

- Centrul Școlar de Educație Incluzivă ”Sf.Vasile”, Craiova

11. *Evaluare:*

Evaluare internă:

- Sondaje de opinie în rândul elevilor,părinţilor,profesorilor,comunităţii locale;
-Dezbateri, fotografii

ELEMENTE PRIVIND INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE ÎN ȘCOLI

SANDU LAVINIA

COLEGIUL NAȚIONAL „CAROL I" CRAIOVA

Educația incluzivă, respectiv integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masa a apărut ca o provocare spre schimbarea atitudinilor și a mentalităților. *"Toate ființele umane sunt născute libere și egale în demnitate și în drepturi"*-precizează Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Educația incluzivă ca sintagmă apare prin anul 1990, ca un răspuns la neajunsurile educației din perioada respectivă care nu a reușit să împiedice marginalizarea anumitor copii care prezentau diferențe față de majoritatea populației școlare.

Școala incluzivă este o școală pentru toți copiii, o școală în care sunt eliminate barierele educaționale între copiii obișnuiți și cei cu dizabilități, între copiii proveniți din medii sociale favorabile și cei din medii sociale mai modeste, între copiii performanți la învățătură și cei care au nevoie de sprijin. O școală incluzivă este mijlocul cel mai eficient de combatere a discriminării. Într-o școală incluzivă toți copiii pornesc cu șanse egale și sunt ajutați să progreseze fiecare în ritmul său și în conformitate cu potențialul individual

O școală cu caracter incluziv acceptă că toți elevii sunt diferiți, dar că toți elevii pot învăța și că sistemul trebuie să se schimbe pentru a se adapta nevoilor copilului. Drepturile copiilor trebuie respectate indiferent de rasă, culoare, limbă, religie, etnie, situație materială sau dificultăți de învățare. Școala trebuie să asigure șanse egale tuturor copiilor, oferindu-le posibilitatea de a se dezvolta în funcție de aptitudinile și interesele lor. Fiecare elev trebuie să simtă că este apreciat. Școala este cea care favorizează participarea și sprijinirea tuturor elevilor prin metode de lucru variate.

Grupul de copii cu cerințe educative speciale nu se rezumă doar la acei copii cu dizabilități, ci include toate grupurile vulnerabile și marginalizate. Fiecare copil este unic și prezența lui reprezintă un câștig pentru întregul grup, toți elevii având posibilitatea să se dezvolte unul lângă altul. Educația incluzivă aduce beneficii tuturor elevilor, nu doar celor cu dizabilități. Trăind într-un mediu incluziv copiii învață ce este toleranța, ce este empatia, învață să se ajute unii pe alții, cum să gestioneze anumite situații, aspecte care îi vor ajuta mai târziu la locul de muncă și în viața socială. Un mediu incluziv asigură o atmosferă pozitivă, în care toți elevii să se simtă iubiți, apreciați și sprijiniți în mod egal pentru a-și atinge potențialul. Principiul lui Platon, care spunea că *„toată învățarea are o bază emoțională"*, se dovedește un principiu fundamental al educației incluzive. Mediul educațional trebuie să fie primitor și relaxant și să-i motiveze pe copii spre învățare.

Trebuie să le oferim tuturor copiilor o educație de calitate și, în mod special, celor cu cerințe educative speciale. Profesorii sunt datori să asigure participarea și includerea școlară și socială reală a tuturor copiilor, în virtutea dreptului fundamental al copiilor la educație. Toți trebuie ajutați să-și atingă potențialul maxim de dezvoltare individuală.

Atunci când are în clasă un elev cu CES învățătorul trebuie să pornească de la schimbarea atitudinilor față de copilul cu cerințe educative speciale. Un aspect important în constituie pregătirea și sensibilizarea celorlalți copii din clasă, prin discuții purtate cu aceștia, prin intermediul anumitor lecturi și jocuri. Atitudinea profesorului față de elevul cu CES trebuie să fie una normală, cadrul didactic trebuie să evite compătimirea, care poate duce la devalorizarea copilului cu cerințe educative speciale în ochii colegilor săi. Pentru a-l putea integra pe elevul cu CES nu este suficient doar să-l ajutăm, ci trebuie să producem schimbări în sistemul de predare-învățare, în relațiile elev-profesor, profesor-părinte și elev-elev.

Un rol esențial în integrarea copiilor cu CES îl are colaborarea școlii cu familia. Familia este cea care îi poate furniza profesorului toate informațiile de care are nevoie legate de starea de sănătate și emoțională a copilului. De asemenea, părinții trebuie să se implice activ în viața școlii, să participe împreună cu copilul la anumite activități școlare și extrașcolare.

Pentru a avea șanse reale de dezvoltare a elevilor cu CES, pe lângă colaborarea cu părinții învățătorul trebuie să facă echipă și cu celelalte persoane specializate: profesorul itinerant și de sprijin, profesorul consilier școlar, profesorul logoped.

Profesorul itinerant și de sprijin este un cadru didactic cu pregătire în domeniul educației speciale care oferă ajutor individualizat elevilor cu CES. El vine în școlile de masă pentru a desfășura activități de învățare și recuperatorii cu elevii cu CES, colaborând cu profesorul de la clasă. Profesorul de sprijin și profesorul de la clasă elaborează un plan de intervenție pentru elevul cu nevoi educaționale speciale, pentru a corela conținuturile cu posibilitățile elevului cu CES. Profesorul itinerant oferă sprijin nu doar elevilor cu CES, ci și profesorilor de la clasă și părinților, ajutând la o mai bună integrare a elevilor cu nevoi educaționale speciale în școlile de masă.

Profesorul consilier școlar consiliază cu prioritate elevii aflați în risc de abandon școlar și de excluziune școlară. Consilierul școlar este un psiholog pregătit să îi înțeleagă pe copii, să discute cu aceștia, să îi sprijine emoțional.

Profesorul logoped lucrează cu elevii pentru dezvoltarea limbajului acestora, pentru îmbunătățirea exprimării, fapt ce va duce la o mai bună comunicare a elevilor cu CES cu ceilalți elevi din clasă.

Profesorul de la clasă, pentru a realiza integrarea cu succes a elevilor cu CES, are nevoie să-și îmbunătățească cunoștințele din sfera psiho-pedagogică. Trebuie să citească și să se documenteze în permanență pentru a găsi modalitățile cele mai eficiente de a sprijini fiecare elev în parte.

Am în clasă un băiat cu deficiențe de vedere (Nistagmus) și o fată cu orientare școlară, care provine dintr-un mediu familial foarte modest: o familie monoparentală, care mai are doi copii, dintre care unul cu tulburări de spectru autist. Elevul cu deficiențe de vedere are rezultate foarte bune la învățătură, dar are nevoie de sprijin atunci când scrisul este prea mic sau trebuie să rezolve sarcini care presupun alegerea unor culori, pentru că el nu distinge culorile. Eleva cu orientare școlară a avut un parcurs școlar foarte lent, înregistrând greu progrese la învățătură. Ea a avut dificultăți de pronunțare a anumitor sunete, o exprimare verbală greoaie, cu un limbaj sărăcăcios, primind în permanență și sprijinul profesorului logoped.

Copilul cu CES are nevoie de: stimulare și sprijin, de adaptare a curriculumului la posibilitățile lui individuale, de flexibilitate din partea cadrului didactic, de atenție specială, de ajutor pentru a se putea integra școlar și social. Este foarte bine atunci când elevii cu CES

primesc sprijin încă din perioada preșcolară, dar, de multe ori, părinții din dorința de a-i proteja mai mult sau, văzând că aceștia nu se adaptează foarte bine la cerințele grădiniței, renunță la a o frecventa, mai ales în primii ani.

Elevii pot învăța despre incluziune prin intermediul textelor literare. În cadrul Clubului de lectură înființat în clasa a II-a, copiii au citit primele șase cărți din seria „Țup" de Alex Donovici, cărți care promovează acceptarea celui de lângă noi așa cum este, prietenia, toleranța și depășirea propriilor limite. În clasa a III-a am continuat Clubul de lectură cu cărți precum „Cuore-inimă de copil" de Edmondo de Amicis, carte care promovează altruismul, compasiunea, generozitatea, acceptarea celuilalt indiferent de condiția sa socială.

Activitățile extracurriculare sunt, de asemenea, o bună modalitate de a integra copiii cu CES, de a crea legături de prietenie între elevi, legături de colaborare și bună înțelegere între părinții de la clasă. În luna octombrie a acestui an școlar am desfășurat în școală, împreună cu colegele învățătoare, „Târgul de toamnă", iar în luna noiembrie am fost în excursie la „Fabrica de globulețe" de la Curtea de Argeș.

Metodele de simulare (jocul didactic, dramatizarea) pot fi aplicate cu succes în formarea și dezvoltarea comunicării la elevii cu CES. În activitatea educativă a copiilor cu cerințe educative speciale se poate folosi în mod eficient și învățarea prin cooperare, deoarece elevii se ajută unii pe alții și realizează că au nevoie unii de alții pentru a duce la bun sfârșit o sarcină a grupului.

A lucra la clasă cu copii cu cerințe educaționale speciale este o provocare, dar faptul că ei înregistrează progrese în conformitate cu potențialul individual și învață într-un mediu prietenos alături de ceilalți copii este o mare satisfacție pentru profesor.

Educația incluzivă îi va permite elevului cu CES, dar și celorlalți elevi din clasă, să dobândească abilități indispensabile pentru o adecvată inserție socială. Școala trebuie să fie acel loc unde se produce schimbarea în bine a unei societăți, acel loc de unde izvorăște binele în lume.

Bibliografie:

1. Gherguț, A., „Sinteze de psihopedagogie specială", Editura Polirom, 2005;
2. Ionescu, M., „Educația și dinamica ei", Editura Tribuna Învățământului, București;
3. Stănică, I., Popa, M., „Psihopedagogie specială", Editura Pro Humanitas, București, 2001.

ŞCOALA INCLUZIVĂ – UN NOU TIP DE ŞCOALĂ

CHILOM ELIZA-DANIELA

COLEGIUL NATIONAL „CAROL I”, CRAIOVA

Școala are datoria de a asigura şanse egale tuturor elevilor. A asigura şanse egale elevilor înseamnă a asigura posibilităţi maxime de dezvoltare fiecăruia, în funcţie de aptitudinile şi interesele sale.

Educaţia incluzivă a devenit parte integrantă a educaţiei pentru toţi şi constituie răspunsul şcolii la nevoile ce decurg din diversitatea copiilor. Sunt aduşi elevii împreună într-o sală de clasă şi într-o comunitate, indiferent de punctele lor forte sau punctele slabe în orice domeniu, căutându-se maximizarea potenţialului tuturor.

Noul tip de şcoală, cea incluzivă, trebuie să recunoască diferite cerinţe educaţionale ale copiilor, să reacţioneze adecvat la acestea, să asigure o educaţie de calitate pentru toţi. Este vorba de o altă opţiune de politică a educaţiei, pentru ca şcolile să poată oferi răspunsuri adecvate cerinţelor educaţiei diferite ale copiilor.

Diferenţele dintre copii sunt considerate firești, iar şcoala dispune de servicii adecvate care să acţioneze continuu pentru a întâmpina cerinţele educaţionale diferite.

Filosofia educaţiei incluzive este împărtăşită de toţi membrii comunităţii şcolare şi de toţi cei care intră în şcoală. De fapt, crearea culturii şcolii este un proces la fel de important ca acela de predare a cunoştinţelor şi dezvoltare a deprinderilor. O astfel de filosofie stă la baza unor strategii şi decizii curente privind practica. Aceasta dimensiune se referă la realitatea unei şcoli şi la imaginea transmisă despre aceasta.

După 1990 a fost lansat un nou concept, al educaţiei incluzive, care aduce în atenţie necesitatea reexaminării şi extinderii rolului învăţământului obişnuit, pentru a se putea adapta cerinţelor copiilor şi nu invers, ca până atunci, pentru ca toţi copiii să înveţe împreună.

Copiii care nu pot face faţă cerinţelor şcolare, cei care prezintă diverse forme şi niveluri de eşec şcolar sunt încă prea puţin cunoscuţi şi acceptaţi din punct de vedere psihopedagogic. Atitudinea cea mai frecventă manifestată faţă de aceştia din partea şcolii şi a societăţii în general este de subvalorizare - bazată în mare măsură pe lipsa de reuşită şi de competenţa şcolară.

Noul tip de şcoală, cea incluzivă, trebuie să recunoască diferite cerinţe educaţionale ale copiilor, să reacţioneze adecvat la acestea, să asigure o educaţie de calitate pentru toţi. Este vorba de o altă opţiune de politică a educaţiei, pentru ca şcolile să poată oferi răspunsuri adecvate cerinţelor educaţiei diferite ale copiilor.

În orice act de educaţie se întrepătrund trei dimensiuni importante: politicile, practicile şi cultura. Se porneşte de la un cadru de inţelegere, de la obiective şi direcţii ale acţiunilor. Se vehiculează şi se operează cu un set de practici care antrenează schimbările preconizate prin obiective. Întreaga acţiune se derulează intr-un context anumit, întro situaţie educaţională care surprinde un cadru cultural specific. Fiecare din aceste elemente este la fel de important. De

aceea construcţia unei educaţii pentru toţi ia în calcul schimbările necesare, obţinute prin procesul organizat al invăţării în aşa fel încât să se construiască politici ale incluziunii, să se dezvolte practici incluzive pentru ca în final să apară şi să se organizeze o cultură a incluziunii. Pentru a analiza şi descrie o şcoală incluzivă pot fi folositi o serie de indicatori.

„Indicatorii de incluziune" asigură o bază utilă pentru realizarea unei astfel de analize. Aceştia se bazează pe datele preluate din două surse principale de informaţie. În primul rând, este vorba de datele care au rezultat din studiul acelor procese despre care se ştie că stimulează participarea elevilor care anterior au fost excluşi sau marginalizaţi; în al doilea rând, se au in vedere datele recente privind procesele eficiente în vederea îmbunătăţirii activităţii în şcoală. Astfel, indicatorii definesc o agendă bazată pe rezultatele cercetării care poate fi utilizată pentru a orienta activităţile de revizuire şi dezvoltare. Indicatorii se concentreaza asupra celor trei dimensiuni ale vieţii şcolare.

Dimensiunea 1 - Cultura

Filosofia educaţiei incluzive este împărtăşită de toţi membrii comunităţii şcolare şi de toţi cei care intră în şcoală. De fapt, crearea culturii şcolii este un proces la fel de important ca acela de predare a cunoştinţelor şi dezvoltare a deprinderilor. O astfel de filosofie stă la baza unor strategii şi decizii curente privind practica. Aceasta dimensiune se referă la realitatea unei şcoli şi la imaginea transmisă despre aceasta.

Dimensiunea 2 - Strategia

Abordarea incluzivă este plasată în inima dezvoltării şcolare, astfel încât aceasta să pătrundă în toate strategiile şi să nu fie privită ca o nouă strategie care se adaugă la cele existente. Atenţia faţă de conceptul de educaţie incluzivă este prezentă în toate aspectele planificării şcolare.

Dimensiunea 3 - Practica

Cultura şi politicile incluzive ale şcolii se reflectă în activitatea la clasă. Astfel, planurile de învăţământ şi modul în care ele se aplică - în interiorul şi în afara clasei - încurajează participarea tuturor elevilor.

Linii de acţiune pentru atingerea indicatorilor de incluziune:

- Promovarea şi susţinerea politicii şcolii incluzive.

- Contribuţia la combaterea discriminării şi la crearea unei societăţi şcolare incluzive, care valorizează toate persoanele indiferent de gen, vârstă, etnie, condiţie fizică sau intelectuală, statut social etc.

- Credinţa că orice şcoală poate deveni incluzivă dacă abordează o educaţie specifică incluziunii şi o aplică în procesul de învăţământ pe care îl gestionează. În acest sens, schimbarea începe cu crearea unei culturi incluzive şi continuă cu dezvoltarea de practici educaţionale şi măsuri concrete de incluziune.

- Cunoaşterea liniilor directoare ale unei strategii pentru educaţie incluzivă, linii directoare valorificate în managementul instutuţional: 1) Implicarea părinţilor; 2) Teme curriculare adecvate şi abordate gradual; 3) Acordarea timpului necesar studiului şi o instruire bazată pe nevoile de învăţare; 4) Predare directă pornind de la noţiuni cheie şi continuând cu o serie de paşi sistematici; 5) Raportarea instruirii la experienţa anterioară a elevilor; 6) Strategie de învăţare în 3 paşi: a) Modelarea prin demonstrarea comportamentelor dorite, b) Activităţi asistate în care elevii sunt ajutaţi direct de profesor, c) Activităţi practice în care elevii

acţionează independent 7) Sprijin pentru învăţare; 8) Asigurarea învăţării temeinice; 9) Învăţarea prin cooperare; 10) Educaţie adaptată nevoilor specifice şi potenţialului specific.

Rolul esenţial în educaţia integrată îl deţine învăţătorul clasei, care devine principalul factor de acţiune şi de coordonare a realizării programului pedagogic individual pentru elevi. Acesta trebuie:

- să elaborareze un program pedagogic individualizat.
- să-şi îmbogăţească pregătirea cu elemente care să-i faciliteze includerea optimă în clasă a acestor elevi şi asigurarea de şanse egale pentru aceştia la instrucţie şi educaţie;
- să manifeste interes continuu pentru identificarea, evaluarea şi reprogramarea periodică a conţinuturilor învăţării pentru fiecare elev;
- să coopereze în cu ceilalţi membri ai echipei educaţionale, dar şi cu familia elevului;

Şcoala are datoria de a asigura şanse egale tuturor elevilor. A asigura şanse egale elevilor înseamnă a asigura posibilităţi maxime de dezvoltare fiecăruia, în funcţie de aptitudinile şi interesele sale.

Educaţia incluzivă a devenit parte integrantă a educaţiei pentru toţi şi constituie răspunsul şcolii la nevoile ce decurg din diversitatea copiilor. Sunt aduşi elevii împreună într-o sală de clasă şi într-o comunitate, indiferent de punctele lor forte sau punctele slabe în orice domeniu, căutându-se maximizarea potenţialului tuturor.

Bibliografie:

1. Ungureanu, D., Educaţia integrată şi şcoala incluzivă, Editura de Vest, Timişoara, 2000.
2. Vrăşmaş, T., Învăţământul integrat şi/sau inclusiv, Ed. Aramis, Bucureşti, 2001.
3. Vrăşmaş, T., Şcoala şi educaţia pentru toţi, Ed. Miniped, Bucureşti, 2004.
4. Vrăjmaş, Traian, Învăţământul integrat şi/sau incluziv, Editura Aramis, Bucureşti, 2001
5. Gherguţ, Alois, Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale-strategii diferenţiate şi incluzive în educaţie, editura Polirom , Bucureşti,2006

ȘCOALA PENTRU TOȚI: DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE

MANDA MARILENA

G.P.N. COPĂCENI, RACOVIȚA, VÂLCEA

Diversitatea și incluziunea reprezintă teme centrale în educația contemporană, fiind strâns legate de principii fundamentale precum echitatea, respectul pentru diferențe și dezvoltarea unui mediu educațional care să răspundă nevoilor fiecărui elev. Într-o societate globalizată, marcată de interacțiuni interculturale și de mobilitate socială, școala joacă un rol crucial în pregătirea elevilor pentru a trăi și a lucra într-un mediu divers. Însă diversitatea nu aduce doar beneficii; ea vine cu provocări ce necesită soluții inovatoare și eforturi susținute din partea cadrelor didactice și a instituțiilor de învățământ.

Diversitatea în mediul educațional se referă la diferențele existente între elevi în ceea ce privește identitatea etnică, culturală, religioasă, lingvistică, socio-economică, precum și la variabilitatea nivelurilor de capacitate fizică, intelectuală și emoțională. Această multitudine de perspective și experiențe creează o comunitate educațională bogată, dar impune, în același timp, necesitatea unei abordări pedagogice flexibile și adaptative.

Formele diversității la clasă:

- Diversitatea culturală și religioasă: clasele pot include elevi din medii culturale și religioase variate, fiecare aducând cu sine o moștenire valoroasă de obiceiuri, tradiții și perspective. Acest lucru stimulează dialogul intercultural și promovează toleranța.
- Diversitatea lingvistică: elevii pot avea limbi materne diferite, ceea ce implică atât provocări legate de învățarea limbii de predare, cât și oportunități de a îmbogăți comunitatea prin plurilingvism.
- Diversitatea socio-economică: discrepanțele în resursele disponibile pentru diferiți elevi pot influența performanțele academice și participarea acestora la activități.
- Diversitatea în capacități și nevoi speciale: Elevii pot avea dizabilități fizice sau dificultăți de învățare, dar și talente excepționale care necesită o abordare personalizată.

Incluziunea educațională depășește simpla acceptare a diversității, fiind un proces activ de integrare, care presupune adaptarea curriculumului, metodelor de predare și spațiilor de învățare pentru a răspunde nevoilor tuturor elevilor. Este o abordare ce promovează participarea deplină a fiecărui elev, asigurându-se că niciunul nu este exclus pe baza diferențelor sale.

Principiile incluziunii:

- Accesibilitatea: Crearea unui mediu care să permită fiecărui elev accesul la resurse educaționale adaptate nevoilor sale.
- Participarea: Asigurarea implicării active a tuturor elevilor în activitățile școlare și extracurriculare.

- Adaptabilitatea: Flexibilitatea în predare și evaluare pentru a răspunde diverselor stiluri de învățare și niveluri de competență.

Incluziunea aduce beneficii atât individuale, cât și colective. La nivel individual, elevii învață să-și recunoască și să-și valorifice propriile abilități, dezvoltând în același timp empatia și respectul pentru ceilalți. La nivel colectiv, o clasă incluzivă devine un microcosmos al unei societăți ideale, în care diferențele sunt sursă de îmbogățire, nu de excludere.

Provocări și soluții în implementarea incluziunii:

1. Provocările profesorilor

✓ Lipsa formării adecvate: Mulți profesori nu au pregătirea necesară pentru a gestiona diversitatea la clasă.

✓ Resurse limitate: Școlile se confruntă adesea cu o lipsă de materiale adaptate și de sprijin tehnologic.

✓ Prejudecățile și stereotipurile: Mentalitățile tradiționale pot constitui bariere în implementarea unor politici incluzive.

2. Soluții pentru o incluziune eficientă

✓ Formarea continuă a cadrelor didactice: Oferirea de programe de formare care să pregătească profesorii pentru a lucra într-un mediu divers.

✓ Implicarea comunității: Colaborarea cu părinții și cu alte instituții pentru a sprijini incluziunea.

✓ Politici educaționale solide: Elaborarea de politici naționale care să sprijine diversitatea și incluziunea prin alocarea de resurse și promovarea egalității de șanse.

Educația incluzivă nu are impact doar asupra școlii, ci pregătește elevii pentru viața în comunități diverse. Clasele incluzive devin locuri de învățare colaborativă, în care elevii își dezvoltă abilități esențiale pentru a naviga în contexte multiculturale, cum ar fi empatia, gândirea critică și comunicarea interculturală.

Pe termen lung, elevii care au crescut într-un mediu incluziv devin cetățeni activi, capabili să contribuie la dezvoltarea unei societăți mai echitabile și mai tolerante. Diversitatea nu este doar o provocare, ci și o oportunitate de a crea o lume mai bună.

Diversitatea și incluziunea la clasă reprezintă, nu doar o șansă pentru fiecare elev de a se dezvolta la potențialul său maxim, ci și o investiție în viitorul unei societăți bazate pe respect, egalitate și justiție socială. Prin promovarea acestor principii, școala poate deveni un exemplu de armonie și cooperare, oferind fiecărui copil șansa de a străluci și de a contribui la o lume mai bună.

BIBLIOGRAFIE:

- Ciauşu Elena, 2007, *Învăţarea prin cooperare. Metode şi tehnici interactive de grup*, Revista Învăţământul preşcolar nr.1/2007
- Gherguţ, A., 2005, *Sinteze de psihopedagogie specială*, Editura Polirom
- Stănică, I., Popa, M., 2001, *Psihopedagogie specială*, Editura Pro Humanitas – Bucureşti

STUDIU-DIFERENȚIEREA ȘI INDIVIDUALIZAREA-PREMISĂ A SUCCESULUI ȘCOLAR

MARC AURICA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ CÂMPENI

Personalitatea este întotdeauna unică și originală. Fiecare individ pornește de la o zestre ereditară unică ți stabilește un drum anume marcat de diverse experiențe, desfășoară variate activități, angrenându-se în fel de relații și toate având anumite efecte asupra dezvoltării și construirii personalității.

E necesar ca dascălul să cunoască în detaliu individualitatea elevilor săi, căci în școală se urmărește nu doar dezvoltarea intelectuală, ci și educarea afectivității și a sensibilității copilului. Elevii sunt diferiți prin modul în care învață, prin stilul preferat de învățare și prin nivelul de dezvoltare. Astfel, sarcinile de învățare menite să conducă la progres trebuie croite pentru fiecare dintre dimensiunile menționate. Reușita în învățare are multe fețe, chiar în interiorul aceluiași grup de vârstă, iar modul cel mai echitabil de definire a reușitei într-un sistem de învățământ incluziv este prin raportarea la progresul înregistrat de fiecare elev.

În orice clasă există cel puțin două categorii de elevi: elevi capabili de performanță și elevi cu dificultăți în învățare. Dascălul va trebui să găsească căi, mijloace, metode, modalități de lucru adecvate pentru a face față provocărilor timpului, cât și pentru a obține randament maxim în funcție de posibilitățile individuale ale fiecărui școlar, ceea ce înseamnă o educație diferențiată. Lipsa ei poate avea ca rezultat insuccesul, eșecul școlar.

Organizarea şi desfăşurarea procesului de învăţământ trebuie să se realizeze pe măsura posibilităţilor reale ale elevilor, dându-se seama de particularităţile de vârstă, sex, nivelul pregătirii anterioare, precum şi de deosebirile individuale, de potenţialul intelectual şi fizic al fiecărui elev în parte. Aceste cerinţe se referă atât la obiectivele, conţinutul şi volumul celor studiate în şcoală, cât şi la modalităţile de predare–învăţare, potrivit principiului individualizării.

Învăţarea individualizată consideră atât elevul, cât şi învăţătorul, ca fiind cei care construiesc o bază de cunoştinţe împreună. Ea este necesară pentru anumiţi copii din clasă, vizându-i în mod deosebit pe cei care au un potenţial superior sau pe cei cu deficienţe de orice fel, rolul primordial în cunoaşterea acestora având-l învăţătorul. Acesta are la îndemână o paletă largă de strategii corespunzătoare stilului de învăţare şi nevoilor fiecărui copil: cerinţe comune pentru toţi elevii, cerinţe diferenţiate, activităţi individuale cu teme diferite.

A diferenția în activitatea didactică reprezintă, în primul rând, acceptarea că ritmul de învățare al elevilor e diferit. Instruirea diferențiată presupune crearea situațiilor favorabile fiecărui elev, descoperirea și stimularea intereselor, aptitudinilor și posibilităților de formare și afirmare ale fiecăruia. Activitatea de diferenţiere trebuie orientată spre acele aspecte care influenţează randamentul şcolar. Ea vizează tehnologia didactică, diferențierea sarcinilor de

muncă independentă în clasă sau acasă, stimularea inițiativelor și intereselor personale ale elevilor.

În timpul activității diferențiate trebuie folosite în permanență metode si procedee care antrenează în cel mai înalt grad capacitățile intelectuale, care trezesc și mențin interesul față de învățătură, curiozitatea față de fenomenele studiate, stimulează atitudinea creatoare, solicită un efort propriu, asigură o învățare activă și formativă. Diferențierea activității în cadrul lecției, presupune îmbinarea și alternarea echilibrată a activității frontale cu activitatea individuală și pe grupe, se realizează în toate momentele lecției, în darea temei pentru acasă, precum și în întreaga activitate extrașcolară organizată cu elevii. Tratarea diferenţiată înseamnă adaptarea învăţământului la particularităţile individuale psihofizice ale copilului, influenţarea instructiv-educativă a copilului potrivit particularităţilor sale, înlesnind prin aceasta descoperirea și cultivarea aptitudinilor, înclinațiilor, intereselor lui, pregătirea la nivelul posibilităților de care dispune, crearea unui cadru favorabil formării personalității.

De-a lungul carierei mele didactice mi-am organizat lecțiile astfel încât să-mi răspund la câteva întrebări de bază: “Cum fac, ca școlarii cu un intelect dezvoltat să nu-și piardă vremea așteptându-i pe ceilalți? Cum să-i încurajez pe cei mai înceți pentru a nu renunța și a se strădui să-i ajungă pe ceilalți?”, având astfel în vedere nu numai elevii cu probleme la învățătură, ci întreg colectivul, pentru a asigura un nivel maxim după posibilitățile fiecăruia. Toate acestea se pot realiza doar printr-o muncă diferențiată atent pregătită. Tratarea diferențiată a elevilor o realizez prin activități individuale și activități pe grupe. Elevii lucrează individual pentru fixarea și consolidarea cunoștințelor, pentru aplicarea lor în practică, pentru formarea de priceperi și deprinderi, pentru exersarea unor operații mintale, rezolvarea exercițiilor și problemelor, efectuând măsurători, desene, schițe, compuneri etc. Sarcinile diferențiate și individualizate am grijă să respecte particularitățile psihice ale fiecărui elev, ținând seama de ritmul de muncă, de aptitudinile și capacitatatea lui de rezistență fizică și intelectuală, de nivelul pregătirii lui anterioare. Învățământul individualizat urmărește progresul necontenit și sistematic al elevului prin propria lui activitate și eliminarea greșelilor ivite pe parcursul instruirii și educării lui.

Alături de activitatea diferențiată individuală ,activitatea pe grupe reprezintă o formă de organizare eficientă în procesul de învățare, intensifică performanțele elevilor și crește gradul de activizare a lor. Am creat atât grupe omogene, cât și grupe eterogene. Însă pentru a nu-i suprasolicita pe cei buni sau a nu-i eticheta pe cei”slabi”e bjne să se alterneze modul de constituire a grupelor de elevi. Elevii pot comunica și colabora pe parcursul realizării sarcinilor cerute, primesc îndrumări, eu trecând de la o grupă la alta.

La nivelul clasei, activitatea diferențiată a îmbrăcat și alte forme: activități cu teme comune pentru toți elevii, activități cu teme diferențiate pe grupe de nivel, în funcție de obiectivele urmărite, activități cu teme diferite pentru fiecare elev. Am folosit fișe de recuperare (reînvățare),fișe de dezvoltare și fișe de exercițiu. Au fost fișe multiple cu sarcini de lucru diverse, concepute gradat. Fiecare elev are liberatatea de a parcurge sarcinile de lucru de la simplu la complex, lucrând individual. Când elevul termină fișa de lucru, o predă învățătorului și poate trece la nivelul următor. O asemenea variantă de activizare a elevilor necesită o pregătire complexă, riguroasă din partea învățătorului, dar oferă șansa fiecărui elev să lucreze în ritm propriu și să solicite sprijin când are nevoie.

Sarcinile date în activitățile diferențiate au fost gradate prin conținut și mod de realizare. Pentru cei cu un nivel scăzut și un ritm lent de activitate am creat cerințe de recunoaștere, de reproducere după model, pentru a-i ajuta să realizeze obiectivele programei la nivel limitat. Pentru elevii cu nivel mediu am formulat sarcini care angajează intelectual mai plenar, sarcini complexe cu algoritmi simpli. Iar pentru elevii dotați intelectual au fost sarcini care i-au pus să interpreteze,să descopere noi relații,să construiască noi sisteme,să creeze probleme,le-a fost stimulată creativitatea.

O variantă interesantă de diferențiere este predarea în perechi, o modalitate de-a grupa elevi cu performanțe școlare diferite. Elevii au o altă logică în a explica sau a prezenta noile informații decât cea a profesorului. Este facilitată înțelegerea, iar beneficiile sunt pentru ambii elevi. Activitatea în perechi are beneficii și în formarea caracterului: colaborarea, empatia și întrajutorarea pot fi dobândite în asemenea activități.

Munca diferențiată nu înseamnă nicidecum scăderea exigenței sau o reducere a volumului de cunoștințe pentru unii elevi. Limita minimă în stabilirea sarcinilor pentru munca diferențiată o constituie prevederile programei școlare.

Tehnicile de diferențiere a instruirii vizează o gradare a sarcinilor școlare, potrivit posibilităților individuale și a ritmului propriu de dezvoltare a fiecărui individ, astfel încât, randamentul să fie asigurat pentru toți. Este generat un climat de încredere în posibilitățile individului încât să combată complexul de inferioritate pe care îl trăiesc mulți dintre cei ce nu pot atinge performanțele ridicate și să combată atitudinea de uniformizare a condițiilor de învățare și dezvoltare pentru indivizii capabili de performanță.

Instruirea diferențiată și individualizată e nevoie să treacă dincolo de paginile literaturii de specialitate, să devină o obișnuință în activitatea didactică, fiind necesară atât pentru elevii cu performanțe înalte, cât și pentru elevii care au nevoie de sprijin mai mult, pentru ca fiecare să poată progresa. Uneori o încurajare sau un feedback specific pot fi factori care produc efecte benefice în învățare.

Fiecare copil este unic în felul lui, este o minune irepetabilă și ar fi păcat ca prin acțiunea noastră să uniformizăm acele individualități .Prin urmare tratarea diferențiată trebuie să capete o accepție mai generoasă, ea devenind o calitate a managementului educațional, o abilitate a învățătorului în dezvoltarea personalității fiecărui copil.

Bibliografie:

Cerghit I. Metode de învățământ. București: Editura Didactică și Pedagogică, 1991;
Radu, Ioan-Învățământul diferențiat. Concepții și strategii,E.D.P.București,1978;
Țircovnicu, V-Învățământul frontal, învățământul individual, învățământul pe grupe,E.D.P.,București,1981;
Oprea, C.-L.,- Strategii didactice interactive, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucuresti, 2006;
Radu, I., - Învăţământul diferenţiat, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucuresti, 1998;
Creţu T. Stimularea potenţialului intelectual al copiilor, în vederea obţinerii succesului şcolar, București, 2003;
Sălăvăstru D. Psihologia educației. București, 2004;
Învățământul primar,nr.2-3,Ed.Miniped,București,2003;
Învățământul primar,nr.4,Ed.Miniped,București,2003;
Învățământul primar,nr.1-3,Ed.Miniped,București,2006;

PROIECTARE ŞI ÎNVĂŢARE DIFERENŢIATĂ

ŞOBRANEŢ CARMEN OANA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR. 39 „NICOLAE TONITZA”, CONSTANŢA

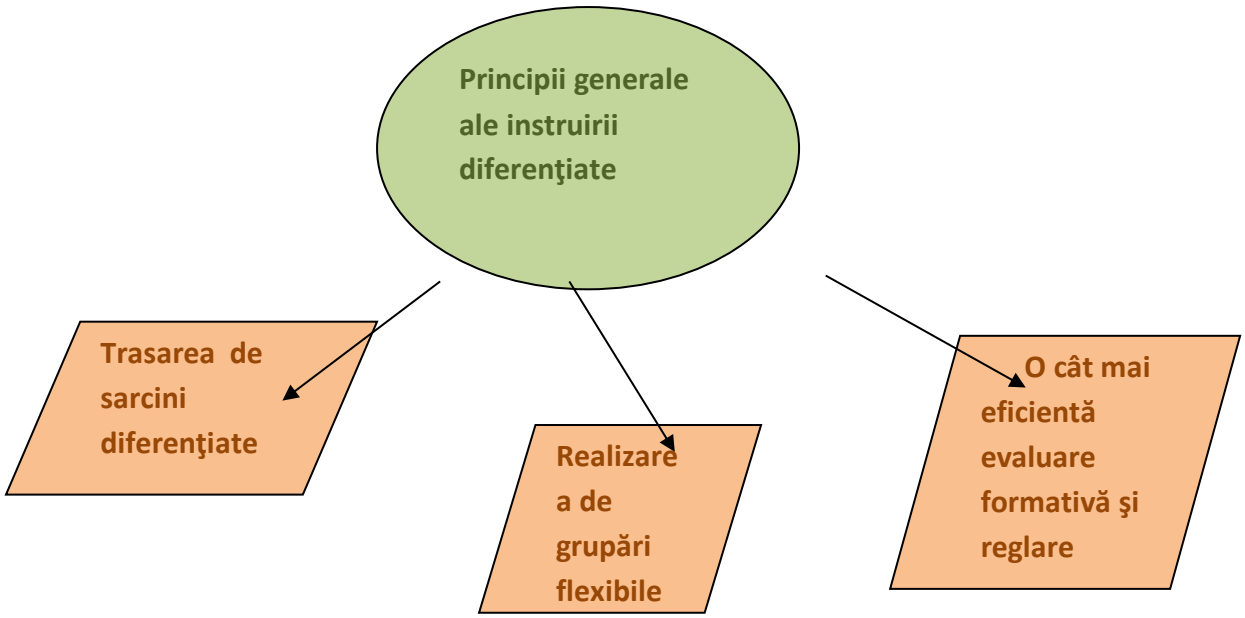
Ca şi profesori, una dintre sarcinile importante este selectarea unei strategii potrivite pentru o activitate punctuală. Diferenţele dintre elevi sunt studiate ca o bază pentru proiectare. Strategiile didactice pot fi diferenţiate şi personalizate pentru că, în esenţă, toate componentele lor structurale pot avea valenţe în dezvoltarea elementelor de specificitate ale personalităţii elevilor. Diferenţierea procesului înseamnă diversificarea metodelor şi tehnicilor de instruire pentru a oferi elevilor o mai mare bogăţie de oportunităţi de explorare a conceptelor.

Principiile care fundamentează proiectarea educaţiei diferenţiate

- Diferenţele dintre elevi sunt studiate ca o bază pentru proiectare.
- Elevii sunt frecvent ghidaţi să facă alegeri bazate pe interese personale în învăţare.
- Există oferte pentru mai multe profile de învăţare şi este evidentă concentrarea pe tipuri diferite de inteligenţă..
- Disponibilitatea, interesele şi profilul de învăţare al elevilor conturează predarea.
- Învăţarea se concentrează pe folosirea capacităţilor esenţiale pentru a valoriza şi înţelege concepte şi principii de bază.
- Timpul e folosit flexibil în funcţie de nevoile elevilor şi se folosesc frecvent sarcini cu mai multe opţiuni.
- Sunt furnizate materiale multiple şi uzual. se caută perspective multiple asupra ideilor şi evenimentelor.
- Profesorul facilitează formarea capacităţilor de învăţare independentă iar elevii lucrează împreună cu profesorul pentru stabilirea obiectivelor de învăţare individuală şi pentru întreaga clasă
- Evaluarea este continuă şi diagnostic, pentru a înţelege cum să adaptăm predarea la nevoile elevilor.
- Se valorifică strategiii de evaluare multiple.

Algoritmul de proiectare a instruirii diferenţiate, cu aplicaţii la disciplinele din aria curriculară de predare Ca şi profesori, una dintre sarcinile importante este selectarea unei strategii potrivite

pentru o activitate punctuală. Selectarea unei strategii centrate pe elev nu asigură aprioric succesul activităţii. Contextul educaţional este important. Există situaţii în care strategiile directive sunt mai potrivite, precum şi situaţii în care strategiile centrate pe elev sunt mai eficiente.

Strategiile didactice pot fi diferenţiate şi personalizate pentru că, în esenţă, toate componentele lor structurale pot avea valenţe în dezvoltarea elementelor de specificitate ale personalităţii elevilor. Profesorii trebuie să asigure elevilor cadrul adecvat (şcoală, clasă, cerc) pentru dezvoltarea diferenţiată până la individualizare prin descoperirea şi aptitudinilor personale, a trăsăturilor caracteristice proprii, a unui stil cognitiv individual, a unui ritm de învăţare şi dezvoltare adaptat fiecăruia. Strategia didactică reprezintă un mod de combinare a metodologiei didactice şi mijloacelor de învăţământ prin care se asigură selecţia, organizarea şi desfăşurarea unei secvenţe de instruire. Sunt utilizate strategiile de tip euristic, constituite în jurul metodelor problematizării, studiului de caz, proiectului, metodelor şi tehnicilor specifice stimulării creativităţii, organizării pe grupe mici şi omogene, pe grupuri de antrenament

■ Pentru a preda conţinutul în mod diferenţiat trebuie să ştim despre fiecare elev cât are de învăţat din fiecare unitate de conţinut. Este obligatorie testarea elevilor la începutul predării oricărei teme noi.

■ Altă strategie de diferenţiere a conţinuturilor este de a facilita învăţarea unei teme în mod integrat, pluridisciplinar astfel încât grupuri de elevi cu interese, abilităţi şi cunoştinţe diferite să poată să aprofundeze tema respectivă din perspective diferite.

■ Un alt mod de a lucra diferenţiat cu conţinuturile este de a alege puncte diferite de intrare pe text. Accesarea unei teme noi este mai uşoară în momentul în care fiecare elev poate interveni în mod activ cu ceea ce ştie despre tema respectivă

■ Pentru a trata diferenţiat conţinutul, elevilor li se poate permite să accelereze sau să încetinească ritmul progresului personal prin diferite procedee. Cum diferenţiem procesul de instruire?

■ În timpul procesului de desfăşurare al activităţilor se poate aprofunda înţelegerea subiectului prin investigarea acestuia din perspective multiple.

■ Diferenţierea procesului înseamnă diversificarea metodelor şi tehnicilor de instruire pentru a oferi elevilor o mai mare bogăţie de oportunităţi de explorare a conceptelor.

■ Tipurile de interacţiuni se diversifică după nevoile, interesele sau profilurile de inteligenţă ale elevilor. Cum diferenţiem produsul?

■ Prin activităţi în care elevii pot demonstra şi dezvolta ceea ce ştiu, înţeleg şi pot să facă;

■ Prin proiecte care se realizează în mod diferit prin exprimarea abilităţilor cognitive multiple;

■ Prin investigaţii realizate de grupuri cu interese specifice;

■ Rezolvare de probleme din perspective multiple. În ceea ce priveşte diversificarea, există strategii specifice atât la nivel instituţional, cât şi la nivel procesual.

Modalităţi de diferenţiere a procesului instructiv – educativ

Din punct de vedere pedagogic, diferenţierea se realizează la trei niveluri: conţinut, proces de instruire, produs. Cum diferenţiem conţinutul atunci când predăm? Organizarea diferenţiată sau personalizată a conţinuturilor "vizează adaptarea procesului instructiv-educativ la posibilităţile apitudinale, la nivelul intereselor cognitive, la ritmul şi stilul de învăţare al elevului "(Carmen, Creţu, 1998, pag. 66). Strategiile didactice pot fi diferenţiate şi personalizate pentru că, în esenţă, toate componentele lor structurale pot avea valenţe în dezvoltarea elementelor de specificitate ale personalităţii elevilor. Profesorii trebuie să asigure elevilor cadrul adecvat (şcoală, clasă, cerc) pentru dezvoltarea diferenţiată până la individualizare prin descoperirea şi aptitudinilor personale, a trăsăturilor caracteristice proprii, a unui stil cognitiv individual, a unui ritm de învăţare şi dezvoltare adaptat fiecăruia.

1.utilizarea de metode moderne variate şi corelarea lor cu caracteristicile individuale ale elevilor: conversaţia euristică, demonstraţia, problematizarea, studiul de caz, proiectul, lucrări practice, experimentul, lucrul pe grupe, tehnica utilizării fişelor de muncă independentă (fişe de dezvoltare, de recuperare, de recuperare, de exersare, de creaţie), utilizarea fişelor individuale de progres sau a diagramelor de progres al clasei etc.

2. forme de organizare:

-diferenţierea se poate realiza mai ales prin proiectarea de activităţi:

- *individuale , independente*
- *în grup diadic*
- *în grup mic şi omogen* (constituit pe baza unor criterii – interese pentru o anumită activitate, nivel de cunoştinţe sau abilităţi comune)
- *în grup mic şi eterogen* (când e corelat cu o metodă ce valorifică învăţarea de tip peer, între egali)

3.mijloace de învăţământ:

-diferenţierea lor se leagă organic de etapa de proiectare a metodelor de predare şi respectiv, cea de proiectare a metodelor de evaluare, aceste etape fiind de fapt factorii care imprimă finalităţile pedagogice individualizate ale mijloacelor de instruire. .

Etape ale diferenţierii evaluării:

1. Precizarea obiectivelor evaluării corelate gradual, în funcţie complexitate cu: conţinuturile informaţionale (cunoştinţe declarative) vizate, criteriile de performanţă vizate (cunoştinţe procedurale – deprinderi, abilităţi etc.)
2. Stabilirea elementelor reprezentative de conţinut / competenţe ce vor fi verificate
3. Alegerea instrumentelor de evaluare, ţinând cont de : nivelul intelectual, ritmul de învăţare, stilul de învăţare / de gândire / tipul de inteligenţă multiplă, interesul elevilor, stilul de lucru (individual / de grup) etc.
4. Elaborarea instrumentului de evaluare
5. Stabilirea unei scheme de notare / barem de notare
6. Elaborarea de observatii pentru evaluator (limita de timp, resurse speciale)
7. Stabilirea modalitatilor de interpretare şi valorizare a datelor pentru viitoarele demersuri didactice.

Bibliografie:

-Creţu C., *Curriculum diferenţiat şi personalizat*, Iași, Editura Polirom, 1998, p. 65-88

- Cristea S., *Dicţionar de termeni pedagogici*, București, E.D.P., 1998, p.25, 99, 138

- Cucoş C., *Pedagogie,* Iași, Editura Polirom, 2006, p. 87-101

-Vrăşmaş Ecaterina, *Dificultăţile de învăţare în şcoală* , București, editura V&Integral, 2007, p.45-128

-Radu I.T., *Învăţământul diferenţiat*, București, E.D.P., 1981, p. 22-67

DIVERSITATEA ȘI INCLUZIUNEA LA CLASĂ – O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

CODREAN ELENA-OLIVIA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ DOBRA, STRUCTURĂ GRĂDINIȚA P.N. DOBRA, JUD. HUNEDOARA

Într-o societate din ce în ce mai diversificată, educația are un rol esențial în crearea unui mediu care să sprijine dezvoltarea fiecărui copil, indiferent de origine, etnie, religie, abilități sau statut social. Diversitatea și incluziunea sunt concepte fundamentale care influențează în mod direct atmosfera din clasă și succesul educativ al elevilor. Aceste două concepte nu doar că răspund nevoii de a respecta și accepta diferențele între oameni, dar oferă și o oportunitate reală pentru fiecare elev de a învăța și de a se dezvolta într-un mediu echitabil și stimulant.

Diversitatea se referă la prezența și recunoașterea diferențelor dintre oameni, fie ele culturale, etnice, religioase, de gen, de vârstă sau legate de abilități fizice și cognitive. Într-o sală de clasă, diversitatea poate însemna o varietate de limbi vorbite, origini sociale și economice diferite, moduri variate de învățare sau stiluri de gândire distincte.

Incluziunea, pe de altă parte, reprezintă procesul de integrare a tuturor acestor diferențe într-un cadru educațional care să permită fiecărui elev să participe activ la învățare, să se simtă respectat și valorizat, indiferent de particularitățile sale. Un mediu inclusiv este unul în care toți elevii, fără excepție, au acces la aceleași oportunități educaționale și sunt sprijiniți să își atingă potențialul maxim.

Unul dintre cele mai importante beneficii ale diversității și incluziunii este dezvoltarea respectului pentru ceilalți. Elevii învață să aprecieze diferențele, să colaboreze și să își dezvolte empatia față de colegii lor. Aceasta contribuie la crearea unui climat de încredere și armonie în clasă, care este esențial pentru un proces educativ eficient. Într-o clasă diversă, elevii sunt expuși unor perspective diferite, ceea ce le lărgește orizonturile și îi ajută să înțeleagă mai bine lumea din jurul lor.

Într-un mediu educațional inclusiv, toți copiii, indiferent de abilități sau de proveniența lor, au șansa să învețe și să se dezvolte la capacitatea lor maximă. Acest lucru este esențial mai ales pentru copiii cu dizabilități sau cu dificultăți de învățare, care, într-un sistem educațional tradițional, ar putea fi marginalizați sau ar avea mai puține oportunități. Prin adaptarea strategiilor de predare și a materialelor educaționale, fiecare copil poate beneficia de învățământul de calitate.

Atunci când un elev se simte acceptat și inclus, are șansa de a-și construi o stimă de sine sănătoasă. De asemenea, el învață să colaboreze cu colegii, să își exprime opiniile și să rezolve conflictele într-un mod civilizat. Aceste abilități sociale sunt esențiale nu doar în școală, dar și în viața de zi cu zi și în viitorul profesional al elevului.

Diversitatea aduce cu sine o mare varietate de idei și perspective, iar acest lucru stimulează gândirea critică și creativitatea elevilor. Lucrul într-o echipă diversă îi ajută pe copii să își pună întrebări și să gândească dincolo de limitele propriilor lor experiențe. Aceasta dezvoltă abilități esențiale pentru succesul într-o lume globalizată și interconectată.

Cum se poate promova diversitatea și incluziunea la clasă?

Printr-un curriculum diversificat, care include materiale educaționale reprezentative pentru diferite culturi și realități, contribuie la integrarea tuturor elevilor. De asemenea, este esențial ca profesorii să fie pregătiți să adapteze metodele de predare în funcție de nevoile elevilor, fie că este vorba despre copiii cu dizabilități, cei din medii defavorizate sau cei care vorbesc alte limbi decât limba majoritară.

De asemenea, educația incluzivă necesită ca profesorii să fie conștienți de importanța diversității și să aibă instrumentele necesare pentru a face față provocărilor care pot apărea într-o clasă diversă. Formarea continuă a cadrelor didactice este esențială pentru a le oferi acestora cunoștințele și abilitățile necesare pentru a sprijini toți elevii în mod eficient.

Diversitatea și incluziunea nu se limitează doar la ceea ce se întâmplă în clasă. Colaborarea între școală, părinți și comunitate este esențială pentru a sprijini dezvoltarea unui mediu educațional incluziv. Activitățile extracurriculare, întâlnirile între părinți și profesori și promovarea unui dialog deschis pot contribui semnificativ la integrarea elevilor și la crearea unui climat pozitiv.

Este important ca în școli să se promoveze un climat bazat pe respect, toleranță și acceptare. Aceste valori trebuie să fie învățate de la o vârstă fragedă, iar elevii trebuie să fie încurajați să își exprime opiniile într-un mod respectuos și deschis, să accepte diferențele și să rezolve conflictele prin dialog și înțelegere.

Diversitatea și incluziunea nu sunt doar concepte teoretice, ci fundamentul unei educații de calitate. Fiecare copil are dreptul de a învăța într-un mediu care să răspundă nevoilor și caracteristicilor sale individuale. Prin promovarea diversității și incluziunii în școlile noastre, oferim fiecărui elev o șansă reală de a se dezvolta și de a contribui la construirea unei societăți mai echitabile și mai tolerante. Este responsabilitatea noastră, ca educatori și membri ai comunității, să facem tot ce putem pentru a crea un sistem educațional care să sprijine și să încurajeze succesul pentru fiecare copil, indiferent de diferențele care îl definesc.

PROIECT EDUCAȚIONAL
SFÂRȘIT DE TOAMNĂ

CHICHIOACĂ EMANUELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAIL KOGĂLNICEANU” DOROHOI

***Domeniul în care se încadrează proiectul*:** educaţie pentru dezvoltare durabilă, educaţie emoţională, educaţie interculturală, pentru diversitate și incluziune

ARGUMENT

Frumosul din natură, manifestat în culori și forme sonore, are o influență binefăcătoare asupra copiilor. Trebuie să-i învățăm să observe și să se apropie cu emoție de acest spectacol sublim al naturii, astfel încât rațiunea să armonizeze cu sensibilitatea.

Prin crearea unui mediu estetizant, frumosul pătrunde ca un ferment binefăcător în cele mai adânci zone ale vieții sufletești, răscolește emotivitatea, sensibilizează, înviorează. Menirea noastră, a dascălilor, este de a forma și dezvolta personalitatea copiilor prin frumosul existent în natură, artă, astfel încât să devină consumatori și creatori de frumos.

Scopul este acela de a îmbogăţi vocabularul elevilor, de a-i conduce către explorarea mediului înconjurător şi caracteristicile acestuia, de a dezvolta capacităţile de exprimare prin formă şi culoare, de a contura personalitatea precum si de a dezvolta mişcarea pe muzică şi perceperea sunetelor din natură.

Tema propusă în cadrul acestui proiect este una adecvată claselor primare, putând integra toate inteligențele personalității umane.

Proiectul propus urmăreşte transformarea reală a elevilor în actori principali ai demersului educaţional, urmărindu-se atingerea unor obiective de natură formală, informală, socio-comportamentală, acceptarea diferențelor dintre ei. Înțelegerea sensului unor cuvinte precum: toleranță, înțelegere, ajutor, prietenie, indulgență, iubire, poate reprezenta primul pas spre schimbare - schimbare a mentalității, a atitudinii față de semeni.

SCOPUL

- Dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a mediului înconjurător, precum și stimularea curiozității pentru investigarea acestuia prin prisma inteligențelor multiple
- Dezvoltarea creativității și expresivității limbajului oral
- Educarea trăsăturilor pozitive de voință și caracter și formarea unei atitudini pozitive față de sine și față de ceilalți
- Stimularea creativității prin desen, pictură, colaj

OBIECTIVELE PROIECTULUI

- Stimularea şi promovarea capacităţilor creatoare ale elevilor prin organizarea de expoziţii care să conţină compoziţii literare, lucrări plastice;
- Atragerea efectivă a elevilor în organizarea unor activităţi cu caracter extracurricular, conducând la creşterea numerică şi calitativă a acestor activităţi.
- Conştientizarea afectivităţii de grup ca suport al prieteniei
- Identificarea propriilor valori şi a grupului/comunităţii din care fac parte
- Dezvoltarea aptitudinilor literar- artistice, de comunicare în public, a spiritului de echipă, s.a

***GRUP ȚINTĂ*:**

-elevii a III-a, cadre didactice, părinţi

***RESURSE*:**

a) temporale: ***pe parcursul lunii noiembrie***

b) materiale: cartoane, fișe de lucru, markere, coli colorate, frunze, borcane, beţișoare, crenguțe, lipici, perforatoare, șorțuri, bonete, polistiren, calculator, videoproiector, șervețele, legume şi fructe naturale, frunze, hârtie cartonată colorată, hârtie glasată, carioci, consumabile, calculator, imprimantă, culegeri, etc.

c) umane: elevi, cadre didactice, părinţi;

d) spaţiale: sala de clasă;

e) financiare: sponsorizări din partea părinților și fonduri proprii.

STRATEGIA DE REALIZARE*:* observaţia, analiza, dezbaterea, analiza produselor activităţii, munca independentă, pe grupe, în perechi.

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢILOR

I. PREZENTAREA tematicii proiectului:

- Informarea colectivului de elevi asupra temei proiectului „Sfârșit de toamnă”, a activităţilor ce urmează a fi derulate individual, pe echipe şi în colectiv;
- precizarea evaluării muncii grupelor de lucru;
- beneficiile acestui proiect reflectate în rezultatele muncii noastre şcolare.

II. „ CULOARE ŞI FANTEZIE”

-realizarea desenelor, colajelor, cu materiale din natură;

-aranjarea clasei și a holului cu podoabe specifice toamnei.

III. „SURPRIZELE TOAMNEI”

Organizarea colectivului de elevi:

- formarea a **5 grupe de lucru** (criteriul de împărțire se bazează pe teoria inteligențelor multiple)

GRUPA I: Scriitorii

GRUPA II: Gânditorii

GRUPA III: Bucătarii

GRUPA IV: Matematicienii

GRUPA V: Muzicienii

Împărţirea sarcinilor de lucru în cadrul echipelor:

Scriitorii: compun poezii despre anotimpul toamna;

Gânditorii: compuneri prin care să evidențieze următoarele situații:

- Imaginează-ți că ești Toamna! Descrie-te!
- Zânele pădurii au prins-o pe Zâna Toamnă și urmează să fie judecată. O apărați sau o condamnați?
- Ce sentimente vă trezesc următoarele situații: începerea noului an școlar, căderea frunzelor ruginii, covorul foșnitor de frunze moarte, ploaia.

Bucătarii: evidențiază roadele toamnei și încurajează consumul de fructe prin prepararea unei salate de fructe;

Matematicienii: evidențiază caracteristicile anotimpului toamna, ținând cont de cele trei luni ale sale;

Muzicienii: compun un cântec de toamnă pe linia melodică a cântecului ,,Limba românească” și culeg cântece dedicate acestui anotimp;

Sugestii de realizare, cu exemplificări pentru toate grupele:

- ✓ decupaje, imagini sugestive, ilustraţii sau ilustrate

- ✓ texte literare, poezii cunoscute
- ✓ citate din articole de revistă, ziare

Stabilirea instrumentelor de lucru: foaie carton mare, carioca, acuarelă, creion de scris şi color, pix sau stilou, foarfecă, lipici etc.

Consultarea elevilor şi stabilirea locului de muncă în colaborare, pentru fiecare echipă.

EVALUAREA

- prezentarea în faţa clasei a planşelor obţinute de fiecare grupă, cu:
  - ❖ aprecierea „individuală" a produselor;
  - ❖ analiza comparativă;
  - ❖ stabilirea unei ierarhizări: locul I, locul II, locul III
  - ❖ recunoaşterea meritelor pentru efortul depus de către toţi elevii şi în mod special pentru cei cu aport mai mare;
  - ❖ afişarea lucrărilor la avizierul clasei.

IV. „GUSTURILE TOAMNEI" -activitate cu elevii și părinții acestora, îndemn pentru o alimentație sănătoasă și pentru încurajarea menținerii tradiției de a conserva legumele și fructele, așa cum fac mamele și bunicile noastre;

- prezentarea unor produse culinare obținute din roadele toamnei, spre a fi degustate;
- evidențierea beneficiilor consevelor de toamnă pentru menținerea sănătății, aportul însemnat de vitamine și minerale necesar creșterii și dezvoltării armonioase a copiilor;
- premierea celor mai apreciate conserve de către copii;
- încurajarea schimbului de rețete între părinți.

V. NOSTALGIE DE TOAMNĂ ÎN CÂNTEC, POEZIE, DANS

-valorificarea textelor și poeziilor compuse de copii, în cadrul unui scurt program artistic;

-dans-„Valsul toamnei"

MONITORIZARE ȘI EVALUARE

Valorificarea potențialului creativ al copiilor

Realizarea unei expoziții la nivelul clasei

Realizarea de CD-uri cu imagini din derularea proiectului

DISEMINARE

Panouri informative

Expoziții cu lucrările elevilor

CD cu imagini din timpul desfășurării activităților

Bibliografie:

1.Vasilica Firimiţă, Rodica Şovar:*Vers şi cânt în grădiniţă,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1999;

2.Daniela Beşliu, Alexandrina Dumitru: *Frumoasă lume a copilăriei, Antologiede texte literare*, Editura Corint, Bucureşti, 2007;

3.Eugenia Şincai, Gheorghe Alexandru: *Lecturi literare pentru ciclul primar* Editura Gheorghe Alexandru, Bucureşti, 2007.

4. www.didactic.ro

DIVERSITATEA ÎN EDUCAȚIA INCLUZIVĂ

ARDELEAN MARIA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT PITICOT ARAD

În clasele lor, profesorii au elevi cu deficiențe specifice de învățare. Prezența în clasă a acestor elevi este doar una dintre problemele cu care se confruntă profesorii. Aceștia trebuie, de asemenea, să se ocupe de un număr mare de elevi din diferite medii culturale și lingvistice și din familii aflate în primejdie sau sărăcie extremă. Diferențele dintre elevi pot include limba, cultura, religia, genul, abilitățile diferite, statutul socioeconomic și mediul geografic. Diferențele sunt adesea tratate ca o problemă mai degrabă decât ca o oportunitate de a descoperi bogăția care există în viețile altora și cum putem fi incluși, apreciați, respectați și salutați pentru cine suntem într-o lume diferită natural.

Școala incluzivă este o soluție eficientă în rezolvarea acestei aparente probleme.

O școală incluzivă consideră că:

- Fiecare elev poate învăța și reușește.
- Diversitatea ne îmbogățește pe toți
- Elevii pot depăși riscul eșecului prin implicarea într-o comunitate primitoare care răspunde nevoilor cursanților.
- Fiecare student are o contribuție unică de oferit altora.
- Fiecare student are puncte forte și puncte slabe.
- Serviciile și sprijinul nu trebuie direcționate către o singură organizație școlară (de exemplu, clase sau școli speciale).
- Rezultate efective de învățare sunt realizate prin eforturile de colaborare ale tuturor, pentru a asigura succesul.
- Metodologiile bazate pe lucrul în grupuri de elevi eterogeni și cooperanți sunt folosiți pentru că sunt mai eficienți pentru învățare.
- Elevii au o cale de învățare, metode de evaluare și o predare individualizată, deoarece așteptările sunt ridicate pentru toată lumea.
- Personalul școlii, elevii, părinții și membrii comunității lucrează împreună pentru a proiecta și a pune în aplicare o predare eficientă pentru toți elevii.

- Profesorii și alți profesioniști care lucrează în școală nu numai că oferă elevilor posibilitatea de a repeta informațiile stocate, dar, mai ales, să fie creativi și să învețe să gândească.
- Personalul școlii îi ajută pe elevi să își dezvolte abilitățile sociale, făcându-le să interacționeze, să se conecteze și să dezvolte relații și prietenii.

Educația incluzivă pentru elevii cu dizabilități poate avea succes doar atunci când aceiași elevi simt că fac parte din comunitatea școlară. Acest lucru necesită o discuție deschisă și onestă despre diferența și respectul instituțional pentru oameni, indiferent de fundalul și abilitățile lor.

În trecut, educația specială a implicat deseori "segregarea" elevilor cu dizabilități. Acest model de educație specială într-un mediu "separat" și izolat nu numai că îi privează pe elevi cu dizabilități de interacțiunea cu colegii lor și de accesul deplin la calea de învățare, dar poate implica și duplicate și costisitoare școli. Învățarea incluzivă face posibilă utilizarea mai eficientă a resurselor școlare prin maximizarea disponibilității personalului și materialelor în beneficiul tuturor elevilor.

Un alt factor important pentru ca educația incluzivă să fie eficientă este dezvoltarea unor suporturi comportamentale pozitive consecvente în întreg mediul de învățare. Această consistență este esențială pentru succesul elevilor cu tulburări emoționale sau comportamentale în mediul general de învățare, dar acest sprijin la nivelul personalului din întreaga școală contribuie, de asemenea, la crearea de așteptări ridicate în întreaga comunitate școlară.

Profesorii eficienți sunt conștienți de diversitatea profundă a elevilor și sunt dispuși să îi implice în educație prin diferite metode de predare / învățare, folosind diferite interese și folosind diferite metode. Într-o clasă diferențiată, profesorul "arată respectul față de elevi, subliniind atît asemănările lor, cît și diferențele lor, nu le tratează pe toate în același mod Deși unele cunoștințe și abilități esențiale sunt obiective comune pentru toți elevii, profesorul încearcă în permanență să perceapă elevii care au nevoie în special să învețe mai eficient și se străduiește să le ofere opțiuni de învățare adecvate.

Colaborarea reprezintă porți deschise spre o educație de calitate, care respectă optica învățământului contemporan: copii adaptați și adaptabili, deschiși spre colaborare, cu o viziune amplă asupra diversității, responsabili ai propriei deveniri, cu un sistem de competențe transversale bine dezvoltat, pregătiți pentru învățare pe tot parcursul vieții, indiferent de abilitatea sau dizabilitatea acestora.

SUNTEM DIFERIŢI, DAR NE ÎNŢELEGEM PRIN CUVINTE

STRUJAC CORINA

CENTRUL JUDEŢEAN DE RESURSE ŞI ASISTENŢĂ EDUCAŢIONALĂ

TELEORMAN

Durata proiectului: 3 luni (septembrie-noiembrie)

Grup țintă: Preșcolari (3-6 ani)

Domeniul de intervenție: Dezvoltarea limbajului și comunicării, promovarea diversității și incluziunii.

Obiective generale:

- Dezvoltarea limbajului prin activități ce promovează acceptarea diversității.
- Îmbogățirea vocabularului legat de trăsături personale, emoții și cultură.
- Crearea unui mediu incluziv, care să încurajeze colaborarea și respectul reciproc.

Planificarea Activităților

1. ***Activități școlare integrate***

- **Tema lunii septembrie: „Cine sunt eu și cine ești tu?”**

- Activitate de grup: „Portretul prietenului”

Copiii desenează sau aleg imagini care reprezintă trăsături fizice sau preferințe ale colegilor (ex. „Maria are părul creț și îi place să cânte”).

Obiectiv: Învățarea și utilizarea vocabularului descriptiv (culori, forme, preferințe).

- Joc fonetic: „Numele meu începe cu...”

Fiecare copil identifică sunetul inițial al numelui său și spune un cuvânt care începe cu aceeași literă (ex. Ana - „Albă”).

Obiectiv: Dezvoltarea auzului fonematic.

- Poveste interactivă: „Toți suntem unici”

Se citește povestea „Prietenii curcubeului” (sau o poveste similară despre diversitate). Copiii discută despre ce înseamnă să fii diferit, dar valoros.

Obiectiv: Îmbogățirea vocabularului legat de acceptare și diversitate.

- **Tema lunii octombrie: „Prietenii mei, cei diferiți”**

- Atelier creativ: „Mâini care ne unesc”

Copiii își conturează palmele pe hârtie colorată, apoi le decorează cu simboluri care îi reprezintă. Palmele sunt lipite pe un panou comun.

Obiectiv: Dezvoltarea vocabularului legat de simboluri, emoții și trăsături unice.

- Joc de rol: „Cum ne ajutăm prietenii?”

Situații simulate (ex. un copil nu poate desena, altul nu știe cum să ceară ajutor) în care copiii învață formule de politețe și sprijin (ex. „Te pot ajuta eu?”, „Mulțumesc!”).

Obiectiv: Dezvoltarea limbajului funcțional și a empatiei.

- Tema lunii noiembrie: „Să învățăm de la ceilalți”

- Joc tematic: „Salutul în lume”

Copiii învață diferite moduri de salut în alte limbi (ex. „Bună ziua” în română, „Hello” în engleză, „Hola” în spaniolă). Fiecare copil poate crea o „poveste” scurtă despre o țară.

Obiectiv: Îmbogățirea vocabularului intercultural.

- Poveste colaborativă: „O zi în familia mea”

Fiecare copil contribuie cu un detaliu despre familia sa (tradiții, obiceiuri, ce le place să facă împreună). Povestea este compusă împreună.

Obiectiv: Dezvoltarea exprimării clare și încurajarea respectului pentru diversitatea familială.

2. Activități extrașcolare

- Plimbare educativă:

Vizită la un muzeu cultural sau o expoziție (dacă este posibil, o activitate despre tradiții locale sau internaționale).

Obiectiv: Observarea și discutarea diversității culturale.

- Ziua incluziunii:

Organizarea unui eveniment în care copiii împărtășesc tradiții sau mâncăruri specifice familiilor lor.

Obiectiv: Crearea unui mediu incluziv și promovarea diversității.

- Atelier de jocuri din lume:

Se introduc jocuri tradiționale din alte culturi (ex. „Elasticul” - România, „Capture the flag” - SUA, „Cinci pietricele” - India).

Obiectiv: Dezvoltarea colaborării și înțelegerea diversității.

Evaluare

Observarea progresului fiecărui copil prin liste de control (ex. capacitatea de a descrie, de a formula propoziții coerente).

Realizarea unui portofoliu comun cu desene, povești și creații ale copiilor legate de temă.

Feedback din partea părinților despre interesul copiilor pentru subiectele abordate.

Resurse necesare: cărți ilustrate, imagini tematice, hârtie colorată, materiale pentru desen/pictură, povești, jocuri.

Rezultate așteptate:

Creșterea capacității copiilor de a comunica eficient.

Dezvoltarea empatiei și respectului pentru diversitate.

Încurajarea cooperării și a incluziunii în grupul de preșcolari.

Bibliografie

Dumitru, C., & Chiș, V. (2015). Dezvoltarea limbajului și a comunicării la vârsta preșcolară. Editura Didactică și Pedagogică.

Gherghinescu, R. (2019). Metode interactive pentru dezvoltarea limbajului în grădiniță. Editura Paralela 45.

Moldovan, M. (2020). Diversitate și incluziune în educația timpurie. Editura Polirom.

Stan, L. (2018). Jocuri și activități pentru dezvoltarea limbajului preșcolarilor. Editura Aramis.

DIVERSITATEA ȘI INCLUZIUNEA PREȘCOLARILOR CU CES

ARTENIE IONELA

GRĂDINIȚĂ SFÂNTUL NICOLAE, 1 DECEMBRIE, ILFOV

Într-o lume în continuă schimbare, diversitatea și incluziunea nu sunt doar concepte teoretice, ci valori esențiale în educația modernă, în special în educația preșcolară. În acest context, copiii cu cerințe educaționale speciale (CES) reprezintă o categorie care merită o atenție deosebită, pentru că educația lor nu doar că le influențează viitorul, dar contribuie și la modelarea unei societăți mai empatice și mai incluzive. Diversitatea și incluziunea preșcolarilor cu CES nu sunt doar un drept fundamental, ci și o oportunitate de a construi un mediu educativ care să fie benefic pentru toți copiii.

Cerințele educaționale speciale se referă la acele nevoi specifice pe care copiii le au din cauza unor dificultăți fizice, cognitive, emoționale sau de învățare. Acestea pot include, de exemplu, tulburări de spectru autist, dificultăți de învățare precum dislexia, deficiențe de auz sau de văz, tulburări de comportament, sau probleme de mobilitate. Fiecare copil este unic, iar nevoile de educație pot varia semnificativ, ceea ce face ca abordarea să fie personalizată și adaptată fiecărui caz în parte.

Diversitatea într-un grup de preșcolari se referă la acceptarea și respectarea diferențelor dintre copii, iar incluziunea presupune integrarea acestora într-un mediu educațional comun, în care toți copiii au acces la aceleași oportunități de învățare. În cazul copiilor cu CES, incluziunea nu este doar un ideal, ci o necesitate pentru dezvoltarea lor completă, socială și emoțională.La vârsta preșcolară, copiii încep să învețe nu doar abilități cognitive, dar și abilități sociale. Pentru copiii cu CES, incluziunea în grădiniță le oferă șansa de a învăța în aceleași condiții ca și colegii lor , de a dezvolta prietenii, de a învăța comportamentele sociale adecvate și de a deveni membri activi ai comunității. Așadar, un mediu educațional incluziv le permite să își îmbogățească experiențele și să participe activ în viața de grup. Pentru copiii care nu au CES, învățarea într-un mediu diversificat este o oportunitate de a deveni mai empatici și de a înțelege mai bine diversitatea umană. Aceste experiențe îi ajută să dezvolte abilități de comunicare, de acceptare a diferențelor și de sprijin reciproc. Astfel, incluziunea preșcolarilor cu CES contribuie la crearea unui climat mai armonios, în care toți copiii învață să se respecte și să se ajute unii pe alții.

Pentru ca diversitatea și incluziunea să devină realitate în educația preșcolară, este necesar ca educația să fie adaptată la nevoile tuturor copiilor, inclusiv ale celor cu CES. Acest lucru presupune atât modificări ale mediului educațional, cât și implementarea unor strategii didactice flexibile și personalizate , curriculumul preșcolar trebuie să fie flexibil și să permită diversificarea activităților în funcție de nevoile copiilor. De exemplu, pentru copiii cu CES, educatorii pot utiliza materiale vizuale, jocuri de rol, sau diverse tipuri de tehnologie pentru a sprijini învățarea. Adaptarea activităților la nevoile fiecărui copil ajută la crearea unui mediu de învățare accesibil tuturor, fără a crea discriminări.

Copiii cu CES pot beneficia de suport suplimentar din partea unor profesioniști, cum ar fi psihopedagogi, logopezi, terapeuți ocupaționali sau asistenți educaționali. Aceștia pot oferi sprijin individualizat și pot lucra împreună cu educatorii pentru a crea un plan educațional personalizat. Acest suport ajută copiii să se dezvolte într-un ritm propriu, fără a fi excluși sau izolați. Este esențial ca grădinițele să fie adaptate pentru a răspunde diverselor nevoi ale copiilor cu CES. De exemplu, mobilierul poate fi ajustat pentru a sprijini mobilitatea copiilor cu dizabilități fizice, iar sălile de clasă pot fi dotate cu echipamente speciale pentru copiii cu deficiențe de auz sau văz. Un mediu accesibil le oferă acestora șansa de a participa activ la toate activitățile educaționale.

Deși beneficiile incluziunii sunt evidente pentru copiii cu CES, este important de subliniat că această abordare aduce avantaje și pentru ceilalți copii. Un mediu educațional diversificat îi ajută pe toți copiii să învețe despre respectul pentru diferențele dintre oameni, despre cum să colaboreze și să se ajute unii pe alții. Această formare a abilităților sociale și emoționale este esențială pentru integrarea armonioasă a copiilor în societate pe măsură ce cresc. În plus, incluziunea contribuie la dezvoltarea unui climat mai empatic și mai tolerant în comunitate, iar copiii care învață să aprecieze diversitatea devin adulți mai responsabili și mai conștienți social.

În ciuda beneficiilor evidente, implementarea unei educații incluzive poate întâmpina anumite provocări. Lipsa resurselor, pregătirea insuficientă a personalului educațional și lipsa unor politici clare de sprijin pot reprezenta obstacole importante. Cu toate acestea, aceste provocări pot fi depășite prin:

- Investiții în formarea personalului didactic**:** Educatorii trebuie să fie instruiți pentru a răspunde nevoilor copiilor cu CES și pentru a aplica strategii didactice incluzive.
- Colaborarea cu părinții și cu comunitatea: Părinții trebuie să fie parteneri activi în procesul educațional, iar comunitatea trebuie să sprijine inițiativele de incluziune.
- Acces la resurse educaționale și suport specializat**:** Fiecare grădiniță trebuie să aibă resurse adecvate și personal specializat pentru a putea răspunde diversității de nevoi.

În concluzie diversitatea și incluziunea preșcolarilor cu CES nu sunt doar un act de justiție socială, ci o oportunitate de a construi o societate mai echitabilă și mai tolerantă. Oferirea șansei egale de educație pentru fiecare copil, indiferent de nevoile sale speciale, este o responsabilitate colectivă. Prin adaptarea metodelor de învățare, crearea unui mediu accesibil și sprijinirea dezvoltării emoționale și sociale a tuturor copiilor, putem asigura un viitor mai bun pentru întreaga comunitate.

„ESTE FRIG! NE PREGĂTIM SĂ IEȘIM AFARĂ! PUNEM… PE…”

Profesor psihopedagogie specială STAN MIHAELA
CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ BRAȘOV

Materialul didactic relizat este conceput pentru a sprijini dezvoltarea comunicării funcționale și a înțelegerii în lucrul cu copiii cu autism, utilizând sistemul PECS (Picture Exchange Communication System). Planșa include imagini care prezintă articole de îmbrăcăminte (caciulă, mănuși, fular, cizme, haină), iar copilul trebuie să asocieze aceste imagini cu părțile corpului corespunzătoare (cap, mâini, picioare, întreg corpul).

Descrierea mijlocului didactic

Elemente componente: Imagini cu articole de îmbrăcăminte și imagini cu reprezentări ale părților corpului (realizate vizual simplu și clar). Fiecare element este prevăzut cu scai pentru a permite asocierea practică.

Funcționalitate: Copilul trebuie să asocieze articolele de îmbrăcăminte cu partea corpului pe care aceasta se poartă (exemplu: căciulă - cap, mănuși - mâini).

Design atractiv: Culori vii și forme simple, potrivite pentru captarea atenției copiilor.

Utilizare: Poate fi folosit individual sau în activități ghidate.

Importanța materialului didactic

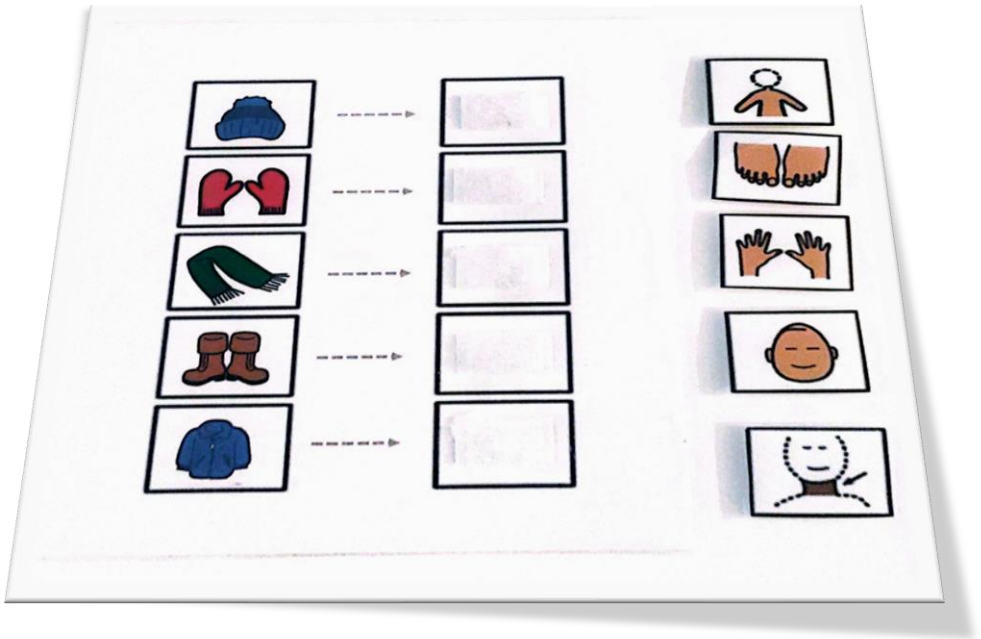
Dezvoltarea comunicării funcționale: Materialul sprijină învățarea prin asociere, oferind copiilor oportunitatea de a lega concepte vizuale de obiectele și funcțiile lor reale.

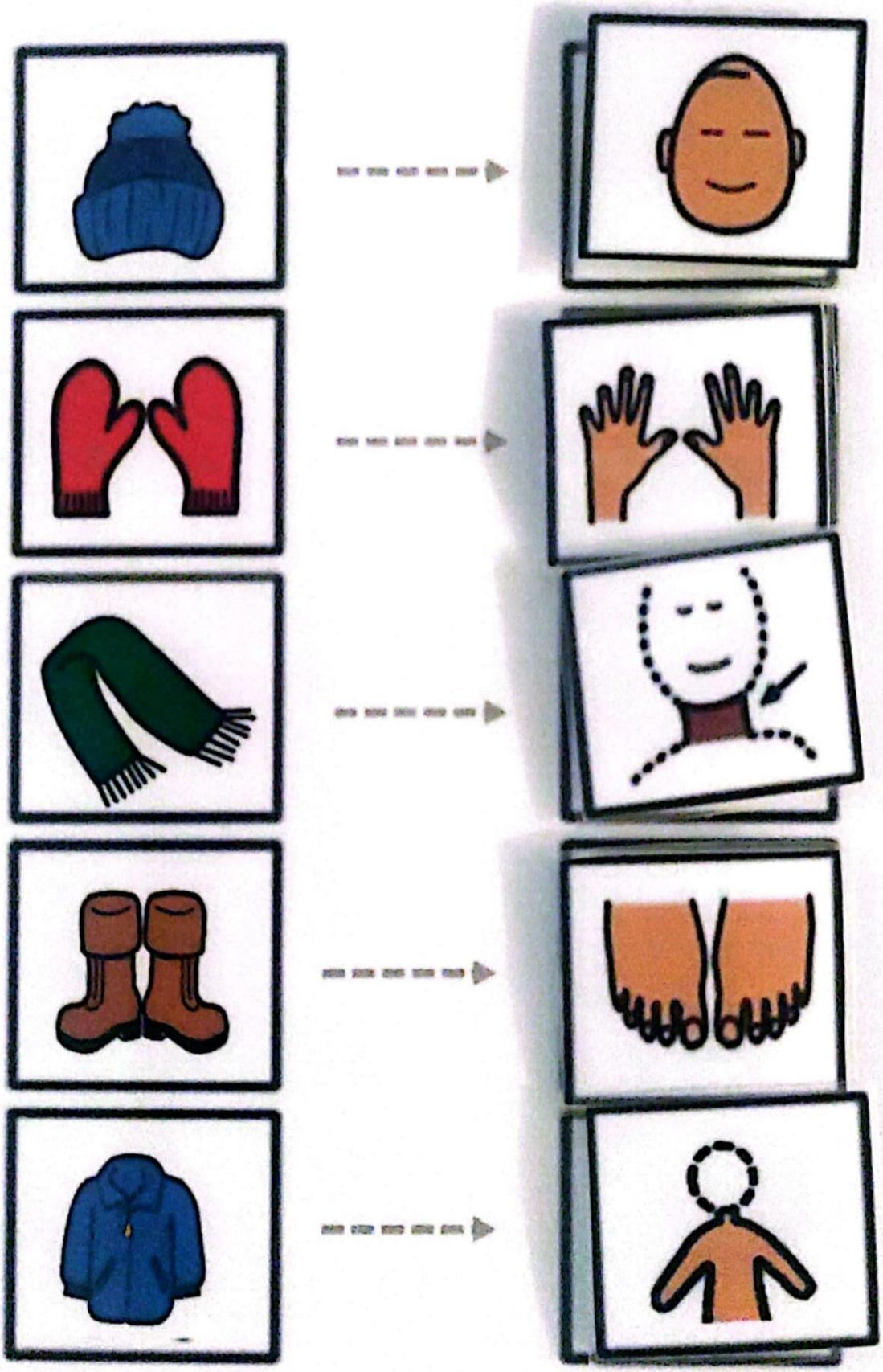
Stimularea autonomiei: Copiii învață despre funcțiile articolelor de îmbrăcăminte, ceea ce îi poate ajuta să devină mai independenți în activitățile zilnice.

Creșterea atenției și a concentrației: Activitatea presupune focalizarea atenției asupra unei sarcini specifice.

Învățare multisenzorială: Prin utilizarea materialelor tactile (scai) și vizuale, procesul de învățare devine mai captivant și adaptat nevoilor copiilor cu autism.

Generalizarea cunoștințelor: Copiii pot transfera informațiile dobândite în situații reale (îmbrăcarea corectă a hainelor).

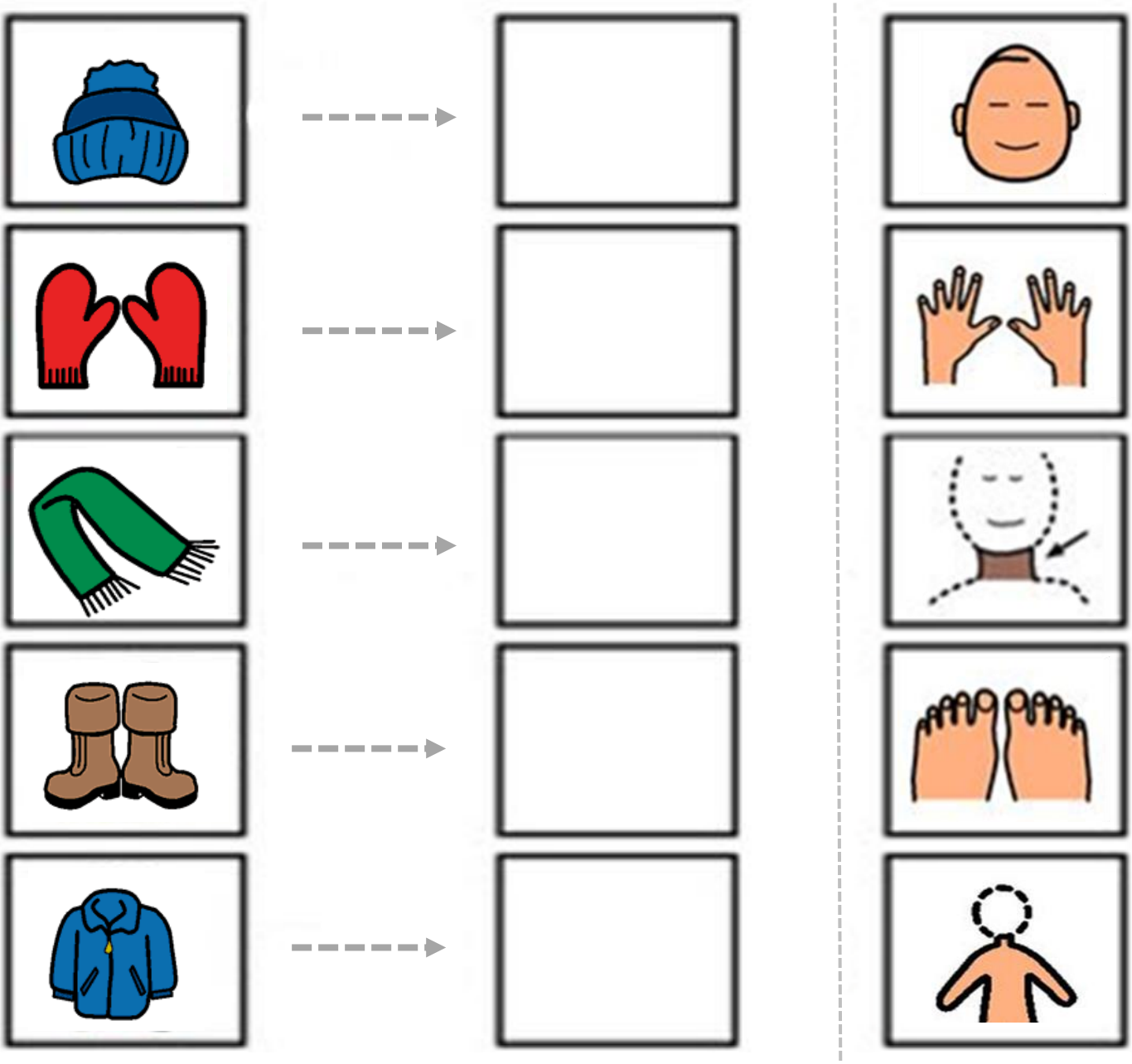

ESTE FRIG! NE PREGĂTIM SĂ IEȘIM AFARĂ!

PUNEM…

PE…

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

CRISTEA GEORGETA LUMINIȚA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1, 1 DECEMBRIE, JUDEȚ ILFOV

Data: 21.11.2024

Nivel de vârstă/Grupă: Nivel II

Tema anuală: Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?

Tema săptămânii: În lumea fermecată a poveștilor

Tema activităţii : Călatorie în lumea poveștilor

Tipul activității: Verificare și consolidare de cunoștiințe, deprinderi și priceperi

Forma de organizare : frontal și individual

Forma de realizare: Activitate integrată ADP+ALA+ADE (DLC+DEC)+ ALA

Durata activității: O zi

Scopul activității :

- Dezvoltarea, consolidarea și verificarea capacității de exprimare orală corectă din punct de vedere fonetic, lexical și sintactic;
- Verificarea și consolidarea cunoștințelor copiilor despre povești;
- Stimularea expresivității și creativității prin activitățile artistico-plastice.

Dimensiuni ale dezvoltării:

- ❑ Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viaţă familiar;
- ❑ Autocontrol și expresivitate emoțională;
- ❑ Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități);
- ❑ Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute;
- ❑ Mesaje orale în diverse situaţii de comunicare;
- ❑ Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptare a lui (comunicare receptivă);
- ❑ Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor etc. (comunicare expresivă);

Comportamente vizate:

- ❑ Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei;
- ❑ Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă etc.
- ❑ Realizează sarcinile de lucru cu consecvență ;
- ❑ Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă);

- ❑ Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului;
- ❑ Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în calitate de auditor;
- ❑ Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în situații uzuale, în calitate de vorbitor ;
- ❑ Utilizează structuri orale simple.

Obiective:

1. Să recunoască poveștile și personajele pe baza unor imagini, jetoane, sau pe baza descrierii făcute de educatoare;
2. Să identifice personajele pozitive și cele negative din poveștile prezentate;
3. Să despartă în silabe cuvintele ce ilustrează obiectele personajelor din povești;
4. Să „citească" imaginile cu secvența din poveste;
5. Să utilizeze în mod estetic și creativ ustensilele de lucru pentru a realiza prin tehnica picturii, „Bagheta magică a poveștilor''.

Elemente componente ale activităţii integrate:

ADP: „*Iubim poveştile pentru că….. "*

✓ Întâlnirea de dimineaţă; Salutul, prezența, calendarul naturii;

✓ Rutine: servirea gustării, deprinderi de igiena și autoservire;

✓ Tranziţii: - " Noi suntem piticii!"- joc cu text și cânt

-"Bat din palme clap clap clap„-euritmie

- „Albă ca Zăpada"-cântec

-„Trenulețul fermecăt"- joc cu text și cânt

ALA:

1. **Joc liber**
2. **Centre de interes:**
   - ❑ **Bibliotecă**: *Decorăm cufărul cu povești* " – exerciții grafice
   - ❑ Sarcina de lucru :
     - Să traseze diverse semen grafice pentru a decora cufărul.
   - ❑ **Artă:** *Personaje din poveşti*–colorare în contur.
     Sarcina de lucru:
     - Să coloreze in contur folosind culorile potrivite fiecarui personaj.
   - ❑ **Joc de masă**: *Scene din poveşti* -puzzle
     Sarcina de lucru :
     - Să îmbine corect jumatatile de puzzle pentru a reda o imagine dintr-o poveste cunoscută.

III. **ADE :"*Bagheta fermecată a poveștilor*" –DLC+ DEC** *(joc didactic+pictură tehnica cu ceară)*

Sarcina de joc: Sarcina de joc se formulează înaintea fiecărei probe **(**recunoașterea poveștilor, personajelor și a obiectelor intâlnite în povești).

Regulile jocului: Copiii vor fi împărțiți in două echipe „Echipa piticilor"și „Echipa steluțelor". După formularea sarciniinumesc câte un copil din fiecare echipă pentru îndeplinirea acesteia. Fiecare răspuns corect adduce un punct echipei din care face parte.

Elemente de joc: Cufărul, sacul magic, cubul, aplauze, mânuirea materialului, închiderea și deschiderea ochilor.

IV. ALA (MM):

1. „Ascunde-te de lup! joc distractiv

2. *„Așeaza-te ca Scufița Roșie"- joc de mișcare*

–joc liber în curtea gradinitei

STRATEGII DIDACTICE:

- **Metode și procedee**: explicația, demonstrația, observația, expunerea, jocul, munca independentă, conversația, exercițiul, turul galeriei.
- **Mijloace didactice :** calendarul naturii, cub cu imagini din povești, păpușă, , pensule, palete, fise cu personaje din povești, sacul magic, puzzle cu scene din povești, laptop, jetoane, creioane colorate, creioane, coli de hârtie, bagheta magică, cufăr.
- **Loc de desfășurare:** sala de grupă și curtea grădiniței (în funcție de condițiile meteo).

Bibliografie:

"Curriculum pentru educația timpurie", 2019;

„*Educația preșcolară în România*", Emil Păun, Romiță Iucu, Ed Polirom, București, 2002;

"*Programa activităților instructiv-educative în grădinița*", Ed V&I Integral, București, 2005.

,,Pedagogia învățământului primar și preșcolar,,- vol 1 și vol 2,Ion-Ovidiu Pânișoară , Marin Manolescu. Polirom,2019

"Piramida cunoașterii-repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar,,

-Vasile Chiș, Lolica Tătaru, Adina Glava, Olga Chiș.Diamant, Pitești, 2014

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

ADP: Ziua debutează cu primirea copiilor, urmărindu-se deprinderile specifice de acomodare a copiilor în spațiul educativ al grădiniței, prin joc liber (ALA), până la sosirea tuturor copiilor în sala de grupă. În această etapă, preșcolarii selectează liber materiale, jucării cu care să își desfășoare activitatea, sub atenta supraveghere a educatoarei.

Urmează **momentul de înviorare** realizat cu ajutorul cântecului ”Înviorarea de dimineață,, moment care face trecerea la etapa următoare.

Tranziție: Joc cu text si cant ,, Noi suntem piticii”

Rutină- Mic dejun

Întâlnirea de dimineață: activitatea se desfășoară în sala de grupă, în fața panoului destinat întâlnirii de dimineață. Copiii sunt așezați în semicerc, iar educatoarea realizează salutul:

Dimineața a sosit,

Toți copiii s-au trezit,

În semicerc ne adunăm

Și cu toți să slutăm:

Bună dimineața!

Copiii vor fi așezați pe scăunele în semicerc pentru a putea stabili, fiecare, un contact visual cu toți colegii grupei. Educatoarea, pentru a construe un model de comportament, zâmbește, îi privește, transmite căldură și încurajare prin toate formele de comunicare- verbal și non-verbală. Salutul pornește de la educatoare prin strângerea mâinii drepte primului copil. Salutul se propagă în sens circular, de la stânga la dreapta. Fiecare salut primește un răspuns.

Prezența: Care sunt copiii care au venit la grădiniță în această zi? Câte fete sunt prezente? Dar băieți?

Calendarul naturii:

-In ce anotimp suntem? Haideti sa cântăm un cantec despre anotimpul toamna!

- Care sunt caracteristicile toamnei?

La roata anotimpurilor se aseaza de catre un copil săgeata la anotimpul în care suntem și se precizează cateva caracteristici ale anotimpului.

-Cum poate fi vremea în anotimpul toamna? Dar astăzi cum este vremea?

-Haideți să privim către fereastră! Cum este cerul astazi?

Se așează jetonul potrivit vremii de afară.

-Cu ce obiecte de îmbrăcăminte ne putem noi îmbraca toamna? Astăzi ne-am îmbrăcat potrivit pentru vremea de afară?

Un copil va enumera zilele săptămânii. Se precizează de către educatoare ce zi a fost ieri apoi se cere copiilor să afle ce zi urmează după ziua anterioară, așezând jetonul cu ziua corespunzătoare la panou.

Noutatea zilei: Educatoarea invită copiii să privească către centrul tematic pentru a descoperi „Castelul din lumea fermecată a poveștilor". În același timp, la ușa grupei, apare Zâna Poveștilor însoțită de cufărul fermecat al poveștilor și o scrisoare. Din scrisoare aflăm că aceasta a intrat intr-o mare încurcătură. A făcut o vrajă greșită și a amestecat toate poveștile din cufăr. A încercat să își repare greșeala, dar Vrajitoarea cea rea i-a furat bagheta magică, iar Zâna nu poate să o recupereze decât dacă trece prin niște probe destul de grele. Fiind foarte multe povești și personaje, ne roagă să o ajutăm, caci a auzit că noi știm multe povești și că suntem și foarte isteți. Ca şi eroii din poveşti, trebuie să trecem prin mai multe probe (sarcini) care vor determina recuperarea baghetei magice și ruperea vrăjii. Drept răsplată pentru ajutorul nostru, Zâna ne-a trimis și o mică surpriză.

Mesajul zilei:„ Iubiți poveștile, copii,

Pentru că ne aduc bucurii,

Din ele multe învățăm

Cum frumos să ne purtăm!

Tranziție: „Bat din palme clap, clap ,clap

Din picioare trap, trap, trap

Ne învârtim, ne răsucim

Și spre centre noi pornim!"

ALA+ ADE(DLC+DEC)+ALA

Eveniment didactic	Conținut științific	Strategii didactice		Evaluare
		Metode	Mijloace	
Captarea atenției	Captarea atenției se realizează cu ajutorul cufărului primit de la Zâna Poveștilor. Educatoarea deschide și descoperă o scrisoare prin care Zâna le cere să parcurgă toate sarcinile din cufăr pentru a o ajuta să rupă vraja facută de Vrajitoare și astfel să își recupereze bagheta magică.	Observația Conversația	Zâna Poveștilor Scrisoare Cufărul	Observarea sistematică
Anunțarea temei și a obiectivelo	Se anunță obiectivele activității într-o manieră accesibilă copiilor. Copiii vor afla ce vor avea de realizat la centrele de interes deschise. Bibliotecă: „Decorăm cufărul cu povești”- exerciții grafice Artă: „ Personaje din poveste”- colorare în contur Joc de masă:„Scene din povești”-puzzle Mai departe, Zâna Poveștilor roagă copiii din grupa „Veveriței” să rezolve sarcinile jocului didactic „Bagheta fermecată a poveștilor”, iar spre final, prin tehnica picturii cu ceară vor realiza și descoperii ultima sarcină din cufăr (Bagheta fermecată a poveștilor)	Conversația Explicația	Creioane Creioane colorate Fișe de lucru	Observarea sistematică a comportamentului copiilor
Reactualizarea cunoștințelor	Copiii sunt solicitați să dea exemple de povești cunoscute de ei.	Conversația		Observarea sistematică a comportamentului preșcolarilor

Dirijarea învățării	Copiilor li se vor prezenta cele 3 centre de interes pregătite pentru activitatea zilei și vor fi lăsați să aleagă liber zona preferată. Li se va preciza faptul că va trebui să atingă obiectivul stabilit la centrul ales pentru a putea trece la un al doilea centru. Se vor efectua exerciții de încălzire a mușchilor mici și ai mâinilor cu ajutorul versurilor: „Mâna lebădă o fac Care dă mereu din cap. Lebedele-n jur privesc, Mâinile eu le rotesc. Ploaia cade ne-ncetat, Vârful degetelor bat Și apoi le răsfirăm La pian, noi să cântăm” 1,2,1,2 , Toți suntem acum voi Și nu facem tărăboi.” Se vor desfășura activităţile propuse la centrele de interes. Se va supraveghea modul de lucru al copiilor, se vor oferi explicaţii suplimentare, ajutându-i pe copii atunci când este cazul și vor fi încurajați cei mai putin abili. La finalul activității, lucrările vor fi analizate urmărindu-se corectitudinea și acuratețea cu care au fost realizate. **Tranziție**:„Albă ca Zăpada„-cântec	Conversația Explicația Exercițiul Turul galeriei	Fise de lucru Creioane Puzzle	Observarea sistematică a comportamentului preșcolarilor Aprecieri verbale
Obținerea performanței	**DLC**-Activitatea pe domenii experiențiale va debuta cu jocul „Bagheta fermecată a poveștilor”. Copiii vor fi împărțiți în două echipe, „Echipa piticilor” și „Echipa stelușelor”.	Coversația	Cufăr Păpușă	Aprecierea răspunsurilor copiilor

și a feed-back-ului	Fiecare echipă primește ecuson pentru a se putea identifica. Copiii sunt îndrumați să se așeze pe scaune pentru a putea incepe jocul. Se va realiza **jocul de probă** pentru a se asigura că toți copiii au înțeles regulile jocului. **Varianta 1- „Recunoaște povestea”** Educatoarea deschide cufărul cu povești al Zânei găsește un plic cu imagini sugestive din povești (Scufița Roșie, Punguța cu doi bani, Albă ca Zăpada și cei șapte pitici), le asează pe panou, rugând câte un membru din fiecare echipă să vină, pe rând, să identifice titlul poveștilor din imaginile prezentate. Fiecare echipă primește un stiker pentru fiecare răspuns corect. **Varianta 2-„Recunoaște personajul și așează-l la povestea lui”** Educatoarea deschide cufărul, găsește plicul de la Zână Poveștilor ce anunță următoarea sarcină de îndeplinit pentru a rupe vrajă. La această probă, copiii din fiecare echipă vor fi solicitați, pe rând să extragă din sacul fermecat câte un jeton, să recunoască personajul, urmând apoi să îl așeze la povestea corespunzătoare. **Varianta 3- „După faptă și răsplată”** Educatoarea citește scrisoarea din plicul cu numărul 3 de la Zâna Poveștilor. Aceasta le cere celor două grupe să o ajute, acum, să identifice personajele pozitive și personaje negative.	Expunere Explicația Demonstrația Exercițiul	Imagini sugestive din povești Jetoane Săculeț Cufăr Cub Minge	Aprecieri verbale și încurajări

	Varianta 4-„Al cui este obiectul?” La această probă copiii din ambele echipe vor fi selectaţi cu ajutorul mingii şi a cuvintelor magice :”*Mingea repede porneste şi la cine se opreste?*” La semnalul : *Stop* , copiii vor veni la şi vor extrage câte un obiect, pe care il vor denumi si vor spune al carui personaj din povesti apartine acest obiect vor despărți in silabe cuvintele ilustrare în imagine și vor preciza numarul silabelor. Pentru fiecare raspuns corect fiecare echipa va fi punctata corespunzator. **Complicarea jocului: „Știu să povestesc”** Pentru această probă se citește și ultima scrisoare de la Zâna Poveștilor. Cu ajutorul unui „Cub al poveștilor”, câte doi copii din fiecare grupă sunt desemnați să învârtă cubul și să „citească”imaginea poveștii, care române pe latura de sus a acestuia. Echipele se vor puncta corespunzător dacă vor îndeplini sarcinile. După ce copiii au trecut cu bine şi de această ultimă probă, rezolvând corect toate sarcinile, vor descoperi cadoul trimis de Zâna Poveștilor. Voi face aprecieri referitor la modul cum s-a desfăşurat întreaga activitatea. Educatoarea le imparte darurile trimise si le apreciaza raspunsurile si participarea la	Observația	panou	

	activitate, apoi prin „**Trenul fermecat”,** copiii parasesc sala de grupa, iar educatoarea pregateste materialele necesare activității practice. **DEC- „Bagheta fermecată a poveștilor”** Zâna Poveștilor le multumește „Veverițelor” că au ajutat-o să își aranjeze poveștile din cufărul ei, rezolvând toate sarcinile de la joc. Insă, chiar dacă vraja Vrăjitoarei a fost ruptă, tot nu am găsit bagheta ei fermecată cu care controlează poveștile. Dacă nu o găsim la timp, toate poveștile din cufăr se vor amesteca din nou. În cufăr nu au rămas decât, fișe albe. Așa că, Zâna ne roagă să ne așezăm la masa de lucru, să intuim toate materialele puse la dispoziție, să ne punem speranța că dacă suflăm de trei ori pe fișă, apoi incepem să pictăm ușor în interiorul chenarului, poate descoperim unde a ascuns Vrăjitoarea „Bagheta fermecată a poveștilor”. Înainte de a începe activitatea, facem câteva exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinilor. **Explicarea și demonstrarea modului de lucru** Educatoarea explică și demonstrează tehnicile de lucru, insistând asupra ordinii efectuării lor: pensula se înmoaie in culoare, apoi aplic ușor în interiorul chenarului de pe fișa magică. Aplicând	Explicația Demonstrarea		Turul galeriei (evaluarea lucrărilor colegilor și autoevaluare) Observare sistematică

	culoare in interiorul chenarului de pe fișă, vor descoperi „Bagheta magică a poveștilor”. Astfel am rezolvat toate problemele Zânei Poveștilor. **Executarea propriu-zisă a lucrării**: Voi numi un copil pentru a verifica dacă au înțeles sarcina de lucru. Se va supraveghea modul de lucru al copiilor, se vor oferi explicaţii suplimentare, sprijin celor care necesită și se va urmări poziția corporală. După expirarea timpului de lucru, fiecare copil îşi va prezenta lucrarea .			
Asigurarea retenției	Evaluarea se va realiza pe tot parcursul zilei în funcție de obiectivele stabilite. Pentru fiecare activitate ca și formă de evaluare frontală cât și o evaluare individuală prin observarea comportamentului, a produselor activității sau a răspunsurilor date. Copiii se vor evalua și autoevalua prin metoda turul galeriei pentru activitățile desfășurate pe întreg parcursul zilei, iar educatoarea le va adresa aprecieri verbale, arătându-se mulțumită atât de modul de lucru al copiilor, cât și de comportamentul acestora, apoi vor trece pe rând pe la fiecare lucrare expusă şi le vor analiza, realizând astfel, turul galeriei. La finalul activității, voi felicita copiii pentru frumoasele obiecte realizate în cinstea Micii Uniri și voi oferi fiecăruia, diploma de patriot pe care Maricica le-a pregătit pentru ei în semn de mulțumire.	Conversația Turul galeriei		Aprecieri verbale Observare sistematică

Încheierea activității	Tranziție:,, ... MM (ALA) Activitatea se va încheia prin participarea copiilor la jocul de mișcare “Ascunde-te de lup”.	Conversația		Observarea sistematică a comportamentului copiilor

PROBLEMATICA PREVENIRII ŞI COMBATERII VIOLENŢEI ÎN MEDIUL PREŞCOLAR

FIŞĂ DE ACTIVITATE

MINŢOIU VERGINIA ANIŞOARA

LICEUL TEORETIC "ANGHEL SALIGNY" – CERNAVODĂ

MOTTO: "Educaţia este cea mai puternică armă ce o putem folosi pentru a schimba lumea."

– Nelson Mandela

Fiecare elev are dreptul de a se simţi în siguranţă, respectat şi acceptat.

TEMA: „Prevenirea bullying-ului!"

COORDONATORUL ACTIVITĂŢII: prof. înv. preşcolar Minţoiu Verginia Anișoara

DATA DESFĂŞURĂRII: 19.11.2024

GRUPUL ŢINTĂ: preşcolarii Grupei Mijlocii "Buburuze"

PARTENERI IMPLICAŢI: părinţii, consilierul şcolar

DOMENIUL: Responsabilitate socială

ARGUMENT:

Combaterea violenţei sub toate formele ei, este un element important, iar pentru aceasta, este necesară dezvoltarea, la nivelul unităţii de învăţământ, unui plan de evitare şi combatere a actelor de violenţă(verbală, fizică, psihologică - bullying, emoţională, sexuală, socială, culturală, cibernetică, cât şi orice alte activităţi sau comportamente care pot pune în pericol sănătatea sau integritatea) sub toate aspectele. Acest lucru se poate realiza cu ajutorul unor campanii, programe, proiecte, activităţi la nivelul grupului, clasei, ciclului de învăţământ, a unităţii şcolare, cu scopul de a creşte coeziunea grupului de copii şi a comunităţii copii-adulţi. Conştientizarea consecinţelor violenţei psihologice-bullying, eliminarea cauzelor, riscurilor, vulnerabilităţilor ar putea determina schimbarea unor comportamente.

SCOPUL: Propaganda înseamnă să iei măsuri pentru a determina schimbări sociale, modalităţi de luare a atitudinii. Se poate realizat prin mișcări sociale, iar în cazul proiectului "Campania 19 zile de prevenire a abuzurilor și violențelor asupra copiilor și tinerilor", folosim entuziasmul copiilor și tinerilor pentru a cataliza activitățile și pentru a genera schimbări în școli și comunități.

Conştientizarea preşcolarilor asupra importanţei dobândirii unui comportament nonviolent și construirea unor relații bazate pe toleranță, respect, incluziune şi solidaritate.

TIPUL DE PROIECT – proiect care sprijină îmbunătăţirea procesului de conştientizare a fenomenului de bullying, violenţă, activităţi de conştientizare a importanţei colaborării cu părinţii, copilaşii, etc.

OBIECTIVE:

• Să cunoștizeze/înțelegeagă fenomenul de bullying, violenţă, etc în rândul preşcolarilor;

• Să crească nivelul de gestionare situațiilor de bullying, violenţă;

• Să crească abilitatea emoţională în rândul copiilor;

• Să îmbunătățească strategiile de rezolvare a problemelor și a abilităților adaptative în rândul preşcolarilor;

• Să reducă bullying-ului și formele de bullying în unitatea școlară;

RESURSE:

a. UMANE: 15 preşcolari, părinţii, prof. înv. preşcolar, profesorul consilier
b. MATERIALE: postere, calculator, filme pentru educaţie anti-bulying, videoproiector, tablă interactivă, fişe, joc cartonaşe, creioane colorate, pliante, etc
c. DE TIMP: o oră

DESCRIEREA ACTIVITĂŢII:

- Activitatea debutează cu întâlnirea de dimineaţă şi lucrul la panourile: „Eu astăzi sunt

aici", „Calendarul Zilei", „Calendarul Naturii". După aceasta va urma salutul, care se va realiza prin aşezarea copiilor în cerc, ţinîndu-se de mâini fiecare salutându-şi colegul din dreapta.
- Împărtăşirea cu ceilalţi: se realizează prin recitarea cu gestică a poeziei „Cuvintele vindecă" de Ștefan Demetrescu.

- Noutatea zilei: va fi anunţată de educatoare prin versuri, prezentând tema şi motivul alegerii acesteia.

- Preşcolarii au vizionat un material informativ despre violență. După vizionarea materialului aceştia au răspuns la unele întrebări, cum ar fi: „Ce este violența?"; „Ce înseamnă să fii violent?"; "Cum te simţi dacă…?" etc.

https://www.youtube.com/watch?v=WaMcXZRtGo8

- Au primit fişe de colorat pe această temă. Copiii au înțeles că violența nu este necesară în lume, iar dacă există, putem să o înlăturăm pentru că "Iubirea nu naște violență!" .

- Este important să ne gândim la sentimentele copiilor. Ce doresc ei de la noi, adulţii? Cum îi ajutăm să-şi recunoască trăirile, să le exprime? Ei doresc protecţie, iubire, doresc să fie înțeleşi. Toate acestea îi vor ajuta să aibă încredere în ei și în noi, să poată și ei să ofere la rândul lor, același lucru.

- Am desfăşurat o scenetă "Familia mea iubitoare!".

- Discuţii cu consilierul.

- Oferirea diplomelor.

REZULTATE AŞTEPTATE:

- instruirea şi participarea unui număr mai mare de preşcolari;
- scăderea situaţiilor conflictuale din mediul şcolar și în mediul comunităţii.

MODALITĂŢI DE EVALUARE A ACTIVITĂŢII: observarea, aprecierea verbală, fotografii, expoziţie desene, pliante, diplome.

REZULTATE ÎNREGISTRATE:

- au manifestat interes pentru activitate,
- au fost stăpâni pe situație și s-au simțit confortabil pe tot parcursul activității,
- au învățat de lucruri utile din diferite situaţii exemplificate,
- activitatea desfășurată și-a atins scopul și sper că au învățat să nu participle la acţiuni de bullying cu alți copii din comunitatea din care fac parte.

SUGESTII RECOMANDĂRI:
- implicarea mai largă a părinţilor pe tot parcursul anului în derularea activităţilor de educaţie socială,
- implicarea comunităţii locale în sponsorizări.

Bibliografie:

- https://ficeromania.wixsite.com/ficeromania
- https://eduscoala.ro
- https://www.spuneralvaticopiii.ro

PROGRAM DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

POPOVICI ALINA ELENA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT „FLOARE DE COLȚ”
BRAD, JUD.HUNEDOARA

I.INFORMATII DE BAZĂ:

Numele şi prenumele copilului : C. A.
Data naşterii: 29.05.2019
Date despre familie:
-provine dintr-o familie modestă
-climat familial bun, fără conflicte ;
Echipa de intervenţie :

- ✓ profesor pentru învăţământ preşcolar: Popovici Alina Elena
- ✓ logoped: …….
- ✓ consilier școlar: …….

Alte persoane implicate în program: familia (mama foarte implicată)
Data de elaborare a programului: Octombrie 2024

II STAREA ACTUALĂ:

Sector de referinţă: Întârziere în dezvoltarea limbajului;
Întârziere în asimilarea cunoştinţelor legate de numeraţie, asocierea cantităţii la cifră, în limitele 0-10; succesiunea şi caracteristicile celor patru anotimpuri
Întârziere în dezvoltarea socio-emoțională.
Dimensiune a dezvoltării vizată potrivit Curriculumului pentru învățământ preșcolar 2019:
B. DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ-vizează autocontrol și expresivitate emoțională;
D. DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ŞI A PREMISELOR CITIRII ŞI SCRIERII – vizează dezvoltarea limbajului (sub aspectele vocabularului, gramaticii, sintaxei, dar şi al înţelegerii semnificaţiei), a comunicării (cuprinzând abilităţi de ascultare, comunicare orală şi scrisă, nonverbală şi verbală) şi preachiziţiile pentru scris-citit şi însoţeşte dezvoltarea în fiecare dintre celelalte domenii.
E. DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII- vizezeză cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat precum și caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare.
Comportament cognitiv:

- limbaj şi comunicare: nu utilizează structuri orale simple, vocabular sărac, posibilităţi de exprimare reduse, tulburări semantice reduse, accentuate, dificultăţi de analiză şi sinteză fonematică.
- matematică și cunoașterea mediului: nu cunoaște cifrele specifice nivelului de vârstă, efectuează greu operaţii de scriere, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor, nu denumește cele patru anotimpuri și caracteristici ale acestora.
- Socializare : îi lipsește autoaprecierea pozitivă, în diferite situaţii educaţionale, autocontrol și expresivitate emoțională scăzute, fire timidă și retrasă.

III.EVALUARE INIŢIALĂ :

Instrumente folosite în evaluare: fişa de evaluare psiho-pedagogică, pentru Nivel II, probe pentru cunoaşterea vârstei psihologice a limbajului, gândirii, probe curriculare, observaţia

spontană şi dirijată , probe orale didactice pentru depistarea nivelului de dezvoltare socio-emoțional.

IV.DIAGNOSTIC :

- medical : -
- psihologic: dificultăţi în ce priveşte gândirea logică (generalizare-abstractizare) întârziere în apariţia şi dezvoltarea limbajului, stări de sensibilitate afectiv-relaţională;
- psihopedagogic: există nevoia de organizare a unor activităţi recuperatorii, muncă diferenţiată; prezintă nevoia de afecţiune, de intregrare, de modele socio-umane, şi de sprijin permanent din partea celorlalţi.
- pedagogic: adaptarea inferioară la cerinţele curriculumului pentru învăţământ preşcolar.

V.CAPACITATI – COMPETENTE – ABILITATI – LACUNE - NEVOI:

Fetița are nevoie de ajutor individual pentru dezvoltarea competențelor matematice, dezvoltarea comunicării și a limbajului , dar și pentru depășirea unor stări emoționale care o fac să nu aibă prieteni.

Intervenţii antecedente: nu a beneficiat anterior de ajutor specializat ;
nu a frecventat grădinița până în acest an școlar.

VI.DELURAREA PROGRAMULUI DE INTERVENŢIE :

-Domenii de intervenţie:Domeniul Ştiinţă
Domeniul Limbă şi Comunicare
Domeniul Om și Societate

-Motiv de referinţă: diminuarea lacunelor printr-un antrenament continuu şi gradat pentru aducerea subiectului la un nivel mai bun de funcţionalitate psihică generală, pentru a putea dobândi o experienţă cognitivă superioară celei dobândite spontan.

-Scopul programului de intervenţie:

Dezvoltarea gândirii logico-matematice prin activităţi de însuşire a numeraţiei, în limitele 0-10, recunoaştere a cifrelor şi asociere a acestora cu cantitatea; percepţia asupra timpului, succesiunea anotimpurilor, aspecte generale ale anotimpurilor; efectuarea unei game variate de exerciţii prin intermediul unor acţiuni simple, accesibile şi în ritm propriu atât la grupă cât şi individual în cadrul orelor de terapie pentru îmbogăţirea limbajului; integrarea în colectivul grupei și eliminarea stărilor de anxietate.

-Obiective pe termen scurt:

- Însuşirea numeraţiei în limitele 0-10;
- Recunoaşterea cifrelor, raportarea corectă a cantităţii la cifră.
- Utilizarea corectă a numeralului ordinal;
- Identificarea vecinilor unui număr, utilizând scara numerică;
- Îmbogăţirea cunoştinţelor legate de succesiunea anotimpurilor, caracteristici generale ale acestora;
- Îmbogăţirea vocabularului cu expresii şi cuvinte noi, utilizarea acestora în diferite contexte.
- Formarea abilităţilor de înţelegere a textului literar, mesajelor simple sau complexe;
- Dezvoltarea auzului fonematic;
- Dezvoltarea capacităţii de a verbaliza experienţe de viaţă, cunoştinţe însuşite;
- Dezvoltarea capacităţii de a transforma cuvinte prin înlocuiri de sunete sau silabe;
- Activizarea vocabularului pasiv;
- Formarea capacităţii de a formula propoziţii simple şi dezvoltate ;
- Dezvoltarea stimei de sine și a autocontrolului emoțional.

-Nivelul de plecare: nu are dezvoltată capacitatea de a număra obiecte, de a recunoaşte cifre şi de a compara grupe diferite cantitative, percepţia eronată a modificărilor din natură, în timpul unui anotimp; vocabular sărac, insuficienta dezvoltare a receptării sunetelor transmise din limbajul interior şi cel exterior, necunoaştera semnificaţiei multiple pe care o au cuvintele, nu cere explicaţii le gate de cuvinte cu un grad mai mare de abstractizare, capacitate redusă de formulare a propoziţiilor, nu se joacă cu colegii, plânge foarte des atunci când nu îi convine ceva.

VII. EVALUARE FINALĂ :

Criterii de evaluare:

Minimale: însuşirea cunoştinţelor referitoare la numeraţie, cel puţin în limitele 0-5; recunoaşterea a cel puţin două anotimpuri, în funcţie de fenomenele naturale observate; îmbogăţirea şi activizarea vocabularului, cuvântului în propoziţie, folosirea cuvintelor care exprimă însuşirile sau raporturile dintre obiecte şi fenomene. colaborarea cu colegii în cadrul jocului.

Maximale: utilizarea corectă a numerelor cuprinse în limitele 0-10, asocierea corectă a numărului de obiecte cu cifra; utilizarea numeralului ordinal; dezvoltarea capacităţii de a povesti în succesiune logică ceea ce a auzit şi a văzut, folosirea corectă a cuvintelor cu caracter abstract sau generalizator.

Instrumente de evaluare: convorbirea individuală şi de grup, observaţia spontană şi dirijată.

VII. CONCLUZII: evaluarea rezultatelor obţinute după aplicarea acestui program au evidenţiat o reducere parţială a disonanţei afectiv relaţională, atingerea unor obiective şi o relativă dezvoltare a limbajului.

VIII. RECOMANDĂRI: folosirea testului situaţional, subiectul să fie pus în situaţii de viaţă cotidiană reale, în cadrul tuturor activităţilor subiectul să fie stimulat pozitiv pentru dezvoltarea motivaţiei intriseci privind activitatea de învăţare - terapie, să i se dea subiectului sarcini gospodăreşti în grupă şi familie, continuarea programului de terapie.

- ***Activităţi matematice:***

Scop	*Obiective operaţionale*	*Sarcina de învăţare*	*Forma de realizare*	*Metode*	*Mijloace*	*Evaluare*
Formarea conceptu-lui de număr	- să numere în intervalul 0-10; - să grupeze obiecte respectând indicaţia cantitativă; - să recunoască cifra ca simbol grafic al numărului; - să raporteze cantitatea la cifră şi invers; - să compare grupe diferite cantitativ; - să utilizeze corect numeralul ordinal; - să identifice vecinii unui numă	«Câte fructe sunt în coşul toamnei?« «Grupează fructele şi legumele! Încercuieşte grupa cu mai puţine elemente.« «A câta floare este roşie?« «Care sunt vecinii numărului 7?»	Exerciţii cu material individual de selectare şi grupare a obiectelor după diferite criterii. Jocuri logico-matematice Jocuri didactice	Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul Problematizarea	Jetoane, cifre Soft educaţional, laptop Fişe de muncă individuală	- evaluare iniţială - evaluare formativ-continuă - proba practică - evaluare criterială

	- să identifice vecinii unui număr.					

- ***Cunoaşterea mediului :***

Scop	*Obiective operaţionale*	*Sarcina de învăţare*	*Forme de realizare*	*Metode*	*Mijloace*	*Evaluare*
Îmbogăţirea cunoştinţelor legate de succesiunea anotimpurilor, caract. generale ale acestora;	- să denumească cele patru anotimpuri, în succesiunea lor logică; - să enumere caracteristici ale acestora legate de fenomene meteo, temperatură etc.	«Câte anotimpuri sunt într-un an? Care sunt ele?« «Ce se întâmplă cu natura în anotimpul toamna?«	Observări dirijate, în natură Jocuri didactice Convorbir	- conversaţia - explicaţia - problematizarea - exerciţiul - experimentul	- planşe didactice, - jetoane - calendarul naturii - materiale din natură.	- evaluarea iniţială ; - evaluarea formativ-continuă, - evaluarea criterială.

- ***Educarea limbajului:***

Scop	*Obiective operaţionale*	*Sarcina de învăţare*	*Forme de realizare*	*Metode*	*Mijloace*	*Evaluare*
Formarea abilităţii de înţelegere a textelor literare Dezvoltarea auzului fonematic Dezvoltarea capacităţii de verbaliza	- să repete sunetele auzite - să imite suntele din natură; - să execute emisii simple; -să execute comenzi simple; -să pronunţe silabe opuse -să identifice sunetele dintr-o silabă /cuvânt	“Imită sunetele din natură în şoaptă, în ritm prelungit!” “Cântă ca mine!”, “Spune-mi ce faci!?” “Imităm sunete din natură!” pa-pe-pi-po-pu-pa; ba-be-bi-bo-bu-ba. “Al câtelea cuvânt din propoziţie este	- lectura educatoarei; -povestirea educatoarei; - memorizări; - povestiri cu început dat; - convorbiri; - jocuri didactice	Demonstraţia Explicaţia Exerciţiul Demonstraţia Problematizarea Jocul silabelor Exerciţiul Explicaţia	Soft educaţional şi laptop Imagini Obiecte Jetoane Imagini colorate Obiecte Jetoane cu litere Imagini din poveşti	Evaluare formativ-continuă

întâmplările trăite şi cunoştinţele însuşite Dezvoltarea capacităţii de a transforma cuvinte	-să despartă în silabe cuvinte. -să povestească cu ajutorul imaginilor -să relateze o întamplare trăită. -să formuleze cuvinte după silaba de reper - să creeze cuvinte noi prin înlocuirea unor silabe ale cuvintelor;	cuvântul “mere”?”. “Câte silabe are cuvântul?” “Povesteşte-ne o întâmplare hazlie!” «Transformă cuvântul ! «	- povestiri cu început dat; - convorbiri; - jocuri didactice	Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul Explicaţia Demonstraţia Exerciţiul	Imagini cu momentele zilei. Poveşti ilustrate Laptop şi soft educaţional	Evaluare sumativă Evaluare finală

- ***Educație pentru societate:***

Scop	*Obiective operaţionale*	*Sarcina de învăţare*	*Forme de realizare*	*Metode*	*Mijloace*	*Evaluare*
Dezvoltarea comportamentelor socio-emoționale specifice nivelului de vârstă.	-dezvoltarea expresivității emoționale; -formarea capacității de autocontrol în diverse situații; -cultivarea trăsăturilor pozitive de carcter.	,,Ce ai simți dacă…?,,-stări emoționale ,,Cu cine ai vrea să te asemeni din poveste? De ce?	-Joc didactic -Povești terapeutice	-Conversația -Problematizarea -Povestea educatoarei -Conversația	Jetoane care ilustrează diferite stări Kit socio-emoțional ,,SELF KIT,,	-Evaluare sumativă

DIVERSITATEA ȘI INCLUZIUNEA LA CLASĂ – O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

GRUMEZA ERICA
ȘCOALA DE ARTE PLASTICE „ALEXEI ȘCIUSEV”

Într-o societate din ce în ce mai globalizată și interconectată, diversitatea a devenit o realitate incontestabilă în multe domenii ale vieții, inclusiv în educație. La clasă, diversitatea nu se referă doar la diferențele culturale, etnice sau sociale ale elevilor, ci și la diferențele de stiluri de învățare, abilități, interese și nevoi educaționale. Incluziunea în educație presupune crearea unui mediu în care toți elevii, indiferent de caracteristicile lor individuale, au acces la oportunități de învățare și se simt acceptați și valorizați. Diversitatea și incluziunea la clasă nu sunt doar principii teoretice, ci sunt esențiale pentru dezvoltarea unei educații echitabile și eficiente, oferind fiecărui elev șansa de a se dezvolta și a învăța la potențialul său maxim.

Diversitatea este un fenomen complex, care include aspecte variate, precum diferențele culturale, religioase, lingvistice, dar și dizabilitățile, genul, statutul socio-economic sau stilurile de învățare. Într-o sală de clasă, fiecare elev aduce cu sine un set unic de experiențe, cunoștințe și perspective. Aceste diferențe pot fi o sursă de provocare pentru profesori, dar, în același timp, oferă și oportunități valoroase de învățare.

În loc să privească diversitatea ca pe un obstacol, educația modernă o poate considera o oportunitate. Fiecare elev are un mod unic de a percepe lumea și de a rezolva problemele. Învățarea într-un mediu divers poate stimula creativitatea, poate îmbogăți gândirea critică și poate încuraja colaborarea între elevi, aceștia învățând să respecte și să aprecieze diferențele celor din jur.

Incluziunea educațională se referă la abordarea educațională care garantează accesul tuturor elevilor la un mediu învățământ în care să se simtă acceptați, respectați și susținuți, indiferent de caracteristicile lor individuale. Acest concept este strâns legat de ideea de echitate, adică de asigurarea că toți elevii au șanse egale de a reuși, adaptându-se la nevoile lor specifice.

Incluziunea nu înseamnă doar integrarea fizică a elevilor în aceeași sală de clasă, ci și asigurarea că aceștia beneficiază de un sprijin adecvat, care să le permită să participe activ la procesul educațional. De exemplu, un elev cu dizabilități poate avea nevoie de adaptări ale materialelor didactice sau de un sprijin individualizat, iar un elev cu un ritm mai lent de învățare poate necesita mai mult timp pentru a înțelege concepte complexe. La fel, elevii provenind din familii defavorizate pot beneficia de programe educaționale speciale care să le asigure accesul la resursele necesare pentru succesul școlar.

Prin integrarea principiilor diversității și incluziunii în educație, se creează un cadru favorabil dezvoltării abilităților sociale, emoționale și cognitive ale elevilor. Într-o clasă diversă și incluzivă, elevii învață să comunice eficient cu persoane din culturi diferite, să aprecieze punctele de vedere diferite și să dezvolte empatie față de cei care sunt diferiți de ei. Aceste abilități sunt esențiale în viața de zi cu zi și în carierele profesionale ale viitorilor adulți, care vor lucra într-o lume globalizată și multiculturală.

De asemenea, un mediu incluziv stimulează încrederea elevilor în sine. Atunci când elevii se simt acceptați și sprijiniți, sunt mai motivați să învețe și să depășească dificultățile.

Incluziunea contribuie la dezvoltarea unei atitudini pozitive față de învățare și, implicit, la îmbunătățirea performanțelor academice. De asemenea, diversitatea de perspective și idei poate duce la soluții mai inovative și creative în rezolvarea problemelor.

Desigur, implementarea diversității și incluziunii în educație nu este lipsită de provocări. Profesorii trebuie să fie pregătiți să răspundă diverselor nevoi ale elevilor și să adopte metode de predare diferențiate. De asemenea, este important ca școlile să ofere resurse adecvate, atât materiale, cât și umane, pentru a sprijini procesul de învățare al tuturor elevilor.

De asemenea, diversitatea poate aduce cu sine tensiuni și conflicte, mai ales atunci când elevii sunt puțin familiarizați cu diferențele culturale sau sociale. În astfel de cazuri, educația pentru toleranță și respect este esențială. Este important ca profesorii să creeze un climat de siguranță și respect, în care orice formă de discriminare să fie sancționată și în care diversitatea să fie celebrată.

Diversitatea și incluziunea nu sunt doar obiective ale educației, ci și instrumente prin care se poate construi o societate mai echitabilă și mai unită. La clasă, ele oferă fiecărui elev șansa de a învăța și de a crește într-un mediu în care diferențele sunt privite ca o resursă, nu ca o piedică. Educatorii au responsabilitatea de a construi acest mediu incluziv, adaptându-se nevoilor individuale ale elevilor și încurajând respectul și aprecierea diversității. Astfel, diversitatea și incluziunea devin nu doar principii fundamentale ale educației, ci și șanse reale pentru fiecare elev de a-și atinge potențialul maxim.

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ

STANCU GINA CLAUDIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „PETRU RAREȘ”, CHIAJNA

Educația incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătățire a instituțiilor școlare și are ca scop valorizarea resurselor existente, cu deosebire a resurselor umane, pentru a sprijini participarea la procesul de învățământ a tuturor elevilor unei comunități, într-un mediu educațional favorabil dezvoltării.

Echitatea în educație reprezintă dreptul la un sistem educațional corect și incluziv care să asigure accesul la o educație de înaltă calitate și să ofere oportunități pentru învățarea personalizată și dezvoltarea personală și socială. Echitatea în educație vizează: incluziunea, educația corectă, învățarea personalizată, dezvoltarea personală și socială, oportunitatea.

Incluziunea se referă la faptul că oricine, indiferent de deficiența sa sau de dificultățile pe care le întâmpină în învățare, trebuie tratat ca un membru al societății, iar diversele servicii speciale de care are nevoie, trebuie furnizate în cadrul serviciilor sociale, educaționale, medicale și celelalte servicii puse la dispoziția tuturor membrilor societății” (D.Popovici, 1999).Termenul de incluziune a fost introdus pentru a descrie mai bine calitatea învățământului oferit tuturor elevilor într-un mediu incluziv (Farrell, 2000).

Incluziunea înseamnă construirea unei comunități care este accesibilă, constă în adaptarea condițiilor pentru a satisface nevoile tuturor elevilor, înseamnă găsirea punctelor forte ale elevilor și planificarea intenționată a succesului lor, este o atitudine, o credință, o mentalitate, este apartenență.Incluziunea educațională este un proces care vizează garantarea dreptului la o educație de calitate pentru toți elevii în condiții egale, acordând o atenție deosebită celor aflați într-o situație de excludere mai mare.

Concepută ca parte componentă a paradigmei Educație pentru Toți, educația incluzivă reprezintă o abordare care presupune că toți copiii trebuie să aibă șanse egale de a frecventa aceeași școală și a învăța împreună cu semenii lor indiferent de capacitățile lor intelectuale sau fizice, de apartenența lor culturală, socială, etnică, rasială, religioasă. Prin urmare, educația incluzivă presupune extinderea misiunii instituției de învățământ de a satisface nevoile unei mari diversități de copii din cadrul comunității. „Educația incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătățire a instituției școlare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susține participarea la procesul de învățământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunități. Educația incluzivă se bazează pe modificări, transformări ale școlii pentru a putea susține participarea la procesul de învățământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunități. Ea presupune un proces de adaptare continuă a instituției de învățământ, astfel încât să se asigure permanent valorificarea resurselor materiale și umane existente, în vederea susținerii și asigurării suportului necesar tuturor participanților la educație.

Educația incluzivă prevede schimbarea și adaptarea continuă a sistemului educațional pentru a răspunde diversității copiilor și nevoilor ce decurg din aceasta, pentru a oferi educație de calitate tuturor în contexte integrate și medii de învățare comune. În viziunea actuală asupra

integrării se exprimă relația fundamentală dintre mediul școlar și cel social. Astfel, școala nu are doar o funcție instructiv-educativă, ci ea însăși, este o formă de integrare socială. În acest context, integrarea socială nu poate fi separată de integrarea școlară și nu se poate realiza doar după finalizarea procesului școlarizării. Un sistem educațional incluziv recunoaște dreptul tuturor copiilor de a fi educați împreună și consideră că educația tuturor copiilor este la fel de importantă. Educația incluzivă a apărut ca răspuns la neajunsurile educației integrate, care nu a reușit să împiedice marginalizarea copiilor care prezentau diferențe față de "norma" generală a populației școlare.

O școală incluzivă este o școală democratică ce are scopul de a crea pentru toți un mediu prielnic învățării pornind de la premisa că diferențele dintre oameni sunt normale și ele trebuie acceptate. Este școala în care climatul educațional este unul specific.

Școala incluzivă se adaptează, se dezvoltă și se schimbă împreună cu copiii care învață în ea, recunoaște și reacționează la diversele cerințe ale elevilor, armonizează stiluri și ritmuri diferite de învățare, asigură o educație de calitate pentru toți, într-un mediu incluziv, demonstrează angajamente și deschidere față de diversitate, colaborează cu familia și alți membrii ai comunității, se perfecționează permanent, lansează o viziune comună a angajaților, nu selectează și nu exclude, este naturală prin eterogenitatea ei, este deschisă, tolerantă, prietenoasă, democratică și valorizează toți elevii.

Așadar, școală incluzivă este cel mai util mijloc de combatere a atitudinilor discriminatorii. Aceasta creează comunități primitoare, construiește atât un mediu incluziv cât și o societate incluzivă, oferind educație pentru toți, crescând eficiența întregului sistem educațional.

O școală incluzivă recunoaște și reacționează la diversele cerințe ale elevilor, armonizează stiluri și ritmuri diferite de învățare, asigură o educație de calitate pentru toți, într-un mediu incluziv. Mediul incluziv este acel mediu în care sunt binevenițti, protejați și educați toți copiii, indiferent de caracteristici fizice, intelectuale, economice, lingvistice sau alte caracteristici.Crearea unui mediu incluziv în sala de clasă, tratamentul în mod egal al tuturor elevilor contribuie la o desfășurare optimă a activităților instructiv-educative. C. Rogers menționează că relațiile bune pot fi înțelese ca manifestare de „respect, înțelegere și sinceritate". Respectul înseamnă să conștientizezi că cealaltă persoană este unică, valoroasă și importantă. Înțelegere înseamnă să fii capabil să te plasezi în locul celuilalt și să realizezi că acțiunile și credințele lui au sens, chiar dacă ție îți par ciudate. Sinceritate înseamnă să fii o persoană de încredere, care se ține de cuvânt și este deschisă față de ceilalți." Așadar, crearea unui mediu incluziv pornește de la stabilirea unei relații autentice, bazată pe spirit de echitate, capacitate empatică, respect reciproc, comunicare deschisă și constructivă între toți elevii.

Crearea mediului educațional incluziv presupune câteva reguli foarte importante: includerea tuturor, comunicarea, amenajarea sălilor de clasă , proiectarea orelor, curriculum individualizat, ajutor individual, materiale ajutătoare, controlul comportamentului, a lucra împreună.Trăsăturile mediului de învățare incluziv include toți copiii, cu și fără CES și/sau dizabilități, este sigur, protejează toți copiii, este sensibil, observă diferențele tuturor copiilor și le valorifică, este stimulative, încurajează toți copiii să învețe, este relevant, toți copiii știu că învață pentru propria dezvoltare, este cooperant: cadrele didactice, familiile și comunitățile sunt parte a procesului educațional. Crearea mediului incluziv, prietenos învățării este un proces continuu: chiar dacă se realizează mai multe schimbări la nivel de grupă, clasă, instituție

nu putem spune ca am ajuns până în punctul în care am creat un mediu total incluziv. În grupă/ clasă/instituție oricând poate veni un copil care va necesita alte schimbări, adaptări, ajustări. Aceasta este filozofia educației incluzive și de esența ei trebuie să se țină cont și în crearea mediului educațional incluziv.

Valorile incluziunii ne ghidează și ne îndeamnă la acțiune. Ele ne stimulează să mergem înainte, ne orientează într-o direcție și ne desemnează destinația. Nu vom ști dacă facem sau am făcut un lucru bun, dacă n-am înțeles relația dintre acțiunile și valorile noastre, deoarece toate acțiunile care-i afectează pe alții se bazează pe valori.

Pot fi evidențiate trei modalități de explicare a valorii:

• valoarea este un act social care apare în relația dintre om și cunoașterea mediului social;

• valoarea este o relație funcțională între un obiect dorit și apreciat și un subiect care dorește acest obiect și îl apreciază;

• valoarea reprezintă o trăire umană.

Valoarea conține o componentă obiectivă care privește însușirile reale ale obiectului, o componentă subiectivă ce ține de capacitatea omului de cunoaștere și transmitere a realității Fie că le numim: valori general-umane (adevărul, binele, dreptatea, frumosul), valori democratice (libertatea, solidaritatea, toleranța), valori vitale (sănătatea fizică și mentală), valori morale, politice, juridice, istorice (democrația, dreptatea, suveranitatea, binele), valori estetice, religioase (contemplarea lumii, creația umană), toate sunt importante și necesare dezvoltării omului, dar cinci dintre ele apreciate ca fiind necesare pentru dezvoltarea educațională incluzivă sunt: egalitatea, participarea, comunitatea, respectul pentru diversitate și durabilitatea. Acestea pot contribui mai mult decât celelalte la realizarea activităților specifice unei școli incluzive.Valorile incluzive reprezintă un element important al incluziunii. O școală incluzivă este școala care își elaborează propriile cadre de valori, înțelege importanța lor și le pune în aplicare.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

GRIGORAȘ GEORGIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NUMĂRUL 41 – BUCUREȘTI

Grupa: Mică „Iepurași”
Data: 15.10.2024
Tema anuală: „Când, cum și de ce se întâmplă?”
Tema proiectului: „Aspecte de toamnă!”
Subtema: „Frunze colorate”
Domenii experiențiale vizate: Domeniul Știință (DȘ) și Domeniul Om și Societate (DOS)
Categorii de activitate: activitate matematică și activitate practică
Tema zilei: „Ne jucăm cu frunzele de toamnă!″
Forma de realizare: Activitate integrată-joc didactic-matematic + activitate practică
Tipul de activitate: Consolidarea de cunoștințe, priceperi și deprinderi
Scopul: Consolidarea cunoștințelor copiilor referitoare la mărime, culoare și poziții spațiale, a deprinderilor de numărare în limitele 1-3, precum și a unor abilități practice specifice nivelului de dezvoltare motrică.

Obiective operaționale:
Domeniul Știință-Matematică:

- Să grupeze frunzele după mărime;
- Să așeze coșul cu frunze în diferite poziții spațiale;
- Să raporteze corect cantitatea la număr;
- Să separe frunzele în funcție de culoare.

Domeniul Om și Societate (activitate practică):

- Să realizeze copacul toamnei cu ajutorul materialelor primite.

Elemente de joc: aplauze, mânuirea materialelor, formule magice, surpriza, frunze, coș, jetoane, cub.
Regulile jocului:
Pentru a o ajuta pe vulpița Ița-Vulpița, copilul ales de mascotă aruncă cubul și așază în coșul potrivit frunza de dimensiunea aflată pe cub. După finalizarea acestei sarcini, copilul ales trebuie să așeze coșul, indicat de educatoare, în diferite poziții spațiale.
Ița-Vulpița îi roagă pe copiii așeze tot atâtea frunze în coș câte sunt indicate pe biletul extras.
La final copiii, împărțiți în două grupe, trebuie să separe frunzele în funcție de culoare, respectând indicațiile educatoarei.

Strategia didactică:

a) **Metode și procedee:** conversația, explicația, demonstrația, jocul didactic, exercițiul, problemetizarea, „Turul Galeriei".
b) **Mijloace didactice:** jetoane cu frunze(mari-mici), coșuri(mare-mic), cub, mascotă, tablă magnetică, cifre, cercuri galbene și roșii, copaci, frunze colorate și lipici.
c) **Forma de organizare:** frontal, individual, pe grupe.
d) **Material bibliografic:**

- Curriculum pentru învățământul preșcolar, Editura Didactica Publishing House, București, 2019.
- Culea L.; Sesovici A. ș.a., „Activitatea integrată în grădiniță"(Ghid pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar), Editura Didactica Publishing House, București, 2008.
- Magdalena Dumitrana, "Activitățile matematice în grădiniță"(Ghid practic, însoțit de 105 sugestii de activități), Editura Compania, București 2002.

SCENARIUL DIDACTIC

EVENIMENTUL DIDACTIC	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE	EVALUARE
1.Moment organizatoric	Se amenajează spațiul într-o manieră optimă desfășurării activităților propuse (aerisirea sălii de grupă, așezarea copiilor, pentru început, pe scăunele în formă de semicerc).		
2.Captarea atenției	Se va realiza sub formă de surpriză. În sala de grupă se află vulpița Ița-Vulpița care este supărată. Are foarte multă treabă și nu mai are timp să separe frunzele de toamnă așa cum a rugat-o mama ei. Ea a auzit că în această grupă sunt cei mai harnici copii, de aceea ea ne roagă să o ajutăm. La final ea ne va recompensa pentru efortul depus.	Conversația Explicația Frontal Mascota Surpriza	Observarea comportamentului verbal și nonverbal al copiilor

3.Anunțarea temei și a obiectivelor	Dragi copii, la activitatea de astăzi ne vom juca împreună jocul: ”Ne jucăm cu frunzele de toamnă!”. Spun acest lucru, deoarece noi o vom ajuta pe Ița-Vulpița să își separe frunzele de toamnă așa cum a rugat-o mama ei. În cadrul acestui joc voi veți grupa frunzele după mărime, veți așeza coșul cu frunze în diferite poziții spațiale, veți așeza tot atâtea frunze în coș câte indică cifra, veți separa frunzele în funcție de culoare, iar la final vom realiza copacul toamnei. Se va sublinia faptul că pe parcursul jocului copiii vor fi atenți la reguli, pentru a rezolva corect sarcinile.	Conversația Frontal	Asigurarea interesului copiilor pentru activitate
4.Desfășurarea activității a) Explicarea jocului b)Executarea jocului de probă c)Desfășurarea jocului	DȘ: Pentru a o ajuta pe vulpița Ița-Vulpița, copilul ales de mascotă o să arunce cubul, denumește mărimea frunzei care se află pe fața cubului și așază în coșul potrivit frunza de aceeași mărime. Se explică regulile ce trebuie respectate pe parcursul activității(să fie atenți, să răspundă la solicitările educatoarei, să rezolve corect sarcinile). Toate răspunsurile vor fi aplaudate și apreciate. **Varianta I:** După finalizarea primei sarcini, copilul ales cu ajutorul mascotei trebuie să așeze coșul, indicat de educatoare, în diferite poziții spațiale. Toate răspunsurile vor fi aplaudate și apreciate. **Varianta II:** Ița-Veverița îi roagă pe copiii să așeze tot atâtea frunze în coșuri cât indică cifra de pe bilețelul extras, pentru a vedea cât sunt și de isteți.	Conversația Explicația Frontal Individual Mascotă Cub Coș Jetoane Formulă magică Joc didactic Aplauze Demonstrația Mascotă Coșuri cu frunze Frontal Individual Aplauze Conversația Explicația Problematizarea Coșuri Tablă magnetică Jetoane	Aprecieri frontale Aprecieri individuale și de grup Aprecieri verbale Corectarea eventualelor răspunsuri greșite Observarea comportamentului nonverbal Observarea interesului și a capacității de concentrare

d)Complicarea jocului	**Varianta III:** La final copiii, împărțiți în două grupe, trebuie să separe frunzele în funcție de culoare, respectând indicațiile educatoarei. Tranziție:Prin intermediul unui joc de mișcare se face trecerea la următoarea activitate.	Frunze galbene și roșii Cercuri galbene și roșii Pe grupe	
5.Asigurarea retenției și a transferului	DOS: Copiii sunt conduși spre măsuțe. Sunt anunțați că trebuie să realizeze copacul toamnei pentru a o înveseli pe Ița-Vulpița. -intuirea materialului didactic; -explicarea și demonstrarea modului de lucru. **Etapele de lucru**: Copiii, împărțiți pe echipe, trebuie să lipească în copaci frunze colorate, respectând indicațiile primite de la educatoare (ex.:O echipă trebuie să lipească doar frunze portocalii, maro și verzi, alta doar frunze roșii, galbene și maro, etc.). Se va evidenția modul de utilizare al materialelor de lucru, precum și respectarea ordinii la masa de lucru. Se fac exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinii și se trece la realizarea copacilor. În timpul lucrului vor fi ajutați copiii care solicită sprijin și adresează întrebări.	Conversația Explicația Exercițiul Demonstrația Pe grupe Frunze colorate Copaci Lipici	Observarea Sitematică Aprecieri verbale
6.Evaluarea performanței	Aprecierea lucrărilor se face prin metoda ”Turul galeriei”. Criteriile în aprecierea lucrărilor sunt acuratețea și creativitatea.	Turul galeriei	Aprecieri individuale
7.Incheierea activității	La final se face retrospectiva întregii activități și se apreciază în general modul de desfășurare a activității. Copiii primesc recompense.	Conversația	Analiza produselor activității Aprecieri verbale

PLANTĂM, DECI EXISTĂM!

COORDONATOR PROIECT,
PROF. SOLOMON IOANA

„Aurul este un lux. Copacii sunt o necesitate. Oamenii pot trăi și prospera fără aur, dar noi nu putem supraviețui fără copaci.” – Paul Bamikole

Argument

Copacii nu sunt doar elemente esentiale în designul peisagistic, adăugând frumusețe și structura grădinilor noastre, dar joacă și un rol crucial în ecologia planetei. Ei sunt adevarați eroi verzi: purifica aerul absorbind dioxidul de carbon și eliberand oxigen, oferă adăpost viețuitoarelor sălbatice și ajută la menținerea echilibrului climatic. In plus, copacii contribuie la sănatatea solului, reduc eroziunea și pot chiar să îmbunătățească starea noastră de bine prin simpla lor prezență. Prin plantarea unui copac, nu doar îmbogățim peisajul personal, dar participam activ la protejarea și îmbunătățirea mediului înconjurător. Studiile şi cercetările recente arată fără echivoc că prezenţa arborilor în mediul urban are ca efect reducerea poluării aerului. Prin aceste avantaje elevii noști vor contribui semnificativ la menținerea unui exchilibru în natură și conștientizează efectele poluării.

Scopul : Plantarea de arbori care vor contribui la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, având un impact benefic în combaterea schimbărilor climatice. Pe lângă rolul lor în atenuarea schimbărilor climatice, copacii oferă numeroase beneficii ecologice. Ei acționează ca un sistem natural de filtrare, îmbunătățind calitatea aerului prin capturarea poluanților și eliberarea unui aer mai curat, bogat în oxigen. În zonele urbane, afectate adesea de poluare, plantarea strategică a arborilor crează medii mai sănătoase pentru comunități..

Obiective **:**

- organizarea de activități informative, în cadrul orelor de către cadrele didactice implicate;

- dezvoltarea unor atitudini, în rândul elevilor claselor III, IV, V, VI, VII, VIII, favorabile luării deciziilor şi exprimării opiniilor în diferite situaţii ce implică efectele poluării aerului și a spațiilor verzi;

- realizarea unor echipe în vederea plantării unor marbori

- elevii vor fi capabili să recunoască situațiile care afectează clima și efectele poluării aspura sănătății, în spiritul respectării drepturilor copilului în toate mediile;

- pe perioada derulării proiectului educațional, elevii vor dezvolta formarea unor atitudini pozitive faţă de sine şi faţă de ceilalţi prin manifestarea solidarității, a responsabilității, implicarea în găsirea soluțiilor pentru rezolvarea unor probleme care ar putea să le afecteze sănătatea (emisii de dioxid de carbon, defrișări, poluare, etc)

Parteneri : **Ocolului Silvic Bacau** prin dr. Ing. Ioniță Valentin-Sef Ocol, Ing. Jitaru Ciprian-responsabil de Compartimentul Regenerarea Pădurii, ing Munteanu Bogdan-Sef District și Pad. Petroiu Marius -titular canton.

Profesorii: ROȘU LUCIA CERASELA, IȘTOC ALIN, , BONDREA MĂDĂLINA, SAVIN CORINA, GRINȚESCU ANDREEA, BORDEIANU CRISTINA, URSAN DIANA, ANTOHI NELIA

Grupul ţintă**: Beneficiari direcţi :** eleviii claselor III-VIII

Beneficiari indirecți: părinți, comunitatea**,** cadrele didactice ale şcolii

ACTIVITĂŢI ÎN CADRUL PROIECTULUI

NR.CRT.	ACTIVITĂŢI ÎN CADRUL PROIECTULUI	TERMEN	RESPONSABIL
1.	**„Să facem cunoștință!”** - Realizarea acordurilor de parteneriat; - Stabilirea de contacte între cadrele didactice dintre școlile implicate în proiect; - Cunoașterea activitaților ce se vor derula;	8 octombrie 2024	Coordonator Prof Solomoin Ioana
2.	**„ Mediul încojurător”** - pregătirea asolamentului și a echipamentului pentru efectuarea procesului de plantare a unor arbori (plopi) în Pădurea Gherăiești	21 octombrie 2024	dr. Ing. Ioniță Valentin-Sef Ocol, Ing. Jitaru Ciprian-responsabil de Compartimentul Regenerarea Pădurii, ing Munteanu Bogdan-Sef District și Pad. Petroiu Marius -titular canton.

3.	**„ Plantăm, deci existăm!”** - Prezentare regulamentului și a echipamentului necesar desfășurării activității de plantare de arbori - formarea echipelor - plantarea de arbori în Pădurea Gherăiești	22 octombrie 2024	Echipa de proiect
5	**, Evaluarea proiectului** - Realizarea unui album digital cu imaginile derulate în cadrul proiectului. - analizarea proiectelor și a activităților tematice realizate de către elevii	22-25 octombrie 2024	Coordonator Cadrele didactice

Rezultate așteptate: Conștientizarea copiilor de oportunitățile oferite deimplicarea în activități de conștientizare a efectelor produse de defrișarea padurilor, în comparație cu alte populații/mentalități.

Buget: proiectul se realizează cu sprijinul Ocolului Silvic Bacău

Diseminarea/mediatizarea: este posibilă cu ajutorul rețelelor de socializare, a platformei Google Classroom

Monitorizarea și evaluarea proiectului:

- Prin realizarea unui album digital cu lucrările copiilor;
- Pe tot parcursul derulării proiectului se va analiza și corecta eventualele „nereguli”; apărute după sfârșitul fiecarei acțiuni și se vor căuta strategii educaționale care să ducă la realizarea obiectivelor.

Evaluarea finală:

- Publicarea activităţii pe reţelele de socializare;
- Expoziţie de afişe;

RAPORT PRIVIND IMPLEMENTAREA PROIECTULUI EDUCAŢIONAL

PLANTĂM, DECI EXISTĂM!
AN ȘCOLAR: 2024-2025

Aplicant proiect: ŞCOALA GIMNAZIALĂ „Nicu Enea” BACĂU

Unitatea şcolară participantă:. ŞCOALA GIMNAZIALĂ „ NICU ENEA”, BACĂU

Activități desfaşurate: Să facem cunoștință!
Mediul înconjurător
Plantarea de arbori în pădurea Șerbănești
Evaluarea proiectului

Echipa de proiect a unității şcolare participante la proiect:
- coordonator proiect: prof. SOLOMON IOANA
- responsabili activitate:
  - prof SOLOMON IOANA

Data/perioada derularii activităţii : 21-25 octombrie 2024

Număr elevi participanţi la activitate: 100

Parteneri/ colaboratori implicaţi în activitate: ROȘU LUCIA CERASELA, IȘTOC ALIN, , BONDREA MĂDĂLINA, SAVIN CORINA, GRINȚESCU ANDREEA, BORDEIANU CRISTINA, URSAN DIANA, ANTOHI NELIA

Desfaşurarea activităţii:

- organizarea de activități informative, în cadrul orelor de către cadrele didactice implicate;

- dezvoltarea unor atitudini, în rândul elevilor claselor III, IV, V, VI, VII, VIII, favorabile luării deciziilor şi exprimării opiniilor în diferite situaţii ce implică efectele poluării aerului și a spațiilor verzi;

- realizarea unor echipe în vederea plantării unor marbori

- elevii vor fi capabili să recunoască situațiile care afectează clima și efectele poluării aspura sănătății, în spiritul respectării drepturilor copilului în toate mediile;

- pe perioada derulării proiectului educațional, elevii vor dezvolta formarea unor atitudini pozitive faţă de sine şi faţă de ceilalţi prin manifestarea solidarității, a responsabilității, implicarea în găsirea soluțiilor pentru rezolvarea unor probleme care ar putea să le afecteze sănătatea (emisii de dioxid de carbon, defrișări, poluare, etc)

Rezultate înregistrate:

Conștientizarea copiilor de oportunitățile oferite de acordarea și respectarea drepturilor și libertăților pe deplin, în comparație cu alte populații/mentalități.

Album foto

Intocmit,
prof. Solomon Ioana

PROIECT DIDACTIC

PROFESOR : prof.psihopedagogie specială **BALLA LOREDANA**

CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ, SATU MARE

CLASA:a I a A (clasă cu copiii diagnosticați cu TSA- gravi)

Data :22.10.2024

Aria curriculară: LIMBĂ ȘI COMUNICARE

OBIECTUL: Abilități de comunicare și limbaj

SUBIECTUL ACTIVITĂŢII: Culorile minunate ale Toamnei

UNITATEA DE ÎNVĂŢARE: Comunicarea orală -verbală

OBIECTIVUL FUNDAMENTAL AL ACTIVITĂŢII:formarea şi exersarea abilității de comunicare verbală, în ritm propriu a literelor, cuvintelor, propozițiilor scurte.

Competențe specifice :

3.1. familiarizarea cu unitățile lingvistice: sunet/literă, cuvânt, propoziție simplă;

3.2. sesizarea legăturii dintre cuvinte și imaginile care le însoțesc;

3.3. citirea corectă și în ritm propriu a literelor,cuvintelor,propoziții simple;

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

- **O1-** să recunoasca literele găsite în săculeț;
- O2- să spună corect literele prezentate;
- **O3-** să folosească literele pentru a compune un cuvânt dintr-o slabă (ex.ac,bec,cal,dus,foc,.etc)

CONTINUTUL INVATARII: Lexic și semantică

CATEGORIA DE ACTIVITATE :-activitate de formarea ,exersarea abilității de vorbire și comunicare orală

TIPUL DE ACTIVITATE: mixta

METODE DIDACTICE:observatia, explicaţia, conversaţia, dialogul,joc didactic;

MIJLOACE ŞI MATERIALE DIDACTICE:un camion,litere cu magneti,imagini reprezentând toamna, fise de lucru ,creioane, creioane colorate; filmulețe sugestive

STRATEGIA DIDACTICĂ: -dupa gradul de dirijare a invatarii:semialgoritmică;

-dupa structurarea sarcinilor de instruire: explicativ- reproductivă;

Forma de organizare : frontală

Metode de evaluare:observarea, chestionare orală , explicația, demonstrația;

Durata activității: 25 -30 minute

BIBLIOGRAFIE:

1. *Curriculum pentru Deficiente mintale si severe,profunde si asociate (Bucuresti,2021)*

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

EVENIMENTELE INSTRUIRII	ACTIVITATEA PROFESORULUI	ACTIVITATEA COPIILOR	OB OP	METODE DIDACTICE	MIJLOACE DIDACTICE	MODALITATE DE EVALUARE
1.Captarea si orientarea atentiei 2 min.	https://www.youtube.com/watch?v=F20ZgvUNVZE Cântece de toamnă.. Pentru început să privim la ecran să ascultăm și să descoperim toamnă.. Fiti atenti la mine ! Sunet de claxon : Ce se aude? Acum priviți ce avem noi !Un camion cu săculețe! Oare ce este în săculețe ? Fiecare săculeț are un număr. Alege-ți câte un săculeț spuneți pe rând ce nr.are săculețul pe care l- ați ales și deschideti-l ! Ce ati gasit? LITERE ! si niste imagini.	Copiii curiosi ia cate un saculet si deschide.Scot cartonașele cu litere.		Conversaţia	cartonașe cu litere si imagini	Prin analiza răspunsurilor date**.**
2.Reactualizarea structurilor însuşite anterior 3 min.	În aceaste imagini sunt desenate litere si imagini reprezentative toamnei. Punem separat literele și separat imaginile. Voi numi pe rând fiecare copil să arate literele din săculeț și să spună cu glas tare. Copiii care nu pot sau nu știu îi voi ajuta să sorteze și să așeze imaginile separat de litere.	Copiii privesc imaginile**.** Sorteaza literele separat de imagine	**O1** **O2**	Observaţia dirijată Explicația	Cartonașe cu litere si imagini	

3.Anunţarea temei şi a obiectivelor 1 min.	Să vedem ce sunt acestea, litere, da deci azi ne vom juca cu literele.	Copiii ascultă.		Observaţia Explicaţia	cartonașe cu litere ,imagini .	Observarea comportamentului copiilor.
4.Dirijarea consolidarii si sistematizarii 8 min	Ce putem face cu literele ? Cuvinte. Să vedem voi ce cuvinte puteți forma din literele pe care le aveți in fața voastră? Formati cuvinte,așezând literele una lângă cealaltă ca sa formeze un cuvânt . Pentru acesta aveti și o imagine ajutătoare care reprezintă acel cuvânt. Când ați reușit să aflați cuvântul îl vom pune pe rând pe tablă să vadă toată lumea. Rog pe fiecare copil care a terminat să vină la tablă cu literele. Când toate cuvintele sunt puse pe tablă ,mai solicit copii să scoată din camion câte un săculeț, cu care vom proceda la fel. Ne vom folosi de o altă tablă magnetică mai mică pe care în prealabil au fost puse deja imaginile cuvintelor,pe care le vom potrivi cuvintelor, apoi le vom citi de mai multe ori. Imaginile rămase pe banca vor ajuta copii la fixarea cunostintelor.	Copii incearca sa puna literele in asa fel incat sa obtina un cuvant.,ce vad si pe imagine.	**O3.**		Cartonase cu magnet, cuvintele,care vor fi puse pe tablă	Observarea

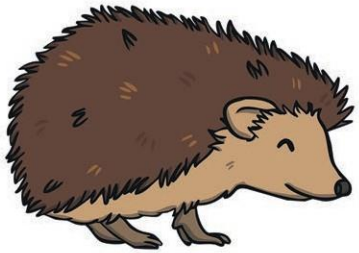
5.Asigurarea conexiunii inverse 6 min	Prezint copiilor fisa de lucru, personali- zată. O fișă va fi o imagine de colorat: un coș. Celelalte fișe vor fi identice între ele ,pe care trebuie sa scrie 4 litere dintre cele folosite la lectie si formarea unui cuvant din literele date:C,O,Ș. După ce vor colora imaginea vor așeza imagini specifice toamnei.	Copii realizeazaă sarcina primită	**O3.**	Explicatie	Fisa de lucru, creioane,creioane colorate	
6.Evaluarea cunostintelor 3 min	Voi face aprecieri despre modul în care elevii au participat la activitate. Voi împărți copiilor recompense.	Copii ascultă aprecierile și se bucură de recompensele primite		Conversatia	Recompense	Chestionarea orala

HALLOWEEN

GHINDĂ

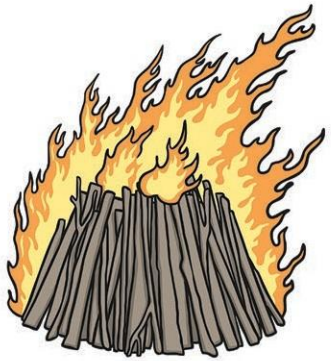
ARICI

DOVLEAC

HIBERNEAZĂ

FOC
DE TABĂRĂ

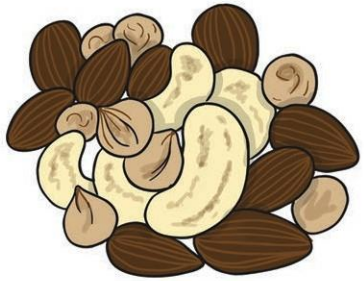
twinkl.co.uk

PORTOCALIU

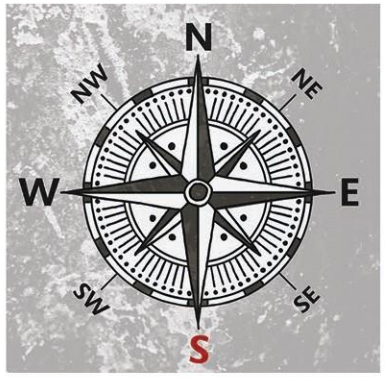
VEVERIȚĂ

NUCI

FOCURI DE ARTIFICII

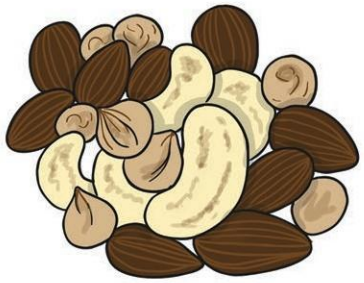

SUD

HIBERNEAZĂ

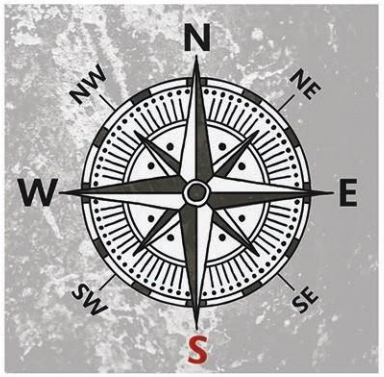
twinkl.co.uk

NUCI

FOCURI
DE ARTIFICII

SUD

PORTOCALIU

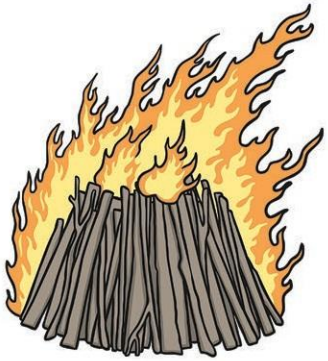

FRUNZE

DOVLEAC

twinkl.co.uk

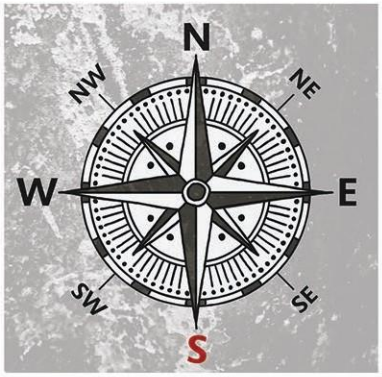
FOC
DE TABĂRĂ

DOVLEAC

FRUNZE

SUD

VEVERIȚĂ

HALLOWEEN

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL
TRADIȚIE ȘI CULTURĂ ÎN SATELE COMUNEI TĂTARU
An școlar 2024-2025

MIHĂILĂ ANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „PROF. EUGENIU CORBU" SAT PODGORIA

INFORMAŢII DESPRE APLICANT

ȘCOALA GIMNAZIALĂ "PROF. EUGENIU CORBU" SAT PODGORIA

INFORMAŢII DESPRE PROIECT

TITLUL PROIECTULUI – „TRADITIE SI CULTURA IN SATELE COMUNEI TĂTARU"

TIPUL : Cultural – artistic, folclor, tradiții, obiceiuri

REZUMATUL PROIECTULUI

„TRADIȚIE ȘI CULTURĂ ÎN SATELE COMUNEI TĂTARU**"** este un proiect ce-şi propune, prin studii ştiinţifice şi de teren, ilustrarea istoriei, tradiţiei, obiceiurilor şi spiritualităţii satului de-a lungul timpului. Activitățile planificate încearcă să reînvie tradiţia şi spiritualitatea satului autentic românesc şi promovarea acestor elemente pe plan local şi naţional.

Inițiator : Coordonator –prof. Limba română, Mihăilă Ana–

Școala Gimnazială « Prof. Eugeniu Corbu » **sat** Podgoria, jud. Prahova

Grupul ţintă - Cadre didactice din unitățile școlare ale comunei Tătaru- Școala Podgoria, GPN Podgoria,
Elevii **școlii/grădiniței** Podgoria

Beneficiarii direcţi ai proiectului -

Beneficiari direcţi: cadre didactice, preşcolari şi şcolari din comuna Tătaru, participanţi la proiect,

Beneficiari indirecţi:părinţi,reprezentan ai comunităţii locale.

Rezultate aşteptate - implicarea continuă a cadrelor didactice în atragerea efectivă a elevilor în organizarea unor activităţi cu caracter extracurricular, activităţi ce vor conduce la creşterea calitativă şi cantitativă a acestora.

PREZENTAREA PROIECTULUI

ARGUMENT

Tradiţiile, obiceiurile, portul şi folclorul sunt comori inestimabile definesc un popor făcându-l unic, statornic şi nemuritor în ciuda scurgerii timpului**.** Ele sunt documente grăitoare privind istoria şi cultura acestor locuri. Imensul tezaur folcloric al acestei zone constituie o componentă valoroasă, o moştenire de preţ, pentru toţi cei care trăiesc şi vieţuiesc în acest judeţ.

Această moştenire trebuie dusă mai departe, pentru că un popor trebuie să trăiască prin ceea ce lasă prin fiii săi. Dorim să inoculăm copiilor dragostea şi respectul pentru tradiţiile şi obiceiurile româneşti Activităţile desfăşurate se constituie într-o încercare de păstrare a tradiţiilor româneşti.

SCOPUL :

- familiarizarea copiilor cu obiceiuri si tradiţii pastrate de-a lungul timpului de catre oamenii acestor locuri şi cultivarea respectului fata de traditiile culturale si obiceiurile din aceasta zona folclorica;
- formarea şi dezvoltarea la elevi a unor componente educaţionale, morale şi de caracter,
- dezvoltarea cooperării şi a colaborării între cadre didactice din unităţi diferite de învăţământ;
- cunoaşterea şi valorificarea obiceiurilor şi tradiţiilor populare româneşti prin respectarea, practicarea şi transmiterea lor generaţiilor actuale şi viitoare;
- cultivarea sentimentului de admiraţie pentru comorile de artă ale creaţiei populare româneşti.

OBIECTIVE:

- Cultivarea dragostei pentru tradiţiile și obiceiurile acestei zone;
- Realizarea unui cadru optim de colaborare în vederea obţinerii unor atitudini de real interes faţă de înţelepciunea populară , tradiţii şi obiceiuri ,
- Antrenarea copiilor în activitaţi menite să contribuie la preluarea și transmiterea tradițiilor și obiceiurilor;
- Vizitarea unor ateliere, muzee etc., care contribuie la îmbogățirea cunoștințelor despre folclor, tradiţie, religie;
- Promovarea prin cântec și dans popular, șezători și obiceiuri locale, frumusetea artei populare romanești;
- Informarea copiilor despre necesitatea cunoașterii, păstrării și transmiterii tradițiilor din generație în generație,
- Educarea copiilor în spiritul păstrării și transmiterii folclorului romanesc,
- Realizarea unei mici culegeri de folclor care să conţină colinde, tradiţii şi obiceiuri practicate de români,
- Consolidarea colaborarii dintre grădiniţă, școala, familie și comunitate, în scopul orientării și aprecierii valorilor tradiționale.

MODALITĂŢI DE REALIZARE A OBIECTIVELOR:

- Organizarea de întâlniri între cadrele didactice implicate în derularea parteneriatului ;
- Stabilirea unui calendar de activităţi la nivelul unităţilor scolare implicate, în vederea realizării obiectivelor propuse ;
- Întâlniri ale copiilor din unităţile şcolare implicate.

Durata proiectului:

1 noiembrie 2024 - 15 iunie 2025

CALENDARUL ACTIVITATILOR PE PERIOADA DERULARII PROIECTULUI

Nr. activ.	TITLUL ACTIVITĂȚII	DATA/PER. DE DESFASURARE	PARTICIPANȚI	DESCRIEREA ACTIVITĂȚII Responsabili	Rezultatele activităţii
1	Să ne cunoaştem mai bine	Noiembrie 2024	Elevii şi cadrele didactice implicate în proiect	Fiecare clasă participantă va realiza o prezentare Power Point de cel puțin 6 slide-uri prin care se va prezenta, aceasta fiind trimisă în fiecare dintre clasele participante. Resp. – educ.GPN Podgoria, prof. Română , Sc.Podgoria	Prezentarea Power Point
2.	"Colinde, colinde, e vremea colindelor", "Șezătoare literară"	Decembrie 2024	Elevii claselor V-VIII , prof. diriginți, dar și alte cadre didactice implicate în proiect	Elevii fiecarei clase vor realiza scurte prezentări ale tradiţiilor locale specifice satului lor (eseu, poze, film), pe care apoi le vor trimite coordonatorului proiectului –resp. dirig., educ, prof. romana. e va prezenta o șezătoare literară părinților la care vor participa reprezentanți ai fiecărei clase de la gimnaziu) – resp.prof. rom,	Eseuri / poze /filme
3.	Fiecare şcoală îşi are scriitorul ei	Ianuarie 2025	Resp .-Elevii si presc. cls. I-IV, V-VI, VII-VIII, GPN și cadrele didactice implicate în proiect	Elevii si presc. vor realiza un pliant de prezentare al unui scriitor pe care îl aleg ca fiind reprezentativ pentru clasa/grupa şi pentru comunitate. Astfel: Școala Podgoria,cls. CP-IV, V-VI – Mihai Eminescu, Școala Podgoria, cls. VII-VIII- Ioan Slavici, GPN Podgoria - Alexandru Vlahuță. La fiecare clasă participantă la proiect se va realiza o expoziţie cu aceste pliante.	Pliante
4	Dragostea la sate	Februarie 2025	Elevii şi cadrele didactice implicate în proiect -CP-IV si V-VIII, presc.	In fiecare clasa se va organiza, în perioada 14-24 februarie, o activitate prin care să se surprindă concepţia comunităţii cu privire la "Dragobete". Rezultatul activităţii (poze,	Desene/colaje

				desene, colaje, afişe) Produsele se vor trimite la şc./prof. coordonator.	
5.	"Mărțișorul la români- expoziții de mărțișoare, datini și obiceiuri"	1-8 Martie 2025	Elevii şi cadrele didactice implicate în proiect	Se vor realiza cate 5 mărţişoare reprezentative pentru fiecare comunitate/sat, fiind trimis câte unul în fiecare unitate participanta. Acesta va fi însoţit şi de o felicitare pentru 8 Martie.	Expoziţie de mătișoare şi felicitări
6.	Lumina Invierii la noi acasă	Aprilie 2025	Elevii şi cadrele didactice implicate în proiect, resp. Dirig.,educ.	Elevii participanţi (cls. CP-IV,V-VIII vor realiza creaţii literare în proză sau versuri si desene prin care se vor surprinde tradiţiile şi obiceiurile de Paşti, din satul lor. Lucrările cele mai bune se vor promova în revista şcolii, care apoi vor fi trimise şi în celelalte unitati scolare/clase.	Revista școlii
7	Avem drepturi şi îndatoriri aici şi în toata lumea	Mai 2025	iecare clasă participantă va realiza câte patru afişe pe care le va face publice în celelalte şcoli/clase.	Realizarea unor afişe prin care să se promoveze în comunitatea locală drepturile copiilor.	Afişe
8	Copiii suntem cu toţii	Iunie 2025	Întâlnirea va avea loc la Biblioteca Comunală Podgoria.	Intâlinire între echipele / clasele /grupele participante la proiect.	Se vor prezenta rezultatele muncii lor.

Monitorizare :
- urmărirea periodică a activităților derulate.

Evaluare

- ❖ Analiza lunară a activităţilor desfăşurate şi a rezultatelor obţinute,
- ❖ Observarea impactului asupra copiilor implicaţi în aceste activităţi,
- ❖ Realizarea de mape / portofolii de documentare ce conţin materialele culese,

La sfârșitul partenerietului se va face o expoziție cu toate lucrările realizate la care vor participa cadrele didactice din scoală, reprezentanți ai comunității locale, dar și din mass-media.

Rezultatele aşteptate ca urmare a implementării proiectului sunt: creşterea interesului pentru a cunoaşte cât mai multe despre aşezările rurale din partea persoanelor participante, formarea elevilor în studiul ştiinţific, conservarea unor obiecte de patrimoniu, realizarea unei expoziții etnografice.

Continuitatea /sustenabilitatea proiectului

Traditia va fi mereu în centrul atenţiei dascălilor si prin intermediul acestora sin in atentia elevilor.

Activităţile de promovare/mediatizare şi de diseminare

- prin mass media locală,
- la ședințele cu părinții/on-line,
- prin intermediul site-ului școlii.

Instituţii implicate:

Școala Gimnazială "Prof. Eugeniu Corbu" sat Podgoria-resp. Prof. Ana Mihăilă, toate cadrele didactice, tel.0244/460099, GPN Podgoria, educ. Petre Emilia , tel.02444600099, tel.0244460099 - comuna Tataru, judetul Prahova

Resurse financiare

Contribuţii personale ale cadrelor didactice implicate în proiect

Bibliografie

- Academia Română, Institutul de etnografie şi folclor „C. Brăiloiu", *Sărbători şi Obiceiuri*, volumul I, Oltenia, Bucureşti, Editura Enciclopedică, 2001.
- Granaci, Liviu, *Sărbători, obiceiuri, tradiţii*, Ed. Epigraf, Chişinău, 2006
- Ruxăndoiu, Pavel, *Folclor literar în contextul culturii populare româneşti*, Ed. "Grai şi suflet – Cultura Naţională", Bucureşti, 2001.

ACTIVITĂȚI PRACTICE ÎN ECHIPE INCLUZIVE – PILON FUNDAMENTAL ÎN PREGĂTIREA ELEVILOR PENTRU O CARIERĂ

PROFESOR INGINER: ENICĂ MARILENA
LICEUL DE TURISM ȘI ALIMENTAȚIE „DUMITRU MOȚOC”, GALAȚI

Educația modernă pune accent tot mai mare pe dezvoltarea competențelor practice și sociale ale elevilor, mai ales în contextul unei lumi profesionale diversificate. Liceele tehnologice, datorită specificului lor, au oportunitatea unică de a pregăti elevii pentru viitoare cariere prin metode care îmbină teoria cu practica. Un pilon fundamental al acestui proces este implicarea elevilor în activități practice desfășurate în echipe incluzive. Aceste activități nu doar că sporesc pregătirea tehnică a elevilor, dar le dezvoltă și abilități sociale, promovând în același timp valori precum respectul, empatia și toleranța.

O echipă incluzivă reunește elevi cu abilități, interese și experiențe diferite, inclusiv pe cei cu cerințe educaționale speciale (CES). Acest tip de colaborare oferă mai multe avantaje:

1. **Dezvoltarea abilităților sociale și emoționale**
   Elevii învață să comunice eficient, să negocieze și să găsească soluții împreună. Aceste abilități sunt esențiale pe piața muncii, unde colaborarea și empatia sunt extrem de valoroase.
2. **Creșterea toleranței și a respectului**
   Lucrând în echipe incluzive, elevii dezvoltă o înțelegere mai profundă a diversității și învață să aprecieze contribuția fiecărui coleg, indiferent de diferențele lor.
3. **Stimularea creativității și a inovației**
   Diversitatea echipei aduce perspective variate asupra problemelor, ceea ce conduce la soluții mai creative și mai eficiente în activitățile practice.
4. **Pregătirea pentru realitatea profesională**
   Mediul de lucru din multe industrii este divers și colaborativ. Prin participarea la activități în echipe incluzive, elevii sunt mai bine pregătiți să se adapteze la cerințele angajatorilor.

Profesorii au un rol central în implementarea echipelor incluzive. Aceștia trebuie să:

- ✓ Identifice și valorifice punctele forte ale fiecărui elev. Fiecare membru al echipei are ceva de oferit, iar profesorul trebuie să ajute elevii să-și descopere contribuțiile unice.
- ✓ Asigure un mediu sigur și motivant. Incluziunea necesită un mediu în care elevii se simt acceptați și respectați.
- ✓ Oferă sprijin personalizat. Elevii cu CES pot avea nevoie de ajutor suplimentar pentru a se integra în echipe, iar acest sprijin trebuie oferit cu empatie și profesionalism.

De asemenea, instituțiile de învățământ trebuie să sprijine acest proces prin:

- ✓ Organizarea de cursuri de formare pentru profesori, pentru a-i pregăti să gestioneze echipe diverse.
- ✓ Investiții în materiale și echipamente care să susțină activitățile practice.
- ✓ Promovarea unei culturi a incluziunii în rândul elevilor, profesorilor și părinților.

Beneficiile activităților practice incluzive:

- ✓ Integrarea socială: Elevii cu CES se simt valoroși și parte din colectiv, ceea ce contribuie la creșterea stimei de sine.
- ✓ Pregătirea pentru viața profesională: Toți elevii învață să colaboreze cu persoane diverse, o abilitate crucială în alimentație și turism.
- ✓ Promovarea respectului și toleranței: Lucrul împreună în echipe incluzive îi învață pe elevi să aprecieze unicitatea fiecărui coleg.

Industria alimentației și turismului necesită o combinație de competențe tehnice, abilități sociale și adaptabilitate la diversitate. În liceele tehnologice cu profil de alimentație și turism, implicarea elevilor în activități practice desfășurate în echipe incluzive contribuie semnificativ la pregătirea lor pentru viitoarele cariere. Aceste activități încurajează colaborarea, promovează respectul pentru diversitate și oferă elevilor experiența lucrului într-un mediu apropiat de realitatea profesională. Exemple de activități practice în echipe incluzive:

- Organizarea unui bufet tematic;
- Simularea organizării unei excursii turistice;
- Atelier de preparare a produselor tradiționale;
- Crearea unui meniu complet pentru un eveniment special;

Activitățile practice în echipe incluzive reprezintă un element esențial în pregătirea elevilor pentru o carieră. Acestea le oferă oportunitatea de a dezvolta competențe tehnice și sociale, de a învăța să colaboreze cu colegi din medii diverse și de a înțelege importanța respectului și a incluziunii. Prin sprijinirea acestor inițiative, liceele tehnologice pot contribui la formarea unor generații de profesioniști pregătiți pentru provocările viitorului.

Bibliografie:

- ✓ Ministerul Educației Naționale (2016). Strategia națională privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități 2014-2020.
- ✓ Stanciu, M. & Badea, D. (2015). Educația incluzivă și managementul diversității în școală. București: Editura Universitară.
- ✓ Șerban, M. (2017). „Rolul parteneriatelor cu angajatorii în integrarea profesională a elevilor cu nevoi speciale", Revista de Politici Sociale, 22(4), pp. 72-84.
- ✓ Mărginean, I. & Cojocaru, Ș. (2023) - Incluziunea în mediul școlar: strategii moderne pentru educația tuturor elevilor. Editura Universitară.
- ✓ https://asociatia-ces.com/

INCLUZIUNE ȘI DIVERSITATE ÎN CONTEXTUL EDUCAȚIONAL

TODEA FLORENTINA
SZIGETI AURORA-LUMINIȚA
SPINEANU ALINA-SORINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ MAȘLOC, JUDEȚUL TIMIȘ

Într-o lume în continuă schimbare și diversificare, importanța promovării diversității și incluziunii în mediul școlar devine din ce în ce mai evidentă. Clasa este un loc unde elevii nu ar trebui doar să învețe materii academice, ci și să înțeleagă și să aprecieze diversitatea care îi înconjoară.

Diversitatea în clasă aduce cu sine o gamă largă de experiențe, perspective și culturi diferite. Această diversitate oferă oportunitatea unică de a învăța unii de la alții, de a crește în empatie și înțelegere față de cei din jur. Elevii expuși la diversitate au șansa de a deveni mai deschiși, mai toleranți și mai pregătiți pentru o lume în care diversitatea este o normă.

Pe de altă parte, incluziunea este crucială pentru a asigura că toți elevii se simt acceptați, valorizați și implicați în procesul de învățare. Un mediu incluziv este acela în care fiecare elev se simte parte a comunității școlare, indiferent de originea sa, abilități sau alte caracteristici personale. Prin promovarea incluziunii, se creează un climat în care diversitatea este apreciată și valorizată.

Astfel, diversitatea și incluziunea în clasă oferă o șansă pentru fiecare elev de a se dezvolta nu doar academic, ci și personal. Prin acceptarea și sărbătorirea diferențelor dintre elevi, se creează un mediu propice învățării și creșterii individuale și colective.

Pentru crearea unui mediu educațional pozitiv și eficient pentru toți elevii este important să promovăm incluziunea și diversitatea în sistemul educațional pentru a sprijini succesul și dezvoltarea tuturor elevilor.

Să pornim de la definirea conceptelor de incluziune și diversitate în contextul educațional. Incluziunea se referă la crearea unui mediu care să ofere acces și sprijin tuturor elevilor, indiferent de diferențele lor, iar diversitatea înseamnă prezența unor caracteristici diferite sau unice între elevi, precum etnie, limbă vorbită, aptitudini etc.

Importanța educației în scopul incluziunii și diversității în mediu școlar este foarte mare deoarece aceasta promovează toleranța și respectul față de diferențe,contribuie la dezvoltarea abilităților de comunicare și colaborare,oferă oportunități de învățare interculturală și de creștere a empatiei,creează un mediu în care fiecare elev se simte acceptat și valorizat.Pentru a avea succes în demersurile noastre trebuie să ținem seama de principiile și valorile incluziunii:

-Respectarea diversității: fiecare elev este unic și aduce contribuții valoroase în mediul său școlar.

-Acceptarea și toleranța: promovarea unei atmosfere de respect reciproc și înțelegere.

-Accesibilitatea: asigurarea că toți elevii au acces la resurse și suport pentru a-și atinge potențialul maxim.

Actorii acțiunilor orientate spre o educație incluzivă și diversă trebuie să stăpânească în primul rândstrategii și practici pentru promovarea incluziunii în clasă:

-Colaborarea între profesori, părinți și elevi pentru crearea unui mediu adecvat.

-Adaptarea materialelor de învățare și a metodelor de predare la nevoile specifice ale fiecărui elev.

-Crearea unui mediu stimulant și încurajator care să susțină succesul tuturor elevilor.

Educația incluzivă pentru toți elevii are numeroase beneficii, cum ar fi:dezvoltarea abilităților sociale și a empatiei prin interacțiunea cu diferite persoane,creșterea încrederii în

sine și a stimei de sine pentru toți elevii,îmbunătățirea rezultatelor academice și a performanței școlare prin diversitate și sprijin reciproc.
Pentru a pune în practică scenarii de acest fel,iată un posibil plan pe tema "Diversitatea în clasă și în școală", idei care ar trebui studiate și înțelese înainte de activitățile propriu zise:

A. Tipuri de diversitate întâlnite în mediul școlar

1. Diversitate culturală
2. Diversitate lingvistică
3. Diversitate socio-economică
4. Diversitate de abilități și nevoi speciale

Prevederile legale și politicile educaționale referitoare la incluziune și diversitate sunt extrem de relevante pentru asigurarea unei educații echitabile și accesibile pentru toți elevii. Aceste prevederi pot include legislație anti-discriminare, programe speciale pentru elevii cu nevoi speciale, politici de echitate și diversitate culturală etc.

B. Provocări și oportunități asociate diversității în clasă

1. Provocări

a. Comunicare dificilă
b. Posibile conflicte culturale
c. Adaptarea curriculumului la nevoile diverse

2. Oportunități

a. Învățare interculturală
b. Creșterea empatiei și a înțelegerii
c. Dezvoltarea abilităților de cooperare și rezolvare a conflictelor

C. Rolul educării interculturale în gestionarea diversității

1. Promovarea respectului și toleranței
2. Încurajarea dialogului intercultural
3. Dezvoltarea unei atmosfere de învățare incluzivă și pozitivă

Pentru a promova diversitatea și incluziunea în școală, există o serie de activități specifice.Iată câteva sugestii de activități care pot fi menționate:

- Promovarea diversității în curriculum prin includerea unor materiale educaționale care reflectă diversitatea etnică, culturală și lingvistică a societății.
- Organizarea de programe de schimb cultural sau de parteneriate cu școli din țară sau din alte țări pentru a încuraja interacțiunea și înțelegerea între elevi din diferite medii culturale.
- Dezvoltarea unor strategii de recunoaștere a diversității în procesul de evaluare a elevilor, pentru a valoriza diferitele perspective și abordări.
- Implementarea unor politici de recrutare a personalului didactic care să promoveze diversitatea și incluziunea, reflectând astfel comunitatea școlară diversă.
- Crearea unui sistem de mentorat între elevi din medii culturale diferite, pentru a promova colaborarea și înțelegerea reciprocă.
- Participarea la proiecte educaționale internaționale sau la competiții care să încurajeze explorarea și aprecierea diversității culturale.
- Implicarea părinților și comunității locale în activități care să susțină valorile diversității și incluziunii în școală, consolidând astfel parteneriatele educaționale.
- Dezvoltarea unor programe de formare continuă pentru cadrele didactice, axate pe diversitatea culturală și lingvistică, pentru a le ajuta să își îmbunătățească abilitățile de gestionare a diversității în clasă.
- Implementarea unor activități extracurriculare care să promoveze diversitatea și incluziunea, cum ar fi cluburi de cultură sau evenimente interculturale.
- Introducerea unor module educaționale în curriculum care să abordeze subiecte legate de discriminare, stereotipuri sau prejudecăți, pentru a educa elevii în spiritul toleranței și respectului reciproc.

- Colaborarea cu organizații non-guvernamentale sau instituții culturale pentru a aduce în școală experiențe și perspective diverse care să îmbogățească mediul educațional.
- Organizarea de evenimente speciale sau zile tematice dedicate diversității culturale și incluziunii, pentru a sensibiliza comunitatea școlară asupra importanței acestor valori
- Dezvoltarea parteneriatelor cu comunitățile locale pentru a integra practici și tradiții culturale în procesul educațional, oferind elevilor o perspectivă mai amplă asupra lumii în care trăiesc.
- Crearea unui mediu școlar inclusiv și deschis, în care elevii se simt acceptați și apreciați indiferent de originea lor culturală sau lingvistică.
- Promovarea dialogului intercultural în școli prin organizarea de dezbateri sau ateliere în care elevii pot discuta și înțelege diferențele culturale și lingvistice.
-Organizarea de zile tematice sau evenimente culturale pentru a sărbători diversitatea etnică, culturală și lingvistică a elevilor.
-Implementarea programelor educaționale care să abordeze subiecte legate de diversitate, incluziune și egalitate de gen.
-Formarea unui club al diversității sau a unui grup de lucru care să promoveze dialogul și înțelegerea între elevi cu diferite background-uri.
-Realizarea de proiecte interdisciplinare care să evidențieze contribuțiile diferitelor culturi la patrimoniul cultural global.
-Invitarea unor vorbitori sau organizarea de ateliere care să discute probleme legate de discriminare, stereotipuri și incluziune în comunitatea școlară.
-Crearea unui colț al diversității în biblioteca școlară, care să conțină cărți și materiale educaționale care să promoveze diversitatea și incluziunea.
-Implementarea de regulamente care să asigure un mediu sigur, respectuos și incluziv pentru toți elevii, fără discriminare de nicio natură.
Iată un posibil plan pentru o lecție despre diversitate și incluziune în clasele primare:
Tema lecției: Diversitate și incluziune
Obiective:
Să înțeleagă importanța diversității și incluziunii în comunitatea școlară
Să identifice și să aprecieze diferențele și similaritățile dintre ei și colegii lor
Să promoveze respectul și acceptarea pentru diferitele persoane din jurul lor
Materiale necesare:
Fișe de lucru cu întrebări despre diversitate și incluziune
Fișe de desenat sau colorat pentru activități creative
Materiale video sau prezentare PowerPoint despre diversitate și incluziune
Metode de predare:
Discuție deschisă despre diversitate și incluziune, implicând toți elevii pentru a-și exprima gândurile și sentimentele legate de subiect.
Prezentare a unor exemple concrete despre modul în care fiecare individ este unic și important în comunitate.
Activități practice cum ar fi desenarea sau colorarea pentru a evidenția diversitatea și creativitatea fiecărui copil.
Vizionarea unor materiale video sau prezentări pentru a sublinia importanța respectului reciproc și a acceptării diferențelor.
Evaluare:
-Observarea participării active a elevilor în discuții și activități
-Evaluarea fișelor completate cu întrebări despre diversitate și incluziune
-Observarea comportamentului lor în timpul activităților practice legate de diversitate
Activități extracurriculare recomandate:

-Organizarea unui atelier de sensibilizare despre diversitate și incluziune pentru părinți și comunitatea școlară
-Participarea la programe sau evenimente care promovează diversitatea și incluziunea în afara școlii

Acest plan de lecție ar trebui să ofere o bază solidă pentru a aborda subiectul diversității și incluziunii într-un mod interactiv și educativ pentru elevi.

De asemenea, în cadrul altor lecții, pot fi introduse secvențe de lecție pe această temă:

a)Discuție Deschisă despre Diversitate și Incluziune:
-Oferirea unui spațiu sigur în clasă în care elevii se simt liberi să-și exprime opiniile.
-Încurajarea empatiei și a respectului reciproc în timpul dezbaterilor.
-Stimularea gândirii critice prin întrebări provocatoare și deschise.

b)Prezentare a Exemplului de Unicitate și Importanță a Fiecărui Individ:
-Povestirea unor întâmplări sau anecdote care evidențiază diversitatea și rolul fiecărui individ în societate.
-Făcând legătura între caracteristicile unice ale fiecărui elev și contribuția sa la echipă sau la comunitate.
-Promovarea unei atmosfere de apreciere reciproca a diferențelor și a diversității.

c)Activități Practice de Evidențiere a Diversității și Creativității:
-Desenarea sau colorarea portretelor proprii sau a altor colegi pentru a evidenția trăsăturile distinctive.
-Colaborarea la proiecte artistice comune pentru a încuraja colaborarea și înțelegerea reciprocă.
-Dezbateri structurate despre cum se reflectă diversitatea în lucrările lor artistice.

d)Vizionarea Materialelor Video sau Prezentărilor despre Respect și Acceptare:
-Selectarea de clipuri video sau prezentări care ilustrează importanța respectului și toleranței în diverse contexte.
-Discuții după vizionare pentru a analiza și a extrage învățăminte din conținutul prezentat.
-Încurajarea elevilor să-și exprime modurile în care pot aplica învățămintele din materialele vizionate în viața lor de zi cu zi.

e)Activități de Sensibilizare pentru Părinți și Comunitatea Școlară
-Organizarea unor întâlniri sau sesiuni de informare pentru părinți despre importanța diversității și incluziunii în educația copiilor lor.
-Invitarea unor vorbitori sau specialiști în domeniu pentru a susține prezentări sau discuții pe această temă.

f)Consolidarea Valorilor de Respect și Acceptare
- Integrarea activităților de respect reciproc și toleranță în cadrul programului școlar zilnic.
- Încurajarea elevilor să își exprime opinii și să își asculte colegii cu empatie și deschidere.

g)Colaborarea cu Alte Școli sau Instituții Educaționale
- Participarea la schimburi de experiență cu alte școli sau instituții care au implementat programe de succes legate de diversitate și incluziune.
- Organizarea de conferințe sau workshop-uri în colaborare cu alte entități educaționale pentru a împărtăși bune practici și a îmbunătăți abordarea diversității în educație.

Iată un sumar al principalelor puncte abordate:

-Importanța incluziunii și diversității în mediul educațional pentru o educație echitabilă și valorizarea diferențelor individuale.

-Beneficiile inclusivității: îmbunătățirea performanței școlare, dezvoltarea gândirii critice și a empatiei, promovarea respectului intercultural.

-Necesitatea eliminării discriminării, marginalizării și segregării în școli pentru a oferi oportunități egale tuturor elevilor.

De asemenea, câteva recomandări pentru promovarea incluziunii și diversității în mediul educațional:
1.Implementarea unor programe educaționale care să promoveze diversitatea culturală și socială în școli.
2.Formarea continuă a cadrelor didactice în privința metodelor de predare incluzivă și gestionarea diversității în clasă.
3.Crearea unui mediu școlar sigur și incluziv, unde fiecare elev se simte acceptat și valorizat.
4.Includerea în programa școlară a materialelor care reflectă diversitatea culturală și istorică a societății.
5.Colaborarea cu părinții și comunitatea pentru a promova valorile incluziunii și diversității în educație.

În concluzie, promovarea diversității și incluziunii în clasă este esențială pentru pregătirea elevilor pentru lumea reală, în care diversitatea este un aspect central al societății. Fiecare elev are dreptul la o educație care să promoveze respectul, înțelegerea și colaborarea între indivizi diferiți, iar clasa este locul ideal pentru a începe această călătorie către un viitor mai incluziv și mai echitabil pentru toți. Promovarea diversității și incluziunii în educație nu se limitează doar la aspecte legate de cultură sau origini, ci se extinde către toate domeniile relevante pentru formarea unui individ echilibrat, responsabil și empatic. Prin adoptarea unei abordări holistice și inovatoare în educație, putem contribui la formarea unei generații de tineri pregătiți să facă față provocărilor și oportunităților unei lumi în continuă schimbare.

Bibliografie:

1. "Educația incluzivă: perspective și abordări pedagogice" de Liliana Mâță, Editura Alma Mater ,Iași,2010
2. www.revistaeducatie.ro
3. www.didactic.ro
4. **Diversitateșiincluziuneîneducațiacopiilorcu CES de Daniela Soitu**

BOBO - PARTY 2024

PÎNZARI ELVIRA

LICEUL TEORETIC „CONSTANTIN STAMATI – CIUREA”

Obiective:

- ✓ să demonstreze maturitate școlară adecvată și spirit de colegialitate;
- ✓ să demonstreze atitudinea pozitivă pentru școală prin intermediul poeziilor, cântecelor și dansurilor;
- ✓ să manifeste un interes constant față de sine și colegi pe parcursul activității;
- ✓ să-și dezvolte capacitatea de a memora și de a recita expresiv;
- ✓ să coopereze în activitățile de grup.

În sală pe perete este scris cu litere decupate denumirea activității „BOBO PARTY 2024”. Pentru scenete sunt pregătite scaune și bănci, iar pentru dans 21 de ouă din polistiren.

Prezentator:
Azi la noi e sărbătoare
Școala noastră dă serbare,
Soarele frumos zâmbește ,
La micuți le amintește
C-au venit în clasa întâi
Fete și băieți zglobii

Iată vin în cale,
Se cobor la vale,
21 de bobocei
În ochi li se-aprind scântei.
Când se întâlniră,
Ei se sfătuiră
Ca, întâi de toate,
Să se ia de carte.
La liceu-n cale,
Se adună-n vale,
Boboceii mici,
Ai toamnei voinici

Elev:
Uite am venit!
Aici am poposit!
Ca să ştim de toate
Şi să avem parte:
De zile frumoase,
Zile luminoase,
Lîngă voi, în clase.
La răsărit de soare,
Într-o sală mare
Noi ne-am adunat
Ca să învăţăm,
Ca să închinăm
Şi să demonstrăm
Că suntem talentaţi
Şi ştim că ne-aşteptaţi.

Elev:
Fără vorbe deşarte,
Vă mulţumim pentru toate,
Că ne-aţi adăpostit,
Cu drag ne-aţi primit.
În acest lăcaş,
Al cărţii şălaş
De la noi, în dar,
Veţi primi un car
De cântece şi poezii,
Speranţe şi bucurii.

Cântec: Suntem elevi în clasa 1
https://www.youtube.com/watch?v=NVZzznV6O4o&ab_channel=GurinelTV

Elev:
Noi aici am sosit
Şi vă zicem bun găsit!
Astăzi noi vom demonstra
Că putem câte ceva.

Elev:
Pregătiţi suntem acum

Pentru un loc mai bun,
Învățătoarea de a asculta
Părinții de a-i bucura,

Elev:
Ca o stea ce luminează
Școala nouă ne va fi,
Noi alegem un drum în viaţă
Şi credem că vom reuşi!

Elev:
Bobocelul, frumos nume –
Spun sfios, dar fără glume,
Spre un an cu zile bune
Clopoţelul să ne sune!

Elev:
Am venit pentru cunoştinţe
Suntem fragede fiinţe,
Suntem cei ce vor să ştie
Ce înseamnă omenie.

Elev:
Ce înseamnă a şti carte-
Cel mai bine-i decât toate,
A-nvăţa pe note bune,
Timpul repede apune.

Elev:
Am venit cu mare drag
Pe-al liceului meleag,
Să păşim pe scări tiptil,
Depănând tot fir cu fir.

Prezentator:
Toată vara pe toloacă
Micii bobocei se joacă
Iar când toamna a venit
Boboceii s-au gândit
Căci acum e vremea lor
Să-și gătească binișor:
Un ghiozdan
Și un condei,
Creioane vre-o 2-3
Un caiet
Și niște cărți
Și în rând cu alți băieți
Să se-apropie de școală
Îmbrăcați frumos de gală.

Cântec: Toamna asta-s bobocel
https://www.youtube.com/watch?v=25UmlEcFp24&ab_channel=LumealuiMorcovel-C%C3%A2ntecepentruCopii

Elev:
Dacă vă interesează tare
Noi vă zicem tot pe șleah
În trei luni de școală
Multe s-au mai întâmplat

Elev:
Cînd auzim un clopoțel
Tăcem atât un minuțel
Apoi iar prind a cânta
Ga-ga-ga-!ga-ga-ga!

Elev:
O gîscă ordonată
Prin școală se arată
Plimbându-se pe coridor
Instruiește pe toți de cu zori
În careu boboci adună
Să –nvățați cu toții strună

Elev:
Dar și gâsca-nvățătoare
Cu fața zâmbitoare
Ne invită-n clasa sa
Hai veniți și-om învăța

Elev:
Iar la ora următoare
Învățăm numărătoarea
-Ga-ga-ga!Ga-ga-ga!
Ieși afară dumneata!
Matematica e grea
Nu-nțeleg nimic din ea,
Cum încerc a rezolva
Mă apucă inima

Elev:
Do, re ,mi prind a cânta
-Ga-ga-ga!Ga-ga-ga-!
Melodia mea și-a ta!
Apoi desenăm o frunză,
Iar pe ea o buburuză,
Și alăturea o floare
O vopsim într-o culoare
-Ga-ga-ga!viu colorăm ,

Cu aripa noi pictăm!

Elev:
Exersăm cu toți așa (se simulează)
Hai la sport și dumneata!
-De la el în primul rând
Sănătoși vom fi oricând!
Numai un boboc ciudat
Stă în bancă bosumflat
Pentru c -a uitat acasă
Jucăria sa frumoasă

Elev:
Ga-ga-ga-!ga-ga-ga-!
-Tu, boboc, nu te-ntrista!
Cartea e amica ta!
Cu ea de prietenești
Om bogat în viață ești!

Elev:
Zile-ntregi am cercetat
Cartea toată-n lung și-n lat
Le-am văzut, le-am cunoscut,
Pe hârtie le-am țesut.
Le-am dat viață, le-am crescut.
-Am citit
-Am numărat
Cântecele am învățat
Cu aripa am pictat
Și de sport ne-am ocupat
În pauze ne-am și distrat

Elev:
-Iată așa cu voie bună
Suntem la final de lună
Balul e de bobocei
De astăzi, învățăcei!

Cântec: Toamna bobocilor
https://www.youtube.com/watch?v=vyse7OJiauo&ab_channel=TraLaLa-Cantecesideseneanimatepentrucopii

Elev:
Sunt școlar! Ce lucru mare!
Vin la școală bucuros!
Și-am crescut precum îmi pare
Mai ceva ca Făt-Frumos!
Ce-o să-nvăț e cu folos
Scris, citit, bună purtare

Sunt școlar! Ce lucru mare!

Elev:
Zâmbet nou îmi luminează fața
Școală ca-n poveste , Bună dimineața
Dumneavoastră, doamnă-nvățătoare
Tuturor din suflet le spuneți
Bună dimineața, drag abecedar!
Bună dimineața, viață de școlar

Elev:
Parcă mai ieri ne-am adunat
Și-n școlari ne-am transformat
O ciată de pitici
Intrând în școală aici
Școlărei și școlărițe
Băieței și voi fetițe
Hai, la școală să-nvățăm
Și bine să ne purtăm

Prezentatoarea: Dar voi știți,că dacă sunteți școlari trebuie să depuneți un jurământ?

Toti: Știm

Prezentatoarea: Vă ascultăm.

Toți:
Doamna directoare,
Aveți o școală ca o floare,
Suntem mici,dar noi jurăm
Lecțiile să învățăm,
Frumos să ne purtăm,
Natura s-o ocrotim,
Pe cei mai slabi ca noi să nu-i obijduim
Să-nvățăm ca să citim
Să scriem,să socotim
Să-nvățăm să ne purtăm
Pe învățătoare să o bucurăm

Dansul boboceilor

Elev:
De elevul ce nu-nvață ,
Toate relele se agață
Iar celui ce știe carte,
Dumnezeu îi face parte
Căci cartea este o minune

Ca-n preasfînta rugăciune
Ea din mic te face mare,
Și din slab te face tare

Elev:
În septembrie un clopotel
Ne-a chemat cu-n buchețel
Ne-a chemat și noi cu drag
Am pășit al școlii prag
Noi suntem așa de mici
Pistruiați și fără dinți
Și de-acum ușor, ușor
Tot vor trece anișori

Elev:
Suntem harnici, buni și arătoși
Uneori cam năzbâtioși.
Dar sincer să vă spun
Și acesta-i lucru bun.
În clasa I ce cu toții învățăm
O deviză noi avem:
Vrem să fim cei mai deștepți
Harnici și cei mai isteți.

Elev:
Doar acel care învață
Om deștept devine-n viață
Omul care-i învățat
E ca pomul cel rotat.
Roada face pomul pom
Școala face omul om.

Elev:
Toți copii de grădiniță
Am fost până nu demult
Iepurași, căluți, căprițe
Modelam ades din lut
Dar acum, dar acum
Școala nea chemat la drum

Elev:
Școala noastră-i casă mare
Chipeșă și primitoare
Cu elevi și cu eleve
Ce la carte se întrece
Școala iarăși ne-a deschis
Porțile de dor și vis
Ne primește și pe noi
Îmbrăcați în haine noi

Elev:
Doi copii suntem acasă
21 în clasă
Vai, ce mulți copii mai are
Buna noastră-nvățătoare
Cu ea pragul am pășit
Și slova cărții-am îndrăgit
Multe lucruri ne-anvățat
Și la greu ne-a ajutat
Știm noi bine-a număra
Pe de rost a recita
Știm noi bine să citim
Scriem repede și socotim

Elev:
Ce vă lăudați? Rușine !
Știți că lauda de sine
Nu prea cam miroase a bine

Elev:
Știm dar nu ne lăudăm
Pur și simplu analizăm
Cum am fost și cum suntem
Ce succese noi avem!

Cântec: Boboceii mac, mac, mac!
https://www.youtube.com/watch?v=Sni6WNqEM_Y&ab_channel=ArianaMaistrov

Sceneta: Povestea unui elev leneș

Povestitorul:
Cică era odată, într-un sat, un băiat căruia nu-i era deloc dragă școala. Era atât de leneș, încât nici ghiozdanul nu și-l ducea singur. Colegii, văzând că nu se dă pe brazdă se hotărâră să-l osândească la exmatriculare din școală pe viață ca să nu molipsească și pe vreunul dintre ei. Și așa se aleg vreo câțiva elevi din clasă și se duc la banca trândavului, îl umflă pe sus ca pe un bolovan fără minte, și hai cu el la direcțiune!
Pe coridor se întâlnesc cu o doamnă profesoară . Doamna, văzând mogâldeața târâtă de colegi îi întreabă mirată:

Profesoara: – Dar ce faceți, dragi copii? Se vede că elevul pe care îl duceți este bolnav, sărăcuțul! Îl duceți la cabinetul medical, nu-i așa? (elevii se opresc)
Elev: – Da, de unde, doamnă profesoară! Acesta-i cel mai leneș elev pe care l-a avut vreodată școala noastră și nu-i de crezut că mai poate avea pereche pe lume. Ne-am sfătuit toți colegii clasei și mergem cu el la director să ne scape de un asemenea exemplu.
Profesoara: – Aoleu, dragi copii! Păcat de el sărmanul să fie pedepsit așa de tare, ca un câine fără de lege! Mai bine mi-l aduceți mie în clasă că eu am mai avut câțiva ca el și i-am lecuit eu pe toți prin muncă.
Elev: – Iată peste ce noroc ai dat, mă, lenețule, mâncate-ar repetența să te mănânce! Urâciunea elevilor! Ridică-te repede și mulțumește-i doamnei profesoare că te primește în clasa dumneaei și nu te lasă pe mâna noastră să îți arătăm noi ce înseamnă școala!
Elev: – I-auzi, mă! Poate așa, cu ajutorul doamnei, se leagă ceva și de tine că pe noi tare ne-ai mai chinuit și mult am mai fost pedepsiți din cauza ta!
Elev: – Hai, hai! Dă răspuns doamnei că doar n-o să stea toată ziua după tine, te prinzi?
Elevul leneș: – Da, la dumneavoastră în clasă îmi face cineva temele și învață în locul meu?
Profesoara: – Ce-a zis?
Elev: – Întreabă dacă o să învețe cineva în locul lui și dacă o să-i facă altcineva temele!?
Profesoara: – Așa ceva n-am mai auzit! Dar el nu poate să și le facă singur?
Elev: – Auzi, lenețule! Te prinzi să ți le faci singur, ori ba?
Elevul leneș: – BA!
Elev: – Doamna profesoară, degeaba încercați să stricați orzul pe gâște. Credeți că noi n-am încercat să-l aducem pe calea cea dreaptă.
Profesoara: – Atunci, faceți voi cum credeți că este mai bine pentru voi, dar și pentru el!
Elevii (în cor): Haideți, la director cu el! Exmatricularea te așteaptă!

Prezentator:
Şcoala e locul unde îţi afli norocul.
...Îmi amintesc când am luat pentru prima dată Abecedarul în mână şi am citit primul cuvânt scris ,am simţit că ating cerul cu mâinile,că mă desprind de acel mic locuşor de plai pe care mă găseam şi zbor pe alte meleaguri, pe tărâmurile înţelepciunii şi ale frumuseţii.Mă temeam să închid Abecedarul ,ca să nu cobor niciodată din acea plăcere sufletească.
Din acel moment mi-am zis: „Abecedarul ,pentru mine,va fi ca o căsuţă imaginară. Acolo mă voi întoarce întotdeauna când voi dori să gust din mierea cuvintelor sale .”

Prezentator:
Copii, astăzi în vizită la voi a venit prima voastră carte, Abecedarul. Săi spunem, Bun venit!

Abecedarul:
Eu sunt prima voastră carte,
Abecedar mă numesc,
Şi vă învăţ ca să citiţi,
Litere să deslușiţi,
Să le aşterneţi pe o foaie
Şi să scrieţi o scrisoare.
Cu linioare o să începeţi,
Cu puncte şi ovale,
Cârlige multe veţi face,
Bastoane, noduri, zale.
La litere veţi trece apoi,
Silabe şi cuvinte,
Şi zilnic cunoştinţe noi
Veţi aduna în minte.
Apoi când tot abecedarul,
Din scoarţă-n scoarţă o să-l ştiţi,
Veţi încerca tot alfabetul,
Să vi-l reamintiţi.

Elev:
Precum albinele- n pomet
Din floare-n floare sorb nectarul,

Noi învățăm din alfabet
Să ne iubim Abecedarul

Elev:
Dragul meu Abecedar,
Sunt și eu deja școlar.
Te voi răsfoi cu dor,
Și te voi citi cu spor.
Filele tale curate
De culori sunt încărcate,
Noi din ele învățăm
Să citim,să discutăm.

Elev:
De la A până la Ze
Lănțișor de litere
Lănțișorul nu-i de aur
Dar mai scump ca un tezaur
Ne deschide drum departe
Luminând din carte

Cântec: Alfabetul
https://www.youtube.com/watch?v=zx0uSDDKo6A&ab_channel=LollipopsMD

Matematica ,eu sunt,
Și cifrele vi le aduc,
Vă învăţ să număraţi,
Să scădeţi şi să adunaţi.
Zi de zi voi veţi munci:
Veţi socoti, veţi învăţa,
Veţi picta, veţi modela,
Cu hârtie veţi lucra,
Veţi lipi, veţi decupa.

Prezentator:
Noi știm că lupta cea mai grea, e matematica.
Dar voi, bobocei, cum stați cu matematica?

Elev:
Adunarea-ncepe-acum
Termenii pornesc la drum
La sfârșit de pui egal
Obții sumă sau total!

Elev:
La scădere primul sunt
Și mă cheamă descăzut.
Locul doi ocup ușor
Și mă cheamă scăzător.
Obțin fără să greșesc
O diferență sau rest!

Elev:
Cifrele sunt necesare
Hai, copii, să le-nvățăm
Și ne pun la încercare
De știm să le numărăm

Elev:
Da, e bine de-nvățat
Pân-la 10 de-adunat
Și mai bine uite-așa
E știm și a scădea

Prezentator:
Fiindcă voi ați învățat
Ce la școală v-a predat,
Haideți să mai exersăm,
Exerciții să lucrăm
Cu sumă și diferență
Ca să prindeți experiență.

Prezentator :
Are Gică 4 mere
Și mănâncă 3 din ele.
Îi dă tata un măr mare.
Câte mere Gică are?

Un elev: Gică are două mere.

Prezentator : Două fete, cinci băieți,
Toți isteți și șugubei,
Se-ntîlnesc cu fete două
Și-n total acum sunt....

Un elev: Nouă

Prezentator : Daaaa, boboceilor, voi chiar sunteți foarte deștepți.
Să înțelegem că toate aceste lucruri le-ați învățat alături de învățătoarea voastră.

Elev:
Așa e. Și vreau să-i spun:
Scumpă-nvățătoare,

Să nu te-ndoiești:
Știm că-ți suntem dragi
Și că ne iubești.

Elev:
Știm că lăcrimezi
Când ne este greu
Și ne ești alături
Pas cu pas-mereu.

Elev:
Cu multă iubire
Azi te-mbrățișăm,
Spor și fericire
Noi toți îi urăm.

Elev:
Le-nvățăm încet pe toate
Și să citim, să numărăm
Să desenăm, cântăm măi frate
Ba chiar și să calculăm
Să demonstrăm la lumea-ntreagă
Ce harnici și deștepți suntem
Și câte lucruri minunate
Am reușit să învățăm

Elev:
Azi e zi de sărbătoare
Pentru noi elevi de-a-ntâia
Toată clasa e o floare
Și cu noi e-nvățătoarea

Cântec: O floare pentru dragii profesori
https://www.youtube.com/watch?v=Ec8TjLIZtdQ&ab_channel=ADRIANIDRICEAN

Sceneta: Lecția
Copil:
În liceul nostru poate ați aflat
De la știri, sau poate din gazete
O clasa dea-ntâia s-a înființat
Pentru băieți și pentru fete.

Copil:
Este o școală puțin mai aparte:
Doamna Elvira, e învățătoare
Elevii- preșcolarii grupei mari
Sunt dornici să învețe carte

Copil:
Ei poartă cu mândrie pe spinare
Ghiozdanul plin cu cele necesare:
Caiete, cărți, creioane și penare
Și-n mână fiecare are-o floare.

Toți copiii (elevii):
Iată sună de intrare!
Vine doamna învățătoare!

Învățătoarea (*o fetiță*):
Bună ziua!

Toți copiii (elevii):
Bună ziua!

Învățătoarea (*o fetiță*):
Așezați-vă vă rog!
Să vă strig la catalog.

Învățătoarea (*o fetiță*):
Matematică avem,
Lecția să începem:
Am doi morcovi și-ncă doi,
Câți sunt toți, îmi spuneți voi?

Copil:
Eu răspunsul l-am ghicit
Toți sunt trei!

Învățătoarea (*o fetiță*):
Cum ai gândit?

Copil:
Patru eu am socotit
Însă unul l-am oprit!

Învățătoarea (*o fetiță*):
Ești un leneș și-un flămând
Numai morcovi ai în gând?

Copil:
Judecata nu e dreaptă
În cap am numai ciocolată.

Învățătoarea *(o fetiță*):
Of, așează-te odată!
Tu, Miruna ia adună:
Trei fundițe și un pieptăn

Adunarea de-o fi bine
Ai un zece de la mine.

Eleva:
Le adun dar nu-mi ajung
Aș dori măcar vreo șase
Că sunt tare frumoase.

Învățătoarea *(o fetiță*):
Cu așa o socoteală
Mi-am ieșit de tot din fire...
Scoate-ți cartea de citire!

Eleva:
Literele astea toate
În curând le voi învăța:
Multe lucruri minunate
Din carte eu voi afla:
Versuri, povești, ghicitori,
Voi învăța a citi
Și bunicii, uneori
Seara îi voi povesti

Învățătoarea (*o fetiță*):
Litera de la-nceput
Este ușor de facut
Este un crâmpei de stea
Și se cheamă simplu „ A”
“A” vine de la albină, alifie și arici...
Hei, Miruna tu ce zici?

Eleva:
Nimic eu sunt atentă, deci „ A” vine de la avion, acvariu și acordeon.

Învățătoarea (o fetiță):
Ai răspuns cum este bine,
Zece chiar ți se cuvine, dar ai grijă,
Nu dormi cât la școală tu vei fi.
(Se aude o sonerie)

Toți copiii (elevii):
Doamna, doamna, s-a sunat!

Învățătoarea (*o fetiță - uitându-se la ceas*):
Ceasul meu e cam stricat!
(Învățătoarea iese din clasă luându-și rămas bun).

Prezentator:
Învățătorul bun formează școlari buni. El este al doilea părinte,pe care trebuie să-l ascultati și respectați. Părinții însă sunt cei care v-au dat viață și care vor fi alături de voi în orice situație. Să vedem ce versuri ați pregătit părinților voștri?

Elev:
Mamă, cât de scumpă eşti!
Tu ca steaua străluceşti,
Cu un zâmbet blând ce ai,
Cu o voce ce o dai,
Tu eşti maica cea iubită,
Dragă, scumpă şi dorită!

Elev:
Tată, eu cât te iubesc!
Eşti ca soarele ceresc,
Te pricepi la tot în casă
Ca să fie luminoasă
Tu eşti tatăl meu iubit,
Dragul meu, al meu tătic!

Elev:
Părinții mei sunt oamenii buni
Și dragi îmi sunt ei mie,
Căsuța noastră cu minuni
E leaganul copilăriei
Părinții mei cei iubitori.
Când voi fi mare și-oi pleca
Din locul drag și cunoscut,
Cinstiți părinți,nu voi uita
Că v-ați trudit și ma-ți crescut

Elev:
Draga mea,mămică
Scumpul meu tătic
Nu vă fie frică
Că mai sunt eu mic
Suntem mici, dar ne jurăm
Numai bine să-nvătăm
Să stim frumusel a scrie
A citi și-a socoti

Prezentator:
Să știți că pentru orice mamă din lume
Copilul ei e un copil minune,
În ochii fiecărui tătic
Există o admirație față de pruncul mic.

Chiar și năzbâtiile și poznele gălăgioase
Părintelui uneori le par frumoase.
Și chiar dacă uneori vă ceartă, vă pedepsesc
Să știi , copile, părinții te iubesc.

Elev:
Măi boboci nătăfleți
Să ne facem eminenți
Să fim exemplari în toate
La purtare și la carte.
Atunci ne vom numi o clasă
Cu adevărat prietenoasă
Uite-așa boboci să fiți
Harnici, buni, colegi uniți.

Elev:
Pentru a avea bune rezultate
Noi promitem ferm.
Că vom duce mai departe
Toată dragostea de carte.
Și de adevăr curat
Așa cum școala ne-a-nvățat.

Elev:
Cartea înțeleaptă și învățătura
Ne vor fi de-acum prieteni buni.
Și în fiecae zi cu ele
Vom descoeri o lume, plină de minuni.

Prezentator:
Se termină și-acest bal
Frumos a fost la carnaval
Totu-a fost ca în poveste
Dar sfârșitul totuși este.
Vă mulțumim pentru prezență
Și vă așteptăm în aceeași componență
La sfârțit de an, la serbarea:
Adio, ABECEDAR!
La revedere!

Cântec: Boboceii
https://www.youtube.com/watch?v=K29IWzbjwzM&ab_channel=VladimirOboroc

DIVERSITATEA ȘI INCLUZIUNEA LA CLASĂ –O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

SCÎRLET DOINIȚA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 2 BORDEASCA VECHE

Într-o lume în continuă schimbare, educația joacă un rol esențial în formarea unei societăți incluzive. Diversitatea în școli reflectă realitatea globală, în timp ce incluziunea reprezintă o oportunitate de a valorifica unicitatea fiecărui elev.

Prin promovarea acestor principii, fiecare copil are șansa de a-și atinge potențialul maxim, indiferent de diferențele culturale, sociale, economice sau de abilități.

În context educațional diversitatea se referă la prezența unor elevi cu origini, culturi, religii, limbi, genuri, vârste și niveluri de abilități diferite.

Educația integrată este privită ca un proces cu o evoluție total diferită de cea tradițională în care au loc reformulări de concepte și teorii legate de normalizare ca un proces prin care se asigură accesul la tiparele existențiale și la condițiile de viață cotidiană pe cât mai apropiat posibil de caracteristicile de viață obișnuite, pentru toate categoriile de persoane, astfel încât să se aibă în vedere nu numai felul în care persoana / copilul cu dizabilități se adaptează la mediu, ci mai ales la felul în care mediul este pregătit să primească și să integreze aceste categorii de persoane.

Incluziunea este adeseori asociată cu elevi care au dizabilități sau care au nevoi educaționale speciale. De fapt, incluziunea se referă la educația școlară a tuturor copiilor și tinerilor, conform conceptului "școala pentru toți".

Inițiativele actuale de îmbunătățire a sistemului educației inclusive se transformă în modalități interactive croite pe valorile incluziunii. Ele nu sunt o alternativă care să vizeze creșterea performanțelor școlare, ci un ansamblu de propuneri menite să întemeieze educația elevilor pe relații de colaborare, pe îmbunătățirea mediului de învățare și predare. În atingerea acestor deziderate, abordările psihopedagogice încurajează conturarea unei perspective asupra învățării în care copiii și tinerii sunt implicați activ integrând ceea ce li se predă cu propria lor experiență de viață.

Demararea procesului integrării ca și al studiilor pe această temă, continuă și în prezent, când putem afirma că pe baza acumulării unei experiențe teoretice și practice s-a conturat o concepție și o strategie mai clară, cu specific românesc din care au fost dominante tradiții, principii și valori ale școlii românești susținute de echipe de cadre didactice, părinți, pedagogi, cercetători și reprezentanți ai unei organizații a persoanelor cu dizabilități, a școlilor publice cu o bogată experiență în încurajarea implementării educației incluzive.

Demersurile inițiale, experimentale până la urmă, din școlile primare și gimnaziale, iar apoi, versiunile modificate și extinse la nivelul școlilor profesionale și liceale au ajutat în identificarea unor resurse de dezvoltare, care altfel ar fi fost omise. Ele au sugerat, de asemenea, modalități specifice, uneori alternative care au permis îmbunătățirea actului educațional, devenind specific aspectului incluziv urmărit. Cele mai multe școli integratoare s-au adresat școlilor speciale cu care s-au asociat și lucrează în colaborare cu personalul didactic specializat în problematica

copiilor cu cerințe educaționale speciale, inspectoratelor școlare, a inspectorilor de specialitate, deoarece au ajuns la concluzia că astfel de colaborări le dau un impuls pentru a continua eforturile de incluziune a copiilor cu nevoi speciale, că primesc raspunsuri la întrebările care până atunci nu existaseră în școli. Modalitatea prin care fiecare școală a înțeles problematica integrării copiilor cu cerințe educaționale speciale a fost, se pare, unanimă, dar planificarea privind procesul de dezvoltare în egalizarea șanselor a fost diferită.

Unele școli încep, de exemplu, cu folosirea materialelor cu scopul de a conștientiza nevoia incluziunii. Aceasta poate să conducă mai apoi la o muncă mai profundă. Alte școli au adaptat curriculum școlar promovând modalități alternative de predare și de învățare. În alte școli s-a procedat la analize sociologice de tipul sociogramelor, s-au facut cercetări individuale și de grup realizate de cadrele didactice din școală pentru a analiza fenomenul incluziunii.

Orice utilizare de metode și observații o considerăm însă legitimă în condițiile în care promovează reflecția asupra incluziunii și conduce la o mai mare participare a elevilor la atmosfera culturală. De aceea considerăm că este important să mai punctăm în sprijinirea reflecției asupra caracterului incluziv al școlilor câteva concepte cheie:

- dimensiunile și cadrul legislativ al educației școlare, inclusiv aspectele legate de evaluarea școlilor , constituit de cadrul de referință;

- identificarea și implementarea priorităților pentru schimbare, prin formularea indicatorilor și întrebărilor adecvate;

- implicarea participanților în planificarea schimbărilor și punerea planurilor în practică .

O primă imagine a conceptului incluziunii este schimbarea. Incluziunea implică schimbare. Ea este un proces care poate crește practic la nesfârșit nivelul învățării și al participării pentru toți elevii. De fapt, incluziunea are loc concomitent cu creșterea gradului de participare. Incluziunea educațională presupune:

- valorizarea egală a tuturor elevilor și a personalului;

- creșterea participării tuturor elevilor la educație și, totodată, reducerea numărului celor excluși din cultura și valorile comunității promovate prin școala de masă;

- restructurarea culturii, a politicilor și a practicilor din școli, astfel încât ele să răspundă diversității elevilor din localitate;

- reducerea barierelor în învățare și participare pentru toți elevii, nu doar pentru cei cu dizabilități sau cei etichetați ca având nevoi educaționale speciale;

- insușirea cunoștințelor rezultate din încercările de depășire a barierelor de accesare a școlii și de participare din partea unor elevi;

- înțelegerea diferențelor dintre elevi ca resursă pentru procesul de învățare, nu ca o problemă ce trebuie depășită;

- recunoașterea dreptului elevilor la educație în propria lor localitate.

Iată câteva dintre beneficiile diversității și incluziunii la clasă:

1. Pentru elevi:

- Dezvoltarea empatiei și a toleranței;
- Îmbunătățirea abilităților de colaborare și comunicare;

- Stimularea creativității prin schimbul de idei.

2. Pentru profesori:

- Posibilitatea de a experimenta metode didactice noi;
- Crearea unui mediu educațional dinamic și captivant.

3. Pentru societate:

- Pregătirea unei generații care apreciază diversitatea;
- Reducerea discriminării și promovarea egalității.

PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII ÎN PROMOVAREA INCLUZIUNII

1. Provocări în promovarea incluziunii

- Resurse limitate – școlile nu dispun întotdeauna de resursele necesare pentru a sprijini elevii cu nevoi diverse, fie că este vorba despre materiale didactice adaptate, tehnologii asistive sau cadre didactice specializate;
- Pregătirea insuficientă a cadrelor didactice – nu toți profesorii sunt formați să gestioneze clase eterogene sau să aplice metode incluzive;
- Barierele lingvistice și culturale – elevii proveniți din familii de imigranți sau minorități etnice pot avea dificultăți de comunicare din cauza limbii diferite. De asemenea, diferențele culturale pot genera neînțelegeri sau excludere;
- Atitudinile discriminatorii sau stereotipurile – unele cadre didactice, părinți sau chiar colegi pot avea prejudecăți față de anumite grupuri de elevi (ex. elevi cu dizabilități, minorități etnice, copii din familii defavorizate);
- Presiunea curriculumului standardizat – sistemul educațional pune adesea accent pe atingerea unor standarde uniforme, ccea ce poate fi dificil pentru elevii cu nevoi speciale sau ritmuri diferite de învățare.

2. Soluții pentru promovarea incluziunii

- Alocarea de resurse adecvate – crearea și finanțarea de programe speciale pentru achiziția de tehnologii asistive; investiții în infrastructură; angajarea de specialiști precum consilieri școlari, logopezi și profesori de sprijin;
- Formarea continuă a cadrelor didactice – organizarea de cursuri și ateliere despre metode incluzive de predare; dezvolterea competențelor de gestionare a diversității și utilizarea unor metode interactive care să implice toți elevii; împărtășirea bunelor practici între profesori;
- Suport pentru elevii cu bariere lingvistice și culturale – crearea unor programe de integrare lingvistică, cum ar fi cursuri de limba română pentru elevii nou-veniți; organizarea de activități multiculturale care să celebreze diversitatea culturală; colaborarea cu familiile pentru a sigura o tranziție mai ușoară în sistemul educațional;
- Combaterea prejudecăților și promovarea toleranței – implementarea unor campanii educative despre acceptare și empatie, atât pentru elevi, cât și pentru profesori; implicarea elevilor în activități de tipul „peer learning”, în care copiii colaborează indiferent de diferențe; Introducerea unor lecții despre diversitate și drepturile omului în curriculum;

- Adapterea curriculumului – flexibilitatea curriculumului pentru a răspunde nevoilor individuale ale elevilor; utilizarea planurilor educaționale individualizate pentru elevii cu cerințe educaționale speciale; promovarea învățării bazate pe proiecte și experiențe care să permită elevilor să lucreze la nivelul lor de competență.

În ciuda provocărilor, promovarea incluziunii este posibilă printr-o combinație de resurse adecvate, formare profesională și schimbări în mentalitate. Un mediu educațional incluziv nu doar că susține dezvoltarea fiecărui elev, ci contribuie și la crearea unei societăți mai tolerante și echitabile.

Diversitatea și incluziunea nu sunt doar concepte teoretice, ci principii esențiale care trebuie integrate în practica educațională zilnică. Acestea oferă fiecărui elev șansa de a se dezvolta într-un mediu în care este valorizat și sprijinit. Printr-o educație incluzivă, nu doar că formăm indivizi mai toleranți și deschiși, ci construim și o societate mai echitabilă și unită.

BIBLIOGRAFIE:

1. VERZA, Emil, *Psiho-pedagogie specială*, Editura Didactică și Pedagogică, Bucuresti, 1994;
2. POPOVICI, Doru, *Elemente de Psihopedagogia Integrării*, Editura PRO HUMANITATE, 2000;
3. IONESCU, Ion I., *Sociologia şcolii*, Ed. Polirom, Iaşi, 1997;
4. PĂUN, Emil, *Şcoala – o abordare sociopedagogică*, Ed. Polirom, Iaşi, 1999;
5. NICOLA, Ioan, *Pedagogie*, Ed. Didactică și Pedagogică, Bucureşti, 1992;
6. POPOVICI, Dumitru, *Sociologia educaţiei*, Ed. Institutul European.

PROIECT DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ "ȘEZĂTOAREA ETNIILOR"

ȚURCAN LUDMILA
POPOV POLINA
LICEUL TEORETIC "ANDREI VARTIC"
ORAȘUL IALOVENI, REPUBLICA MOLDOVA

TEMA ACTIVITĂŢII: „Șezătoarea etniilor”
DATA: 13.09.2024
ARII CURRICULARE: Limba şi literatura română, Arte, Tehnologii
ŞCOALA: Liceul Teoretic "Andrei Vartic"
CLASELE: I-a a IX-a
CDS: Țurcan Ludmila, Popov Polina

SCOPURILE ACTIVITĂŢII :

I. Dezvoltarea sensibilităţii artistice, încurajarea spontaneităţii şi a creativităţii, stimularea şi cultivarea înclinaţiilor, aptitudinilor şi talentului în vederea dezvoltării capacităţii de creaţie artistică;

II. Stimularea motivaţiei pentru cunoaşterea mai multori culturi;

III.Organizarea momentului artistic.

OBIECTIVE :

O1 : să dezvolte înclinațiile de creație artistică;
O2 : să recite creaţii literare, ghicitori, proverbe, intoneze melodii;
O3 : să să conştientizeze importanţa păstrării tradiţiilor, obiceiurilor;
O4 : să combine în mod creativ vestimentația și dansul tradițional;
O5 : să să participe activ şi cu interes la activităţi;

GRUP ŢINTĂ :

- Elevii claselor a I-a a IX-a;
- Părinţii elevilor din clasele a I-a a IX-a.

RESURSE UMANE:

- CDS ;
- Elevii din CREI;
- Părinţii elevilor, cadre didactice

RESURSE MATERIALE:

- Costume naționale;
- Calculator, boxe;
- Pâine, sare;
- Prosop național.

ACTIVITATI PROPUSE:

- Dansu:l Alunelul
- Ghicitori pe tema patriotismului
- Cântec:Moldova mea
- Dansul :Băsmăluța
- Cântec tradițional țigănesc:Șatra
- Dans tradițional țigănesc: Gipsy soul
- Proverbe
- Cântec în limba rusă: Țărișoara mea, Trei dorințe (Маленькая страна, Три желания)
- Cântec: Moldoveanca
- Cântec-Dans: Hora Moldovencilor

FINALITATEA ACTIVITĂŢII:
- Achiziţionarea unor experienţe inedite pentru elevii implicați
- Dezvoltarea înclinațiilor artistice

EVALUAREA ACTIVITĂŢII :

- Realizarea unui album foto cu poze din timpul activităţilor.
- Diplome de participare în cadrul activității

CADRU DIDACTIC DE SPRIJIN IMPLICAT: ȚURCAN LUDMILA , POPOV POLINA

SERBARE!!!

Centrul de Resurse a Educației Incluzive este vizitat zilnic nu numai de elevi cu cerințe educaționale educaționale, cât și de elevi tipici, părinți, cadre didactice de diferite naționalități, care au posibilitatea sa-și valorifice cultura, tradițiile și limba maternă prin intermediul unui eveniment cultural anual care se petrece și în instituția noastră- Șezătoarea Etniilor, ce are menirea de consolidare a relațiilor de prietenie între reprezentanții diferitor etnii și dezvoltarea dialogului intercultural între elevi, părinți și profesori.

Și în acest an, Centrul de Resurse a Educației Incluzive este plin de culoare și tradiții, în care reprezentanții tuturor etniilor din CREI și școală vor demonstra specificul neamului lor.

Elev : Dragi oaspeți
Va poftim azi la a noastră șezătoare
Vom canta si vom dansa
Cu totii ne vom bucura.
Nu suntem artişti vestiţi, ci începători
Şi cu noi vrem azi să fiţi îngăduitori.
Am venit să vă cântăm,
Cu toţi să ne bucurăm.
Am venit cu voie bună
Să petrecem împreună
Haideţi, oamnei buni, poftiţi,

Lângă noi acum să fiţi.

Elev :
Vă poftesc la șezatoare.
Am să-ncep cu-o ghicitoare:
Ce este o șezătoare?
Cine știe, mâna sus,
Să vedem ce-aveți de spus!

Șezătoarea este o adunare de mici dimensiuni specifică mediului rural, care are loc în serile de iarnă.[1] Cei care participă la șezătoare lucrează, cântă, povestesc și joacă anumite jocuri sociale. El începe înainte de postul Crăciunului și se încheie înainte de postul Paștelui. Șezătoare mai este denumită și o întrunire, reuniune, cenaclu, serată muzicală sau literară.

Elev: Bunica îmi povestea, că atunci când era ea tânără, în zilele de sărbătoare se intalneau membrii comunității, unde cântau, dansau şi spuneau glume.
Și pe joc ei se porneau.
Si o hora ei dansau.

Dansul: Alunelul

Elev :
Și -acum, la serbare,
Florin ne spune o ghicitoare?

Elev :
E o țara minunată
Și cu inimă curată
Cu roadă dotată
Cu locuitori bogată
Cu tradiții, obiceiuri
Respectata pân-la ceruri!

Prin aşezare, colorit,
Prin grai dulce, vinărit
Țară pitorească...
La fel ca Ţara Românească! (Moldova)

Cu cât se lungeste,
cu atât se scurtează.
(Viața)

Dacă-i dulce, mult aduce.
Dacă-i rea, toţi fug de ea.
(Vorba)

Elev :
Ciupercă uscată
Pe cap aşezată. (Palarie)

Vestă mândră ţărănească
Bărbătesc-ori femeiască. (Ilic)

Elev : Poporul moldovenesc are tradiții bogate, care imprimă culturii sale un caracter unic. Unul din cel mai important obicei este cel de a întâlni oaspeţii cu pâine coaptă în sobă, sare şi un pahar de vin. În acest mod ne arătăm tot respectul şi căldura cu care vă primim în casele noastre.

Sărbătorile de iarnă la moldoveni încep de la Sf. Andrei (13 decembrie) şi ţin până la Sf. Ioan Botezătorul (20 ianuarie). Este o îmbinare de tradiţii, obiceiuri şi datini - unele venite din perioada precreştină - cu sărbători religioase creştine. Aceste sărbători dau un farmec aparte anotimpului friguros, aducând bucurie, veselie, dar şi mister şi trăiri spirituale.

Am pus pâine, vin pe masă,
Că astăzi, din casă-n casă,
Vin oaspeții ca bujorii
Că așa-i de sărbători!
Moldovence, hărnicuţe,
Frumușele si drăguţe,
Ia cântați acum cu foc,
S-avem în viaţă noroc!

Cântec: Moldova mea

Elev :
Si-acum vorba să lăsăm
Și un dans să dansăm.
Vă urăm de sănătate,
Mulţumim de bunătate.

Dansul: Băsmăluța

Elev Romii, sunt o etnie care trăiește în întreaga lume, însă cea mai mare populație se află in Europa si Asia. Romii au o cultura extrem de variată, care se reflectă în obiceiurile lor și in modul în care își observă religia. Sunt cunoscuți pentru muzica lor, arta și dansul lor, așa că aceste curiozitați vă vor oferi o privire mai profundă in lumea romilor.

1. Romii au o istorie veche de peste 5000 de ani.

2. Romanii sunt cea mai mare etnie minoritara din Europa.

3. Exista aproximativ 11 milioane de romi in intreaga lume.

4. Romii sunt cunoscuti pentru muzica, arta si dansurile lor.

5. Traditiile romilor se bazeaza pe respectul fata de ceilalti.

6. Romii sunt cunoscuti pentru arta lor, inclusiv pictura si sculptura.

O meserie este cântatul. Romii sunt, probabil, cel mai bine cunoscuți datorită muzicii lor și au fost întotdeauna preferați pentru evenimente și sărbători.

Frunză verde de la munte,
Cine acum o să ne cânte?

Cantec tradițional țigănesc: Șatra

Dans traditional țigănesc: Gipsy soul

Elev- În Republica Moldova conviețuiesc mai multe etnii. Limba rusă este în prezent a doua cea mai răspândită limbă în Moldova. Acesteia i s-a oferit statut de „limbă de comunicare interetnică" (alături de limba română).
Limba rusă se mai vorbește și în alte țări precum: Ucraina, Belarus, Georgia, Armenia, Azerbaidjan,
Moldova, Kazahstan, Kârgâzstan, Tadjikistan, Turkmenistan, Uzbekistan, etc.

Un tăciune şi-un cărbune, …(numele)…. ce ne spune?
Cântecul în limba rusă: Țărișoara mea (Маленькая страна)

Elev-
Orice zi de șezătoare
E un fel de sărbătoare
Când prietenii se-adună
Și muncesc cu voie bună!
Treaba, ei cu toti și-o fac,
Dar nici din gură nu tac:
Basme, glume, ghicitori,
Se spun pe la șezători!

Vă spun eu un proverb:
"Cine-i harnic şi munceşte
În mare belşug trăieşte
Şi cine nu munceşte
În lipsă trăieşte".

Hai să mai glumim niţel,

Să nu ne-ntristăm defel.
Cineva a obosit?
Ne oprim spre odihnit?
Sforăitul omului:
Bâlbâitul somnului.
Foaie verde și-o lalea
Hai să mai cântăm ceva!

Cântecul în limba rusă:– Trei dorințe (Три желания)

Elev:
La mândruţa jucăuşă
Stă gunoiul după uşă
Pune boii la tânjală
Ca să dăm gunoiu-afară.
Apoi, „vorba lungă -sărăcia omului!”

Cântecul: Moldoveanca

Elev:
Mulţumim la gazda noastră
Pentru astă zi frumoasă.
Cu mult drag noi am muncit
Dar, înainte de-a pleca
Să încingem hora

Cântec și dans: Așa-s moldovencile

PROIECT EDUCAȚIONAL
5 OCTOMBRIE
ZIUA MONDIALĂ A EDUCAȚIEI

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR DRAGOȘ ALEXANDRA MARIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „OCTAVIAN GOGA”

2024

COORDONATOR PROIECT:

- **profesor învățământ primar DRAGOȘ ALEXANDRA MARIA**

COLABORATORI:

- **BOJE LIDIA – MONICA – director;**
- **PUSTAI – CODREANU ELENA – profesor învățământ primar;**

DURATA PROIECTULUI: **3-4 octombrie 2024**

LOCUL DESFĂŞURĂRII: **ŞCOALA GIMNAZIALĂ "OCTAVIAN GOGA"**

" EDUCAȚIA ESTE CEA MAI PUTERNICĂ ARMĂ PE CARE VOI O PUTEȚI FOLOSI PENTRU A SCHIMBA LUMEA"

Nelson Mandela

ZI MONDIALĂ A EDUCATORILOR

Ce este educația?

Educația este un proces gradual de învățare și cultivare a noilor cunoștințe, abilități și valori. Aceasta are rolul de a aduce schimbări pozitive în viața și comportamentul uman, facilitând dezvoltarea unor calități umane și explorarea de noi orizonturi cognitive. Educația înseamnă, de asemenea, să cultivăm valori sociale, învățându-i pe copii și adulți să fie cetățeni activi și eficienți.

Dreptul la educație

Dreptul la educație este un drept fundamental al omului. Fiecare persoană, indiferent de rasă, gen, naționalitate, origine etnică sau socială, religie sau preferințe politice, are dreptul la o educație elementară gratuită. Cu toate acestea, educația rămâne un drept de care nu se pot bucura foarte mulți copii din întreaga lume. Peste 72 de milioane de copii cu vârste între 6 și 12 ani nu merg la școală.

Deși în majoritatea țărilor se respectă dreptul la educație atât în cazul băieților cât și a fetelor, există încă regiuni unde acest drept nu este respectat în mod egal. Mai mult de jumătate din totalitatea copiilor care nu merg la școală sunt fete. Spre exemplu, în Afganistan, femeile nu au dreptul la educație.

De ce avem nevoie de educație?

Educația îmbunătățește șansele de reușită ale unui individ în viață și ajută la combaterea sărăciei. De asemenea, educația are un rol esențial în dezvoltarea unei țări, determinând comportamentul oamenilor, modul de gândire al cetățenilor, dar și calitatea sistemelor politice și sociale ale statului.

Educația de calitate este fundamentul unei societăţi durabile şi rezistente, contribuind la realizarea tuturor celorlalte obiective de dezvoltare durabilă.

Tipuri de educație

Educația este un proces continuu de deprindere a noilor competențe, care poate avea loc în diferite contexte sau formate. De asemenea, educația poate varia în funcție de conținutul transmis. Iată câteva tipuri de educație pe care le putem distinge în timpurile actuale:

Conform contextului în care este transmisă educația, aceasta poate fi: formală, non-formală și informală.

1. Educația formală are loc în incinta școlii, fiind planificată și reglementată de lege. În cazul acestei educații există o intenție în spatele actului educațional, iar după absolvirea diferitelor etape, se eliberează certificate sau diplome.

2. Educația informală implică procesul de educație care nu are loc într-o școală și nu implică metode speciale de învățare. În acest tip de educație nu există o intenție anume. De cele mai deseori, educația informală se întâmplă în sfera socială, un exemplu fiind părinții care își educă copiii acasă.

3. Educația non-formală se desfășoară în afara domeniului formal, deci nu este reglementată de lege, însă este intenționată și organizată. Drept exemple pot servi programele de fitness sau cursurile dezvoltate de unele organizații. Educația non-formală poate fi recunoscută prin intermediul certificatelor, însă acestea nu au valoare profesională.

În funcție de conținutul transmis, diferențiem următoarele tipuri de educații:

1. Educația fizică - tip de educație care se axează pe educarea oamenilor despre modul în care este necesar să se facă exercițiile și activitățile fizice. Această educație are scopul de a susține dezvoltarea sănătoasă a corpului uman.

2. Educația socio-emoțională - tip de educație care presupune formarea competențelor necesare pentru adaptarea socială şi menţinerea unei sănătăţi mintale pozitive la copii.

Această educație se concentrează în mod special pe:

- dezvoltarea conceptului de sine;
- formarea şi dezvoltarea abilităţilor de interacţiune cu cei din jur;
- recunoaşterea, exprimarea şi autocontrolul emoţiilor;
- acceptarea diversității.

3. Educația specială - tipul de educație care încearcă să răspundă nevoilor tuturor copiilor, astfel încât dreptul la educație să fie egal și cuprinzător pentru toți. Această educație include anumite adaptări la nevoile unor elevi, indiferent dacă sunt cu sau fără dizabilități.

4. Educația rutieră presupune educarea regulilor de circulație, cu scopul de a asigura traversarea corectă a străzii. Educația rutieră poate fi realizată începând de la grădiniță, pentru a-i învăța pe copii să-și formeze un comportament responsabil atunci când sunt expuși transportului rutier.

5. Educația pentru sănătate - această educație vizează formarea unor comportamente sănătoase cu scopul de a susține dezvoltarea fizică și personală a copiilor. Descoperă modalități distractive prin care poți aborda teme despre igienă personală, nutriție sau sănătate mintală, explorând categoria noastră Sănătate și nutriție.

6. Educația financiară - acest tip de educație urmărește dezvoltarea unui ansamblu de abilități și cunoștințe care ajută la gestionarea resurselor financiare într-un mod corect și eficient. Aceste calități și cunoștințe pot fi ușor explicate începând de la grădiniță, folosind activități și jocuri distractive.

În funcție de format, putem diferenția următoarele tipuri de educație:

1. Educația online (la distanță) - formatul de educație care a câștigat teren în ultimii ani, odată cu apariția pandemiei de COVID-19. Acest format continuă a fi popular în învățământul superior, oferindu-le studenților o alternativă confortabilă atunci când locuiesc departe de locul în care sunt predate orele.

2. Învățarea față-în-față - predarea în sălile de clasă, unde frecventarea este obligatorie. Aceasta reprezintă forma clasică a educației.

3. Învățământ combinat - acest format combină cele două tipuri de educație menționate mai sus. Prin urmare, pe lângă clasele "față în față" se desfășoară și lecții sau activități educaționale online.

ARGUMENT

Educația este un proces important în dezvoltarea unei societăți cultivate și elevate.

Pentru asigurarea unei educații eficiente a copiilor este important să ne implicăm activ în procesul lor de învățare, în special în învățământul preșcolar și primar. Astăzi sunt tot mai multe posibilități de susținere a educației copiilor prin activități educative, jocuri interactive, activități online, dar și alte mijloace.

Activitatiile extracurriculare contribuie la gândirea și completarea procesului de învățare, la dezvoltarea inclinațiilor și aptitudinilor școlarilor, la organizarea rațională și placută timpului lor liber. Având un caracter atractiv, școlarii participă într-o atmosferă de voie buna și optimism, cu însuflețire și daruire, la astfel de activități.

Un rol important în educația copiilor îl au și activitățile educative realizate acasă. Este important să-i motivăm pe copii să-și consolideze cunoștințele acumulate prin diverse jocuri și activități, ce pot fi aplicate și acasă. Mai mult, micuții se vor simți inspirați și intrigați să exploreze în continuare disciplinele care îi pasionează, fiind într-un context relaxant și amuzant.

SCOPUL PROIECTULUI

Pe 5 octombrie, în întreaga lume, se sărbătorește Ziua Mondială a Educației.

Activitatea are ca scop familiarizarea elevilor cu semnificația zilei de 5 octombrie, evidenţierea rolului dascălilor în dezvoltarea noilor generaţii şi recunoaşterea meritelor acestora în formarea culturii, valorilor şi moralei unei societăţi.

Evenimentul ține să ne reamintească faptul că o educație de calitate reprezintă cheia unei reușite profesionale.

Elevii trebuie să devină constienți de mici de importanța educației pentru om.

Educaţia face parte din viaţa de zi cu zi a fiecărui om, de aceea ca şi cadre didactice trebuie să insuflăm celor mici dragostea pentru cunoaştere, educaţie, autoeducaţie, cultivarea respectului pentru cei care oferă educaţia, adică *dascălii,* fie ei educatori, învăţători sau profesori.

Aceasta va fi presărata cu activități de dezvoltare personală și activități de arte vizuale și abilități practice prin care elevii își vor exprima starea cu ajutorul simțului artistic.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- Să cunoască semnificației zilei de 5 octombrie – Ziua Educației;
- Să discute despre dreptul la educaţie;
- Să înţeleagă importanţa educaţiei pentru viitorul lor;
- Să descopere educaţia ca "meseria" a lor, iar şcoala este centrul activităţii lor sociale;
- Dezvoltarea aptitudinilor şi înclinaţiilor artistice ale elevilor;
- Să audieze cântece şi poezii;

Grupul ţintă: elevii claselor a II-a și a III-a

Locul desfăşurării: sala de clasă, curtea școlii.

Discipline implicate în proiect:

- Comunicare în limba română
- Arte vizuale şi abilităţi practice
- Muzică şi mişcare
- Dezvoltare personală

- Limba şi literatura română
- Educaţie muzicală
- Educaţie plastică
- Educţie tehnologică
- Educaţie civică

Metode de evaluare:

Expoziție cu lucrările realizate de elevi.
Brățărica zilei educației
Felicitare

ACTIVITĂȚILE PROPUSE

NR. CRT.	ACTIVITATEA	LOC DESFĂŞURARE	PERIOADA
1.	**5 octombrie – Ziua Educației** Brainstorming – ce este educația ? Prezentare ppt cu însemnătatea zilei de 5 octombrie. Citirea unor citate celebre care au tema centrală "educația".	Sala de clasă	3 oct. 2024
2.	**Acrostih "EDUCAȚIA" – numirea unor calități a unei persoane educate**	Sala de clasă	3 oct. 2024
3.	**Felicitare pentru doamna învățătoare** – lucrare artistică	Sala de clasă	3 oct. 2024
4.	**Dreptul la educaţie** – discuţie despre drepturi copiilor la școală	Sala de clasă	4 oct. 2024

5.	**Metoda cadranelor - reprezentată printr-un balon cu aer cald simbolizând înălțarea individului prin intermediul educației**	Sala de clasă	4 oct. 2024
6.	**Importanța cititului în dezvoltarea educației Discuții libere; desen reprezentativ**	Sala de clasă	4 oct. 2024
7.	**Audierea unor cântece şi poezii** https://www.youtube.com/watch?v=mqiM2Q3uUxY Invățătoarea mea	Sala de clasă	4 oct. 2024

Materiale, resurse:

- Resurse umane: elevii claselor a II-a și a III-a, cadrele didactice implicate.
- Resurse materiale: laptop, material ppt, poezii, citate despre educație, coli duplex, coli de desen, creioane colorate, carioci.

Popularizarea proiectului:

Prezentarea proiectului în cadrul școlii;
Expoziție foto cu momente din cadrul activității;
Realizarea unui panou cu felicitările și desenele elevilor.

Cât de importantă este **educația** în viața ta? Argumentează!

Însușiri:

E _____

D _____

U _____

C _____

A _____

Ț _____

I _____

E _____

Ilustrează, printr-un desen, cum arată pentru tine **„educația”**:

Scrie primele 6 cuvinte care îți vin în minte atunci când auzi cuvântul **„educație”**:

_____

_____

_____

_____

_____

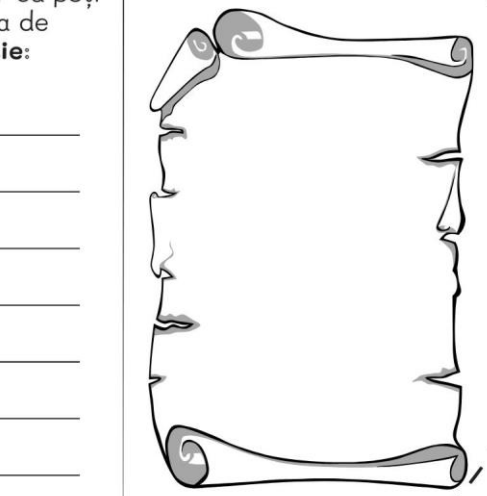
_____

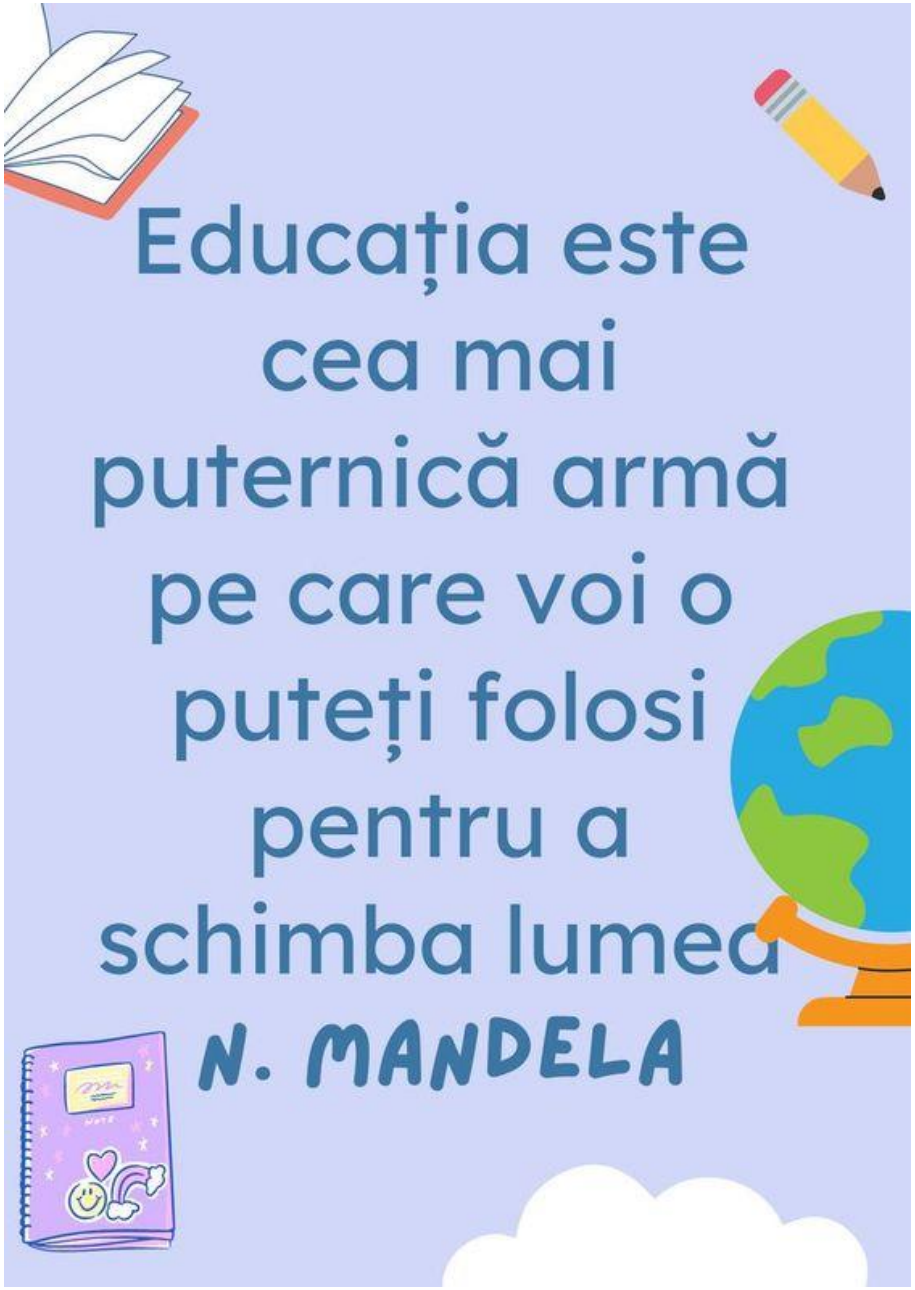
ZIUA EDUCAȚIEI

5 octombrie 2024

Scrie trei motive pentru care ești recunoscător că poți beneficia de **educație**:

Harta către o **educație** de calitate:

Educația este cea mai puternică armă pe care voi o puteți folosi pentru a schimba lumea
N. MANDELA

Empatic
Edicat
Unic
Creativ
Afectuos
Tolerant
Ingenios
Echilibrat
jucarii-vorbarete.ro

5 OCTOMBRIE

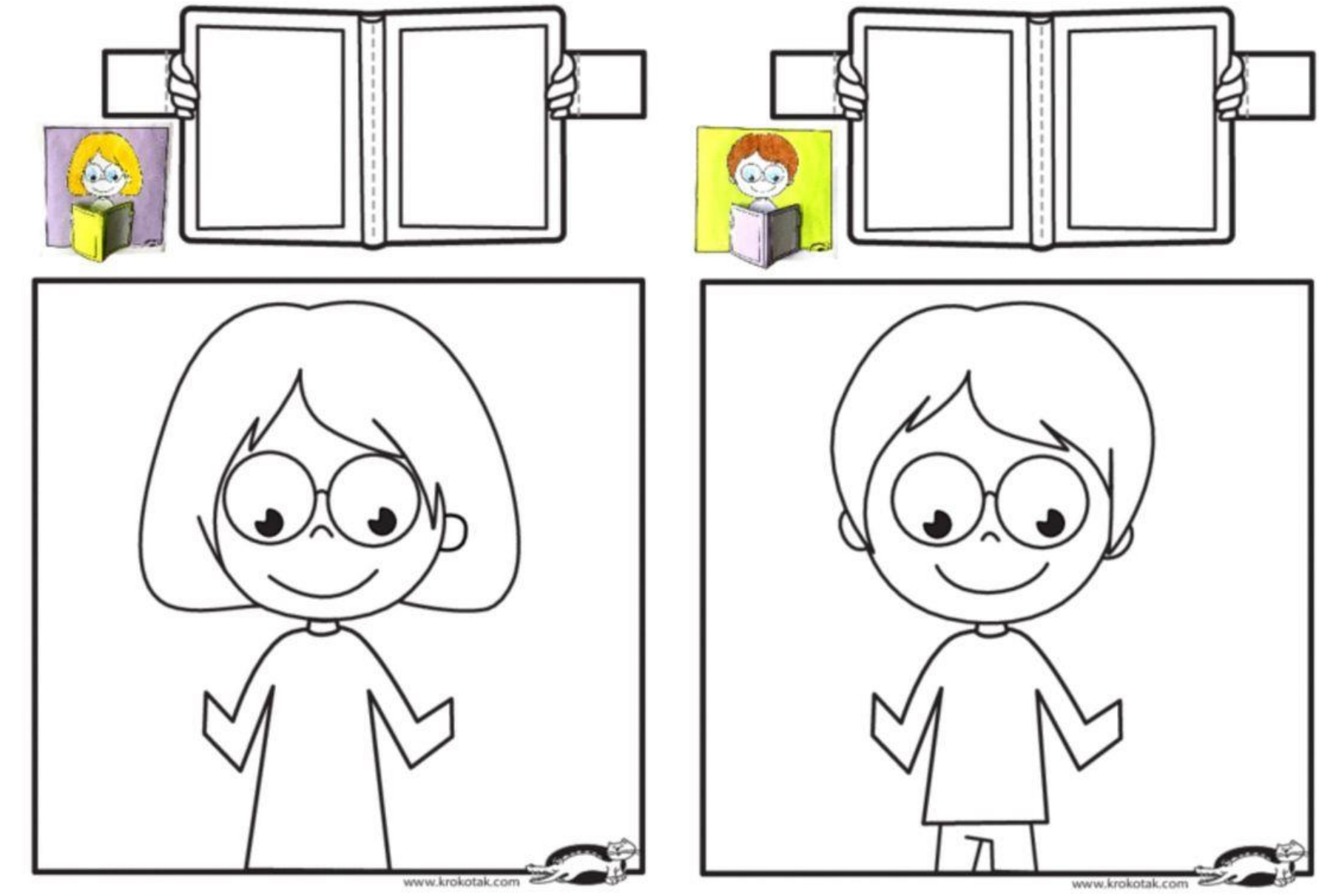
2024

Educația generează
încredere,
încrederea generează
speranță,
speranța generează
pace.
- Confucius

Profesorii care
îndrăgesc predarea,
educă copii care
îndrăgesc învățarea.
- Robert John Meehan

Educarea minții
fără cea a inimii
nu este educație deloc.
- Aristotel

Educând vei învăța,
învățând vei educa.

www.krokotak.com
www.krokotak.com

Mulțumesc,
doamna
învățătoare!

Ziua educației

Mulțumesc,
doamna învățătoare!
E mpatic
D edicat
U unic
C reativ
A fectuos
T olerant
I ngenios
E chilibrat
Mulțumesc,
doamna învățătoare!
ÎNSUȘIRI:
EDUCAȚIE
ZIUA EDUCAȚI
5 octombrie 2024

Ziua Mondială a Educației
Mulțumesc, doamna învățătoare!
Educația este cea mai puternică armă pe care voi o puteți folosi pentru a schimba lumea
N. MANDELA
Copiii trebuie învățați cum să gândească, nu ce să gândească.

Ziua Mondială a Educației
Mulțumesc, doamna învățătoare!
Educația este cea mai puternică armă pe care voi o puteți folosi pentru a schimba lumea
N. MANDELA

INCLUZIUNEA- O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

CATRINA MANUELA

Participarea şcolară înseamnă învăţarea alături de ceilalţi copii şi colaborarea cu ei, prin împărtăşirea experienţelor de învăţare. Ea presupune implicarea activă în învăţare şi dreptul la opinie în ceea ce priveşte modul în care educaţia este trăită de către individ. Mai mult, participarea înseamnă recunoaşterea, acceptarea şi valorizarea ca personalitate.

Incluziunea este diferită de integrare. Integrarea copiilor cu cerinţe speciale are în vedere intrarea acestora în clasele obişnuite. Ea se centrează pe mutarea copiilor de la şcoli separate la şcolile locale, ale comunităţii. În mod obişnuit ei se mută pentru a-şi petrece timpul şcolar în clase separate şi pentru a primi sprijinul necesar. Atunci când această mutare nu este însoţită de o creştere a interacţiunilor între elevii cu şi fără dizabilităţi sau cu diferenţe în învăţare, putem considera că nu este un proces de integrare reală, ci numai o etapă de integrare: integrarea fizică.

Evaluarea atitudinii părinților și cadrelor didactice, în vederea integrării elevilor cu cerințe educaționale speciale, în învățământul primar și gimnazial creştere a interacţiunilor între elevii cu şi fără dizabilităţi sau cu diferenţe în învăţare, putem considera că nu este un proces de integrare reală, ci numai o etapă de integrare: integrarea fizică.

Incluziunea în procesul didactic

Preocuparea educatorilor pentru îmbunătăţirea activităţii trebuie să aibă în vedere procesul învaţării, condiţiile şi relaţiile implicate. De aceea, procesul didactic este legat intrinsec de contextul de viaţă şi învăţare a fiecărui copil şi, deci, devine firesc să înţelegem parteneriatul necesar între profesor şi elev, între elevi, între profesori, dar şi cel cu familia şi comunitatea locală.

Integrarea ajunge să fie numită incluziune, iar cele două procese ajung să devină la fel de valoroase pentru subiect, în momentul în care subiectul devine parte a unui întreg, piesă a unui puzzle, într-o legătură de ambele sensuri cu ceilalți membri ai comunității în care se regăsește, cuceilalți colegi ș.a.m.d.

Dacă, pentru copilul cu dizabilități, cele două fenomene sunt dorite și construite în permanență, ca și un deziderat de viață, în comparație cu semenii săi tipici, în sens invers, pentru copilul fără dificultăți, integrarea și incluziunea copiilor cu CES pot deveni fenomene frustrante, de inadaptare, de dezechilibru. În continuarea aceleiași gândiri, și părinții/aparținătorii consideră fenomenul având aceeași specificitate: atrăgător pentru părinții unui copil cu CES și frustrant, în remisiune, pentru părinții unui copil fără dificultăți.

Deși ținta integrării copiilor cu CES în învățământul de masă și, ulterior în viața socio-profesională de om adult a fost formulată de mult timp, se pare că ea nu este încă suficient de mult și de complet agreată, necesitând eforturi care se mai doresc susținute și necondiționate.

TRATAREA DIFERENŢIATĂ ŞI INDIVIDUALIZATĂ ÎN CICLUL PRIMAR

BELU CRISTINA-IZABELA

ŞCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN BRÂNCUŞI”, MEDGIDIA

În contextul social actual învăţământul primar, este supus unui proces dinamic de perfecţionare, sub toate aspectele instrucţiei. Acest proces de înnoire, în lumina educaţiei permanente, solicită pe fiecare învăţător în parte, la manifestarea creativităţii, la implicarea activă în cautarea şi aplicarea unor noi soluţii în vederea realizării cu succes a obiectivelor instructiv-educative specifice ciclului primar. Problemele specifice ciclului primar le-am urmărit cu atenţie şi minuţiozitate de-a lungul anilor atât teoretic cât şi practic şi am căutat mereu să-mi îmbunătăţesc activitatea bazându-mă pe dezvoltarea creativităţii. Performanţa învăţământului primar în contemporaneitate reprezintă un proces deosebit de complex în care creativitatea şi responsabilitatea învăţătorului se impune cu necesitate. În acest cadru larg al dezbaterilor organizate în diverse unităţi şcolare una din problemele mult disputate o reprezintă creşterea eficienţei activităţilor didactice prin tratarea diferenţiată şi individualizată. Problematica instruirii şi educării diferenţiate în vederea creşterii eficienţei în procesul de învăţământ trebuie înţeleasă prin mecanismele educaţiei, succesul care vizează realizarea unor şanse pentru toţi elevii, în ceea ce priveşte construcţia edificiului personalităţii lor şi ale analizării gramaticale în vederea creşterii eficienţei prin lecţiile din clasă şi pregătirea suplimentară în condiţiile muncii suplimentare.

În condiţiile învăţământului activ, învăţătorului îi revin îndatoriri noi, complexe, referitoare la cunoşterea evoluţiei fiecărui copil şi la evaluarea sistematică a achiziţiilor acestuia. Constatând lacune în cunoştinţe sau în deprinderile unui copil, el trebuie să-şi organizeze procesul de învaţare astfel încât, bazându-se pe achizitiile sale anterioare,să-i completeze lipsurile. În acest context, greşelile pe care le face elevul vor constitui un indicator al demersurilor şi al achiziţiilor sale, care îi permite învăţătorului să construiască programul de recuperare bazat pe sprijin individual şi eficace. Numai astfel, fiecare elev, îşi va constitui, cu ajutorul învăţătorului propriul său itinerar de învăţare. Actul didactic, în didactica sa, are caracter procesual, secvenţial şi poate fi reglat şi autoreglat în permanenţă . Evaluarea vizează,

deci, atât rezultatele învăţării elevilor, cât şi procesul însuşi, în continua sa desfaşurare. Cunoaşterea cu precizie de către învăţător a obiectivelor urmărite de fiecare secvenţă, precum şi a competenţelor pe care trebuie să le dobândească elevii prin parcurgerea conţinuturilor prevăzute de programele şcolare constituie o condiţie esenţială pentru realizarea unui învăţământ eficient. Ea permite organizarea demersului didactic ca sistem de relaţii între: obiectivele urmărite, conţinut de predare-învăţare,strategii (sarcini, situaţii de învăţare), evaluare, progres şcolar a fiecărui elev.

Coordonatele principale care trebuie să eşaloneze organizarea, desfaşurarea şi conţinutul activităţii diferenţiate cu elevii în ciclul primar sunt:

1.Activitatea diferenţiată cu elevii trebuie să asigure realizarea sarcinilor învăţământului formativ ce vizează dezvoltarea armonioasă a tuturor lanţurilor personalităţii.

2.Activitatea diferenţiată se desfaşoară în cadrul procesului instructiv-educativ organizat cu întregul colectiv al clasei.

3.Obiectivele instructiv-educative ale activităţii diferenţiate cu elevii trebuie realizate, în principiu în timpul lecţiei.

4.Activitatea diferenţiată trebuie să-i cuprindă pe toţi elevii clasei, atât pe cei care întâmpină dificultăţi, cât şi pe cei cu posibilităţi deosebite, pentru ca folodindu-se metode şi procedee specifice particularităţilor individuale, să se asigure stimularea dezvoltării lor până la nivelul maxim al disponibilităţilor pe care le are fiecare.

5.În tratarea diferenţiată a elevilor se va evita suprasolicitarea lor faţă de potenţialul psihic real.
6.Conţinutul învăţământului este comun obligatoriu; diferenţiate sunt doar modalităţile şiformele de predare-învăţare.

7.În timpul activităţii diferenţiate se vor folosi în permaneţă metode şi procedee care antrenează în cel mai înalt grad capacităţile lor intelectuale, trezesc şi menţin interesul faţă de obiectele şi fenomenele studiate, stimulează atitudinea creatoare, solicită un efort acţional propriu, asigură o învăţare activă şi formativă.

8.Diferenţierea activităţii în cadrul lecţiei presupune îmbinarea şi alternarea echilibristă a activităţii frontale cu activitatea individuală şi pe grupe de elevi.

9.Diferenţierea activităţii cu elevii se realizează în toate momentele lecţiei.Volumul mereu în creştere al cunostinţelor ce trebuie însuşite de elevi şi capacitatea acestora de a le asimila

satisfacător crează un decalaj care determină o acţiune de renovare a învăţământului pe mai multe planuri: obiective pedagogice şi conţinutul învăţământului, structuri, organizare şi tehnologie didactică.

Prin căile folosite în vederea rezolvării acestei probleme poate fi menţionată ca orientare a acţiunilor de renovare a învăţământului, adoptarea unor structuri şcolare cu organizare şi conţinutcare să faciliteze o dezvoltare intelectuală mai rapidă a tuturor elevilor, prin valorificarea la maximum a potenţialului fiecărei vârste şi luarea în considerare a particularităţilor individuale.

Dacă prin diferenţiere didactică înţelegem acel mod de structurare a sistemului şcolar, de stabilire a conţinutului şi de organizare a activităţii şcolare, în vederea realizării obiectivelor pedagogice şi asigurarii şanselor de reuşită a tuturor elevilor, atunci ca idee pedagogică şi ca încercare practică de realizare, ce datează încă de mult şi anume de când studiile de psihologie a copilului, precum şi experienţa şcolară au scos în evidenţă existenţa unor capacităţi diferenţiate individuale şi a unor înclinaţii foarte variate. Problema diferenţierii procesului de instruire, în funcţie de capacităţile diferite ale elevilor a constituit, de-a lungul istoriei educaţiei, terenul pe care s-au confirmat, adeseori, multe opinii şi obiectul mai multor încercări practice.

Pe fondul general şi relativ îndelungat al preocupărilor de individualizare a învăţământului s-au succedat diverse tehnici care au făcut ,,modă “ în diferite perioade: planul Dalton, metoda Decrely, sistemul claselor omogene, grupe de nivel, metoda fişelor, activitatea pe grupe, învăţământul modular, învăţământul opţional, ş.a.

Acum mai bine de un secol, în 1888, la Sorbona, H. Marion realizează o pledoarie în favoarea educaţiei centratre pe elev. În anul 1978, în lucrarea „Învăţământul diferenţiat. Concepţii şi strategii”, I.T.Radu propune adaptarea activităţilor de învăţare la posibilităţile diferite ale elevilor, la capacitatea de înţelegere şi la ritmul propriu de lucru (al grupului sau al elevului).

Principiul de bază este că nu există elevi buni şi elevi slabi, ci există elevi buni la lucruri diferite.

PROIECT DE ACTIVITATE

ISPAS SĂNDIȚA
BUZOIANU FELICIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ CHISCANI, JUD BRĂILA

NIVEL II: GRUPA MARE
TEMA ANUALĂ : „CÂND, CUM ȘI DE CE SE ÎNTÂMPLĂ?”
TEMA SĂPTĂMÂNALĂ INDEPENDENTĂ: „FENOMENE ALE NATURII”
TEMA ZILEI: „SURPRIZE DE LA ZÂNA CLOPOȚICA”
TIPUL ACTIVITĂȚII: CONSOLIDARE ȘI VERIFICARE DE CUNOȘTINȚE, PRICEPERI ȘI DEPRINDERI;
FORMA DE REALIZARE: activitate integrată
ADP + ADE (DȘ +DEC) + ALA;
DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII ȘI COMPORTAMENTE VIZATE

- **1. Caractericitici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare**
  3.2 Identifică și valorifică unele caracteristici ale lumii vii, ale Pământului și Spațiului
- **2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)**
  2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență
- **3. Activare și manifestare a potențialului creativ**
  3.2 Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- Să identifice cel puțin două fenomene ale naturii după imagini;
- Să recunoască cel puțin un fenomen al naturii după sunet;
- Să stabilească valoarea de adevăr, a cel puțin două enunțuri, referitoare la fenomenele naturii;
- Să clasifice cel puțin un fenomen, în funcție de analizatorul cu care este perceput (văz și auz);
- Să utilizeze cel puțin două instrumente de lucru în activitatea de pictură, pe baza explicațiilor;

CATEGORII DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE ABORDATE

ACTIVITĂŢI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ

Rutine:

- Sosirea și primirea copiilor;
- Deprinderi igienico-sanitare;
- Deprinderi de autoservire;

Întâlnirea de dimineaţă: „Scrisoare de la Zâna Clopoțica” – discuții libere;

- Salutul, prezenţa, calendarul naturii, activitatea de grup, noutatea zilei;

Tranziţii: „Ploaia

ACTIVITĂŢI PE DOMENII EXPERIENŢIALE

- **DOMENIUL ȘTIINȚE (se va desfășura frontal)**

Tema activității: „Călătorie magică”
Mijloc de realizare: joc exercițiu
Sarcina didactică: Copiii vor rezolva sarcinile exercițiilor, propuse în cele patru împărății ale cerului
Material didactic: praf magic, cutii cu surprize, mesaje, jetoane cu fenomenele naturii, panou, laptop, boxe, fețe vesele/ triste, cartonașe cu afirmații, Diagrama Venn,

- **DOMENIUL ESTETIC ȘI CREATIV (se va realiza în centrul Artă)**

Tema activității: „Fenomene pe umbrele”
Mijloc de realizare: pictură
Sarcina didactică: Copiii vor picta fenomene ale naturii pe suprafața unor umbrele transparente
Material didactic: umbrele, bureți, bețișoare de urechi, acuarele, pahare, pensule, etc...

ACTIVITĂŢI DESFĂȘURATE ÎN CADRUL CENTRELOR

ARTĂ:

Tema activității: „Fenomene pe umbrele”
Mijloc de realizare: pictură;
Sarcina didactică: Copiii vor picta fenomene ale naturii pe suprafața unor umbrele transparente
Material didactic: umbrele transparente, acuarele, pensule, bureți, bețișoare de urechi, dopuri;

ȘTIINȚĂ:

Tema activității: „ Cercetători de fenomene”
Mijloc de realizare: experiment;
Sarcina de lucru: Copiii vor realiza diferite experimente care redau fenomene ale naturii (ploaia în pahar, furtuna, curcubeul, zăpada și vântul)
Material didactic: apă, vase transparente, colorant albastru, spumă de ras, pipete, bombonele colorate, pastile efervescente, bicarbonat, boluri, țiple sigilate, paie colorate, frunze din hârtie

JOC DE ROL:

Tema activității: „Micul meteorolog”
Mijloc de realizare: joc de creație
Sarcina didactică: Copiii vor transmite informații referitoare la starea vremii, în diferite zone din țara noastră

Material didactic: hartă, simboluri cu fenomene ale naturii, indicator

BIBLIOTECĂ:

Tema activității: „Roata fenomenelor naturii”
Mijloc de realizare: joc exercițiu
Sarcina de lucru: Copiii vor formula propoziții simple și dezvoltate cu ajutorul cuvintelor care denumesc fenomene ale naturii
Material didactic: roată, imagini cu fenomene ale naturii

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER ALESE 2

Joc de atenție și îndemânare: „Curcubeul prieteniei”,
Sarcina didactică: Copiii vor colabora pentru a ține mingea în interiorul parașutei multicolore;
Material didactic: parașută multicoloră, minge

Euritmie: Dansul umbrelușelor

FINALITATEA ZILEI

Coletul pentru Zâna Clopoțica
Amenajarea unui *Colț al cercetătorilor* cu experimentele realizate la centrul Știință

STRATEGIA DIDACTICĂ

METODE ȘI PROCEDEE: conversaţia, explicaţia, observaţia, demonstraţia, exerciţiul, jocul, munca independentă, problematizarea, experimentul, Diagrama Venn;
RESURSE MATERIALE: scrisoare, praf magic, mesaje, jetoane cu fenomenele naturii, laptop, diagramă, umbrele, acuarele, pensule, trafaleți, bețișoare de urechi, recipiente pentru apă, pipete, pastile efervescente, bombonele skittels, roată, parașută
FORMA DE ORGANIZARE ȘI DESFĂȘURARE A ACTIVITĂȚII: frontal, pe grupe, individual;
MODALITĂȚI DE EVALUARE: observarea sistematică, analiza produselor activității, conversația euristică;

BIBLIOGRAFIE

1. Ghid-Repere metodologice pentru nivelul preșcolar, Centrul Național de politici și evaluare în educație, București, 2020
2. Cioflica S.M., Berbeceanu G.,Marta C.,Ilie E., Ziua bună începe la Întâlnirea de dimineață, Editura Tehno-Art, 2018
3. Preda V., Pletea M., Grama F., Cocoș A., Oprea D., Călin M., Duțu V., Ungureanu E., Proiecte tematice-Învățare integrată prin joc, 2012
4. Curriculum pentru educația timpurie, 2019.

SCENARIUL ZILEI

Activitatea zilei debutează cu **întâlnirea de dimineaţă**: „Scrisoare de la Zâna Clopoțica”.

Salutul: *„Salut, amice!”*

Bună dimineața !Fluturaşi vestiți!
Mă bucur mult că sunteți aici!
A-nceput o nouă zi,
Să ne salutăm copii!
„Salut amice! Cum îți mai zice?
Mă numesc .....
Întâi batem palma
Și ne-mbrățișăm
Apoi pumnișorii
Și-apoi zburăm.”

Prezenţa:

„ După ce ne-am adunat
Și frumos ne-am salutat
Hai s-aflăm de la fetiță/ Hai s-aflăm de la băiat
Cine-i azi la grădiniță?/ Cine azi acasă a stat?”

Calendarul naturii- Prin intermediul unei conversaţii, voi stabili împreună cu copiii cum este vremea de afară, caracteristicile zilei şi anotimpul în care ne aflăm.

„Am aflat de la fetiță
Cine-i azi la grădiniță
Iar acum să ne uităm
La fereastră, să observăm
De e ploaie sau e soare
Sau e vremea de plimbare?”

Activitatea de grup - Se va realiza printr-o scurtă recapitulare a tuturor fenomenelor naturii despre care s-a discutat în această săptămână. – joc MIMA

„Cum este afară
Am aflat îndată
Însă v-aduceți aminte
Ce-am discutat săptămâna toată?”

Noutatea zilei – Se va descoperi în sală o cutie surpriză care conține o pungă de praf magic și o scrisoare de la Zâna Clopoțica. Aceasta le transmite copiilor că o să îi trimită într-o călătorie magică către cele patru împărății.

„Fenomenele le știți
Deci puteți să călătoriți!
Cum și Unde o să vă spună
O preaminunată zână.”

Se face trecerea către jocul exercițiu **„Călătorie magică”** în cadrul căruia, cei mici vor vizita pe rând cele patru împărății: Împărăția Norilor, Împărăția Vântului, Împărăția Curcubeului și Împărăția Soarelui. În fiecare împărăție, copiii vor găsi o cutie surpriză care conține câte o sarcina și materialele necesare îndeplinirii acesteia.

„Norii s-au strâns,cerul e gri
Ce se întâmplă oare,stii?
Vine ploaia pic,pic,pic
Vine ploaia pic,pic
Vine ploaia pic,pic,pic
Vine ploaia pic
Ce se aude în depărtare?
Și apoi răsună tare
Este tunetul bum,bum
Tunetul bum,bum
Este tunetul bum,bum
Tunetul bum,bum/”

- În **Împărăția Norilor** vor găsi mesajul prin intermediul căruia le este solicitat copiilor să recunoască fenomenele naturale prezentate în imagini, apoi să amenajeze cu acestea o mică expoziție în interiorul împărăției. În cutie vor descoperi opt imagini cu fenomene ale naturii: ceața, curcubeul, fulgerul, ninsoarea, vântul, tunetul, ploaia și grindina. După realizarea acestei sarcini, grupul de copii se îndreaptă către următoarea împărăție ajutați de praful magic de la Clopoțica.
- În **Împărăția Vântului** vor găsi mesajul prin intermediul căruia cei mici sunt puși la altă încercare – aceea de a identifica fenomenele meteorologice după sunet. Preșcolarii vor asculta sunetul ploii, al vântului, al tunetului etc. După realizarea acestei sarcini, se vor îndrepta către următoarea împărăție.
- În **Împărăția Curcubeului** vor descoperi o cutie care conține un mesaj, fețe vesele și triste și bilețele colorate pe care sunt scrise diferite enunțuri referitoare la fenomene ale naturii. Cei mici sunt rugați să identifice afirmațiile adevărate și cele false prin ridicarea feței vesele atunci când enunțul este adevărat și fața tristă atunci când enunțul este fals. După realizarea acestei sarcini, se vor îndrepta către ultima împărăție.
- În **Împărăția Soarelui** copiii vor fi supuși la ultima probă a jocului. Soarele îi roagă pe cei mici să îl ajute să așeze într-un cerc fenomenele naturale care se aud, în celălalt cerc fenomenele care se văd, iar la mijloc, pe partea comună a cercurilor să așeze fenomenele care se văd și care se aud. Cei mici vor extrage din cutie câte o imagine care ilustrează un fenomen și îl vor așeza pe cercul corespunzător.

La finalul jocului se vor face aprecieri asupra modului de lucru al copiilor

Tranziție: *„Bate vântul vum, vum, vum,*
Printre centre chiar acum
Ne sucim, ne răsucim
Și spre ele noi primim”

Se vor intui materialele de lucru din fiecare centru fredonând versurile:

„Bate ploaia pic, pic, pic,
Poate să bată nu-i nimic,
Îmi iau umbrela și-am plecat
Spre centrul mult așteptat!”

La centrul **Artă** cei mici vor picta fenomene ale naturii pe suprafața unor umbrele transparente și vor descrie ceea ce au pictat.

La centrul **Stiință** vor realiza experimente despre fenomene cu diferite materiale de lucru: „Ploaia în pahar", „Furtuna în pahar", „Curcubeu din bomboane colorate", „Curcubeul în apă", „Suflă vântul", „Zăpada". Fiecare copil va descrie fenomenele pe care le-a realizat.

La centrul **Bibliotecă** copiii vor învârti roata fenomenelor naturii, apoi vor alcătui propoziții despre fiecare fenomen indicat de acul acesteia

La centrul **Joc de rol** vor prezenta buletinul meteo, pe baza hărții și a simbolurilor cu fenomenele naturii

După finalizarea sarcinilor de la centre se va desfășura etapa de evaluare. Această etapă se realizează frontal. Copiii vor răspunde la ghicitori legate de fenomenele naturii.

„Călătoria noastră azi s-a terminat
Dar vreau să aflăm ce-ați acumulat
Spre umbrelă vreau să păşiți,
Încet, fără să va grăbiți,
Să văd dacă știți voi oare
Răspunsul la ghicitoare!"

În încheiere se va desfășura

Jocul de atenție și îndemânare: *Curcubeul prieteniei*

Euritmie: *Dansul umbrelutelor*

Copiii vor fi recompensați

„Zâna Clopoțica-i încântată
C-ați avut o zi minunată!
La sarcini v-ați descurcat
Iar ea v-a recompensat."

DEMERSUL DIDACTIC

Nr crt	Etapele lecției	Conținut științific	Strategia didactică			Evaluarea: Metode și indicatori
			Metode, tehnici și procedee	Resurse materiale/ mijloace de învățământ	Forma de organizare și desfășurare a activității	
1.	**Moment organizatoric**	Aerisirea sălii de grupă; Pregătirea mobilierului și a materialelor didactice necesare;				
2	**Reactualizarea cunoștințelor**	Se realizează prin intermediul unui joc de mimă. Copiii recapitulează mimând și identificând fenomene ale naturii învățate pe parcursul săptămânii	Conversația Explicația Demonstrația Observația Jocul	Cutie Jetoane cu fenomene ale naturii	Frontal	Analiza răspunsurilor copiilor Aprecieri verbale asupra modului de desfășurare a jocului
3	**Captarea atenției**	Se va realiza prin descoperirea în sala de grupă a unei cutii care conține praf magic si un mesaj audio - video de la Zâna Clopoțica.	Conversația Observația	Cutie Praf sclipitor Laptop	Frontal	

			Surpriza	Boxe		
3	**Anunțarea temei și a obiectivelor**	„Astăzi vom pleca într-o călătorie magică către Împărăția Norilor, Împărăția Vântului, Împărăția Curcubeului și Împărăția Soarelui ajutați de praful magic trimis de Clopoțica. Ne vor aștepta multe surprize și multe încercări.”	Conversația			
4	**Prezentarea optimă a noului conținut și dirijarea învățării**	Activitatea din cadrul Domeniului Științe, jocul exercițiu „Călătorie magică” se va desfășura cu întreaga grupă. Copiii vor vizita cele patru împărății ale cerului. În fiecare împărăție cei mici vor avea de rezolvat câte o sarcină, astfel: - Împărăția Norilor are ca sarcină identificarea fenomenelor naturale prezentate în imagini; - Împărăția Vântului are ca sarcină recunoașterea fenomenelor meteorologice după sunet; - Împărăția Curcubeului are ca sarcină identificarea afirmațiilor adevărate și cele false prin ridicarea feței vesele atunci când enunțul este adevărat și fața tristă când enunțul este	Surpriza Conversația Observația Explicația Jocul Exercițiul Problematizarea	Praf sclipitor Cutii Mesaje scrise Imagini cu fenomene Laptop Boxe Palete cu fețe vesele și triste Bilete cu afirmații	Frontal	Observația sistematică Identificarea a acel puțin două fenomene după imagini Recunoașterea a cel puțin un fenomen după sunet Corelarea corectă a fețelor de pe cartonașe la cel puțin două enunțuri audiate

		fals; - Împărăția Soarelui are ca sarcină clasificarea fenomenelor. Într-un cerc vor așeza fenomenele care se aud, în celălalt cerc fenomenele care se văd, iar la mijloc, pe partea comună a cercurilor, să așeze fenomenele care se aud și se si văd.Cei mici vor extrage din cutie jetoane cu fenoneme și le vor așeza în cercul corespunzător. La finalul jocului se vor face aprecieri asupra modului de lucru al copiilor, apoi se va intona cântecelul „Ploaia”.	Explicația Diagrama Venn	Panou cu cele două cercuri colorate și suprapuse la mijloc Jetoane cu fenomene		Așezarea corectă a cel puțin două jetoane cu fenomene în cercurile corespunzătoare. Aprecieri verbale asupra modului de desfășurare a jocului exercițiu
		Activitatea din cadrul Domeniului Estetic-Creativ „Fenomene pe umbrele” se va desfășura în centrul Arte. Copiii vor picta fenomene ale naturii pe suprafața unor umbrele transparente	Explicația Observația Demonstrația	Umbrele transparente Acuarele Pensule Bureți	Pe grupuri mici	Realizarea a cel puțin un fenomen pe umbrelă; Utilizarea a cel puțin două instrumente de lucru în activitatea de pictură a fenomenelor pe umbrele;

						Analiza produselor activității;
5	**Obținerea performanței și asigurarea retenției și a transferului**	La centrul **Știință** cei mici vor realiza experimente despre fenomene cu diferite materiale de lucru: „Ploaia în pahar”, „Furtuna în borcan”, „Curcubeul din borcane colorate”, „Vântul” și „Zăpada”.	Observația Explicația Demonstrația Experimentul Exercițiu	Apă, ulei, pastile efervescente, bomboane colorate, spumă de ras, colorant albastru.	Pe grupuri mici	Verific dacă au realizat corect experimentele; Analiza produselor activității
		La centrul **Bibliotecă** preșcolarii vor formula propziții simple și dezvoltate cu ajutorul cuvintelor care denumesc fenomene ale naturii.	Exercițiu Conversația Observația	Roata colorată Imagini cu fenomene ale naturii	Pe grupuri mici	Verific dacă au formulat corect propozițiile cu fenomenele indicate
		La centrul **Joc de rol** copiii vor transmite informații referitoare la starea vremii din diferite zone din țara noastră	Observația Expunerea Exercițiu	Harta fizică a României Jetoane cu fenomene	Pe grupuri mici	Verific dacă au transmis corect informațiile cu privire la

				Indicator Canapele		starea vremii din țara noastră
6	**Evaluarea performanței**	Momentul evaluării se va desfășura frontal sub forma unui joc cu ghicitori despre fenomene ale naturii și câteva întrebări referitoare la întreaga activitate.	Conversația Problematizarea Jocul	Umbrela cu ghicitori	Frontal	Conversația catehetică; Analiza răspunsurilor copiilor la ghicitori
7	**Încheierea activității**	Activitatea se va încheia în pași de dans „Dansul umbrelușelor”, apoi vor desfășura jocul „Curcubeul prieteniei” unde cei mici vor colabora pentru a ține mingea în interiorul parașutei. Se vor face aprecieri generale și individuale asupra modului de participare la activitate.	Conversația Explicația Demonstrația	Umbrele Parașută multicoloră Mingii	Frontal	Aprecieri verbale asupra modului de desfășurare a jocului și a respectării regulilor. Aprecieri pozitive asupra modului de lucru al preșcolarilor.

PROIECT DIDACTIC

EFRIMOV MIRELA CLAUDIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VIRGIL MAZILESCU”, CORABIA, OLT

Clasa: Pregătitoare
Aria curriculară : TERAPIE EDUCAȚIONALĂ COMPLEXĂ ȘI INTEGRATĂ
Disciplina: STIMULARE COGNITIVĂ
Subiectul: Toamna, mândră, harnică

Nivel de dezvoltare: dizabilităţi severe, grave şi /sau asociate

Competenţe specifice
1. Cunoaşterea elementelor şi fenomenelor lumii înconjurătoare prin intermediul acţiunilor de explorare senzorială
1.1. Explorarea multisenzorială a mediului înconjurător:
1.2. Formarea și dezvoltarea capacităţii de percepție, urmărire senzorială a stimulilor din mediul ambient
2. Formarea şi dezvoltarea motricităţii generale şi fine a coordonării psihomotrice
2.3. Formarea și dezvoltarea controlului și coordonării psihomotrice
2.2. Dezvoltarea capacităţii de prehensiune şi a motricităţii fine
3. Formarea și dezvoltarea structurilor perceptiv motrice de culoare, mărime, formă, spațiu și timp
4.1. Formarea capacității de identificare/discriminare a culorilor
4.2. Formarea capacității de identificare/discriminare a formei obiectelor
4.4. Formarea capacității de identificare/discriminare a structurii spațio-temporale

Domenii de conținut:
- Cunoașterea senzorială a elementelor și fenomenelor din mediu
- Poziția spațială
- Motricitate (motricitate globală şi fină) și coordonare psihomotrică
- Structuri perceptive motrice

Nivel de dezvoltare: ușoare și moderate

Aria curriculară: MATEMATICĂ ȘI ȘTIINȚELE NATURII
Disciplina : MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI

1. Identificarea unor fenomene/relaţii/ regularităţi/ structuri din mediul apropiat
1.1 Descrierea unor fenomene/procese/ viețuitoare/ structuri repetitive simple din mediul apropiat
1.2 Manipularea obiectelor și ordonarea lor după anumite criteriii
2. Utilizarea numerelor în calcule elementare
2.1. Stabilirea poziţiilor relative ale obiectelor în spaţiu
2.2. Stabilirea corespondenței mulțime obiectuală-imagine-simbol (număr-cifră)
2.3 . Recunoaşterea şi scrierea numerelor naturale în concentrul 0-5
3. Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul mathematic

3.1. Utilizarea limbajului matematic
4. Rezolvarea de probleme pornind de la sortarea şi reprezentarea unor date
4.1. Sortarea/clasificarea unor obiecte/ materiale etc., pe baza unui criteriu dat
5. Formarea şi dezvoltarea motricităţii generale şi fine a coordonării psihomotrice
5.1 Formarea şi dezvoltarea controlului şi coordonării psihomotrice
5.2. Dezvoltarea capacităţii de prehensiune şi a motricităţii fine

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

Cognitive:
O1-să recunoască numerele naturale în concentrul 0-5;
O2-săordonezecrescător şi descrescător numerele naturale în concentrul 0-5;
O3-să raporteze corect numărul la cantitate și invers;
O4-să descompună şi să compună numerele naturale în concentrul 0-5, folosindu-se de suport intuitiv;
O5-săcompare numerele date din concentrul 0-5, cu ajutorul obiectelor concrete;
O6-să formeze mulţimi, respectând numărul de elemente precizat de propunătoare.

Psiho-motorii:
OM1-să-şicoordoneze mişcările pentru a stabili corespondenţe, pentru a scrie cifrele;
OM2-să-şi dirijeze efortul oculo- motor către centrul de interes sugerat de învăţător;

Afective:
OA1:să manifeste interes pentru înţelegerea şi aplicarea cunoştinţelor învăţate;
OA2:să manifeste interes pentru decodificarea mesajului scris cu ajutorul unui sistem de simboluri.

Domenii de conținut:
- Numerele naturale în concentrul 0-5
- Ştiinţele vieţii
- Poziția spațială
- Succesiunea evenimentelor

Arii de dezvoltare
- **Cognitiv**
- **Psihomotrică**
- **Integrare senzorială**
- **Limbaj**

STRATEGII DIDACTICE

1. Resurse procedurale:

Metode şi procedee:conversaţia euristică, explicaţia, exerciţiul, joculdidactic, problematizarea, analiza, turul galeriei;

Forme de organizare: frontal, individual, pe grupe;

2. Resurse materiale: Panoul „Întâlnirea de dimineață'', fişe, jetoane, creioane, lipici, semințe, frunze decupate/ naturale de diferite culori, carte POP UP cu anotimpurile, coșulețe, laptop, videoproiector.

3. Resurse temporale: 20 minute activitatea de învățare + 5 minute întâlnirea de dimineață;

4. **Resurse umane: elevii clasei pregătitoare**

5. **Resurse spaţiale: sala de clasă**

6. **Forme şi tehnici de evaluare: observarea sistematică, fișă de evaluare, aprecieri verbale**

Bibliografie

Anexa nr. II la Ordinul ministrului educaţiei nr. 3702/21.04.2021 MINISTERUL EDUCAŢIEI Aria curriculară : TERAPIE EDUCAȚIONALĂ COMPLEXĂ ȘI INTEGRATĂ **Disciplina:** STIMULARE COGNITIVĂ

Anexa nr. II la Ordinul Ministrului Educaţiei nr. 3702/21.04.2021 MINISTERUL EDUCAȚIEI Aria curriculară: MATEMATICĂ ȘI ȘTIINȚELE NATURII **Disciplina :** MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Ob. op.	ETAPELE LECŢIEI	DESFĂŞURAREA LECŢIEI	NIVELE DE DEZVOLTARE			Materiale de lucru
			SEVER, GRAV ȘI/SAU ASOCIAT	MODERATE	UȘOARE /ÎNALT FUNCȚIONAL	
	Întâlnirea de dimineață	Copii se așază în cerc, salutându-se.	Dau mana unul cu celălalt/ bat palma	Îi numesc pe ceilalți și îi salută.	Îi numesc pe ceilalți și îi salută.	
	1. Anunţarea temei şi enunţarea obiectivelor	➢ Avem Matematică! ➢ Vom repeta numerele și cifrele de la 0 la 5	Orientarea atenției	Orientarea atenției	Orientarea atenției	
	2..Dirijarea învățării	➢ Privește pe masă, în fața ta! ➢ Ce ai/vezi pe masă ? R:cutie cu frunze verzi, galbene și roșii, cutie cu cifre 0-5, cutie goală ➢ Ce culoare au frunzele? ➢ Alege frunzele galbene ! ➢ Alege frunzele roșii! ➢ Pune-le în cutia goală !	Privește/Ridică obiectele Sortează cu ajutor în concern 0-3.	Ridică obiectele/ numește, sortează frunzele indicate	Numește obiectele și caracteristici particulare: frunze galbene, roșii; cifre de la 0 la 5 Sortează	Cutie cu cifre 3 D, frunze colorate decupate așezate în cutie, cutie goală
		➢ Fiți atenți la mine! Uită-te la mine!				Paletă

		Prezint copiilor o imagine 3D cu anotimpul toamna. ➢ Ce vezi?- orientarea atenție (flori, copaci, animale, insecte) ➢ Ce culoare au frunzele? (Arată la fel!) - Facem corespondența cu frunzele sortate ➢ Arată veverița, pasărea, florile, buburuza! ➢ Unde este...veverița, pasărea etc. ? –orientarea spațială, atenție dirijată ➢ Câte verițe sunt? R: Una ➢ Arată cifra 1 ! ➢ Cum arată 1? ➢ Ia o frunză galbenă! ➢ Pune-o pe masă! Se procedează la fel pentru corespondența număr-cifră 2-5 (pentru fiecare număr/cifră există un element corespunzător care se află în imaginea prezentată)	Privește imaginea Arată la fel! Arată cu degetul Indică veverița -I se indică cifra -Se face prompt spațial (se pune în proximitate) Ia frunza cu ajutor	Numește obiecte, ființe Răspunde printr-un cuvânt. Face corespondența Animal-spațiu Arată pe degete Arată cifra sau primește instrucțiuni prin descriere (arată ca...) Descrie printr-un cuvânt Ia frunza și o pune pe masă.	Numește și descrie obiecte, ființe. Răspunde în propoziții de 2-3 sau mai multe cuvinte. Descrie spațiul folosind prepoziții Numără și numește Arată cifra. Poate descrie forma, face comparații. Ia frunza și o pune pe masă.	colorată Carte format 3 D Cutie Cifre 3D Cutie Frunze colorate autumnal sortate
	3. Consolidare/ Verificare/ Fixare	Se așază în fața copiilor o planșă cu un copac desenat. ➢ Ce este acesta ? ➢ Ia o frunză ! ➢ Pune lipici pe ea! ➢ Lipește-o în copac!	Arată copacul. Urmează pașii cu ajutor	Un copac. Urmează pașii și solicită ajutor.	Un copac mare/gros. Urmează pașii și solicită/primește feedback.	Planșă desen copac Cutie frunze
	4. Încheierea activității	Copiii primesc recompense: laude, jucării, stikere Se audiază un cântec despre toamnă. Imită acțiuni sugerate de versuri, țin ritmul.	Primesc recompensele și participă la mișcările sugerate de cântec, țin ritmul	Primesc recompensele și participă la mișcările sugerate de cântec, țin ritmul	Primesc recompensele și participă la mișcările sugerate de cântec, țin ritmul. Cântă.	Jucării stikere CD player

EDUCAȚIA NONFORMALĂ CA SPRIJIN PENTRU ELEVII CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

TODA IONELA MARIA

LICEUL TEORETIC „WILLIAM SHACHESPEARE”

Reflecţia unor experienţe dureroase, persistă în comportamentul copiilor tocmai pentru ca aceştia „nu uită”. Ele pot afecta nu doar dezvoltarea actuală, dar şi pe cea de viitor, ca adult. Chiar dacă nu asociem comportamentele personale actuale cu o experienţă trăită de curând, cu o suferinţă sau o pierdere destul de recentă, nimic din ceea ce am trăit nu s-a uitat, nimic nu mai este la fel ca înainte.

Umilinţa, neputinţa sunt doar câteva din traumele care vor fi stocate în memoria unui copil care mai apoi le va prelucra la nivel cognitiv, înţelese, reaşezate, restructurate dar niciodata uitate, iar unele dintre ele nu vor putea fi niciodata depăşite.

Tulburările comportamentale apar în viaţa unui individ care a trecut prin suferinţe fizice şi psihice, stoparea prelucrărilor mentale a evenimentelor care i-au produs suferinţă, vidul mintal şi tulburările afective sunt elemente care pot ieşi la suprafaţă în momente de criză, de confruntare cu situaţii critice sau cu orice fel de factori declanşatori.

Este responsabilitatea noastră, ca adulţi, indiferent că suntem părinţi, educatori, profesori sau specialişti de orice fel, de a realiza o integrare funcțională a copiilor cu cerințe educaționale speciale de orice fel, de a asigura copiilor încrederea, stabilitatea şi echilibrul emoţional de care au atâta nevoie.

Astfel vom putea înţelege ce simt şi cum percep copiii comportamentul adulţilor, care sunt mediile şi factorii cei mai frecvent implicaţi în producerea abuzurilor asupra copilului, care sunt modalităţile de remediere prin care putem provoca schimbarea şi , de asemenea care sunt factorii declanşatori ai unor comportamente deviante încă de la vârsta şcolară.

Proiectul **„Pot, vreau, trebuie!”,** are ca scop: dezvoltarea de abilităţi pentru adolescenţă atât a elevilor cât şi a celor implicaţi în educaţia lor şi este un proiect de consiliere comportamentală.

Obiectivele pe termen scurt ale acestui proiect sunt:

- Să promoveze conştiinţa de sine a elevilor, autocontrolul, conştiinţa socială, relaţionarea şi luarea de decizii responsabile;
- Să îmbunătăţească atitudinile elevilor şi încrederea în sine, în ceilalţi şi în şcoală;
- Să sprijine cadrele didactice în cadrul activităţilor de învăţare;
- Să îmbunătățească atitudinea empatică și dorința de implicare socială și sprijin colegial.

Metodelor clasice de obţinere a informaţiilor despre copii sau adolescenţi li s-au alăturat cu succes şi metodele nonformale, acestea fiind mult mai uşor acceptate de către cei în cauză.

Pentru creşterea stimei de sine am utilizat pe lângă alte metode şi metoda „Jurnalul meu”, care a facilitat împărtăşirea feed-back-ului între colegi. O altă metodă oarecum asemănătoare este şi „Lada mea cu comori” prin care s-a făcut identificarea calităţilor personale şi a celorlalţi şi s-a realizat o creştere a stimei de sine prin prisma felului în care fiecare era văzut de colegi.

Fiecare metodă utilizată s-a finalizat prin concluziile celor prezenţi, prin aprecieri scrise sau verbale şi discuţii de forma „cafeneaua publică”.

Proiectul s-a derulat în trei module:

Modulul I – bazat pe autocunoaştere şi intercunoaştere a avut ca şi competenţe specifice:

- identificarea caracteristicilor personale şi corelarea lor cu opţiunile de educaţie şi instruire. Astfel elevii cu cerințe educaționale speciale au demonstrate că sunt animați de aceleași interese, au visuri și valori identice adaptându-și aptitudinile și stimulându-le capacitățile pentru realizarea acestora, uneori mult mai mult decât a copiilor fără cerințe educaționale speciale.
- demonstrarea abilităţilor, pentru a construi relaţii pozitive în viaţă (şcoală, familie, prieteni) şi activităţi extraşcolare, precum şi flexibilitatea de a accepta diferenţele şi schimbările.
- dezvoltarea unui concept pozitiv pentru a raspunde la diferenţe, precum şi la schimbările întâlnite în viaţă.

Modulul II – s-a realizat explorarea învăţării, instruirii şi a oportunităţilor de dezvoltare personală şi a avut ca şi competenţe specifice:

- dezvoltarea abilității de autoevaluare, de identificare a nevoilor de dezvoltare personală, în raport cu anumite opțiuni existente;
- dezvoltarea responsabilităţii faţă de propria pesoană şi pentru cei din jur;
- dezvoltarea abilităţilor de a căuta și selecta din surse diverse acele informații menite să sprijine alegeri potrivite dezvoltării socio-emoţionale.

Modulul III - a avut ca scop principal „Gestionarea stresului” şi a avut ca şi competenţe specifice:

- dezvoltarea abilităţilor de autocontrol, de identificare a unor comportamente personale în raport cu o situaţie dată;
- dezvoltarea capacităţilor empatice şi de comunicare.

Şcoala joacă un rol esenţial atât prin structurile sale , ciclurile şi tipurile de programe pe care are posibilitatea să le utilizeze, cât şi prin diversitatea obiectelor de învăţământ, a ariilor curriculare, a acţiunilor specifice de orientare şcolară şi profesională (ore de dirigenţie, activitatea consilierilor şi psihopedagogilor). Astfel integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale poate îmbrăca o mulțime de metode educaționale pe care o echipă de specialiști poate și trebuie să o realizeze în orice școală.

Bibliografie

Anghel Petre -„ Stiluri şi metode de comunicare”, Editura Aramis, Bucureşti, 2003

Curteanu Doru ,Chivu Iulia, Popa Ion - „ Ghidul trainerului”, Editura Irecson, Bucureşti, 2005

Munteanu Anca- „Psihologia copilului şi a adolescentului”-ediţie revizuită şi adăugită, Editura „Augusta”, Timişoara, 2003.

Munteanu Anca- „Experienţa Atlantis-din jurnalul unui grup creativ”, Editura „Augusta”, Timişoara, 2001

ACREDITARE ERASMUS ÎN DOMENIUL EDUCAȚIEI ȘCOLARE

ANDRIOAIE ANA MARIA
COLEGIUL „MIHAI EMINESCU" BACĂU

Colegiul „Mihai Eminescu" deține acreditarea Erasmus pentru a derula proiecte de mobilitate Erasmus+ in domeniul educației școlare în exercițiul financiar 2021-2027. În cadrul acestei acreditări, în anul școlar 2022-2023, Colegiul a implementat al doilea proiect de mobilitate Erasmus+ cu numărul de referință 2022-1-RO01-KA121-SCH-000058599. Valoarea totală a grantului alocat pentru al doilea an de acreditare a fost de 62580 de euro.

Proiectul a implicat două dimensiuni: mobilitatea de grup pentru 20 de elevi în lunile aprilie și mai 2023, precum și 19 mobilități pentru formare continuă pentru cadre didactice și didactic-auxiliare.

Mobilitățile de grup pentru elevi au avut loc în perioada 3-7 aprilie 2023 și 15-19 mai 2023. Acestea au fost găzduite de către Platon School din Katerini, Grecia. Alături de colegii lor greci, elevii Colegiului au luat parte la ore de curs de alfabet grec și mitologie greacă, matematică, sport, robotică, artă culinară, geografie, jocuri digitale, muzică, dansuri tradiționale, sociologie, empatie, limba engleză, precum și o vizită culturală la Meteora.

Cei 19 participanți la mobilități pentru formare continuă, împărțiți în două fluxuri, au participat la cursul de formare "Special Education Classroom: Effective Strategies and Productive Learning Environment" organizat de către asociația "Motivated Learning for Everyone" în Barcelona, Spania, în perioada 10-14 iulie 2023 și în Stockholm, Suedia, în perioada 7-11 august 2023. Voi prezenta conținuturile cursului de formare "Special Education Classroom: Effective Strategies and Productive Learning Environment".

Prima zi a mobilității din Barcelona debutat cu un exercițiu de spargere a gheții prin care participanții din cadrul Colegiului „Mihai Eminescu" Bacău au făcut cunoștință cu cei doi formatori. Acest joc a fost urmat de prezentarea Colegiului „Mihai Eminescu" Bacău și a instituției de proveniență a formatorilor, Special Vocational Junior and Senior Highs School of Rhodes, Grecia. Cursanții din cadrul Colegiului au învățat despre sistemele educaționale specifice educației speciale din Europa și cele trei niveluri de integrare. Cursul de formare a continuat cu cele 14 categorii în care pot fi încadrați elevii cu cerințe educaționale speciale și au realizat o dezbatere pe tema unei prezentări sub marca "The European Agency for Special Needs and Inclusive Education".

În cea de-a doua zi a cursului de formare, participanții din cadrul Colegiului „Mihai Eminescu" Bacău au abordat tematica standardelor de calitate în procesul instructiv-educativ. Pornind de la un sondaj pe www.menti.com, cursanții au dezbătut profilul profesorului ideal în lucrul cu elevii cu cerințe educaționale speciale. Acest exercițiu a fost urmat de realizarea unui blazon personal care a cuprins un motto, o siglă, valorile și competențele personale ale fiecărui

cadru didactic. În a doua parte a zilei, cei doi formatori au prezentat profilul unui elev cu ADHD și au oferit instrumente practice pentru a facilita procesul de învățare pentru elevii cu o astfel de tulburare mintală de tip neurologic.

În cea de-a treia zi a cursului de formare Erasmus+, participanții au realizat un *treasure hunt* în interiorul bazilicii "Sagrada Familia". Împărțiți în patru grupe de lucru, cursanții au explorat capodopera lui Antoni Gaudi prin intermediul diverselor sarcini de lucru creative facilitate de aplicația "Goosechase". Astfel au învățat cum să implementeze activități nonformale specifice educației incluzive în practica pedagogică curentă.

În cea de-a patra zi a cursului de formare Erasmus+ din Barcelona, directorul școlii a prezentat profilul școlii gazdă, Escola Turbula, care datează din 1960 și școlarizează elevi de la grădiniță până la ciclul postliceal. Ulterior, delegația Colegiului a realizat un tur al școlii gazdă pe parcursul căruia, cursanții au admirat baza materială, precum și proiectele realizate de către elevii școlii în cadrul activităților educative formale și non-formale. În a doua parte a zilei, cursanții au aprofundat cele patru competențe esențiale pentru secolul al XXI-lea: gândirea critică, creativitatea, colaborarea, și comunicarea, precum și modul în care acestea îi pot pregăti pe elevi pentru viața reală. De asemenea, cursanții din cadrul Colegiului au studiat profilul elevilor cu dislexie și tulburări de comportament și au explorat diferite metode de intervenție în cazul acestora. Partea ludică a programului de lucru a inclus un joc prin care participanților li s-a lipit pe spate o etichetă simbolizând o nevoie educațională specială, fiind puși astfel în postura unor elevi în risc de excluziune educațională.

În ultima zi a cursului de formare Erasmus+, cadrele didactice din cadrul Colegiului „Mihai Eminescu" au explorat principiile învățării socio-emotionale, pornind de la teoria inteligențelor multiple a lui Howard Gardner. Cursanții au conștientizat modul în care emoțiile afectează elevii și profesorii în derularea activităților didactice.

Conținuturile activității de formare din Stockholm, Suedia, au adus în prim-plan rolul de mentor

Un element de inovație al implementării celui de-al doilea an de acreditare în domeniul educației școlare este numărul mare de participanți la același curs de formare. Atunci când grupul este format din 18 cadre didactice din aceeași unitate de învățământ, experiența europeană capătă valențe de veritabil *team building*. Acest aspect poate fi considerat drept un punct forte al proiectelor Erasmus+ care, astfel, contribuie în mod decisiv la consolidarea unei culturi organizaționale propice transformării sustenabile.

Coordonator de proiect,
Prof. Andrioaie Ana-Maria

DIVERSITATEA- O PROVOCARE

BERILĂ SIMONA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ *NICU ENEA*, BACĂU

Copilăria este locul în care toate lucrurile sunt posibile și nimic nu este prea dificil sau prea ciudat pentru a fi încercat, afirma Shel Silverstein.

Această afirmație dă curaj dascălilor și îi face să privească diversitatea din mediul școlar ca pe un farmec care se reflectă din lumea copilăriei spre adultul responsabil de educarea și dezvoltarea armonioasă, pe plan fizic, intelectual, dar și emoțional a micului om. Diversitatea pe toate planurile îl provoacă, până la urmă, pe educator să găsească mijloace și metode atractive și eficiente pentru atingerea unor competențe, într-un timp dat, care să ajute ulterior la „ predarea'' în societate a unui om cu atitudine civică responsabilă, dar și cu abilități pentru diverse meserii , profesii. Această diversitate include copii cu talente speciale, copii inclinați spre anumite discipline școlare, copii de condiție medie intelectuală, dar și copii cu nevoi speciale.

Cea din urmă categorie amintită reprezintă copiii care au nevoie de sprijin diferit față de restul colegilor pentru a învăța, ca urmare a unor diagnosticări din partea specialiștilor, iar integrarea școlară a acestora este un amplu proces de adaptare la cerințele școlii și la avalanșa de raporturi afective din partea factorilor implicați.

Astfel, școala a devenit în timp o școală incluzivă, care permite tuturor copiilor, indiferent de rasă, religie, cultură, educație, stare de sănătate să fie incluși într-un proces educațional de masă, provocându-i pe toți cei implicați- cadre didactice, părinți și elevi- spre adaptare, socializare și înțelegere.

Din fericire, această modalitate de integrare s-a dovedit și se dovedește benefică copilului integrat, însă, din nefericire, sistemul educațional românesc nu oferă toate resursele umane și materiale necesare acestui amplu proces. Totul e limitat: numărul de consilieri școlari , logopezi și profesori de sprijin . Toți sunt repartizați prin mai multe instituții școlare , fiind nevoiți să își desfășoare activitatea doar 1- 2 zile într-una singură, lucru ce nu permite cunoaștere profundă și un proces de sprijin educațional eficient.Pe lângă toate acestea, există, în continuare, clase numeroase la care un singur cadru didactic e nevoit să facă față tuturor situațiilor particulare .

Dar cum starea de fapt aceasta este și persistă, cadru didactic e nevoit să găsească soluții benefice de integrare și progres.

Personal, pentru gestionarea acestor situații mi-am planificat un număr de pași, pe care i-am parcurs permanent când am avut copii cu CES la clasă.

Un prim pas a fost „ descoperirea'' echipei care e implicată, în particular, în terapie . Am purtat discuții cu aceasta și am urmat sfaturile date. Comunicarea a rămas permanentă , pe tot parcursul anului. Fără această colaborare, integrarea devine formală și greoaie.

Un al doilea pas a fost discutarea și prezentarea situației întregului colectiv de părinți al clasei, cu sprijinul unui membru din partea familiei implicate. Am prezentat, mai ales, forme de manifestări comportamentale care necesită înțelegere și răbdare din partea colegilor. Am accentuat ideea că totul pornește de la atitudinea părintelui de acasă, care se transmite ulterior copilului în clasă.

Totodată am alcătuit un curriculum adaptat, conform certificatului emis, și am realizat evaluarea permanentă a progresului școlar. Am întocmit fișe individuale de lucru și am colaborat cu părinții pentru ca acestea să fie finalizate acasă, în cazul în care nu termină în clasă.

Într-o etapă următoare, am încercat să descopăr aptitudinile și priceperile copilului cu CES și le-am valorificat apoi în activități extracurriculare diverse: ecologice, antreprenoriale, artistice ș.a. Am creat în permanență un mediu în care copilul cu CES să se simtă util și nu ignorat și izolat.

O etapă foarte importantă o reprezintă studiul individual și cursurile de formare, care duc cu certitudine, prin teorie, la o practică eficientă care ajută integrarea cu succes a copilului cu CES. Schimbul de experiență între cadrele didactice care au aceste situații la clasă a constituit pentru mine un punct forte, atât pe plan teoretic, practic ,cât și pe plan emoțional.

Totul este un întreg proces instructiv-educativ, în care e necesar studiul, schimbul de experiență dar și susținerea materială și morală. E util, e frumos, e benefic acest proces al integrării, dar necesită, încă, acordare de resurse umane și materiale. Până atunci, sunt convinsă că toți dascălii implicați își continuă misiunea cu răbdare și dăruire , întrucât ***copilăria este și o lume de minuni, unde totul este nou și frumos și nimeni nu poate fi supărat***.

(Lucy Maud Montgomery).

PROIECT „LOCUINȚA”

BOCANCEA AURELIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”ALEXANDRU IOAN CUZA” BACĂU

PLANUL UNITĂŢII DE ÎNVĂŢARE

Autor Unitate
Prenume şi nume: Aurelia Bocancea
Judet: Bacău
Denumire școală: Scoala Gimnazială „Alexandru Ioan Cuza” Bacău
Localitate: Bacău
Prezentare generală a Unităţii de Învăţare
Titlul planului unităţii de învăţare:
Locuinţa
Rezumat unitate de învăţare
Unitatea de învăţare ***„Locuinţa”*** reprezintă **Unitatea de învățare 4 „Locuința, școala – proiectare și amenajare”.** Ea este orientată spre formarea abilităţilor elevilor de a proiecta şi realiza un studiu asupra planurilor de construcţie şi amenajării unei locuiţe folosind proiectul, ca modalitate practică şi concretă de învăţare. Proiectul cu tema „Casa viitorului” va fi realizat de elevii grupaţi în şase grupe, fiecare grupa derulând propria cercetare cu privire la tema propusă, prezentând la finalul unităţii de învăţare câte un produs final, evalaut şi autoevaluat în clasă. Activităţile de învăţare vor fi realizate în laboratorul de educaţie tehnologică, acasă şi în laboratorul de informatică, pentru a dispune permanent de tehnologia necesară şi de acces nelimentat la Internet, precum şi în alte locaţii, pentru a prelua informaţii utile proiectului. Materialele suport folosite de profesor şi cele oferite elevilor pe parcursul activităţilor sunt corelate cu necesitatea dezvoltării la elevi a abilităţilor de gândire critică, a creativităţii, comunicării, responsabilităţii sociale şi nu în ultimul rând dezvoltarea capacităţii elevilor de identificare, formulare şi soluţionare a problemelor ce apar frecvent în amenajarea unei locuinţe. La finalul unităţii de învăţare elevii vor recunoaşte tipurile de locuinţă, factorii de confort şi ambientul locuinţei. De asemenea descoperind funcţiile locuinţei, schemele funcţionale şi planurile de locuinţe vor putea să conştientizeze cum ar putea să arate casa şi grădina lor.
Aria tematică
Educaţie Tehnologică
Clasa
Clas a VI-a
Timp aproximativ necesar
Exemplu: 6 lecţii a câte 50 de minute, 6 săptămâni,
Stabilirea Unităţii
Obiectivele de referinţă,obiectivele operaţionale şi obiectivele de evaluare vizate
1.1. să descrie elementele mediului construit şi funcţionalitatea acestora; 1.2. să identifice surse de poluare şi să se implice în prevenirea şi combaterea acestora; 2.1. să identifice materialele necesare pentru execuţia unei clădiri şi a obiectelor din locuinţă, școală, localitate; 2.2. să realizeze produse simple cu respectarea normelor de calitate, protecţie a muncii şi a mediului; 2.3. să coopereze şi să-şi asume responsabilităţi în activităţile de grup; 2.4. să aplice soluţii pentru înlăturarea disfuncţionalităţilor din mediul apropiat; 3.1. să utilizeze informaţii culese din surse diferite; 4.1. să propună noi posibilităţi de amenajare a mediului şi de creştere a calităţii serviciilor din locuinţă

<table>
<tr><td colspan="3">Obiective operaţionale şi rezultate aşteptate</td></tr>
<tr><td colspan="3">La sfârşitul unităţii de învăţare elevii vor fi capabili:
1. Să identifice sursele de poluare din locuinţa personală și să propună soluții de prevenire.
2. Să descrie spatiile si utilităţile din locuintă;
3. Să utilizeze termenii de specialitate , a limbajului grafic,simbolurilor si a culorilor in realizarea de planuri ,desene,colaje;
4. Proiecteze planuri ale unei încăperi, ale unei locuințe.
5. Să elaboreze mai multe variante de amenajare a spatiilor interioare
6. Să aleagă varianta optimă dintre diverse amenajari;
7. Să cerceteze date importante, accesând adrese de internet recomandate;
8. Realizeze un proiect complet de amenajare a unei locuințe, având în vedere funcțiile și confortul acesteia.</td></tr>
<tr><td colspan="3">Intrebări generatoare ale proiectelor inter-pluri-transdisciplinare, etc</td></tr>
<tr><td>Întrebare esenţială</td><td colspan="2">Cum influenţează frumuseţea şi armonia viaţa noastră?</td></tr>
<tr><td>Întrebări de unitate</td><td colspan="2">Cum alegi tipul de locuinţă şi confortul ei ambiental?
Ce funcţii şi scheme funcţionale are locuinţa?</td></tr>
<tr><td>Întrebări de conţinut</td><td colspan="2">Ce este o locuinţă?
Care tipuri de locuinţă cunoaşteţi?
Exprimaţi câteva opinii privind prevenirea şi combaterea poluării în locuinţă?
Ce este confortul în locuinţă?
Enumeră factorii care determină confortul ambiental dintr-o locuinţă?
Care sunt factorii din mediul ambiant (ai aerului) care influenţează confortul?
Ce tip de iluminat folosiţi în locuinţa voastră?
Care sunt culorile de bază şi cele combinate?
Cum pot folosi armonios culorile astfel încât să creez un confort ambiental placut?
Ce reprezintă izolarea fonică şi cum se realizează într-o locuinţă?
Enumeraţi tipurile de instalaţii folosite într-o locuinţă?
Care este rolul fiecărui tip de instalaţie folosită într-o locuinţă?
Ce este confortul termic şi cum se obţine el?
Exprimaţi câteva opinii privind prevenirea şi combaterea poluării în locuinţă?
Prin ce se caracterizează funcţiile specifice unei locuinţe?
Care sunt elementele care delimitează o locuinţă?
Care sunt etapele realizării planului unei locuinţe?</td></tr>
<tr><td colspan="3">Planificarea evaluării</td></tr>
<tr><td colspan="3">Graficul de timp pentru evaluare</td></tr>
<tr><td>Evaluare iniţială - Lecţia 1</td><td>Evaluare formativă - Lecţii 2, 3, 4</td><td>Evaluare sumativă - Lecţiile 5, 6</td></tr>
<tr><td>• Harta “ştiu – vreau să ştiu – am învăţat”.
• Brainstorming
• Chestionarea
• Lista de verificare a abilităţilor de utilizare a resurselor tehnologice şi practice.</td><td>• Chestionarea
• Instrument de chestionare grup
• Fişa de autoevaluare zilnică
• Fişa de evaluare evaluare şi autoevaluare a colaborării în cadrul grupului;
• Conferenţiere: individual şi în grup
• Jurnal de reflecţie
• Harta “ştiu – vreau să ştiu – am învăţat”
• feedback continuu.
Lista de verificare a abilităţilor de utilizare a</td><td>• Harta “ştiu – vreau să ştiu – am învăţat”;
• Fişa de evaluare finală;
Grila de scoarare.
 Prezentarea finală a proiectelor, analiza și feedback-ul colegial, autoevaluare și evaluare a colaborării în grup.
 Scop: Evaluarea finală a produsului și procesului</td></tr>
</table>

Scop: Identificarea cunoștințelor preexistente ale elevilor și a nevoilor de învățare.	resurselor tehnologice şi practice. **Scop:** Monitorizarea progresului și ajustarea activităților pe baza evaluării formale și informale a fiecărei lecții.	de învățare.
Sumar evaluare		
Harta "ştiu – vreau să ştiu – am învăţat".	La începutul evaluării se va utiliza graficul K-W-L pentru a identifica ceea ce ştiu elevii despre noţiunile de bază existente în această unitate de învăţare şi ceea ce trebuie să înveţe. Pe parcursul derulării proiectului această hartă va fi completată, ajungându-se ca în final ea să pună în lumină ceea ce au reuşit elevii să înveţe pe parcursul acesti unităţi de învăţare.	
Brainstorming	Folosirea brainstormingului permite formarea şi dezvoltarea abilităţilor de comunicare, a creativităţii şi curiozităţii intelectuale, dezvoltarea gândirii critice şi sistematice. Va fi folosit la începutul activităţilor prin întrebări deschise care stimulează interesul elevilor şi dorinţa acestora de a identifica, formula şi rezolva diferite probleme. Soluţiile propuse de elevi vor fi sintetizate sub forma unei baze de date pentru viitoarele proiecte.	
Chestionarea	Chestionarea este folosită pe parcursul întregii unităţi pentru a ajuta elevii să-şi dezvolte deprinderi cognitive de ordin superior şi pentru a-şi monitoriza permanent învăţarea.	
Lista de verificare a abilităţilor de utilizare a resurselor tehnologice şi practice.	Folosită la început pentru a descoperi o parte din abilităţile elevului şi va fi completată pe parcursul derulării acestuia.	
Instrument de chestionare grup	Fişa se poate utiliza pentru a observa şi înregistra abilităţile de comunicare ale elevilor, de realizare a sarcinilor în timpul activităţilor de realizare a proiectului, Se realizează pentru fiecare grup de lucru. Se poate extrapola şi pentru o utilizare individială.	
Jurnal de reflecţie	Folosit de către elev pentru autoevaluare.	
Grila de scoarare.	Interevaluarea se realizează pe baza grilei de scorare a investigaţiei şi prezentării, care se aplică, individual tuturor produselor prezentate.	
Fişa de autoevaluare zilnică	Folosită pentru autoevaluarea zilnică a cunoştinţelor	
Fişa de evaluare evaluare şi autoevaluare a colaborării în cadrul grupului;	Pentru evaluarea şi autoevaluarea colaborării dintre elevi în cadrul grupului în timpul desfăşurării proiectului	
Fişa de evaluare finală	Pentru evaluarea finală a proiectului	
Detalii ale unităţii de învăţare		
Aptitudini obligatorii		
- cunoştinţe elementare de operare PC; - ordonarea şi structurarea logică a ideilor într-un text scris; - aptitudini artistice; - experienţă minimală cu crearea prezentărilor multimedia, publicaţiilor; - familiaritate cu documentarea pe Internet.		
Strategii de instruire		
Lecţia 1 ➢ Activitatea 1 – *15 minute* Înainte de a începe activitatea propriu-zisă profesorul împarte elevii în şase grupe folosind fie		

programul de alegere aleatoare, fie stabilind dinainte componenţa grupelor în funcţie de aptitudinile, abilităţile şi nivelul de dezvoltate personală.

Profesorul adresează apoi elevilor întrebarea esenţială: „Cum influenţează frumuseţea şi armonia viaţa noastră?”. Solicită apoi elevii să răspundă la următoarele întrebări:

Ce înţelegeţi prin frumuseţe? Dar armonie?

Puteţi să daţi câteva exemple de frumuseţe din mediul înconjurător? Dar exemple de armonie cunoaşteţi?

Care teme/noţiuni, din cadrul disciplinelor şcolare, consideraţi că sunt legate de frumuseţe? Dar de armonie?

Răspunsurile la întrebări sunt scrise, de fiecare grup, pe flipchart şi postate, astfel încât să constituie o referinţă în timpul derulării activităţilor proiectului.

➢ **Activitatea 2 – *20 minute***

În această activitate profesorul le comunică elevilor care sunt obiectivele unităţii de învăţare şi conţinutul acesteia. Trece apoi la evaluarea iniţială a elevilor care costă în examinarea achiziţiilor legate de conţinutul care urmează a fi prezentat, în scopul evidenţierii greşelilor tipice.

Elevii vor completa graficul KWL pentru a reactualiza ceea ce deja au învăţat şi pentru a stabili ceea ce au nevoie să studieze în continuare.

➢ **Activitatea 3 – *10 minute***

Se prezintă elevilor tema proiectului: „Casa visurilor mele” şi etapele dezvoltării lui pe baza următoarelor întrebări de conţinut: „Cum alegi tipul de locuinţă şi confortul ei ambiental?”, „Ce funcţii şi scheme funcţionale are locuinţa?”. Profesorul împarte apoi fişele de lucru şi fişele de evaluare fiecărui grup de elevi şi le explică cum sa le folosească.

Lecţiile 2, 3, 4 ➢ Activitatea 4 – *3 ore*

Elevii vor rezolva sarcinile de lucru de pe fişe şi vor realiza forma finală a proiectului.

Lecţiile 4,5 ➢ Activitatea 5 – *2 ore*

Prezentarea/Analiza/Autoevaluarea/Concluzii

Fiecare grupă va trebui să prezinte în faţa colegilor, părinţilor, profesorilor şi directorului şcolii precum şi altor invitaţi materialul realizat şi scrie comentarii legate de realizarile colegilor din alte grupe.

Evaluarea Finala a proiectelor

Pe baza unor fişe de observatii, formulare şi bareme de notare.

Ajustări pentru diferenţierea instruirii	
Elevul cu dificultăţi de învăţare	• Elevii vor aloca ore suplimentare de studiu atunci când este necesar, iar pentru dificultăţi legate de implementarea tehnologiei digitale, vor consulta un ghid de utilizare a calculatorului. • De asemenea, se recomandă lucrul pe grupe şi obiective diferenţiate adaptate nivelului de pregătire al elevilor: • Elevii care au dificultăţi de înţelegere vor lucra pe textul scris utilizând sistemul de analiză critică Sinelg (√, +, -, ?). • Elevii care au dificultăţi de citire vor primi fişe sumarizate cu imagini şi fonturi mari. • • Elevii care au dificultăţi de concentrare vor discuta în perechi ţinându-se de mână cu un coleg cu temperament liniştit şi cu nivel de înţelegere ridicat.
Elevul vorbitor de limbă română ca limbă străină	Pot să îi pun la dispoziţie dicţionare de cuvinte şi expresii on-line: ▪ Încurajaţi elevii să folosească cuvântul atunci când discută conţinutul relevant. ▪ Folosiţi cuvântul în mod frecvent.
Elevul supradotat	• Pun la dispozitie mai multe materiale pentru studiu; • Teme suplimentare; • Provocarea unui elev sa joace rolul de profesor; • Pot crea materiale in plus fata de cele solicitate in timpul cursului.

Materiale şi resurse necesare pentru unitatea de învăţare	
Tehnologie—Hardware (bifaţi căsuţele pentru toate echipamentele necesare) Computer(e), internet, proiector, aparate foto digitale, imprimantă, scanner.	
☐ **Aparat foto** ☐ **Disc laser** ☐ **Video** ■ **Computer(e)** ■ **Imprimantă** ☐ **Video Camera** ■ **Aparat foto digital** ■ **Sistem de proiecţie** ☐ **Echipament pt. video Conferinţă** ☐ **DVD Player** ■ **Scanner** ☐ **Altele** ■ **Conexiune Internet** ☐ **Televizor**	
Tehnologie— Software (bifaţi căsuţele pentru toate echipamentele necesare) Aplicații de procesare imagine și documente (Microsoft Word, PowerPoint, etc.), navigare pe internet pentru cercetare.	
☐ Bază de date/Calcul tabelar ■ Procesare imagine ☐ Creare pagină web ■ Tehnoredactare ■ Internet Web Browser ■ Procesare documente ■ Software E-mail ■ Multimedia ☐ alte aplicaţii de tip weblog şi wiki ☐ Enciclopedie pe CD-ROM	
Materiale tipărite	Ghiduri de specialitate, manuale, literatura de specialitate, materiale didactice pentru planuri și desene.
Resurse suplimentare	Flip-chart, videoproiector, carton, hârtie colorată, foarfece, lipici, materiale de construcție (polistiren, etc.).
Resurse Internet	1. https://www.manuale.edu.ro/ 2. https://www.ise.ro/wp-content/uploads/2017/01/Programa-Educatie-tehnologica-si-aplicatii-practice_final.pdf 3. Reviste de specialitate: ”Casa mea”, “Casa lux”, etc. 21.11.2024 google – design interior. 21.11.2024 https://casalux.net/ 21.11.2024 google – planuri 21.11.2024 google – site arhitectura case 21.11.2024 http://www.didactic.ro – secţiunea lecţii şi materiale diverse clasa a VI-a
Alte resurse	Părinții arhitecți, excursii, elevi de la secția de arhitectură de la Liceul de Artă.

Bibliografie

1. https://www.manuale.edu.ro/
2. https://www.ise.ro/wp-content/uploads/2017/01/Programa-Educatie-tehnologica-si-aplicatii-practice_final.pdf
3. Reviste de specialitate: ”Casa mea”, “Casa lux”, etc.
21.11.2024 google – design interior.
21.11.2024 https://casalux.net/
21.11.2024 google – planuri
21.11.2024 google – site arhitectura case
21.11.2024 http://www.didactic.ro – secţiunea lecţii şi materiale diverse clasa a VI-a

Planul de implementare

Ce activităţi trebuie să realizaţi înainte să începeţi unitatea de învăţare ?	Cine va realiza sau vă va ajuta?	Când trebuie să se realizeze?
☐ Trimiteţi sau colectaţi politicile de utilizare, formulare cu consimţământul părinţilor pentru proiectele de excursii, etc.)	profesorul, elevi	Cu trei saptamani inainte de inceperea proiectului
☐ Recapitulaţi procedurile de lucru cu calculatorul în clasă	elevii, profesorul de informatică	cu două saptamâni înainte de începerea proiectului
☐ Echipament necesar/lipsă/împrumutat (aparat de fotografiat, scanner, etc.)	profesor, informaticianul scolii	cu două saptamâni înainte de începerea proiectului
☐ Rezervarea laboratorului de informatică	informaticianul scolii	la începutul anului şcolar
☐ Verificaţi cărţile/Dvd-urile/cd-urile ce le folosiţi în clasă	profesorul	cu două saptamâni înainte de începerea proiectului
☐ Stabiliţi sarcinile grupului	profesorul	În timpul activităţii de prezentare a proiectului
☐ Programaţi un eveniment special pentru prezentarea proiectului	profesorul	În cadrul cercului pedagogic organizat semestrial
☐ Invitaţi directorul, părinţii, profesorii de la alte şcoli pentru a vedea elevii implicati in realizarea proiectului	Profesorul, seful de catedră	Cu o săptămână înainte de începerea proiectului
☐ Obtineţi materiale şi resurse pentru a sprijini activităţile din proiect	profesorul	Cu o săptămână înainte de începerea proiectului
☐ Ii informez pe parinti despre proiect	profesorul diriginte	Cu o săptămână înainte de începerea proiectului
Ce activităţi trebuie realizate în timpul unităţii de învăţare?	**Cine va realiza sau vă va ajuta?**	**Când trebuie să se realizeze?**
☐ Pregatesc gruparea elevilor/ echipele	profesorul	în timpul desfăşurării proiectului
☐ Telefonaţi invitaţilor cu câteva zile înainte .	profesorul, elevii	în timpul desfăşurării proiectului
☐ Fotografiaţi elevii care lucrează	elevii, profesorul	în timpul desfăşurării proiectului
☐ Invitaţi directorul pentru a vedea progresul elevilor	profesorul,	în timpul desfăşurării proiectului

☐ Monitorizez progresul portofoliilor	profesorul	în timpul desfăşurării proiectului
☐ Monitorizati progresul portofoliului elevului	profesorul	în timpul desfăşurării proiectului
Ce activităţi trebuie să se realizeze după unitatea de învăţare?	**Cine va realiza sau vă va ajuta?**	**Când trebuie să se realizeze?**
☐ Creaţi un instrument de evaluare pentru a obţine un feedback cu privire la succesul unităţii de învăţare (autoevaluare)	profesorul	Înainte de începerea proiectului
☐ Inapoiaţi echipamentul, cărţile şi materialele	profesorul	După terminarea proiectului
☐ Oferiţi diplome pentru elevi	profesorul	După terminarea proiectului
☐ Programaţi o prezentare pentru conducerea şcolii, pentru colegi	profesorul	Înainte de începerea proiectului
☐ Introduceţi legături cu întrebările esenţiale pentru lecţiile care urmează în vederea extinderii sau aprofundării cunoaşterii.	profesorul împreună cu colegii de alte specialităţi	După terminarea proiectului
☐ Gandiţi-vă la cum se poate integra tehnologia în lecţiile viitoare	profesorul	La începutul anului şcolar

Resurse necesare pentru proiect:

1. **Folder imagini_sunete**
2. Folder evaluări (inițială, sumativă, formativă)
3. Folder asistență unitate
4. Folder aplicatii elev

APLICAREA INTERDISCIPLINARĂ ȘI TRANSDISCIPLINARĂ A NOȚIUNII DE FUNCȚIE

MĂDĂLINA MARIA BONDREA

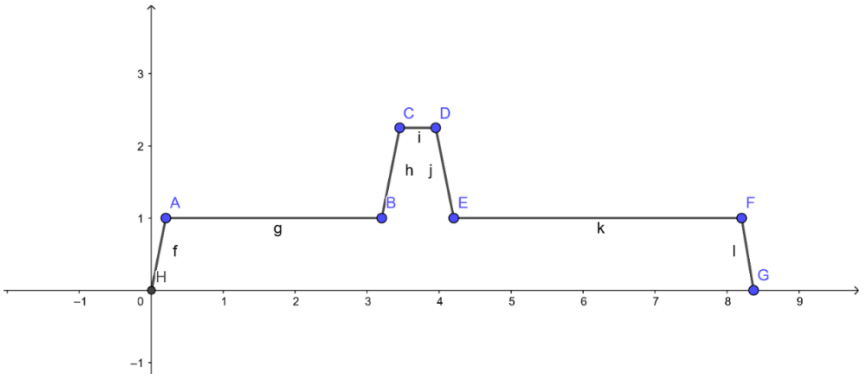
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „NICU ENEA” BACĂU

În contextul educației moderne, procesul de predare-învățare se bazează pe metode interactive care conectează discipline diverse, promovând aplicabilitatea cunoștințelor în situații reale. În acest cadru, noțiunea de funcție poate fi utilizată pentru a crea legături între discipline precum matematica, fizica și geografia, dezvoltând competențe utile pentru viitor.

Conexiuni interdisciplinare: Matematica și fizica – Mișcarea rectilinie uniform

Mișcarea rectilinie uniformă, studiată în fizică, se poate reprezenta matematic prin funcția de gradul I. Legea acestei mișcări, exprimă relația dintre distanța parcursă, viteza constantă, timpul și poziția inițială.

De exemplu, considerăm o situație practică: Andrei pleacă de acasă, parcurge cu mașina 10 km cu o viteză constantă, stă câteva ore la serviciu, apoi își continuă drumul spre un restaurant. La finalul zilei, Andrei revine acasă.

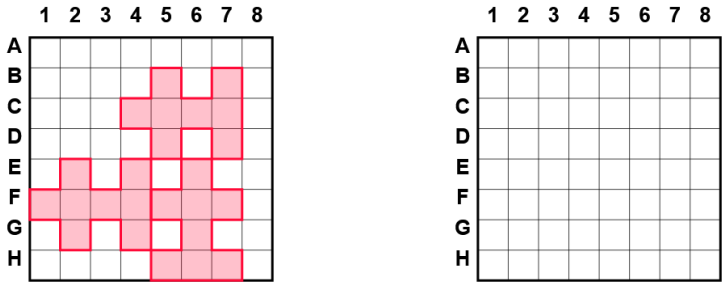

Reprezentarea grafică a acestei mișcări evidențiază secvențe de mișcare (linia graficului are pantă pozitivă) și momentele de staționare (linia devine orizontală). Astfel, graficul timp-distanță al mișcării lui Andrei prezintă o funcție de gradul I în mișcare și o funcție constantă în repaus. Axa timpului reprezintă abscisa, iar distanța parcursă este ordonata. Acest exemplu ajută elevii să înțeleagă mai bine aplicarea funcțiilor în fenomenele cotidiene, chiar dacă aceste noțiuni sunt predate în ani diferiți de studiu.

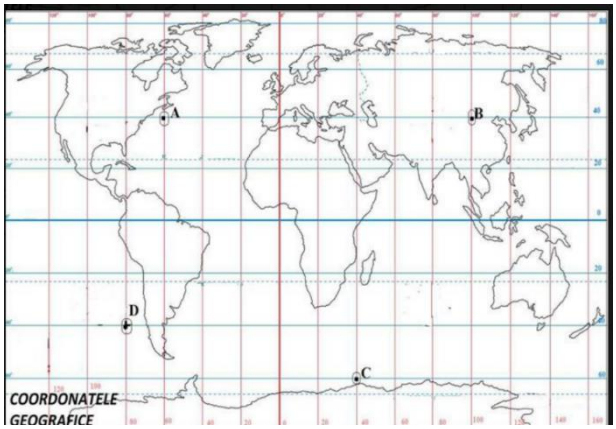
Conexiuni transdisciplinare: Funcția în geografie

În geografie, coordonatele geografice (latitudine și longitudine) sunt utilizate pentru a localiza poziții pe hartă, iar această metodă poate fi transpusă matematic în sistemul de axe ortogonale xOy. Elevii pot folosi platforme online, precum Google Maps, pentru a identifica coordonatele unor locații, cum ar fi școala sau locuința lor, calculând ulterior trasee sau distanțe medii de parcurs.

Pentru o înțelegere practică, un joc precum „Avioanele” facilitează învățarea. Elevii desenează două grile pe hârtie matematică, numerotând orizontal și vertical. Fiecare echipă plasează avioane pe grilă, iar scopul este identificarea și „nimerirea” coordonatelor acestora. Prin analogie, profesorul introduce noțiunea de punct în plan, explicând cum fiecare coordonată identifică un punct unic în sistemul de axe ortogonale.

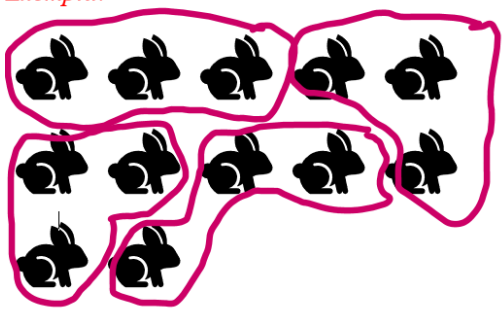
Funcția de gradul I este integrată și în calculul distanțelor pe hărți geografice, ținând cont de scara acestora. Cu ajutorul funcțiilor de gradul I, elevii pot calcula suprafețele delimitate de graficul funcției și axele de coordonate, oferind o perspectivă aplicată a matematicii în geografie. Astfel de activități sprijină înțelegerea conexiunilor dintre discipline și dezvoltarea unor abilități transdisciplinare valoroase.

ÎMPĂRȚIREA CU REST 0, LA O CIFRĂ, A NUMERELOR DE LA 0 LA 30. FIȘĂ PENTRU ELEVI CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE

BONDREA MĂDĂLINA MARIA
ȘCOALA GINAZIALĂ "NICU ENEA" BACĂU

Exemplu:

D:Î=C

Deîmpărțitul (D) = arată câte obiecte sunt inițial

Împărțitorul (Î) = arată câte obiecte de același fel grupăm

Câtul (C) = arată câte astfel de grupe se formează

D= 12 (iepurași), Î= 3 (am grupat câte 3 iepurași), C= 4 (s-au format 4 astfel de grupe)

Deci, scriem împărțirea astfel 12:3=4

Proba împărțirii, se face prin adunare repetată:

3x4=3+3+3+3 = 12

4x3=4+4+4 = 12

Pentru a fi mai ușor de urmărit la clasele a IV-a și a V-a, se pot desena bețișoare pe foaie, sau caiet, și să se grupeze prin tăierea acestora.
Exemple:

6:2=3

15:5=3

Fișă de lucru

1. Calculează:

15:3=

I I I I I I I I I I I I I I I

10:5=

I I I I I I I I I I

24:8=

I I I I I I I I I I I I I I I I I I I I I I I I

2. Efectuează după modelul de la exercițiul 1, pe caiet:

a) 8:2=
b) 7:1=
c) 16:8=
d) 20:5=
e) 25:5=
f) 18:3=
g) 12:6=
h) 24:6=
i) 14:2=
j) 18:9=
k) 21:3=
l) 15:5=

Elevii sunt încurajați să lucreze singuri, cu foarte puțin ajutor. Se poate cere și proba împărțirilor.

PROMOVAREA INCLUZIUNII ȘI DIVERSITĂȚII: O CLASĂ PENTRU TOȚI

BORDEIANU CRISTINA

GRINȚESCU ANDREEA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „NICU ENEA” BACĂU

Scopul lucrării

Lucrarea are ca scop analiza și punerea în valoare a importanței promovării incluziunii și diversității în școli, subliniind rolul fundamental al educației în crearea unui mediu echitabil și accesibil tuturor elevilor. Instituțiile de învățământ sunt într-o continuă transformare, pe măsură ce noi generații de elevi și cadre didactice se alătură comunității școlare.

De asemenea, lucrarea își propune să exploreze strategiile și metodele prin care școlile pot deveni locuri mai incluzive, în care fiecare elev să aibă oportunitatea de a învăța și de a se dezvolta pe deplin. Școala trebuie să cultive norme, valori și credințe, să promoveze moduri de gândire relevante, contribuind astfel la dezvoltarea unui mediu educațional echitabil și adaptat diversității.

Un alt obiectiv îl reprezintă identificarea provocărilor cu care se confruntă educația incluzivă și modul în care acestea pot fi depășite prin măsuri educaționale adecvate și implicarea activă a cadrelor didactice, părinților și comunității.

Istoria și evoluția conceptului de educație incluzivă în România

Educația incluzivă este considerată a fi un concept multidimensional, care include celebrarea și valorizarea diferenței și diversității, luarea în considerare a drepturilor omului, justiției sociale, aspectelor legate de echitate, promovarea unui model social al dizabilității și a unui model socio-politic al educației. Înglobează procesul de transformare a școlii și pune accent pe dreptul și accesul copiilor la educație.

În România, educația incluzivă a evoluat treptat, reflectând atât schimbările internaționale, cât și adaptările interne ale sistemului educațional. Inițial, în perioada comunistă, educația pentru elevii cu dizabilități era segregată, iar aceștia erau adesea plasați în școli speciale. După 1989, o serie de reforme și angajamente internaționale au contribuit la transformarea acestui sistem.

Convenția UNESCO împotriva discriminării în educație – ratificată de România în 1964. Convenția este cel mai relevant şi cel mai puțin cunoscut instrument care se referă la segregarea la nivelul școlii. Aceasta interzice în mod expres „stabilirea şi menținerea unor sisteme sau instituții educaționale separate pentru persoane sau grupuri de persoane.” CDE interzice şi „limitarea unei persoane sau a unui grup de persoane la o educație de un standard inferior.” CDE permite în mod expres existența unor școli „separate, dar egale”, segregate în funcție de sex, ca şi

menținerea unor școli separate pe motive religioase sau lingvistice, dacă frecventarea acestor școli este opțională şi voluntară.

Convenția Internațională privind Eliminarea tuturor Formelor de Discriminare Rasială (CEDR) a fost ratificată de România la 15 septembrie 1970. Conform Art. 3 al convenției, statele semnatare condamnă în mod special segregarea rasială, angajându-se să prevină, să interzică și să elimine orice practică de acest tip pe teritoriile aflate sub jurisdicția lor. În 1993, s-a recomandat extinderea interpretării CEDR, incluzând nu doar discriminarea deschisă, ci și acte neutre care pot avea un impact diferit nejustificat asupra grupurilor distincte față de majoritate, pe baza rasei, culorii, descendenței, naționalității sau etniei.

Convenția Națiunilor Unite asupra drepturilor copilului (CNUDC)– România a ratificat CNUDC în 1990. Articolul 29 al CNUDC prevede că: „Educația copilului va fi orientată în direcția dezvoltării respectului de față de drepturile şi libertățile fundamentale ale omului. Educația copilului va fi orientată în direcția dezvoltării respectului față de părinți, propria sa identitate culturală, limbă şi față de propriile sale valori. Educația copilului va fi orientată în direcția dezvoltării la maximum a potențialului copilului în ceea ce privește personalitatea, talentele şi abilitățile mentale şi fizice.”

În 1994, pe 20 iunie, România ratifică la Convenția Europeană pentru Protecția Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului (CEDO). Prin aderarea la Consiliul Europei, România a acceptat și jurisdicția Curții Europene a Drepturilor Omului. În plus, Directiva Consiliului Uniunii Europene nr. 2000/43/EC, care promovează principiul tratamentului egal pentru persoanele indiferent de rasă sau origine etnică, reprezintă un instrument obligatoriu pentru toate statele membre. Această directivă interzice discriminarea directă sau indirectă bazată pe rasă sau origine etnică, inclusiv în domeniul educațional.

Începând cu anii 2000, România a dezvoltat o serie de strategii și măsuri pentru a sprijini educația incluzivă. Strategia Națională pentru Incluziunea Socială (2015-2020) și Legea nr. 1/2011 a educației naționale au consolidat cadrul legislativ, prevăzând măsuri specifice pentru integrarea tuturor copiilor în învățământul general, indiferent de dizabilități, statut social sau etnie.

România dispune de prevederi constituționale care reflectă în mod clar obligațiile internaționale asumate. Astfel, conform Art. 6 al Constituției acesta stipulează că „Statul recunoaște și garantează persoanelor aparținând minorităților naționale dreptul de a-și păstra, dezvolta și exprima identitatea etnică, culturală, lingvistică și religioasă”. Acesta subliniază angajamentul țării față de protejarea și promovarea diversității în cadrul comunității sale.

În cadrul acestei complexe legislații, dreptul la incluziune școlară poate fi definit ca acceptarea tuturor copiilor de către instituțiile de învățământ, indiferent de sex, apartenență etnică și socială, religie, naționalitate, rasă sau limbă. Incluziunea este profund legată de recunoașterea și acceptarea diversității, un concept care se bazează pe principiile fundamentale ale democrației.

Beneficiile promovării incluziunii și diversității

Promovarea incluziunii și diversității în cadrul școlilor constituie un element fundamental pentru dezvoltarea unui mediu educațional echitabil, accesibil și adaptat nevoilor fiecărui elev. Prin crearea unui spațiu incluziv, instituțiile de învățământ asigură acces egal la educație pentru toți elevii, indiferent de statutul social, etnie, religie sau dizabilități. Acest mediu echitabil oferă fiecărui copil șansa de a învăța, de a se dezvolta și de a-și atinge potențialul maxim, consolidând astfel fundamentul unei educații de calitate.

Într-un mediu educațional incluziv, elevii beneficiază de oportunități de a interacționa cu colegi provenind din medii diferite, ceea ce contribuie la dezvoltarea empatiei și a respectului reciproc. Diversitatea culturală, socială și personală devine o resursă valoroasă pentru elevi, aceștia fiind încurajați să accepte și să aprecieze diferențele dintre ei. Astfel, se formează abilități esențiale precum toleranța și cooperarea, care vor influența pozitiv atât comportamentul individual, cât și dinamica colectivului.

Un alt aspect important al educației incluzive îl reprezintă reducerea discriminării și a stereotipurilor. Prin promovarea respectului și acceptării, elevii învață să recunoască și să aprecieze valoarea fiecărei persoane. În acest mod, se creează un climat școlar bazat pe încredere și sprijin reciproc, care contribuie la dezvoltarea unei culturi educaționale incluzive, ce combate prejudecățile și favorizează integrarea.

De asemenea, studiile arată că incluziunea în mediul școlar are un impact pozitiv asupra performanțelor academice și a coeziunii din colectiv. Elevii care învață în medii diverse au acces la perspective variate, ceea ce stimulează gândirea critică, creativitatea și colaborarea. Prin metode educaționale active, cum ar fi învățarea colaborativă, aceștia își dezvoltă nu doar cunoștințele, ci și abilitățile de lucru în echipă, pregătindu-se mai bine pentru provocările viitorului.

Pe termen lung, promovarea incluziunii și diversității are efecte semnificative asupra întregii societăți. Prin reducerea excluziunii sociale și pregătirea elevilor să devină cetățeni responsabili, educația incluzivă contribuie la formarea unei forțe de muncă mai diversificate și mai inovatoare. Totodată, valorificarea diversității în școală susține dezvoltarea unei societăți bazate pe echitate, respect și solidaritate.

Prin urmare, integrarea incluziunii și diversității în procesul educațional nu doar răspunde nevoilor imediate ale elevilor, ci modelează un viitor bazat pe valori democratice fundamentale. Beneficiile acestei abordări evidențiază necesitatea ca toate instituțiile de învățământ să promoveze incluziunea ca parte esențială a misiunii lor educaționale.

Provocări și soluții în implementarea educației incluzive

Educația incluzivă reprezintă un obiectiv ambițios, dar plin de provocări, în contextul diversității crescânde din școli. Implementarea sa necesită o înțelegere profundă a obstacolelor și identificarea soluțiilor eficiente pentru a crea un mediu educațional adaptat tuturor elevilor.

Provocări în educația incluzivă

Implementarea educației incluzive în instituțiile de învățământ este adesea îngreunată de numeroase provocări, ce reflectă atât limitările sistemului educațional, cât și atitudinile și practicile sociale. Una dintre principalele dificultăți este reprezentată de lipsa resurselor materiale și umane. Multe școli nu dispun de resurse financiare suficiente pentru a dezvolta infrastructura necesară adaptării spațiilor pentru elevii cu dizabilități sau pentru a achiziționa materiale didactice personalizate. De asemenea, deficitul de cadre didactice pregătite să gestioneze diversitatea în clase reprezintă o barieră majoră în atingerea obiectivelor incluziunii.

O altă provocare semnificativă este rezistența la schimbare, manifestată atât la nivelul cadrelor didactice, cât și al părinților sau colegilor. Adesea, atitudinile negative sau mentalitățile tradiționale împiedică acceptarea conceptului de educație incluzivă, ceea ce subliniază necesitatea unei schimbări culturale și a unor campanii de conștientizare în comunitatea școlară. Doar prin promovarea valorilor precum respectul, empatia și echitatea poate fi depășită această barieră.

În plus, rigiditatea curriculumului reprezintă o altă dificultate majoră. Programele educaționale standardizate nu iau în considerare nevoile diverse ale elevilor, ceea ce îngreunează procesul de învățare pentru cei care au nevoie de metode didactice adaptate sau de planuri individualizate. Flexibilizarea curriculumului și introducerea unor practici personalizate ar putea facilita integrarea tuturor elevilor în procesul educațional.

Nu în ultimul rând, lipsa implicării comunității afectează succesul educației incluzive. O colaborare eficientă între școală, părinți și comunitate este esențială pentru asigurarea unei educații de calitate pentru toți elevii. Sprijinul acordat de acești actori poate contribui la dezvoltarea unor strategii de incluziune eficiente și sustenabile, care să răspundă nevoilor diversificate ale elevilor.

Astfel, depășirea acestor provocări necesită un efort coordonat, resurse adecvate și o schimbare de perspectivă la nivelul întregii societăți. Educația incluzivă trebuie să devină un obiectiv comun, susținut prin implicare, cooperare și adaptare continuă la diversitatea specifică fiecărei comunități școlare.

Soluții pentru depășirea provocărilor

Promovarea educației incluzive implică adoptarea unor măsuri concrete și sustenabile care să asigure succesul acestui demers complex. Una dintre cele mai importante soluții este formarea continuă a cadrelor didactice. Prin organizarea de cursuri și ateliere dedicate strategiilor de incluziune și metodelor inovative de predare, profesorii pot dobândi competențele necesare pentru a lucra eficient cu elevii provenind din medii diverse. Aceste programe de pregătire contribuie la dezvoltarea unui corp didactic bine pregătit și sensibil la nevoile elevilor.

Un alt pas esențial îl constituie adaptarea infrastructurii școlare. Modernizarea școlilor pentru a include rampe de acces, săli de clasă flexibile și echipamente tehnologice accesibile reprezintă o prioritate în crearea unui mediu educațional incluziv. Investițiile în infrastructură nu doar că facilitează accesul fizic pentru elevii cu dizabilități, ci și asigură condiții optime de învățare pentru toți.

De asemenea, personalizarea curriculumului joacă un rol fundamental în implementarea educației incluzive. Dezvoltarea unor programe flexibile, care să permită adaptarea obiectivelor și

metodelor de predare la nevoile individuale ale fiecărui elev, contribuie la asigurarea succesului școlar. Printr-un curriculum adaptat, fiecare elev poate învăța într-un ritm propriu, valorificându-și potențialul.

Nu în ultimul rând, colaborarea cu comunitatea este esențială pentru consolidarea unui sistem educațional incluziv. Implicarea ONG-urilor, autorităților locale și părinților în dezvoltarea programelor educaționale sprijină o abordare holistică a incluziunii. Prin susținerea și implicarea acestor actori, școlile pot beneficia de resurse suplimentare, soluții inovative și sprijin constant în implementarea măsurilor incluzive.

Aceste soluții, aplicate într-un mod coordonat și susținute pe termen lung, pot transforma educația incluzivă într-o realitate, contribuind la crearea unui mediu școlar echitabil și accesibil pentru toți elevii.

Studiu de caz: Exemple de școli care au implementat cu succes incluziunea

Incluziunea educațională reprezintă un principiu fundamental al educației moderne, având ca scop integrarea tuturor elevilor, indiferent de abilitățile lor, într-un mediu școlar accesibil și sprijinitor. Aceasta presupune nu doar integrarea fizică a elevilor cu nevoi speciale în școlile obișnuite, ci și adaptarea activităților educaționale astfel încât să răspundă diversității nevoilor și stilurilor de învățare ale acestora. Obiectivul includerii este acela de a asigura condiții de învățare echitabile pentru toți elevii, contribuind astfel la formarea unui mediu educațional mai diversificat și mai integrat. În această direcție, atât la nivel național, în România, cât și pe plan internațional, există exemple remarcabile de bune practici care pot fi folosite drept modele de succes în implementarea educației incluzive.

Un exemplu relevant în contextul educațional românesc este reprezentat de Școala Gimnazială „Nicolae Iorga” din București, care a implementat o serie de măsuri pentru a sprijini integrarea elevilor cu nevoi speciale. În această unitate de învățământ, s-au dezvoltat programe educaționale adaptate, care pun accent pe personalizarea învățării în funcție de nevoile fiecărui elev. Printre măsurile specifice, se numără terapia educațională personalizată, care oferă elevilor sprijin individualizat pentru dezvoltarea competențelor cognitive și emoționale, dar și activitățile extracurriculare personalizate, care sunt adaptate pentru a stimula creativitatea și abilitățile sociale ale acestora. Aceste activități joacă un rol crucial în integrarea elevilor cu nevoi speciale, oferindu-le oportunitatea de a interacționa și de a participa activ la viața școlii. Mai mult, formarea continuă a cadrelor didactice joacă un rol esențial, asigurându-se că profesorii sunt pregătiți să aplice strategii de învățare incluzive, să recunoască și să răspundă nevoilor elevilor cu dizabilități. Prin implementarea acestor măsuri, Școala „Nicolae Iorga” a reușit să creeze un mediu educațional favorabil integrării elevilor cu nevoi speciale, obținând rezultate semnificative în ceea ce privește progresul acestora.

Pe plan internațional, exemplele de succes sunt, de asemenea, semnificative. Finlanda reprezintă un model de urmat în ceea ce privește educația incluzivă. În această țară, integrarea elevilor cu dizabilități în școlile obișnuite este o practică comună, sprijinită de politici educaționale care pun accent pe colaborarea între profesori și profesori asistenți. Astfel, elevii cu nevoi speciale beneficiază de suport direct în sala de clasă, prin prezența unor profesori asistenți care îi ajută să participe activ la lecții, adaptându-le materialele educaționale și metodele de predare în funcție de necesitățile lor specifice. Mai mult, tehnologiile educaționale avansate sunt utilizate pentru a facilita învățarea, permițând elevilor să acceseze resurse educaționale într-un

mod personalizat și eficient. În acest context, evaluarea continuă a progresului elevilor și ajustarea curriculumului școlar sunt esențiale pentru a asigura că toți elevii, indiferent de nevoile lor speciale, beneficiază de un proces educațional adecvat.

Un alt exemplu relevant provine din Canada, o țară renumită pentru abordările sale inovative în educația incluzivă. În școlile canadiene, educația diferențiată este o practică centrală, profesorii fiind instruiți să aplice strategii adaptate pentru fiecare elev în parte, în funcție de stilul și ritmul său de învățare. Elevii cu dizabilități beneficiază de planuri educaționale individualizate (PEI), care stabilesc obiective clare și personalizate pentru fiecare elev, oferindu-le un suport adecvat. De asemenea, elevii primesc adesea sprijin psihologic și consiliere, esențial în gestionarea problemelor emoționale și comportamentale, astfel încât să poată învăța într-un mediu sigur și susținător. Formarea continuă a cadrelor didactice este, de asemenea, o prioritate, profesorii fiind pregătiți să integreze diversitatea în sălile de clasă și să aplice tehnici inovative de predare.

Rolul ONG-urilor și al organizațiilor internaționale

ONG-uri precum UNICEF sau UNESCO joacă un rol semnificativ în promovarea educației incluzive. Aceste organizații sprijină școlile prin programe de formare a cadrelor didactice, donații de resurse educaționale și campanii de sensibilizare. De exemplu, în România, UNICEF a implementat proiecte pentru reducerea abandonului școlar și integrarea copiilor romi în școlile publice.

Metode implementate pentru succesul incluziunii

Implementarea educației incluzive implică utilizarea unor metode inovatoare și eficiente, care să asigure succesul acestui demers. Una dintre cele mai importante abordări este învățarea colaborativă, care presupune formarea de grupuri eterogene de elevi. În cadrul acestor grupuri, elevii colaborează pentru a rezolva probleme, pentru a lucra la proiecte comune sau pentru a împărtăși idei. Această metodă contribuie semnificativ la dezvoltarea abilităților sociale, precum comunicarea și cooperarea, și creează un puternic sentiment de apartenență în rândul elevilor. Prin sprijin reciproc și învățare activă, elevii sunt încurajați să valorifice diversitatea ca pe o resursă.

Utilizarea tehnologiei reprezintă o altă metodă esențială pentru succesul incluziunii. Introducerea dispozitivelor digitale, a aplicațiilor educaționale și a instrumentelor asistive facilitează procesul de învățare personalizată. Elevii cu nevoi speciale beneficiază de instrumente adaptate, care le permit să participe activ la activitățile școlare și să își dezvolte competențele în propriul ritm. Tehnologia nu doar că îmbunătățește accesul la resurse educaționale, ci și creează oportunități de integrare mai eficientă în colectivul clasei.

Un alt aspect important este curriculumul personalizat, care se bazează pe elaborarea unor planuri individualizate de învățare (PIL). Aceste planuri oferă elevilor adaptări specifice, cum ar fi obiective diferențiate, metode de predare personalizate și strategii de evaluare flexibile. Prin intermediul curriculumului personalizat, fiecare elev poate avansa în ritmul propriu, având șansa de a-și atinge potențialul maxim. Această abordare sprijină atât performanțele academice, cât și dezvoltarea încrederii în sine și a motivației pentru învățare.

Aceste metode demonstrează că succesul educației incluzive depinde de utilizarea unor strategii adaptate la nevoile și diversitatea elevilor. Prin aplicarea lor, școlile pot crea un mediu educațional accesibil și prietenos, în care fiecare elev să se simtă valorizat și sprijinit.

Concluzii

Promovarea incluziunii și diversității în cadrul instituțiilor de învățământ reprezintă o prioritate pentru asigurarea echității și accesului egal la educație. Prin abordări care valorifică diversitatea, elevii sunt încurajați să devină cetățeni responsabili, toleranți și creativi. Totodată, implementarea soluțiilor propuse în lucrare – formarea continuă a cadrelor didactice, adaptarea infrastructurii, personalizarea curriculumului și colaborarea cu comunitatea – subliniază importanța unui efort comun în atingerea acestui ideal.

Rezultatele obținute în școlile care au aplicat cu succes aceste principii, atât la nivel național, cât și internațional, demonstrează că educația incluzivă poate contribui semnificativ la dezvoltarea unei societăți bazate pe respect și solidaritate. Investițiile în resurse, tehnologii și formarea personalului sunt esențiale pentru transformarea școlilor în medii cu adevărat incluzive.

Astfel, educația incluzivă nu este doar o opțiune, ci o necesitate pentru viitorul generațiilor, fiind un pilon al unei societăți democratice, echitabile și inovatoare.

Bibliografie

1. AINSCOW M., 2020, *Promoting inclusion and equity in education: Lessons from international experiences*, Prospects, 49(1-2), 11-26.
2. BOOTH T., AINSCOW M., 2002, *Developing Learning and Participation in Schools. Centre for Studies on Inclusive Education (CSIE)*
3. DOMŞIK N.,EDUC D., ALINA Z., 2010, Educație incluzivă ca dimensiune socială a învățării, în Pledoarie pentru educația incluzivă ca dimensiune socială a învățării.
4. FLORIAN L., BLACK-HAWKINS K., 2011, *Exploring inclusive pedagogy*, British Educational Research Journal, 37(5), 813-828.
5. KOZLESKI E.B., ARTILES, A.J., WAITOLLER, F.R., 2011., *Introduction: equity in inclusive education: historical trajectories and theoretical commitments*, Cambridge, MA: Harvard University.
6. RACU A., 2015, Educație incluzivă-o perspectivă modernă asupra educației
7. SĂLĂGEAN S., 2019, *Evaluarea, eficientizarea și monitorizarea programelor de educațieincluzivă*.
8. SLEE R., 2018, *Inclusive education: From policy to school implementation*, International Journal of Inclusive Education, 22(3), 272-286.

INCLUZIUNEA ȘCOLARĂ

DASCĂLU MONA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ALEXANDRU IOAN CUZA" BACAU

Incluziunea școlară vizează asigurarea unei școlarizări de calitate pentru toți elevii, ținând cont de particularitățile și de nevoile specifice de educație ale acestora, indiferent de apartenenţa etnică sau socială, religie, naţionalitate sau infirmitate şi este strâns legată de recunoaşterea şi acceptarea diversităţii. Este un proces care poate crește nivelul învățării și al participării pentru toți elevii și oferă oportunități reale de învățare pentru grupurile care au fost excluse în mod tradițional. Este un proces de lungă durată care trebuie să înceapă de la grădiniță, până la universitate. Sistemul de educație incluzivă apreciază contribuțiile unice pe care fiecare elev, student, din orice mediu provine, le aduce în clasă sau în sala de curs, permițând diverselor grupuri să se dezvolte unul lângă altul, în beneficiul tuturor. În România, educația incluzivă este reglementată de Legea Educației Naționale nr. 1/2011 și este susținută de mai multe documente și politici ale Ministerului Educație.

Educația incluzivă presupune valorizarea în mod egal a tuturor elevilor, înțelegerea diferențelor dintre elevi ca resursă pentru procesul de învățare și nu este văzută ca o problemă ce trebuie depășită, insistându-se pe formarea continuă a profesorilor, pe înlăturarea prejudecăților și a temerilor. In același timp, presupune reducerea barierelor în învățare și participare pentru toți elevii, nu doar pentru cei cu dizabilități sau cei considerați ca având „nevoi educaționale speciale". In acest sens, este foarte important să se realizeze o muncă de echipă, să crească rolul școlilor în construirea comunităților și a valorilor acestora, să se cultive relații de susținere reciprocă între profesori, terapeuți, profesori de sprijin și comunități și conștientizarea faptului că incluziunea școlară este un aspect al incluziunii în societate.

Strategiile sistemului de educație trebuie să aibă la bază filosofia educației incluzive. Acest lucru trebuie să vizeze implicarea tuturor elevilor în activități comune, ce au ca scop consolidarea relațiilor dintre aceștia. Strategiile vizează capacitatea de rezolvare a problemelor din viața cotidiană a copiilor, având la bază un spirit cooperant și solidar, dezvoltând empatia , spiritul de echipă și sentimentul apartenenței la o comunitate. Activitățile de grup pot ajuta la construirea încrederii reciproce, eliminând prejudecățile și înțelegând nevoile tuturor participanților. Crearea unei atmosfere în care toți copiii, tinerii, se simt acceptați și sprijiniți, în loc să fie judecați, permite implicarea tuturor în moduri semnificative, dezvoltând, astfel, abilitățile sociale și creșterea stimei de sine. Construind un mediu de înțelegere și sprijin, copiii se pot bucura de procesul de învățare și dezvoltare, își pot dezvolta încrederea în forțele proprii, găsind, astfel, calea spre succes. Incurajarea și recunoașterea realizărilor, oferirea unui feedback pozitiv, pot contribui la dezvoltarea lor și la acceptarea diversității.

Rolul școlii este de a crea un spațiu sigur pentru ca elevii să împărtășească valori cheie în procesul de incluziune și să permită stabilirea unor conexiuni cu toți colegii lor. Este important ca în grupul de elevi să existe norme de lucru prin care să aibă conversații care să dezvolte respectul reciproc prin împărtășirea unor opinii diferite într-un mod respectuos. De asemenea, trebuie să se insiste pe consolidarea abilităților socio-emoționale, cum ar fi empatia, compasiunea, validarea. Oferirea oportunităților de interacțiuni sociale pozitive este esențială pentru toți copiii.

Pentru o mai bună înțelegere a faptului că oamenii sunt diferiți, dar fiecare este unic în felul său, este necesară, la orele de dirigenție sau de literatură, alegerea unei literaturi care să

sublinieze importanța incluziunii în școală, povești cu tematică incluzivă, opere literare care evidențiază experiența umană, dar și explicații despre diferitele deficiențe. Se pot da exemple de oameni celebri care au reușit în viață, deși aveau diverse deficiențe: dislexie, hipoacuzie, balbism, aveau anumite etnii sau proveneau din diferite medii sociale. Ei vor înțelege că deficiențele nu pot împiedica dezvoltarea și integrarea lor în comunitate.

Pentru o mai buna integrare, în timpul activităților, poate fi adus un invitat extern care să vorbească despre asta, se pot realiza studii de caz, având ca suport diverse situații de includere într-un grup. Potrivit studiilor, atunci când elevii se pot identifica cu originea rasială sau etnică a unui profesor sau a unui vorbitor invitat, este mai probabil ca aceștia să aibă performanțe mai bune și să fie mai implicați, deoarece văd un model sau mentor în acea persoană. Prin invitarea unui vorbitor care a trecut prin diverse situații, care pot fi similiare cu ale lor, se oferă elevilor acces la o experiență de învățare autentică pe care altfel nu ar putea să o aibă niciodată și pot înțelege că, dincolo de greutăți, ei pot reuși în viață. Școala trebuie să fie preocupată de dezvoltarea relațiilor cu comunitatea locală pentru implicarea în activități de educație a părinților, deoarece aceștia trebuie să fie parteneri activi în educația copiilor.

Echipa de profesori trebuie să fie formată pentru a promova strategii eficiente în vederea diminuării încercărilor de intimidare și abuz asupra copiilor și între copii, dar și strategii de predare-învățare-evaluare care să permită elevului cu nevoi speciale să participe la experiențe de învățare echitabile. Lucrul acesta se realizează prin efectuarea de ajustări în ceea ce privește modul de evaluare sau de învățare, care nu ar trebui să aibă impact asupra judecăților făcute cu privire la rezultatele elevilor, apreciind în mod adecvat rezultatele tuturor copiilor. Strategia curriculară prin planificările programei școlare ține cont de diversitatea lingvistică, culturală și de deficiențele copiilor, realizând o adaptare a conținuturilor la nevoile speciale ale alevilor.

Prevenirea părăsirii timpurii a școlii se realizează prin îmbunătățirea accesului și a participării la educație a copiilor cu dizabilități sau care se simt discriminați, inclusiv la activități sportive și culturale adaptate, prin dezvoltarea unor resurse suport care constă în achiziția de echipamente și tehnologii asistive și alte mijloace de învățare adaptate diferitelor categorii de dizabilitate.

Un sistem de educație, prin toate pârghiile pe care le are, trebuie să aibă ca obiectiv implementarea strategiilor de incluziune școlară și socială a copiilor, ținând cont de realitățile sociale și istorice ale perioadei. Școala trebuie să fie locul în care toți copiii să se simtă protejați, ascultați, respectați pentru o buna integrare socială.

„Școlile incluzive sunt cele mai eficiente mijloace de combatere a atitudinilor discriminatorii, de creare a unor comunități primitoare, de construire a unei societăți incluzive și de realizare a educației pentru toți.” Declarația de la Salamanca, UNESCO 1994.

BIBLIOGRAFIE

https://www.ccfmoldova.org/educatie-incluziva
https://www.kinderpedia.co/ro/educatia-incluziva-in-sala-de-clasa.html?format=htmlhttps://www.fonduri-structurale.ro/stiri/35612/peo-ghidul-privind-incluziunea-copiilor-si-tinerilor-cu-cerinte-educationale-speciale-lansat-in-consultare#

ȘCOALA TUTUROR COPIILOR

IONELA CARMEN IAUT

ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”ALEXANDRU IOAN CUZA” BACĂU

Tema simpozionului din cadrul proiectului internațional ”Educație deschisă”, *Culori de Toamnă:Diversitate și Incluziune*este unul dintre cele mai dureroase si provocatore aspecte ale învățământului din România.

Legea Educației nr. 198/2023 specifică faptul că: ”Statul garantează dreptul la o educație incluzivă de calitate tuturor beneficiarilor primari ai educației, respectând principiul incluziunii. Incluziunea pune accentul pe respectarea dreptului la educație al fiecărui copil și reprezintă procesul și măsurile complexe prin care sunt asigurate cadrul și condițiile pentru atingerea finalităților educaționale, dezvoltarea comportamentelor adaptative, dezvoltarea abilităților cognitive, construirea unor relații afective pozitive, asigurarea stării de bine, cu accent pe nevoile și pe particularitățile individuale ale fiecărui copil.” În acest context, și în contextul mobilității societății, unde adulții caută mereu oportunități de dezvoltare pentru ei si familiile lor, școlile au, în cadrul colectivelor de elevi, diferite situații care fac obiectul acestei teme. Bineînțeles, după cum specifică și *Legea învățământului preuniversitar* elevii care intră în această categorie sunt subiecții unor problematici diverse bazate pe diferențe de ”statut social, economic sau cultural, minoritate națională, remigranți sau audienți, refugiați, zone rurale sau urbane marginalizate, copii cu cerințe educaționale speciale, copii cu dizabilități, copii separați temporar sau definitiv de părinți, gravide și mame minore, copii și tineri din cadrul comunităților de romi vulnerabile, copii și tineri din penitenciare, centre educative și centre de detenție, copii victime ale violenței, ale abuzului, neglijării sau ale exploatării și ale oricărei forme de violență asupra lor, copii și tineri consumatori de droguri.”Pentru ca toate aceste categorii de elevi să beneficieze de educație și dezvoltare armonioasă este necesar ca profesorii și părinții să colaboreze îndeaproape, să dea dovadă de toleranță și înțelegere și să conlucreze pentru a identifica cele mai bune strategii astfel încât să poată fi atinse rezultatele finale ale educației.

Studiile arată, însă, faptul că puțin peste 50% din partenerii implicați (părinți și cadre didactice) au o atitudine pozitivă în legătură cu incluziunea școlară în mod deosebit referitoare la copiii cu cerințe educaționale speciale, care sunt și ele de foarte multe tipuri în funcție de afecțiunea de care suferă respectivii elevi. Ca profesor mă simt, de multe ori, depășită de anumite situații. Consider că incluziunea elevilor cu cerințe speciale a fost copiată după modele occidentale, fără a se adapta sistemul la cerințele acestor copii, și de aici au apărut disensiuni si tensiuni între părinți, între părinți și cadre didactice, și chiar între copiii forțați să accepte comportamente și prezențe care le iau din sentimentul de siguranță și confort psihic și fizic, atât de necesare în toate etapele de creștere și dezvoltare ale copiilor și în viața de zi cu zi a adulților. Realitatea de la clasă este de multe ori dureroasă, frustrantă și revoltătoare pentru cadrul didactic pus în situația de a gestiona comportamente nepotrivite cu atât mai mult cu cât ele au loc în fața a peste douăzeci și cinci de alți copii.

Studii de specialitate au arătat faptul că incluziunea elevilor cu nevoi educaționale speciale în clase din școlile de masăare efecte pozitive asupra copiilor cu CES, aceștia înregistrând progrese și îmbunătățiri în măsura puterii lor de adaptare, socializare, comunicare și dezvoltare, însă aceleași studii arată o scădere a randamentului și interesului în rândul colegilor din clasele în care sunt incluși acești copii. Astfel deși copiii fără dizabilități învață

să fie mai empatici, mai toleranți, să accepte și să relaționeze cu copiii cu dizabilități și CES, ei înregistrează un regres în activitatea școlară. Personal, consider că atâta vreme cât părinții nu acceptă sau ignoră nevoile educaționale ale copilului, cadrele didactice nu sunt pregătite cu studii de specialitate și nu beneficiază de sprijin permanent, specializat la clasa pentru copiii cu CES, iar instituțiile ordonatoare ignoră diferențele între posibilitate și cerințe și nu adaptează strategiile astfel încât să se adapteze pe nevoile copiilor, educația nu poate decât să eșueze în a-și atinge scopul final.

Strategiile de incluziune ale elevilor cu cerințe speciale prevăd adaptarea curriculei la posibilitățile copilului, lucru care se întâmplă pentru fiecare elev în parte, la fiecare materie de studiu. Problemele apar la materiile de examen, acolo unde acestor copii li se acorda o oră în plus pentru rezolvarea subiectelor care nu vin adaptate conform curriculei parcurse. De cele mai multe ori copiii care beneficiază de o oră în plus stau chiar mai puțin decât ceilalți pentru că ei nu au parcurs aceleași informații la clasă, nu au cunoștințele necesare și nici răbdarea de a sta pe scaun timp de trei ore să se gândească la posibile rezolvări sau răspunsuri.

Una din strategiile care funcționează foarte bine este implicarea activă a elevilor în fiecare activitate de la clasa, strategie cu multiple beneficii atât din punctul de vedere al cunoștințelor dobândite cât si pentru omogenizarea colectivului, pentru facilitarea sprijinului, încurajării, toleranței și a empatiei între colegi. Desemnarea de sarcini pe grupe, realizarea de proiecte, de prezentări, predarea bazată pe tehnologii audio-vizuale sunt strategii care se pliaza pe toți elevii clasei.

O alta strategie care ajută la incluziunea elevilor cu CES este organizarea de activități extracurriculare la care să participe cât mai mulți colegi. Prin astfel de activități se facilitează atât învățarea de conținuturi cât și de acceptare a acestor copii nu doar de către colegii lor, ci și de către societate.

Organizarea unui spațiu retras, într-un colț de clasă sau chiar a unei clase, daca spațiul permite, unde să fie o lumină mai caldă, liniștitoare, o canapea/bancuță unde copiii sa se poată retrage când simt nevoia sau când cadrul didactic consideră că este benefic pentru copil, este o altă strategie de luat în considerare. În școli din unele state europene există spații special amenajate pentru astfel de cazuri, când copilul se simte copleșit și devine agitat și nu își mai poate gestiona sentimentele.

De asemenea, în unele țări există un sistem bazat pe prezența a doua cadre didactice la clasă, din care unul este profesor pentru învățământ special și care se ocupă în mod deosebit de copiii cu cerințe educaționale speciale. În cazuri speciale sunt implicate și prezente la activități și psihologi sau asistenți sociali.

Deși sistemul de învățământ din România are multe lucruri de fixat, de pus la punct și de îmbunătățit, consider că s-a făcut un pas înainte prin adoptarea incluziunii si diversității pentru că, așa cum toamna zeci de culori și nunațe, la fel și noi suntem diferiți însă locuim, trăim, învățăm în același context social, și de aceea trebuie să învățăm și sa fim adaptabili, toleranți , empatici și nu în ultimul rând, de ajutor.

BIBLIOGRAFIE

Legea învățământului preuniversitar nr 198/2023
https://edict.ro/integrarea-elevilor-cu-ces-in-invatamantul-de-masa/
www.ecoleinclusiveeurope.eu/pdf-roumanie-bp/diversitatea-si-incluziunea-in-scoala.pdf
https://teachinglicense.study.com/resources/inclusive-special-education-classroom

SCHIȚĂ DE LECȚIE

clasa a VIII-a

1 elev cu CES - dificultate de învățare, ușoară tulburare comportamentală

prof. Roșu Lucia-Cerasela
Școala Gimnazială „Nicu Enea” Bacău

Titlul lecției: Relații culturale constructive. Noi și ceilalți
Unitatea 2-Cum sunt ceilalți?
Tipul lecției: fixare
Aria curriculară: Lb și comunicare
Locul: sala de clasă
Durata: 50 de minute
Manual: Editura Art Klett
COMPT. GENERALĂ: Receptarea textului scris de diverse tipuri

COMPETENȚE SPECIFICE:
CS 1. Recunoaşterea modurilor în care sunt organizate informațiile din texte literare
CS 2. Identificarea strategiilor de lectură, a volumului și a diversității materialelor citite
CS 3. Prezentarea unor răspunsuri personale, creative şi critice pe marginea unor texte diverse

La sfârșitul lecției, elevul:
1. -să identifice particularități structurale ale titlului, textului;
2. -să asocieze textului elemente din propria experiență sau din experiența culturală
3. -să realizeze hărți conceptuale referitoare la tematica textului.

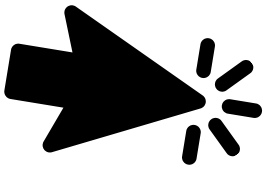
STRATEGII DIDACTICE
Metode: conversația, învățarea prin descoperire, exercițiul, brainstorming-ul, harta conceptuală.
Mijloace de învățământ: planșe, markere, fişe de lucru, videoproiector
Forme de organizare: frontală, individuală, pe grupe;
Evaluarea: observația, evaluarea orală.

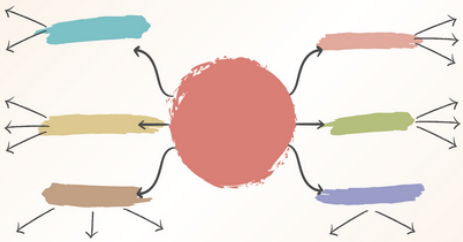
SCENARIUL DIDACTIC:
EVOCAREA
1. Verificarea temei:
2. Demersul didactic va porni de la rezolvarea unui **exercițiu de sinceritate despre preferințe alimentare pe care elevii le notează pe un postit.** Elevii vor lipi biletele pe foi de flipchart și se vor analiza proveniența lor: de ex. pizza, hamburger. Moment de reflecție: suntem diferiti, în locuri diferite, dar avem preferințe, plăceri, pasiuni comune.
   - adaptare pentru resurse deschise: folosire padlet DAȚI CLICK
   - adaptare pentru CES - elevul va nota pe telefon sau va transmite oral colegului de grupa răspunsul său

REALIZAREA SENSULUI
1. Profesorul anunță elevii că vor studia un text care completează perspectiva despre **Relații culturale constructive în comunitate :**
   a. **Cum definim comunitatea? Grup de oameni cu interese, credințe sau norme de viață comune; totalitatea locuitorilor unei localități, a unei țări ....**
   b. **Tipuri de comunități:** multiculturale, interculturale (se explică elevilor cei 2 termeni, diferențele)

2. Se citește textul suport (*Lumea prin care am trecut*, Ioan Slavici) din manualul digital și se realizează un o**rganizator grafic** dat elevilor ca suport pt portofoliu (idei esențiale, idei de amanunt, idei care iti par valoroase, idei care nu au greutate).

accesează imaginea și completează colaborativ

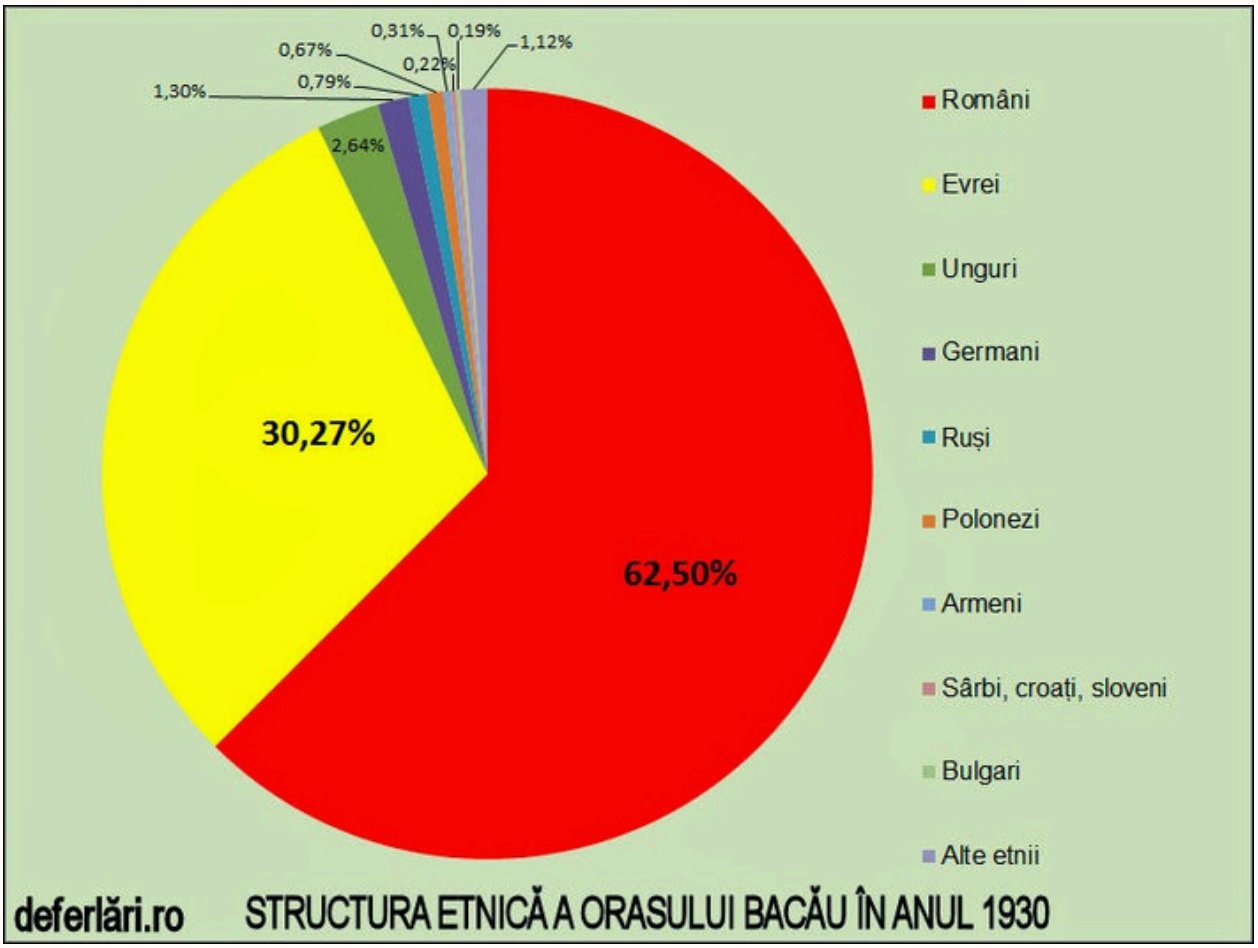
3. Exercițiu: realizați graficul comunității orașului în care trăiți. Eelevii primesc ca sarcină să realizeze diagrama orașului Bacău. Profesorul oferă apoi modelul oficial preluat de pe site de specialitate, atât din anul 1930, cât și mai actual, din 2021

4. Exercițiu: realizați harta **etnică/religioasă** a vecinilor + numiți un lucru in comun cu ei+ moment de reflecție 5min-**Tu trăiești într-o comunitate multiculturală sau interculturală?**

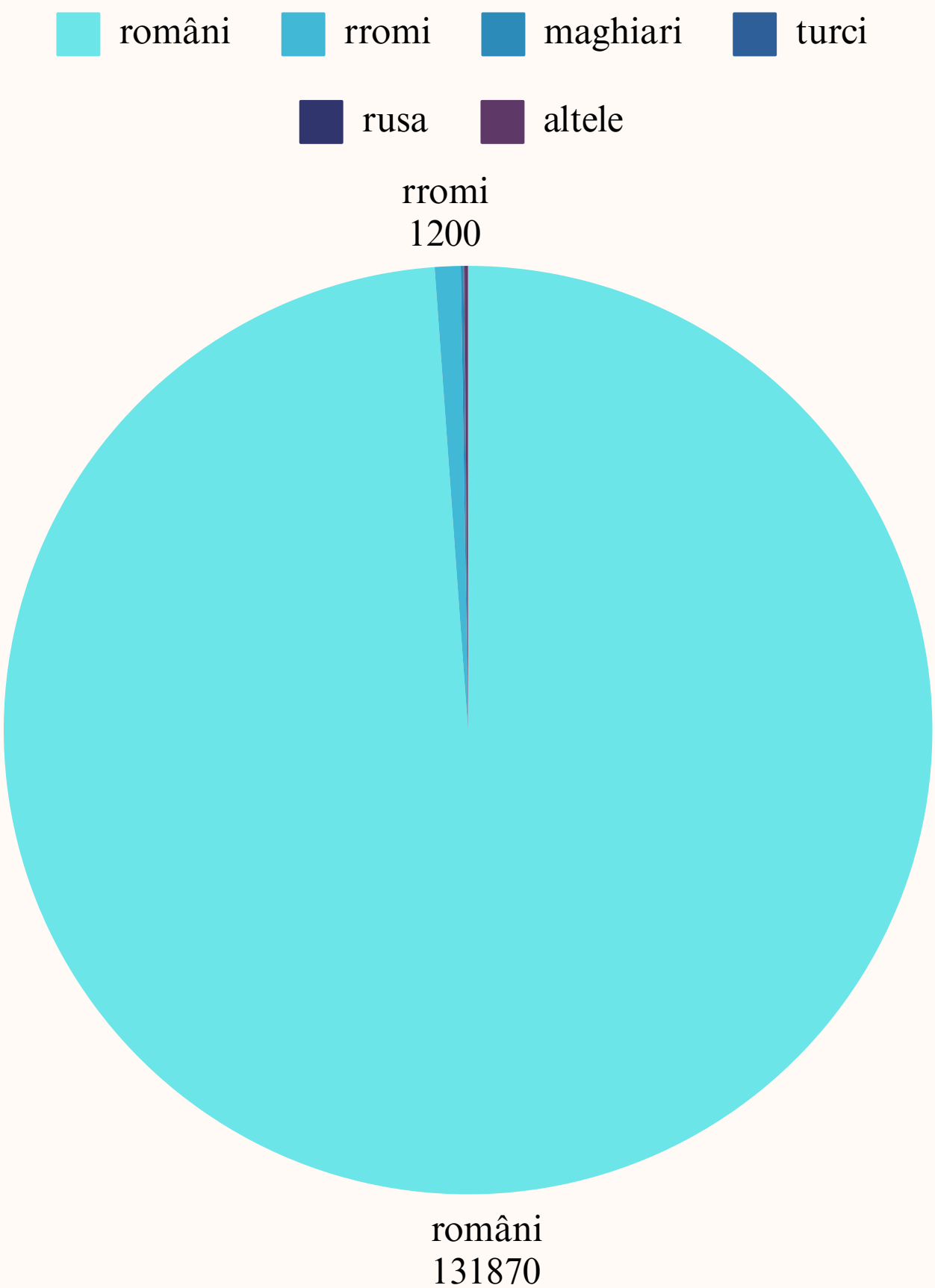
BILET DE IEȘIRE

ANEXE

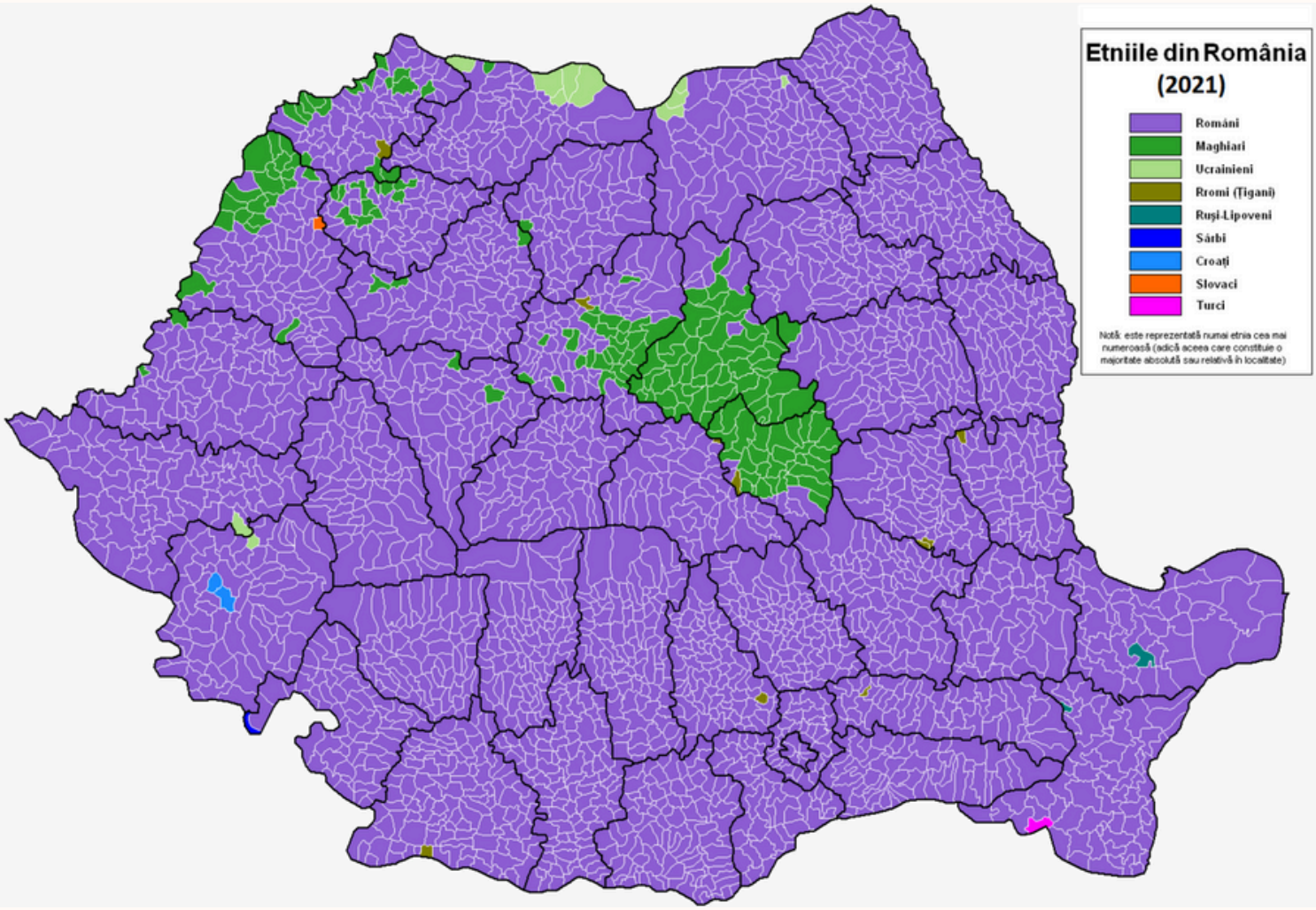
Conform recensământului efectuat în 2021, populația municipiului Bacău se ridică la 136.087 de locuitori, în scădere față de recensământul anterior din 2011, când fuseseră înregistrați 144.307 locuitori.[11] Majoritatea locuitorilor sunt români (76,01%), iar pentru 23,09% nu se cunoaște apartenența etnică.[12] Din punct de vedere confesional, majoritatea locuitorilor sunt ortodocși (66,17%), cu o minoritate de romano-catolici (7,82%), iar pentru 24,23% nu se cunoaște apartenența confesională.[13]

Români (76,01%)

Alte etnii (0,9%)

Necunoscută (23,09%)

Etniile din România
(2021)
Români
Maghiari
Ucrainieni
Romi (Țigani)
Ruși-Lipoveni
Sârbi
Croați
Slovaci
Turci
Notă: este reprezentată numai etnia cea mai numeroasă (adică aceea care constituie o majoritate absolută sau relativă în localitate)

LESSON PLAN – BOOKS, NEWS AND MEDIA (CONȚINUTURI ADAPTATE NEVOILOR DE ÎNVĂȚARE ALE ELEVILOR CU CES)

ANCA - ELENA VÂRLAN
ŞCOALA GIMNAZIALĂ „NICU ENEA" BACĂU

Teacher: ANCA ELENA VÂRLAN
Date: 16th of October, 2024
School: Școala Gimnazială "Nicu Enea" Bacău
Class: 6th
Lesson: *Books, news and media*
Type of lesson: mixed lesson
Skills: *speaking, reading, writing, listening*
Method of teaching: communicative method, elements of audio-lingual approach, elements of direct method
Teaching techniques: conversation, explanation, brainstorming, matching, observation
Teaching aids: textbook, blackboard, worksheets.
Class management: pair-work, group work, lock up, individual.
Competences:
A. Cognitive competences: by the end of the lesson, the students will be able to:

- ✓ to revise and practice the present perfect simple and continuous;
- ✓ To use present perfect simple and continuous in given structures
- ✓ to practice vocabulary connected to music;

B. Affective competences:

- ✓ make the students confident in themselves while using English;
- ✓ create interest in the language;
- ✓ develop creativity and imagination.

Resources:

- *Bibliography:*
  - Textbook: ***Reading and writing targets,*** Virginia Evans, Jenny Dooley – Express Publishing;
  - National Curriculum for Secondary School Education.

www.youtube.com
www.voki.com
www.wordle.com
https://wordart.com/hcx41q123hrz/untitled
https://www.youtube.com/watch?v=1Efrg23Sqe8

A. *Human*: the students of the (20 students, one of them with special educational needs)
B. *Temporal* : 50'.

The student is diagnosed with borderline intellectual functioning. The purpose of the activities proposed in this lesson plan is to improve the student's linguistic skills in English, adapting educational methods and resources to his specific needs and abilities, according to the 6th grade curriculum.

STAGE OF THE LESSON	TEACHER'S ACTIVITY	STUDENTS' ACTIVITY	INTERACTION	TIME	SKILLS	AIDS	AIMS
GREETING & CHECKING ATTENDANCE	-the teacher greets the students and checks attendance	Ss greet and answer.	T-Ss Ss - T	2'	Speaking		-to see if everybody is present
WARM-UP	- the teacher asks students to open https://wordart.com/hcx41q123hrz/untitled write down the word „books" an think of some other words related to it. – the teacher will ask further questions such as: „Who writes books", „Who reads the books", „what does a book contain", „where do we buy books from", „where do we borrow books from"	Ss complete the cloud. Ss answer the questions.	T-Ss Ss-Ss	3'	Brainstorming Writing Speaking	Worksheets	- to create interest in the lesson
CHECKING HOMEWORK	-the teacher asks students to read their homework. -the teacher corrects their mistakes and explain. -the teacher says that they will discuss about the homework latter that class.	Ss read their homework and correct their mistakes.	T-Ss Ss - T	6'	Reading Writing Speaking	Notebooks	-to check if the homework is correct

FEEDBACK	-the teacher offers feedback.	Ss listen.	T-Ss	2’	Listening		-to let the students know how well they performed their homework
ANNOUNCING THE OBJECTIVES	-the teacher announces the objectives of the lesson	Ss listen to the T.	T-Ss	2’	Listening		-to announce the new material to be taught.
CHECKING THE PREVIOUS MATERIAL	the teacher asks students a few questions(for example: Do you like to read? Did you always like it? When you were a child did you like books? Can you name some books that you read when you were a child? Do you find reading important?) in order to introduce the short video: ”The importance of reading”. https://www.youtube.com/watch?v=Ykyk0uQAbPU The teacher shows the students some pictures of different books and ask students to name them.They are asked to think what is the role of books in their	Ss listen Ss try to answer to T’s questions. Ss discuss and say their opinions. - Students watch the video Students create a Voki that expresses their opinions.	Lock up T-Ss Ss -T T-Ss Ss - T T - Ss Ss - T	6’ 16’	Speaking Reading Speaking Listening Writing Speaking	Pictures Images Whiteboard Video Flipchart Worksheets	to reinforce the previous knowledge -to check the material that was taught - to practice the use of the new material - to watch a video for specific information -to identify specific details -to express opinions - to check understanding of the video

	lives. Together with the teacher they create a Voki. https://tinyurl.com/ye279ytm						
PRACTICE OF THE NEW KNOWLEDGE	Activity 1 - the teacher announces the students they are going to watch a short video called ”The girl who hated books” and ask them to pay attention to the topic in order to answer some questions. - the students watch the short video about a girl, Mena, who hated books. https://www.youtube.com/watch?v=1Efrg23Sqe8 -the teacher gives a handout to be completed after watching it.(APPENDIX 1) Activity 2 - the teacher reminds the students that in the	Students perform the task and communicate their answer. Ss discuss and say their opinions. Ss listen to the T. The students listen and take notes The students play the game with their teacher	T - Ss Ss - Ss Ss - T T - Ss T – Ss T - Ss Ss - Ss Ss - T	17’ 2’	Speaking Writing Writing Speaking Listening Playing games	Handouts Worksheets	-to use the given vocabulary in different contexts - to watch a video for specific information -to revise the new word - to practice the use of the new material

	worksheet given as homework, they had to describe their favorite book. - the students present/ describe their favorite book (they refer to the: title, characters, plot, etc). Activity 3- in order to revise the vocabulary related to books, the teacher play a wordwall with the students(wordsearch execrcise) https://wordwall.net/resource/10757283						
FEEDBACK AND EVALUATION	The teacher offers feedback and gives marks.	Ss listen to the T	T - Ss T - Ss	2’			- to evaluate the students’ activity during the class
SETTING HOMEWORK AND ENDING THE LESSON	The teacher gives the students homework for their next time(to describe your favourite character from one of the books you read)	Ss listen to the T Ss note their homework in their notebooks	T - Ss T - Ss	2’			- to let the students know what their homework is.

Books….

The importance of reading

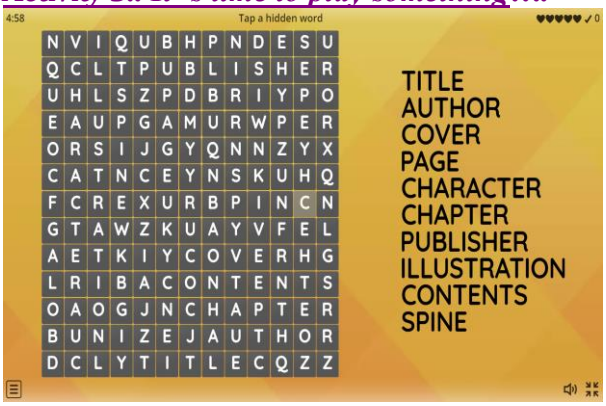

Avtivity 1. The girl who hated books

Let's talk about this….

Activity 3.. It' s time to play something….

EVALUAREA NOȚIUNILOR MATEMATICE O ABORDARE COMPREHENSIVĂ ȘI INCLUZIVĂ

ZOTA FLORICICA
ȘCOLALA GIMNAZIALĂ ASĂU, JUDEȚUL BACĂU

Evaluarea noțiunilor matematice reprezintă o componentă esențială a procesului educațional, având un impact semnificativ asupra învățării și dezvoltării elevilor. În cazul elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES), acest proces devine cu atât mai complex, fiind necesară o abordare adaptată nevoilor individuale ale fiecărui elev, cu alte cuvinte, o abordare specializată, individualizată și profund empatică, care să țină cont de particularitățile lor de dezvoltare și potențialul individual. Scopul acestui articol este de a explora și discuta aspectele ce țin de evaluarea noțiunilor matematice la elevii cu CES, subliniind importanța unei evaluări inclusive și personalizate.

Particularitățile procesului de evaluare

Evaluarea nu este doar un mijloc de măsurare a cunoștințelor acumulate, ci și un instrument esențial în procesul de învățare. Prin evaluare, educatorii pot obține informații valoroase despre stilurile de învățare ale elevilor, despre dificultățile întâmpinate și despre progresul realizat. În cazul elevilor cu CES, evaluarea devine un proces care trebuie să reflecte nu doar rezultatele academice, ci și aspectele emoționale și sociale ale învățării. Principalele aspecte care trebuie luate în considerare includ:

1. Adaptarea metodologiei de evaluare

Metodologia tradițională de evaluare matematică trebuie adaptată pentru a răspunde nevoilor specifice ale elevilor cu CES. Aceasta implică:

- *flexibilitate* în realizarea instrumentelor de evaluare, astfel încât să permită elevului să își demonstreze cunoștințele în moduri variate;
- *personalizarea* sarcinilor de lucru, luând în considerare stilul de învățare, abilitățile și provocările fiecărui elev;
- utilizarea unor *metode alternative* de evaluare- folosirea jocurilor educaționale, a activităților practice și a tehnicilor vizuale poate facilita înțelegerea conceptelor matematice.
- acordarea de *timp suplimentar* - elevii cu CES pot beneficia de timp suplimentar pentru a finaliza evaluările, precum și de sarcini adaptate la nivelul lor de înțelegere.

2. Identificarea potențialului individual

Procesul de evaluare trebuie să urmărească descoperirea punctelor tari ale elevului, identificarea domeniilor de progres, stabilirea unor obiective realiste și adaptate, monitorizarea continuă a evoluției. O evaluare eficientă pentru elevii cu CES implică mai multe strategii specializate.

Evaluarea continuă și formativă se dovedește a fi extrem de eficace, acesta presupunând observarea comportamentului și a progresului elevului pe parcursul întregului proces de învățare, structurarea sarcinilor în pași mici și accesibili, care să permită elevului să acumuleze treptat cunoștințe și să construiască abilități matematice, monitorizarea constantă a evoluției elevului,

pentru a identifica atât progresele realizate, cât și ariile care necesită atenție suplimentară, accentul fiind pus pe procesul de învățare, nu doar pe rezultat.

Instrumente folosite în procesul de evaluare, de asemenea, vor fi adaptate: teste vor avea cu grad diferit de dificultate, sarcinile- practice și aplicative, vor fi folosite metode vizuale și interactive și utilizată tehnologia asistivă. Un rol foarte important îl au abordarea multidisciplinară, colaborare între profesori, psihologi și specialiști, evaluarea holistică și integrarea informațiilor din mai multe surse.

Evaluarea noțiunilor matematice nu trebuie privită doar din perspectivă didactică, ci și psihologică. Aspectele psihologice esențiale includ:

- *Motivația* - menținerea motivației elevilor prin feedback pozitiv și recunoașterea progreselor, oricât de mici ar fi acestea;
- *Stima de sine* - crearea unui mediu care să sprijine stima de sine a elevilor, promovând sentimentul de realizare și competență în domeniul matematic;
- *Reducerea anxietății* legate de evaluare - este esențial ca elevii să se simtă în siguranță și să nu aibă teamă de evaluare, pentru a putea își exprima adevăratul potențial.

Tehnologia poate fi un aliat valoros în evaluarea matematică a elevilor cu CES. Utilizarea instrumentelor digitale, a aplicațiilor interactive și a platformelor online personalizate poate facilita învățarea și evaluarea, oferind elevilor oportunități suplimentare de a exersa și de a-și demonstra cunoștințele. Printre instrumentele tehnologice moderne ce pot sprijini semnificativ procesul de evaluare amintim: softuri educaționale specializate, aplicații interactive, platforme de e-learning adaptate, instrumente digitale de monitorizare. (Anexa)

Evaluarea noțiunilor matematice pentru elevii cu cerințe educaționale speciale necesită o abordare cuprinzătoare, care îmbină metodologia educațională cu aspectele psihologice. O evaluare eficientă trebuie să fie adaptată și individualizată, să utilizeze strategii diverse și să fie susținută de tehnologie. În final, esența evaluării nu se măsoară doar în rezultate, ci în capacitatea de a descoperi și stimula potențialul fiecărui elev, contribuind astfel la dezvoltarea sa armonioasă și la integrarea sa în societate. Doar odată ce sistemul de evaluare devine mai incluziv și mai adaptat, elevii cu CES vor avea ocazia să își manifeste abilitățile și să contribuie activ la comunitatea educațională.

Bibliografie selectivă

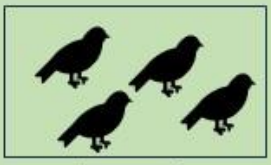
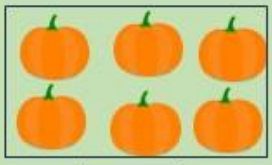
1. Bălău, E. (2022),Evaluarea competențelor la elevii cu cerințe educaționale speciale: Teorii și practici, Editura Universității din Craiova
2. Cristea, S. (2021).Învățarea personalizată și evaluarea elevilor cu CES. Editura Trei.
3. Mărginean, I. (2016),Evaluarea elevilor cu cerințe educaționale speciale: Principii și metode, Editura Universității din București
4. Popescu, A. (2018).Strategii de evaluare în învățământul special, Editura Didactică și Pedagogică
5. Varga, M. (2019),Educația și evaluarea în contextul cerințelor educaționale speciale, Revista Română de Pedagogie, 3(2), 145-160.

Anexa

TOAMNA PRINTRE NUMERE

NUMERELE NATURALE DE LA 1 LA 30

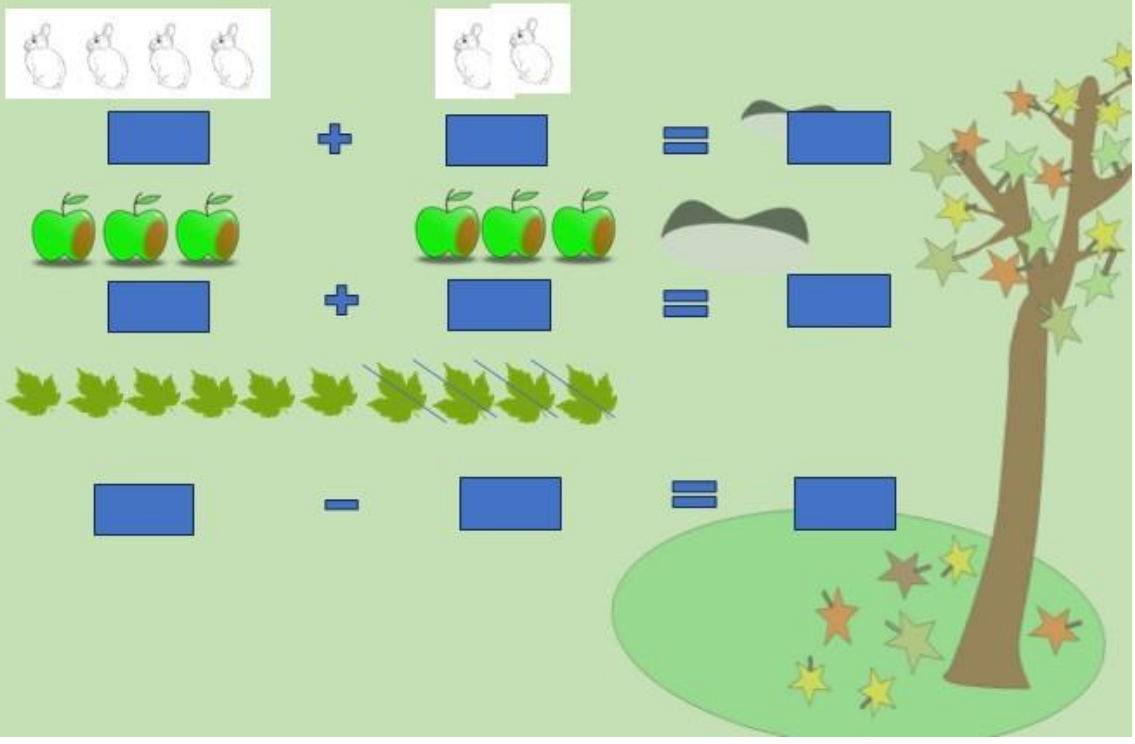
1 Completează căsuța după ce ai numărat:

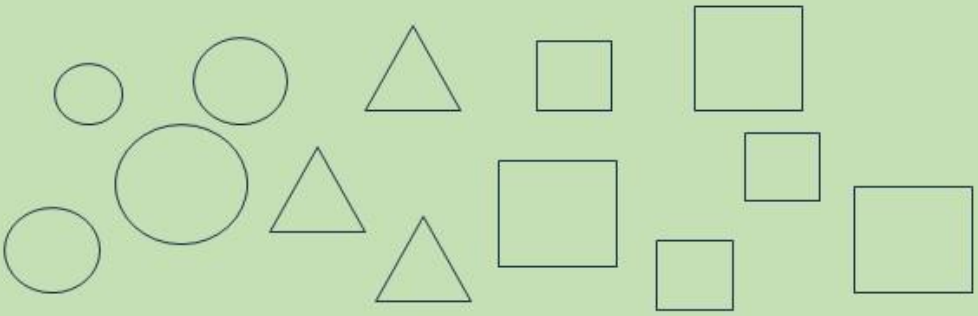

2. Scrie vecinii următoarelor numere:

	3	
	7	
	2	
	6	
	5	

3. Rezolvă și scrie rezultatele adunărilor și scăderilor în casete:

4. Grupează figurile geometrice. Colorează pătratele cu **roșu**, cercurile cu **albastru** și triunghiurile cu **verde**!

5. Unește animalele cu mediul lor de viață:

PROIECT EDUCAȚIONAL CARITABIL

JANINA BORDEIANU, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NUMĂRUL 1

COMUNA ȘENDRENI, JUDEȚUL GALAȚI

AN ȘCOLAR 2024-2025

ARGUMENTARE

Proiectul a pornit de la dorința de a ajuta aproapele atunci când trece prin momente grele generate uneori de natură (inundații, furtuni, vijelii) ceea ce ne-a dus cu gândul organizarii unui TÂRG DE TOAMNĂ cu scop caritabil prin intermediul căruia să putem oferi bucurie elevilir școlilor din comuna Cudalbi, jud. Galați.

Toamna, fiind un anotimp plin de culoare și bogat în roade ne permite să valorificăm creeativitatea cadrelor didactice, a elevilor și părinților în realizarea unor momente artistice și produse culinare multiple folosind tehnici și materiale diverse.

Cu toții știm că atitudinea și comportamentul nostru față de tot ce ne înconjoară încep a se forma încă de la cea mai fragedă vârstă. Inițial educatorii, învățătorii și apoi profesorii încearcă să ne familiarizeze cu diferite norme și valori morale, cele promovate în cadrul proiectului fiind solidaritatea, generozitatea, echilibrul în situații critice.

Proiectul oferă posibilitatea de a implementa în sufletul copilului dorința de a ajuta semenii, de a găsi soluții în rezolvarea anumitor probleme, de a dezvolta capacitatea de antreprenoriat.

SCOPUL PROIECTULUI

Promovarea activităților caritabile–de voluntariat în rândul elevilor și a cadrelor didactice.

OBIECTIVELE PROIECTULUI

- Formarea și dezvoltarea spiritului civic la elevi și cadre didactice
- Dezvoltarea și cultivarea valorilor morale
- Dezvoltarea abilităților de lucru în echipă
- Dezvoltarea aptitudinilor literar- artistice
- Conceperea unor produse ce implică originalitate, creativitate, imaginaţie.

COORDONATORI PROIECT:

director, învățători, diriginți, profesori, consilier educativ

GRUPUL ȚINTĂ:

Elevi din ciclul preșcolar, primar, gimnazial și cadre didactice.

BENEFICIARI:

Persoane aflate în dificultate din școala și comunele sinistrate

LOCUL DE DESFĂȘURARE

Terenul de sport al școlii,sala de clasă, biblioteca școlii

PERIOADA DE DESFĂȘURARE

septembrie 2024-noiembrie 2024

PARTENERI
Părinții

RESURSE:
Umane: elevi, cadre didactice, părinţi.
Temporale: septembrie-noiembrie 2024;
Materiale: produse ale copiilor, panouri pentru expoziţie,cartoane duplex, stație, pavilioane, cameră video, aparat foto, laptop, materiale în power-point, afișe.

MONITORIZARE ŞI EVALUARE
- Valorificarea potenţialului creativ al copiilor şi al cadrelor didactice;
- Realizarea unui târg cu vânzare la nivelul școlii;
- Realizarea unei expoziţii de desene la nivelul şcolii;
- Realizarea unui program artistic la nivelul şcolii;
- Realizarea de fotografii şi înregistrări cu activitățile din derularea proiectului, diplome

DISEMINARE
- panouri informative;
- expoziţii cu lucrările copiilor;
- ppt cu imagini din timpul desfăşurării activităţilor;
- pe pagina de facebook

ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI

ACTIVITATEA 1

TOAMNA în imagini

Activităţi de realizare a compoziţiilor plastice, folosind diverse modalități și tehnici , redarea chipului toamnei.
Perioada: **1octombrie-21 octombrie**
Locul de desfășurare –sala de clasă
Responsabili –profesor educație plastică, diriginți, elevi

ACTIVITATEA 2

TOAMNA în poezie

Activităţi de studiere, recitare, poezii despre toamnă
Perioada: **1octombrie-23 octombrie**
Locul de desfășurare –sala de clasă
Responsabili – profesori învățământ primar, elevi clasele primare

ACTIVITATEA 3

Fructe și legume de toamnă în farfurie

Activităţi de studiere a unor rețete culinare din fructe și legume de toamnă și prepararea acestora.
Perioada: **15 septembrie-18 octombrie** *Locul de desfăşurare*: sala de clasă, bucătăria personală
Responsabili elevi,părinți, profesori

ACTIVITATEA 4

Ce pot face cu două mâini dibace ?

Activităţi de pregătire, amenajare a spațiului de desfășurare a târgului
Perioada: **septembrie- octombrie**
Locul de desfăşurare: sala de clasă, curtea școlii
Responsabili *:* director,elevi, profesori învățământ primar ,profesori

ACTIVITATEA 5

Târg de toamna –cu scop caritabil

Activităţi *:* **- moment artistic–*organizat de cadrele didactice cu elevii învătământului primar***

- moment artistic
- concurs de ghicitori
- parada costumelor de toamna
- vânzare de produse tradiționale(compoturi, dulceturi, prăjituri)
- expoziție de desene
- tombolă cu premii

Perioada: **25 octombrie**
Locul de desfăşurare: Terenul de sport
Responsabili*:* director, profesori învățământ primar , diriginți,profesori ,elevi

ACTIVITATEA 6

Dar din dar se face rai

Activităţi *:* - de direcționare a donațiilor obținute către persoanele vulnerabile
-de diseminare a activităților
- de analiză a activităților desfășurate.
Perioada: **1-15 noiembrie**
Locul de desfăşurare: școală
Responsabili*:* director, profesori învățământ primar , diriginți,profesori ,elevi

PROIECT DIDACTIC

TAȘCĂ DORINA-GABRIELA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ SPECIALĂ „CONSTANTIN PĂUNESCU”, TECUCI

Data: 11.11.2024

Clasa: a VII-a

Disciplina: Terapie ocupațională

Unitatea de învățare: Culorile toamnei - inspirație din natură

Subiectul lecției: Realizarea unui tablou artistic din materiale naturale

Titlul lecției: Toamna în compoziții naturale

Scopul lecției: Promovarea diversității și incluziunii prin activități artistice care valorifică unicitatea fiecărui elev și frumusețea elementelor naturale ale toamnei, dezvoltând creativitatea, motricitatea fină și capacitatea de colaborare.

Tipul lecției: Lecție practică și creativă

Competența generală: Dezvoltarea capacității de a exprima idei și emoții prin activități artistice incluzive, respectând unicitatea fiecăruia și explorând diversitatea materialelor naturale și a perspectivelor creative.

Competențe specifice:

1. Identificarea materialelor naturale utilizabile în activitățile artistice și înțelegerea valorii lor estetice și creative.
2. Aplicarea tehnicilor manuale (decupare, lipire, aranjare) pentru realizarea unei compoziții vizuale inspirate de natură, dezvoltând coordonarea motorie fină.
3. Exprimarea emoțiilor și a sentimentelor legate de anotimpuri prin intermediul creațiilor artistice.
4. Manifestarea unei atitudini pozitive și de respect față de diversitatea opiniilor și creațiilor colegilor, încurajând colaborarea și incluziunea.

Obiectiv general: 1.3. Demonstrează utilizarea gesturilor manuale fundamentale și a coordonărilor psihomotrice în timpul activităților ocupaționale

Obiective operaționale:

Pe parcursul activității, elevii vor fi capabili să:

Cognitive:

O1- identifice și descrie materiale naturale (frunze, flori uscate) utilizabile pentru realizarea unei compoziții artistice.

O2- să înțeleagă legătura dintre culorile și formele toamnei și mesajul pe care vor să-l transmită prin lucrarea lor.

O3 - să explice tehnicile utilizate pentru realizarea tabloului, demonstrând înțelegerea procesului artistic (folosirea scotch-ului, aranjarea materialelor).

Psihomotrice:

O4 - să manipuleze cu precizie materialele (frunze, flori, banda adezivă, foarfecă) pentru a crea o compoziție artistică, dezvoltând abilități de coordonare motorie fină.

O5- să aplice corect tehnicile de lipire a materialelor pe suportul oferit (rame, cartonașe) folosind instrumentele adecvate.

O6- să creeze o lucrare artistică completă, demonstrând abilități de organizare și planificare a compoziției vizuale.

Afective:

O7- să exprime emoții și sentimente legate de toamnă prin intermediul compoziției lor, reflectând asupra importanței naturii în viața lor.

O8 - s-a manifeste plăcere și satisfacție în realizarea lucrării, apreciind procesul creativ și rezultatul obținut.

O9- să încurajeze diversitatea opiniilor și ideilor colegilor, demonstrând respect și apreciere față de creațiile celor din jur.

Strategii didactice:

1. Metode: observația, explicația, demonstrația, întrebări, conversația, feedback, autoevaluarea.
2. Mijloace de învățare: materiale vizuale (rame, flori, frunze uscate), bandă adezivă/scotch, foarfece, rame din carton.
3. Forme de organizare: frontal, individual.

Forme și tehnici de evaluare: observația, feedback individual din partea profesorului, feedback între colegi, întrebări, autoevaluarea, reflecția personală, evaluare bazată pe analiza lucrărilor finalizate (tablou realizat).

Resurse:

- Umane: elevii
- Spațiale: sala de clasă
- Temporale: 45 de minute

Bibliografie: *Programa școlară pentru aria curriculară TECI*, Învățământ special, clasele a V-a – a X-a, București, 2021.
Ghid de predare-învățare pentru copiii cu CES, București: Asociația RENINCO România, 2000.

ANEXĂ: Lucrările elevilor, expoziție.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Nr. crt.	Etapele/ secvenţele lecţiei şi timpul alocat	OB. OP.	Conţinut instructiv-educativ		Strategii didactice			Evaluare
			Activitatea profesorului	Activitatea elevului	Metode/ procedee/ tehnici	Mijloace didactice	Forme de organizare	
1.	**Moment organizatoric 5 min.**	O1	Asigură condițiile optime pentru o bună desfășurare a activității didactice: pregătirea materialului didactic, stabilirea unui climat de încredere.	Se familiarizează cu materialele oferite și așteaptă instrucțiunile pentru activitatea de creație.	Explicația	Materiale vizuale: rame, flori, frunze uscate, bandă adezivă.	Frontal Individual	Observația

2.	**Captarea atenției** **5 min.**	O3 O7	Prezentarea unui exemplu de tablou realizat din frunze și flori uscate. Împărtășește un scurt discurs despre toamnă și diversitatea culorilor naturale. Pune întrebări pentru a stimula gândirea elevilor: ,,Cum credeți că se potrivesc	Privește exemplul prezentat și ascultă explicațiile profesorului. Participă activ la discuție, exprimând observațiile și răspunzând la întrebările puse. Se gândesc la culorile și formele pe care le-ar dori să le folosească în lucrarea lor.	Demonstrația Explicația Întrebări Conversația Observația	Un tablou realizat anterior	Frontal	Întrebări Observația
3.	**Comunicarea temei și a obiectivelor lecției** **5 min.**	O1 O2 O3	Anunță tema lecției: ,,Astăzi vom crea tablouri inspirate de toamnă, folosind frunze și flori uscate”. Explică obiectele lecției: 1. Identificarea materialelor naturale.	Ascultă tema lecției și obiectivele prezentate. Întreabă clarificări, dacă este cazul, legate de modul de abordare a activității.	Explicația Observația	Exemplu de tablou finalizat (pentru clarificarea scopului)	Frontal	Întrebări Verificare prin dialog

			2. Înțelegerea procesului de creare a lucrării. 3. Exprimarea emoțiilor prin artă.					
4.	**Prezentarea materialului stimul și dirijarea învățării 30 min.**	O4 O5 O6	Explică cum se utilizează materialele naturale și tehnica de lipire a acestora pe rame. Demonstrează pașii de realizare a compoziției: aplicarea scotch-ului, lipirea materialelor, realizarea unui tablou complet. Oferă ajutor individualizat elevilor care au nevoie de sprijin suplimentar.	Alege materialele necesare pentru lucrare: frunze, flori uscate, bandă adezivă. Își planifică compoziția și începe să aplice tehnicile învățate pentru realizarea tabloului. Se concentrează pe manipularea materialelor și se asigură că lucrarea este stabilă și coerentă.	Explicația Observația Demonstrația	Materiale naturale (frunze, flori uscate), bandă adezivă, scotch, foarfece, rame din carton.	Individual Frontal	Observare directă Autoevaluarea Feedback Evaluare pe baza produsului final
5.	**Asigurarea feed-back-ului și a retenției 5 min.**	O8 O9	Oferă feedback constructiv fiecărui elev în parte. Încurajează elevii să exprime ce emoții sau gânduri au dorit să	Primește feedback-ul profesorului și discută despre procesul creativ. Împărtășește emoțiile și ideile	Observația Conversația Feedback constructiv	Lucrările elevilor expuse	Frontal Individual	Observația Reflecția personală Evaluare între colegi Feedback Aprecieri verbale

			transmită prin lucrarea lor. Stimulează aprecierea diversității creațiilor între colegi..	legate de lucrarea proprie. Apreciază și comentează lucrările colegilor.				
6.	**Evaluare 5 min.**	O1, O7, O9.	Primește feedback-ul profesorului și discută despre procesul creativ. Împărtășește emoțiile și ideile legate de lucrarea proprie. Apreciază și comentează lucrările colegilor.	Prezintă lucrarea și povestește despre alegerea materialelor și mesajul transmis prin tablou. Apreciază lucrările colegilor și participă activ la discuțiile de grup.	Conversația Autoevaluarea Evaluare colegială Întrebări de reflecție	Lucrările finalizate	Frontal Individual	Aprecieri verbale Observația Autoevaluarea Feedback

Anexă

TOAMNA
ÎN COMPOZIȚII
NATURALE
CLASA a VII-a
PROF. EDUCATOR: TAȘCĂ DORINA-GABRIELA

ÎN CĂUTAREA RUȘCUȚEI DE PRIMĂVARĂ
CEA MAI FRUMOASĂ LECȚIE

BROASCĂ ROXANA DANIELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „SFÂNTUL VASILE”
PLOIEȘTI, JUD. PRAHOVA

„Copiii învaţă mai bine atunci când sunt într-un climat socio-afectiv sigur, când relaţionează plăcut cu părinţii, cu educatorii şi cu ceilalţi din jurul lor”. John Bennet, UNESCO, 2004.

Explorarea mediului înconjurător este o sarcină de bază a procesului instructiv-educativ din şcoală şi contribuie la realizarea laturilor educaţiei: intelectuală, morală, estetică, profesională şi fizică, subliniate de pedagogul francez, René Hubert. În contact direct cu obiectele şi fenomenele naturale şi cu cele sociale se dezvoltă şi se perfecţionează mai uşor la copilul școlar mic, sensibilitatea tuturor organelor de simţ. Bogăţia de informaţii oferite de mediul înconjurător copilului, reprezintă o bază importantă pentru formarea unor reprezentări clare despre obiectele lumii reale, le dezvoltă spiritul de observaţie.

Observarea constituie principalul mijloc de a transmite copiilor cunoştinţele despre lumea înconjurătoare. Principalul obiectiv al observărilor este acela de a îmbogăţi cunoştinţele copiilor, de a le forma reprezentări clare şi precise, de a le dezvolta şi organiza gândirea punând bazele formării deprinderilor de muncă intelectuală. De asemenea ele trebuie astfel îndrumate din punct de vedere metodic, încât să dezvolte la copii curiozitatea ştiinţifică manifestată la această vârstă prin dorinţa lor de a cunoaşte tot mai multe şi tot mai adânc elementele lumii înconjurătoare şi raporturile dintre ele.

Explorarea mediului pentru copii trebuie să pornească întotdeauna de la senzaţii şi percepţii. De aceea, ceea ce vrem să-i învăţăm pe copii trebuie să înceapă nu prin cuvinte, ci prin observare, pe cale intuitivă. Deoarece în perceperea spaţialităţii un rol deosebit îl joacă senzaţiile chinestezice şi senzaţiile vizuale, învățătorul va stimula în timpul observărilor nu numai perceperea pe cale vizuală a obiectelor de către copii ci, în măsura posibilităţii, şi pe cea faptică. Contactul nemijlocit al copiilor cu natura şi formele ei de viaţă sporeşte eficienţa demersului educaţional, dat fiind cunoscută marea disponibilitate a celor mici de a descoperi şi asimila tot ceea ce stârneşte curiozitatea lor vie.

Ies mult în natură și, ori de câte ori pot, îi iau și pe elevii mei. Uneori îi însoțesc și părinții, nu pentru a-și supraveghea copiii, ci pentru a-i cunoaște mai bine și a se cunoaște între ei. Aproape fiecare drumeție este o lecție în natură pentru că mediul înconjurător oferă nemijlocit posibilitatea de a dezvolta competențele cheie. Dinamica grupului directionează spre nevoia de cooperare, ascultare, înțelegere, ajutor, toleranță ceea ce dezvoltă competențele sociale. Permanent ne preocupă și aspecte legate de protejarea mediului, ceea ce duce la formarea competențelor civice. Competențele de sensibilizare și expresie culturală sunt atinse prin aflarea unor informații geografico-istorice despre zona în care mergem. Cele mai evidente sunt competențele din domeniul științei șă competența de a învăța șă înveți.

Cea mai frumoasă lecție este mereu ultima ieșire în natură. De data aceasta locul ales a fost Dealul Lempeș, aflat în apropierea orașului Brașov pe aria localităților Sânpetru și Hărman.

Am ales acest spațiu pentru că este o rezervație declarată arie protejată. Aria naturală reprezintă o prelungire la sud de râul Olt a Masivului Baraolt și are o floră și faună specifice Țării Bârsei. Multe specii sunt protejate de lege și astfel găsesc aici o arie propice de dezvoltare. Noi am plecat în căutarea Rușcuței de primăvară sau Dediței galben (lat. Adonis vernalis).

Drumul cu autocarul până în apropierea Dealului Lempeș a fost un prilej de a observa relieful județului Prahova, de la sud la nord, așezat în trepte, de la Câmpia Ploieștilor, prin Dealurile Subcarpatice ale Prahovei spre culoarul care desparte peretele estic al Bucegilor, (ultimul masiv din Carpații Meridionali) de culmile ierboase ale Munților Baiului cu care începe lanțul Carpaților Orientali. Am observant Monumentul lui Aurel Vlaicu de la Bănești, Crucea de pe Vârful Caraiman sau releul de pe Vârful Coștila. Am trecut din județul Prahova în județul Brașov și din Muntenia în Transilvania când am intrat în orașul Predeal, oraș aflat la cea mai înaltă altitudine în România, aproximativ 1100 m. După aceea am început să coborâm spre Depresiunea Brașovului, fiind însoțiți pe partea dreaptă de Râul Timiș și de Culmile Masivului Piatra Mare în dreapta și cele ale Postăvarului, în stânga.

Odată ce am ajuns în localitatea Sânpetru, ne-a întâmpinat Biserica Evanghelică Fortificată ce datează din secolul XIII. Am admirat zidurile groase și turlele zvelte, dar privirea ne-a fost atrasă de dealul înverzit ce străjuia localitatea ca un paznic neobosit. Pretextul drumeției noastre era găsirea Rușcuței de primăvară. Copiii știau doar că este o floare galbenă cu petale mari, aurii, lipicioase dispuse în jurul centrului bogat în polen. Au fost avertizați că este o plantă protejată de lege care nu poate fi ruptă și care se protejează și singură prin faptul ca este toxică provocând o iritație superficială a pielii, suficient însă să fie ocolită de animale. În acelați timp este o planta medicinală, un bun remediu pentru inimă.

Copiii și-au luat în serios rolul de detectivi și s-au oprit entuziasmați lângă o păpădie. Ne-am reamintit că aflasem despre aspectul păpădiei care seamănă cu soarele și apoi cu luna când îi pică petalele, i-am observant frunzele care sunt bune de mâncat sub formă de salată (rucola) și am pornit mai departe. Nu a trecut mult timp și primele rușcuțe au început să apară pe versantul dealului. Fiecare copil s-a așezat lângă o floare pentru a putea să o observe mai bine. S-au jucat găsind un nume propriei rușcuțe și am plecat mai departe.

Drumul de pământ urca pe lângă o pădure de pini. Am putut observa acele lungi ale pinului și le-am comparat cu cele mai scurte ale bradului sau ale molidului. Pădurea de pini a făcut locul unei păduri tinere de fagi. Am facut diferența între o pădure de conifere și una de foioase. Ne-am reamintit că fructul fagului este jirul, hrana preferată a porcilor mistreți. Am dedus că acesta ar putea fi un habitat bun al mistreților, dar și al căprioarelor ale căror urme le-am zărit în noroiul întărit. Pe măsură ce urcam spre vârful dealului, alte flori se dezvăluiau privirii noastre. Pe unele le cunoșteam, pe celelate le căutam cu ajutorul unei aplicații și le notam denumirea după ce le fotografiam. Am descoperit astfel irișii, rostopască, ceapa-ciorii, ciubotica-cucului, laptele cucului, toporași, dediței. Zona este celebră și pentru laleaua pestriță, dar nu am găsit niciun exemplar. Trecuse deja vremea ei.

Cu cât urcam mai mult spre vârf, cu atât puteam să vedem departe în zare. Mai mult decât la o lecție de geografie, puteam distinge munții mai apropiați sau mai îndepărtați. Spre nord-est se distingea clar Vârful Ciucaș, ca mutând privirea spre vest să observăm Munții Postăvaru, Bucegi, culmea zimțată ca un fierăstrău a Pietrei Craiului. În spatele Bucegiului se înălța piramidal Leaota, apoi Masivul Iezer-Păpușa și în depărtare, trona regal Făgărașul. Copiii au recunoscut Munții Bucegi după releul de pe Coștila. Au făcut diferența între înălțimea și aspectul dealului și a munților care acopereau zarea. Au observant și depresiunea care semăna cu un platou, au văzut acoperișurile caselor din sat, dar și clădirile înalte ale orașului Brașov.

După puțin timp am ajuns în vârful dealului, loc în care acum sute de ani se afla o cetate. De altfel Dealul Lempeș se mai numește și Dealul Cetății. De la înălțimea de 700 de metri cei care construiseră cetatea puteau supraveghea foarte bine împrejurimile. Astăzi nu se mai observă decât șanțul de apărare și el năpădit de vegetație.

Am coborât și am căutat un loc bun de popas. Am găsit o pajiște verde între pini de unde se vedea și satul Sânpetru și satul Hărman. Ceea ce i-a atras însă pe copii a fost aerodromul. Două parapente și câteva planoare se luau la întrecere cu vântul care devenea din ce în ce mai puternic. Copiii au început să adune conure de pin și să le arunce în aer unde acestea își schimbau direcția spre amuzamentul lor. S-au rostogolit în iarbă, au construit un adăpost din crengi și frunze, au hrănit stăncuțele și corbii, au numărat nori și s-au bucurat împreună de această zi. Au declarat că a fost cea mai frumoasă excursie, iar eu cred că a fost cea mai frumoasă lecție.

Luni, la școală, ne-am reamintit ceea ce am văzut, ce am auzit, ce am mirosit, ce am atins, cum ne-am simțit. Am realizat o hartă mentală a zilei în care am scris și ceea ce am învățat, dar și cum ne-am simțit în acea zi. Ami, o elevă, a notat că atunci când a văzut rușcuța a crezut că vede soarele de-aproape, coborât pe pământ.

Ce ziceți? Nu-i așa că a fost cea mai frumoasă lecție?

DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE LA CLASĂ – O ŞANSĂ PENTRU FIECARE

CORNELIA STAN
ŞCOALA GIMNAZIALĂ „MIRON COSTIN”, GALAŢI

Diversitatea și incluziunea sunt concepte esențiale pentru educația modernă. Într-o societate tot mai globalizată și diversă, școala devine un spațiu în care copiii și tinerii învață să trăiască și să colaboreze într-un mediu plin de diferențe. Aceste diferențe pot fi de natură culturală, socială, economică, religioasă, de gen sau legate de nevoi speciale. Promovarea diversității și incluziunii la clasă nu doar că respectă drepturile fiecărui copil, dar contribuie și la formarea unor cetățeni responsabili și empatici, capabili să aprecieze unicitatea celorlalți. În acest referat, vom explora importanța diversității și incluziunii în mediul educațional și cum aceste principii pot fi aplicate pentru a oferi o șansă pentru fiecare elev.

Diversitatea în educație

Diversitatea în cadrul unei clase se manifestă printr-o varietate de trăsături și condiții care pot include diferențe de rasă, etnie, religie, limbă, abilități intelectuale și fizice, statut socio-economic sau stiluri de învățare. Fiecare elev aduce cu sine o bagaj unic de experiențe, perspective și talente. Aceste diferențe nu trebuie privite ca un obstacol, ci ca o resursă prețioasă care poate contribui la îmbogățirea procesului de învățare. De exemplu, copiii care provin din medii culturale diferite pot aduce în clasă cunoștințe și perspective unice, care pot ajuta colegii lor să înțeleagă mai bine lumea în care trăiesc.

Diversitatea nu se limitează doar la trăsăturile externe ale elevilor, ci include și diferențele în stilurile de învățare. Fiecare copil învață într-un mod diferit: unii sunt vizuali, alții auditive, alții kinestezici. Într-o clasă diversă, educația trebuie să țină cont de aceste diferențe pentru a sprijini fiecare elev în mod individualizat, oferindu-le șansa de a învăța în modul care li se potrivește cel mai bine.

Incluziunea ca principiu educațional

Incluziunea se referă la procesul prin care toți elevii, indiferent de diferențele lor, sunt integrați și susținuți în activitățile educaționale. Într-o clasă incluzivă, fiecare elev are acces la aceleași oportunități de învățare, iar nevoile speciale sau diversele dificultăți de învățare sunt abordate cu sprijin adecvat. Incluziunea nu presupune doar integrarea fizică a elevilor, ci și crearea unui mediu în care toți se simt acceptați și respectați.Pentru a asigura incluziunea, profesorii trebuie să adopte strategii didactice care să răspundă diversității din clasă. Acestea pot include adaptarea materialelor didactice, crearea unui climat de respect și colaborare între elevi și organizarea de activități care să permită tuturor să participe activ. De exemplu, un elev cu dizabilități de învățare poate avea nevoie de sprijin suplimentar, fie prin tutorat, fie prin modificarea modului în care sunt prezentate lecțiile, pentru a-i facilita înțelegerea.

Beneficiile diversității și incluziunii

1. **Dezvoltarea empatiei și respectului** – Elevii care învață într-o clasă diversă și incluzivă sunt mai predispuși să dezvolte empatie față de cei care sunt diferiți de ei. Ei învață să aprecieze diversitatea și să înțeleagă perspectivele și nevoile celorlalți, ceea ce contribuie la crearea unui mediu mai tolerant și mai respectuos.
2. **Creșterea performanței academice** – Studiile au arătat că diversitatea în clasă poate duce la o îmbunătățire a performanțelor academice, deoarece elevii sunt provocați să gândească din perspective diferite și să colaboreze în moduri inovative. Prin învățarea într-un mediu divers, elevii pot învăța să aprecieze și să folosească diferitele abilități și talente ale colegilor lor.
3. **Pregătirea pentru viața în societatea globală** – O educație diversă și incluzivă pregătește elevii pentru a trăi și a lucra într-o societate globalizată, unde vor interacționa cu persoane din culturi și medii diferite. Prin învățarea în diversitate, elevii dobândesc abilități de comunicare interculturală și înțelegere a diversității, care le vor fi de folos pe parcursul vieții.

Provocările implementării diversității și incluziunii

Deși diversitatea și incluziunea sunt esențiale pentru un mediu educațional de succes, există și provocări în implementarea lor. Una dintre cele mai mari provocări este lipsa de resurse, cum ar fi materialele didactice adaptate sau formarea continuă a cadrelor didactice. De asemenea, unii elevi sau părinți pot avea prejudecăți sau idei preconcepute care pot împiedica integrarea completă a diversității în școală.

De asemenea, este important ca toți actorii din educație – profesori, părinți, elevi și autoritățile educaționale – să colaboreze pentru a crea un mediu incluziv. Astfel, educația inclusivă nu poate fi realizată doar prin integrarea fizică a elevilor cu nevoi speciale, ci prin construirea unui climat de acceptare și sprijin pentru toți.

Concluzie: Diversitatea și incluziunea la clasă reprezintă o oportunitate pentru fiecare elev de a se dezvolta într-un mediu educational echitabil, respectuos şi stimulator. Intr-o astfel de atmosferă, elevii nu doar că învaţă să aprecieze diferenţele dintre ei, dar şi să colaboreze, să înveţe unii de la alţii şi să devină cetaţeni responsabili ai unei lumi diversificate. Implementarea diversităţii şi incluziunii în educaţie este nu doar o necessitate morală, dar şi o şansă pentru fiecare elev de a învăţa şi a se dezvolta la potenţialul său maxim.

DIVERSITATEA CULTURALĂ CU PREŞCOLARII

ŞTIUBIANU ANDA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ „ PETRU MUŞAT”
LOC. SIRET, JUD. SUCEAVA

Diversitatea culturală înseamnă bogăţie şi ar trebui păstrată întocmai, dar această diversitate nu trebuie să subminezeşansele unei vieţi civice în cadrul unei civilizaţii coerente,consolidată de solidaritatea membrilor săi.

O cultură nu se limitează doar la elementele de suprafaţă:literatură, muzică, dansuri, obiceiuri culinare şi vestimentaţie, ciare în vedere şi concepte privin prietenia, frumuseţea,modestia, ideile despre creşterea copiilor, modele de luare adeciziilor, desoluţionare a problemelor, distribuţia rolurilor înrelaţie, preferinţă pentru cooperare şi competiţie, etc.La intersecţia dintre culturi apareinterculturalitatea.Interculturalitatea este inainte de oricerespectul diferentelor.

Ea poate deveni o finalitate atunci cândsunt sesizate transformările nefireşti sau comportamentelenefaste la acest nivel de intersectare a culturilor.Interculturalitatea în spaţiul românesc se referă la un ansamblude valori multiculturale, la relaţii interetnice, la diversitateaetnoculturală, la dialogul intercultural şi la interferenţeleculturale reciproce manifestate într-un spaţiu în careconvieţuiesc de veacuri români, maghiari, germani, slovaci, etc.In Romania sunt recunoscute oficial 18minoritati conlocuitoaredar se stie ca exista reprezentanti ai fiecarui popor din lume,care astazi traiesc pe plaiuri mioritice!

Convieţuirea împreună cu alte etnii ne dă posibilitatea să necunoaştem şi să ne obişnuim unii cu alţii, să luăm ce e mai bunde la fiecare şi să ne ajutăm reciproc.Respectarea traditiilorceluilalt a fost si a ramas o trasatura constanta in viatacomunitatilor multiculturale.

Cu timpul traiul comun i-a apropiatpe oameni,traditiile propii primind si oferind influente. În acestspirit trebuie să creştem copiii şi să-i învăţăm că toţi suntemcetăţeni ai Europei şi ai lumii.

Această nevoie tot mai presantăde interculturalitate nu înseamnă negarea sau eliminareapropriei culturi, ci doar lărgirea si imbogatirea valorilor fiinteiumane. Termenii ca majoritar, minoritar, nu trebuie să aibă un senspeiorativ, nu trebuie să fie o armă în mâna noastră, nu trebuiesă aruncăm asupra celuilalt povara identităţii ,,nu trebuie să fim“mono” ci trebuie să fim ,,inter”, nu trebuie să fim ,,eu şicelălalt” ci “eu împreună cu celălalt”.Inter înseamnă: proces, continuare, deschidere, comunicare,grup, adică tot ce ne defineşte ca oameni.

Comunicarea este cheia spre cel de lângă tine.Copiii cu vârste cuprinse între 2-5 ani sunt cei care sunt ceimai ,, inter”. Nu ştiu vorbi încă bine dar se înţeleg cu toţi copiiiindiferent de etnie. Se joacă împreună, râd şi se distrează împreună, fac abstracţie de culoarea pielii, de ţinutăvestimentară.Diversitatea culturală între comunităţile etnice conlocuitoarese manifestă în mai multe domenii:-Datini, obiceiuri şi tradiţii naţionale-Gastronomie-Vestimentaţie şi obiecte autentice-Folclor şi creaţii populare/Mestesuguri specifice.

Diversitatea culturală,trebuie sa fie construită pe doi piloni,si anume:

protejarea si stimularea cunoasterii si aprecierii pentru propriacultură, pentru rădăcini si pentru identitate; încurajarea deschiderii si interesului real pentru celelalte culturi, într-un spirit de tolerantă si respect reciproc.Conceptul de diversitate culturală se bazează pe schimburi sipe fluxuri:schimb de oameni;schimb de idei;schimb de bunuri si servicii culturale.Nu se poate vorbi

de o cultura diferita decat cunoscand-o.Pentru a folosi vocabularul artei contemporane, „diversitateaculturală nu este o natură moartă, ci este un happening.

Învăţarea interculturală este mai uşoară pentru oamenii careau fost formaţi în a-şi dezvolta capacitatea de gândire critică,deoarece aceştia ştiu să-şi pună întrebări, să reflecteze, să-şievalueze punctele tari şi să-şi conştientizeze stereotipurile,reuşind astfel să găsească cea mai bună soluţie în confruntareacu alţi oameni de altă cultura. Învăţarea interculturalăpresupune învăţarea pe parcursul întregii vieţi, începând de lavârste cât mai fragede. Odată ce, de mic, copilul ştie că nimeninu este mai presus de nimeni şi fiecare persoană din aceastălume trebuie tratată ca egală, indiferent de diferenţele aparentesau nu, este posibil să devină un adult tolerant cu toţi cei din jur, care va accepta şi se va îmbogăţi din varietatea culturiioamenilor de pe întreg globul pământesc. Din această cauzăeducatorii trebuie să ofere copiilor experienţe de învăţare care
să le faciliteze familiarizarea cu cât mai multe aspecte specificediferitelor culturi.

Ca membrii ai Uniunii Europene trebuie să înţelegeminterculturalismul ca „un instrument pentru ameliorareaegalizării şanselor şi a inserţiei optimale a populaţiilor străine,europene sau nu, în viaţa economică tură şi/sau altă religie.promovarea toleranţei a bunei înţelegeri şi egalităţii de şanse între membrii aceleiaşi comunităţi. Acest program educaţionalintercultural trebuie început încă de la grădiniţă, pentru că şiaici există copii din diferite alte state alături de copiiiminorităţilor din România.

Educaţia poate să îmbrace mai multeforme, să ia mai multe direcţii: etnică, religioasă, profesională,rasială.

Educatoarele trebuie să fie persoane deschise spre toţicopiii, să fie tolerante indiferent din ce familii provin copiiigrupei din punct de vedere etnic, religios, rasial , social, etc.

Pentru cadrele didactice este esential sa creeze relatii pozitivein interactiunea dintre semeni,sa favorizeze dezvoltareapersonala cat si a relatiilor constructive din grup,pentru a traisentimentul propriei identitati.

Bibliografie:

1. . Mara, D., - Strategii didactice în educaţia incluzivă, Editura didactică şi pedagogică, Bucureşti, 2004

2. Integrarea şcolară a copilului în dificultate/ cu nevoi speciale – ghid pentru directorul de şcoală, Colecţia CRIPS - resurse pentru formare, 2000;

3. Ungureanu, D., - Educaţia integrată şi şcoala incluzivă, Editura de Vest, Timişoara, 2000;

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ – O EDUCAȚIE DE CALITATE PENTRU TOȚI

LOREDANA CUZENCU

Școala incluzivă presupune, în primul rând, recunoașterea dreptului fiecărui copil la educație, și apoi întelegerea diferentelor de adaptare și învățare,specifice fiecărui copil în parte, ca fiind naturale.

Educația integrată se referă în esenţă la integrarea în structurile învăţământului de masă a copiilor cu cerinţe speciale în educaţie (copii cu deficienţe senzoriale ,fizice , intelectuale sau de limbaj , defavorizaţi socio-economic şi cultural copii din centrele de asistenţă şi ocrotire , copii cu uşoare tulburări psihoafective şi comportamentale , copii infectaţi cu virusul HIV etc.) pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cât mai echilibrate a personalităţii acestora.

Incluziunea reprezintă esenţa unui sistem educaţional ce se caracterizează prin promavarea egalitaţii în drepturi şi responsabilităţii, flexibilitatea programelor şcolare, implicarea activă a comunităţii în programele şcolii, parteneriat cu familia. În reuşita educaţiei incluzive un rol important revine familiei. Relaţia familie-şcoală se bazează pe încredere. Comunicarea eficientă asigură încrederea reciprocă. La începutul parteneriatului cu părinţii, profesorii trebuie să se gândească ce pot învaţa de la părinţi despre copiii lor. Pentru ca această comunicare să fie eficientă profesorii trebuie să apeleze la bune deprinderi de ascultare. Ascultând atent părintele se poate stabili o relaţie deschisă cu sprijin reciproc. A şti să asculţi înseamnă a fi capabil să creezi premisele colaborării. Ascultarea activă înseamnă a fi cu adevărat activ .

Cadrele didactice implicate în educatia incluziva pun accentul pe dezvoltarea de Activități care comporta lucrul în echipă și cooperarea, pe respectarea identității culturale a fiecarui copil în parte și pe monitoriz area constantă a eficacității activităților de predare - învatare - evaluare la nivelul fiecarui copil. În același timp, programele de sprijin și remediere școlară, utilizarea posibilităților oferite de curriculum-ul la decizia școlii și implicarea părinților îndiverse activități extracurriculare organizate la nivelul unității de Învățământ reprezintă tot atâția pași catre succesul școlar al fiecărui copil.

Desigur, procesul de transformare a școlii tradiționale într-una incluzivă cere timp și tehnici noi de abordare din partea fiecarui profesor. Obiectivele educatiei incluzive vizează combaterea neparticipării școlare, ca și a abandonului si esecului scolar, prin demersuri care depășesc barierele impuse de dificultățile de ordin material, personal, familial sau social cu care se confruntă copiii. În același timp, educația incluzivă vizează asigurarea unor condiții optime de învățare care să ofere tuturor șansa unui start egal în viața din punct de vedere educațional.

Principiul egalității de șanse reprezintă conceptul de baza al școlii incluzive, prin aplicarea căruia aceasta contribuie la anularea diferențelor de valorizare bazate pe criterii subiective, de ordin etnic sau social. Incluziunea la nivel școlar se realizeaăa prin respectarea și valorizarea diferențelor socio-culturale existente în rândul elevilor și prin promovarea bogăției și a diversității experientei educative care rezultă din aceste diferențe.Școala incluzivă devine astfel o școală deschisă tuturor, o școală prietenoasă, flexibilă, o școală care abordează procesul de predare - învățare - evaluare într-un mod dinamic și atractiv, o școala care, prin sprijinul pe care îl oferă tuturor copiilor, se constituie

într-un factor de bază al incluziunii sociale,contribuind la eliminarea prejudecăților legate de apartenența la un anumit mediu și la spargerea barierelor existente între diferitele grupuri din interiorul unei comunități.

"O școală incluzivă este o școală deschisă către orice elev, o sșcoală care primește

orice elev, îl valorizează ți îl face să se simta acasă. Este, aș spune, școala ideală, unde toată lumea seduce cu plăcere și toti copiii sunt ajutați să-și atingă maximumul potențialului nativ. Este școala care oferă sprijin accentuat pentru acei copii care au nevoie în mod deosebit de el".

Din păcate realitatea nu este întotdeauna la nivelul idealului. Există multe practici care generează disconfort în rândul elevilor, părinților siuneori chiar și al cadrelor didactice. Iar la nivelul școlilor s-au încetățenit o serie de practici care exclud anumite categorii de copii de la beneficiile educației. De exemplu, în școala românească s-a dezvoltat o adevarată trdiție care constă în a valoriza doar copiii cu rezultate deosebite la învatatură; mai mult, cred ca școala românească și-a ridicat stacheta foarte sus - ceea ce nu este deloc rău, problema e că nu-i sprijina pe copii să atingă această stachetă.

Desigur, există și școli unde lucrurile nu se întâmplă astfel, dar de cele mai multe ori, sprijinul oferit copiilor nu este pe măsura nevoilor acestora. Cu alte cuvinte, politica școlii românesti este oarecum ,,Aceasta e stacheta,sari!". Dar ce face școala pentru a-l ajuta pe elev sa sara? Ce facem pentru cei care au dificultăți în a atinge stacheta?

Tendința de a ignora copilul care are un ritm de învățare mai lent e un fenomen foarte răspândit, și nu se tine cont ca acel copil nu are neapărat un nivel scazut de inteligență, ci pur și simplu un alt ritm de învățare. Copiii care provin, de exemplu, din învatamântul special și au fost integrați în școlile de masă trebuie să facă față acelorași standarde ca și ceilalți copii, și astfel se confruntăcu fenomene de excludere sau de ignorare.

Predaăm la nivelul copiilor excepționali, al olimpicilor, restul nu ne interesează. Din păcate, există și excluderi bazate pe criterii etnice, nu multe, dar cu atât mai flagrante. Desigur, sunt și școli în care situația este echilibrată, dar fenomenul despre care vorbeam e deosebit de răspândit.

Cu cât școala este mai departe de idealul școlii incluzive, cu atât mai mare este nevoia de intervenție. E vorba despre comunități în care apar probleme lingvistice,în sensul în care elevii vorbesc acasă altă limbă decât româna, fapt valabil pentru toate minoritățile. Însă cei care au nevoie urgent de sprijin sunt membrii minorității rome, pentru că, dacă celelalte minorități au învățământ în limba maternă, romii au o singura școală în toață țara unde se face predare în limba romani. În rest,ei se adaptează învățământului în limba română, și trebuie să

spun că sunt foarte doritori să facă acest lucru, însa un copil care nu înțelege limba în care i se preda nu poate performa la școala. Acest tip de comunitate trebuie sprijinită.

În altă ordine de idei, participarea la învățământul preșcolar este o precondiție a succesului școlar, iar copiii care nu participă nici măcar la grupa pregatitoare încep școala cu un

handicap evident, cu atât mai mult cu cât acești copii nu pot beneficia acasă de sprijinul părinților - este cazul comunităților sărace de romi, unde părinții au un grad de educație foarte scăzut. Din această cauză decalajul existent la început se accentueaza pe parcurs, iar trecerea

în clasa a cincea devine un moment foarte dificil, în care începe să se manifeste abandonul școlar.

O școală incluzivă este utilă tuturor. Acest proiect se adresează unui număr limitat de școli, și le-am vizat pe acelea care au cele mai mari probleme. Însă ideea de incluzivitate ar trebui să se manifeste în toate ăcolile, peste tot există copii care sunt ,,puși la colț" de colegi și de profesori pentru că nu reuăesc să performeze, fără ca școala să le ofere acestor copii sprijin

diferențiat. În toate școlile există cadre didactice care nu cceptă ca părinții au un cuvânt de spus în școală, ceea ce este complet fals, părinții trebuie consultați și priviți ca parteneri ai școlii. Desigur, în comunitățile sărace beneficiile școlii incluzive sunt evidente, poate că este prima oară când cineva chiar încearcă să identifice si sa rezolve câteva din problemele acestor

comunități. Pentru multe din aceste școli este prima dată când cineva se ocupă de formarea cadrelor didactice pentru ca nivelul de profesionalism al acestora să crească și ele să poată rezolva problemele cu care se confruntă la clasa și în școala, este prima dată când cineva le oferă o minima dotare materială pentru ca

învățarea să se desfășoare într-un mediu agreabil, primitor, și nu

unul închis și opresiv.

Oferta școlii de a sprijini copilul prin programe-suport, prin ore suplimentare și prin activități extracurriculare, dar și prin programe de tip șansa a doua, care nu se adresează doar copiilor, ci și tinerilor și adulților, toate acestea reprezintă pasul decisiv către eradicarea abandonului școlar și oferirea unei educații de calitate pentru toți copiii .

Școala incluzivă facilitează accesul tuturor la o educație de calitate prin:

. ameliorarea și flexibilizarea curriculum-ului;

. utilizarea unor metodologii de predare – învățare - evaluare centrate pe elev;

. implicarea comunității în viață școlară;

. formarea cadrelor didactice din perspectiva valorilor educației incluzive;

. oferirea de servicii educaționale conform principiului ,,resură sau urmează copilul";

. programe de tip "A doua șansă" dedicate persoanelor care au abandonat școala sau nu au frecventat niciodată învățământul obligatoriu;

. îmbunătățirea atitudinilor adulților și copiilor față de diversitatea culturală, umană și etnică dintr-ocomunitate.

Cele trei dimensiuni ale incluziunii la nivel școlar:

Dimensiunea culturală

Se referă la măsura în care filosofia educației incluzive este împărtașită de toate cadrele didactice din școala și în care ea poate fi observată de toți membrii comunității școlare și de toti cei care intra în școală. Crearea unei culturi a școlii trebuie să devină un proces la fel de important ca acela de predare a cunoștințelor și de dezvoltare a deprinderilor.

O astfel de filosofie va putea sta apoi la baza elaborării unor strategii și a luării unor decizii curente privind practica.

Dimensiunea strategică

Se referă la plasarea abordării incluzive în nucleul dezvoltării școlare, astfel încât aceasta să se reflecte în toate strategiile școlare și să nu fie privită ca o adăugire exterioară, distinctă de toate celelalte. Conceptul de educație incluzivă trebuie să se reflecte în toate documentele de planificare școlară.

Dimensiunea practică

Se referă la asigurarea reflectării în activitatea la clasă atât a culturii cât și a politicilor incluzive ale școlii.

Metodele de predare - învatare - evaluare trebuie să încurajeze participarea fiecărui elev la activitățile desfășurate în cadrul orelor de curs.

Bibliografie:

1. . Mara, D., - Strategii didactice în educaţia incluzivă, Editura didactică şi pedagogică, Bucureşti, 2004

2. Integrarea şcolară a copilului în dificultate/ cu nevoi speciale – ghid pentru directorul de şcoală, Colecţia CRIPS - resurse pentru formare, 2000;

3. Ungureanu, D., - Educaţia integrată şi şcoala incluzivă, Editura de Vest, Timişoara, 2000;

INTEGRARE ȘI INCLUZIUNE

PAVEL CARMEN GABRIELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „PETRU MUȘAT”
LOC. SIRET, JUD. SUCEAVA

Învățământ incluziv nu înseamnă doar să plasez un copil cu CES într-un colectiv de copii tipici, așteptând să se producă, de la sine, integrarea. Rezultatul va fi tocmai stigmatizarea și excluderea celui diferit. Este nevoie de legislație care să se aplice ferm, de sprijin de specialitate, de echipă interdisciplinară, de mijloacele materiale și umane. Este nevoie de timp în care lucrurile se fac bine, profesionist și este nevoie de constanță.

Deși, în România integrarea copiilor cu CES în învăţământul de masă este reglementată printr-o serie de acte normative, iar problematicile integrării şi incluziunii au fost abordate încă de la începutul anilor '90, rolul de profesor itinerant și de sprijin (rol ce apare încă din Legea privind Statutul Cadrului Didactic din 1997), a fost pus în aplicare concret, abia după anul 2000. În anul 2001 se aprobă metodologia de organizare şi funcţionare a serviciilor educaţionale pentru copiii/ elevii cu deficienţe integraţi în şcoala publică, prin cadre didactice de sprijin/ itinerante: „În România copiii cu dizabilităţi au acces la diferite forme de educaţie şi pot fi înscrişi, în funcţie de gradul de dizabilitate, în sistemul de învăţământ special sau în învăţământul de masă.

Copiii cu deficienţe medii, cu dificultăţi de învăţare şi tulburări de limbaj, cu tulburări socio-afective sau comportament sunt integraţi în şcolile de masă unde pot beneficia de servicii educaţionale de sprijin.” (OMEC nr. 4653/ 2001). Profesorul itinerant și de sprijin este persoana specializată în activităţile educative şi recuperatorii adresate copiilor integraţi în învăţământul de masă. El poate fi angajatul unei şcoli speciale, al unui centru şcolar sau chiar angajatul unei şcoli de masă.

Atribuţiile cadrului didactic de sprijin sunt multiple și adesea covârșitoare: colaborează cu comisia internă de evaluare continuă din şcoală/ centrul de resurse; colaborează cu întregul corp profesoral al unităţii de învăţământ în care este înscris copilul/ elevul; elaborează şi realizează planul de intervenţie personalizat şi adaptarea curriculară în parteneriat cu cadrele didactice de la grupă/ clasă; colaborează cu cadrele didactice de la grupa/ clasa în care sunt elevi cu cerinţe educative speciale; realizează evaluarea periodică a elevilor cu CES; consiliază

familiile copiilor/ elevilor care beneficiază de serviciile de sprijin si colaborează cu acestea – lucruri enorme ca solicitare fizică și psihică a unui singur om!

Din punct de vedere legal normarea şi încadrarea cadrelor didactice de sprijin și itinerante se realizează în funcţie de numărul de copii cu CES şi de gravitatea afecţiunilor acestora: o normă de 16 ore pentru 8-12 copii/ elevi cu cerinţe educative speciale în grupe de grădiniţe/ clase din unităţi de învăţământ obişnuit o normă de 16 ore pentru 4-6 copii/ elevi cu deficienţe severe/ asociate, integraţi în grupe/ clase din şcoala obişnuită.

În realitate, în norma de 16 ore, profesorul itinerant ar trebui să lucreze cu un număr mult mai mare de copii, adesea dublu! mai mult decât atât,vorbim despre categorii diferite de CES, fiecare cu particularitățile sale,copiii nefiind repartizați unui cadru didactic pe criteriul aceluiași diagnostic. Continuitatea pe post reprezintă o altă problemă. Este foarte important ca profesorii de sprijin să aibă continuitate pe post după ce copiii cu CES s-au ataşat de ei și după ce s-au pus bazele unei relații de colaborare cu eficiență pentru ambele părți. Astfel, din cauza multiplelor atribuţii care revin profesorilor de sprijin, aceştia - din lipsa timpului fizic necesar - nu pot realiza cu succes toate aceste activităţi.

De aceea, credem că principala problemă este insuficienţa numărului de profesori de sprijin în raport cu numărul de copii cu CES din cadrul şcolilor unde îşi desfăşoară activitatea, sau chiar lipsa totală a profesorilor de sprijin din anumite unităţi de învăţământ. În anii 2004-2005 s-au stabilit măsuri de ameliorare a metodologiei de organizare şi funcţionare a Serviciilor educaţionale de sprijin pentru copiii cu CES: OMEC nr. 5379/ 2004, HG nr. 1251/ 2005. Aceste reglementări abordează diferite aspecte specifice integrării copiilor cu CES în învăţământul de masă: resurse umane, curriculum şi resurse educaţionale, resurse materiale şi financiare.

Pe lângă activităţile de intervenţie recuperatorie realizate de profesorii de sprijin, copiii cu CES ar trebui să beneficieze teoretic, și de alte servicii speciale: activităţi de recuperare fizică, consiliere şcolară, terapia tulburărilor de limbaj organizate de alţi specialişti: kinetoterapeuţi, medici, consilieri şcolari, psihologi, logopezi etc. Aceşti specialişti ar trebui să lucreze în echipă cu profesorul de sprijin, și să își acorde suport reciproc profesional şi uman, consultare, luare împreună a deciziilor în abordarea fiecărui caz. Primul pas pentru integrare este realizarea compensării. Procesul compensării poate contribui la medierea, la suplinirea unor funcţii psihice dereglate sau absente şi astfel la o dezvoltare aproximativ normală şi corespunzătoare vârstei.

A doua formă de intervenţie este recuperarea: folosirea sistematică şi eficientă a restanţelor funcţionale ale copilului. Integrarea este optimizată ,în cele mai fericite cazuri şi prin recuperarea prin psihoterapie: diminuarea trăirilor afective negative, a frustraţiei,a complexelor, a sentimentului de inferioritate şi inutilitate; prin stimularea încrederii în sine, prin conştientizarea cauzelor ce conduc sub o formă sau alta spre eşec, dar şi prin asumarea deficienţei.

Optimizarea integrării în grupul de covârstnici se face prin terapie educaţională – integrată; se face o corelare a formelor de terapie prin joc, terapie prin învăţare, terapie cognitivă, art-terapie, meloterapie, terapie ocupaţională. Așadar, în vederea realizării incluziunii, ar trebui să existe pe lângă profesorul de sprijin şi alte resurse umane alocate serviciilor educative specializate: consilier şcolar, logoped care colaborează cu profesorul de sprijin, contribuind la recuperarea diferitelor tipuri de deficienţe, psihologul, kinetoterapeutul, psihoterapeutul etc.

Bibliografie

Ion Radu -„Psihologia educației și dezvoltării’’, Editura Academiei, București, 1983

Ghid de predare-învățare pentru copiii cu cerințe educative speciale, Ionel Mușu, Unicef, 2000

Alois Gherguț Psihopedagogia persoanelor cu cerințe special. Strategii diferențiate ți inclusive în educație, Editura Polirom, Iași, 2005

PROIECT EDUCATIONAL
„SĂ CUNOAȘTEM EMOȚIILE MICULUI PRINȚ”

MATEI DIANA
GRADINITA CU P.P. „MICUL PRINT” NR. 22, BRASOV

Beneficiarii direcţi şi indirecţi;

- beneficiarii direcți sunt preșcolarii celor 7 grupe ,
- beneficiarii indirecți sunt părinții preșcolarilor implicați în proiect, cadrele didactice implicate în proiect, preșcolarii celorlalte grupe din unitate, părinții lor și cadrele didactice, comunitatea locală.

Activităţi propuse, în ordinea în care se vor desfășura;

- Septembrie 2024 - Identificarea nevoilor beneficiarilor și a gradului de interes pentru tematica proiectului
- Septembrie - Octombrie 2024 - Stabilirea calendarului de activități, a frecvenței acestora, derularea și monitorizarea programului
- Octombrie 2024 - Informarea beneficiarilor asupra activităților de proiect, a frecvenței acestora și a modalităților de desfășurare a activităților
- Octombrie 2024– „Teatrul emoțiilor”
- Noiembrie 2024 –„Bucuria”
- Decembrie 2024 - „Bucuria, să ne reamintim ceea ce este important în viață”
- Ianuarie 2025 – „Tristețea”
- Februarie 2025 - „Tristețea, să ne conectăm cu cei pe care îi iubim”
- Martie 2025 –„Furia”
- Aprilie 2020 - „Furia, să luptăm împotriva problemelor/ dificultăților”
- Mai 2025 –„Frica, să ne apărăm de pericole”
- Iunie 2025 - „Emoțiile Micului Prinț” – concurs
- Iunie 20205- Evaluarea rezultatelor și realizarea feed-back-ului din partea beneficiarilor indirecți

Descrierea **activităţii principale**;

Activitatea principală a proiectului este „Emoțiile Micului Prinț”. În cadrul activității preșcolarii vor participa la un concurs care va avea 3 probe: „Statuile emoțiilor”, „Vocabularul emoțiilor”, „Sunetele emoțiilor”. Preșcolarii pe parcursul celor trei probe vor demonstra că au învățat să manifeste receptivitate față de trăirile afective ale celor din jur, să-și exprime deschis propriile trăiri afective, să exprime nuanțat aceste trăiri afective.

Impactul educativ estimat asupra grupului țintă.

-Identificarea, conștientizarea și înțelegerea emoțiilor/ sentimentelor proprii, cât și exprimarea acestora

-Formarea capacității de a observa și de a intui emoțiile/ sentimentele celorlalți în vederea dezvoltării unor relații sociale mai armonioase în cadrul grupului de preșcolari

PREZENTAREA PROIECTULUI

.1. **Argument justificare, context** (analiză de nevoi)

Emoțiile sunt parte integrantă a ființei umane. Oamenii, încă din copilărie, comunică emoțional: își arată emoțiile prin intermediul expresiilor faciale, prin schimbarea tonului vocii, prin mișcările corporale și postura lor. În același timp sunt capabili să detecteze și să răspundă la emoții variate ale celor care îi înconjoară. Uneori, emoțiile pot fi cu adevărat copleșitoare pentru copiii mici, ei pot întâmpina dificultăți în a le înțelege, în a le gestiona cu succes.

Dacă până acum se dădea o mai mare importanță obiectivelor cognitive, ne dăm seama că trebuie să ne îndreptăm privirea și către sentimente și emoții umane și să urmărim mai în profunzime obiectivele afectiv-atitudinale. De aceea, am ajuns în situația de a vedea o mare necesitate în "alfabetizarea" emoțională a copiilor.

Ce presupune "alfabetizarea" emoțională a copiilor?

-să-i ajutăm pe copii să identifice în mod corect emoțiile/ stările emoționale, navigând în interiorul situațiilor de viață pe care le întâlnesc, în textele literare pe care le audiază, în cântecele pe care le ascultă, etc...

-să eticheteze corect emoțiile pe care le traiesc zi de zi în relație directă cu realitatea înconjurătoare, în relațiile interpersonale (cu covârsnicii, cu adulții) în vederea dezvoltării inteligenței emoționale, dar și a celei intrapersonale.

2. **Scopul** proiectului;

Familiarizarea preșcolarilor cu relația dintre gând și emoție în vederea asigurării unei formări/ dezvoltări socio-emoționale armonioase care să conducă la elaborarea unor răspunsuri comportamentale adecvate.

3. **Obiectivele specifice** ale proiectului;

a) PENTRU COPII:

-Dezvoltarea competențelor socio-emoționale pornind de la experiența socială a preșcolarului;

-Dezvoltarea capacității de a recepționa cu sensibilitate trăirile afective ale celorlalți;

-Dezvoltarea unei game variate și nuanțate de trăiri afective pozitive, cu efecte benefice asupra motivației pentru activitate, pentru relația socială;

-Dezvoltarea capacităților de expresie a trăirilor afective.

-Gestionarea corectă a stărilor emoționale

b) PENTRU CADRELE DIDACTICE

-Conștientizarea importanței educației socio-emoționale la preșcolari;

-Insușirea unor modalități noi și sănătoase de a identifica și controla stările emoționale pe care le manifestă preșcolarii;

c)PENTRU PARINTI SI ALTI FACTORI EDUCATIONALI

-Conștientizarea părinților și a altor factori educaționali privind rolul lor în formarea și dezvoltarea copiilor;

-Implicarea părinților și a factorilor educaționali în activitatea grădiniței, în crearea unui mediu favorabil pentru aplicarea proiectului educațional;

4. Descrierea **grupului ţintă** căruia i se adresează proiectul;

Grupul țintă este reprezentat de preșcolarii grupelor mari din Grădinița cu Program Prelungit „MICUL PRINȚ” nr. 22, Brașov.

5. **Beneficiarii direcți și indirecți**;

Beneficiarii direcți sunt preșcolarii celor 7 grupe ,

Beneficiarii indirecți sunt părinții preșcolarilor implicați în proiect, cadrele didactice participante la proiect, comunitatea locală.

Preșcolarii celorlalte grupe din unitate, părinții lor și cadrele didactice reprezintă beneficiarii indirecți.

6. Durata proiectului (minim 6 luni, max 12 luni);

Descrierea activităţilor:

Activitatea 1

a.**Titlul activităţii**: Identificarea nevoilor beneficiarilor și a gradului de interes pentru tematica proiectului

b. **Data/perioada de desfăşurare**: septembrie 2024

c. **Locul desfăşurării**: Grădinița cu Program Prelungit „MICUL PRINȚ” nr.22

d. **Participanţi** : cadrele didactice, directorul unității

e. **Descrierea pe scurt a activității**: În cadrul ședințelor cu părinții și în urma sondajelor efectuate de cadrele didactice , se vor identifica nevoile beneficiarilor și interesul acestora pentru activitățile din cadrul acestui proiect, realizându-se o statistică estimativă și ulterior o listă exactă a numărului celor care doresc să se implice în proiect.

Activitatea 2

a. **Titlul activităţii**: Stabilirea calendarului de activități, a frecvenței acestora, derularea și monitorizarea programului

b. **Data/perioada de desfăşurare**: septembrie – octombrie 2024

c. **Locul desfăşurării**: Grădinița cu Program Prelungit „MICUL PRINȚ” nr.22

d. **Participanţi** : cadrele didactice, parteneri

e. **Descrierea pe scurt a activității**: Partenerii educaționali stabilesc un calendar de activități , respectiv o activitate pe lună, în perioada de cursuri, conform structurii anului școlar 2019- 2020, și derulează activitățile conform programului. Cadrele didactice și coordonatorii proiectului monitorizează desfășurarea activităților și realizarea obiectivelor .

Activitatea 3

a. **Titlul activităţii**: Informarea beneficiarilor asupra activităților de proiect, a frecvenței acestora și a modalităților de desfășurare a activităților

b. **Data/perioada de desfăşurare**: octombrie 2024

c. **Locul desfăşurării**: Grădinița cu Program Prelungit „MICUL PRINȚ” nr.22

. **Participanţi** : cadrele didactice, părinții

e. **Descrierea pe scurt a activității**: Beneficiarii indirecți (părinții) sunt informați prin intermediul

afișajului și al cadrelor didactice implicate în proiect asupra activităților, a frecvenței acestora, a modalităților de desfășurare și evaluare.

Activitatea 4
a. **Titlul activităţii**: „Teatrul emoțiilor”
b. **Data/perioada de desfăşurare**: Octombrie 2024
c. **Locul desfăşurării**: Grădinița cu Program Prelungit „MICUL PRINȚ” nr.22
d. **Participanţi** : preșcolarii, cadrele didactice,
e. **Descrierea pe scurt a activității**: În cadrul activității preșcolarii vor fi puși în situația de a identifica corect emoțiile de bază (bucurie, tristețe, furie, frică, dezgust, surprindere, anticipare) pornind de la expresii faciale și alte expresii nonverbale prin care sunt afișate/ ilustrate emoțiile pe diferite cartonașe. Prin această activitate ne propunem să realizăm o evaluare inițială a nivelului de cunoștinte pe care preșcolarii de grupa mare îl au cu privire la emoții/ sentimente (denumire, asociere corectă între mimică/ gestică specifică și denumire, reprezentarea emoției printr-un desen etc).

Activitatea 5
a. **Titlul activităţii**: Bucuria
b. **Data/perioada de desfăşurare**: noiembrie 2024
c. **Locul desfăşurării**: Grădinița cu Program Prelungit „MICUL PRINȚ” nr.22
d. **Participanţi** : preșcolarii, cadrele didactice,
e. **Descrierea pe scurt a activității**: În cadrul activității preșcolarii vor audia povestea „Norul Bucurie”, din volumul „Sentimentele oamenilor sunt desenate pe cer” de Andreea Mihaela Stan. Prin această activitate ne propunem ca preșcolarii să manifeste receptivitate față de conținutul textului literar analizând trăirea afectivă principală din text : BUCURIA, în contextul ei de manifestare. De asemenea, ne propunem ca preșcolarii să asocieze corect emoția cu situații de viață corespunzătoare, dar și cu mimica și gestica aferente.

Activitatea 6
a. **Titlul activităţii**: „Bucuria, să ne reamintim ceea ce este important în viață”
b. **Data/perioada de desfăşurare**: decembrie 2024
c. **Locul desfăşurării**: Grădinița cu Program Prelungit „MICUL PRINȚ” nr.22
d. **Participanţi** : preșcolarii, cadrele didactice,
e. **Descrierea pe scurt a activității**: În cadrul activității preșcolarii vor ilustra prin desen textul literear audiat la activitatea anterioară, realizându-se o expoziție cu lucrările acestora. De asemenea, ne propunem o evaluare de tip „Turul Galeriei„ pentru a fixa cunoștințele acumulate.

Activitatea 7
a. Titlul activităţii: Tristețea
b. **Data/perioada de desfăşurare**: ianuarie 2025
c. **Locul desfăşurării**: Grădinița cu Program Prelungit „MICUL PRINȚ” nr.22
d. **Participanţi** : preșcolarii, cadrele didactice
e. **Descrierea pe scurt a activității**: În cadrul activității preșcolarii vor vizualiza o serie de imagini care ilustrează semnificativ trăirea afectivă: TRISTEȚEA. Pe baza acestor imagini se va purta o discuție cu copiii în care se va face apel la situațiile de viață personale care au generat această stare emoțională. Finalul activității se va realiza cu citirea/ audiția la pick-up a poeziei „Gândăcelul”

sau „Cățelușul șchiop” de Elena Farago.

Activitatea 8
a. **Titlul activităţii**: „Tristețea, să ne conectăm cu cei pe care îi iubim”
b. **Data/perioada de desfăşurare**: februarie 2025
c. **Locul desfăşurării**: Grădinița cu Program Prelungit „MICUL PRINȚ” nr.22
d. **Participanţi** : preșcolarii, cadrele didactice
e. **Descrierea pe scurt a activității**: În cadrul activității preșcolarii vor pune în scenă, sub forma unui joc de rol textele audiate anterior. Se va pune accentul pe limbajul nonverbal și paraverbal în interpretare, pentru a atrage atenția copiilor asupra mesajului ce stă dincolo de cuvinte.

Activitatea 9
a. **Titlul activităţii**: Furia
b. **Data/perioada de desfăşurare**: martie 2025
c. **Locul desfăşurării**: Grădinița cu Program Prelungit „MICUL PRINȚ” nr.22
d. **Participanţi** : preșcolarii, cadrele didactice,
e. **Descrierea pe scurt a activității**: Discuția cu privire la furie va porni de la imaginea unui vulcan care erupe, ca o metaforă pentru emoția: FURIE. După această analiză, în cadrul activității preșcolarii vor consulta modele de gestionare eficientă a furiei, pornind de la ideea că se pot produce efecte negative asupra sănătății și a stării de bine a oamenilor prin lipsa de stăpânire a furiei.

Activitatea 10
a. **Titlul activităţii**: „Furia, să luptăm împotriva problemelor/ dificultăților”
b. **Data/perioada de desfăşurare**: aprilie 2025
c. **Locul desfăşurării**: Grădinița cu Program Prelungit „MICUL PRINȚ” nr.22
d. **Participanţi** : preșcolarii, cadrele didactice
e. **Descrierea pe scurt a activității**: În cadrul activității preșcolarii vor desfășura o activitate pe grupuri mici în care fiecare grup va avea o imagine sugestivă pentru emoția FURIE. Preșcolarilor li se va solicita să analizeze imaginea și să gasească soluții de rezolvare pentru situația dată, punând în aplicare afișele de calmare pe care le-au studiat anterior.

Activitatea 11
a. **Titlul activităţii**: „Frica, să ne apărăm de pericole”
b. **Data/perioada de desfăşurare**: mai 2025
c. **Locul desfăşurării**: Grădinița cu Program Prelungit „MICUL PRINȚ” nr.22
d. **Participanţi** : preșcolarii, cadrele didactice,
e. **Descrierea pe scurt a activității**: În cadrul activității preșcolarii vor desfășura o activitate de lectură după imagini după povestea „Dragonul albastru” punându-se accentul pe impactul negativ pe care îl poate avea o necunoaștere a realității de către oameni, necunoaștere care poate genera anxietate, teamă generalizată.

Activitatea 12
a. **Titlul activităţii**: „Emoțiile Micului Prinț”

b. **Data/perioada de desfăşurare**: iunie 2025
c. **Locul desfăşurării**: Grădinița cu Program Prelungit „MICUL PRINȚ” nr.22
d. **Participanţi** : preșcolari, cadrele didactice,
e. **Descrierea pe scurt a activității**: În cadrul activității preșcolarii vor participa la un concurs care va avea 3 probe: „Statuile emoțiilor”, „Vocabularul emoțiilor”, „Sunetele emoțiilor”. Preșcolarii pe parcursul celor trei probe vor demonstra că au învățat să manifeste receptivitate față de trăirile afective ale celor din jur, să-și exprime deschis propriile trăiri afective, să exprime nuanțat aceste trăiri afective.

Activitatea 13
a. **Titlul activităţii**: Evaluarea rezultatelor și realizarea feed-back-ului din partea beneficiarilor indirecți
b. **Data/perioada de desfăşurare**: iunie 2025
c. **Locul desfăşurării**: Grădinița cu Program Prelungit „MICUL PRINȚ” nr.22
d. **Participanţi** : director, partener educațional, consiliul profesoral, consiliul reprezentativ al părinților
e. **Descrierea pe scurt a activității**: Evaluarea rezultatelor proiectului se va face pe baza feed-back-ului obținut de la cadrele didactice implicate în proiect , pe de o parte, și de la părinți, pe de altă parte. Cadrele didactice implicate în proiect vor evalua eficiența activităților de proiect și vor realiza sondaje pentru a obține un feed-back asupra gradului de satisfacție al beneficiarilor îndirecți (părinți) , privind eficiența activităților de proiect. Coordonatorii proiectului vor compara și analiza rezultatele obținute în urma acestor evaluări și sondaje și vor stabili gradul de îndeplinire a obiectivelor proiectului, precum și oportunitatea continuării acestuia în anul școlar următor. Proiectul și rezultatele obținute vor fi diseminate prin intermediul panourilor de afișaj, a website-ului grădiniței, a paginii de facebook și în mass-media locală.

9. **Rezultate calitative și cantitative** aşteptate ca urmare a implementării proiectului, inclusiv impactul proiectului asupra grupului țintă, unității de învățământ și comunității.
-50% dintre preșcolari vor putea identifica, conștientiza și înțelege emoțiile/ sentimentele proprii, exprimându-și deschis trăirile afective;
-50% dintre preșcolari vor putea observa și intui emoțiile/ sentimentele celorlalți, dezvoltând relații sociale mai armonioase în cadrul grupului;
- Prin indentificarea corectă a emoțiilor/ sentimentelor pe care la trăiesc ei sau colegii lor, preșcolarii vor putea să exprime stările afective, ceea ce ar conduce la optimizarea relațiilor din cadrul grupului.

10. **Modalităţi de monitorizare şi de evaluare ale proiectului**

- chestionare de identificare a gradului de cunoaștere a emoțiilor pe care le manifestă copiii lor, care se vor aplica părintilor la începutul și sfârșitul proiectului
- fișe de observare a comportamentului preșcolarilor
- tabel cu participanții fiecărei activități
- album foto cu toate activitățile derulate

DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE ÎN ÎNVĂȚAREA FIZICII

GEORGESCU ANGELICA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”I.A. BASSARABESCU” PLOIEȘTI, PRAHOVA

Elevul X din clasa a VII-a are deficit de atenție și hiperactivitate fiind mereu în mișcare. Vine târziu din pauză după ce aleargă toată pauza singur, iar în timpul orei se mișcă în bancă, are tendința de a pleca din bancă, și încearcă să își găsească are alte ocupaţii (de ex. caută în bancă sau în ghiozdan diferite obiecte și introduce în gură obiecte). El are tendinţa de a vorbi neîntrebat, abordând subiecte care nu au legătură cu lecția și cu disciplina respectivă și nu are răbdare, necesitând sarcini de lucru scurte și variate, plictisindu-se ușor.

Are dificultăţi de concentrare a atenţiei și de aceea își rătăcește des obiecte personale, uită să-și facă temele sau de alte activităţi zilnice ori trece nemotivat de la o activitate la alta, încercând să se eschiveze de la îndeplinirea cerințelor. Este dezordonat și neatent la igiena personală.

Se integrează greu şi îi este dificil să respecte regulile – la atenționarea încălcării regulilor motivează inocent că a uitat; nu poate lucra în echipă şi e acceptat cu rezerve în grup. Relaționează cu dificultate cu ceilalți colegi, deseori încercând să construiască contexte de comunicare și colaborare într-un mod agresiv, motiv pentru care copiii au tendința să îl evite.

De regulă, prin efortul învățătorilor, elevii care au un coleg cu dizabilități sunt obișnuiți să îl înțeleagă și să îl ajute, în funcție de nevoile speciale pe care le solicită. De exemplu: un copil cu deficit de atenție și hiperactivitate poate fi așezat alături de un copil interiorizat și este ajutat dacă rămâne în urmă cu notițele, este așteptat să scrie de la tablă înainte de a se șterge tabla.

Deseori, colegii unui elev cu deficit de atenție colaborează profesorii clasei și cu părinții acestui elev, transmițându-le ce teme are, cum s-a comportat la școală sau chiar lecția dacă este nevoie să completeze notițele.

***Provocarea*:** Integrarea reală a copilului în colectivul de elevi prin efortul ambelor părți: copilul cu deficiențe de învățare pe de o parte și ceilalți copii pe de altă parte, în condițiile în care elevul cu nevoi speciale nu relaționează cu colegii în afara orelor (în pauză aleargă, iar în timpul liber comunicarea cu colegii este preluată de către un părinte).

Idei de activități de învățare:

- observarea unor experimente virtuale;
- analizarea unor imagini statice şi dinamice ;

- dezbateri în urma vizionării unor filme educative;
- găsirea unor corelații între noțiuni colorate diferit.

Ex. (Mărimea fizică și unitatea ei de măsură sunt scrise cu aceeași culoare. Asocierea se face alegând după culori) **Asociază mărimile fizice cu unitățile lor de măsură din S.I.:**

Forța	Kilogramul
Masa	Metrul
Lungimea	Gradul Kelvin
Durata (intervalul de timp)	Newtonul
Temperatura	Secunda

Strategii de învățare:

- conversația euristică;
- RAI ;
- eseul de 5 min;
- jocuri didactice;
- harta conceptuală;
- învățarea cu ajutorul telefonului mobil (pentru scurt timp, rareori-crește motivația)

Resurse: resurse digitale, markere colorate, minge, coli de hârtie, enciclopedii pentru copii, conversația, exersarea, observația,

Evaluare:

- completarea unei grile criteriale de autoevaluare la finalul realizării unei sarcini;
- evaluare scrisă adaptată;
- evaluare orală de tipul discuțiilor finalizată cu o apreciere verbală.

Părinții. Părinții recunosc problemele cu care se confruntă cu copilul acasă și caută sfaturi la școală și vin des la școală pentru consiliere. O colaborare strânsă școală-familie este în beneficiul copilului și se pot observa mici îmbunătățiri în comportamentul lui, cum ar fi mărirea timpului cât este atent la o sarcină de lucru. Cu acest tip de părinți este mai ușor de colaborat, însă există și părinți, mai puțini la număr, care consideră că elevul este marginalizat nejustificat în cadrul colectivului de elevi.

Profesorul trebuie să adopte o atitudine binevoitoare față de acești părinți, să le transmită că le înțelege eforturile de a îndruma un astfel de copil greu educabil și care obișnuiește să dezvolte și opoziții la îndemnul de a fi ordonat, politicos și să respecte reguli simple.

Părinții fiind mereu aproape de copil, acesta își păstrează, mai mult decât colegii de vârsta lui, afecțiunea pentru părinți, în special față de părintele care îl ajută mai mult, de regulă mama (uneori bunica). Pe aceste sentimente se poate construi educația, deoarece copilul nu vrea să dezamăgească și să piardă afecțiunea mamei.

Părinții trebuie să observe cu atenție etapele dezvoltării propriului copil și să retragă treptat ajutorul pentru activitățile pe care le poate desfășura independent pe măsură ce acesta le

poate realiza singur, pentru a-l pregăti pentru etapele ulterioare de școlarizare, pentru independența socială și pentru accesul pe piața muncii.

Provocarea: Cum reușesc să transmit corect și eficient părinților standardele pe care trebuie să le atingă copilul chiar în condițiile flexibilizării programei, cele mai potrivite metode de lucru ce se aplică în clasă și acasă, precum și modul de apropiere treptată de achizițiile colegilor lui pentru diminuarea ecartului existent.

Cadrele didactice. În sprijinul profesorilor poate veni profesorul diriginte care stabilește o legătură mai strânsă cu familia, dar și profesorul itinerant al școlii, chiar dacă acesta nu lucrează în mod direct cu copilul în cauză.

Provocarea: Care sunt modalitățile prin care îmi pot ajuta colegii să îl cunoască și cum putem colabora pentru a-l sprijini să-și atingă potențialul, inclusiv prin diseminarea experienței acumulate prin lucrul la clasă cu acest copil.

Bibliografie:

Stoica Adriana, Lucrările conferinței internaționale ,,O șansă pentru copiii cu CES", Buftea, 2021;

Marcinschi Călineci Marcela, Start pentru ocarieră de succes, Editura Humanitas Educaţional, 2004;

Călineci Marcela, Țibu Speranța Claudia, Oancea Ana Maria, Goia Delia, Suport de curs proiect CRED - MODUL 3. Aspecte transversale în abordarea şi implementarea curriculumului naţional, 2019.

DE CE SĂ EDUCĂM LIMITELE LA COPIII CU EVOLUȚIE ATIPICĂ?

Integrarea limitelor educaționale și rolul acestora în dezvoltarea cognitivă la preșcolarii cu evoluție tipică sau cu CES

EFROS RODICA

LICEUL INTERNAȚIONAL KING GEORGE, BUCUREȘTI

Studiile din domeniul neuroștiințelor, tot mai numeroase pe măsură ce se dezvoltă tehnologia digitală, pun o lumina mult mai clară asupra modului în care interferează structurile **corp** (fiziologie & anatomie) – **minte** (emoție & gândire) - **suflet** (valorile etice, credințele) în construirea imaginii psihice lumea din jur. Se conturează o viziune extrem de complexă, de tip cauză-efecte, pe care o putem lua drept ghid pentru a urmări cu acuratețe evoluția copiilor cu dezvoltare tipică, dar mai ales – a copiilor cu un parcurs evolutiv atipic (inclusiv CES).

În această viziune, un mare rol are principiul de *organizare ierarhică* în dezvoltarea individului în general și a funcțiilor psihice, în mod special. Fiecare etapă de vârstă vine cu oportunități de maturizare a sistemului corp-minte-suflet, iar pentru a se maturiza, organismul are nevoie de anumite experiențe, provocări ale mediului, care pun în mișcare mecanismele presetate genetic, le accesează și le antrenează pentru a valoriza oportunitățile de vârstă. Întotdeauna, valorizarea oportunităților de la o etapă superioară depinde de cât de adecvat au fost integrate oportunitățile de la vârsta anterioară. Iar pentru copilul cu evoluție atipică important este nu doar să cunoaștem manifestările tipice ci și acele particularități care au un traseu atipic de dezvoltare.

Și în acest context, important este, în primul rând, să cunoaștem și să înțelegem cum se organizează ierarhic în cronologie, nevoile tipice ale copilului, manifestate la fiecare nivel de vârstă.

În primii ani de viață vorbim în speciale despre: nevoi senzoriale, nevoi emoționale și nevoi sociale. În alte linii mari, se pot realiza niște corespondențe cu ierarhia nevoilor umane, realizată de Maslow[1]. În același timp, perspectiva este redefinită. Experiența fiecăruia dintre noi este profund individuală: ce este suficient pentru unul – pentru altul este carență; ce pentru altul este suportabil – altcuiva îi produce toxicitate, etc. Se pare că particularitățile sunt date pe un interval, care la o extremă are setate limitele de specie (umană), iar la cealaltă – limitele de suportabilitate ale fiecărui individ. În acest context deschidem discuția despre limite.

Și cum am stabilit că, ne raportăm la om ca fiind organism corp-minte-suflet, descriem **limitele** care definesc fiecare dintre cele trei dimensiuni. Asta mai ales pentru că, în aceste limite se organizează cele trei categorii de nevoi menționate mai sus.

a) Limitele ***corp***, sunt setate la modul *general*, prin mecanisme genetice. Totuși, prin actul nașterii, corpul copilului este nevoit să suporte o presiune maximă, la limita suportabilității, atât de natură mecanică cât și bio-chimică. Astfel, pe sensibilitatea genetică de a reacționa la stimulii senzoriali, se *amprentează* limitele *individuale* de percepție senzorială. Toată experiența ulterioară a copilului, realizată prin simțurile

[1] https://www.researchgate.net/figure/Figura-2-Piramida-nevoilor-umane-A-H-Maslow_fig2_323388052

corpului, se va încadra în limitele acestui interval: predispoziția genetică și experiența-limită (nașterea) vor delimita nivelul de suportabilitate senzorială. Această experiență contribuie fundamental la formarea *înțelesului inițial* despre șansele de **supraviețuire** ale organismului în noile condiții de mediu.

b) Limitele ***minte***, integrează informații psihice, produse prin procesarea simțurilor asociate cu emoțiile, iar pe măsură ce se maturizează structurile prefrontale din creier – și a informațiilor produse de gândire.
   - ✓ *Limitele emoționale* sunt presetate genetic, prin structurile de temperament, iar în primele 5-10 ore după naștere acestea se stabilizează prin amprentarea primelor legături de atașament cu adultul semnificativ, care în mod firesc ar trebui să fie mama. Cât de repede și cât de bine reușește aceasta să îngrijească copilul (să-i răspundă nevoilor) în primele ore de viață va delimita intervalul de confort emoțional al copilului. Pe măsură ce se stabilizează relația, amprentarea inițială se dezvoltă în legătura de atașament și, ulterior, în relațiile afective ale persoanei. *Confortul – disconfortul* copilului din primele ore de viață sunt determinante pentru modul în care acesta va percepe **siguranța**, securitatea lumii din jur.
   - ✓ *Limitele cognitive,* definite în mare parte de capacitățile de gândire, sunt mult influențate de relațiile sociale ale copilului și de capacitatea sa de a controla mișcarea (în toate manifestările ei: echilibru, coordonare, orientare în spațiu, etc.). Definitorie în setarea limitelor sociale este relația copilului cu figura paternă sau cu orice alt adult, cu care are o relație afectivă semnificativă, alta decât mama. Iar înțelesurile acestor limitele, care se vor reflecta în valori, credințe, atitudini vor ghida tot sistemul valoric, construit ulterior pe acest fundament – relația cu tata. În această categorie de limite, copilul învață adevărul și imaginația, bunătatea, iertarea, dreptatea, etc.

c) Limitele ***suflet***, sunt integrate din reprezentările pe care copilul și le face, urmărind relația mama-tata (sau dintre doi adulți importanți, semnificativi pentru el). Studiile menționează inclusiv mecanisme genetice (”presetate”), pe care omul o are pentru credință și imaginare a unei existențe transpersonale. Iar prin modele umane pe care copilul le urmărește și cu care are o relație calitativă, copilul învață sensul principial al lucrurilor: ce înseamnă util, nevoie, urgență? ce bine-ce e rău într-un context anume? Când și de ce mințim sau spunem adevărul? Învață să vadă frumosul, adică să fie atent la armonie. Și armonia nu se poate învăța prin cuvinte. Înțelesul ei se constituie în timp, depinde de experiența individuală și, foarte important, depinde către ce a fost direcționată atenția copilului, ce a fost îndemnat să observe: greșeala sau iertarea?..

Din integrarea limitelor, copilul omului învață să-și recunoască propriile nevoi și, apoi, să fie atent și la nevoile lumii din jur. Individul nu poate ajunge cu adevărat empatic cu lumea din jur fără să își susțină adecvat propriul sistem organic: corp-minte-suflet.

Este foarte important ca părinții, profesorii și toți cei care sunt implicați în educația copiilor, să înțeleagă că nu mai putem privi educația copilul doar dintr-o perspectivă trunchiată, haotică, în care atitudinile care se subscriu expresiilor de tipul *”...n-are nimic, că și Cutărescu a mers/ mâncat/ a renunțat la scutec/ vorbit/ citit/ avut responsabilități/ etc. mai greu: va învăța și al meu, când va fi pregătit”* ar trebui excluse! În primul rând, pentru că *Cutărescu* este altă persoană, cu alte limite/ nevoi ale organismului și în al doilea rând, pentru că mediul în care a crescut *Cutărescu* a fost diferit. Particularitățile personale și contextul în care se dezvoltă ele

fac toată diferența în evoluția armonioasă. Funcțiile psihice nu se dezvoltă *"că vor ele sau pentru că se simt confortabile"*, ci pentru că sunt presetate genetic să o facă și nu o pot face independent, ci doar stimulate de mediul în care crește copilul.

Sigur că ne uităm la copil să fie pregătit, dar nu din perspectiva *"vrea/ se simte confortabil să facă...", etc*., fiindcă adevărata dezvoltare-învățare întotdeauna implică o doză de disconfort, presupune prin esența sa depășirea unor limitele anterioare, deci ar fi non sens să așteptăm să *"fim confortabili"* cu schimbarea. Și de cele mai multe ori, astfel de atitudini duc la întârziere în dezvoltarea funcțiilor psihice. Protecția exagerată a copiilor de "experiențe care i-ar putea traumatiza" este o capcană care are ecouri pentru tot parcursul vieții. Nu putem să facem noi în locul copilului și să ne așteptăm că el va deveni autom doar din ceea ce-i explicăm! Copiii au nevoie de experiențe personale concrete pentru a crește! Și, foarte important, au nevoie să le trăiască la timpul potrivit și autentic, atunci când se întâlnesc cu ele, nu când credem noi că "este (sau nu) pregătit". Lecțiile pe care le avem de integrat vor tot veni sub o formă sau alta, dar întotdeauna le învățăm cu mai puține costuri la vârste mai mici decât mai târziu, la adolescență sau maturitate. Și argumentul major în acest sens este că orice învățare presupune o destructurare și rearanjare a întregului sistem corp-minte-suflet, iar pe măsură ce creștem, acest sistem devine tot mai complex și mai amplu, drept urmare, și restructurarea va implica un efort mai mare.

La copilul cu cerințe educaționale speciale, de multe ori părinții (dar în multe cazuri – și profesorii), contribuie negativ cu o atitudine hiper-protectivă în ceea ce ține de autonomia și independența copilului. Caută "să-i ușureze" sarcina acolo unde copilul reușește să facă și singur, dă facă în locul lui ceea ce copilul ar putea realiza doar cu ceva efort, iar prin asta – subminează efortul și motivația copilului de a se încrede în forțele proprii. Cu cât însușirea unei deprinderi este amânată în vârstă, cu atât aceasta va fi integrată cu efort mai costisitor de resurse, iar copilul va simți un sentiment de neîmplinire, de insuficiență, de neîncredere în resursele de care dispune.

Până la urmă, copilul învață să-și recunoască nevoile doar învățând la timpul potrivit, limitele propriului sistem corp-minte-suflet. Pe lângă provocările tipice, copiii cu nevoi speciale sunt cu atât mai vulnerabili în ceea ce privește încrederea în independența pe care ar putea-o realiza. Înțelegerea limitelor îi permite copilului să-și direcționeze atenția către cunoaștere, descoperire, manifestând curiozitate. Pentru că altfel, copilul este preocupat să recunoască stările persoanelor din jur și să reacționeze la acestea în fiecare situație și nu reușește să fie pro activ, să acționeze adecvat.

Autocunoașterea, autonomia și independența, iar ulterior - libertatea, sunt determinate de modul în care copilul integrează limitele în primii șase-șapte ani de viață. Aceste înțelesuri fundamentale se organizează din acțiuni concrete, mici, pe care copilul le observă zi de zi, învățând despre limitele proprii și despre cele ale lumii din jur, ceea ce îl împuternicește să fie încrezător că în orice situație poate găsi o soluție. Prin învățarea reușim să valorizăm potențialul cognitiv al copilului, însă doar după ce aceasta este susținută de o aliniere coerentă a nevoilor în ierarhia apariției lor firești. Noi, profesorii și părinții, nu avem decât să recunoaștem această ierarhie și să o respectăm.

PROIECT EDUCAŢIONAL
„POVEȘTI FERMECATE DE PRIN LUME ADUNATE”

COZMA LORENA

„Lucruri bune, din cărți să se adune! -Valori morale pe înțelesul copiiilor”

COORDONATOR PROIECT

Prof.înv.preșcolar: Cozma Lorena

ARGUMENT

Cartea este un oaspete al gândurilor pentru că ea oferă cititorului ocazii de refleție,de meditatie și contribuie substantial la formarea și modelarea personalității și a comportamentului cititorului.

Cărțile sunt o comoara la care avem cu toții acces, ne deschid orizonturile ,ne fac să visăm, ne ajută să ne pregătim pentru viață,atunci cand suntem copii.

Valorile morale pot fi înțelese și însușite încă din copilărie, dacă se aduc la nivelul de înțelegere al copilului. Și cum putem să îi facem pe cei mici să înțeleagă mai bine și să-si însușească aceste valori, decăt prin intermediul poveștilor.

Educația morală a preșcolarilor reprezintă o componentă esențială a procesului instructiveducativ, se realizează în cadrul tuturor activităților desfășurate în grădiniță. Alături de familie, grădinița are ca *scop* formarea *conștiinței și conduitei morale* a preșcolarului, respectând *normele morale* bazate pe *valorile* fundamentale*: binele, frumosul, adevărul, dreptatea , cinstea , respectul.*

Povestirea a fost întotdeauna un mijloc eficient de prezentare a valorilor. Rolul important pe care îl au poveştile în educaţia copiilor este binecunoscut şi apreciat. Poveștile se pot spune, citi,audia sau viziona. Indiferent de modul în care se realizează expunerea poveștilor, acestea ajută laformarea conduitei morale şi la însuşirea unor principii de viaţă. Pentru cei mici, personajele din poveşti prind viaţă în inimile lor, ei trăiesc totodată întâmplările prin care trec eroi lor preferați. Copiii, cu timpul reuşesc să îşi realizeze o viziune clară despre viaţă şi despre modul în care trebuie să relaţioneze cu cei din jurul său şi bineînţeles, să se comporte. Poveştile au rolul de a participa la făurirea unor caractere puternice, îi învăţă pe copii ce este curajul, puterea, respectul, bunătatea și frumosul. Din poveşti, preşcolarul învaţă că binele învinge răul chiar dacă este nevoit,uneori să treacă peste obstacole, fără a îngenunchea în faţa lor. Uunele poveşti au un rol moralizator, copiii se pot identifica cu unele personaje, însă povestea trebuie aleasă în aşa fel încât să îl poată convingă pe acesta să fie bun, cinstit, onest, etc

Astfel, prin intermediul acestui proiect , ne dorim să insuflăm copiilor valori morale precum:Sinceritate, Bunătate, Acceptare, Prietenie/Iubire, Muncă / Hărnicie, Credință, Responsabilitate.

Se spune că suntem ceea ce dorim să fim.Daca învățăm copiii de mici cum sa-și însușească aceste valori morale, ei vor dori să fie așa cum i-am învățat și numai în acest fel vom avea o societate mai bună în care valorile morale vor dăinui.

DESCRIEREA PROIECTULUI

1. DURATA: noiembrie 2024-mai 2025

2. GRUPUL ŢINTĂ

1 grupă,-grupa mijlocie, copii cu vârsta cuprinsă între 4 si 5 ani, părinții și bunicii copiilor.

3. ECHIPA DE PROIECT

Coordonator proiect: prof.înv.preșcolar. Cozma Lorena

4. RESURSE UMANE

30 de copii cu vârsta cuprinsa între 4 si 5 ani;
educatoare;
părinti, bunici;

5. PARTENERI

G.P.P Caritas
Acoperământul Maicii Domnului

6. SCOPUL

Cultivarea valorilor umane în rândul copiilor prin intermediul unor povești care evidențiază valori umane precum: Sinceritate, Bunătate, Acceptare, Prietenie,Iubire,Muncă/Harnicie, Credință,Recunoștința.

7. DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII
Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute
Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui (comunicare receptivă)
Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor etc. (comunicare expresivă)
DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ
Comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității

8. COMPORTAMENTE VIZATE:

1.1. Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă)
1.2. Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă)
1.3. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în calitate de auditor
2.2. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în situații uzuale, în calitate de vorbitor
2.2. Își însușește și respectă reguli; înțelege efectele acestora în planul relațiilor sociale, în contexte familiar
2.3. Exersează, cu sprijin, asumarea unor responsabilități specifice vârstei, în contexte variate
2.4. Exersează, cu sprijin, abilități de negociere şi de participare la luarea deciziilor
2.5. Demonstrează acceptare și înțelegere faţă de celelalte persoane din mediul apropiat

9. GRAFICUL ACTIVITĂŢILOR

NR. CRT.	ACTIVITĂŢI	PERIOADA	CINE RĂSPUNDE?
1	Lansarea proiectului. Bunătatea ”Cum pot să fiu bun ? de Katie Daynes,ilustrații Christine Pym-lectura educatoarei, -colectare și donare de cărți,jucării copiilor de la grădinițe din medii defavorizate	Noiembrie	Directorul unității, echipa de coordonare, membrii,părinți
2	,,Tradiție,,- ,,Așteptând Crăciunul,,-poveste Pregătirea unui serbări	Decembrie	Echipa de coordonare, membrii,părinți
3	”Acceptarea”-povestea -“Dilly cea minunat de diferită,, - desfășurarea unor activități specifice	Ianuarie	Echipa de coordonare, membrii,părinți
4	”Hărnicia”-lectură din cartea”Prietenul meu POT” Activitate de ecologizare și reciclare	Februarie	Echipa de coordonare, membrii,părinți
5	”Iubirea”- ,,Mami mă vei mai iubi dacă...?,,-poveste Realizarea de către copii a unei felicitări alături de mămici	Martie	Echipa de coordonare, membrii,părinți,
6	”Credința”- lectură din cartea”Biblia pentru copii” ,,Curaj,, - ,,Ajutântu-l pe Iepurașul de Paște,, de Mihai Giurgescu - desfășurarea unor activități specifice	Aprilie	Echipa de coordonare, membrii,părinți
7	,,Prietenia,,- ,,Prieteni nedespărțiți,,de Joëlle Tourlonias, Michael Engler-poveste -Schimb de cărți între prieteni	Mai	Echipa de coordonare, membrii,părinți

8	,,Recunoștința,,-Povestea celui mai frumos cadou,, de Seda Akipek ”Carte-Jurnal-Retrospectivă”- evaluarea proiectului Realizarea unei cărți creeate de educatoare, care va cuprinde un colaj de fotografii realizate în cadrul activităților desfășurate pe parcursul derulării proiectului.	Iunie	Echipa de coordonare, membrii,părinți Echipa de coordonare

10. MONITORIZARE, RAPORTARE, EVALUARE

Interesul manifestat de copii pentru activitatile desfasurate;

Reactiile copiilor in timpul desfasurarii actiunilor din cadrul proiectului;

Întrebările pe care aceștia le-au adresat în timpul activităților de citit cu voce tare;

Participarea educatoarelor la actiunile premergatoare si cele de pe parcursul proiectului;

Respectarea si desfasurarea activitatilor in concordanta cu programul de derulare stabilit;

Receptivitatea parintilor la solicitarile copiilor si ale educatoarelor;

Nr. de activitati derulate cu implicarea parintilor;

Metode de evaluare:

Înregistrarea observatiilor factual;înregistrari foto si audio; interviul;prezentarea ppt.

EDUCAŢIA INCLUZIVĂ – BUNE PRACTICI

ARSENE BIANCA MARIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ PETRU RAREȘ - CHIAJNA, ILFOV

În ultimele decenii, la nivelul politicilor şcolare şi al practicilor educaţionale s-a impus ca un principiu funcţional educaţia incluzivă. Aceasta a apărut ca o reacţie firească a societăţii la obligaţia acesteia de a asigura cadrul necesar şi condiţiile impuse de specificul educaţiei persoanelor cu cerinţe educative speciale.

Educaţia incluzivă presupune extinderea scopului şcolii obişnuite, transformarea acesteia pentru a putea răspunde şi altor categorii de copii, în special copiilor cu CES. „Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare, având ca scop exploatarea resurselor existente, şi mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunităţiafirmaţie formulată de către UNICEF în 1999.

Educaţia incluzivă are ca scop adaptarea continuă a şcolii la cerinţele speciale de învăţare ale elevilor şi se realizează prin eliminarea barierelor în învăţare şi asigurarea participării tuturor celor vulnerabili la excludere şi marginalizare printr-o abordare strategică menită să faciliteze necesarul învăţării pentru toţi copiii.

Şcoala de tip incluziv este şcoala de bază, accesibilă, de calitate şi care îşi îndeplineşte menirea de a se adresa tuturor copiilor, de a-i transforma în elevi şi de a-i deprinde şi abilita cu cunoştinţele şi aptitudinile de bază.

În funcţie de dizabilităţile elevilor integraţi, pentru a duce o viaţă pe cât de independent posibil, şcoala noastră a parcurs următorii paşi:

- construirea unei rampe care să faciliteze accesul cărucioarelor cu rotile la una din căile de acces în şcoală;

- achiziţionarea de mobilier de înălţime reglabilă, astfel încât elevii să-şi poată sprijini ambele picioare pe podea şi pentru a le asigura confortul necesar pe durata şederii în bancă;

- angajarea de profesor itinerant, care se ocupă atât de instruirea specială a copiilor cât şi de consilierea profesorilor, în alegerea metodelor şi mijloacelor didactice adecvate, precum şi cu părinţii pentru a-i ajuta să alcătuiască un program de învăţare;

- participarea cadrelor didactice la cursuri de specialitate în vederea adaptării demersului educaţional la nevoile şi cerinţele acestor copii: obiective adaptate, curriculum adaptat, strategii didactice adaptate şi evaluare adaptată.

Pasul care poate constitui model de bună practică aplicat şi în alte şcoli îl reprezintă profesorul itinerant, care prezintă avantajul că elevii cu deficienţe pot învăţa alături de ceilalţi copii normali şi permite o intervenţie timpurie pentru copii şi pentru părinţi: se evită deplasările la cabinete de specialitate, se întocmeşte un raport după fiecare şedinţă pentru părinţi şi cadrul didactic astfel încât, acesta din urmă să poată folosi strategiile didactice cele mai potrivite pentru remedierea deficienţei semnalate.

Bibliografie:

- „Dezvoltarea practicilor incluzive în şcoli. Ghid managerial” UNICEF, Bucureşti, 1999;

- Creţu D, Nicu A., Mara D – Pedagogie - formarea iniţială a profesorilor, Ed. Universităţii „Lucian Blaga” Sibiu, 2005.

DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE

TODEA LARISA-MARIA

APOLZAN CRISTINA-PETRONELA

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT „DUMBRAVA MINUNATĂ”

ALBA IULIA

„Fiecare copil este o promisiune a viitorului, iar în mâinile celor care îl educă stă puterea de a-l ajuta să strălucească sau să se stingă.”

Asumarea responsabilității față de un copil este un act de mare importanță, iar conștientizarea acestui rol esențial este fundamentală. Fiecare alegere pe care o facem în educația unui copil are un impact major asupra dezvoltării sale și asupra viitorului său.

Dacă unii dintre noi nu sunt suficient de conștienți de această responsabilitate, este posibil ca, în copilăria lor, să fi trăit într-un mediu în care adulții din jur nu au acordat aceeași atenție și grijă. Acesta este un lanț de inconștiență pe care îl putem rupe doar dacă suntem mai atenți și mai implicați în viața celor mici, în sufletele lor nevinovate, care merită să se dezvolte în toată splendoarea lor. Educația este cheia prin care putem ajuta un copil să strălucească, oferindu-i sprijinul necesar pentru a înfrunta viața cu încredere și curaj, fără a-l lăsa să se stingă într-o lume nepăsătoare. Este un test al umanității noastre, al modului în care ne asumăm responsabilitatea față de acești copii și față de viitorul lor. Pentru că, dincolo de a le da viață, adevărata noastră responsabilitate este să îi ajutăm să devină oameni integrați, sprijiniți și înțeleși, fără a-i lăsa să rămână în marginea societății. Acesta este examenul nostru civic: să le oferim șansa de a străluci, de a se dezvolta în mod deplin, fără a-i ignora sau marginaliza, conștienți fiind că fiecare copil este unic, este valoros și se dezvoltă în funcție de comunicarea sa cu lumea în care trăiește.

Educația incluzivă reprezintă un principiu fundamental care pune accent pe acceptarea și integrarea fiecărui copil, indiferent de nevoile sau particularitățile sale, într-un mediu educațional comun și se referă la ridicarea tuturor barierelor în învățare și la asigurarea participării la educație a tuturor celor vulnerabili la excludere și marginalizare. (UNESCO 2000) Acest concept s-a dezvoltat semnificativ în ultimele decenii, atât în cadrul politicilor școlare, cât și în practicile educaționale la nivel de instituție, familie și comunitate. Spre deosebire de modelele educaționale bazate pe segregare, educația incluzivă promovează ideea că fiecare copil merită să fie parte integrantă a procesului educațional, beneficiind de sprijin personalizat pentru a-și atinge potențialul maxim.

Incluziunea nu înseamnă doar integrarea fizică a copilului cu cerințe educative speciale (CES- acestea se referă atât la probleme care țin de deficiențe senzoriale, mentale, de deficiențele și tulburările determinate de sfera funcțională, dar și de mediul social, cultural care limitează și vulnerabilizează copiii) într-o instituție de învățământ. Aceasta presupune crearea unui mediu accesibil, adaptat diversității, care să răspundă nevoilor unice ale fiecărui copil. Mai mult decât atât, include recunoașterea drepturilor egale la educație și încurajarea unei comunități bazate pe respect, empatie și colaborare. Prin educația incluzivă, se asigură nu doar

accesul la resurse educaționale, ci și sprijinul necesar pentru dezvoltarea armonioasă a fiecărui copil.

Scopul incluziunii școlare este implementarea unor strategii bine definite pentru a dezvolta conștiința și comportamentele copiilor într-un spirit al toleranței, acceptării și egalității de șanse. Acest demers implică nu doar integrarea copiilor preșcolari cu dizabilități sau aparținând altor etnii, ci și pregătirea celorlalți copii pentru a-i accepta ca parte a comunității lor, fără diferențe de comportament sau de limbaj.

Educația incluzivă promovează:

- Dreptul la nediscriminare, prin respectarea egalității de șanse;
- Dreptul de a participa activ la viața școlii și a comunității;
- Dreptul la o educație personalizată, care sprijină dezvoltarea armonioasă a fiecărui copil;
- Dreptul la o viață adultă activă, bazată pe autonomie și integrare socială.

Grădinița incluzivă reprezintă:

- Un mediu educațional deschis tuturor copiilor, indiferent de particularitățile lor;
- Cea mai eficientă metodă de prevenire și combatere a discriminării, contribuind la formarea unei societăți bazate pe respect și diversitate.

Poate că fiecare cadru didactic s-a confruntat la un moment dat cu întrebări precum: De ce nu toţi elevii mei progresează în acelaşi ritm? Cum pot să-i ajut pe toţi să înţeleagă? Cum pot să sprijin elevii care învaţă mai greu?

Un prim pas în găsirea unor răspunsuri la aceste întrebări este ca educatoarea să accepte diversitatea din grupă, să identifice problemele/ cerințele educaționale ale copiilor și mai important, să le trateze de pe o poziție care să nu frâneze dezvoltarea, ci să o faciliteze. Fiecare copil are propriile capacităţi intelectuale, distincte faţă de ale colegilor săi, un stil propriu de învăţare şi nevoi specifice pentru asimilarea informaţiilor. Principala caracteristică a vârstelor mici ale copilului este ritmul rapid al schimbărilor petrecute în dezvoltare. La vârstele mici se observă cel mai clar diferențele de dezvoltare dintre copii. Iată de ce caracterizările determinate de particularitățile de vârstă cronologică nu sunt cele mai relevante, ci mai curând cele care țin de ritmul învățării și dezvoltării. Putem remarca că la această perioadă de viață diferențele de dezvoltare cele mai semnificative se referă în principal la:

- Particularitățile determinate de ereditatea biologică;
- Ritmul personal de creștere și dezvoltare;
- Stilul de învățare și experimentare;
- Caracteristicile (trăsăturile) personale;
- Ocaziile de învățare și dezvoltare;
- Experiența de viață trăită până acum;

Astfel, unul dintre cele mai importante aspecte ale educaţiei moderne este necesitatea adaptării la nevoile copiilor, indiferent care ar fi acestea, fie că sunt copii cu cerinţe educaţionale speciale (CES), fie că au un ritm mai lent de învăţare. În acest sens, evaluarea pe care o face educatoarea în creșă/ grădiniță, sau învățătoarea în școală, se referă la competențele și capacitățile educaționale ale fiecărui copil. Aceasta trebuie să identifice, după modelul celor patru piloni de dezvoltare precizat de UNESCO :

- Cum este fiecare;

- Ce știe fiecare;
- Ce face fiecare;
- Cum cooperează cu ceilalți;

Când educatoarea/ învățătoarea are în grupă/clasă un copil cu CES, puncte de reper sunt următorii pași:

1. Să stabilească, încă de la început, un program de instruire solid, diferențiat, care să se adreseze nevoilor diferite ale copiilor.
2. Să pornească de la a înțelege că există posibilitatea ca un număr mic de copii să aibă nevoie de sprijin suplimentar pentru a participa și a finaliza sarcinile primite.
3. Să accepte că și ea poate avea nevoie de sprijin, pentru că instruirea diferențiată și acomodările curriculare s-ar putea să nu răspundă tuturor nevoilor educaționale ale copiilor care au CES.

Pentru a avea o activitate educațională cât mai eficientă, cadrul didactic trebuie să accepte și să înțeleagă că are în clasă/ grupă copii cu CES, să planifice, să adapteze, să implementeze, să reflecteze, să scrie și să ducă la îndeplinire planurile educaționale personalizate (PEP)

O abordare eficientă în acest sens este şcoala incluzivă, care promovează integrarea copiilor sau grupurilor marginalizate anterior. Acest model presupune implicarea părinţilor, îngrijitorilor şi consilierilor specializaţi în procesul de învăţare şi în luarea deciziilor educaționale. Diagnosticul sau evaluarea complexă a dizabilităților și a altor cerințe speciale este grija și responsabilitatea profesioniștilor (medic, psiholog, psihopedagog, logoped, kinetoterapeut).

Studiile au demonstrat că metodele din şcolile incluzive pot îmbunătăţi semnificativ performanţele tuturor copiilor. Școala incluzivă reprezintă un cadru ideal pentru pregătirea lor în vederea integrării în societate. În loc să izolăm copiii etichetaţi drept „dificili”, „turbulenţi” sau „handicapaţi”, ar trebui să acceptăm că aceşti elevi ar putea progresa mai mult într-o clasă obişnuită, dacă noi, profesorii, am înţelege că educaţia este destinată tuturor. Cele mai multe reacții se datorează percepțiilor sociale asupra a ceea ce înseamnă diferențele dintre oameni. În aceeași măsură este vorba și de necunoaștere și de neînțelegere a cauzelor care determină aceste diferențe. Ridiculizarea acestei categorii de copii a fost cauzată de neîncrederea în identitatea lor psihologică.

Înainte de orice problemă de dezvoltare, un copil este...UN COPIL și șansele lui la o viață de calitate, la integrare optimă educațională și socială depind de felul în care adulții din jurul lui îl valorizează, îl sprijină și îl privesc ca parte a întregului , alături de alți copii și participant activ al propriei sale formări.

Bibliografie:

1. Vrăşmaş Ecaterina, Educaţia copilului preşcolar, Bucureşti, Editura Pro Humanitate, 1999.
2. Vrăşmaş Ecaterina, Educația timpurie, București, Editura Arlequin, 2014.

3. Cucoş, Constantin, Pedagogie, Editura Polirom, Iaşi, 2006

EDUCATIA INCLUZIVA IN GRADINITE

PANTILIMON MIRELA-CRISTINA

GRADINITA NR 250, BUCURESTI

Educatia este un drept fundamental al omului. Exista un invatamant pentru toti, impreuna cu toti, deoarece copiii au un rol de jucat in societate dupa terminarea scolii, indiferent de diferente sa deficient. Separarea ne limiteaza intelegerea reciproca, iar diferentele dintre oameni sunt normale si ele ne conduc la progres, presupun respect si toleranta.

Adaptarea scolii si a sistemului de educatie la nevoile elevului presupune un effort suplimentar pentru crearea de oportunitati de invatatre pentru toti copiii, in baza principiului solidaritatii. De aceea, trebuie sa motivam si sa determinam cadrele didactice sa desfasoare un process didactic care sa raspunda cerintelor educationale ale tuturor copiilor si, in egala masura, sa se alinieze politicilor scolare in vigoare. Asigurarea calitatii educatiei pentru toti copiii este o schimbare necesara, un proces dinamic ce presupune timp si implica mai multe interventii.

Educatia incluziva a aparut ca o provocare spre schimbarea atitudinilor si mentalitatilor, precum si a politicilor si practicilor de excludere si segregare.

Incluziunea se constituie tot mai mult ca cea mai potrivita abordare pentru intelegerea si satisfacerea nevoilor de invatare a tuturor copiilor.

In conditiile actuale de foarmare a sistemului de invatamant, in special a sistemului de invatamant pentru copiii cu dizabilitati, educatia incluziva ocupa un loc central, ea angajand reforme legislative si initiative de success.

Sintagma “educatie pentru toti” inseamna educatie pentru toti copiii, inclusive pentru cei cu dizabilitati sau cei care provin din grupuri marginalizate sau defavorizate. De aceea, tot mai mult s-a reliefat nevoia analizei formelor si strategiilor educationale de tip din perspectiva individului, valorizat si inteles ca unic.

In acest sens se pot dezvolta programe de formare continua, care sa raspunda nevoii de dezvoltare personala a cadrelor didactice din sistem. Astfel, s-ar veni in intampinarea cerintei de informare si formare a personalului didactic din invatamantul prescolar, oferind sprijin in activitatea de incluziune scolara pentru toti copiii.

Prin astfel de programe de formare, adresate educatoarelor, directorilor, consilierilor scolari si logopezilor din gradinite, s-ar putea asigura sensibilizarea, informarea si formarea unei opinii pozitive privind dreptul la scolarizare, accesul si participarea scolara a copiilor cu cerinte educative special.

Parcurgerea programului de formare de catre oricare alta persoana care se ocupa de cresterea si educatia copiilor va avea drept consecinta intelegerea faptului ca oricare ar fi natura

dizabilitatii unui copil, el este ca oricare alt copil, un membru al comunitatii si trebuie privit ca o persoana cu drepturi si sanse egale la educatie si dezvoltare plenara.

Asadar, un astfel de program, ar putea avea drept obiective:

- Determinarea cadrelor didactice sa primeasca toti copiii, indiferent de conditia lor fizica, intelectuala, sociala, afectiva, lingvistica etc;
- Recunoasterea si raspunderea la diferite nevoi ale elevilor, tinand cont de existenta mai multor stiluri de invatare, cat si a unor ritmuri diferite, asigurand o educatie de calitate prin curriculumuri adecvate, masuri organizationale, strategii de predare etc;
- Sa orienteze educatia copilului in directia dezvoltarii respectului fata de parinti, fata de propria identitate culturala, fata de propriile valori, precum si dezvoltarea potentialului in ceea ce priveste personalitatea, talentele, abilitatile mentale si fizice;
- Responsabilizarea factorilor relevanti si asigurarea unui parteneriat eficient in vederea protectiei si respectarii drepturilor copilului, precum si a imbunatatirii conditiei copilului si valorizarii sale in societatea romaneasca.

Bibliografie:

- Revista “Didactica”, nr 13, martie 2010;
- Curriculum pentru educatie timpurie , 2019;

PROIECT DIDACTIC
OPȚIONAL PREGĂTIȚI PENTRU VIAȚĂ.EDUCAȚIE PENTRU VIAȚĂ ȘI COMUNITATE

MORAR ANAMARIA

Tema	***Construim și „ne construim”!***
Domenii de conținut	Eu și ceilalți: familia, prietenii, comunitatea
Clasa	a VII-a
Profesor	***Morar Anamaria***
Școala	Colegiul Naţional „Octavian Goga’’Marghita
Competență generală	2. Aplicarea adecvată a unor norme de relaționare dezirabile în contexte de viață variate
Competențe specifice	2.1.Identificarea unor aspecte de autonomie și responsabilitate ce decurg din apartenența la un grup 2.2. Aplicarea unor strategii de reziliență și autocontrol în diferite situații de relaționare cu ceilalți

Rezultat al învățării	**Timp**	**Secvența**	**Activitatea de învățare**	**Elemente de conținut**	**Resurse materiale**	**Organizare clasă**	**Evaluare**
Atitudini: - elevii vor arăta interes pentru intensificarea stimei de sine	5 min.	Sensibilizare/ Activare/ Experiență	Exercițiu de identificare a propriilor calități și defecte	Profesorul anunță elevii că vor participa la un **exercițiu de spargere a gheții** care va anticipa tema orei respective. Astfel, ei trebuie să găsească și să scrie pe un bilet o calitate și un defect care să înceapă cu una	Foi de hârtie Pixuri stilouri	Individual	Observare directă

				dintre literele prenumelui lor (ex.: ”Emilia” calitate = inteligentă; defect = enervantă).			
	5 min.	Reflecție/ Semnificare		Elevii răspund la următoarele întrebări: ▪ Cum m-am simțit scriind o calitate și un defect? ▪ Cum au reacționat ceilalți?	Foi de hârtie Instrumente de scris	Individual	Observare directă
	10 min.	Integrare conceptuală/ Conceptuali-zare		Elevii vor primi de la profesor post-it-uri și vor răspunde la următoarele întrebări: ❖ Ce concluzii trag în urma discuțiilor? ❖ Ce-am descoperit? Apoi lipesc post-it-urile pe tablă. Au loc discuții și se ajunge la concluzia că fiecare om are o imagine despre propria persoană, care nu întotdeauna coincide cu modul în care este perceput de cei din jurul său.	Post-it-uri Instrumente de scris	Individual Frontal	Observare directă
Abilități: - elevii vor fi capabili să colaboreze cu colegii	20min.	Acțiune/ Aplicare/ testare	Exercițiu de comunicare, colaborare, relaționare, aflare de soluții	**Activitate:** Elevii sunt împărțiți în grupe de câte cinci. Vor avea de construit din baloane o structură stabilă, cât mai înaltă. Pe parcursul probei, profesorul va interveni cu câteva obstacole: fără comunicare verbală, folosirea unei singure mâini, oprirea din lucru 10 secunde. Va câștiga echipa care va avea la final cea mai înaltă construcție stabilă.	Baloane Foarfecă Bandă de lipit	Pe grupe	Observare directă

Cunoștințe: - elevi vor defini noțiuni: stima de sine, imaginea de sine	10 min.	Evaluare/ Follow-up/ Exersare/ integrare comportamen-tală	Formularea concluziilor	Elevii evidențiază punctele tari și punctele slabe ale activității, gradul de implicare, colaborarea și comunicarea cu colegii	Fișe de lucru	Frontal	

BIBLIA, CARTEA VIEȚII

PRAHANCA LUMINIȚA

COLEGIUL NAȚIONAL O.GOGA MARGHITA

Ziua Bibliei a fost marcată și în acest an de către profesorii și elevii de la Colegiul Național "Octavian Goga" din Marghita. Activitatea dedicată Zilei Bibliei a avut loc în biserica cu hramul Sfânta Cuvioasă Parascheva, vineri, 15 noiembrie 2024. Elevii din clasele VI A, VIII A și XI C au participat, în comun, la o oră de Religie în care au învățat împreună despre importanța citirii din Biblie, în fiecare zi. A fost o activitate incluzivă, deoarece au participat elevi de confesiuni diferite, care au fost implicați în lecție.

Gazdele activității, părintele protopop Călin Gheorghe Cotrău și părintele director prof. Ioan Bogdan Pop au adresat elevilor chemarea de a veni cât mai des la Biserică, la Sfânta Liturghie, pentru a asculta Cuvântul lui Dumnezeu și învățăturile biblice.

Elevii, Ștefanovici David și Mal Daria, din clasa a VIII-a A, pregătiți de doamna profesoară Morar Anamaria, au prezentat prin versuri și prin cuvintele emoționante ale IPS Bartolomeu Anania - *Biblia, cartea vieții*.

La lecția *Iisus Hristos, Învățătorul lumii*, elevii din clasa a VI -a A, îndrumați de doamna profesoară Prahanca Luminița, au utilizat metoda proiectului pentru a ilustra câteva pilde despre care au învățat. Organizați în patru echipe, au prezentat: *Pilda samarineanului milostiv,* din care au desprins învățătura despre iubirea aproapelui*; Pilda fiului risipitor și Pilda despre oaia* pierdută, din care au aflat despre iubirea Tatălui ceresc care așteaptă întoarcerea noastră; *Pilda semănătorului*, în care Domnul Hristos ne îndeamnă să ascultăm și să împlinim învățătura Sa.

În încheiere, elevii au fost apreciați și recompensați, de către părintele protopop Călin Cotrău, cu cruciulițe tricolore. A fost o oră de Religie deosebită, care i-a apropiat pe elevi mai mult de Biserică și de mesajul Bibliei, care ne vorbește despre iubirea lui Dumnezeu pentru oameni. Fiecare și-a propus să citească zilnic din Biblie, ca pregătire pentru marea sărbătoare a Nașterii Domnului, așa cum frumos ne sugerează versurile poetului Petre Dugulescu:

O carte sfântă, Biblie divină,

Te voi citi şi te-oi iubi mereu,

Pe calea-ngustă tu îmi eşti lumină,

Şi paşii mi-i îndrepţi spre Dumnezeu.

LIMITELE COPIILOR CU CES ÎN UTILIZAREA CORECTĂ A LIMBII ROMÂNE

LIȚ-DEMIAN MIRELA

COLEGIUL NAȚIONAL „OCTAVIAN GOGA”

Din categoria copiilor cu C.E.S (cerinţe educative speciale) fac parte atât copiii cu deficienţe propriu zise, cât şi copiii fără deficienţe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigenţele şcolii.

Din această categorie fac parte:

- copiii cu deficienţe senzoriale şi fizice (tulburări vizuale, tulburări de auz, dizabilităţi mintale, paralizia cerebrală);
- copiii cu deficienţe mintale, comportamentale (tulburări de conduită, hiperactivitate cu deficit de atenţie-ADHD, tulburări de opoziţie şi rezistenţă);
- copiii cu tulburări afective, emoţionale (anxietatea, depresia, mutism selectiv, atacul de panică, tulburări de stres posttraumatic, tulburări de alimentaţie: anorexia nervoasă, bulimia nervoasă, supra-alimentarea);
- copiii cu handicap asociat;
- copiii cu dificultăţi de cunoaştere şi învăţare (dificultăţi de învăţare, sindromul Down, dislexia, discalculia, dispraxia);
- copiii cu deficienţe de comunicare şi interacţiune (tulburări din spectrul autistic, sindromul Asperger, întârzieri în dezvoltarea limbajului).

Copiii cu C.E.S. pot prin joc să-şi exprime propriile capacităţi. Astfel copilul capătă prin joc informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurator şi învaţă să se orienteze în spaţiu şi timp.

Datorită faptului că se desfăşoară mai ales în grup, jocul asigură socializarea. Jocurile sociale sunt necesare pentru persoanele cu handicap, întrucât le oferă şansa de a juca cu alţi copii, orice joc având nevoie de minim două persoane pentru a se desfăşura.

Jocurile trebuie însă să fie adaptate în funcţie de deficienţa copilului. Copiii cu tulburări de comportament trebuie să fie permanent sub observaţie, iar la cei cu ADHD jocurile trebuie să fie cât mai variate.

Grădinița este de asemenea un mediu important de socializare. Formele de integrare a copiilor cu C.E.S. pot fi următoarele:

-grupe diferenţiate, integrate în structurile grădiniței obişnuite,

-grupuri de câte doi-trei copii deficienţi incluşi în clasele obişnuite,

-integrarea individuală a acestor copii în aceleaşi clase obişnuite.

Integrarea exprimă atitudinea favorabilă a copilului faţă de forma de învățământ pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructive-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de invăţare; situaţie în care copilul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţa totală între solicitările formulate de grădiniță şi posibilităţile copilului de a le rezolva. (Sima, 1998, p. 76). Datorită comportamentului lor discordant în raport cu normele şi valorile comunităţii sociale, persoanele cu tulburări de comportament sunt, de regulă, respinse de către societate. Aceste persoane sunt puse în situaţia de a renunţa la ajutorul societăţii cu instituţiile sale, trăind în familii problemă, care nu se preocupă de bunăstarea copilului.

Elevii cu C.E.S. au nevoie de un curriculum planificat diferenţiat, de programe de terapie lingvistică, de tratament logopedic specializat, de programe specifice de predare-învăţare şi evaluare specializate, adaptate abilităţilor lor de citire, scriere, calcul, de programe terapeutice pentru tulburări motorii.

De asemenea vor beneficia de consiliere şcolară şi vocaţională personală şi a familiei.

Stilul de predare trebuie să fie cât mai apropiat de stilul de învăţare pentru ca un volum mai mare de informaţii să fie acumulat în aceeaşi perioadă de timp. Acest lucru este posibil dacă este cunoscut stilul de învăţare al copilului, dacă este facută o evaluare eficientă care ne permite să ştim cum învaţă copilul, dar şi ce si cum este necesar să fie învăţat. Unii copii au nevoie de o terapie a tulburărilor de vorbire şi de limbaj şi de psihoterapie individuală şi de grup pentru sprijinirea integrării pe plan social.

Consilierul şcolar este şi el de un real ajutor, el oferind consilierea copilului şi a familiei.

Într-o abordare incluzivă toţi copii trebuie consideraţi la fel de importanţi, fiecăruia să îi fie valorificate calităţile, pornind de la premisa că fiecare elev este capabil să realizeze ceva bun. O dificultate de învăţare se referă la o întârziere, o tulburare, o dezvoltare încetinită în plan emoţional sau comportamental. Se manifestă prin dificultăţi semnificative în achiziţionarea şi utilizarea receptării şi înţelegerii limbajului, a vorbirii, scrierii, citirii (literizării, silabisirii), a raţionamentului şi abilităţilor matematice, ca şi unor abilităţi sociale. (Ungureanu, 1998, p. 49)

Se consideră că un copil/elev are dificultăţi de învăţare dacă:

- există o diferenţă semnificativă între capacităţile sale şi performanţa şcolară atinsă;progresul realizat de el în procesul de învăţare este minim sau zero, pe o perioadă mai mare de timp;
- are o dizabilitate/incapacitate care-l împiedică să utilizeze facilităţile educaţionale care sunt puse la dispoziţia copiilor de aceeaşi vârstă cu el;
- are dificultăţi emoţionale şi de comportament care împiedică frecvent şi la un nivel considerabil procesul de învăţare a copilului sau chiar a întregii clase;
- are deficienţe senzoriale şi psihice care necesită un echipament sau servicii specializate suplimentare;
- are dificultăţi continue de comunicare şi interacţiune care-l împiedică în dezvoltarea unor relaţii sociale echilibrate şi formează obstacole în procesul învăţării.

SPECIFICUL PREDĂRII – ÎNVĂȚĂRII – EVALUĂRII LA COPIII CU CES

BORZ ALEXANDRA DANIELA

COLEGIUL NAȚIONAL „OCTAVIAN GOGA”

Perspectiva individuală asupra copilului este aceea care defineşte dificultăţile sub aspectul caracteristicilor individuale ale copiilor (deficienţe, context social sau particularităţi psihice); astfel, această perspectivă a creat în diferite ţări diferite modalităţi de abordare a copiilor cu dificultăţi de învăţare. Spre exemplu, un grup de copii poate fi identificat ca “special” atunci când nu realizează acelaşi progres cu ceilalţi şi necesită o educaţie de remediere într-o şcoală specială.

În al doilea rând, copiii cu dificultăţi de învăţare pot avea nevoie de un proces de predare-învăţare individual ca răspuns la problema lor. În al treilea rând, copiii cu aceleaşi probleme pot fi puşi să înveţe împreună în grupe clase/ sau şcoli speciale. Aceşti copii pot fi consideraţi “diferiţi” de ceilalţi “normali” în ceea ce priveşte aspectul beneficierii de formele obişnuite de educaţie. Din această perspectivă, educaţia are la bază etichetarea şi segregarea.

Perspectiva curriculară este definită în termeni de sarcini şi activităţi furnizate copiilor şi de condiţii create în clasă. Această perspectivă subliniază faptul că aceşti copii (copiii cu nevoi speciale) pot apărea în orice grup. Astfel, perspectiva încorporează ideea că orice copil poate întâmpina dificultăţi. Dificultăţile ţin de normalul procesului de învăţare şi nu indică în mod special că este ceva în neregulă cu copilul. (Ghergut, 2001, p. 88).

Asemenea dificultăţi pot indica anumite modalităţi de ameliorare a procesului de predare-învăţare, deoarece ele provin din unele decizii, sarcini, resurse oferite de cadrele didactice, insuficient adaptate nevoilor copilului. Aceste ameliorări conduc la condiţii mai bune de învăţare pentru toţi copii, printr-o implicare mai consistentă a cadrelor didactice.

Educaţia incluzivă se referă la ridicarea tuturor barierelor în învăţare şi la asigurarea participării tuturor celor vulnerabili la excludere şi marginalizare (UNESCO, 2000). Înainte de orice, ea este o abordare strategică desemnată pentru a facilita succesul învăţării pentru toţi copiii. Prima cerinţă pe care o adresează educaţia incluzivă este descreşterea până la eliminare a excluderii în educaţie, cel puţin la nivelul pregătirii şcolare elementare.

Principiile cheie ale incluziunii au în vedere următoarele concepte fundamentale:

- valorizarea diversităţii
- dreptul de a fi respectat
- demnitatea fiinţei umane
- nevoile individuale înţelese ca cerinţe individuale
- planificarea
- responsabilitatea colectivă
- dezvoltarea relaţiilor şi culturii profesionale

- dezvoltarea profesională
- şanse egale.

Factorii care facilitează incluziunea la nivelul institutiei de învățământ se concentrează pe trei dimensiuni: cultura, strategia (politica educaţională) şi practica. Cultura se referă la măsura în care filosofia educaţiei incluzive este împărtăşită de toate cadrele didactice şi în care ea poate fi observată de toţi membrii comunităţii şi de toţi cei care intră în instituția de învățământ. Strategia se referă la plasarea abordării incluzive în nucleul dezvoltării şcolare, astfel încât aceasta să se reflecte în toate strategiile şi să nu fie privită ca o nouă strategie, distinctă de toate celelalte, care se adaugă la cele existente. (Hanches, 2003, p. 75).

Raportul Comisiei clasifică cele patru tipuri fundamentale de învăţare ca piloni ai cunoaşterii, care pot sta la baza unui curriculum modern, a învăţa să ştii, a învăţa să faci, a învăţa regulile supravieţuirii, a învăţa să fii.

Premisele de la care pornesc obiectivele educaţiei clarifică problema abordării intergrate. Literatura de specialitate menţionează aproape în unanimitate contribuţia lui Jacques Delors.

„Comoara lăuntrică. Raportul către UNESCO al Comisiei Internaţionale pentru Educaţie în secolul al XXI-lea" în care se atrage atenţia asupra importanţei educaţiei: „dezvoltarea responsabilă nu poate mobiliza energia oamenilor dacă nu îi înzestrează de la bun început cu un‚paşaport pentru viaţă' care să le permită să se înţeleagă şi să îi înţeleagă pe ceilaţi mai bine, să participe la acţiunile colective şi la viaţa societăţii." (Delors, 2000, p. 58)

Astfel, o disciplină de studiu trebuie să se axeze pe formarea competenţelor, conform primului principiu de mai sus iar obiectivele sale să se orienteze înspre instrumente. Contactul personal, diversificarea situaţiilor de învăţare vor conduce la o mai bună înţelegere a propriilor valori, la interiorizarea lor. Nu în ultimul rând, se oferă puncte de referinţă intelectuale alături de o dezvoltare armonioasă a personalităţii.

De altfel, aşa cum observă A. Pamfil (2006) „complexitatea şi deschiderea modelului comunicativ, dar mai ales gradul de adecvare la imperativele societăţii contemporane justifică preluarea şi integrarea lui în spaţiul reformei curriculare româneşti." Tiparul structurant prezentat de A. Pamfil prezintă formarea competenţei de comunicare prin predarea integrată a celor patru capacităţi generale şi a celor trei categorii de conţinuturi.

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ – O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

Prof. itinerant/ sprijin, ROȘAN RODICA CRINA
C.Ș.E.I. NR. 1 POPEȘTI – BIHOR

Educația incluzivă este cea mai eficientă modalitate de a oferi tuturor copiilor o șansă echitabilă de a merge la școală, de a învăța și de a-și dezvolta competențele de care au nevoie pentru a se dezvolta. Se estimează că în întreaga lume există 240 de milioane de copii cu nevoi speciale. La fel ca toți copiii, au ambiții și visuri pentru viitorul lor. Au nevoie de o educație de calitate pentru a-și dezvolta abilitățile și a-și atinge potențialul. De cele mai multe ori, se confruntă cu bariere persistente în calea educației, care provin din discriminare, stigmatizare și eșecul obișnuit al factorilor de decizie de a accepta dizabilitatea în serviciile școlare. Educația incluzivă înseamnă oportunități reale de învățare pentru grupurile care au fost excluse în mod tradițional - nu numai pentru copiii cu dizabilități, ci și pentru vorbitorii de limbi minoritare. Sistemele incluzive apreciază contribuțiile unice pe care elevii din toate mediile le aduc în clasă și permit grupurilor diverse să se dezvolte unul lângă altul, în beneficiul tuturor. Despre educaţie s-a vorbit şi se vorbeşte mult şi, totuşi, nu este suficient. Dacă dorim să intervenim în favoarea copiilor, trebuie să le oferim tuturor o educaţie de calitate şi, în mod deosebit, celor cu cerinţe educative speciale: o educaţie de calitate pentru toţi.

Incluziunea este o filozofie bazată pe credinţa că toţi oamenii au drepturi egale şi trebuie să fie respectaţi şi valorizaţi. Educaţia incluzivă a apărut ca răspuns la neajunsurile educaţiei integrate, care nu a reuşit să împiedice marginalizarea copiilor care prezentau diferenţe faţă de "norma" generală a populaţiei şcolare. La Conferinţa Mondială "Educaţia pentru toţi; satisfacerea nevoilor de bază ale învăţării", de la Jomtiem – Thailanda, 1990, s-a elaborat o nouă strategie a educaţiei, fundamentată pe paradigma "educaţia pentru toţi", iar „***educaţia incluzivă" a devenit parte integrantă a educaţiei pentru toţi***. „Educaţia incluzivă", ca sintagmă,apare prin 1990, bazându-se pe principiul incluziunii care este mai cuprinzător decât principiul integrării.

Educaţia incluzivă se defineşte prin următoarele particularităţi: susţine şi confirmă că ***toţi copiii pot învăţa*** şi au nevoie de o formă de sprijin pentru învăţare; urmăreşte ***să identifice şi să minimizeze barierele învăţării***; este ***mai cuprinzătoare*** decât educaţia formală obişnuită cuprinzând: educaţia pentru familie, pentru comunitate, alte oportunităţi de educaţie în afara şcolii presupune ***schimbare de atitudini, comportamente, curriculum***, care să satisfacă diversitatea copiilor, inclusiv a celor cu c.e.s; este un ***proces dinamic***, care se dezvoltă continuu în funcţie de cultură şi context;este ***parte a strategiei*** de dezvoltare a unei societăţi incluzive

În învăţământul preşcolar, realizarea educaţiei incluzive presupune:

-existenţa şi aplicarea principiilor incluziunii: principiul drepturilor egale, principiul nondiscriminării, principiul egalizării şanselor în educaţie, principiul centrării pe copil, principiul intervenţiei timpurii, principiul educaţiei de bază pentru toţi copiii, principiul asigurării serviciilor de sprijin, principiul cooperării şi parteneriatului.

-punerea în aplicare a unei pedagogii incluzive, o pedagogie a diversităţii, care conţine în esenţa ei atributele de a fi: pedocentristă, progresistă, personalizată, optimistă, socială, o pedagogie a iubirii.

-elaborarea unui curriculum "incluziv ", care să se definesacă prin flexibilitate şi diversitate: curriculum-ul adaptat la nevoile copilului; diversitatea situaţiilor de învăţare şi a materialelor suportive; metodologie didactică diversificată, interactivă, adecvată stilurilor şi tipurilor de învăţare diferite ale elevilor; diversitate în evaluare: forme, metode, instrumente.

-crearea şi funcţionarea unui sistem de servicii de sprijin la toate nivelurile învăţământului: asistenţă psiho-pedagogică (psiholog, logoped), asistenţă socială, medicală, sprijin în învăţare (învăţător/profesor de sprijin).

Strategiile interactive utilizate pentru sprijinirea unei educaţii incluzive în grădiniţă şi pe care orice educator trebuie să le cunoască, trebuie să respecte următoarele **cerinţe:** (Vrăşmaş, E. 1998)construirea activităţilor integrate pe baza de cunoştinţe anterioare ale preşcolarilor (prin utilizarea metodelor tradiţionale şi a celor interactive: conversaţia, observaţia jocul didactic, brainstormingul, învăţarea prin cooperare etc.);folosirea experienţelor zilnice ale copiilor;aplicarea practică a rezultatelor învăţării (metode şi procedee de expresie: desenul, colajul, povestirea, poezia, observaţia, etc.); folosirea povestirilor şi a tranziţiilor şi rutinelor pentru trezirea interesului; folosirea drumeţiilor şi excursiilor ca sursă de noi experienţe; folosirea situaţiilor de joc în învăţare (jocurile de rol, jocuri dramatice-relaţionale dramatizarea); folosirea problematizării pe anumite secvenţe didactice; raportarea învăţării la alte materii; colaborarea cu familia şi comunitatea ca tehnici de sprijinire a învăţării, predării şi evaluării;

Toate aceste strategii incluzive de educaţie implică metode şi tehnici ce pun accentul pe relaţiile dintre copii şi relaţia educatorului cu copiii în actul învăţării. Totodată, au rolul de a-i învăţa pe copii să se ajute reciproc şi să colaboreze în activităţile comune, pregătindu-i astfel pentru diversitatea relaţiilor umane din activităţile viitoare.Acceptarea unui copil cu diferite probleme într-un colectiv nou de preşcolari, în vederea includerii sale în cadrul acestuia, este importantă şi pentru ceilalţi preşcolari, pentru că le stimulează spiritul de cooperare şi de concurenţă. Astfel, copiii se cunosc mai bine, procesul de socializare capătă o serie de valenţe noi prin înlăturarea unor bariere de relaţionare determinate de anumite prejudecăţi. De asemenea**,** părinţii copiilor sunt, în general, nemulţumiţi de problemele ce pot apărea odată cu intrarea în grupă a unui copil mai aparte, mai ales de diminuarea ritmului de predare şi de scăderea exigenţei cadrului didactic. Există însă şi cazuri în care părinţii reacţionează pozitiv, cooperând atunci când este nevoie cu grădiniţa şi cu părinţii copiilor ce urmează a fi integraţi.

Dezvoltarea profesională a cadrelor didactice pentru a sprijini un sistem de educaţie incluzivă cuprinde atât o formare iniţială cât şi o perfecţionare continuă pe tot parcursul carierei didactice. Acestea se realizează prin:

-modalităţi formale – ceea ce conduce la obţinerea de diplome şi / sau alte certificări eliberate de universităţi sau institutele pedagogice;

-modalităţi mai puţin formale – care se desfăşoară ocazional**.**

O grădiniţă bună, eficientă este cea care reuşeşte să asigure condiţii maximale de muncă şi învăţătură preşcolarilor din grădiniţă, să ofere programe educaţionale care să răspundă nevoilor comunităţii locale. Eficienţa grădiniţei, fie că este regăsită în încercările acestora de a se adapta cerinţelor învăţământului preşcolar românesc sau reprezintă o prioritate a sistemelor educative, se regăseşte în politici educaţionale, în programe de dezvoltare şi cercetare, respectiv în proiecte concrete de dezvoltare preşcolară. Pentru a putea considera că o grădiniţă este

eficientă, aceasta trebuie să demonstreze îndeplinirea unui set de criterii care sunt considerate definitorii grădiniţelor de succes. Educatorii trebuie să cunoască foarte bine preşcolarii, să înţeleagă mai mult decât stilul şi preferinţele de învăţare ale acestora, să demonstreze preocupare pentru fiecare dintre ei, croind în aşa fel procesul didactic, încât să facă faţă nevoilor fiecărui copil în parte. De aceea, consider utile câteva sfaturi ce trebuie urmate în vederea realizării unei educaţii incluzive de calitate în învăţământul preşcolar: Într-o grupă diferenţiată, educatorul trebuie să ofere multe activităţi diferenţiate. Diferenţierea oferă cele mai eficiente opţiuni educative pentru copiii aflaţi la toate nivelurile de dezvoltare a abilităţilor. Fiţi creativi! Mulţi educatori sunt suficient de creativi pentru a genera ei înşişi idei instrucţionale interesante, multe sugestii se găsesc în revistele preşcolare. Folosiţi activităţile diferenţiate de mai multe ori în cadrul unei activităţi integrate. Realizaţi activităţi integrate pentru a răspunde nevoilor inteligenţelor multiple. Folosiţi resursele din comunitatea locală! Folosind exemple din comunitatea în care trăiesc copiii pot fi implicaţi şi motivaţi mai mult Implicaţi emoţional preşcolarii! Ştim acum că, înainte de a începe procesul de învăţare, copiii trebuie să se simtă în siguranţă în mediul grupei. Mai mult, dacă educatorii vor folosi ancore emoţionale, cei mici vor deveni mult mai implicaţi în conţinutul activităţilor. Discuţiile sociologilor referitoare la diferitele grupuri rasiale din cadrul unei comunităţi ilustrează foarte bine această idee. Folosiţi instruirea diferenţiată în grupele incluzive. Deşi includerea unor copii cu dizabilităţi în grupa obişnuită nu este o idee nouă, folosirea instruirii diferenţiate ca bază pentru educaţia incluzivă este neapărat necesară.. Continuaţi să folosiţi metode tradiţionale îmbinate cu cele moderne, interactive.

În concluzie, o **grădiniţă pentru toţi este o şansă pentru fiecare,** un deziderat, un vis spre care este nu numai firesc, dar şi necesar să deschidem calea şi să o netezim prin acţiunile noastre.O grădiniţă pentru fiecare, o grădiniţă care să primească pe toţi şi să valorizeze potenţialul fiecăruia este încă un model pedagogic ce trebuie să aparţină realităţii sociale în care trăim..Fiecare pas în acest demers contează şi ne apropie de o lume mai deschisă, mai tolerantă, **de o lume mai INCLUZIVĂ**!

BIBLIOGRAFIE:

- Ainscow, M., (1999), Dezvoltarea practicilor incluzive în şcoli, Editura Bucureşti
- Creţu, V., (1999), Educaţia pentru drepturile copilului, FICE *România,* Editura Semn, Bucureşti
- Nuţ, S., (2003) Problematica educaţiei şi a curriculum-ului, Editura Eurostampa, Timişoara,
- Popescu – Butucea, M. (2003) Redimensionarea competenţelor cadrului didactic în şcoala incluzivă, material prezentat la Simpozionul Naţional „De la şcoala incluzivă, la comunitatea incluzivă", organizat de C.C.D. Timişoara

SPECIALI, DAR EGALI

DAT IOANA NADIA

COLEGIUL NAȚIONAL „OCTAVIAN GOGA" MARGHITA,

JUDEȚUL BIHOR

Copiii cu CES au nevoie de sprijinul nostru al tuturor pentru a avea acces la educație. Școlile trebuie să ofere şanse egale la educaţie fiecărui copil, indiferent de posibilităţile sale de învăţare, participare şi dezvoltare, iar comunitatea trebuie și ea pregătită să accepte nevoile acestor copiii.

Fiecare elev este unic şi are valoarea sa, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învăţare şcolară. Fiecare copil prezintă particularităţi individuale şi de relaţie cu mediul, trăsături care necesită o evaluare şi o abordare personalizată. Copiii cu deficienţe au şi ei aceleaşi trebuinţe în creştere şi dezvoltare. Aceşti copii au în acelaşi timp şi anumite necesităţi particulare, individualizate. Ei sunt diferiţi din punct de vedere al temperamentului, motivaţiilor, capacităţii chiar dacă prezintă acelaşi tip de deficienţe. Integrarea copiilor cu CES permite, sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, perceperea şi înţelegerea corectă de către ceilalţi elevi a problematicii şi potenţialului de relaţionare şi participarea lor la serviciile oferite.

Educaţia integrată a copiilor cu CES urmăreşte dezvoltarea capacităţilor fizice şi psihice a acestora care să-i apropie cat mai mult de copii normali; a implementării unor programe cu caracter colectiv-recuperator, stimularea potenţialului restant ce permite dezvoltarea compensatorie a unor funcţii menite să suplinească pe cele deficitare, crearea climatului afectiv în vederea formării motivaţiei pentru activitate în general şi pentru învăţare în special, asigurarea unui progres continuu în achiziţia comunicării; formarea unor abilităţi de socializare şi relaţionare cu cei din jur; formarea de deprinderi cu caracter profesional şi de exercitare a unor activităţi cotidiene; dezvoltarea comportamentelor adaptative şi a însuşirilor pozitive ale personalităţilor care să faciliteze normalizarea deplină. Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat şi adaptat de recuperare care să dezvolte maximal potenţialul fizic şi psihic pe care îl are. Integrarea urmăreşte valorificarea la maximum a disponibilităţilor subiectului deficient şi antrenarea în mod compensatoriu a palierelor psiho-fizice, care nu sunt afectate în aşa fel încât să preia activitatea funcţiilor deficitare şi să permită însuşirea de abilităţi care să înlesnească integrarea eficientă în comunitatea normală, Prin integrare se realizează şi o pregătire psihologică a copilului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv emoţionale corespunzătoare în care confortul psihic este menţinut de satisfacţiile în raport cu activităţile desfăşurate. Raportul relaţiei socializare, integrare, incluziune are în vedere implicaţiile practice, teoretice ce privesc evoluţia sistemului de organizare a educaţiei speciale şi a pregătirii copiilor pentru integrarea şi incluziunile în activităţile profesionale şi în colectivităţile sociale.

Ca şi în cazul celorlalte discipline, ora de limbă şi literatură română, devine prilej de încercare de a dezvolta capacităţile de exprimare orală şi scrisă a elevilor cu CES. Cele trei competenţe generale nu se pot regăsi în activitatea de zi cu zi a cadrului didactic desfăşurand al unei activităţi ce are în prim plan relaţia cu aceşti elevi. Întreaga activitate trebuie să se organizeze în vederea informării şi formării cadrelor didactice de sprijin / itinerante privind utilizarea corectă a modalităţilor de proiectare si implementare a demersului de intervenţie personalizata asupra copiilor cu cerinţe educative speciale, a identificării instrumentelor si a metodelor specifice de lucru adaptate particularităţilor de vârsta si individuale ale elevilor integraţi, creării premiselor pentru asigurarea unui climat socio-afectiv favorabil dezvoltării armonioase a personalităţii copiilor cu dizabilităţi.

Profesorul trebuie să dovedească creativitate în conceperea unor materiale auxiliare care să favorizeze o evoluţie favorabilă a copilului cu cerinţe educative speciale, să dezvolte abilităţii de a constitui un portofoliu individual de intervenţie personalizată conform particularitaţilor psiho-individuale ale copiilor integraţi.

În vederea înțelegerii conținutului operei „Vizită…" de Ion Luca Caragiale, am creat un material KAHOOT:

https://create.kahoot.it/share/vizita-de-i-l-caragiale/9ff280b5-9a89-45e0-a4d0-f9112d2d927d

În testul de evaluare s-au folosit itemi diferiţi, ceea ce oferă posibilitatea elevilor de a-şi folosi operaţiile gândirii: sintetizarea, generalizarea, formarea de noţiuni, compararea şi problematizarea.

RESURSE EDUCAȚIONALE DESCHISE LA DISCIPLINA GEOGRAFIE

CRIȘAN FLORICA

COLEGIUL NAȚIONAL „OCTAVIAN GOGA”, MARGHITA

În clasa a VIII-a elevii descoperă geografia propriei țări. Pentru a putea fi înțelese cât mai bine conținuturile, au fost realizate fișe de lucru:

1. Asocierea imaginilor cu subunitățile Munților Carpați cu un suport cartografic

https://wordwall.net/resource/82609025

2. Recunoașterea tipurilor de roci aduse de profesor și asocierea lor cu imaginile corespunzătoare:

https://wordwall.net/resource/82609815

3. Recunoașterea tipurilor de relief:

https://wordwall.net/resource/82609599

Copiii rețin mai ușor cu imagini, dar mai ales înțeleg conținuturile, pe care le explică apoi cu propriile cuvinte.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ
Inovativ

LAURA MOCA
COLEGIUL NAȚIONAL „OCTAVIAN GOGA”

Data : 26. 09.2024
Clasa: a III-a A
Prof. înv. primar: Laura Moca
Aria curriculară: Limbă și comunicare
Disciplina: Comunicare în limba română
Unitatea tematică: De unde vine toamna
Subiectul lecției: Salvați Pădurea Verde
Tipul lecției: consolidare și sistematizare de cunoștințe
Forma de realizare: integrată

Competențe vizate/discipline integrate:

Limba și literatura română:

1.1. Identificarea semnificației unui mesaj oral din texte accesibile variate

1.4. Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute

2.1. Formularea unor enunţuri proprii în situaţii concrete de comunicare

3.2. Identificarea mesajului unui text în care se relatează întâmplări, fenomene din universal cunoscut

4.1. Scrierea unor mesaje, în diverse contexte de comunicare

4.2. Exprimarea unor idei, sentimente,păreri prin intermediul limbajelor convenționale.

Muzică și mișcare:

2.1. Cântarea individuală, în mici grupuri, în colectiv, cu asocierea unor elemente de mişcare şi a acompaniamentului instrumental

Dezvoltare personală :
2 Exprimarea adecvată a emoțiilor în interacțiunea cu copiii și adulții cunoscuți ; capacitatea de relaționare cu ceilalți

Obiective operaţionale:
Cognitive :

O1 – să precizeze titlul, autorul, timpul acțiunii, personajele dintr-un text dat;

O2 – să citească corect,conștient ,cursiv, respectând intonația impusă de semnele de punctuație ;

O3 - să ordoneze logic cuvintele într-o propoziție ;

O4 – să identifice însușiri ale personajelor din textul suport;

O5 – să folosească ortogramele învățate;

O6 – să formuleze propoziții cu unele cuvinte date;

O7 - să interpreteze liber rolul personajului ales

Afective:
- stimularea interesului pentru lectură prin studiul limbii române
-exprimarea părerilor proprii în legătură cu legătură cu acțiunile întreprinse;
-valorificarea experienței muncii în echipă

Resurse:

-procedurale: exercițiul, expunerea,explicația, conversația,observarea, munca independentă, jocul de rol
-materiale: planșe, flipchart, fișe de lucru,machete
-tehnologice: videoproiector, ppt, tablă Smart, fișă de evaluare digitală/didactic.ro, joc wordwall
-umane: 24 de elevi
-temporale: 45 de minute
-spațiale: sala de clasă

Tipuri de interacțiune: învăţător-elev, elev-învăţător, elev-elev
Forme de organizare: frontală, în echipă -pe grupe
Forme de evaluare: orală, scrisă, observarea sistematică,

Bibliografie:

- ***Curriculum pentru învăţământul primar - Programa şcolară pentru disciplina COMUNICAREA ÎN LIMBA, clasa a II-a, (Aprobată prin ordin al ministrului nr. 3418/19.03.2013), MINISTERUL EDUCAŢIEI NAŢIONALE

- Crăciun. Corneliu - *Metodica predării limbii române în învățământul primar*, Editura Emia, Deva, 2003;

Etapele lecției/ Timp	**Ob op.**	**Conținutul lecției**	**Resurse procedurale**	**Resurse materiale**	**Forme de organizare**	**Forme de evaluare**
1. Moment organizatoric (1 min.)		Asigurarea materialelor necesare unei bune desfășurări a orei de comunicare în limba română.				
2. Captarea atenției (2min.)		Activitatea va începe prin citirea scrisorii Pământului adresată copiilor-licurici Anexa 1	conversația observarea	Scrisoarea	frontală	orală
3. Anunţarea temei şi a obiectivelor (1 min.)		Se anunță tema lecției și se enunță pe scurt obiectivele.	expunerea			
4. Consolidarea și sistematizarea cunoștințelor (15 min.)	O1	.*se va viziona un material PPT despre pădure și gândacul de scoarță https://youtu.be/d_MB_LtFFMI?si=88w53BfcscAfKg7e -pădurea ca mediu de viață și pericolele pe care le reprezintă diferite specii de insecte asupra ecosistemuluihttps://www.bing.com/images/ *copiii vor primi textul-suport .„Salvați Pădurea verde”.Se va reciti textul în vederea organizării jocului de rol *voi face precizarea potrivit căreia copiii își vor alege un personaj preferat pe care să îl interpreteze în cadrul jocului de rol *după recitirea textului se trece la rezolvarea fișei de lucru https://www.didactic.ro/q/uvle2a https://www.didactic.ro/q/x8hnpu	Expunerea Conversația exercițiul conversația	Video proiector Material PPT Fișa de lucru	frontală	orală orală

5. Obținerea performanței și evaluarea activității(20min)	O2 O4 O5	* Jocul de rol:- copiii formează grupe a câte 8 elevi -își aleg rolul care consideră că le este potrivit -prezintă în fața colegilor mica scenetă *observarea importanței muncii în echipă Fiecare grupă face aprecieri verbale privitoare la activitatea grupei anterioare https://wordwall.net/ro/resource/71970729-joc *wordwall* **în final copiii vor cânta cântecul Licuriciului*	munca n echipă conversația	Recuzita pentru jocul de rol laptop	individuală	Autoevaluare Jocul de rol
Încheierea activității (5 min.)		Se fac aprecieri generale şi individuale asupra participării elevilor la lecţie, precum şi asupra comportamentului lor pe parcursul orei.Fiecare elev primește o diplomă drept recompensă pentru implicarea în activitate.	conversația		frontală	evaluare orală/ scrisă

SUNT UN COPIL RESPONSABIL

Citește cu atenție cerințele de mai jos.

Rezolvând corect vei deveni mai responsabil și mulțumit de rodul muncii tale!

SUCCES!

1.Care este titlul textului citit ?

2.Enumeră personajele care apar în text.

3.Scrie câteva însușiri ale gândacului de scoarță pe care le-ai găsit în povestire.

4.Desparte in silabe cuvintele: *gândac, molid, eficient,aripioare, scoarța.*

5.Dacă ai fi în locul licuriciului Plici, ce ai face pentru a salva pădurea de insectele dăunătoare?

6. Alcătuiește enunțuri cu ajutorul cuvintelor :ciocănitoare,echipă, pădure.

7.Cuvintele din următoarea propoziție s-au amestecat. Găsește ordinea corectă și rescrie propoziția.

locuitorilor pădurii continuat viața a fericită

ANEXA 2 - **Salvați Pădurea Verde**

Într-o dimineață frumoasă de aprilie, în timp ce copiii-licurici se îndreptau spre școală, au zărit pe trunchiul unui molid, un gândac.

-Ciudat, zise Plici-licurici.Nu știam că pe molizi se pot așeza atât de confortabil,gândacii.

-Să îl studiem îndeaproape, propuse un alt licurici.

Gândacul era destul de mare, pentru o insectă.Avea o culoare asemănătoare cu a pământului, corpul alungit, cilindric, acoperit cu peri fini și cenușii.Aripile erau tari și se puteau număra zece rânduri de șanțuri punctate egal.

- Să îl numim *gândacul de scoarță*, propuse Plici.Și, haideți să iuțim pasul, abia aștept să îl întrebăm pe profesorul nostru de științe despre acest gândac.

-Să zburăm, frățioare! Până ajungem noi cu piciorușele noastre, gândacii vor devasta pădurea!

Licuricii își deschiseră aripioarele pentru cel mai important zbor din viața lor.Aveau o misiune de îndeplinit!

-Maestre, maestre, strigă din răsputeri Plici.Avem nevoie urgent de ajutor!

-Ce s-a întâmplat? Cum pot să te ajut?

-Azi dimineață, în timp ce veneam spre școală, am zărit în Pădurea Verde, un inamic!

-Un inamic sau un amic? Întrebă glumeț maestrul.

-O, nu ne arde de glume.Am văzut pe tulpina unui molid bătrân un gândac.

-Ei, și? Gândacii nu sunt și ei insecte ca și noi? Care e problema?

-Problema e că acest gândac se înfrupta din scoarța molidului.Atât de tare încât părea că vrea să devoreze întreg copacul.Copacul nu era uscat, nici de vânt răsturnat.Trăia! Iar acest gândac....

-Bine, bine, am înțeles.Să mergem la locul faptei.

Licuricii și maestrul lor au zburat repede la locul cu pricina.Într-adevăr, molizii din pădure erau afectați de acești gândaci de scoarță.Maestrul captură un inamic pe care îl duse în laborator.După ce îl studie cu atenție și ceru părerea unor alți colegi experți ajunse la concluzia că aceste insecte puteau provoca adevărate dezastre naturale !În concluzie, trebuia găsită o soluție pentru eradicarea lor! Dar cum să procedeze?

Toți licuricii au fost convocați la Adunarea Generală.Trebuia găsită o soluție urgentă dar și eficientă.

-Cred că ar trebui să chemăm toate ciocănitorile, propuse un licurici.Acestea vor prinde gândacii. Nu e ciocănitoarea ,,doctorul pădurilor?"

-Sunt de acord , spuse licuriciul-șef. Să vină ciocănitoarea!

-M-ați chemat? Întrebă pasărea. Sper să fie ceva important, am foarte multă treabă, acum, primăvara.

-Știm că ești ocupată, draga noastră ciocănitoare.Apreciem nespus de mult ajutorul pe care îl oferi pădurii.Dar uite, a apărut o specie nouă de gândaci în pădurea noastră.Copiii -licurici au descoperit problema.Molizii falnici sunt într-un real pericol.

Maestrul -licurici îi prezentă ciocănitoarei gândacul de scoarță.Aceasta fu uimită de aripile puternice pe care le avea insecta.

-Promit să fac tot ce pot, dar dacă aceste insecte se înmulțesc repede, nu știu zău dacă ciocănitul meu va avea șanșe reale de reușită.

-Atunci ce e de făcut? întrebară licuricii.Trebuie să salvăm pădurea.

-Cred că cel mai bine ar fi să ne folosim piciorușele , spuse maestrul.

-Cum ar putea piciorușele noastre să scape pădurea de invazia gândacilor?întrebă Plici.

-Simplu.Vom zbura pe deasupra molizilor cu piciorușele pline de praf de mentă și semințe de mesteacăn.Mirosul puternic de mentă va alunga gândacii, iar semințele de mesteacăn vor crește mari și peste câțiva ani acești dăunători vor dispărea.

-Ușor de zis!spuse un alt licurici.Credeți că vom reuși?

-Dacă ne pasă cu adevărat de pădure ,care este și casa noastră până la urmă, vom reuși.Trebuie doar să fim uniți!

-Da, să acționăm împreună ca într-o echipă!

-Atunci, la treabă! Ce mai așteptăm? Salvând Pădurea Verde salvăm viața tuturor viețuitoarelor ei, și, desigur salvăm și viața noastră!

Licuricii porniră voioși și plini de entuziasm.

Toți licuricii, bondarii și ciocănitorile s-au pus pe treabă.În scurtă vreme, gândacii de scoarță au dat semne de retragere.Unde să fugă, dacă nu în pământ?

Și, cum licuricii pot să lumineze noaptea, au muncit neîntrerupt.Nu a fost ușor, dar dorința de a salva pădurea le-a dat energie.Unde mai pui că albinele le-au adus miere proaspătă pentru a avea energie.

Pădurea Verde a fost salvată ! Viața tuturor locuitorilor ei a continuat fericită datorită unor licurici curajoși!

FIȘĂ DE LUCRU ELEVI CES INTEGRAȚI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

ASĂVOAIEI CARMEN-NICOLETA
COLEGIUL NAȚIONAL „OCTAVIAN GOGA” MARGHITA

Descriere:

Fișa de lucru este adaptată pentru exersarea verbelor « avoir » et « être », destinată elevilor cu dificultăți de învățare.

Competența specifică vizată: receptarea de mesaje scrise simple.

Cunoștințele vizate: Les verbes « avoir » et « être ».

Exercițiile propuse au grad scăzut și mediu de dificultate, având în vedere diversitatea elevilor cu care se lucrează la clasă.

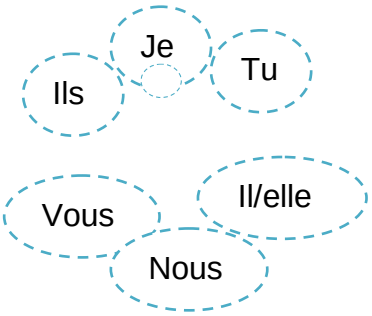
Tipul resursei: Exercițiu

Limba resursei: Franceză

Nivelul: Clasa a VI-a, L2

Disciplina: Limba franceză

Les verbes *être* et *avoir* au présent

1.*Complète avec les pronoms.*

être		*avoir*	
….. suis	…….. sommes	….. ai	……. . avons
….. es	……. êtes	…. . as	……avez
….. est	……. sont	…. . a	…….. ont

2.Relie les pronoms personnels sujets aux verbes correspondants.

JE	· suis de bonne humeur.
	· sommes fatigués.
J'	• suis content.
	· ai de nouveaux habits.
NOUS	· avons des billes
	· avons des bonnes notes.
TU	· êtes en retard.
	· as un chat.
	· es triste.
VOUS	· avez un poney.
	· êtes gentils.
	· avez des bonbons.

3.*Encadre le verbe puis écris son infinitif dans les parenthèses.*

1. Après cette promenade, j'ai mal aux pieds. (.....)
2. Maintenant, vous avez les meilleures places. (.....)
3. À la fin de la journée, je suis toujours fatigué ! (.....)
4. Mon cousin et moi avons des poissons rouges. (.....)
5. Après la récréation, vous êtes toujours sales ! (.....)
6. Le soir, tu as le droit de regarder la télévision. (.....)

DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE LA CLASĂ - O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

MAL ZOIE - ADRIANA
COLEGIUL NAȚIONAL "OCTAVIAN GOGA" MARGHITA

Diversitatea este însușirea tuturor indivizilor de a se deosebi între ei prin caracteristici ereditare și neereditare, astfel că nu există doi indivizi identici. Fiecare este unic în felul său. Diferențele dintre elevi nu sunt numai genetice, ci se bazează pe caracteristici demografice, culturale, religioase, educative și pe naționalitate. Diferențele dintre indivizi oferă avantaje în cadrul clasei de elevi, fiecare în funcție de particularitățile sale, putând avea un rol activ bine stabilit în cadrul colectivului, fiind acceptat de toți ceilalți și beneficiind de tot respectul și sprijinul în acest mediu favorabil incluziunii, care este clasa de elevi.

Includerea copiilor cu diferite dizabilități sau copii cu CES, de diferite grade de inteligență, cu probleme comportamentale, în învățământul de masă nu este un lucru ușor, din contră, necesită un efort deosebit atât din partea profesorilor, cât și din partea colegilor de clasă. Acești copii speciali necesită timp îndelungat alocat din cadrul orelor de curs pentru a reuși să fie integrați în rândul celorlalți, ceea ce uneori este în defavoarea colectivului de elevi. Și chiar dacă se fac eforturi susținute, foarte puțini copii cu CES se străduiesc să evolueze sau să se adapteze și să se integreze în colectivul de elevi.

În cadrul orelor se încearcă asigurarea unui mediu sănătos de învățare, de combatere a oricăror prejudecăți și forme de discriminare. Dorim să conștientizăm în rândul elevilor că diversitatea ne îmbogățește perspectivele, ne imbunătățește performanțele și ne sporește starea de bine. Lucrând cu elevi diferiți, învățăm să fim mai toleranți și înțelegători în tot felul de situații și contexte. Se dorește încurajarea elevilor cu CES, oricare ar fi capacitățile lor intelectuale sau afecțiunile lor fizice sau comportamentale, provenind din medii diferite, să participe activ la desfășurarea în bune condiții a orelor de curs la școală.

Atunci când dorim să promovăm diversitatea în clasele de elevi, folosim o serie de principii prin care învățăm elevii să respecte și să accepte diferențele dintre oameni, creând în clasă o atmosferă caldă și deschisă, în care toți copiii să se simtă egali. Când elevii au învățat să se respecte și să accepte diferențele dintre ei, capătă o înțelegere care îi ajută să îmbunătățească relațiile dintre ei, să aibă un sistem de valori corect, raportat la diversitatea colectivului de elevi.

Oferind tuturor elevilor un început echitabil, șanse egale la procesul instructiv-educativ, se pot deschide căi pentru rezultate mai bune ale elevilor, o șansă pentru nevoile fiecăruia de a se dezvolta, cultivarea unui respect reciproc, ceea ce determină un climat sănătos, o atmosferă de lucru optimă.

Este cel mai important să conștientizăm că fiecare copil este special. "Toți suntem genii." (A. Einstein)

PROIECT DIDACTIC

TURC FLORENTINA
COLEGIUL NAŢIONAL „OCTAVIAN GOGA” MARGHITA

Obiectul: Matematică
Clasa: a V - a C
Data: 8.11.2024
Profesor: Turc Florentina
Unitatea de învăţare: Numere naturale
Tema: Compararea puterilor
Tipul lecţiei: Lecţie de predare – învăţare
Competenţe generale:

1. Cunoaşterea şi înţelegerea conceptelor, a terminologiei şi a procedurilor de calcul specifice matematicii
2. Dezvoltarea capacităţilor de explorare – investigate şi rezolvare de probleme
3. Dezvoltarea capacităţii de a comunica utilizând limbajul matematic
4. Dezvoltarea interesului şi a motivaţiei pentru studiul şi aplicarea matematicii în contexte variate

Competenţe specifice pentru elevii cu CES:

1. Să efectueze operaţii (adunări, scăderi, înmulţiri, ridicări la putere) cu numere naturale
2. Să cunoască proprietăţile adunării, înmulţirii şi ridicării la putere
3. Să cunoască ordinea efectuării operaţiilor şi desfacerea parantezelor
4. Să efectueze calcule cu operaţiile studiate
5. Recunoașterea și utilizarea simbolurilor matematice legate de puteri (baza, exponentul)
6. Compararea valorilor numerice utilizând semnele de comparație: >, <, =.
7. Identificarea relațiilor dintre puteri cu aceeași bază sau același exponent.
8. Utilizarea unor metode simple (de exemplu, extinderea exponenților în forme de produs) pentru a înțelege de ce o putere este mai mare sau mai mică decât alta.
9. Recunoașterea ordinii operațiilor și aplicarea corectă în situații concrete.
10. Exersarea concentrării asupra cerințelor simple și clare.
11. Aplicarea regulilor de comparare a puterilor în contexte practice (exemple reale sau jocuri educative).
12. Utilizarea puterilor pentru organizarea unor numere mari în ordine crescătoare sau descrescătoare.

13. Încurajarea exprimării propriilor idei și raționamente (ex.: „De ce crezi că această putere e mai mare?”).
14. Lucrul în echipă sau perechi pentru a consolida învățarea prin colaborare.

Obiective operaţionale:

- **Obiective cognitive:**

  Elevul va fi capabil

  - ❖ Să efectueze corect adunări , scăderi, înmulţiri, ridicări la putere
  - ❖ Să efectueze corect înmulţirea şi ridicarea la putere a numerelor naturale
  - ❖ Să efectueze corect operaţiile învăţate cu numere naturale respectând ordinea efectuării operaţiilor
- **Obiective psihomotorii**
  - ❖ Să scrie lizibil pe caiete şi la tablă
  - ❖ Să lucreze ordonat
- **Obiective afective**
  - ❖ Să stimuleze curiozitatea elevilor, dezvoltând simţul critic
  - ❖ Să dezvolte spiritul de observaţie şi concentrarea în rezolvare
  - ❖ Să fie atenţi şi să participe afectiv şi activ la lecţie

Strategii didactice:

- ➢ **Principii didactice**
  - principiul participării şi învăţării active;
  - principiul asigurării progresului gradat al performanţei;
  - principiul conexiunii inverse
- ➢ **Metode şi procedee**
  - conversaţia
  - exerciţiul
  - activitatea independentă
- ➢ **Mijloace de realizare**
  - Manual
  - Fișe de lucru
- ➢ **Forme de organizare**
  - Frontală şi individuală

DESFĂŞURAREA LECŢIEI

Etapele lecţiei	Competenţe	Conţinutul lecţiei	Strategii didactice	
			Metode, procedee	**Forme de activitate**
I Moment Organizatoric		*Se asigură condiţiile optime pentru desfăşurarea lecţiei;se face prezenţa şi se notează absenţii.*	conversaţia	frontal
II Verificarea temei pentru acasă		*Se verifică tema pentru acasă, comentându-se ideile de rezolvare enunţate de elevi.* *Se clarifică eventualele nelămuriri*	conversaţia	frontal
III Anunţarea temei şi a obiectivelor		*Se anunţă titlul lecţiei Compararea puterilor, şi obiectivele lecţiei*	conversaţia	frontal
IV Dirijarea învăţării	**CS1** **CS2** **CG3** **CS2** **CG3**	*Noi ştim să comparăm numerele naturale, şi vom compara uşor şi puterile, atunci când avem baza şi exponentul numere mici. Ce ne facem însă, când sunt numere mari şi nu putem efectua ridicările la putere?* *Pentru aceste situaţii avem câteva reguli simple:* 1. *Când puterile au aceeaşi bază, este mai mare puterea ce are exponentul mai mare:* *Ex.: dintre* 26^{54} *si* 26^{45} *este mai mare* 26^{54} 2. *Când puterile au acelaşi exponent, este mai mare puterea ce are baza mai mare* *Ex.: dintre* 32^{79} si 23^{79} *este mai mare* 32^{79} 3. *Când puterile au atât bazele, cât şi exponenţii diferiţi, trebuie aduse la aceeaşi bază sau la acelaşi exponent* *Pentru a compara* 9^2…şi….3^4 *îl vom scrie pe 9 ca putere a lui 3* $9^2=(3^2)^2=3^4$ *Deci* $9^2=3^4$	învăţarea prin descoperire conversaţia expunerea învăţarea prin descoperire conversaţie	frontal şi individual frontal şi individual

		Se vor împărţi elevilor fişele de lucru anexate *Pe rând , câte un elev rezolvă la tablă câte un exerciţiu.* *Ceilalţi elevi lucrează în caietele de clasă şi se corectează reciproc.* *Dacă e nevoie profesorul sau elevii pot interveni.* *Se va reaminti ordinea efectuării operaţiilor în cazul în care apar în exerciţiu operaţii de adunare, scădere şi înmulţire, eventual paranteze* *Se impune supravegherea permanentă a elevilor pentru desfăşurarea în condiţii optime a lecţiei.*	Învăţare prin descoperire expunere	
V Asigurarea feedback-ului		*Se repetă cu elevii regulile de calcul învăţate*	conversaţie	frontal
VI Evaluarea		*La sfârşit au loc concluziile şi aprecierile profesorului.* *Elevii îşi exprimă părerea în legătură cu activitatea susţinută,* *Sunt notaţi elevii care s-au remarcat la lecţie*	conversaţie	frontal
VII Tema pentru acasă	**O2** **O3**	*Elevii vor primi temă de casă exerciţiile de pe fişă rămase nerezolvate* *profesorul oferă indicaţii pentru rezolvarea temei*	conversaţie	frontal

Fişă de lucru
Compararea puterilor

1.Comparaţi următoarele numere:
a)3^4..... 3^3 ;b) 2^5..... 2^2 ;c) 1^{42} .....1^{11} ;d) 9^2 .....9^1 ;e) 25^0 .....0^{31} ;f) 4^6.... 4^3 ;

2.Comparati puterile urmatoare

a) 26^{54} ____ 26^{45} b) 32^{79} _____ 32^{79} c) 1^{2009}____ 2010^0 d) 1^{2009} ___ 2009^1
e) 2009^0____ 0^{2009}

3.Comparaţi puterile
a) 78^{79} 78^{11} c) 5^{18} 5^2 e) 2^{25} 2^1
b) 2^3 5^3 d) 21^2 2^2 f) 15^3 7^3

4. Comparaţi puterile:
a) 3^{2304} ……3^{3204} ; b)1242^9....1424^9 ; c)0^{333}……..0^3 ; d)3^2…….3^4;
e)1^{344} ……..1^{433} ; f)4^2 …….4^3 ; g)889^3 ……..998^3 h)2009^0…..2008^0.

5.Comparaţi următoarele numere, scriindu-le ca puteri cu aceeaşi bază :
a)8^{13} ..... $16^{9;}$
b) 4^{12} ..... 8^7 ;
c) 2^{31} ..... 16^7 ;
d) 32^{60} ..... 64^{50} ;
e) 3^{19} .....9^{10} ;
f) 27^{11} ..... 9^{16} ;

6.Comparaţi puterile:

5^{677}		5^{766}
4^{1021}		4^{1012}
455^2		544^2
56^{2030}		56^{2303}
67^{23}		67^{32}
1^{2345}		1^{23}
689^0		89^0

4^2		4^3
1^{345}		0^{345}
122^{122}		123^{122}
5^2		5^4
0^{67}		0^{68}
94^{2002}		94^{2020}
11^2		4^3

4564^1		456^1
2^2		4^1
333^{33}		333^{44}
54^{34}		55^{34}
8^{3003}		8^{3300}
1^{1999}		1^{19}
0^{544}		1^{455}

METODA PĂLĂRIILOR GÂNDITOARE

-Metodă de cultivare a creativităţii elevilor în ciclul primar prin incluziunea la clasă a tuturor elevilor-

COZMA ELISABETA TEOFILIA
COLEGIUL NAȚIONAL „OCTAVIAN GOGA" MARGHITA

Educaţia de azi necesită o reorientare pentru a corespunde cerinţelor prezentului dar mai ales viitorului, de aceea - cel care este responsabil de instruirea micilor elevi, are menirea de a redimensiona activitatea instructiv-educativă astfel încât să stimuleze potenţialul de învăţare al şcolarilor la nivelul maxim. În şcoala contemporană, instruirea interactivă are abordări ştiinţifice complexe, interdisciplinare, sunt modalităţi moderne de stimulare atât a învăţării cât şi a dezvoltării personale; favorizează schimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe.

În vederea realizării acestui deziderat, se pot folosi cu succes metode, tehnici şi procedee care implică activ elevul în procesul de învăţare.

Metodele şi tehnicile utilizate de învăţător la ore pentru a construi un cadru adecvat învăţării active constituie elemente esenţiale ale strategiei didactice, ele reprezintă latura executorie, de punere în acţiune a întregului ansamblu ce caracterizează un curriculum dat. Metodele interactive îmbină fructuos munca individuală a elevului cu munca în echipă/în colectiv, le dezvoltă micilor şcolari o motivaţie intrinsecă; dezvoltă creativitatea educaţilor, implică întreg colectivul de elevi, elevul devenind obiect şi subiect al propriului act de instruire şi educare; îmbină armonios învăţarea individuală cu învăţarea socială şi nu în ultimul rând stabilesc relaţii de colaborare şi comunicare între membrii unui grup.

Utilizarea metodelor interactive creşte încrederea în forţele proprii, iar percepţia avută de aceşti copii este că prin aceste activităţi ei sunt la fel cu ceilalţi copii din clasă, mai ales dacă le sunt apreciate abilităţile cele mai bine reprezentate (fizice, artistice, de memorare etc). Ei devin mai încrezători în reuşita lor şi acceptă ulterior sarcini mult mai grele, fără a fi descurajaţi că rezultatul apare după mai multe încercări. Acest lucru este benefic, deoarece copiii cu CES au o motivaţie a învăţării foarte slabă şi cel mai mic insucces îi face să abandoneze sarcina trasată.

Prin intermediul metodelor interactive, relaţiile interpersonale sunt consolidate şi creşte capacitatea de lucru în echipă. Copiii ajung să relaţioneze în clasă ca într-o familie. Astfel, crescând socializarea copiilor cu CES, va creşte şi consolidarea relaţiilor şi comportamentelor sociale care le vor fi utile mai târziu, precum şi spontaneitatea, coerența, fluenţa în exprimare şi îmbogăţirea vocablarului.

În didactica teoretică sunt prezentate metodele de stimulare a creativităţii, strategii didactice care pot fi aplicate cu maximum de eficienţă la ciclul primar.

METODA PĂLĂRIILOR GÂNDITOARE este o nouă metodă de predare – învăţare e un joc în sine, îndrăgită în mod special de micii școlari.

În mod concret se procedează astfel: copiii se împart în şase grupe corespunzătoare celor şase pălării (ei pot fi şi câte şase într-o singură grupă; împărţirea elevilor depinde de materialul studiat).

Cele 6 *pălării gânditoare sunt*: albă, roşie, galbenă, verde, albastră şi neagră. Rolurile se pot inversa, participanţii sunt liberi să spună ce gândesc, cu condiția să fie în acord cu rolul pe care îl joacă, deoarece fiecare culoare reprezintă un rol.

O condiție important este aceea ca materialul didactic utilizat să fie variat, bogat, iar cele şase pălării să fie frumos colorate, să-i atragă pe elevi.

Pălăriile gânditoare au fiecare importanța lor, sintetizată astfel:

Pălăria albă: • reprezintă obiectivitatea informaţiilor; • neutră;	*Pălăria roşie:* • impulsivă, dar poate însemna şi supărare sau furie; • lasă liber imaginaţiei şi sentimentelor; •reprezintă o bogată paletă a stările afective;
Pălăria neagră: • reprezintă perspectiva gândirii negative, pesimiste; •oferă o pespectivă întunecoasă, tristă, sumbră asupra situaţiei în discuţie; • semnifică prudenţa, grija, avertismentul, judecata;	*Pălăria albastră:* • albastru e rece deşi este culoarea cerului atotvăzător, atotcunoscător; • exprimă controlul procesului de gândire; • supraveghează şi dirijează bunul mers al activităţii.
Pălăria galbenă: • este simbolul gândirii optimiste, constructive pe un fundament logic; • galbenul este cald, simbolizează lumina soarelui, strălucirea, optimismul;	*Pălăria verde:* • exprimă inovaţia, ideile noi şi stimulează gândirea creativă; • este inovatoare, reprezintă „fertilitatea” ideilor noi;

Pentru ca această strategie să-şi atingă potenţialul maxim, elevii trebuie să cunoască foarte bine semnificaţia fiecărei culori, să-şi reprezinte fiecare pălărie, dar mai ales să gândească din perspectiva ei; resursele materiale să aibă o calitate deosebită, frumos colorate ca să-i atragă pe elevi deoarece important nu este pălăria în sine, ci ceea ce semnifică ea, ceea ce induce culoarea fiecăreia.

Pălăriile gânditoare pot fi aşezate şi în perechi astfel: pălăria albă – pălăria roşie, pălăria neagră – pălăria galbenă, pălăria verde – pălăria albastră.

Cel care poartă *pălăria albă* poate să-şi imagineze un computer care oferă informaţii şi imagini atunci când acestea i se cer, deci este asemenea calculatorului- neutru şi obiectiv, nu oferă interpretări şi opinii. Atunci când "poartă" pălăria albă, gânditorul trebuie să imite computerul, concentrându-se strict pe problema discutată, în mod obiectiv şi să relateze exact datele; gânditorul pălăriei albe este disciplinat şi direct (albul -absenţa culorii indică neutralitatea).

Elevul care poartă pălăria roşie, poate spune aşa: "Aşa simt eu în legătură cu…" pentru că această pălărie legitimează emoţiile şi sentimentele ca parte integrantă a gândirii. Pălăria roșie face posibilă vizualizarea, exprimarea sentimentelor, a emoțiilor, permite gânditorului să exploreze sentimentele celorlalţi participanţi la discuţie, întrebându-i care este părerea lor "din perspectiva pălăriei roşii", adică din punct de vedere emoţional şi afectiv, iar cel care priveşte din această perspectivă nu trebuie să-şi justifice feeling-urile şi nici să găsească explicaţii logice pentru acestea.

Pălăria avertisment sau pălăria neagră, este concentrată în special pe aprecierea negativă a lucrurilor, punctând ceea ce este rău, incorect, erorile. Ea explică ce nu se potriveşte şi de ce ceva nu merge; care sunt riscurile, pericolele, greşelile demersurilor propuse, nefiind o argumentare ci o încercare obiectivă de a evidenţia elementele negative. Concret se pot folosi formulări negative, de genul: "Dar dacă nu se potriveşte cu…" "Nu numai că nu merge, dar nici nu…"

Gânditorul nu exprimă sentimentele negative, acestea aparţinând pălăriei roşii, după cum aprecierile pozitive sunt lăsate pălăriei galbene. În cazul unor idei noi, pălăria galbenă trebuie folosită înaintea pălăriei negre.

Pălăria galbenă, asemenea soarelui, reprezintă simbolul gândirii pozitive şi constructive, al optimismului şi se concentrează asupra aprecierilor pozitive. Ea simbolizează speranţa, dar are în vedere beneficiile, valoarea informaţiilor şi a faptelor date. Purtătorul pălăriei galbene oferă sugestii, propuneri concrete şi clare; caută suporturi logice şi practice pentru aceste beneficii şi valori şi de aceea cere un efort de gândire mai mare. Beneficiile trebuie căutate, stimulând creativitatea elevilor. Totodată, ideile creative oferite sub pălăria verde pot constitui material de studiu sub pălăria galbenă.

Pălăria verde exprimă fertilitatea, renaşterea, viaţa şi simbolizează gândirea creativă. Căutarea posibilităţilor, a alternativelor este aspectul fundamental al gândirii sub pălăria verde. Ea este folosită pentru a ajunge la noi concepte şi noi percepţii, noi variante, noi posibilităţi. Gândirea laterală este specifică acestui tip de pălărie şi presupune un efort mai mare de creaţie.

Pălăria albastră este dirijorul orchestrei- un dirijor care cere ajutorul celorlalte pălării. Ea este responsabilă cu controlul demersurilor desfăşurate deoarece este gândirea despre gândirea nevoită să exploreze subiectul. Deținătorul pălăriei albastre definește problema, conduce întrebările, sintetizează informațiile pe parcursul activității, formulează ideile principale și definitivează prin concluzii la sfârșit. Ea monitorizează jocul şi veghează pentru a fi respectate regulile; rezolvă posibilile conflicte şi insistă pe construirea demersului gândirii; intervine din când în când și concluzionează la sfârșit. Poate atenționa celelalte pălării prin simple interjecții.

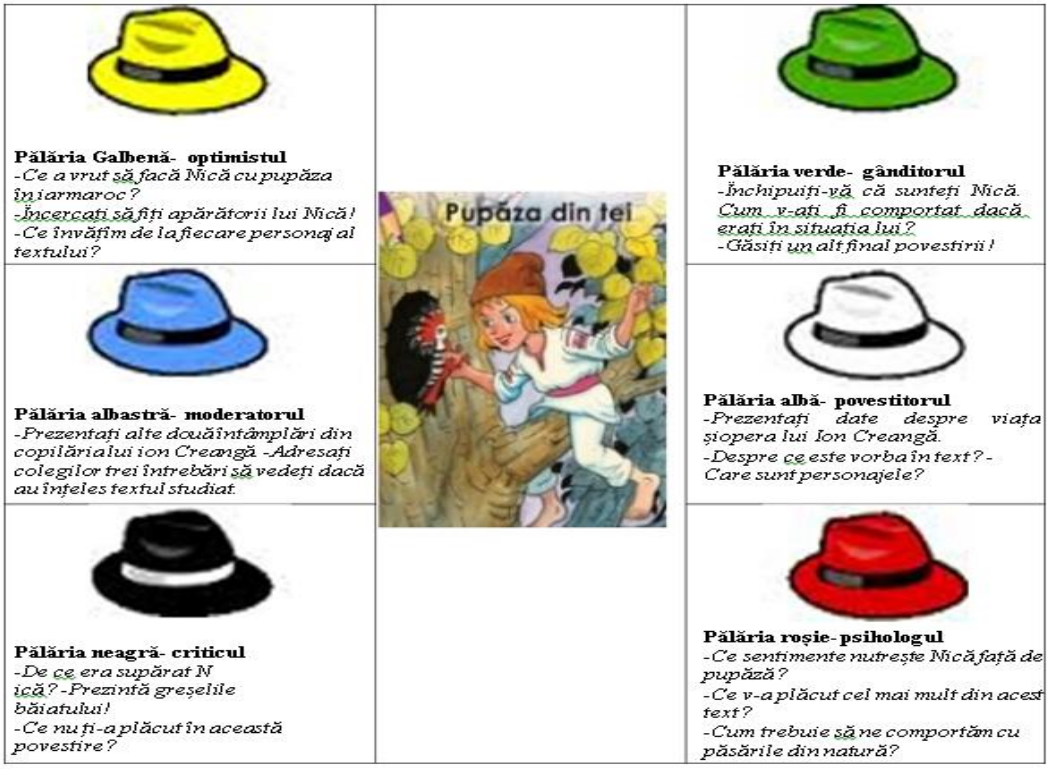
Chiar dacă pălăria albastră este liderul, este permis oricărei alte pălării să adreseze comentarii şi sugestii.

Sintetizând, rolurile fiecărei pălării sunt:

Pălăria albastră → clarifică;	Pălăria albă → informează;
Pălăria verde → generează ideile noi şi efortul;	Pălăria galbenă → aduce beneficii creative;
Pălăria neagră → identifică greşelile;	Pălăria roşie → spune ce simte despre... .

Aplicație a Metodei Pălăriilor gânditoare

Clasa: a IV-a	Obiectivele propuse	Resurse
Disciplina de studiu: Limba și literatura română	-să povestească conținutul lecției;	conversaţia, explicaţia,
Subiectul lecției: Amintiri din copilărie (Pupăza din tei), de Ion Creangă	-să prezinte date despre viața și opera lui Ion Creangă; -să-și imagineze un alt final pentru textul studiat; - să formuleze întrebări și răspunsuri pe baza textului;	problematizarea, exerciţiul, lectura, munca independentă, Metoda Pălăriile gânditoare

BIBLIOGRAFIE:

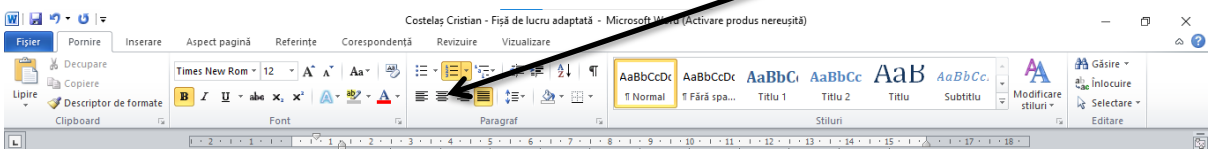
1. *Anton, Ilica (1998), Metodica limbii române în învăţământul primar, Editura Multimedia Arad,*
2. *Flueraş V. (2005), Teoria şi practica învăţării prin cooperare, Editura Casa Cărţii de Ştiinţă, Cluj- Napoca,*
3. *Trif, Letiția, (2008), Pedagogia învățământului preșcolar și primar, Editura Eurostampa*

FIȘA DE LUCRU
WORD

COSTELAȘ CRISTIAN
COLEGIUL NAȚIONAL „OCTAVIAN GOGA” MARGHITA

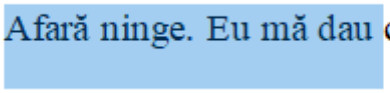
1. Deschideți un document word accesând pictograma

2. Scrieți-vă numele la mijloc (centrat). Pentru aceasta accesați din bara de meniu:

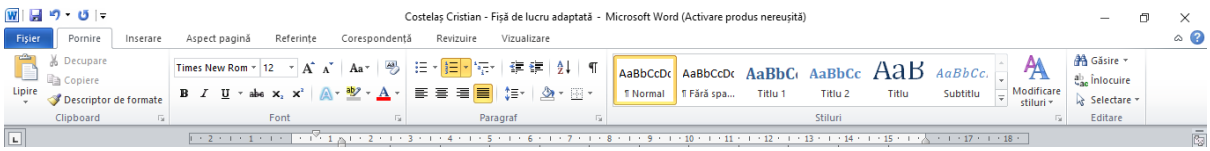
3. Copiați următoarele propoziții:

   Afară ninge. Eu mă dau cu sania.

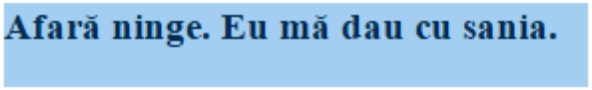
4. Le selectați folosind mouse-ul: dați click în fața propoziției și apoi țineți apăsat pe click stânga:

Propoziția se va albăstri.

5. După ce ați selectat, mergeți în bara de meniu:

și selectați

. Propozițiile vor fi scrise cu bold, adică îngroșat:

Mulțumesc!

ACTIVITĂȚI DE INCLUZIUNE LA CLASĂ

VLAICU MEDA MARINA

ȘANDOR CORINA MONICA

COLEGIUL NAȚIONAL „OCTAVIAN GOGA” MARGHITA

În școala de azi se pune tot mai mult accent pe incluziunea copiilor cu cerințe educaționale speciale sau a celor proveniți din medii vulnerabile, dezavantajate. Lucrarea de față vine cu niște propuneri de activități care se pot aplica la clase de diferite nivele la lecțiile de limba română sau limbă străină, la ore de dirigenție sau întâlniri neformale elevi – părinți – profesori.

Prima propunere de activitate este una de lucru manual, ce implică creativitate și muncă în echipă. Activitatea este potrivită pentru orice vârstă, nivelul de complexitate al creațiilor putând fi adaptat în funcție de vârsta și abilitățile participanților. Activitatea constă în decorarea unor rame de fotografii sau crearea unor aranjamente florale (coșulețe, tăvițe) pe tema sărbătorilor de Paște, Crăciun, Ziua Mamei, etc. pentru a fi oferite unor persoane dragi din familie. Elevii sunt grupați în echipe de câte 3-4, fiecare echipă conținând cel puțin un membru copil cu CES sau provenit din medii dezavantajate, elevii fiind încurajați să lucreze împreună și să se ajute unii pe alții. Se poate folosi muzică pentru o atmosferă mai relaxantă. La final, creațiile pot fi expuse în sala de clasă sau într-un loc special amenajat timp de câteva zile, înainte ca elevii să fie invitați să le ducă acasă și să le ofere familiei.

O a doua activitate pe care o propunem este una ce implică utilizarea jocurilor de vocabular prin folosirea aplicației Wordwall pe tabla smart. Este cunoscut faptul că tehnologia este extrem de atrăgătoare inclusiv pentru acei copii care fac față cu greu provocărilor intelectuale ale lecțiilor de zi cu zi. Jocurile propuse în această activitate se axează pe sinonime și antonime, putând fi utilizate la lecțiile de limba română sau limba străină, dar pot fi adaptate și la alte discipline. Un exemplu de astfel de joc este unul de tipul MATCH UP prin care elevii trebuie să potrivească un set de cartonașe ce conțin 15 cuvinte cu sinonimele acestora. La început sunt numiți câțiva elevi pentru a potrivi primele perechi de sinonime, apoi este chemat la tablă elevul cu CES, pentru a găsi și acesta câteva perechi de sinonime. Elevii sunt rugați să își ajute colegul, căruia trebuie să îi traducă anumite cuvinte (la o oră de limbă străină) sau să le explice, pentru a-l ajuta să rezolve sarcina de lucru. Tot un astfel de joc este unul de tipul MATCHING PAIRS prin care elevii trebuie să potrivească câte 2 cartonașe ce conțin antonime. Dacă cele 2 cartonașe la vedere nu se potrivesc, aplicația le întoarce înapoi și activitatea se reia. Când cartonașele dezvăluite reprezintă o pereche corectă de antonime, aplicația le bifează și cele 2 cuvinte dispar de pe ecran. Activitatea are și scopul de a-i încuraja pe elevi să se folosească de memorie pentru a reține cuvintele de pe cartonașele întoarse. Pentru rezolvarea sarcinilor de lucru se procedează la fel ca la activitatea anterioară. Sunt numiți câțiva elevi pentru a potrivi primele perechi de antonime, apoi este chemat la tablă elevul cu CES, pentru a găsi și acesta câteva perechi de antonime. Elevii sunt rugați să își ajute colegul, căruia trebuie să îi dea indicații pentru a găsi mai ușor perechile de antonime. La finalul fiecărei activități, este foarte important ca profesorul să aprecieze colaborarea dintre elevi.

Implicarea părinților în activitățile din școală este un alt subiect important în ziua de azi. Astfel, a treia propunere a noastră este o activitate în trei părți, experimentată și testată la o ședință cu părinții la care au fost invitați să participe și elevii. Activitățile realizate sunt următoarele:
1)PĂRERI – activitate în care, folosind aplicația menti.com, părinții și elevii sunt solicitați să răspundă la anumite sarcini de lucru (Descrie-ți părintele în 3 cuvinte. Descrieți-vă fiul/ fiica în 3

cuvinte. Ce aveți în comun cu părinții voștri? Care este activitatea preferată a familiei?); 2)POVESTE – activitate în care fiecare pereche părinte-elev primește 3 imagini (o persoană, un obiect, un peisaj). Împreună, aceștia trebuie să creeze și să prezinte în fața celorlalți o scurtă poveste pe baza celor 3 imagini;
3)ACTIVITĂȚI SENZORIALE – părinții și elevii testează cu ochii închiși conținutul unor cutii (ex: nuci, porumb, grâu, paie, vată, hârtie creponată, fire pentru tricotat ,etc.). Participanții sunt solicitați să nu spună nimănui ce au simțit testând conținutul cutiei, dar și să încerce să rețină ce au simțit. După ce toată lumea a testat cutiile, o persoană din fiecare pereche părinte-elev extrage un bilețel și răspunde la întrebarea de pe acesta (ex: Ce conține cutia a 3-a? Ce conține cutia de dinaintea cutiei cu porumb? Ce conține cutia de după cutia cu nuci? Etc.).
În urma aplicării unui chestionar de satisfacție (google form) la finalul atelierului de lucru, am constatat că activitățile au avut mare succes, atât în rândul elevilor, cât și a părinților, toți participanții exprimându-și dorința de a repeta aceste experiențe.

Pentru cadrul didactic, unul dintre cele mai importante aspecte ar fi nevoia sa de adaptare la necesitățile copiilor, fie că sunt copii cu CES, fie ca pur si simplu sunt copii cu un ritm mai lent de învățare. Predarea la elevii cu nevoi speciale solicită aceleași practici și strategii ca și predarea la orice alt tip de clasă. Toți elevii au dreptul la cele mai bune și eficiente metode, iar elevii cu CES nu trebuie să fie exceptați. Pentru transmiterea cunoștințelor cea mai eficientă metodă s-a dovedit a fi jocul. Mișcare, întrecere, surpriza, regulile și sarcinile jocului le-au întreținut interesul pe tot parcursul activităților. Pentru învățarea literelor alfabetului se pot folosi jocurile didactice: “La magazinul de litere”, “Trenul literelor”, “Jocul silabelor duble”.
În jocul, „La magazinul de litere”, copiii sunt puși în situația de a „cumpăra” litere și a forma cuvinte. Fiecare elev poate efectua cumpărături pentru două cuvinte, în funcție de jetoanele primite. Vânzătorul, „elevul expert în litere”, reține pe cele care nu se potrivesc. Încurajează o altă căutare. Elevul cumpărător se corectează și alege alte litere, cele potrivite. Este felicitat și invitat să mai vină „la cumpărături ”. Compune apoi pe banca lui cuvântul dat orientându-se după jetonul pe care îl are. Este încurajat cu aplauze.

La Matematică, jucându-se cu cifrele, copiii cu CES participă vioi la cerințe însușindu-și corect atât numerația, cât și cunoașterea cifrelor. Exemple de jocuri didactice folosite: „Unește cifrele și spune ce obții!”, „Calculăm și colorăm!”, „Cel mai bun matematician”, „Trăistuța fermecată”, „Spune-mi ce-ai greșit?”, „Ghici, ghici!”, „Stop!”, „Numără și desenează”.

Folosind jocurile și exercițiile am urmărit captarea atenției, exersarea memoriei, buna relaționare, exprimarea liberă a sentimentelor cu o mimică și gestică adecvate, cunoașterea, autocunoașterea, corectarea ieșirilor negative și observarea percepției sociale a copiilor.

Astfel, elevii cu deficiențe, învață să accepte părerile colegilor, să contribuie personal la succesul grupului, să se bucure de reușita grupei, să depășească dificultățile întâlnite, să-și asume responsabilitatea, să se integreze în colectivul de elevi din care face parte.

DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE LA CLASĂ

PUSTAI NICOLETA-MIHAELA

COLEGIUL NAȚIONAL „OCTAVIAN GOGA” MARGHITA

Ne ducem existenţa deschizând şi închizând uşi în sufletele noastre sau în ale altora, încercând mereu să nu păşim prin viaţă ca nişte orbi, contemplând când şi când incredibilul univers din care facem şi noi parte. Ne întrebăm de multe ori dacă am reuşit să modelăm măcar un pic prin ceea ce ne-am propus pentru o oră de curs, pentru un semestru, pentru un an, pentru o viaţă.... În orice ne străduim să atingem, să nu uităm a ne întreba înainte de toate ce fel de valori aducem şi găsim în ceea ce înfăptuim! Am ascultat ceea ce spun copiii noştri şi am privit cu ochii larg deschisi. Ne-am revărsat sufletul în lumea lor, căutând necunoscutul în ceea ce era cunoscut. Ne-am aşternut visele pe hârtie şi le-am lăsat să prindă aripi. Vor exista mereu vise mai mărunte sau mai impunătoare decât ale noastre, însă niciodată unul identic cu al celuilalt. Să nu uităm că fiecare dintre copii este o fiinţă unică şi mult mai minunată decât se vede la prima impresie! Copilul este o fiinţă în devenire, cu nevoi şi interese specifice.

Pentru a se dezvolta armonios, pentru a deveni un adult echilibrat şi adaptat, copilul are nevoie de:

- Dragoste din partea celor care îl îngrijesc pentru a deveni un adult echilibrat şi adaptat;
-Condiţii optime de dezvoltare fizică şi sănătate;
-Un cadru familial echilibrat, fără tensiuni şi conflicte, bazat pe ataşament şi respect între membrii familiei;
-Condiţii de educaţie şi acces la informaţie;
-Copilul are nevoie să i se recunoască valorile, să fie recompensat pentru realizările sale, înţeles atunci când greşeşte şi ajutat să găsească soluţiile cele mai potrivite problemelor sale;
-Copilul poate fi educat cu tact şi răbdare evitând violenţa şi pedepsele nejustificate, acestea nu vor duce la disciplinarea copilului ci la reacţii contrare aşteptărilor adultului;
-Indiferenţa, ignorarea şi respingerea copilului sunt la fel de traumatizante ca şi hiperprotecţia sau pretenţiile prea mari din partea adultului.

Integrarea nu poate fi un proces impus de anumite interese personale, de sentimente sau atitudini umanitare sau de politici educaţionale şi sociale cu caracter propagandistic. Ea trebuie simţită ca un act responsabil - asumat de comunitate, de familie, de personalul şcolii – ca un proces de normalizare a vieţii de zi cu zi a persoanelor aflate în dificultate. Copiii noştri sunt ca şi geamurile cu vitralii: strălucesc şi-şi arată splendoarea la lumina naturală a soarelui, însă când se lasă întunericul, adevărata lor frumuseţe este revelată numai dacă există lumină în interior. Menirea noastră este de a crea un mediu în care copilul să-şi diferenţieze trăirile şi să se structureze ca personalitate, deoarece este incontestabil că nu poate rămâne în afara programului

instructiv-educativ.Copiii au fost antrenaţi în desfăşurarea unor exerciţii moral-civice în vederea modelării raporturilor dintre copil şi mediul social şi natural, precum şi a raporturilor interumane. Nu cred că am avea suficiente cuvinte pentru a exprima bucuria de a realiza cât de multe pot învăţa copiii cu nevoi speciale alături de colegii lor din şcolile de masă. Şi aceştia au personalităţi distincte şi se pot raporta la alte persoane ca fiinţe umane sensibile şi deschise! Tot ceea ce au nevoie aceşti copii este receptivitatea şi deschiderea din partea celorlalţi membri ai societăţii, iar modul în care ei vor fi priviţi va duce sau nu la o rezolvare a problemelor individuale.În societatea actuală schimbările sunt iminente. Este posibil să nu ştim încotro ne vor duce aceste schimbări, dar suntem siguri de un lucru: nimeni nu s-a putut bucura vreodată de priveliştea din vârf de munte atunci când a refuzat să părăsească ţinuturile plane ale câmpiei.Trebuie să învăţăm să trăim alături de aceşti copii, pentru că nimic nu ne permite să întoarcem privirea, să-i ignorăm, ca şi când n-ar exista sau nu se poate face nimic mai mult pentru ei, ca şi când ei n-ar merita votul nostru de optimism pentru o viaţă mai bună.

Școala incluzivă presupune, în primul rând, recunoașterea dreptului fiecărui copil la educatie, și apoi înțelegerea diferențelor de adaptare și învățare,specifice fiecărui copil în parte, ca fiind naturale. Educaţia integrată se referă în esenţă la integrarea în structurile învăţământului de masă a copiilor cu cerinţe speciale în educaţie (copii cu deficienţe senzoriale ,fizice , intelectuale sau de limbaj , defavorizaţi socio-economic şi cultural copii din centrele de asistenţă şi ocrotire , copii cu uşoare tulburări psihoafective şi comportamentale , copii infectaţi cu virusul HIV etc.) pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cât mai echilibrate a personalităţii acestora. Incluziunea reprezintă esenţa unui sistem educaţional ce se caracterizează prin promovarea egalităţii în drepturi şi responsabilităţii, flexibilitatea programelor şcolare, implicarea activă a comunităţii în programele şcolii, parteneriat cu familia. În reuşita educaţiei incluzive un rol important revine familiei. Relaţia familie-şcoală se bazează pe încredere. Comunicarea eficientă asigură încrederea reciprocă. La începutul parteneriatului cu părinţii, profesorii trebuie să se gândească ce pot învăţa de la părinţi despre copiii lor. Pentru ca această comunicare să fie eficientă profesorii trebuie să apeleze la bune deprinderi de ascultare. Ascultând atent părintele se poate stabili o relaţie deschisă cu sprijin reciproc. A şti să asculţi înseamnă a fi capabil să creezi premisele colaborării. Ascultarea activă înseamnă a fi cu adevărat activ . Cadrele didactice implicate în educatia incluzivă pun accentul pe dezvoltarea de activități care comportă lucrul în echipă și cooperarea, pe respectarea identității culturale a fiecărui copil în parte. În același timp, programele de sprijin și remediere școlară, utilizarea posibilităților oferite de curriculum-ul la decizia școlii și implicarea părinților în diverse activități extracurriculare organizate la nivelul unității de învățământ reprezintă tot atâția pași către succesul școlar al fiecărui copil. Desigur, procesul de transformare a școlii traditionale într-una incluzivă cere timp și tehnici noi de abordare din partea fiecărui profesor. Obiectivele educației incluzive vizează combaterea neparticipării școlare, ca și a abandonului și eșecului școlar, prin demersuri care depășesc barierele impuse de dificultățile de ordin material, personal, familial sau social cu care se confruntă copiii. În același timp, educația incluzivă vizează asigurarea unor condiții optime de învățare care să ofere tuturor șansa unui start egal în viața din punct de vedere

educațional. Principiul egalitatii de șanse reprezintă conceptul de bază al școlii incluzive, prin aplicarea căruia aceasta contribuie la anularea diferențelor de valorizare bazate pe criterii subiective. Incluziunea la nivel școlar se realizează prin respectarea și valorizarea diferențelor socio-culturale existente în rândul elevilor și prin promovarea bogăției și a diversității experienței educative care rezultă din aceste diferențe, școala incluzivă devine astfel o școală deschisă tuturor, o școală prietenoasă, flexibilă, o școală care abordează procesul de predare – învățare - evaluare într-un mod dinamic și atractiv, o școală care, prin sprijinul pe care îl oferă tuturor copiilor, se constituie într-un factor de bază al incluziunii sociale, contribuind la eliminarea prejudecăților legate de apartenența la un anumit mediu și la spargerea barierelor existente între diferitele grupuri din interiorul unei comunități.

O școală incluzivă este o școală deschisă către orice elev, o școală care primește orice elev, îl valorizează și îl face să se simtă acasă. Este o școala ideală, unde toată lumea se duce cu plăcere și toți copiii sunt ajutați să-și atingă maximumul potențialului nativ. Este școala care oferă sprijin accentuat pentru acei copii care au nevoie în mod deosebit de el.

Bibliografie:

1. Mara, D., - Strategii didactice în educaţia incluzivă, Editura didactică şi pedagogică, Bucureşti, 2004

2. Integrarea şcolară a copilului în dificultate/ cu nevoi speciale – ghid pentru directorul de şcoală, Colecţia CRIPS - resurse pentru formare, 2000;

3. Ungureanu, D., - Educaţia integrată şi şcoala incluzivă, Editura de Vest, Timişoara, 2000

Fișă de lucru adaptată

Clasa a III-a

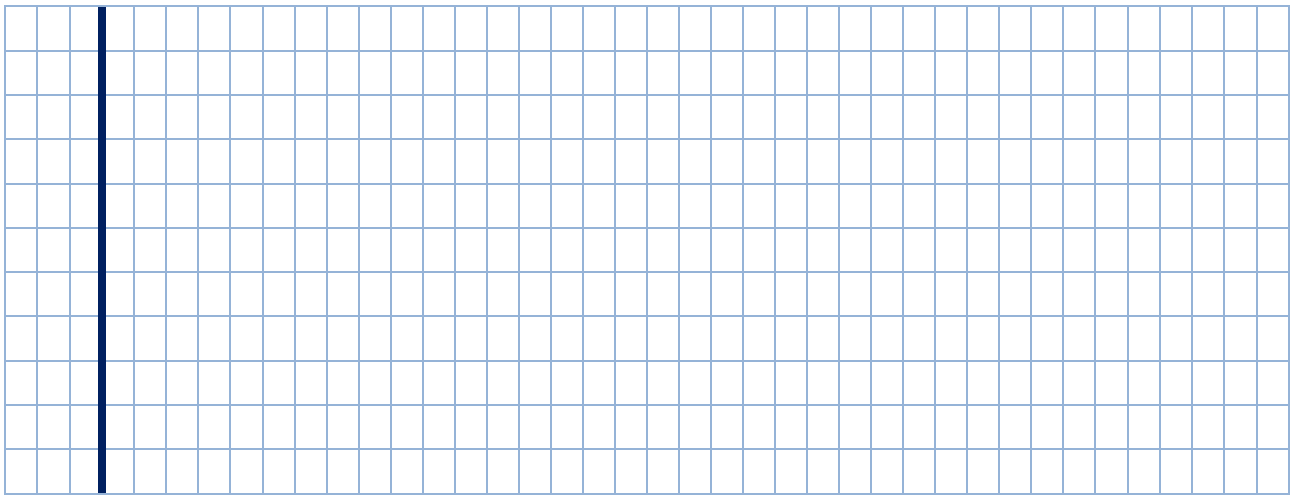
GUT MIRELA

1. Într-o clasă sunt 150 de fete și cu 50 mai puțini băieți.
   Câți băieți sunt în clasă?

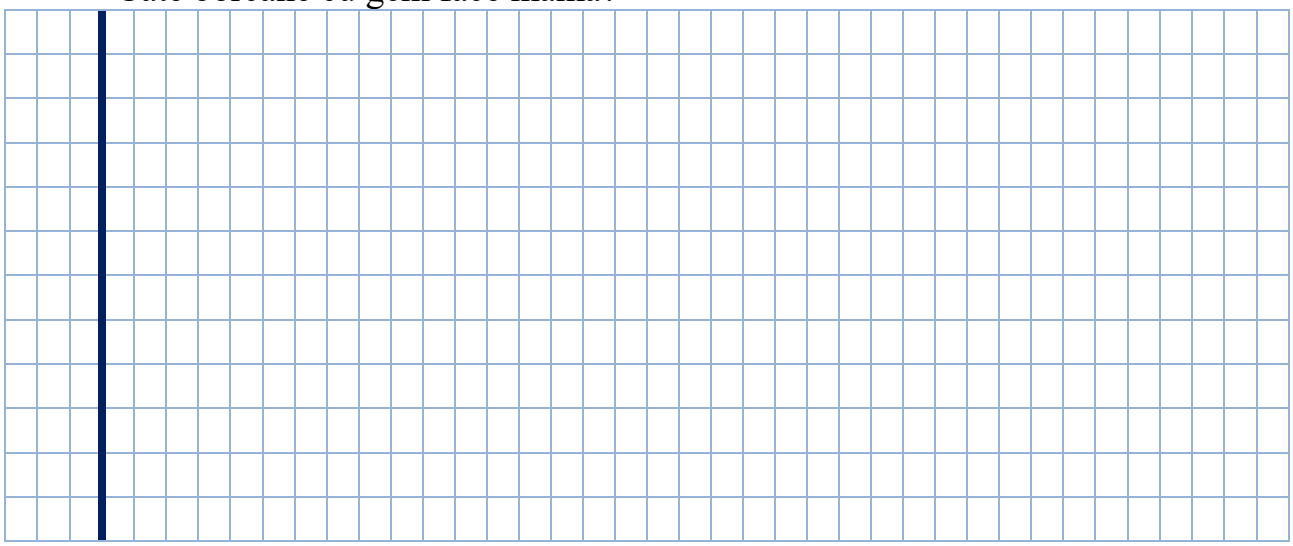
2. Intr-o clasă sunt 130 de fete și cu 20 mai puțini băieți.
   Câți copii sunt în total?

3. Bunicul a plantat 180 de caiși și cu 20 mai puțini piersici.
   Câți piersici a plantat bunicul?

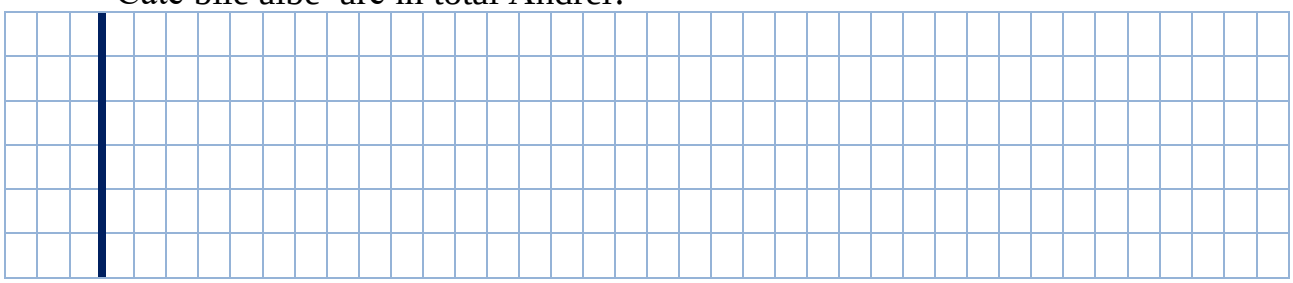
4. Bunicul a plantat 420 de meri și cu 20 mai mulți peri.
   Câți pomi a plantat bunicul?

5. Mama face 130 de borcane cu gem de gutui și cu 20 mai multe borcane cu gem de cireșe.
   Câte borcane cu gem face mama?

6. Andrei are 171 de bile roz și cu 25 mai multe bile albe.
   Câte bile albe are în total Andrei?

PROJET: COMMENT ACCEPTER LES ENFANTS À BESOINS ÉDUCATIFS PARTICULIERS

COTRAU LAURA

COLEGIUL NATIONAL „OCTAVIAN GOGA" MARGHITA

Lors de l'arrivée à l'école d'**un enfant ayant des besoins particuliers**, il est primordial de démystifier les croyances éronées sur les ploblèmes de santé. Dans ce cas, il s'agit d'un trouble du langage, **la dyslexie,** qui se caractérise par des difficultés de prononcer correctement un son, un mot, une phrase, lire un texte avec fluidité, manipuler l'ordre des mots.

Il est très difficile pour un élève en classe de FLE d'assimiler la langue, il reste, d'habitude, en retard. On doit faire connaître et expliquer à ses collègues ce type de trouble, l'aider, l'integrer dans toutes les activités scolaires pour se sentir à l'aise, lui accorder un temps supplémentaire pour lire, reformuler les mots importants.

Fiche pédagogique

Nom de l'enseignant : Cotrău Laura
Date : octobre, 2024
École : Colegiul Național „Octavian Goga'' Marghita
Classe : VIII-ème (2 h /semaine)
Niveau : A2
Titre de la leçon *: Le futur simple*
Type de lecon: fixation et consolidation des connaissances acquises (grammaire)

Objectifs opérationnels :

O1. - communicatifs-fonctionnels :
O1.1. - répondre aux sollicitations du professeur ;
O1.2. - s'exprimer au futur;
O1.3. - utiliser le futur dans des situations des communications;
O2. - linguistiques :
O2.1. - apprendre le futur en jouant;
O2.2. - former des habitudes et des automatismes d'emploi correct du futur simple ;
O2.3. - faire des prévisions.
O.2.4 - créer ensemble une poésie
O3. - socio-culturels :
O3.1. - faire connaître aux élèves l'importance de l'acceptation de l'autrui;
O3.2. - apprendre ensemble.

Compétences visées :

C1 - compréhension orale : développer la capacité de comprendre le message oral à travers le dialogue ;
C2 - compréhension écrite : développer la capacité de dechiffrer le message du texte donné ;
C3 - production orale : développer la capacité d'utiliser les connaissances linguistiques dans la communication ;
C4 - production écrite : développer la capacité de s'exprimer à l'ecrit ;
C5 - intéraction : développer la collaboration entre les élèves.

Formes d'activités :
a) activité collective : la conversation, le jeu -les magiciens, le jeu de rimes;
b) activité individuelle : le travail sur le tableau ;

Méthodes et stratégies d'enseignement/apprentissage : la conversation, le jeu-les magiciens, le jeu de rimes, l'observation systématique.

Ressources psychologiques :
- le développement du jugement logique, de la mémoire, de la patience, de la tolérance, de l'esprit d'observation ;
- le développement de la créativité, de l'imagination.

Ressources matérielles :une baguette magique, bonnet pointu, boule de cristal, poudre magique.

Ressources de temps : 50 minutes

Ressources humaines : classe hétérogène

Déroulement de l'activité :
Un jour auparavant, l'enseignant demande aux enfants d'apporter à l'école une baguette magique, bonnet pointu, boule de cristal, poudre magique.

I. *Mise en train*: Salut, vérification de la présence, vérification des devoirs, contrôle et correction des devoirs du point de vue qualitatif et quantitatif (phrases à traduire)

II.***Transition à la nouvelle leçon:***
On entraîne une discussion sur le futur simple (emploi et règle de formation).
Activité 1.

On propose aux apprenants de jouer un jeu didactique-le jeu''Les Magiciens''-, se costumer, faire un cercle imaginaire, choisir l'élève à besoins éducatifs particuliers (un élève dyslexique) et lui faire des prédictions, en utilisant le futur simple. L'enseignante donne la consigne: ''Vous êtes tous des apprentis magiciens et vous faites un exercice de << prédiction de l'avenir >>. Utilisez d'abord la formule << abracadabra >>. On demande aux élèves de << prédire >> l'avenir de leurs collègues en se servant des verbes du tableau:
être (+ métier)
se marier (+ âge)
avoir (+ biens, famille, enfants)
gagner (par mois)

Exemples:
''Tu seras chanteur (chanteuse).
Tu te marieras à 23 ans.
Tu auras une petite maison et cinq enfants: quatre filles et un garçon.
Tu gagneras 5000 euros par mois.''
Ensuite, les élèves changent de rôles.

III.Fixation des connaissances
Activité 2.
L'enseignante propose aux apprenants de trouver ensemble les correspondents français de leurs prénoms roumains (Certains ont des équivalents, certains n'ont pas d'équivalents en français).
A partir de leurs prénoms, prononcés en français, on fabrique une poésie, les verbes seront au futur simple. On trouve une rime pour chacun prénom: On commence avec le nom de l'apprenant dyslexique, Victor, puis avec les autres.
La poésie de la classe conçue:

’’**Victor**
Aura un stylo en or
Serban
Ira au Daghestan,
Pierre
N’aimera pas la bière,
Denisse
N’ira pas à Vénice,
Paulette
Achètera une tablette,
Michelle
Admira les hyrondelles,
Antoinette
Prépara une galette,
André
Aimera à chanter,
Odette
Fera une pirouette,
Sophie
N’aura pas une phobie,
Georges
Aura mal à la gorge,
Ariana
Rencontrera Tatiana,
Marie
Aimera la poésie.’’

IV. Evaluation:

L’enseignante félicite les élèves pour l’implication dans l’activité et elle promet de continuer l’évaluation tout en observant leur comportement futur.

Par le biais de ces activités, l’enseignante fait ressortir aussi les similitudes entre les enfants (mêmes les gouts, jeux préférés...). Elle amène les apprenants à échanger et à découvrir la personnalité de tous les enfants de leur groupe, les qualités et les talents particuliers.

BIBLIOGRAFIE

1. Tagliante, Christine, *La classe de langue,* Clé International, Paris,1994.
2. Idem, *L'évaluation et le Cadre commu*n, Clé International, Paris, 2005.
3. *Toţi diferiţi, toţi egali*, Pachet educaţional împotriva rasismului, xenofobiei, antisemitismului şi intoleranţei, Institutul Intercultural Timişoara, 1998.

FIŞĂ DE LUCRU (CL) - CES

Clasa a VIII-a

BULE SANDA FLORINA
„OCTAVIAN GOGA" MARGHITA, JUD BIHOR

I. Completează după modelul dat:

Circumstanțialul de loc	**Propoziția circumstanțială de loc**
Iarna ne ducem *la munte***.**	Iarna ne ducem *unde este zăpadă*.
Prietenii vor ajunge_____.	Prietenii vor ajunge_____.
Îi aştepţi pe colegi_____.	Îi aştepţi pe colegi _____.
A trecut _____.	A trecut _____.
Maşina a intrat _____.	Maşina a intrat _____.

II. Încercuiește cuvântul care leagă CL:

Ex. Rândunica zboară (de unde) are cuibul.

Irina rămâne lângă cine doreşte.

Hai unde se vede lumina!

Mihai pleacă încotro am stabilit.

III. Prezintă livada bunicilor, sub forma unei fraze alcătuite dintr-o propoziție principală și o propoziție subordonată circumstanțială de loc.

_____

DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE LA CLASĂ

NIȚU MARIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ BABA ANA

Educația incluzivă este esențială pentru realizarea unei educații de înaltă calitate pentru toți cei care studiază, indiferent de rasă, religie, etnie, gen sau dizabilitate. Incluziunea școlară se definește prin acceptarea de către instituțiile de învățământ a tuturor copiilor, indiferent de apartenența etnică sau socială, naționalitate,religie și este strâns legată de recunoașterea și acceptarea diversității- o condiție a conviețuirii umane.

Educaţia incluzivă are ca principiu fundamental un învăţământ pentru toţi. În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor şi mijloacelor optime de intervenţie educativă încă de la vârstele mici asupra unei categorii cât mai largi de populaţie infantilă. Se recunoaşte faptul că dintr-un plan de analiză, populaţia şcolară se divide în două categorii: copii normal dezvoltaţi şi copii cu cerinţe educative speciale, cu nimic vinovaţi de situaţia lor deosebită, ponderea lor în grupele de preşcolari din majoritatea grădiniţelor fiind considerabilă. Acești copii au nevoie de o abordare personalizată în ceea ce privește demersurile pe care le întreprindem în educația lor. O caracteristică specială a acestor copii o reprezintă faptul că ei nu se adaptează cu ușurință.

O grădiniță poate fi incluzivă și poate dezvolta practici incluzive în abordarea copiilor , dacă se dorește cu adevărat acest lucru. Munca cu preșcolarii trebuie să continue până când nu se vor mai face diferențieri și segregări în cadrul grupului , iar părinții vor accepta toți colegii copilului lor. Uneori cadrele didactice au mai mult de muncă cu părinții copiilor de la clasă, această situație fiind des întâlnită în cariera mea didactică . De exemplu , am avut în grupă preșcolari care îmi spuneau “nu mă joc cu „x” pentru că , mi-a spus mama, că el nu e un copil „normal ””. De aceea , pot spune că familia reprezintă elementul cheie în formarea unei educații incluzive.

Unul dintre obiectivele programelor de educație timpurie este încurajarea relațiilor de colaborare și cooperare între copii. Jucându-se împreună, copiii învață să colaboreze, să coopereze, să empatizeze. Așadar , jocul reprezintă pentru copii o modalitate de a-și exprima

propriile capacități. Prin joc, copilul capătă informații despre lumea în care trăiește , intră în contact cu obiectele din medicul înconjurător si cu oamenii, învață să se orienteze în spațiu și timp.Jocurile sociale sunt esențiale pentru copiii cu deficiențe, deoarece le oferă șansa de a se juca cu alți copii.

Educația care promovează diversitatea și incluziunea are multe beneficii. Elevii care învață într-un mediu divers și incluziv sunt mai pregătiți să lucreze într-o societate diversă, să se înțeleagă și să colaboreze cu oameni din diferite culturi și medii. În plus, studiile arată că elevii care se simt incluși și acceptați sunt mai motivați să învețe și să își atingă potențialul maxim.

Incluziunea se referă la faptul că fiecare persoană trebuie să fie acceptată și apreciată pentru cine este, indiferent de diferențele sale. Într-o lume incluzivă, toți copiii ar trebui să fie tratați cu respect și să primească aceleași oportunități.Pentru a învăța aceste valori importante, este necesar ca educația să fie incluzivă și să ofere oportunități egale pentru toți copiii. Fiecare copil ar trebui să se simtă confortabil într-un mediu educațional sigur și susținător, indiferent de diferențele sale. De asemenea , pentru o educație incluzivă, comunitatea și multiplele modalități de intervenție, au și ele un rol important în depășirea barierelor de comunicare, a dificultăților de ordin social și economic care ar putea să ducă la segregare și marginalizare.

Bibliografie

Specificul activităților didactice la grupele combinate, Ghid pentru cadrele didactice din învățământul preșcolar, Ed. DPH, București 2021,Coordonatori : Horațiu Catalano, Ion Albulescu

DIVERSITATEA ȘI INCLUZIUNEA LA CLASĂ – O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

HASINEȚI ANGELA GEANINA
CLUBUL COPIILOR CARANSEBEȘ, JUDEȚ CARAȘ – SEVERIN

Diversitatea este un concept esențial în educație, iar într-o clasă școlară, aceasta se manifestă printr-o varietate de elevi care provin din medii, culturi, și condiții diferite. Incluziunea este procesul prin care toți copiii, indiferent de abilități, culturi, religii sau statut social, sunt acceptați și încurajați să participe activ în cadrul educațional. Diversitatea în cadrul unei clase poate fi o resursă extrem de valoroasă, iar incluziunea este cheia pentru a transforma diferențele într-o oportunitate de învățare. Acest referat își propune să exploreze importanța diversității și incluziunii în educație și cum acestea reprezintă o șansă pentru fiecare copil, indiferent de particularitățile sale.

Diversitatea în educație se referă la recunoașterea și respectarea diferențelor dintre elevi, fie că este vorba de abilități cognitive, stiluri de învățare, fundaluri culturale, etnii, religii sau condiții sociale. Fiecare elev aduce un bagaj unic de experiențe, talente și perspective, iar mediul educațional trebuie să fie unul care să valorizeze și să cultive aceste diferențe. Astfel, diversitatea nu trebuie văzută ca un obstacol, ci ca o oportunitate de a îmbogăți procesul de învățare.

Incluziunea este procesul prin care fiecare elev, indiferent de nevoile sale specifice, este acceptat și sprijinit să participe activ în activitățile educaționale. Într-o clasă inclusivă, elevii cu diferite tipuri de dizabilități, dar și cei care provin din medii dezavantajate, au acces la aceleași oportunități de învățare ca ceilalți. Conceptul de incluziune presupune nu doar integrarea fizică a elevilor cu dizabilități sau din grupuri marginalizate, dar și adaptarea strategiilor pedagogice pentru a răspunde diverselor nevoi ale acestora. Astfel, incluziunea promovează o educație echitabilă pentru toți.

Diversitatea și incluziunea în școlile de astăzi au multiple beneficii pentru toți elevii, nu doar pentru cei care beneficiază direct de măsuri speciale. Printre acestea se numără:

- Dezvoltarea empatiei și a toleranței: Elevii care sunt înconjurați de colegi cu nevoi și experiențe diferite învață să aprecieze diversitatea și să dezvolte empatie față de ceilalți. Aceasta contribuie la formarea unor tineri care înțeleg importanța respectului și a toleranței în societate.
- Îmbogățirea experienței de învățare: Diversitatea culturală și de abilități oferă oportunități pentru elevi de a învăța lucruri noi și de a-și extinde orizonturile. Colaborarea cu colegi din medii diverse îi poate ajuta pe elevi să dobândească noi perspective și să își îmbunătățească abilitățile de rezolvare a problemelor.
- Dezvoltarea abilităților de lucru în echipă: Într-o clasă diversă, elevii învață să lucreze în echipă, să își valorifice punctele forte și să ajute la dezvoltarea celor care au nevoie de sprijin suplimentar. Aceasta le oferă o pregătire valoroasă pentru viața profesională, unde diversitatea și colaborarea sunt esențiale.

- Oferirea unor șanse egale: Incluziunea asigură că toți elevii au aceleași șanse de a învăța și de a-și dezvolta abilități. Elevii cu dizabilități sau cei din grupuri defavorizate nu mai sunt excluși din procesul educațional și au oportunitatea de a-și atinge potențialul maxim.

Chiar dacă diversitatea și incluziunea sunt benefice, implementarea acestora nu este lipsită de provocări. Printre acestea se numără:

- Pregătirea profesorilor: Mulți profesori nu au fost instruiți să gestioneze o clasă diversă, cu elevi cu nevoi educaționale speciale sau cu experiențe diferite. Este esențial ca cadrele didactice să fie pregătite să adopte metode de predare diferențiate și să ofere sprijin adecvat fiecărui elev.
- Resursele limitate: În multe școli, nu există suficiente resurse pentru a sprijini implementarea unui mediu educațional incluziv. Lipsa de personal specializat, material didactic adaptat și infrastructură accesibilă poate limita succesul unui astfel de proces.
- Atitudinile negative ale elevilor sau părinților: Uneori, diversitatea poate fi întâmpinată cu reticență sau chiar respingere, mai ales dacă nu există o educație adecvată pentru a înțelege importanța incluziunii. Atitudinile negative pot afecta procesul de integrare al elevilor din grupuri marginalizate.

Pentru a depăși provocările și pentru a crea o atmosferă cu adevărat incluzivă în școli, sunt necesare mai multe măsuri:

- Formarea continuă a cadrelor didactice: Profesorii trebuie să beneficieze de cursuri și traininguri care să le ofere abilități pentru a lucra cu elevi cu nevoi educaționale speciale și pentru a gestiona o clasă diversă.
- Crearea unui curriculum flexibil: Un curriculum adaptat diversității poate include materiale educaționale variate, care să răspundă diferitelor stiluri de învățare și să fie accesibile tuturor elevilor.
- Promovarea unui climat școlar pozitiv: Este important ca școlile să promoveze un climat în care diversitatea este apreciată și în care elevii sunt încurajați să fie respectuoși și empatici față de colegii lor.

Diversitatea și incluziunea în educație sunt esențiale pentru formarea unor tineri responsabili, empatici și capabili să colaboreze în societăți diverse. Acestea oferă fiecărui copil șansa de a învăța și de a se dezvolta într-un mediu care respectă diferențele și promovează egalitatea de șanse. Chiar dacă există provocări în implementarea unei educații incluzive, beneficiile sunt considerabile, iar acest proces este esențial pentru crearea unei societăți mai echitabile și mai armonioase.

ACTIVITATE DE SENSIBILIZARE CU COLEGII COPIILOR CU CES

GAVRILIȚĂ SAIDA
INSTITUȚIA PUBLICĂ „LICEUL TEORETIC ȘTEFAN CEL MARE ȘI SFÂNT”

GRUPUL -ȚINTĂ: CALAS A-6-A

Obiectivele activităţii de formare:

- Sensibilizarea şi informarea colegilor de clasă şi a părinţilor privind asigurarea incluziunii educaţionale a copiilor cu CES
- Crearea unei comunităţi incluzive la nivel de clasă/instituţie cu extindere în comunitate.
- Identificarea problemelor cu care se confruntă colectivele şi solicitarea implicarii tuturor actorilor(cadre didactice, elevi, părinţi) în soluţionarea conflictelor.

Timp de desfășurare: 45 min.

Desfășurarea activității:

Nr.dr	Demers instrucţional	strategii
1	**Pune-te în pantofii celuilalt.** fiecare copil va trebui să răspundă la câteva întrebări cu condiția de a răspunde ca pe un copil al dreptului său (de exemplu, partenerul care și-a împrumutat pantofii ei.) De exemplu: Dacă facilitatorul îi întreabă un copil care este culoarea lui preferată, va trebui să răspundă în funcție de ceea ce cred că ar spune partenerul. transmite pe cerc o minge jucărie şi fiecare face cu ea ce doreşte, după care vecinul îi răspunde cu aceiaşi acţiune.	Lucrul în grup Exerciţiu empatic
2.	**Portretul personal** Desfăşurare: participanţii sunt solicitaţi să-şi deseneze portretul.. Ulterior portretele se pot schimba între participanţi, fiecare putând cere un alt desen care i-a plăcut, el oferind, în schimb, propriul desen; se pot efectua mai multe schimburi; în final, fiecare participant se prezintă prin prisma portretului care se află în acel moment în posesia lui ca şi cum i-ar aparţine.	
3.	**Cutia de sentimente** Se compune din a lăsa o cutie cu fișe pe lângă copii pentru a nota disconforturile pe care le-au simțit pe parcursul zilei. La sfârșitul zilei, fiecare copil va citi o lucrare aleatorie și va propune o soluție sau un comentariu frumos pentru a atenua problema celeilalte persoane.	Joc empatic de grup
4	**Analiza cazurilor din clasa.** • Cine ar avea nevoie de ajutorul şi grija noastră? • Ce relaţii trebuie să construim în raport cu colegii care au nevoie de ajutorul nostru?	

	Activitatea „Din fericire...din nefericire...” Moderatorul oferă palma stîngă, cerînd participanţilor să ,,puie în ea” fericirea pe care o trăiește la moment şi palma dreaptă pentru ,,nefericire”.Fiecare participant ocupă una din poziţii, formînd un cerc. • Enumeraea momentelor ce favorizează trairea emoţiilor pozitive; • Precăutarea soluţiilor de a minimaliza efectul emoţiilor negative; • Excluderea totală sau parţială a dominantei agresive.	Activitate empatică Activitate empatică

PROIECT EDUCAȚIONAL
Spectacol de divertisment - „BALUL BOBOCILOR 2024”

GURANDA ALA
LT „ȘTEFAN CEL MARE ȘI SFÂNT”, S. TARACLIA, CĂUȘENI

ORGANIZATOR: LT „Ștefan cel mare și Sfânt”, s. Taraclia, Căușeni
Profesor: Guranda Ala

JUSTIFICARE:

- Realizarea unei mai bune colaborări între elevii clasei a X-a
- Activităţile extraşcolare sunt cu atat mai necesare cu cât, tot mai des, se remarcă şi se vorbeşte despre nevoia de deschidere a elevului către aspecte cât mai diverse ale lumii în care traieşte. De multe ori elevii care nu execelează la orele de curs obligatorii vor dovedi altfel de calităţi şi se vor implica mai eficient în astfel de acţiuni. De aceea, spectacolul poate deveni mijloc de afirmare şi chiar motivare a elevilor pentru tot ce inseamna educaţie susţinută de şcoală.
- Prin implicarea în activităţi care să valorifice nevoia de comunicare, de relaţionare, de autocunoaştere, de manifestare artistică, adolescentul de azi poate deveni adultul lipsit de inhibiţii, capabil să comunice asertiv, care are încredere în sine şi poate lua deciziile potrivite de unul singur.

SCOPUL PROIECTULUI:

Este organizarea *Balului Bobocilor* sub formă de spectacol şcolar, în vederea formării conceptului de egalitate între elevi.

Fiecare elev este magnific și creativ în felul său și se poate manifesta într-o oarecare abilitate și talent, dacă este încurajat și susținut atît de elevii colegi, cît și de profesor. Prin astfel de activitate loială se va puncta prevenirea creării de situaţii conflictuale în rândul adolescenţilor din grupa de vârstă 15 – 16 ani, elevi ai Liceului „Ștefan cel Mare” prin**:**

- dezvoltarea capacităţii de colaborare;
- dezvoltarea de abilităţi personale;
- dezvoltarea de abilităţi sociale;
- implicarea în activităţi de timp liber cu caracter artistic.

OBIECTIVELE PROIECTULUI :

1. Valorificarea potenţialului artistic, estetic, psihic şi fizic pentru sprijinirea dezvoltării armonioase a personalităţii individuale şi pentru definirea spiritului de echipă ;
2. Integrarea elevilor în viaţa socială şi formarea unui comportament civilizat ;
3. Completarea lacunelor din cadrul strict al activităţilor şcolare formale cu aptitudini specifice activităţilor extraşcolare;
4. Îmbunătăţirea imaginii şcolii în cadrul comunităţii locale.

ECHIPA PROIECTULUI:

Coordonator
Profesor: Guranda Ala, dirigintele clasei a X-a „A”
Elevii clasei a X-a, părinții elevilor

GRUP ŢINTĂ:
Elevi din clasa a X-a „A” ai Liceului Teoretic „Ștefan cel Mare și Sfânt”, s. Taraclia, Căușeni

BENEFICIARI:
direcţi: toţi elevii clasei a X-a din Liceu;
indirecţi: - toţi elevii liceului
- comunitatea locală
- părinţii
- toate cadrele didactice angajate ale liceului

TIPUL PROIECTULUI: proiect de activitate extraşcolară

DESFĂŞURAREA PROIECTULUI:

a) ACTIVITĂŢI:

- Organizarea de către elevi a unui
  - ***Program artistic***
- Organizarea de către echipa de proiect a următoarelor activităţi:
  - ***Program distractiv de prezentare „Sunt o stea”***
  - ***Concursul inteligenților***
  - ***Concursul artiștilor***
  - ***Recital muzică ușoară și populară***
  - ***Dansuri populare și moderne***

b) **PERIOADA DE REALIZARE A PROIECTULUI**:
12 octombrie 2024

Metodologia de interventie :

a) Metode : *de investigatie: chestionare de aptitudini, interviu, observatia ;
*de interventie: conversatia, explicatia, demonstratia, jocul de rol ;
*de evaluare: chestionarul, conversatia, observatia, fotografia, articolul.

b) Mijloace: *colecții vestimentare, echipament sportiv, costume traditionale, casetofoane, CD-player,videoproiector, material de promovare: afișe, bannere, baloane, birotica.

c)Forme de organizare a activitatii :frontal, individual, pe echipe.

d) **Resurse necesare:**

- ✓ **resurse temporale** :durata de desfăşurare a proiectului este de 7 săptămâni (24 Octombrie-8 Decembrie),din care o singură zi înseamnă derularea concursului-spectacol Balul Bobocilor,restul perioadei fiind destinată pregătirii,valorificării şi evaluării proiectului.

✓ Resurse materiale
-premii pentru participantii la concursul »Miss Boboc »(banii.produse,flori si diplome); -materiale decorare sală -materiale de promovare :baloane,afise ; -birotica :hartie,marcar,afise,carton,etc. -vestimentatie pentru dansuri populare ;

ZONA DE IMPLEMENTARE: Căminul Cultural din Bîlteni

MINISTERY OF EDUCATION CULTURE OF REPUBLIC OF MOLDOVA
DEPARTMENT OF EDUCATION, CULTURE, YOUTH, SPORT AND TOURISM OF CĂUȘENI
THEORETICAL LYCEM „ȘTEFAN cel MARE și SFÂNT”

Didactic Project
Topic: "It's October"
The 7th Form

Prepared by:

Gladcenco Marina,

English Teacher

2024 November, the 12th

Didactic Project

Date: the 12th of November

Teacher: Gladcenco Marina

Institution: T. L. ,,Ștefan cel Mare și Sfânt" village Taraclia, district Căușeni

Form: 7th

Topic: "It's October"

Unit: 3/ **Lesson:** 1

Communicative Area: Talking about Autumn

Vocabulary: *be puzzled, squirrel, paw, hamster, heap, to blink, wise, owl, brilliant.*

Type of Lesson: Teaching and Learning of New Lesson

Allowed Time: 45 minutes

- ***Specific Competence Indicators:*** Spoken Interaction, Listening, Reading, Written Interaction
- ***Unit – Competences:***

- Producing simple sentences to briefly describe autumn and October.
- Understanding the general meaning of simple short message, referred to autumn.
- Reading a simple short familiar text consciously and fluently, with adequate intonation.
- Applying the strategies of receiving a written message.

- ***Objectives:***

Students will be able:

- to brainstorm about autumn;
- to answer the questions;
- to use the new words by making sentences;

- to develop reading and communicative skills;
- to participate with pleasure at the lesson.

- ***Methods and Techniques:***

- Brainstorm, conversation, PPT Presentation, description, whole class work, pair work, the method of cube.

- ***Materials:***

- Blackboard, chalk, laptop, pupils' textbooks, copybooks, pens, crayons, handouts, worksheets, printouts, pictures, images.

- ***Bibliography:***

- Iulia IGNATIUC, Lara ALADIN, Ludmila FOCA, Dina PUIU, Ana MUNTEAN.

Stages of the Lesson (Learning Activities)		*Resources (materials)*	*Strategies (methods, techniques, forms of activity)*	*Evaluation*	*Time*	*Notes*
Teacher's Activity	*Students' Activity*					
1. *Evocation* • ***Warm Up Activity*** The class is divided in 2 groups. One group receives a sheet of paper with two eyes and the other group – with a heart. Students are asked to write what they saw and felt after watching a video about autumn.	Students watch a video about autumn and do the given task: write what they saw and felt after watching.	Sheets of paper with two eyes and a heart Video about autumn	Group work Discussion	Attention	2'	

• ***Motivation for the new lesson*** If you understand, we'll speak about one of the most beautiful season. Guess the riddle ***(Appendix 1)***, about what season we'll speak about: *This is the season* *When days are cool,* *When we eat apples* *And go to school.* 	Guess the riddle: - *It is autumn.*	Riddle	Discussion Problematization	Attention	1'	
Yes, you are right. It is autumn. And what another seasons do you know? What season is it now? So, it is yellow, golden autumn. And how many months has autumn? What is the first month? What month comes after September? Yes, right you are! October is the 2nd month. And what is the last, the 3rd autumn month?	- *Winter* - *Spring* - *Summer* - *It is autumn.* - *Autumn has 3 months.* - *It's September.* - *October.* - *It's November.*	Posters Questions	Communicative Method Oral Brainstorming Whole Class Work	The ability to brainstorm about autumn.	2'	

Teacher announces the objectives and the theme of the lesson (the objectives of the lesson are written on colourful leaves).	- Pupils listen, write the date and the theme of the lesson in their copybooks.	Leaves with the objectives of the lesson.	Whole Class Work	The ability to understand the objectives of the lesson.	1’	
2. ***Realization of meaning*** • ***Work with Vocabulary.*** Today we’ll read a text about autumn, but first of all let’s make acquaintance with the new words: *be puzzled, squirrel, paw, hamster, heap, to blink, wise, owl, brilliant (**Appendix 2)*** . Students practice their pronunciation chorally and individually, make up own sentences with new learnt items. Read them. The best sentences are written on the board.	- Students write the new words in their vocabularies, make up sentences, read them and the best sentences write in their copybooks.	Images Pictures Information	Explanation Translation Whole Class Work	The ability to understand the meaning of the vocabulary.	10’	
• ***Work with the New Text.*** Teacher directs the class to the text (ex. 1, p. 30). Pupils listen the text as a pattern. Students follow in their textbooks. **Question:** *Why is October dressing up time?* After that T reads once again, pausing after each sentence. T asks to repeat each sentence chorally and individually. T asks to read the text in random, role – playing reading, correcting the mistakes, if it is need. **Tasks on the text:** **1.**Write the words from the text	- Students follow in their textbooks. - Answer the question. - Repeat each sentence. - Read in random and role – playing the text. - Write the words	Textbooks Questions Printout	Whole Class Work Random Reading Role – Playing Reading	The ability to develop reading skills. The ability to develop listening and reading skills.	15’	

connected to the word AUTUMN***(Appendix 3)*** . **2.**Each pupil pull out one question, which are in the eggs from kinder surprise. They answer the question and receive a sweet. *-Which are the October's colors?* *-How many days are there in October?* *-When do animals and birds get ready for winter?* *-What does the Squirrel gather in his paws?* *-What is the weather like in autumn?* *-Name the characters from the text.*	connected to AUTUMN. - Answer the questions, by receiving a sweet.	Spiderrgram Eggs from kinder surprise with typed questions	Writing Answering the questions	The ability to give appropriate responses to the questions.		
3. Reflection. • ***Vocabulary Reinforcement.*** Teacher reinforces the new word bank, asking the students to skim the text again, find the sentences containing new learnt items. • ***Text Titles*** The students are asked to work individually & propose their own title of the text. The best titles are written on the board. • ***Autumn Quiz (Appendix 4)*** Girls will write - match the nouns to the adjectives and make up one sentence with one word combination: *Golden weather* *Dry oak* *Wise leaves* *Big autumn*	- Students read the statements & write some of them in their copybooks. - Students propose their own titles. - Pupils name autumn's colors, match the nouns to the adjectives,	Textbooks Copybooks Pens Blackboard Textbooks Printouts	Skimming Selective Reading Whole Class Work Think – Pair – Share	The ability to hold a conversation about the text. The ability to propose another text title. The ability to name autumn's colors and holidays.	6'	

Red owl *Rainy leaves* *Boys will write* – the autumn's holidays and colors	make up one sentence & name autumn's holidays.		Girls-Boys Work	The ability to match the nouns with the adjectives.		
4. Extension. • ***Feed back.*** Students are divided into 3 groups . T encourages each group to write a short story (in 4 – 5 sentences) about autumn ***(Appendix 5)***. When they are ready T asks one pupil from each group to present the story to the class. • ***Evaluation.*** Teacher sums up the lesson, evaluates and estimates students' work. ***Homework.*** *Teacher gives the homework, explaining the tasks:* 1. *Ex. 1, p. 30 – control reading of the text;* 2. *Word Bank – learnt by heart; make up sentences with the following words: little Mouse, the Squirrel, the Hamster and Mr. Wise Owl.* ***Warm down.*** Our lesson is over. Did you like it? If you like it you choose golden leaf and stick it on the tree. If you don't like it, choose the green leaf. Thank you for your active work. *See you next lesson.* ***Goodbye!*** ***Have a Nice Autumn Day!!!***	- Students write a short story about autumn and then present it to the class. - Students get grades and evaluation. - Pupils write their homework in copybooks and listen the explanations.	Printouts Markers Sheets of paper	Brainstorming Information Explanation	The ability to write a brief autumn description. Application of what was learnt.	8'	

DIVERSITATEA ȘI INCLUZIUNEA LA CLASĂ - O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

CEBAN TATIANA
INSTITUȚIA PUBLICĂ INSTITUȚIA DE ÎNVĂȚĂMÂNT LICEUL TEORETIC „ȘTEFAN CEL MARE ȘI SFÂNT”

Educația este o activitate foarte importantă pentru o societate sănătoasă, fericită, împlinită și activă, ea implică cultivarea valorilor sociale, axându-se pe învățarea copiilor și adulților în scopul devenirii unor cetățeni activi și responsabili. Incluziunea la clasă reprezintă un concept fundamental în educația modernă. Acest concept subliniază importanța creării unui mediu de învățare în care toți elevii, indiferent de originea lor, abilități sau nevoi speciale, se simt valorizați, acceptați și au oportunitatea de a-și atinge potențialul la maxim. Un mediu incluziv permite elevilor să-și dezvolte încrederea în sine, autonomia, sentimentul de apartenență, abilitatea de comunicare, empatia și toleranța.

O clasă diversă și incluzivă este o șansă pentru fiecare elev să se dezvolte la întregul său potențial. Atunci când elevii se simt în siguranță și sunt acceptați pentru cine sunt, ei sunt mai predispuși să-și exploreze curiozitățile, să își exprime opiniile și să-și depășească propriile limite. Asigurarea educaţiei de calitate pentru toţi copiii este prioritatea Ministerului Educației și Cercetării, în acest context, diversitatea și incluziunea în cadrul unei clase nu mai reprezintă doar o opțiune, ci o necesitate într-o societate din ce în ce mai complexă. Școala, ca principal mediu de socializare și învățare, are un rol crucial în cultivarea unei culturi, a respectului, a toleranței și a acceptării diferențelor dintre membrii ei. O clasă diversă, unde fiecare elev se simte valorizat și inclus, oferă o multitudine de beneficii, atât pentru dezvoltarea individuală, cât și pentru progresul societății în ansamblu. Într-o clasă diversă, elevii sunt expuși la o gamă variată de perspective, culturi, experiențe de viață și stiluri de învățare. Această expunere îi ajută să dezvolte gândirea critică, să își îmbogățească cunoștințele despre lume și să își formeze o identitate mai complexă și mai tolerantă. De asemenea, prin interacțiunea cu colegi diferiți, elevii învață să colaboreze, să comunice eficient și să rezolve conflicte într-un mod constructiv. Incluziunea presupune crearea unui mediu favorabil pentru fiecare elev în parte, aceștia se simt bineveniți și apreciați, indiferent de originea lor etnică, de sex, de convingeri religioase sau de abilitățile pe care le dețin.

Acest lucru se poate realiza prin implementarea unor strategii pedagogice variate, alese cu multă atenție și tact de către cadrul didactic. În primul rând se pune accent pe adaptarea curriculumului, deoarece acesta trebuie să corespundă nevoilor individuale ale fiecărui elev și

să conțină metode de predare în funcție de cerințele identificate. Conștientizarea propriilor prejudecăți este la fel de esențială în vederea creării egalității de șanse pentru fiecare copil în parte. Un rol important îl are și stabilirea de reguli clare care promovează respectul reciproc, indiferent de diferențele individuale, se apreciază fiecare aspect de creștere fără a recurge la critică și ofensă din partea colegilor. De asemenea, pentru a reflecta diversitatea elevilor, este important să fie utilizate materiale care prezintă diferite culturi, perspective și experiențe de viață. Crearea unui climat de respect și toleranță în clasă va crește atât coeziunea între copii, cât și încrederea în sine. Nu se evită nici colaborarea continuă cu părinții deoarece implicarea lor în viața școlară a copiilor este importantă pentru a crea un parteneriat puternic și pentru a susține incluziunea.

În concluzie, pot afirma că diversitatea și incluziunea la clasă reprezintă o oportunitate de a crea un mediu de învățare mai bogat, mai stimulativ și mai relevant pentru toți elevii. Prin promovarea respectului și a acceptării diferențelor, instituția de învățământ poate contribui la formarea unor cetățeni activi, responsabili și toleranți. Elevii care cresc într-un mediu incluziv sunt mai pregătiți să trăiască și să lucreze într-o societate în care sunt diverse persoane, de asemenea, ei sunt mai empatici, mai deschiși la noi idei și mai capabili să construiască relații pozitive cu oameni din diferite medii. Prin promovarea incluziunii, pregătim elevii pentru a trăi și a lucra într-o lume diversă.

PROIECT DIDACTIC

Activitate în parteneriat

Data:

Grupul țintă: Elevi cu cerințe educaționale speciale și probleme logopedice.

Cadru didactic: CDS - Bostan Lilia, Logoped - Dascal Veronica

Unitatea tematică:

Subiectul: Sunetul şi literele f mic și F mare. Adunarea și scăderea 0-20. Reguli de comportament.

Forma de realizare: activitate integrată în parteneriat.

Tipul activității: Recapitulare şi sistematizare de cunoştinţe.

Activităţi integrate:

– Sunetul și literele f mic și F mare.

– Probleme simple de adunare sau scădere cu 1-5 unităţi în concentrul 0-20, cu suport.

– Reguli de conduită în grupul de elevi.

Competenţe specifice:

Comunicare în limba română

1.1. Identificarea semnificaţiei unui mesaj scurt, rostit clar şi rar;

2.4. Exprimarea propriilor idei în contexte cunoscute, manifestând interes pentru comunicare;

3.1. Recunoaşterea unor cuvinte uzuale, scrise cu litere mari şi mici;

Matematică şi explora1rea mediului:

1.1 Recunoașterea și scrierea numerelor în concentrul 0-10;

1.4 Efectuarea de adunări și scăderi prin adăugarea/extragerea a 1-5 elemente dintr-o mulțime dată;

1.6 Utilizarea denumiri și simboluri matematice (=,+.-) în rezolvarea de probleme;

5.2. Rezolvarea de probleme cu operaţii de adunare și scădere cu 1-5 unităţi în concentrul 0-10, cu ajutorul obiectelor.

Obiective:

O1 Să recunoască semnele distinctive ale toamnei

O2 Să-și exprime propriile idei în contexte cunoscute, manifestând interes pentru comunicare;

O3 Să identifice sunetul/litera F în cuvântul dat, poziția inițială, mediană şi finală

O4 Dezvoltarea auzului fonematic

O5 Să calculeze în limita 0-10

Strategia didactică:

1. Metode şi procedee: expunerea, conversația, observația, exercițiul, explicația, minut fizic, transcriere, decupare, lipire, joc didactic.

2. Forme de organizare: frontal, individual, în grup

3. Resurse materiale: fișe de lucru, planșa cu litera,cifre decupate,creioane colorate,marker, foarfece, lipici,fluture decupat, tabla interactivă, pixul vorbitor, cubul vorbitor.

Forme şi tehnici de evaluare: observarea sistematică a comportamentului elevilor, evaluarea fişelor de lucru, aprecieri verbale

BIBLIOGRAFIE:

- Curs formare: ,,Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învăţare pentru formarea competențelor cheie la școlarii din clasele I-IV” - program de formare continuă pentru cadrele didactice din învățământul primar,
- Programa pentru disciplinele Comunicare în limba romană, Matematică și explorarea mediului, Arte vizuale și lucru manual
- Asistența logopedică și psihologică, Valentina Olărescu, Dorina Ponomari.
- Logoritmica, Valentina Olărescu, Dorina Ponomari.

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

Etapele lecției	Obiective	Conținutul științific	Mijloace și metode	Forme de organizare	Evaluare
1. Moment oragnizatoric **2. Captarea atenției** **3. Anunțarea temei** **4. Desfășurarea activității**	O1 O2	Asigurarea unui climat educațional favorabil necesar desfășurării activității. **Salutul** „ *Dimineața a sosit,/ Toți copiii au venit* *După ce ne-am adunat/ Noi frumos ne-am salutat (Lilia)* Stabilim împreună cu elevii două trei reguli de comportament la activitate. (Veronica) Discuție: data, luna, ziua săptămânii, anotimpul. **Anunțarea temei** La tablă elevii vor asambla o puzzle cu anotimpul toamna. Discuție asupra peisajului opținut. (Lilia) Anunț elevii că astăzi le voi citi o poveste, vom identifica cuvinte care conțin litera „F”, vom despărți cuvinte în silabe, vom formula propoziții cu expresiile date. Prezint elevilor povestea „ Cei trei prieteni” (Anexa1). Întrebări în baza textului	Conversația Expunerea	frontal frontal frontal	Observarea sistematică

5. Obținerea performanței	O5 O4 O3	*În ce anotimp se petrece întamplarea? Care sunt personajele din poveste? V-a plăcut povestea? Ce v-a plăcut din ea? (Veronica)* Voi spune elevilor că fluturașii își doresc să se întoarcă pe tărâmul fluturilor, însă au întâlnit câteva obstacole și îi roagă pe ei să îi ajute în deslușirea misterelor. **Proba fluturelui alb** Anexa 2. Exercițiul 1 **Proba fluturelui galben** Anexa 2. Exercițiul 2 **Proba fluturelui roșu** Anexa 2. Exercițiul 3. (Lilia) Se cântă cântecul „Fluturașul”. Se imită zborul fluturilor. https://www.youtube.com/watch?v=qtimiYz1ZHQ (Veronica) Roata cu cifre (1-6) floarea cu șase curiozități. https://wheelofnames.com/ro/ Se prezintă curiozități despre fluturi și felul cum ia naștere.(Anexa 3)(Lilia) Joc didactic „Cine și cum face?” (Veronica) Se lucrează cu cuvintele-imagini. Se identifică prezența sunetului F și poziția acestuia (inițial, median, final) Să găsească în păoezia propusă litera Fmare - să o mercheze cu o linie, iar f mic cu două linii . Joc didactic: „ Spune unde se odihnește fluturașul” (Veronica)	Expunerea Interpretare a vocală Explicația Orientare spațială	frontal frontal frontal individual frontal	Aprecieri verbale Aprecieri verbale Observare sistematică Aprecieri generale și individuale

6. Încheierea activității	O2	Fișă de lucru: dezvoltarea mișcării ocolomotorie pe suprafața plană. Fișă de lucru în perechi. Să ducă corespondențe de la cuvânt spre imagine. Să transcrie cuvintele. Se vor face aprecieri generale şi individuale asupra participării elevilor la activitate, precum și asupra comportamentului lor pe parcursul lecției.			

Anexa 1

Cei trei prieteni

Într-o frumoasă zi de toamnă, trei fluturi se jucau pe câmpie. Unul avea aripile albe, altul galbene, iar cel de-al treilea roșii.

Deodată, începu o ploaie de toamnă. Cei trei fluturași se grăbiră să-și caute un adăpost. Întâlniră în drum o crizantemă cu petale mici și albe, care se clătina sub picăturile ploii.

- Bună ziua, dragă crizantemă! Primește-ne sub petalele florii tale! Aripile noastre sunt gingașe, iar picăturile de apă le lovesc și le rup.

- Sunteți prea mulți. L-aș putea primi numai pe fluturele alb. Ceilalți doi mergeți mai departe și căutați-vă adăpost!

Dar fluturele alb le spuse prietenilor săi:

- Să zburăm mai departe! Vreau să rămân cu voi! Mai bine mă lupt cu ploaia! Porniră mai departe prin ploaie. Zăriră un trandafir galben, cu petale strălucitoare.

- Drag trandafir, adăpostește-ne în căsuța florii tale! Dacă ne alungi, nu vom mai putea zbura mult prin ploaie.

- Sunteți prea mulți. Tu, frumosule fluture galben, rămâi la mine, dar ceilalți să-și caute de drum!

Fluturele galben refuză și zburară cu toții mai departe.

Întâlniră un clopoțel roșu, cu petale mari. L-au rugat și pe el să-i primească, fiindcă aveau aripile grele de ploaie și abia mai puteau zbura.

- Nu vă pot primi pe toți; să rămână doar fluturele roșu! Ceilalți doi mergeți și căutați alt adăpost!

Însă nici fluturele roșu nu dori să se despartă de prietenii săi, așa că zburară mai departe.

Deodată, în fața lor apăru un plop înalt și frumos, care-i primi pe toți trei în frunzișul lui. Le era frig și aveau aripile ude, dar erau fericiți, deoarece erau împreună.

Când ploaia se opri, mulțumiră plopului pentru găzduire și își luară zborul în văzduh. Descoperiseră ce bine e să ai prieteni adevărați.

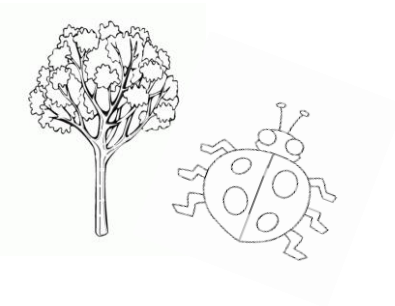
Anexa 2

FIȘĂ DE LUCRU

1. Denumește imaginile. Unește imaginea cu litera inițială corespunzătoare fiecărui cuvânt.

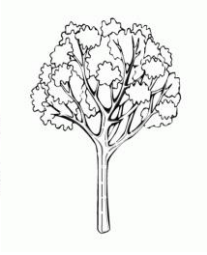

N L F B P

2. Unește cuvântul cu imaginea corespunzătoare:

Pom **Soare** **Fluture** **Albină**

3. Unește silabele pentru a forma cuvinte.

Po	**pac**
Co	**re**
Floa	**len**

1. Pe un câmp se joacă 6 fluturi. 4 fluturi au plecat. Câți fluturi au rămas la joacă?

2. Pe un câmp sunt 4 buburuze. Au mai venit 5. Află câte buburuze sunt în total. Scrie operația corespunzătoare.

3. Completează șirul de numere cu cele care lipsesc:

	0, __ , __, 3, __ , __, __ , 7, __ , __ , 10. 10,_, 8,___,6, ___,___,3,____,1,___.

Anexa 3

Fluturii

Se dezvoltă în patru etape. Ei trec din stadiul de ou, în cel de larva (omida), apoi în cel de pupă (sau crisalidă) și mai apoi în cel de fluture. Durata de viață a fluturilor variază de la 2 zile și poate ajunge la 11 luni.

Aripile fluturilor sunt **transparente**. Cu toate că fluturii sunt unele dintre cele mai colorate insecte, aripile lor sunt formate din mai multe straturi care sunt atât de subțiri, încât se poate vedea prin ele.

Fluturii **au nevoie de căldura emisă de soare pentru a putea zbura**. Fluturii au sânge rece, iar pentru a-și lua zborul au nevoie de căldură.

Se spune că fluturii pot distinge doar 3 culori: roșu, verde și galben.

Fluturii **nu pot auzi**, dar pot simți vibrații. Ei miros cu antenele lor.

Fluturii se gasesc aproape în toate țările lumii.

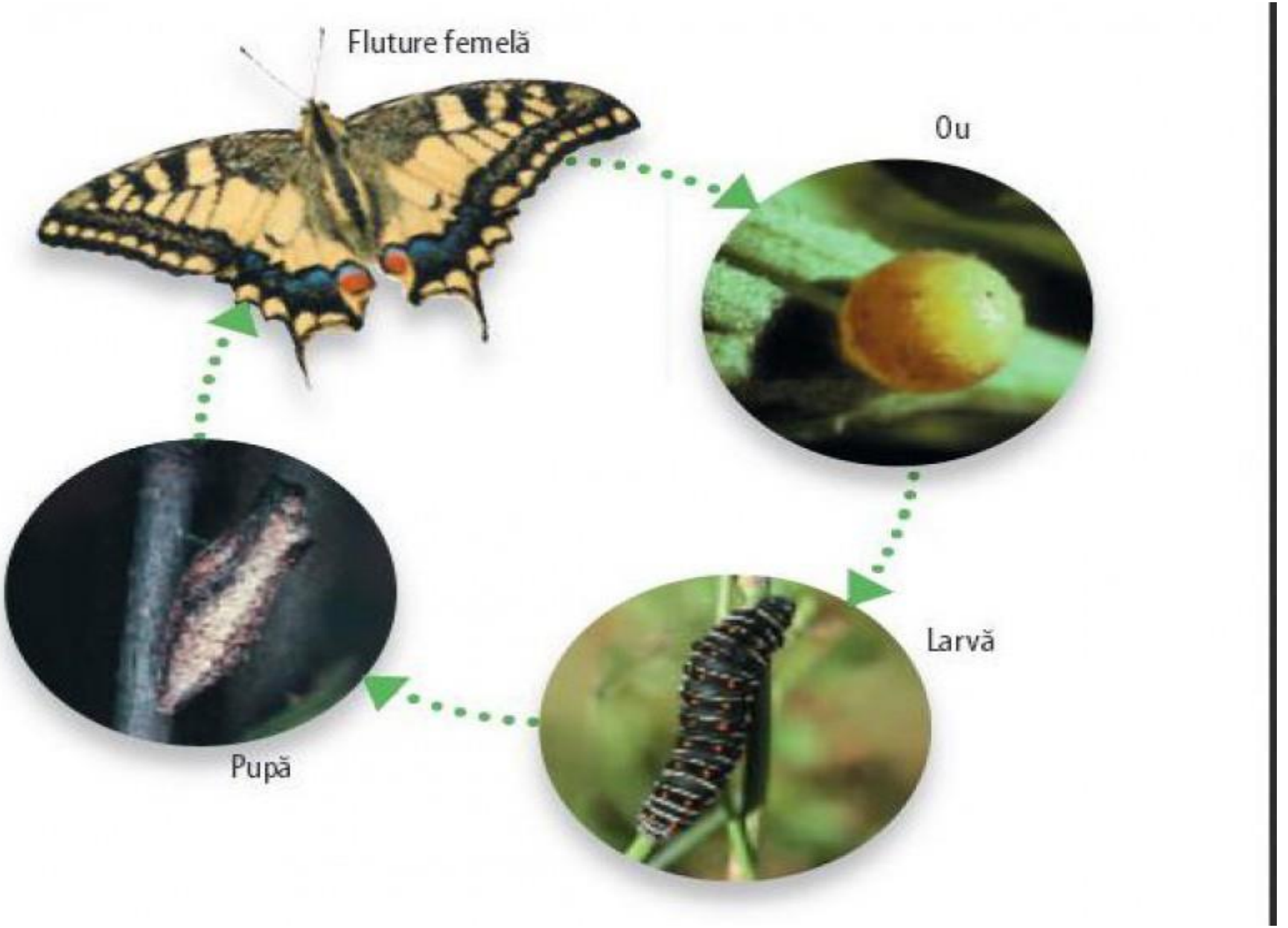
Ei se hrănesc cu nectarul și polenul florilor, având un rol important în polenizarea florilor.

În lume, există peste 24.000 de specii de fluturi.

Unii fluturi pot zbura cu **o viteză de 50km/oră** sau chiar mai rapid.

Cu ,,f” încep multe cuvinte:
Foc,fum,fluier,ține minte!
Far, fân, fată, fulg și floare
Fluture plin de culoare!
În cuvinte e prezent,
Și să fii mereu atent,
În raft, rufe, lift, bufon
Cafea tufiș telefon!
La sfârșit e în cartof,
Șerif, coif, elf și pantof!

Cu ,,f” încep multe cuvinte:
Foc,fum,fluier,ține minte!
Far, fân, fată, fulg și floare
Fluture plin de culoare!
În cuvinte e prezent,
Și să fii mereu atent,
În raft, rufe, lift, bufon
Cafea tufiș telefon!
La sfârșit e în cartof,
Șerif, coif, elf și pantof!

Fluture femelă
Ou
Larvă
Pupă

PROIECT EDUCAȚIONAL „ SĂ FIM PRIETENI”

Profesor pentru educație timpurie **CURLEANCĂ-NĂSTASE MARIANA**
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT „DUMBRAVA MINUNATĂ” TULCEA

ARGUMENT

Proiectul educațional „***Să fim prieteni***”, derulat în „***Școala Altfel***”, a avut ca scop promovarea stării de bine, cultivarea relațiilor sănătoase, atât între semeni cât și în mediul înconjurător în care trăim, atitudinea față de natură, micile viețuitoare, prietenii necuvântători.

Copiii au nevoie de prieteni buni pentru a crește și a se dezvolta.

Într-un grup de copii cu un climat social pozitiv, gradul de toleranță și respect al copiilor unul față de celălalt este atât de ridicat, încât copiii pot avea orice nume, pot arăta în orice fel și se pot comporta liber.

Un alt scop al derulării acestui proiect constă în încurajarea copiilor să ducă mai departe în cadrul grupurilor din afara grădiniței experiențele pozitive însușite – astfel, devenind ambasadori ai incluziunii și prevenirii faptelor mai puțin bune din mediul ce-l înconjoară.

O simplă plimbare în parcurile din oraș e un minunat prilej de a ne bucura de întâlnirea cu nenumărate păsări, de a le admira și de a descoperi lucruri uimitoare despre viața lor.

S-a observat că celor mici le place să vorbească cu animalele, considerându-i niște prieteni adevărați.

A avea în grijă un animal îl face pe copil să se simtă important și să aibă un scop, deoarece un animal de companie îi oferă oportunitatea copilului de a ajuta și a avea grijă de cineva. Pentru copii, animalele sunt o noutate. Copiii sunt foarte curioși, iar informațiile noi pe care le asimilează le vor stimula curiozitatea și atenția. Copiii învață despre biologia acestora și cum să aibă grijă de animale, cum să le hrănească, cum să le țină corect în brațe.

Preşcolarii trebuie învăţaţi să înţeleagă natura, să îi aprecieze frumuseţea, să-i descopere componentele şi particularităţile, să se apropie de ea şi să o protejeze.

Natura oferă aspecte din abundenţă, iar mijloacele de realizare a unei educaţii pentru ocrotire sunt diverse şi multiple.

Dezvoltarea sentimentului copilului de interconectare cu natura, presupune experiențe pozitive. Oferirea de oportunități copiilor pentru astfel de experiențe și împărtășirea lor cu ei reprezintă esența educației referitoare la mediul înconjurător.

Nu ajunge doar să te gândești la aceste acțiuni, ci mai trebuie să le şi simţi, să le trăieşti. Iar ca să le trăieşti sufleteşte, trebuie să te implici direct, să le îngrijeşti, să răspunzi de ele. În consecinţă, copiii care se implică direct în ocrotirea şi conservarea mediului, desigur sub o atentă supraveghere, îl vor preţui mai mult decât alţii.

DOMENII DE DEZVOLTARE

A. Dezvoltarea fizică, a sănătății și igienei personale

Nr. crt.	Dimensiuni ale dezvoltării	Comportamente vizate
1.	Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare.	Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate.
2.	Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării.	Își coordonează mișcările în funcție de ritm, semnale sonore, melodii.

B. Dezvoltarea socio-emoțională

Nr. crt.	Dimensiuni ale dezvoltării	Comportamente vizate
1.	Comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității.	Își însușește și respectă reguli; înțelege efectele acestora în planul relațiilor sociale, în contexte familiare; Exersează, cu sprijin, asumarea unor responsabilități specifice vârstei, în contexte variate; Demonstrează acceptare și înțelegere față de celelalte persoane, mici viețuitoare, animale din mediul apropiat/ mediul înconjurător.
2.	Autocontrolul și expresivitate emoțională	Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, de interacțiunea cu micile viețuitoare.

C. Capacități și atitudini în învățare

Nr. crt.	Dimensiuni ale dezvoltării	Comportamente vizate
1.	Curiozitate, interes și inițiativă în învățare.	Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi.
2.	Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (*perseverență în activități*).	Realizează sarcinile de lucru cu consecvență.
3.	Activare și manifestare a potențialului creativ.	Demonstrează creativitate prin activitățile artistico-plastice, practice, în conversații și povestiri creative; Demonstrează simț muzical ritmic, armonic prin cântec, joc cu text și cânt, dans.

D. Dezvoltarea limbajului, a comunicării și a premiselor citirii și scrierii.

Nr. crt.	Dimensiuni ale dezvoltării	Comportamente vizate
1.	Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute.	Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor,emoțiilor, semnificațiilor.
2.	Mesaje orale în diverse situații de comunicare.	Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii; Respectă regulile de exprimare corectă în diferite contexte de comunicare; Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului.
3.	Premise ale citirii și scrierii în contexte de comunicare cunoscute.	Diferențiază fonetic cuvinte, silabe, sunete și asociază sunete cu litere; Asimilează unele elemente ale scrisului și folosește diverse modalități de comunicare grafică și orală pentru transmiterea unui mesaj;

E. Dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii

Nr. crt.	Dimensiuni ale dezvoltării	Comportamente vizate
1.	Relații, operații și deducții	Identifică elementele caracteristice ale unor

	logice în mediul apropiat.	fenomene/relații din mediul apropiat; Construiește noi experiențe,pornind de la experiențele trecute; Identifică posibile răspunsuri/soluții la întrebări, situații-problemă și provocări din viața proprie și a grupului de colegi; Realizează în mod dirijat activități simple de investigare a mediului, folosind instrumente și metode specifice.
2.	Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare.	Evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător; Identifică și valorifică unele caracteristici ale lumii vii; Descrie unele caracteristici ale lumii vii; Demonstrează cunoașterea poziției omului în univers, ca parte a lumii vii și ca ființă socială.

LUNI – 04.11.2024

„ISTEȚII ÎN ARMONIE CU MICILE VIEȚUITOARE AUTOHTONE”

Căsuțe construite, păsările autohtone de iarnă pregătite – confecționare căsuțe (*asamblare, pictură, decorare*).

Obiective:

- Să aplice în situații noi tehnici de lucru învățate cu pensula, buretele, degetul, ștampila pentru realizarea unor compoziții originale;
- Să utilizeze corect instrumentele de lucru (*pensula, carioca*) în exprimarea liberă a gestului grafic;
- Să propună posibilități de valorificare a lucrărilor realizate (*căsuțe/ adăposturi pentru păsările autohtone*);

MARȚI – 05.11.2024

***„COPĂCEI PLANTĂM, AER CURAT RESPIRĂM”* - Plantare de arbuști în Pădurea Bididia.**

Obiective:

- Să-și îmbogățească bagajul de cunoștințe despre copacii pe care-i plantează și nu numai;
- Să-și dezvolte abilități motrice de mânuire a uneltelor cu care lucrează;

➢ Să exemplifice importanța copacilor din păduri, atât în viața animalelor cât și în viața oamenilor (*sursă de adăpost, de oxigen, de căldură, de material lemnos în industria de prelucrare a lemnului*);

MIERCURI – 06.11.2024

„PRIETENUL MEU NECUVÂNTĂTOR”

Oaspeți surpriză - „Cu animalul de companie la grădiniță”;

Obiective:

➢ Să enumere responsabilitățile (*specifice vârstei*) pe care le pot avea persoanele care dețin animale de companie;

➢ Să manifeste grijă și toleranță față de prietenii necuvântători;

➢ Să accepte diversitatea de opinii față de preferința pentru un anume animal de companie;

➢ Să respecte normele igienico-sanitare în toate situațiile impuse de activitățile desfășurate;

JOI – 07.11.2024

„ÎN PRIETENIE TRĂIM BUNI ȘI BINEVOITORI SĂ FIM”

COLECTĂ DE JOCURI ȘI JUCĂRII - având ca scop donarea acestora grădiniței din localitatea Sarighiol de Deal, comuna Beidaud, județul Tulcea.

Obiective:

➢ Să coopereze în realizarea unei lucrări plastice complexe;

➢ Să trăiască emoții pozitive ca urmare a implicării lor în acțiuni caritabile venite în sprijinul copiilor grădiniței aflate într-o situație defavorizată temporar;

➢ Să folosească modalități de comunicare grafică (*scriere xerox*) pentru transmiterea unui mesaj/ urare (*confecționare cărticică*);

VINERI-08.11.2024

„CARNAVALUL PRIETENIEI”- Evaluare proiect

Remember-ul proiectului *„SĂ FIM PRIETENI”*

Prezentare moment de dans – *Trupa* „Style Dance” ***cu melodia Warm Rain și Dansul Prieteniei.***

Obiective:

- Să execute pași de dans modern dovedind coordonare, ritm și o bună orientare spațială (*Dansul Prieteniei și dansul modern cu cercuri după melodia Warm Rain*);
- Să cânte cu dezinvoltură concomitent cu executarea pașilor de dans sugerat de text;

Echitate în educație- incluziune și diversitate

Prof. Ed. Timpurie CUCU – CHIRIAC IRINA

GRĂDINIŢA P.N. SOMUŞCA – STRUCTURĂ SCOALA GIMNAZIALĂ CLEJA,

COM. CLEJA , JUDETUL BACAU

Motto: *"Să nu-i educăm pe copii pentru lumea de azi. Această lume nu va ma mai exista când ei vor fi mari. Și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze." (Maria Montessori)*

În societatea în care trăim întâlnim schimbări profunde și rapide, iar învățământul nu iese din acest tipar, prin urmare, nu poate stagna, e prioritar să se adapteze pentru a face fața cerintelor. Reforma sistemului de învățământ are în prim plan formarea unor dascăli capabili de a se adapta tututror provocărilor, avînd ca obiective majore schimbarea mentalității și formarea unor dascăli capabili de a se adapta tututror provocărilor. Trăind într-o lume care se schimbă, educația la randul ei cere schimbare. Cine altcineva, alături de părinți, cunoaște mai bine copilul, decat dascălii? Ei sunt cei care încercă să le cunoască nevoile și cerințele, iar pentru ca munca să dea rezultatele așteptate fiecare trebuie să-și pună întrebarea, dacă ceea ce le oferă copiilor și cum le oferă, le este întradevăr de ajutor. Menirea dascălului este de a crea un singur climat care să antreneze gândirea divergentă și să dezvolte atitudinea creativă la copii, condiție esențială pentru desfășurarea unui program complex de instruire, care să-l pregătească pentru viața socială, tot mai solicitantă, în care se vor integra. Educația timpurie este nucleul întregului sistem de învățământ, iar accesul și echitatea trebuie să fie analizate în mod primordial. Datorită schimbărilor sociale și economice continue, rolul politicilor educaționale este de a adopta noi strategii de funcţionare, astfel încât accesul și echitatea în educaţie să ofere oportunităţi educaţionale egale tuturor copiilor.

Educația este un drept fundamental al fiecărui copil, iar de mai mulți ani se pune accent pe egalitatea de șanse la nivel internațional, dar și național. Această egalitate în ceea ce privește educația începe de la vârste mici, odată cu înscrierea copilului la grădiniță. Toți copiii, indiferent de categoriile din care fac parte, au acest drept fundamental. Însă, din păcate, încă mai sunt cazuri în care mulți copii, mai ales cei din medii defavorizate, nu beneficiază de acest drept. Cu timpul a scăzut și reticența cu care erau priviți elevii cu nevoi speciale, și acum se pune accent pe integrarea acestora în școala de masă, cu scopul oferirii unui climat cât mai echilibrat și favorabil dezvoltării armonioase a acestora.

Educaţia timpurie reprezintă procesul de tranziţie a educaţiei copilului primită în familie până la intrarea acestuia în şcoală, iar mediul educaţional asigură educaţia formală dezvoltând comportamentul, atitudinile şi ideile sociale care constituie baza valorilor. Obiectivele educaţiei timpurii respectă caracteristicile psihologice ale dezvoltării copilului şi urmăresc dezvoltarea socială a individului prin dezvoltarea proceselor sociale (dezvoltarea psihosocială, abilităţi sociale şi de rezolvare a problemelor sociale), cu impact asupra bunăstării acestuia.

Egalitatea de şanse la educaţie începând cu vârsta timpurie este un beneficiu pentru dezvoltarea socială, cognitivă şi socioemoţională ale copilului. Prin urmare, accesul la educația timpurie este prima acțiune care poate reduce inegalitățile educaționale. În egală măsură, atunci când vorbim de echitate, accentul se pune pe asigurarea accesului la educație cât și pe îmbunătățirea calității serviciilor educaționale. Aşadar, **echitatea** prin calitate și acces reprezintă premisa educației timpurii. Educația timpurie este prima comunitate echitabilă a copilului, care poate determina traiectoria vieții ulterioare.

Echitatea în educația timpurie se concentrează în principal pe incluziune și diversitate. Calitatea în educaţia timpurie este realizată prin corelarea dimensiunilor de alfabetizare, bunăstare socială şi emoţională cu abilităţile cognitive care susţin dezvoltarea şi bunăstarea pe tot parcursul vieţii. Aşadar, dezvoltarea accesului la educația timpurie este o promisiune pentru creșterea economică precum și pentru reducerea sărăciei. Provocările inechităţii educaţionale sunt prezente la nivel global în majoritatea ţărilor şi regiunilor, iar principalii indicatorii care măsoară excluderea sunt sărăcia sau nivelul educaţiei materne, urmaţi de locaţia geografică. Pe lângă aceşti indicatori, dimensiunile individuale ale inechităţii sunt etnia, limba, genul sau dizabilităţile copiilor, însă cel mai consecvent factor care afectează accesul la educaţia timpurie este sărăcia.

În lucrul cu elevii cu cerințe educaționale speciale, atât în școala de masă, cât și în școala incluzivă este nevoie de muncă în echipă, deoarece pentru un singur cadru didactic munca ar fi una foarte mare, cu un consum mare de energie, existând posibilitatea ca valorificarea abilităților copilului să nu fie atinse la maximum, iar rezultatele s-ar putea să se lase așteptate, și la final cadrul didactic să se simtă copleșit de situație. De aceea, munca în echipă, mai ales în cazul în care la clasă există elevi cu cerințe educaționale speciale, este esențială. Echipa ar trebui formată din: cadrul didactic de la clasă, cadrul didactic de sprijin, psiholog, logoped și medic. De asemenea, în cazurile în care cadrul didactic lucrează cu elevi cu C.E.S., este foarte important să cunoască noțiuni de bază ale dizabilității cu care se

confruntă elevii respectivi, pentru a lucra într-un mod cât mai eficient cu ei și pentru a-și adapta metodele de lucru la nevoile și cerințele acestora.

Așadar, voi prezenta câteva strategii pentru lucrul cu elevii cu cerințe educaționale speciale, valabile și în lucrul cu ceilalți elevi:

1. ***Implicarea cadrului didactic*** –care are un efect direct asupra procesului instructiv-educativ. El trebuie să fie empatic, pozitiv, cald, înțelegător, dar și tenace și un bun organizator. De asemenea, este foarte importantă formarea continuă a cadrului didactic și implementarea de noi metode și practici în cadrul activității sale.

2. ***Implicarea familiei și menținerea legăturii cu aceasta*** – cu cât relația dintre profesor-părinte este mai strânsă cu atât implicarea elevului și eficiența învățării cresc. În plus, prin implicarea părintelui în viața școlară îl va ajuta pe acesta să știe cum să lucreze și la rândul lui cu copilul acasă.

3. ***Cunoașterea elevului*** – cum am menționat și mai sus, cunoașterea copilului, a diagnosticului acestuia, este foarte importantă, dar foarte importantă este și cunoașterea personalității elevului, a pasiunilor sale, a aptitudinilor, sau chiar și a lucrurilor care nu îi fac plăcere copilului.

4. ***Cunoașterea grupului –*** cunoașterea modului cum se raportează colegii între ei, cum este văzut copilul cu CES de către ceilalți colegi, dacă acesta este sau nu integrat în grup, etc.

5. ***Numărul de elevi de la clasă*** – un aspect esențial în realizarea unei educații înalt calitative. Cu cât clasele sunt arhipline, cu atât calitatea actului educațional scade, și nu pentru că profesorii nu ar fi competenți, ci pentru că efectiv timpul nu este suficient pentru a putea oferi șansa elevilor de a învață în propriul ritm, de a putea explica în mod individual fiecărui elev o tema pe care încă nu a înțeles-o. Și astfel, trecând peste o noțiune pe care elevul nu a consolidat-o, se va mai adăuga încă una și așa mai departe, și într-un final calitatea actului educativ scade, uneori apărând insuccesul școlar și apoi consecințele sale. De aceea în țări mai dezvoltate sunt angajați la clase asistenți ai cadrelor didactice.

Prin urmare, echitatea şi incluziunea în educaţie reprezintă o prioritate în multe ţări. Echitatea presupune asigurarea dreptului la educaţie pentru toţi copiii, astfel încât aceştia să îşi poată realiza potenţialul şi aspiraţiile și presupune stabilirea mecanismelor pentru realizarea acestor scopuri.

Incluziunea poate fi definită şi ca un proces de abordare şi reacţionare la diversitatea de necesităţi a tuturor elevilor, prin sporirea participării acestora la propria instruire şi la viaţa comunitară, la reducerea excluderii Ón cadrul educaţiei şi din educaţie. Ea implică modificări de conţinuturi, abordări, structură şi strategii, păstrând o viziune comună care cuprinde toţi copiii de aceeaşi vârstă cu convingerea că sistemul de învăţământ la general este responsabil de educarea tuturor copiilor. (UNESCO)

În egală măsură, echitatea se concentrează pe incluziune și diversitate, începând cu primul nivel de educație formală. Educaţia timpurie este o componentă educațională care contribuie în dobândirea de abilităţi şi cunoştinţe ale copilului, fiind considerată un predictor în procesul educaţional viitor. Accesul la învăţământul preşcolar contribuie la îmbunătăţirea sistemului educaţional şi implicit reduce rata abandonului şcolar.

În pofida priorităților asupra acestei etape a educației, dezvoltarea criteriilor de accesibilitate şi echitabilitate în educaţia timpurie rămân subiecte controversate atunci când abordăm situația copiilor din medii defavorizate. Provocările inegalităţilor educaţionale sunt factori cheie care conduc la limitarea accesului la o formă de educaţie a copilului. Astfel, s-a constatat că mediul socio-economic şi demografic de la naştere, nivelul de educaţie al părinţilor corelat cu venitul, starea civilă a familiei, sunt determinanți ai inegalităților educaționale. Calitatea în educaţia timpurie este realizată prin corelarea dimensiunilor de alfabetizare, bunăstare socială şi emoţională şi abilităţile cognitive, fără influenţa altor factori externi. Investițiile sociale, economice și culturale în această ramură a educației pot schimba viitorul celor marginalizați și discriminați prin asigurarea accesului și echității în educația timpurie.

Bibliografie:

1. *Liliana Carmen Balea. Lucrările proiectului educațional internațional ,,INTEGRAREA COPIILOR CU CES IN INVATAMANTUL DE MASA", Centru de resurse umane, Buftea, 2022*
2. *OECD. Equity and quality in education: Supporting disadvantaged students and schools, 2012, 170 p.*
3. *Stan, L. Dezvoltarea copilului și educația timpurie. Iași: Polirom, 2016, 312 p., ISBN 978-973-46-5669-1.*

PROIECT EDUCAȚIONAL
FESTIVALUL TOAMNEI

PREDA OANA-MARIA

Octombrie 2024

Motto:

„Trebuie să ne facem timp să stăm și să observăm cum frunzele se îngălbenesc.”

Elizabeth Lawrence

Argument :

Toamna este anotimpul belşugului, al bogăţiei atât în recoltă cât şi în culori. In fiecare an ni se dezvăluie acelaşi anotimp, dar cu altă haină. Câteodată blândă, cu soare dogoritor şi cu parfum de fructe, alteori mai aspră cu miros de brumă şi vânt tăios sau cu ploi reci, melancolice, dar întotdeauna colorată cum nici nu ţi-ai fi imaginat că se poate. Toată această simfonie de culori ne dă un sentiment ciudat de visare. Atâtea culori atât de diferite şi totuşi atât de bine combinate, încât aproape că nu-ţi poţi crede ochilor că ceea ce vezi e aievea. Încercăm să înţelegem acest festin al culorilor privind cu atenţie acest spectacol al naturii, această impresionantă dovadă de sensibilitate şi frumos. Ne gândim că uneori ar fi benefic să ne exprimăm gândurile prin intermediul artei. Să redăm, aşadar, bogăţia şi culorile toamnei prin desen, pictură, colaje, aplicaţii cu materiale din natură oferind, în acelaşi timp, posibilitatea micilor artişti de a da frâu liber imaginaţiei creatoare şi artistice prin intermediul culorii şi a penelului.

Natura, aşa cum este ea, trecând prin multe transformări, ne încântă privirea de fiecare dată. Încet, încet îşi reduce din activităţi, pregătindu-se pentru o nouă etapă. Privind în jurul nostru este imposibil să nu vedem că frunzele copacilor încep să cadă una câte una, precum lacrimile, că rândunelele se adună şi ne privesc cu nostalgie, pregătindu-se pentru lunga călătorie, că razele plăpânde ale soarelui încearcă totuşi să ne mai încălzească.

Toamna, un minunat anotimp, ne face, ca o zi petrecută în natură, să regăsim o linişte interioară, o plăcere de a descoperi de fiecare dată ceva nou, oferindu-ne cele mai frumoase peisaje. Fie că eşti mare sau mic,tânăr sau bătrân, minunăţia peisajului te face să crezi că te

afli la cea mai deosebită expozitie de artă a unor pictori celebri, fapt care ne-a determinat să alegem această perioadă minunată pentru a le îndruma paşii, acestor copii, spre porţile cunoaşterii.

Noi, primii dascăli ai copiilor trebuie să ne gândim că trecutul l-am primit în dar, prezentul, în galopul vieţii şi nu mai prindem cu coada ochiului decât ratarea lui, dar viitorul este ca un aluat în mâna noastră şi trebuie să-l modelăm.

Scopul proiectului: antrenarea copiilor în activităţi directe şi variate ce duc la formarea , afirmarea și stimularea creativităţii, a expresivităţii prin realizarea de creaţii plastice şi aplicaţii cu materiale din natură.

Obiective propuse :

*****antrenarea preșcolarilor și a părinților în vederea organizării unui târg de toamnă;

*****dezvoltarea abilităților de comunicare și antreprenoriale ale preșcolarilor;

***** promovarea imaginii grădiniţei;

*****dezvoltarea aptitudinilor creative;

***** stimularea competiției.

Grup ţintă :

***** preșcolari-Grădinița cu P.P. ”Sf. Stelian”, Ploiești

*****cadre didactice

*****părinți

Organizatori :

* prof. Preda Oana-Maria

Locul desfăşurării:

Activităţile se vor desfăşura în aer liber, în curtea Grădiniței cu P.P. ”Sf. Stelian”, Ploiești

Durata proiectului: octombrie 2024

Resurse umane: *****Cadre didactice - Grădinița cu P.P. ”Sf. Stelian”, Ploiești

*Preșcolari

* Părinţi

Resurse materiale: fructe și legume proaspete și conservate, produse de patiserie și alimentare la care s-au folosit fructe și legume de toamnă, materiale din natură.

Activitate propusă: Cadrele didactice și-au propus organizarea unui Târg de toamnă constând într-o expoziție cu donații a unor produse de toamnă (fructe și legume proaspete și preparate din acestea) precum și realizarea unor activități practice cu materiale din natură.

Activități desfășurate:

1. Mediatizarea festivalului;
2. Pregătirea festivalului;
3. Deschiderea **"FESTIVALULUI TOAMNEI";**

***** expoziţie cu donații - lucrări practice care valorifică potențialul creativ al preșcolarilor, educatoarelor și părinților. ;

***** expoziţie cu donații - fructe și legume proaspete și conservate, produse de patiserie și alimentare la care s-au folosit fructe și legume de toamnă.

Rezultate așteptate:

- Responsabilizarea preșcolarilor, a cadrelor didactice și a părinților prin implicarea în activități comune, extrașcolare;
- Întărirea parteneriatului cu părinții;
- Obținere de fonduri extrabugetare cu valorificare la nivel de grupă

Metode de monitorizare și evaluare:

***** stimulente, recompense

***** mediatizarea evenimentului; .

***** diseminare;

***** album în format electronic cu activitățile desfășurate;

***** raport;

***** procese-verbale.

Impactul proiectului:

Cu siguranţă că va fi un valoros schimb de idei, iar produsele finale vor aduce satisfacţii copiilor.

Participanţii la proiect vor descoperi ce înseamnă comportamentul față de natură și munca în echipă. Comunitatea şi familia vor fi stimulate în a se implica efectiv în activităţile desfăşurate în cadrul grădiniţei.

Sustenabilitatea proiectului:

Dialogul permanent care se naşte în acţiunile educative, între cadrele didactice şi preşcolari, nu este un simplu act de comunicare, ci de cunoaştere şi căutare de soluţii la problemele ridicate. Pentru a realiza acest dialog vom coopera, în permanență cu toții. Prin modul cum organizăm şi desfăşurăm întreaga paletă de activităţi, vom reuşi să dezvăluim copiilor frumuseţea naturii, prin implicarea în activităţi comune plăcute. Vom realiza pe deplin obiectivele propuse folosind mijloace educative şi de învăţare moderne, care să fie acceptate de către copii.

Beneficiarii proiectului:

* preșcolari
* Părinţii
* Cadrele didactice

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

Nr crt.	**Activitatea desfășurată**	**Locul desfășurării**	**Participanţi**
1.	Mediatizarea festivalului – întâlnire de lucru, întocmirea documentelor, stabilirea responsabilităților, popularizarea proiectului -prezentarea proiectului în cadrul unităților de învățământ, cât și în mediul online, site-uri, rețele de socializare, ziare locale.	Grădinița cu P.P. ”Sf. Stelian”, Ploiești	Cadre didactice
2.	Pregătirea festivalului -lucrări artistico-plastice cu materiale din natură -activități practice gospodărești	Grădinița cu P.P. ”Sf. Stelian”, Ploiești	Preșcolari Cadre didactice
3.	Deschiderea**“FESTIVALULUI TOAMNEI”**	Grădinița cu P.P. ”Sf. Stelian”, Ploiești	Preșcolari Cadre didactice Părinți
4.	,,Bunica m-a învățat / Bunătăți multe să fac" prăjituri, obiecte decorative	Grădinița cu P.P. ”Sf. Stelian”, Ploiești	Preșcolari Cadre didactice
5.	,,Sub umbrela toamnei” prăjituri, obiecte decorative	Grădinița cu P.P. ”Sf. Stelian”, Ploiești	Preșcolari Cadre didactice

6.	"Întâlnire cu toamna"-murături și târg de prăjituri prăjituri, obiecte decorative	Grădinița cu P.P. ”Sf. Stelian”, Ploiești	Preșcolari Cadre didactice
7.	"Furnicuțe hărnicuțe, cămăruța au umplut "-activitate practic-gospodărească.	Grădinița cu P.P. ”Sf. Stelian”, Ploiești	Preșcolari Cadre didactice
8.	,,Bogăția toamnei în culori si forme"-prăjituri, obiecte decorative	Grădinița cu P.P. ”Sf. Stelian”, Ploiești	Preșcolari Cadre didactice
9.	,,Bunătăți de la bunica" - activitate practic-gospodărească.	Grădinița cu P.P. ”Sf. Stelian”, Ploiești	Preșcolari Cadre didactice
10.	,,Toamnă harnică și de roade darnică”-prăjituri, obiecte decorative	Grădinița cu P.P. ”Sf. Stelian”, Ploiești	Preșcolari Cadre didactice
11.	,,Culorile toamnei”-lucrări artistico-plastice	Grădinița cu P.P. ”Sf. Stelian”, Ploiești	Preșcolari Cadre didactice

Coordonatori proiect,

Prof. Preda Oana-Maria

POVESTE DE TOAMNĂ

DE DUMITRACHE BIANCA ELENA, CLASA A XI-A D,

COLEGIUL NAȚIONAL „GHEORGHE MUNTEANU MURGOCI”, BRĂILA

PROF. COORDONATOR NOVAC SIMONA-PAULA

Într-o zi de dimineață,
Când natura se trezi,
Doi copaci în curtea casei,
Abia că se mai zări.

Ceața-ncet se ridicără,
Iar copacii se zări
Și văzu grăbită tare,
Barza cu a ei copii.

Unde pleci și ne lași singuri?
În curând vom fi golași,
Iară toamna e poveste
Tare-am vrea și tu s-o vezi!

Toamna-i magică culoare,
Peste tot frunze pe jos
Plin de ghinde colorate,
Dar nu în copaci,pe jos.

Încet, vântul începe a bate,
Ridicând covoru-n sus
Iară fructele mai coapte
Încep a cădea pe jos.

Colorat e totu-n zare,
Roșu, galben, chiar verzui
Merelestau atârnate,
Iar gutuile-s gălbui.

Păsările-s peste tot
Anunțând cu zarvă mare
Că azi nu-i ziua de ieri,
E tablou plin de culoare.

Toamna este de poveste ,
Doar să stai să o privești,
Băgând câte-un lemn în sobă,
Căscând gura la povești.

Dragă barză, nu pleca!
Zise în cor copacii goi.
Stai cu noi și vei vedea,
O paletă de culori!

Dragi copaci, îmi pare rău
Eu vă cred, chiar pe cuvânt.
Știu că toamna-i colorată,
Însă nu rezist la vânt.

Iar acum cei doi copaci
Rămânând ei singurei,
Admirau de sus în jos,
Frunzele, că doar sunt chei.

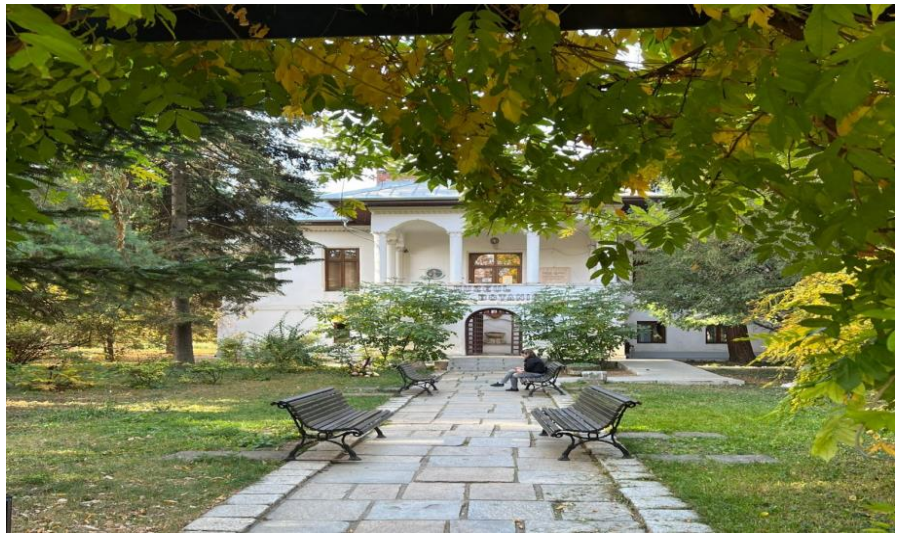
CULORILE TOAMNEI

Autori : OAIE GEORGETA-BIANCA - clasa a 11a
ICONARU MARIANA - clasa a 11a
Prof. coordonatori : GIURCĂ MIHAELA FLORINA
GHEȚU OANA
Colegiul Național “Gheorghe Munteanu Murgoci”

JURĂMÂNTUL NATURALISTULUI

NATURA :

Eu NATURA mă leg în fața voastră să vă îndestulez cu roadele mele pe voi și pe urmașii voștri, să veghez la sănătatea voastră, să vă aduc în suflet seninul cerului meu, limpezimea apelor mele, gingășia florilor, agerimea animalelor, zborul înalt al vulturilor mei.

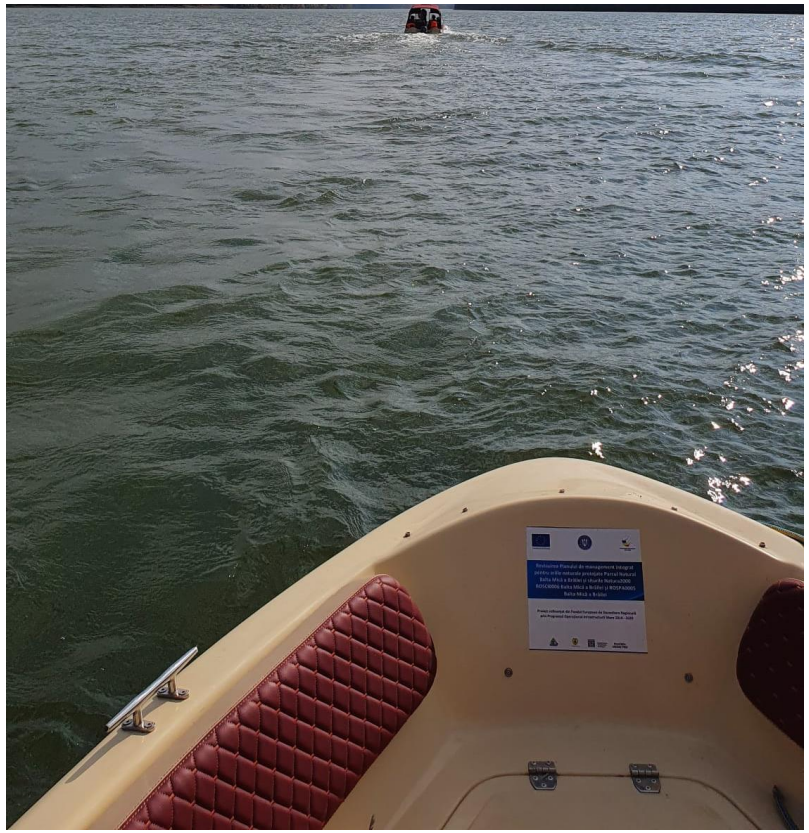

OMUL :

Mă leg în fața ta NATURĂ, să nu-ți întunec cerul, să nu-ți tulbur apele, să nu-ți răvășesc pădurile. Și dacă vom respecta acest jurământ, fiecare dintre noi, măcar cu măcețul din grădină, cu pajiștea din dosul casei, cu zborul de rândunele ne putem declara adevărați apărători ai naturii.

Dunăre, Dunăre-drum fără pulbere

Vă invit să vizitați ori de câte ori aveți ocazia aceste minunate locuri din România, unice prin frumusețea lor.

Vizita la Muzeul interactiv de Științe și Drumeție la canionul 7 scări

O clipă umedă, ca o lacrimă parcă îmi alunecă pe obraz ori de câte ori rememorez acele momente...

A fost odată ca niciodată...
Să descoperim viața simplă de la țară.

Plantând copaci în Comorofca

Într-o primăvară zgribulită și rece o mână de oameni harnici împeună cu un grup de elevi silitori și iubitori de natură au schimbat fața unei străzi dintr-o comunitate defavorizată pentru că nu-i așa.

OMUL SFINȚEȘTE LOCUL !

Drumeția în Valea Zânelor a fost un prilej de a descoperi locuri de neuitat dar și un moment de mândrie că am putut pune umărul la ecologizarea acelei zone.

Colectarea Selectivă a deșeurilor în cadrul colegiului

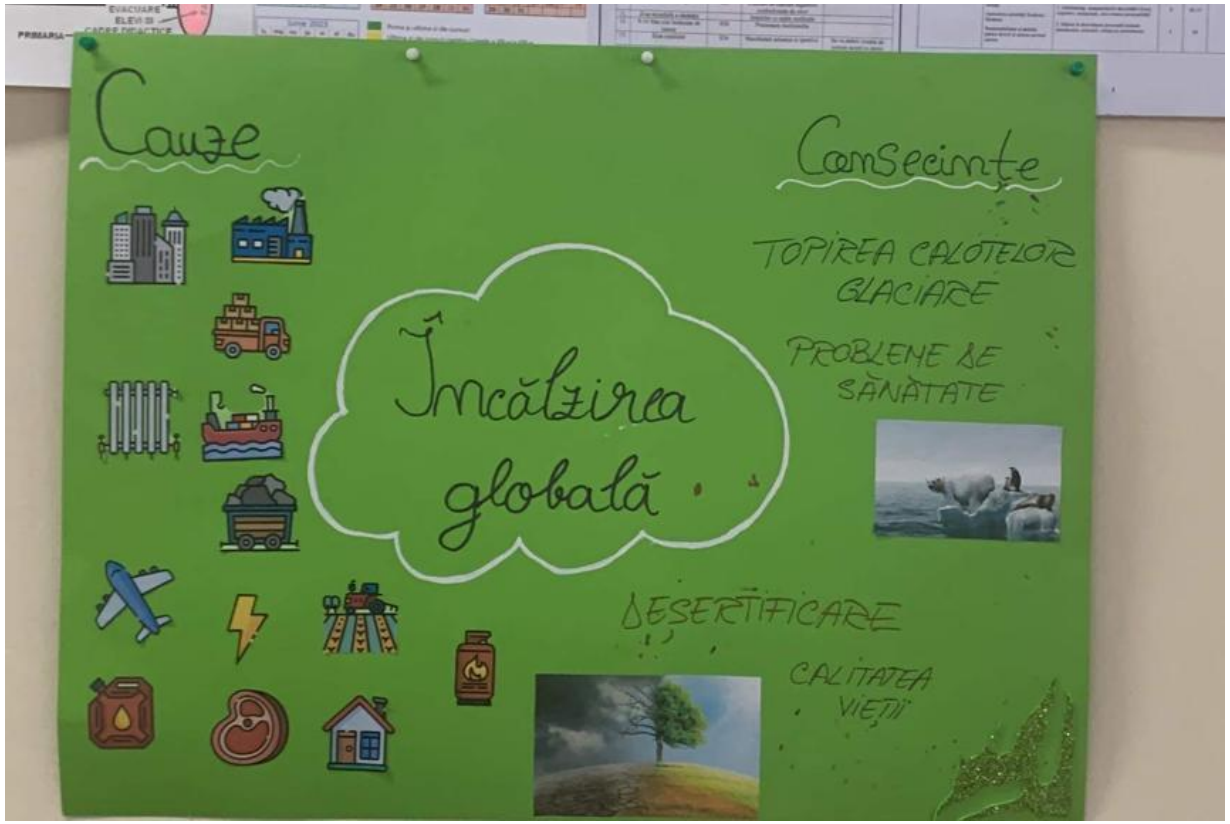

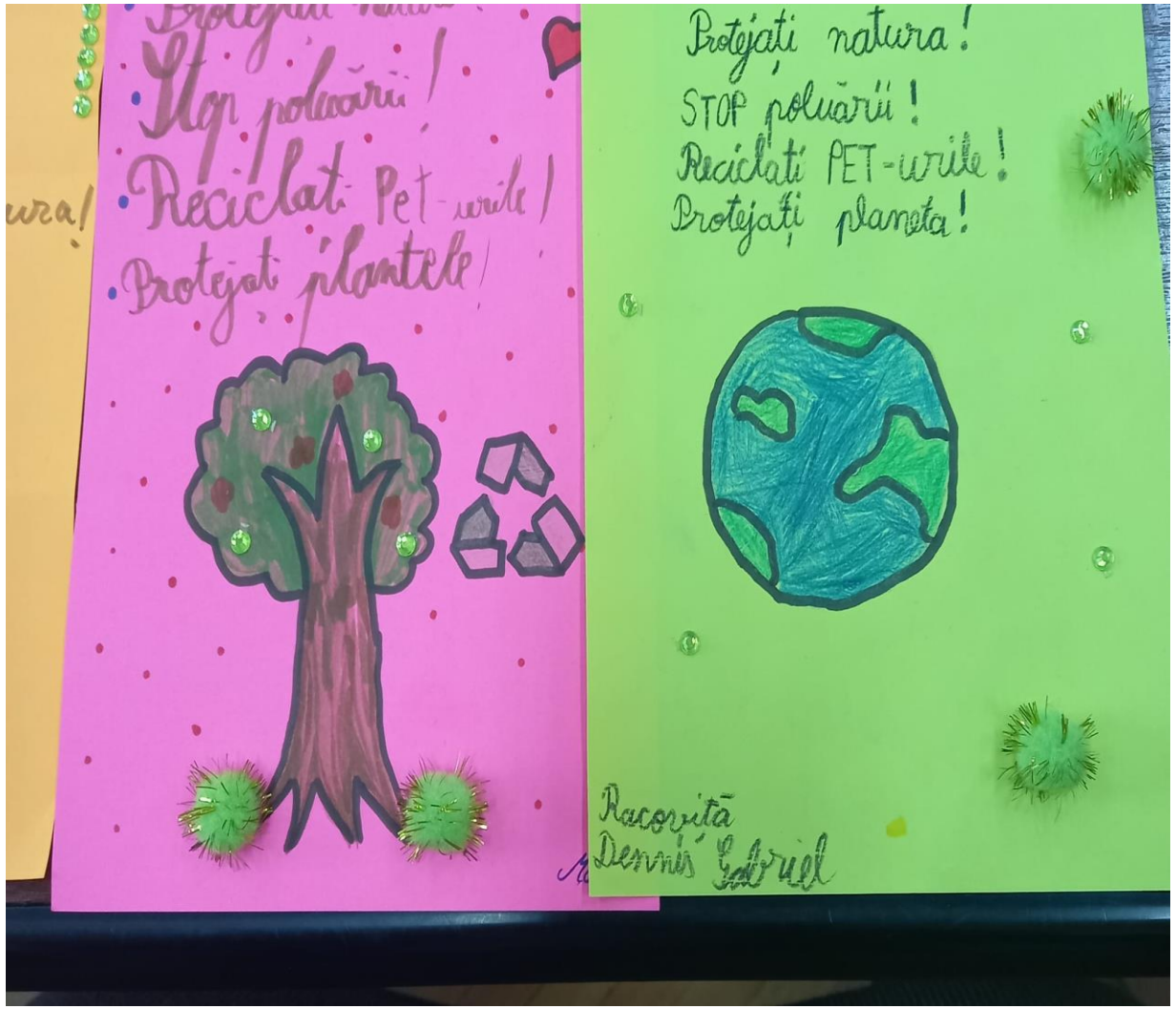
Reciclarea Materialelor

Campanie de informare despre Încalzirea Globală

Dreptul la un mediu mai curat!

Pârâul Rece-loc de visare, loc binecuvântat cu tot ce are natura mai frumos, mai plăcut și mai atrăgător.

Vizită la castelul Peleș

Cel mai modern și utilat castel european de sec XIX, înconjurat și protejat de o superbă pădure de foioase și conifere.

Peisajul care-ți taie respirația a inspirat mulți regizori ai unor filme celebre.

Aceasta este România adevărată, din care facem parte și noi elevii colegiului "Gh. M. Murgoci".

IMNUL NATURALIȘTILOR

Suntem naturaliști și voios hoinărim
Iubim natura și vrem s-o păzim,
Iar voi acei ce florile iubiți
La noi la Brăila veniți

Ne place natura-nverzită
Și câmpul cu mii de culori,
Lumina de lună șoptită
Și roua curată de flori.

Suntem naturaliști și voios hoinărim
Iubim natura și vrem s-o păzim,
Iar voi acei ce florile iubiți
La noi la Brăila veniți

Ne plac munții cu vârful în soare
Și brazii în freamăt de vânt,
Ne-ncântă apusul e mare
Și râul încet susurând.

DIVERSITATE ȘI INCLUZIUNE– O ȘANSĂ PENTRU FIECARE

AUTORI: BURLACU ANDREEA CLASA A IX-A C
EFTIMIE ANDREEA CLASA A X-A C
PROFESORI COORDONATORI: IOSIF MIMI
MARIN FLORINA

Într-o societate globalizată și diversă, educația devine un instrument esențialpentrupromovareavalorilor de diversitateșiincluziune.

Înșcolile din România, acest concept este tot maiprezent, iarintegrareaelevilor din mediiculturalediferitesau cu caracteristicideosebiteeste un subiect important. Scopulacestuireferatestesăevidențiemimportanțadiversitățiișiincluziuniiîncontextuleducativ, utilizândexemple concrete din experiențelenoastre de elevi. Încadrulacestuireferat, ne propunemsădiscutămdespre cum școalapoatedeveni un loc în care fiecareelev, indiferent de origineasaetnicăsauculturală, săbeneficieze de o educație de calitateși de șanseegale.

Diversitateașiincluziuneaîneducație sunt douăconceptefundamentale care joacă un rol important înformareauneisocietățiechitabileșiprospere. Înșcolile din România, ca șiînmultealtesistemeeducaționale din lume, învățământul nu se mailimitează doar la transmiterea de informații, ci devine un spațiu al învățăriimutuale, al respectuluifață de diferențeși al integrării.

Tema acestuireferat, „Diversitateșiincluziune la clasă – o șansăpentrufiecare”, reflectăesențaacestuiproceseducațional, punândînevidențăatâtimportanțadiversității, câtși a incluziuniiîncadrulșcolii.

Diversitatea nu estedoar un concept abstract, ci o realitateconcretăînmulteșcoli, undeeleviiprovin din mediidiferite, au culturișietnii diverse sau se aflăîntr-o situațiespecială din punct de vedere al abilităților. Incluziuneaînseamnă, prinurmare, integrareaacestoreleviîntr-un cadrueducativ care să le permităsăînvețeșisă se dezvolte, avândaceleașișanse ca toțiceilalți.

Analizămtema din perspectiva a douăexemplepersonale.

Eu, B.A., am venit din Belgiași am fostintegratăînsistemuleducaționalromânesc, iar E. A.provinedintr-o familie de etnieromă. Amândouă am învățatimportanțadiversitățiișia incluziuniiînșcoală, prinexperiențelenoastre de elevi care au fostsusținuteșiîncurajate de profesori, colegiși de întregulsistemeducativ.

Ce înseamnădiversitateîneducație?

Diversitateaeste un concept larg care se referă la existențadiferențelorîntreoameni, fie ele de naturăculturală, etnică, religioasă, lingvistică, de vârstă, de abilitățifizicesaumentalesauchiar de gen. Într-o clasă, diversitatea se manifestăprinfaptulcăelevii vin din mediidiferite, au culturișitradițiidistincte, vorbesc limbi diferitesau au experiențe de viațăunice. Aceastădiversitatepoate fi o sursă de îmbogățire, de învățareși de inovare, atâtpentruelevi, câtșipentruprofesori.

Încazul meu, B. A., venind din Belgia, am adus cu mine un set diferit de valoriși un stil de învățământ care nu era întotdeaunaînconcordanță cu ceeaceînvățamînRomânia. De exemplu,

înBelgia, școlile sunt mai orientate spreautonomieșidezvoltareagândiriicritice a elevilor, întimpceînRomâniaaccentul se punemaimult pe învățareateoretică. Acestediferențe m-au provocatsămăadaptez, săînvăț o nouămetodă de învățareșisămăintegrezîntr-un nousistemeducativ.

Pe de altăparte, E. A., o elevă de etnieromă, a simțitșieacăproveniențasaetnică a avut un impact asupramoduluiîn care a fostpercepută de ceilalți. Din păcate, în multeșcoli din România, elevii de etnieromă se confruntă cu prejudecățișidiscriminare, ceeacepoateafectaîncrederea lor în sine șiperformanțeleșcolare. Însă, înciudaacestorprovocări, Andreea a avutparte de un mediueducaționalîn care a fostîncurajatășisprijinită, demonstrândcădiversitatea nu reprezintă un obstacol, ci o oportunitate de a învățași de a crește.

Ce înseamnăincluziuneîneducație?

Incluziuneaîneducație se referă la integrareatuturorelevilor, indiferent de diferențele lor, într-un sistem de învățământ care le oferăaceleașișanse de dezvoltare. Un mediueducaționalincluzivînseamnăcăelevii sunt acceptați, respectațișisprijinițiînprocesul lor educativ, indiferent de contextul lor familial, social sau cultural. Într-o astfel de școală, elevii sunt învățațisărespectediferențeleșisăcolaborezepentru a învățaîmpreună.

Înexperiențanoastră, acest concept a fostsusținutactiv de profesoriicoordonatori, Iosif Mimi și Marin Florina. Încazul meu, B. A., integrareaîntr-o școalăromânească a fostposibilășimultmaiușoarădatoritășprijinului constant al profesorilorșicolegilor care au înțelesimportanțaintegrăriiunuielevdintr-o țarăstrăină. Am avutparte de un mediuîn care am fostîncurajatăsăparticip la activitățileșcolii, săînvățlimbaromânășisămăadapteztreptat la sistemuleducaționalromânesc. Profesori precum Iosif Mimi au avut o abordareadaptatănevoilor mele și au oferitrăbdareșisprijin, facilitândastfelintegrareamea.

Înceeace o privește pe E. A., experiențaincluziunii a fostmarcată de faptulcăși-a găsitloculîncolectivulclasei, deșiadeseaelevii de etnieromă sunt victime ale stereotipurilor. Sprijinulprofesoral a fostesențialpentru Andreea, iaruniidintrecolegiisăi au demonstratînțelegereșideschidere, ceeace a făcut ca integrareasă fie maiușoară. De asemenea, profesorii au folosittehnici de învățare care nu au discriminat pe bazaetniei, iar Andreea a învățatsăîșiaprecieze propria culturășisăîșiexprimeideile liber, fărăteama de a fi judecată.

Beneficiilediversității și incluziunii:

1. Promovarearespectuluișitoleranței

Atuncicândeleviiînvațăîntr-o clasădiversă, în care sunt acceptațișirespectațiindiferent de originea lor, eidezvoltă o atitudine de respect față de ceilalți. Ei înțelegcădiferențele de cultură, religiesauetnie nu trebuiesă fie un motiv de separare, ci un motiv de învățareșicolaborare.

2. Creștereaperformanțeișcolare

Un mediu divers șiincluzivpoatecontribui la creștereaperformanțeișcolare, deoareceelevii sunt stimulațisăîșiexprimeopiniileșisăcolaboreze, iaracestlucruîiajutăsăîșidezvolteabilități cognitive șisociale. De asemenea, profesorii care adoptămetode de învățareincluzive sunt maicapabilisărăspundănevoilorindividuale ale fiecărui elev.

3. Îmbogățireaexperienței educaționale

Într-o clasădiversă, eleviiînvață nu doar din manuale, ci și unii de la alții. Fiecareelevaduce cu sine o perspectivăunicăasupralumii, iaracestlucrupoatecontribui la dezvoltareagândiriicriticeși la înțelegereamaiprofundă a diverselorculturișitradiții.

Rolulprofesorilorînpromovareadiversității și incluziunii

Profesorii au un rol crucial încreareaunuimediuincluziv. Ei trebuie să fie conștienți de diversitateaelevilor lor șisăaplicemetode de predare care sărăspundănevoilorfiecărui elev. Un cadrueducativincluziv se construiește prinrăbdare, empatieșiadaptabilitate. Profesoriicoordonatori, Iosif Mimi și Marin Florina, au demonstratacestecalități prinabordarea lor deschisășiprincreareaunuiclimatîn care fiecareelev se simteînsiguranțășisprijinit.

Concluzie

Diversitateași incluziunea sunt esențialepentrucreareaunuisistemeducaționalechitabilșieficient. Experiențelenoastre, atât ca elevăvenitădin tr-o altățară, cât și ca elevă de etnieromă, demonstrează că școlile care promovează diversitateași incluziuneaoferă elevilor nu doar o educație de calitate, ci și o oportunitate de a se dezvolta ca persoanedeschiseșirespectuoasefață de ceilalți. Prin susținereadiversității și aplicareaprincipiilorincluziunii, școlile nu doarcăajutăeleviisăîșiatingăpotențialul maxim, ci șicontribuie la construireauneisocietăți maitolerante, maiechitabileși mai unite.

STRATEGII DIDACTICE INCLUZIVE - ȘANSE EGALE TUTUROR ELEVILOR

BARBU LILIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE ALECSANDRI" ROMAN

O școala incluzivă este o școală democratică ce are scopul de a crea pentru toți un mediu prielnic învățării pornind de la premisa că diferențele dintre oameni sunt normale și ele trebuie acceptate. Învățământ incluziv nu înseamnă doar să plasez un copil cu CES într-un colectiv de copii tipici, așteptând să se producă, de la sine, integrarea. Eficienţa şi reuşita activităţilor didactice integrate este determinată de gradul în care curriculumul este diferenţiat şi adaptat unor deficienţe și dificultăţi de achiziţie și învățare cu care se confruntă o serie de copii cu CES. Privit dintr-o altă perspectivă, curriculumul adaptat şi diferenţiat este benefic copiilor cu CES deoarece restrânge şi simplifică complexitatea şi formele de prezentare a conţinuturilor, în acelaşi timp curiculumul îşi amplifică complexitatea prin introducerea unor activităţi suplimentare individualizate, destinate compensării şi recuperării copiilor cu CES tot mai prezenți în clasa de elevi.

Adaptările curriculare vin să contureze designul strategiilor pedagogice, strategiilor de evaluare, resurselor umane de care are nevoie elevul pentru învățare.

Adaptarea currriculară presupune eliminarea barierelor inerente elevilor cu cerinţe educaţionale speciale existente în curriculumul general. Adaptarea curriculumului la disciplina de studiu poate fi realizată prin extensiune (atunci când nu este afectat potenţialul intelectual – la copiii cu deficiente vizuale sau fizice, spre exemplu) care se realizează prin introducerea unor activităţi speciale pentru a veni în sprijinul însuşirii unor limbaje specifice (alfabetul Braille, limbajul semnelor) și comunicării, orientării spaţiale, activităţii de socializare și de integrare în comunitate, activităţii practice pe care elevul poate să o realizeze. În cazul curriculumului adaptat, cadrul didactic va selecta riguros şi va utiliza strategii didactice (metode, procedee, tehnici etc.) care vor sprijini elevii cu cerinţe educaţionale speciale în procesul educaţional.

Modificarea curriculumului presupune ca echipa implicată în elaborarea PEI să adauge în conţinutul formal al curriculumului elevului ceea ce nu se află în curriculumul general sau să excludă din curriculumul general ceea ce elevul, în virtutea nivelului său de dezvoltare, nu va putea realiza. Curriculum modificat (CM) vizează selectarea unor conţinuturi din curriculumul general la disciplina şcolară a unor conţinuturi ce se consideră a putea fi înţelese de copiii cu cerinţe speciale și renunţarea la conţinuturile cu un grad ridicat de complexitate.

Curriculumul modificat presupune schimbarea finalităţilor educaţionale, în funcţie de potenţialul de dezvoltare şi necesităţile de învăţare ale elevului. Aceste schimbări pot reflecta cunoştinţele şi abilităţile care sunt indicate în curriculumul general pentru un alt an de studii. De asemenea, pot viza mărirea sau micşorarea numărului şi/sau a complexităţii finalităţilor prevăzute pentru anul respectiv de studii. Un curriculum modificat se realizează prin accesibilizarea și diversificarea componentelor curriculumului general – copiii cu cerinţe educaţionale speciale fiind puşi în situaţia de a realiza diferite activităţi individuale, compensatorii, terapeutice ce vizează recuperarea acestora și participarea lor la activităţile desfăşurate în învățământul obişnuit.

În cazul curriculumului adaptat/ modificat este importantă folosirea unor metode şi instrumente de evaluare care să asigure evidenţierea progresului realizat de elevi, atât din punct de vedere al celui de asimilare de noi cunoştinţe, dar, mai ales, al progresului în dezvoltarea proceselor psihice de cunoaştere şi al componentelor practic-aplicative.

Adaptarea curriculară în raport cu caracteristicile și potenţialul individual se poate referi la diferite nivele, de la cel submediu și cu întârzieri la supramediu şi la copii supradotaţi.

Din perspectiva profesorului, curriculumul individualizat pentru elev poate viza adaptări/modificări cu referinţă la: conţinuturi, strategii/metode de predare – învăţare, mediul psihosocial al clasei, standarde de performanţă etc. Adaptările curriculare se vor face în conformitate cu recomandările aprobate de Ministerul Educaţiei.

Între modalităţile de adaptare a curriculumului care pot fi realizate de cadrul didactic la clasă, menţionăm:

Adaptarea conţinuturilor, care trebuie să aibă în vedere atât aspectul cantitativ (volumul de cunoştinte) cât şi aspectul calitativ (procesele cognitive implicate, dar şi viteza şi stilul de învăţare al elevilor şi conexiunile interdisciplinare). Accentul se pune pe adaptarea planurilor şi a programelor şcolare la potenţialul de învăţare al elevului (de exemplu, plan de învăţământ adaptat prin alocarea unui număr mai mic de ore la anumite discipline sau adaptarea conţinuturilor din programa şcolară prin aprofundare, extindere, selectarea obiectivelor şi derularea unor programe de recuperare şi remediere şcolară suplimentare etc.)

Adaptarea proceselor didactice, procese care trebuie să vizeze specificul proceselor cognitive implicate în învăţare (potenţialul de dezvoltare) dar şi învăţarea independentă a elevului. În procesul de predare putem adapta:

- mărimea şi gradul de dificultate al sarcinii (numărul de sarcini de învăţare pe care să le realizeze elevii, tipul de probleme de rezolvat, reguli de rezolvare a sarcinii, model de realizare al sarcinii – de exemplu, acceptarea răspunsului oral dacă elevul nu reuşeşte în scris etc.);
- metodele de predare (metode de învăţare prin cooperare, metode activ – participative, jocul didactic etc.);
- materiale didactice (materiale didactice intuitive);
- timpul de lucru alocat (creşterea sau scăderea timpului de lucru alocat rezolvării unei sarcini;
- nivelul de sprijin (asigurarea sprijinului suplimentar pentru unii elevi, de către cadrul didactic de la clasă sau prin cadre didactice de sprijin);

Integrarea sistemului blended-learning în demersul didactic - dacă în mediul de învăţare clasic elevii ascultă lecţia şi îşi fac temele ulterior, în timpul învăţării mixte elevii au primit deja informaţiile referitoare la lecţie (clipuri video, texte sau alte materiale multimedia) înainte să vină la ore, fiind, prin urmare, mai pregătiţi să își consolideze cunoştinţele pe care le vor afla la ore. În mod similar, profesorul foloseşte sala de clasă în scopul de a crea un mediu în care să reflecteze, alături de elevi, la ceea ce au studiat deja, dar și pentru a clarifica aspecte pe care aceştia nu le-au înţeles suficient de bine. Astfel, se creează diverse oportunităţi, existând mai mult timp pentru interacţiunea directă sau alte activităţi interactive. Se produce o schimbare în ceea ce priveşte rolul profesorului şi relaţia acestuia cu elevii, educatorul are rolul unui facilitator, iar elevii pot fi mult mai activi în comparaţie cu educaţia faţă în faţă.

Învăţarea mixtă permite elevului să aleagă când şi unde să folosească materialele online, existând posibilitatea să contribuie la o înţelegere mai profundă şi mai detaliată a subiectului.

Diferenţierea şi adaptarea curriculumului şcolar în funcţie de cerinţele speciale ale copiilor a determinat introducerea unui nou concept şi anume curriculumul individualizat caracterizat prin: metode şi mijloace adecvate, planuri de învăţământ individualizate, flexibilitate în proiectarea didactică, conţinuturi accesibile etc., toate realizate individual pentru fiecare caz în parte.

Organizarea diferențiată sau personalizată a conținuturilor curriculare vizează în esență adaptarea procesului de instruire la posibilitățile aptitudinale, la nivelul intereselor cognitive, la ritmul și la stilul de învățare al elevului. Diferențierea curriculară exprimă trecerea de la „o școală pentru toți” la o „școală pentru fiecare”. Adaptarea curriculară în raport cu caracteristicile și

potențialul individual se poate referi la diferite niveluri, de la cel submediu și cu întârzieri la supramediu și la copiii supradotați.

Din perspectiva profesorului, diferențierea experienței de învățare a unui elev poate avea în vedere: conținuturile, metodele de predare – învățare, mediul psihosocial al clasei, standardele de performanță etc.

Diferențierea curriculară se poate realiza pentru unul sau mai mulți elevi și presupune mai întâi o evaluare a distanței elevului respectiv față de obiectivele instruirii, apoi programe de recuperare - pentru cei ce nu ating nivelul de cunoștințe cerut de programă, dar și programe speciale, de îmbogățire sau aprofundare - pentru elevii supradotați.

Diferenţierea curriculară înseamnă reflecţia asupra predării şi învăţării în modalităţi noi şi diferite, în mod continuu şi flexibil. Din această perspectivă, nu poate fi vorba de un început şi de un sfârşit, de lucruri corecte sau incorecte, de reţete sau de „ingrediente„ infailibile. Este vorba mai degrabă de o filosofie despre cei care învaţă, despre predare şi despre învăţare. A aborda astfel lucrurile constituie o strategie eficientă de predare-învăţare, cu focalizare pe curriculum.

Curriculumul adaptat trebuie să fie echilibrat, cu o deschidere largă şi cu obiectivele de:

- a oferi oportunităţi pentru ca toţi elevii să înveţe şi să aibă realizări;
- a promova dezvoltarea spirituală, morală, socială şi culturală a elevilor şi de a-i pregăti pe toţi elevii şcolii pentru oportunităţile, responsabilităţile şi experienţele vieţii.

Când apar dificultățile de învățare...

- Dificultățile de învățare se manifestă adesea sub forma rezultatelor slabe ale elevilor în ceea ce privește citirea, ortografia, înțelegerea, precum și comportamentul problematic.
- Deși designul experiențelor de învățare autentice promite foarte multe beneficii, aceste activități nu se întâmplă cu ușurință în practică.
- O multitudine de factori – interni și externi – afectează eficiența proceselor didactice și generează neimplicare, dificultăți de învățare, chiar eșec. Analiza acestor situații este o necesitate evidentă.
- Școlile trebuie să identifice elevii cu dificultăți de învățare pentru a le oferi sprijin în timp util și pentru a le asigura incluziunea în educație prin adaptarea mediului de învățare la nevoile lor.

Pentru elevii cu dificultăți de învățare, curriculum-ul trebuie să aibă ca obiective:

- să permită elevilor să interacţioneze şi să comunice cu o largă diversitate de persoane;
- să permită elevilor să-şi exprime preferinţele, să-şi comunice nevoile, să aleagă, să ia decizii şi să aleagă acele opţiuni după care se conduc sau pe care le respectă ceilalţi oameni;
- să promoveze capacitatea de a-şi susţine singuri cauza sau de a se folosi de diversitatea sistemelor de susţinere şi sprijin;
- să pregătească elevii pentru viaţa de adult, asigurând cel mai mare grad de autonomie posibil şi să-i sprijine în a stabili relaţii de respect reciproc şi dependenţă unii faţă de ceilalţi;
- să ducă la creşterea gradului de conştientizare şi înţelegere de către elevi a mediului în care trăiesc şi a lumii înconjurătoare;
- să încurajeze elevii să exploreze, să fie curioşi şi să caute provocări;
- să le ofere o gamă largă de experienţe de învăţare în fiecare dintre etapele şcolare, potrivit vârstei.

Pentru a-și atinge țintele didactice specifice – creșterea potențialului fiecărui elev și integrarea sa socială și profesională – școlile pot să utilizeze o multitudine de abordări, adesea complementare.

a) Pedagogia recuperării, desfășurată în cadrul activităților curente sau în afara orarului zilnic, reprezintă una dintre aceste modalități menite să susțină echitatea în educație. Ca urmare, activitatea remedială se adresează tuturor elevilor aflați într-o astfel de situație de decalaj, celor

care au achiziții insuficiente pentru a încheia un ciclu de școlaritate și a trece la următorul, care au diferite provocări în învățare, celor care din diferite motive înregistrează regres școlar sau au un progres sub potențial.

b) Un alt exemplu este cel al programelor de tipul „școala după școală", ce presupun completarea curriculumului obligatoriu cu activități motivante, care să dezvolte încrederea în sine a elevilor, să contribuie la creșterea dorinței lor de învățare și de continuare a parcursului școlar.

În programul „Școală după școală" pot fi incluse activități precum:

- Activități pentru susținerea și accelerarea învățării, pentru dezvoltarea performanțelor și pasiunilor elevilor
- Activități de sprijin socio-emoțional, de asigurare a asistenței psihopedagogice
- Activități de dezvoltare personală, de pregătire pentru viață

Activitățile de învățare remedială sunt bazate atât pe principiul intervenției timpurii, prin acțiuni didactice proactive, care răspund semnalelor de neimplicare sau regres date de elevi (acționând înainte ca aceștia să rămână în urmă), cât și pe o pedagogie a recuperării, atunci când decalajele de progres s-au întâmplat deja! Ca atare, noi, cadrele didactice nu trebuie să așteptăm evaluările de etapă pentru a identifica nivelul precar al achizițiilor elevilor, ci să captăm semnale timpurii de dezangajare, să observăm prompt progresul prea lent sau sub potențial al acestora! Identificarea decalajelor cumulate de învățare nu reprezintă un scop în sine, ci solicită acțiuni imediate din partea școlii (stabilirea zonelor de deficit, reorganizarea și accesibilizarea conținuturilor, individualizarea sarcinilor, activarea mecanismelor suplimentare de intervenție și compensare etc.)!

Alături de aceste atitudini didactice vigilente, elevii trebuie susținuți pentru a conștientiza nivelul propriu de achiziții, și de a-și autoevalua necesitățile de sprijin!

Învățarea remedială nu înseamnă neapărat mai mult, ci de multe ori, altfel și altceva.

Pentru identificarea şi rezolvarea dificultăţilor de învăţare, această viziune curriculară, determină nevoia aplicării unor strategii adecvate, de tip incluziv.

Într-o perspectivă multiculturalistă, a diversităţii umane şi a respectului faţă de drepturile fundamentale ale copilului şi omului în general, modelul școlar incluziv are anumite dimensiuni caracteristice:

- se abordează toţi copiii fără excepţie;
- toţi copiii pot întâmpina la un moment dat probleme în procesul de învăţare;
- problemele de învăţare sunt foarte variate, de la simple oscilaţii până la deficienţe complexe;
- copiii nu au defecte, ci probleme în învăţare şi adaptare;
- se elimină din start ideea că anumiţi copii sunt irecuperabili sau needucabili;
- toţi copiii au ceva de spus azi şi pot să-şi aducă contribuţia în lumea adulţilor de mâine;
- mediul de educaţie este comun;
- ofertele educative sunt stimulative pentru toţi în grade diferite;
- se valorizează diferenţele şi sunt folosite ca mijloc de educaţie;
- problemele de învăţare sunt considerate firești şi rezolvarea lor se face prin apelul la toate resursele umane şi materiale pe care le oferă sistemul educaţional, promovând unitatea de relaţii şi resurse în favoarea copilului;
- în centrul actului educativ este copilul cu particularităţile lui, nu problema ca atare.
- copiii pot învăţa împreună prin parteneriat educaţional şi prin eficientizarea şi flexibilizarea strategiilor didactice.
- nu numai copiii se adaptează şcolii ci şi aceasta are nevoie de schimbări pentru a corespunde cerinţelor educative şi cerinţelor educative speciale ale tuturor copiilor.

Având în vedere că mediul învățării nu este nicidecum un spațiu neutru din punct de vedere emoțional, iată câteva zone la care profesorii trebuie să fie atenți:

- Mulți elevi vin la școală cu un pachet consistent de tensiuni și traume emoționale, care trebuie cunoscute și gestionate cu răbdare;
- E important să știm că diferitele adversități întâlnite de elevi în viața școlară, cât și în cea extrașcolară, acționează mai ales ca factori de risc, nu ca factori determinanți; nu au o influență ireversibilă, dar pot să fie predispoziții pentru declanșarea unor probleme emoționale (anxietate socială, manifestări depresive, stres cronic, atacuri de panică) sau comportamentale (lipsă de respect față de adulți sau față de reguli, izbucniri agresive, violențe, opoziţionism sever, accese de furie);
- Mulți elevi au tulburări severe de comportament; aceste manifestări din aria de externalizare pot să fie ignorate de familie (care afișează adesea comportamente de „distorsiune pozitivă" în relație cu manifestările mai puțin dezirabile ale copiilor lor);
- Cadrul didactic de la clasă poate să fie un observator atent, sensibil la fluctuațiile emoționale ale elevilor, poate să identifice semnale precoce de atenționare și să oprească la timp extinderea dăunătoare a unor dezechilibre emoționale; totuși, se recomandă evitarea etichetărilor pripite, formulate de unii profesori dintr-o încredere exagerată în abilitățile personale de observator a problemelor pe care le au elevii.

Comportamentul neadecvat se manifestă adesea sub formă de agresiune, bullying, lipsă de respect sau comportament perturbator și neascultare. Școlile ar trebui să definească așteptările comportamentale cu scopul de a sprijini și de a îmbunătăți experiența de învățare a tuturor elevilor.

Și nu în ultimul rând, este necesară îmbunătățirea competențelor personalului didactic din învățământul preuniversitar în vederea promovării unor servicii educaționale de calitate, realizate în echipă de către toți specialiștii implicați, care să ofere atât asistență psiho-pedagogică (psiholog, logoped), cât și sprijin în învățare (învățător/ profesor de sprijin), toate acestea fiind orientate pe nevoile elevilor.

Bibliografie

1. Gherguţ, A. (2005). *Sinteze de psihopedagogie specială*, Iași: Editura Polirom.
2. Horga, I., Jigău, M. (coord.) (2010). *Situaţia copiilor cu cerinţe educative speciale incluşi în învăţământul de masă*, Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei, Reprezentanţa UNICEF în România, Bucureşti: Ed. Vanemonde.
3. Ghid *Egalitatea de șanse și educație incluzivă în școli defavorizate*, Proiect POCU/73/6/6/ - 106266: https://www.euroed.ro/userfiles/GhidCadre%20didactice2.pdf

PROFILUL ȘCOLARULUI MIC
(Managementul emoțiilor – cheia performanțelor școlare)

STANCU MARILENA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ NR. 39 - „NICOLAE TONITZA”
CONSTANȚA

În viața copilului, un eveniment cu totul deosebit se petrece în jurul vârstei de 7 ani, acela al intrării în școală. Întreaga sa dezvolare fizică și psihică, va fi de acum încolo influențată de acest nou factor.

Învățarea școară se deosebește în mod radical de toatre actele de învățare anterioare, atât prin conținutul său, cât și prin cadrul și modul de desfășurare. După vârsta de 7 ani, diversitatea conținuturilor învățării școlare, cantitatea și volumul, hotărăsc în societatea contemporană, viitorul fiecăruia, locul său în comunitatea umană. De aceea, eforturile societății și ale indivizilor sunt direcționate spre reușită și succes, spre integrarea școlară mică.

Cea de-a treia copilărie sau școlaritatea mică coincide cu durata primului ciclu de instrucție școlară, sprijinirea de care familie și școală, perioadă în care se acumulează cunoștințe și se formează capacități psihice de bază care sunt deosebit de semnificative pentru următoarele etape ale viitorului profesional, chiar pentru toată viața; și ea se diferențiază prin următoarele dominante:

1. Învățarea școlară devine organizatorul principal al procesului de dezvoltare psihică și exercită influențe hotărâtoare pentru toate transformările din acest stadiu.
2. Se stabilesc raporturi mai obiective cu lumea, școala atrăgându-l pe copil în aria inteligibilului, raționalului, rigorilor cunoașterii.
3. Se formează deprinderi intelectuale de bază privind scrisul și cititul, operarea cu simbolurile matematice, prelucrarea primară a conținuturilor de învățare etc.
4. Crește caracterul voluntar și conștient al tuturor manifestărilor psihocomportamentale.
5. Se însușește noul statut, cel de elev, se schimbă poziția în cadrul familiei, se însușesc noile roluri și crește interesul pentru reușită și succes școlar.
6. Către finalul stadiului se obține un echilibru general stabil în raport cu mediul și se împlinesc toate atributele copilăriei.

Dar acest echilibru final al stadiului este precedat, cum observa A. Gesell, de faze de oscilații și adaptări numai parțiale. La 6 ani se constată un fel de tensionare și agitație generate de

contactul inițial cu școala, de efortul de adaptare la noul mediu. Dincolo de 7 ani, dacă a fost depășită faza anterioară, se intră într-o perioadă relativ calmă, de adaptare satisfăcătoare și de trăire mai degrabă interioară a tuturor felurilor de evenimente cotidinene. Această repliere interioară pregătește, către 8 ani, o expansiune caracteristică în relațiile cu mediul, manifestate ca o largă, dar calmă curiozitate. La 9 ani apar capacități noi de autocunoștere și autonomie, și astfel copilul devine ordonat, mai perseverent și chiar simte nevoia organizării timpului său. La 10 ani se atinge un fel de apogeu al copilăriei, manifestat printr-o anume siguranță față de sarcinile școlare, prin inteligență în situașie, calm, echilibrul relațiilor și o anume capacitate de stăpânire de sine.

Bibliografie:

1. Bonchiș, Elena – *Familia și rolul ei în educarea copilului*, editura Polirom, 2011;
2. Crețu, Tinca – *Psihologia vârstelor,* editura Polirom, 2016;
3. Golu, Florinda – *Pregătirea psihologică a copilului pentru școală,* editura Polirom, 2009;
4. Miller, John G., Miller, Karen G. – *Cum să formezi caracterul copiilor. Metoda responsabilităților personale*, editura Polirom, 2013;
5. Pânișoară, Georgeta – *Psihologia copilului modern*, editura Polirom, 2011.

SĂ REDESCOPERIM MAGIA FILMULUI

ȘOFRON ALINA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „IOAN VLĂDUȚIU” LUDUȘ

În perioada 23.09 – 25.10.2024 Școala Gimnazială „Ioan Vlăduțiu”, vă propune proiectul educațional” Să redescoperim magia filmului”. În cadrul acestui proiect organizatorii încearcă să readucă în atenție cinematograful (istorie), actori celebrii și filme care au marcat generații.

Proiecțiile vor avea loc în fiecare zi de joi în cabinetul de istorie al Școalii Gimnaziale „Ioan Vlăduțiu”, începând cu orele 17,00 cu următorul program:

Săptămâna:

- 23 septembrie – 27 septembrie – va fi dedicată filmului francez;

- 30 septembrie – 04 octombrie – va fi dedicată filmului italian;

- 07 octombrie – 11 octombrie – va fi dedicată filmului românesc;

- 14 octombrie – 18 octombrie – va fi dedicată filmului englez;

- 21 octombrie – 25 octombrie – va fi dedicată filmului spaniol.

Sunt așteptați toți iubitorii de film!

PROIECT EDUCAȚIONAL

SĂ REDESCOPERIM MAGIA FILMULUI

Argumentul proiectului:

Dobândirea, de către elevi, de informații referitoare la începuturile și dezvoltarea cinematografiei mondiale – naționale, dezvoltarea spiritului critic și a simțului artistic, cunoașterea actorilor reprezentativi pentru cinematografiile din România, Franța, Italia, Marea Britanie și Spania.

Scopul proiectului:

- Exprimarea prin comportament a spiritului civic;
- Stimularea interesului pentru frumos, pentru artă în general;
- Cunoașterea și respectarea culturii și istoriei naționale, universale și înțelegerea implicațiilor.

Obiective:

- Creșterea calității actului educativ;
- Cunoașterea și utilizarea termenilor artistici cum ar fi peliculă, actor, cinematografie, cineast;
- Cunoașterea și înțelegerea etapelor principale care definesc cinematografia românească.

Coordonatori de proiect:

- Șofron Alina
- Banea Laura Maria

Durata proiectului:

- 23.09 – 25.10.2024

Grupul țintă:

- Elevii claselor V – VIII din cadrul Școalii Gimnaziale „Ioan Vlăduțiu”

Locul de desfășurare

- Cabinetul de istorie al Școalii Gimnaziale „Ioan Vlăduțiu”

Activități programate:

1. Documentarea la bibliotecă sau cu ajutorul altor mijloace a temei ce urmează a fi prezentate;
2. Prezentarea de către elevi a temei alese, dedicată uneia dintre cele cinci cinematografii, amintite anterior;
3. **Desfășurarea evenimentului**:
   - În cabinetul de istorie, în fiecare zi de joi, între orele 17-19 vor avea loc proiecții de film;
   - Filmele sunt selectate de coordonatorii programului;
   - Întreaga activitate este supervizată de coordonatorii programului;
   - Desfășurarea întregului program beneficiază de mijloace moderne puse la dispoziție de conducerea școlii.

Evaluarea proiectului:

- Numărul de elevi implicați;
- Observarea sistematică a comportamentului elevilor de a muncii în echipă;
- Cantitatea și calitatea informațiilor însușite de elevi și modul în care acestea au fost valorificate, prin creșterea interesului pentru a șaptea artă.

LICEUL TEHNOLOGIC „UDREA BĂLEANU”

Liceul Tehnologic „Udrea Băleanu”
Băleni , Dâmbovița
Soseaua București-Târgoviște Nr. 231
Telefon:0245265229 *Fax*: 0345816490
E-mail: liceuludreabaleanu@yahoo.com
WEB: www.liceultehnologicudreabaleanu.ro
C.U.I. 4280400

Liceul Tehnologic Udrea Băleanu " Băleni
Intrare
Ieșire Nr. 5527
Ziua 09 Luna 11 Anul 2023

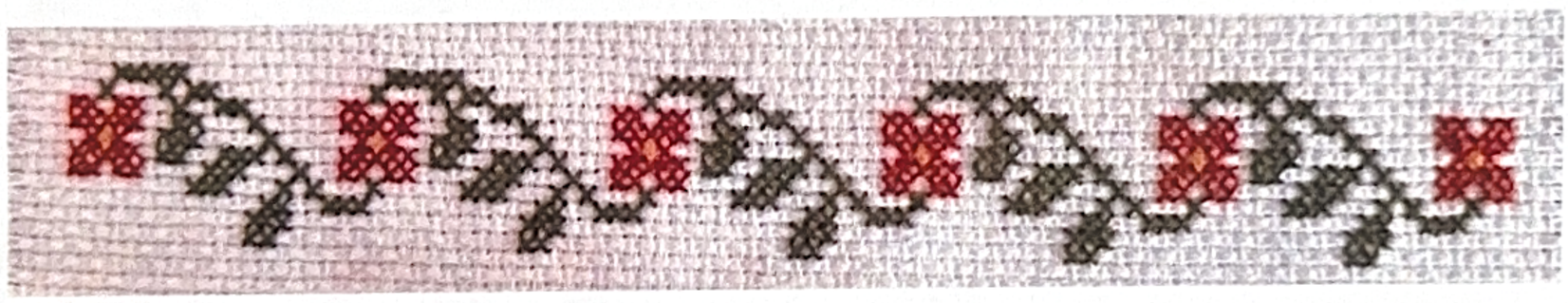
ȘCOALA GIMNAZIALĂ COMIȘANI

ȘCOALA GIMNAZIALĂ COMIȘANI
JUDEȚUL DÂMBOVIȚA
STR. COMIȘANILOR, NR. 214
telefon: 0245 263020
e-mail: comisani@scolidb.ro
website: www.scoalacomisani.ro

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL

An școlar 2023-2024

Director,
Profesor COSTACHE LAURENȚIU TIBERIU

Director,
Profesor GRECU COSMINA

Director adjunct,
Profesor PAVELESCU ELENA

Director adjunct,
Profesor STOICA PETRICĂ

I. INFORMAȚII DESPRE PROIECT

Titlul proiectului: ***Arta cusutului de mână***

Echipa de proiect:

- Director, profesor Costache Laurențiu Tiberiu
- Director, profesor Grecu Cosmina
- Director adjunct, profesor Pavelescu Elena
- Director adjunct, profesor Stoica Petrică
- Coordonator proiect, profesor Popescu Lucica
- Profesor Niculae Victoria
- Profesor Gabriela Petreanu
- Profesor Săraru Ruse
- Profesor Curcan Alina
- Profesor Oprea Duța Drăguța

II. REZUMATUL PROIECTULUI

Tipul proiectului: parteneriat educațional

Număr de elevi implicați: 35 elevi

Numar cadre didactice implicate: 6

Activități propuse:

- Întocmirea proiectului;
- Popularizarea proiectului;
- Masă rotundă a cadrelor didactice implicate în proiect în vederea discutării modului în care se vor desfășura activitățile;
- Pregătirea desfășurării activităților comune (ateliere de lucru);
- Expoziții;
- Evaluarea proiectului.

III. OBIECTIVUL GENERAL AL PROIECTULUI

Dezvoltarea aptitudinilor privind lucrul manual (orientat asupra elementelor decorative și a motivelor tradiționale) și asumarea responsabilității privind implicarea în activități colective.

IV. PREZENTAREA PROIECTULUI

ARGUMENT

Pe lângă funcția de recreere, lucrul manual oferă copiilor posibilitatea de reflecție, de autocunoaştere. Mai mult, atunci când astfel de activități practice bazate pe exersarea simțurilor presupun implicarea copiilor în colectivitate, beneficiile pentru aceştia sunt mai numeroase: educarea comportamnetului social, dezvoltarea spiritului cooperativ, familiarizarea cu îndeplinirea unor responsabilități.

Valoarea artistică a activităților propuse îi încurajează pe elevi să își dezvăluie și să își dezvolte originalitatea și creativitatea. În activitățile de creație vor fi implicate 8 eleve de la clasa de design vestimentar împreună cu eleve de la clasa a VIII-a B de la Liceul Tehnologic „Udrea Băleanu", Băleni și eleve de la clasele a VII-a și a VIII-a de la Școala Gimnazială Comișani. Activitățile urmăresc realizarea de semne de carte și de ornamente specifice sărbătorilor de iarnă folosind ca tehnici de lucru cusutul, origami și quilling. Astfel, elevele de la ciclul gimnazial au ocazia de a învăța și de a experimenta tehnici de lucru de la eleve experimentate. Fiecare activitate se bazează pe o componentă tehnică, care presupune realizarea unei schițe sau a unui plan, și pe o componentă practică – activitatea propriu-zisă de a coase semne de carte sau ornamente.

Noutatea domeniului de activitate propus va spori curiozitatea elevelor ciclului gimnazial, care își vor cunoaşte și dezvolta astfel noi aptitudini, bazate pe concentrare și perseverență. De asemenea, confecționarea unor obiecte concrete, de care pot beneficia ele însele sau apropiații lor (părinții, membrii comunității locale) va spori interesul față de activitatea în sine. Obiectele realizate de eleve (semne de carte și decorațiuni) vor fi expuse spre vânzare la Târgurile de Crăciun organizate la Liceul Tehnologic „Udrea Băleanu", respectiv la Școala Gimnazială Comișani.

Activităţile vizează, deci, mai mult decât dezvoltarea deprinderii de a coase. Ele urmăresc totodată dezvoltarea spitiului artistic, a capacității de a lucra în echipă (cu accent pe acceptarea îndrumărilor din partea persoanelor experimentate), conştientizarea asumării unei responsabilități, aplicarea principiului cooperării.

OBIECTIVELE SPECIFICE ALE PROIECTULUI

- Folosirea cuprinzătoare a simţurilor şi percepţiilor;
- Confecționarea de produse;
- Utilizarea diverselor tipuri de ornamente în procesul de executare a produselor din țesături;
- Manifestarea simţului estetic în realizarea obiectelor/ ornamentelor lucrate manual;
- Manifestarea interesului şi a respectului pentru muncă prin activităţi practice.

GRUPUL ŢINTĂ

- 8 eleve de la clasa de design vestimentar de la Liceul Tehnologic „Udrea Băleanu”
- Eleve de la clasa a VIII-a B de la Liceul Tehnologic „Udrea Băleanu”
- Eleve de la clasele a VII-a și a VIII-a de la Școala Gimnazială Comișani

BENEFICIARI:

- Direcți: elevi, părinți, cadre didactice
- Indirecți: comunitatea.

RESURSELE PROIECTULUI:

Umane: elevi, părinţi, cadre didactice

Temporal: 18 – 22 decembrie 2023 (Săptămâna „Școala Altfel”)

Financiare: surse de autofinanțare

De spațiu: sălile de clasă, biblioteca școlii

Materiale: albume, cărţi, reviste, imagini/ fotografii, creioane colorate, carioci, foarfeci, hârtie glasată, carton, lipici, ață (diverse culori), pânză, lucrări model.

Logistică: videoproiector, cameră foto.

V. PLANUL ACTIVITĂŢILOR

Prezentarea activităţilor:

Activitatea 1

Titlul activităţii: **Întocmirea proiectului**

Perioada desfăşurării: 9.10.2023 – 13.10.2023

Locul desfăşurării: biblioteca Liceului Tehnologic „Udrea Băleanu”

Participanţi: cadrele didactice

Descrierea activității:

- Documentare, selectare, identificarea aspectelor pozitive care pot susține proiectul;
- Stabilirea echipei de proiect cu specificarea atribuțiilor fiecărui membru;
- Identificarea și atragerea în proiect a partenerilor potriviți pentru îndeplinirea obiectivelor;
- Redactarea acordurilor de parteneriat.

Responsabili: cadrele didactice inițiatoare

Beneficiari: Clasa a VIII-a B de la Liceul Tehnologic „Udrea Băleanu", clasele a VII-a și a VIII-a de la Școala Gimnazială Comișani

Modalități de evaluare: fișa de evaluare, portofoliul proiectului, aprobările obținute

Activitatea 2

Titlul activității: **„Semne de carte tradiționale"** (confecționarea unor semne de carte)

Perioada desfășurării: Săptămâna „Școala Altfel"

Locul desfășurării: Școala Gimnazială Comișani

Participanți: cadrele didactice și elevele implicate în proiect

Descrierea activității:

- Deplasarea elevelor de la Liceului Tehnologic „Udrea Băleanu" la Școala Gimnazială Comișani (transportul va fi asigurat de părinți);
- Observarea unor modele de țesături cu motive tradiționale (observarea materialelor folosite, a tehnicii de lucru);

- Analiza diferitelor tipuri de ornamente utilizate în arta decorativă aplicată (geometrice, vegetale, zoomorfe, antropomorfe, cosmogomorfe);
- Realizarea schiței pentru semnele de carte cu diverse motive tradiționale;
- Organizarea grupelor astfel încât în fiecare să existe o elevă care provine de la clasa de design vestimentar;

- Desfășurarea de activități în grup vizând deprinderea abilității de a coase;
- Activitate recreativă de socializare (pauză de masă).

Responsabili: cadrele didactice inițiatoare

Beneficiari: elevii și profesorii de la Liceul Tehnologic „Udrea Băleanu” și de la Școala Gimnazială Comișani, părinții

Modalități de evaluare: expoziție

Activitatea 3

Titlul activității: **„Împodobim școala de Crăciun”** (confecționare de ornamente de Crăciun)

Perioada desfășurării: Săptămâna „Școala Altfel”

Locul desfășurării: Școala Gimnazială Comișani

Participanți: cadrele didactice și elevii implicați în proiect

Descrierea activității:

- Pregătirea activității: procurarea materialelor necesare și identificarea unor modele de ornamente;
- Desfășurarea activității pe grupe: confecționarea de ornamente și decorațiuni
- Amenajarea expoziției

Responsabili: cadrele didactice inițiatoare

Beneficiari: elevi, cadre didactice, părinți

Modalități de evaluare: expoziție

Activitatea 4

Titlul activității:– **Evaluarea proiectului**

Perioada desfășurării: 10.06.2024– 14.06.2024

Locul desfășurării: biblioteca Liceului Tehnologic „Udrea Băleanu”

Participanți: cadrele didactice implicate în proiect

Descrierea activității:

Evaluarea internă – inițiatorii și organizatorii vor urmări îndeplinirea scopurilor și a obiectivelor activităților. Vor întocmi rapoarte de activitate, vor formula concluzii.

Responsabili: cadrele didactice inițiatoare

Beneficiari: elevi, cadre didactice, părinți

Modalități de evaluare: produsele realizate, rapoarte de evaluare, chestionare, portofoliul proiectului

VI. MONITORIZAREA ŞI EVALUAREA PROIECTULUI

- Coordonatorii proiectului vor urmări desfăşurarea activităților conform planificării și standardelor stabilite, corespondența între obiective și conținutul activităților, impactul lor asupra grupurilor vizate;
- Activitățile vor fi înregistrate prin fotografiere, filmări, alcătuirea portofoliilor;
- Se va întocmi portofoliul proiectului cu procese verbale, materiale realizate, fotografii, mărturii şi impresii scrise, imagini de la activități.

SUSTENABILITATEA PROIECTULUI

- Întocmirea rapoartelor de activitate;
- Semnele de carte, lucrările plastice, colajele, decorațiunile vor fi expuse pentru a fi văzute de cât mai mulți membri ai comunității;
- Analiza concluziilor tuturor participanților prin aplicarea de chestionare;
- Analiza finală care va viza concordanța între obiective – activități – rezultate așteptate și obținute – dificultăți – sugestii;
- Consemnarea exemplelor de bună practică.

VII. DISEMINAREA

- Mediatizarea evenimentului pe pagina de Facebook a școlilor implicate în proiect;
- Discuții cu părinții și cu elevii;
- Schimburi de experiență;
- Înregistrări video, fotografii.

LICEUL TEHNOLOGIC „UDREA BĂLEANU” NORMAL, BĂLENI

Liceul Tehnologic „Udrea Băleanu”
Băleni , Dâmbovița
Soseaua București-Târgoviște Nr. 231
Telefon:0245265229 *Fax*: 0345816490
E-mail: liceuludreabaleanu@yahoo.com
WEB: www.liceultehnologicudreabaleanu.ro
C.U.I. 4280400

ȘCOALA GIMNAZIALĂ COMIȘANI

ȘCOALA GIMNAZIALĂ COMIȘANI
JUDEȚUL DÂMBOVIȚA
STR. COMIȘANILOR, NR. 214
telefon: 0245 263020
e-mail: comisani@scolidb.ro
website: www.scoalacomisani.ro

ACORD DE PARTENERIAT

Încheiat astăzi,....09.11.2023..... între următoarele unităţi:

- LICEUL TEHNOLOGIC „UDREA BĂLEANU”, cu sediul în Băleni, reprezentat de director Costache Laurențiu şi director adjunct Pavelescu Elena,
- ȘCOALA GIMNAZIALĂ COMIȘANI, cu sediul în Comişani, reprezentată de director Grecu Cosmina şi director adjunct Stoica Petrică.

În vederea derulării Proiectului **„Arta cusutului de mână”**

Perioada de derulare a proiectului :18 – 22 decembrie 2023

Prezentul acord de parteneriat s-a încheiat în următoarele condiţii:

- Respectând Legea Învăţământului, Statutul personalului didactic şi Regulamentul de organizare şi funcţionare a instituţiilor implicate;
- Conform recomandărilor M.E.C. (Hotărârea Guvernului România nr. 670/1997) privind aplicarea programului de parteneriat educaţional;
- Ţinând cont de potenţialul educativ al învăţământului gimnazial şi în scopul modelării personalităţii copiilor şi eficientizării procesului instructiv-educativ.

Prezentul accord de parteneriat s-a încheiat în 2 exemplare, câte unul pentru fiecare unitate implicată în proiect.

Director,
Profesor COSTACHE LAURENȚIU TIBERIU

Director adjunct,
Profesor PAVELESCU ELENA

Director,
Profesor GRECU COSMINA

Director adjunct,
Profesor STOICA PETRICĂ

TITLU: „GHICITORILE TOAMNEI”

AUTOR ȘI INSTITUȚIE: BACIU VALENTINA DANIELA - GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NUMĂRUL 21 IAȘI

Sarcină didactică: Răspunde corect ghicitorilor, indicând imaginea cu fructul sau leguma potrivită

Link: https://learningapps.org/view37936581

Scurtă descriere: Această resursă poate fi valorificată în activitățile de cunoaștere a mediului (în cadrul domeniului științe) , sau la activitățile practice (în cadrul domeniului om și societate) în etapa de consolidare a cunoștințelor.

Conținuturi asociate: Rolul Fructelor și Legumelor în alimentație

Nivel: Preșcolar (grupa mare)

OBSTACOLE ÎN DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚILOR LA CLASĂ

IRIMESCU MIHAELA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 19, BRAȘOV

Diversitatea și incluziunea în mediul educațional sunt esențiale pentru a crea un spațiu în care fiecare elev să se simtă acceptat și valorizat. Aceste concepte nu se referă doar la a accepta diferențele dintre elevi, ci și la a adapta metodele de predare pentru a răspunde nevoilor fiecăruia. Astfel, diversitatea și incluziunea devin nu doar un ideal, ci o necesitate pentru un învățământ de calitate.

Un mediu divers și inclusiv poate avea numeroase beneficii. Elevii din medii diferite aduc perspective unice care îmbogățesc discuțiile și activitățile de clasă. Colaborarea între elevi cu abilități și experiențe diferite poate stimula creativitatea și inovarea. În plus, un astfel de mediu promovează toleranța, empatia și respectul, valori esențiale într-o societate diversă.

În ciuda beneficiilor, implementarea diversității și incluziunii se poate confrunta cu mai multe obstacole:

1.Atitudini negative: Uneori, prejudecățile și stereotipurile pot influența percepțiile elevilor și ale cadrelor didactice. Aceste atitudini pot duce la marginalizarea anumitor grupuri și la o lipsă de cooperare în clasă.

2.Lipsa de formare: Cadrele didactice pot să nu aibă pregătirea necesară pentru a gestiona diversitatea în clasă. Formarea profesională insuficientă în domeniul incluziunii poate limita abilitățile profesorilor de a adapta metodele de predare.

3.Resurse limitate: Multe școli nu dispun de resursele necesare pentru a sprijini diversitatea, fie că este vorba de materiale didactice adaptate, asistenți educaționali sau programe speciale de suport.

4.Structuri rigide: Curriculumul și sistemul educațional tradițional pot fi rigide, făcând dificilă integrarea unor metode de predare inovatoare care să răspundă diversității din clasă.

5.Comunicarea ineficientă: O comunicare deficitară între profesori, elevi și părinți poate duce la neînțelegeri și la o lipsă de sprijin în procesul de incluziune. Este esențial ca toate părțile implicate să colaboreze pentru a crea un mediu educațional favorabil.

Pentru a depăși aceste obstacole, este important să se implementeze câteva strategii:

1.Formare continuă pentru profesori: Investiția în formarea cadrelor didactice în domeniul diversității și incluziunii poate îmbunătăți semnificativ abordarea acestora.

2.Promovarea unui climat pozitiv: Crearea unui mediu de clasă în care respectul și acceptarea sunt valori fundamentale poate ajuta la diminuarea prejudecăților.

3.Adaptarea curriculumului: Flexibilizarea curriculumului pentru a include diverse perspective și a răspunde nevoilor tuturor elevilor este esențială.

4.Implicarea părinților: Comunicarea activă cu părinții și implicarea lor în activitățile școlii poate contribui la crearea unui mediu de sprijin pentru elevi.

Concluzie:

Diversitatea și incluziunea în educație nu sunt doar idei abstracte, ci o șansă reală pentru fiecare elev. Prin depășirea obstacolelor existente și adoptarea unor strategii eficiente, putem construi un mediu educațional în care fiecare student are oportunitatea de a-și atinge potențialul maxim. Astfel, nu doar că ne îmbogățim comunitatea școlară, dar contribuim și la formarea unei societăți mai tolerante și mai unite.

PROIECT EDUCAȚIONAL

Spectacol de divertisment - „BALUL BOBOCILOR 2024”

GURANDA ALA
LT „ȘTEFAN CEL MARE ȘI SFÂNT”
S. TARACLIA, CĂUȘENI, MOLDOVA

JUSTIFICARE:

- Prin implicarea în activităţi care să valorifice nevoia de comunicare, de relaţionare, de autocunoaştere, de manifestare artistică, adolescentul de azi poate deveni adultul lipsit de inhibiţii, capabil să comunice asertiv, care are încredere în sine şi poate lua deciziile potrivite de unul singur.
- Realizarea unei mai bune colaborări între elevii clasei a X-a
- Activităţile extraşcolare sunt cu atât mai necesare cu cât, tot mai des, se remarcă şi se vorbeşte despre nevoia de deschidere a elevului către aspecte cât mai diverse ale lumii în care traieşte. De multe ori elevii care nu execelează la orele de curs obligatorii vor dovedi altfel de calităţi şi se vor implica mai eficient în astfel de acţiuni. De aceea, spectacolul poate deveni mijloc de afirmare şi chiar motivare a elevilor pentru tot ce inseamna educaţie susţinută de şcoală.

SCOPUL PROIECTULUI:

Este organizarea *Balului Bobocilor* sub formă de spectacol şcolar, în vederea formării conceptului de egalitate între elevi.

Fiecare elev este magnific și creativ în felul său și se poate manifesta într-o oarecare abilitate și talent, dacă este încurajat și susținut atît de elevii colegi, cît și de profesor. Prin astfel de activitate loială se va puncta prevenirea creării de situaţii conflictuale în rândul adolescenţilor din grupa de vârstă 15 – 16 ani, elevi ai Liceului „Ștefan cel Mare” prin**:**

- dezvoltarea capacităţii de colaborare;
- dezvoltarea de abilităţi personale;
- dezvoltarea de abilităţi sociale;
- implicarea în activităţi de timp liber cu caracter artistic.
-

OBIECTIVELE PROIECTULUI :

1. Valorificarea potenţialului artistic, estetic, psihic şi fizic pentru sprijinirea dezvoltării armonioase a personalităţii individuale şi pentru definirea spiritului de echipă ;
2. Integrarea elevilor în viaţa socială şi formarea unui comportament civilizat ;
3. Completarea lacunelor din cadrul strict al activităţilor şcolare formale cu aptitudini specifice activităţilor extraşcolare;
4. Îmbunătăţirea imaginii şcolii în cadrul comunităţii locale.

ECHIPA PROIECTULUI:

Coordonator
Profesor: Guranda Ala, dirigintele clasei a X-a „A”
Elevii clasei a X-a, părinții elevilor

GRUP ŢINTĂ:

Elevi din clasa a X-a „A” ai Liceului Teoretic „Ștefan cel Mare și Sfânt”, s. Taraclia, Căușeni

BENEFICIARI:

directi: toţi elevii clasei a X-a din Liceu;
indirecţi: - toţi elevii liceului
- comunitatea locală
- părinţii
- toate cadrele didactice angajate ale liceului

TIPUL PROIECTULUI: proiect de activitate extraşcolară

DESFĂŞURAREA PROIECTULUI:

a) ACTIVITĂŢI:

- Organizarea de către elevi a unui
  - ***Program artistic*** ***https://docs.google.com/document/d/1dqEt4L6eU-HFF1L9tNaNNrdqHTuZUdz2pCIqf4R9HNq/edit?usp=sharing***
- Organizarea de către echipa de proiect a următoarelor activităţi:
  - ***Program distractiv de prezentare „Sunt o stea”***
  - ***Concursul inteligenților*** ***https://wordwall.net/resource/55723239/vrei-sa-fii-milionar***
  - ***Concursul artiștilor***
  - ***Scenetă umoristică***
  - ***Scenetă artistică*** ***file:///C:/Users/Home/Downloads/Telegram%20Desktop/soacra_cu_trei_nurori_sceneta.pdf***
  - ***Recital muzică ușoară și populară***
  - ***Dansuri populare și moderne***

b) **PERIOADA DE REALIZARE A PROIECTULUI**:

12 octombrie 2024

Metodologia de intervenție :

a) Metode : *de investigație: chestionare de aptitudini, interviu, observația ;
*de intervenție: conversatia, explicatia, demonstratia, jocul de rol ;
*de evaluare: chestionarul, conversatia, observatia, fotografia, articolul.

b) Mijloace: *colecții vestimentare, costume traditionale, casetofoane, CD-player,videoproiector, material de promovare: afișe, bannere, baloane, birotica.

c)Forme de organizare a activitatii :frontal, individual, pe echipe.

d) **Resurse necesare:**

- ✓ **resurse temporale**: durata de desfăşurare a proiectului este de 3 săptămâni, dintre care o singură zi înseamnă derularea concursului - spectacol Balul Bobocilor, restul perioadei fiind destinată pregătirii,valorificării şi evaluării proiectului.

✓ Resurse materiale
-premii pentru participantii la concursuri (flori si diplome); -materiale de decorare sală -materiale de promovare:baloane, afise; -birotica: hartie, marcar, afise, carton, etc. -vestimentatie pentru dansuri populare ;

ZONA DE IMPLEMENTARE: Liceul Teoretic „Ștefan cel mare și Sfânt”, s. Taraclia, Căușeni, Moldova

PROIECT DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ

BORCANUL CU MURĂTURI DIN CĂMARA BUNICII

IANCU LILIANA FLORICA

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PREUNGIT NR.1 ALEȘD

Data: 18.11.2024

Grupa: Mijlocie A

Tipul activității: Activitate practic-gospodărească

Scopul activității: Cultivarea interesului pentru o alimentație sănătoasă în rândul preșcolarilor prin activități practic-gospodărești de conservare a legumelor și fructelor de toamnă în borcane.

Descrierea activității

Activitatea începe prin observarea coșurilor cu legume și fructe. Fructele și legumele sunt spălate împreună cu preșcolarii și așezate în boluri pe mesele de lucru. Se pregătesc borcanele sterilizate și etichetate atât pentru legume cât și pentru fructe , după care se pun la dispoziția preșcolarilor.

Aceștia împreună cu doamnele educatoare și părinții voluntari vor așeza legumele în borcanele cu eticheta de legume, iar fructele vor fi așezate în borcanele cu eticheta de fructe.

După încheierea aceastei etape, se prepară siropul din apă, zahăr și conservant pentru fructe, și siropul pentru legume din apă, oțet, conservant și mirodenii. Aceste siropuri vor fi adăugate peste fructe și legume. Acestea se vor fierbe la bucătăria unității, după răcire ele vor fi gustate de preșcolari, iar apoi duse acasă.

Impactul activității

Impactul activității a fost unul pozitiv, toți bucurându-se de activitate și de momentele petrecute împreună.

Evaluarea activității

Evaluarea activității se face prin analiza produselor activității și print-un chestionar adresat paărinților.

Expoziție foto cu momentele surprinse din timpul activității.

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI PENTRU INCLUZIUNE DIN GRĂDINIȚĂ

PROF. AURELIA PUPĂZĂ,

GRĂDINIȚA CU P.P. ”OTILIA CAZIMIR”, GALAȚI

“Într-o perioadă în care sistemul de învăţământ din România este marcat de schimbare în ceea ce priveşte îmbunătăţirea conţinuturilor, a finalităţilor, a strategiilor de predare-învăţare şi a modalităţilor de evaluare, schimbarea depinde de cadrele didactice, de capacitatea lor de a face faţă cerinţelor rigorilor tranziţiei profesionale, de asumarea de noi roluri şi responsabilităţi în relaţiile şi raporturile cu elevii şi cu comunitatea.” (Dumitraşcu D, 2004, p. 12)

De-a lungul timpului, unitatea noastră a desfășurat mai multe intervenții educaționale de incluziune și solidaritate. În acest sens, am conceput un proiect educaţional denumit : „Ce faci pentru ceilalţi?” ce a avut ca scop încurajarea relaţiilor de prietenie, joc şi comunicare, implicaţi fiind atât copiii cu CES, cât şi colegi ai acestora, copii fără CES şi părinţii lor. Toate acestea, duc la înlăturarea etichetării, a barierelor afective și schimbarea atitudinii față de ceilalți.

Participarea la o activitate, care nu are la bază învăţarea, ci jocul şi libera exprimare a sentimentelor prin intermediul activităților practice duce la dezvoltarea imaginii de sine, la diminuarea sentimentelor de inferioritate şi egalitate de şanse. Proiectul cuprinde atât expoziţii cu lucrări ale copiilor, cât şi activitati extrascolare (ieşiri în oraş) –ceea ce reprezintă un argument motivant, care de asemenea contribuie la o autoapreciere adecvată. Apreciindu-se şi având stimă de sine, copilul cu CES va fi acceptat mai uşor în colectivul clasei. Faptul că copilul normal are şansa de a participa la un proiect, invitat fiind de un coleg de-al său cu CES, îl va face mult mai deschis, mai cooperant şi mai sensibil în înţelegerea nevoilor celorlalţi, fără a se ajunge aşadar la prejudecăţi şi evitări apriori.

Acțiunile care au la bază o activitate artistică cum ar fi pictura, modelajul, colajul, prezintă dincolo de cele enumerate mai sus, avantajul de a fi o activitate terapeutică. Ele vizează exprimarea emoţiilor – copilul învaţă să devină el însuşi, să se exprime liber, să devină încrezător în forţele sale, să relaţioneze –într-un cuvânt, să fie fericit. Nu trebuie să exceleze în pictură sau modelaj, ci doar să se simtă liber, să se exprime liber.

Obiectivele proiectului educațional “Ce faci pentru ceilalți?”:

- Educarea sensibilităţii copiilor prin implicarea lor şi a părinţilor în acţiuni de voluntariat venite în sprijinul semenilor nevoiaşi;
- Formarea competenţelor de comunicare, implicare activă, muncă în echipă;
- Sensibilizarea copiilor cu privire la problemele semenilor lor – dezvoltarea empatiei ca soluţie pentru provocările cu care lumea contemporană se confruntă;
- Educarea spiritului de colaborare, prietenie, întrajutorare – cultivarea altruismului;

- Educarea sentimentelor de prietenie, toleranță, solidaritate, armonie și bună dispoziție în relațiile cu copii din diferite medii şi oameni din diferite categorii sociale;
- Dezvoltarea capacității instituționale, a sistemului educațional astfel încât să poată satisface nevoile educaționale ale fiecărui copil într-un mediu bazat pe toleranță față de diversitate.

Grup țintă: copiii din diferite medii sociale, părinți, cadre didactice

Resurse temporale: permanent

În continuare, vom enumera câteva din activităţile derulate în proiect:

Desfăşurarea unui unui cross umanitar "Schimbăm un destin"

Activitatea a debutat prin realizarea unor bilete de participare, contravaloarea acestor bilete, reprezentând ajutorul umanitar pentru copiii cu autism. Evenimentul s-a desfăşurat pe faleza Dunării. Participanţii la activitate s-au diferenţiat prin purtarea de echipament special: maieuri numerotate şi şepci personalizate. Toţi participanţii care au ajuns la linia de final, au fost răsplatiţi prin acordarea de diplome.

În urma evenimentului suma colectată a fost donată acestor copii speciali reuşind cu această ocazie să sensibilizăm atât grupul de copii implicaţi cât şi adulţii.

Organizarea colectei: "Învăţăm să dăruim"

Scopul acestei colecte a fost de a aduce un gram de fericire pe chipul micuţilor din Centrul Comunitar "La vale". Astfel, am organizat o colectă de haine, jucării, rechizite, şi pachețele cu dulciuri pe care am oferit-o copiilor din centru împreună cu bucuria colindelor de Crăciun.

Prin această acțiune, am reușit să contribuim la creșterea șanselor de integrare școlară și socială a copiilor instituționalizați din centrele de plasament și să conștientizăm nevoile acestor copii.

Un număr mare de părinţi şi copii au manifestat solidaritate și și-au manifestat dorinţa de a participa şi la alte activităţi de acest gen, astfel că am organizat și **colecta pentru copiii din cadrul Centrului de zi pentru copiii aflaţi în dificultate - Fundaţia "Familia".**

Colecta a constat în strângerea de haine, jucării, rechizite, fructe și legume și a ajutat la prevenirea abandonului școlar și la îmbunătățirea atitudinii față de cei veniți din medii dezavantajate.

Și pentru copiii din cartierul grădiniței, ne-am unit forțele și am desfășurat acțiunea **"Un dar din suflet"** în parteneriat cu biserica „Sf. Dimitrie". Astfel că, părinții au pregătit cadouri frumos ambalate în cutii și ne-am deplasat la biserică. Acolo, ne-au așteptat câteva familii numeroase proveniți din comunități sărace, dezavantajate. Am susținut împreună un moment artistic cu colinde în așteptarea Sfintei Sărbători de Crăciun, după care am oferit cadourile.

IMPACTUL PROIECTULUI:

- Dezvoltarea simţului moral civic şi a spiritului de echipă;
- Promovarea în rândul comunității a unei atitudini positive față de copiii cu CES;
- Îmbunătăţirea cooperării între partenerii educaţionali;
- Unitatea noastră a devenit deschisă la nevoile semenilor, astfel că, în fiecare grupă există câte un copil/doi cu cerințe educaționale speciale.